Read Me File (Jan 24 2005) by Jorge Quiñónez <jorgequinonez@yahoo.com>

This pdf file contains an introductory article by me on Jechiel Zebi Lichtenstein (originally appeared in *Kesher 15* (2002)) and his entire NT commentary in Hebrew.

The commentary was published in eight parts (see next paragraph) over a span of 13 years, between 1891 and 1904:

- 1) Matthew (1891).
- 2) Mark and Luke (1896).
- 3) John (1897).
- 4) Acts (1898).
- 5) Romans (1898).
- 6) Corinthians, Galatians, Ephesians, Philippians, Colossians (one volume, 1901).
- 7) Thessalonians, Timothy, Titus, Philemon, and Hebrews (one volume, 1902).
- 8) James, Peter, John, Jude and Revelations (one volume, 1904).

Save for Matthew, all of the commentary itself was in Rashi script, while the New Testament text was in the traditional square script.

All the individual commentaries have the general title of *Kommentar zum Neuen Testament/Beur leSifre Berit HaHadashah* and by "J. Lichtenstein"; they are all in Hebrew, save for their German title pages, which are as follows: *Matthäus*. Leipzig (1891); *Marcus und Lucus*. Leipzig (1896); *Johannes*. Leipzig (1897); *Apostelgeschichte*. Leipzig (1898); *Römerbrief*. Leipzig (1898); *Briefe an die Korinther, Galater, Epheser, Philipper, Kolosser*. Leipzig (1901); *Briefe an die Thessalonicher, Timotheus, Titus, Philemon und Hebräer*. Leipzig (1902); *Briefe an die Jacobi, Petri, Johannes, Judä und die Offenbarung Johannis*. Leipzig (1904). The commentary was republished in 2002 as: Yehiel Tsvi Lichtenstein. *Sugiyot Nibharot BeSefer HaBerit Hadashah* [A Commentary on Selected Portions From the New Testament]. Jerusalem: Keren Ahvah Meshihit (2002).

The Keren Ahvah Meshihit (KAM) edition is slightly edited. According to the publisher less than a page was censored due to theological issues. Commentary relating to at least two verses (Phil. 2:7 and John 14:10) was taken out. More commentary may have been removed. While this type of editing limits the usefulness of the KAM edition to scholars interested in Lichtenstein and what he thought on decisive issues, the KAM edition does have several useful features. It is completely printed in the traditional square script (no Rashi script used) and Biblical text is vocalized. As well, it has occasional annotations for the modern reader.

Lastly, the NT commentary included here contains the original commentary on Matthew (1891) and not the revised one that came out posthumously in 1913 (*Beur lesifre berit haHadashah /Kerech [aleph]: Matai.* Paul Levertoff & Heinrich Laible (eds.), Leipzig: 1913). The 1913 version is the one included in the KAM edition.

An Introductory BIO-BIBLIOGRAPHY TO JECHIEL ZEBI HERSCHENSOHN-LICHTENSTEIN (1831-1912)

By Jorge Quiñónez

INTRODUCTION

There are many historically interesting Jewish believers in Yeshua from the late 19TH century. For the purposes of this study, they may be categorized broadly in several different ways. However, some Jewish believers fit into more than one category. First, there are those who actively pursued the idea of an independent congregational movement, an "independent Hebrew-Christian Church" as it was sometimes called at that time. Examples in this group include Joseph Rabinowitz, Mark John Levy, Philip Cohen, Paul Phillip Levertoff, and Hayyim Yedidyah Pollak. Next, there are those heavily publicized individuals usually supported by particular missionary groups for their uniqueness, contribution, or importance. Examples in this group include Joseph Rabinowitz and Rabbi Isaac (Ignatz) Lichtenstein.

See Chapter 6 in Jacób Jocz's The Jewish People and Jesus Christ. London: S. P. C. K. (1949).

² Aaron Bernstein. "A Formation of a Hebrew-Christian Church: Is It Desirable?" in *Jewish Missionary Intelligence* (May 1902), 67-69.

Kai Kjær-Hansen. Joseph Rabinowitz and the Messianic Movement. Grand Rapids, Michigan: Eerdmans/Handsel (1995).

⁴ Robert I. Winer. The Calling: The History of the Messianic Jewish Alliance of America. PA: MJAA (1990), 5, 20-23, 101-105.

⁵ Philip Cohen. The Hebrew Christian and His National Continuity. London: Marshall Bros. (1907-1910?).

⁶ Jorge Quiñónez. "Paul Phillip Levertoff: Pioneering Hebrew-Christian Scholar and Leader." Unpublished (2002).

⁷ Also known as Christian Theophilus Lucky (1864-1916); Cf. Henry Einspruch. "A Lamed-Vovnik" in Henry and Marie Einspruch (eds.) Would I? Would You? Baltimore: Lederer Foundation (1970), 74-78; Cf. Theodor Zoeckler. "Christian Theophilus Lucky" in Saat auf Hoffnung, 60, Leipzig (1917), 2-8.

He is not related to Jechiel Zebi Lichtenstein (of Romania), the subject of this paper; Rabbi Isaac (Ignatz) Lichtenstein (1824-1909) was a Hungarian Orthodox rabbi and a Jewish believer. Isaac Lichtenstein is erroneously called "Iechiel Lichtenstein" in Jacob Gartenhaus's Famous Hebrew Christians (Hixon, TN: I. B. J. M., 1998), 123-126; Also, Steven J. Zipperstein confuses Jechiel Zebi Lichtenstein, as well, with Isaac Lichtenstein in his article "Heresy, Apostacy and the Transformation of Joseph Rabinovich" from Todd Endelman's anthology, Jewish Apostacy in the Modern World (New York: Holmes and Meier, 1987). See Footnote 54.

The last group, and perhaps the most interesting, are the writers and scholars who may be remembered only for a book(s) they translated or wrote. People in this group include Joachim Heinrich Biesenthal (Raphael Hirsch), Isaac Salkinson, Paul Phillip Levertoff, Joseph Immanuel Landsman¹¹ and the subject of this paper, Jechiel Zebi Lichtenstein-Herschensohn (or Yehiel Tsvi Lichtenstein-Herschensohn, hereafter Lichtenstein). Among all of the Jewish believers previously mentioned, Lichtenstein remains among the least known in this group to the English-speaking world, because so little is written about him at least in English. Few people know that he was the most prolific Messianic Jewish writer in the Hebrew language at the end of the 19TH century. He wrote the first complete commentary in Hebrew of the entire New Testament and was a translator of the Hebrew Scriptures into Yiddish. What follows is a short assessment and overview of Lichtenstein's life and literary work.

EARLY LIFE

Lichtenstein¹² was born in 1831 in Jassy, Romania. He had a Chassidic upbringing in Bessarabia with the traditional education in the cheder and yeshiva. In his later years, he became very knowledgeable in Jewish mysticism, learning which he demonstrated in his later writings. By the time he was 19 years old (1850), he acquired a New Testament and "...began to study it, together with a few friends, and in 1855 he and his friends

^{9 [}Joachim Biesenthal]. halggeret el Romim. London (1899) [Originally published in 1853; Reprinted in 1999 by Keren Ahvah Meshihit (K. A. M.), Israel]; Raphael Hirsch Biesenthal. halggeret el halv'rim. Loew: Berlin (1857) [Reprinted in 2001 by K. A. M.]; Immanuel Fromman & Raphael Biesenthal. halbesorah al pi Lukas. Loew: Berlin (1869) [Reprinted in 2001 by K. A. M.]; Biesenthal's 'Acts Commentary' in Hebrew [Sefer Po'ole haShelehim. Berlin (1867)], the last of his Hebrew commentaries still not republished, will be printed in the near future by K. A. M.

Hanna Scolnicov. "The Hebrew Who Turned Christian: The First Translator of Shakespeare into the Holy Tongue" in Shakespeare Survey, Vol. 54: Shakespeare and Religions, Peter Holland (ed.), November (2001), 182-190.

Joseph Immanuel Landsman. *Toledot Yeshua haMashiah /Life of Christ.* London [1907].

His original last name is "Herschensohn." In the literature, he is also referred to as
"Herschensohn-Lichtenstein." However, most of the time he simply went by "Jechiel Zebi Lichtenstein." The name is very frequently confused with Rabbi Isaac (Ignatz) Lichtenstein by other scholars and most commonly by library catalogs. (Researchers, beware!)

Herschensohn sometimes appears in English language library catalogs as "Hirshenzon," the English transliteration of the German "Herschensohn." See Footnote 54.

baptized themselves in a river near Jassy, wishing in this way to lay the foundation of a Hebrew Christian Church."¹³

The question of whether Lichtenstein was truly an ordained rabbi is not entirely clear. Landsman, who would later be Lichtenstein's student in the late 1890s, said:

He was a great Talmudic scholar, and also deeply versed in the Kabbala, the mystic literature of the Jews. He once told me himself that for a time he had been a wonder-rabbi with the Chassidim, but becoming acquainted with modern culture he had given it up and become a merchant.¹⁴

The title pages of some of his publications include the title of "Rav" before his name which was probably not just honorific. The fact that Landsman calls him a "wonder-rabbi" says much. In any case, Lichtenstein's days as a wandering "miracleworking" rabbi were soon over; for, the *Haskalah* eventually caught up with him and subsequently he became a merchant.

Sometime near or after 1855, he met Joseph Rabinowitz and gave him a New Testament; however, according to Landsman "at the time [Rabinowitz] did not consider it seriously. Mr. Lichtenstein married, subsequently, a sister of Joseph [Rabinowitz], but she died a short time afterwards." ¹⁷ Over the next decade, Lichtenstein began his literary career.

HEBREW WRITER AND MISSIONARY

His earliest known work was *Limudei haNeviim*¹⁸ ("The Teachings of the Prophets"), which he published in 1868 or 1869.

¹³ Landsman. "The Continuous Testimony at Our London Centre," 110; cf. Otto von Harling. "Jechiel Lichtenstein" [Obituary], Saat auf Hoffnung, 49 (1912), 52.

¹⁴ J. I. [Joseph Immanuel] Landsman. "The Continuous Testimony at Our London Centre," The Scattered Nation, 70 (April 1912), 110.

¹⁵ A "wonder-rabbi" is a less-used term for a rural Chassidic rabbi with reputed powers to heal or perform miracles, more commonly known as a "tzaddik". "A "Tzaddik" with sufficient followers (i.e., Hassidim) is also known as a "Rebbe," the charismatic leader of a particular Hassidic sect.

The Haskalah translated is "Enlightenment." Its participants are called maskilim (singular: maskil). The Haskalah was a Jewish movement originating in 18nd century Germany aimed at modernizing Jewish life and thought or the integration of Jews into the larger society. Notable features within the movement were cooperation with liberal-minded Christian thinkers and much of their literature was disseminated in Hebrew; Cf. Shmuel Feiner & David Sorkin. New Perspectives on the Haskalah. Oregon: Littman (2001).

¹⁷ Landsman. "The Continuous Testimony at Our London Centre," 110; cf. Kjær-Hansen. Joseph Rabinowitz..., 36-37.

¹⁸ Y. Tz. Lichtenstein. Limudei haNeviim. Berlin (1868 or 1869).

According to Franz Delitzsch, Lichtenstein worked on *Limudei haNeviim* for 12 years. ¹⁹ Later, Harling said that Delitzsch had called the work "the most scholarly and curious work, which a Jewish-Christian had written." ²⁰ *Limudei haNeviim* tried to combine the mystical teachings of the *Kabbalah* and the New Testament as it presents itself as a type of Bible commentary. Landsman explains it: "Lichtenstein undertook to harmonize the New Testament with the doctrines of the Cabbala, and the fruit of his studies was… [*Limudei haNeviim*]." ²¹

Around the time of the publication of *Limudei haNeviim*, Lichtenstein came to the German city of Leipzig to meet Joachim Biesenthal, the leading Hebrew-Christian scholar and Hebrew writer of the middle 19TH century, who was entering his twilight years and was 27 years older than Lichtenstein. He wanted to thank Biesenthal for the benefit he had received from reading Biesenthal's Hebrew commentaries on various books of the New Testament (see footnote 9), which had been published in recent years.²² It was around this time that his acquaintance with Professor Delitzsch commenced.

By 1872, Lichtenstein came to London and he was again baptized, this time by Henry Aaron Stern of the "London Society for promoting Christianity amongst the Jews." Around this time, Landsman says that Lichtenstein "was engaged for a short time in missionary work, both in Russia and [Rumania]." ²³ That same year, *Derekh haKodesh*²⁴ ("The Way of Holiness"), a shorter version of *Limudei haNeviim*, was published in Berlin. By 1874, he was working with Pastor Weber of the Berlin Society in Neuendettelsau, Germany. He continued to work with the Berlin Society until 1879, ²⁵ when he relocated to Russia, where his

¹⁹ Franz Delitzsch. "Feigenbaum Knospen," Saat auf Hoffnung, 6 (1868), 189.

²⁰ Harling, "Jechiel Lichtenstein," 53.

²¹ Landsman. "The Continuous Testimony at Our London Centre," 110.

²² Ibid

²² Ibid. 23 Ibid.

²⁴ Jechiel Zebi Lichtenstein. Derekh haKodesh. Berlin (1872).

²⁵ Johannes Friedrich Alexander de le Roi. Die evangelische Christenheit und die Juden, Vol. 2, Berlin: H. Reuther (1891), 173; See also, Kai Kjær-Hansen. Joseph Rabinowitz and the Messianic Movement. Grand Rapids, Michigan: Eerdmans/Handsel (1995), 37-38.

Kesher: A Journal of Messianic Judaism

Chizzuk Emunah Emet²⁶ ("True Faith Strengthened") was published under the *nom de plume* "Even Tzehar" before the end of the year. This was a response to the second part of Isaac Troki's *Chizzuk Emunah* ("Faith Strengthened").²⁷

GERMANY

In 1883, Lichtenstein published *Sheva Hochmot* (The "Seven Wisdoms") with the German subtitle, "Geography of the Talmud."28 He wrote it under the name of Jechiel Zebi Herschensohn (his original Jewish surname). This book was later reprinted in 1912 by a Jewish publisher. It is a collection of rabbinic sayings on geography (and science in general). He also published *Toledot Yeshua*²⁹ ("The Life of Yeshua") in 1883 also under the pseudonym "Even Tzehar." The title, of course, a response to the rabbinic polemic commonly known as *Toledot* Yeshu. It was probably during this time that Lichtenstein began to engage Delitzsch in regular correspondence, in Hebrew, regarding Delitzsch's translation of the New Testament.³⁰ Many vears later, in 1906, using the same name of Herschensohn, Lichtenstein's Megale Sod ("The Secret Scroll" or "Revealer of Secret[s]") appeared which was a commentary explaining selected difficult passages from throughout the Tanach. Curiously, the German title page prints the name of the author as "Hermann Herschensohn." 31

Even Tzehar [Jechiel Lichtenstein]. Chizzuk Emunah Emet. Leipzig (1879); [This bibliographical information is taken from: Gustav Dalman. Kurzgefasstes Handbuch der Mission unter Israel. Berlin (1893), 111]; Chizzuk Emunah Emet is one notable work by Lichtenstein which researchers (this one included) have not been able to obtain or locate. It is probably no longer extant. It is worthwhile to note, that even in 1911, Canon Arthur Lukyn Williams had to borrow a copy from Hermann L. Strack in Berlin for his research he did in writing his A Manual of Christian Evidences for Jewish People. (See the next footnote.)

²⁷ A. [Arthur] Lukyn Williams. A Manual of Christian Evidences for Jewish People, Vol. 1, London: S. P. C. K. (1911), x.

²⁸ Jechiel Zebi Herschensohn. Sheva Hochmot. Lemberg (1883) [Reprinted in London (1912)].

²⁹ Even Tzehar [Jechiel Lichtenstein]. *Toledot Yeshua*. [Lemberg?] (1883); a German translation later appeared in *Saat auf Hoffnung* and was reprinted as Jechiel Lichtenstein. *Toledoth Jeschua*. Leipzig (1907).

³⁰ The correspondence is housed in the archives of the British and Foreign Bible Society in Cambridge, England. Lichtenstein's Hebrew correspondence to Delitzsch total 79 pages.

³¹ Jechiel Zebi Herschensohn / Hermann Herschensohn. Megale Sod. Budapest (1906).

By 1885, he joined the staff of the Institutum Judaicum in Leipzig, Germany, a postgraduate institute³² founded by Franz Delitzsch,³³ as a teacher and tutor. During the 1887-1888 winter semester, as an example, Lichtenstein taught courses on the Book of Acts and the Tractate *Sanhedrin*.³⁴ In later years, he taught New Testament courses based on Delitzsch's Hebrew New Testament translation and Lichtenstein's own Hebrew commentary, and another course on Isaac Troki's *Chizzuk Emunah*.³⁵ He also taught what must have been a very interesting class in 1905 on "The Messianic Prophecies with Rashi and Kimchi"³⁶ (both well known medieval Jewish Bible commentators). This is just a sampling of the courses he taught. In 1894, Lichtenstein published *Yeshua veHillel*, his Hebrew translation of Franz Delitzsch's, *Jesus und Hillel* (1866).

New Testament Commentary In Hebrew

While several medieval rabbis have written anti-New Testament or anti-christian polemical treatises,³⁸ non-polemical commentaries of parts of the New Testament written in Hebrew up until the very beginning of the 18TH century simply did not exist. The first commentary on a book of the New Testament was by Johann Kemper (whose Jewish name was Rabbi Moshe

³² The Institutum Judaicum was considered one of the best places in mainland Europe to receive a Jewish missionary education. Its curriculum included classes in Yiddish, Hebrew, the Talmud, Christian and Jewish apologetics, Bible studies, and so on. The Institutum Judaicum later changed its name to the Institutum Judaicum Delitzschianum in honor of Franz Delitzsch after his death in 1890.

³³ Harling. "Jechiel Lichtenstein," 54-55.

³⁴ W. [Wilhelm] Faber. "Aus dem Jahresbericht über das Seminar des Institutum Judaicum zu Leipzig," Saat auf Hoffnung, 25 (1888), 50-51; See also Kai Kjær-Hansen. "Glimpses from Institutum Judaicum in Leipzig," LCJE Bulletin, 19 (Feb 1990), 13-16.

³⁵ See the Summer Semester Class Schedules of the Institutum Judaicum in 1903 (Saat auf Hoffnung, 40 (1903), 63) and 1905 (Saat auf Hoffnung, 42 (1905), 122).

^{36 &}quot;Lehrplan des Institutum Judaicum Delitzschianum in Leipzig für das Sommersemester 1903" in Saat auf Hoffnung, 40 (1903), 63.

³⁷ Franz Delitzsch. Yeshua veHillel. (Translated by Jechiel Lichtenstein.) Leipzig (1894).

³⁸ For example, Rabbi Shemtob ben Yitzhak ibn Shaprut's Even Bohan ("The Touchstone") from 1380, that was a Hebrew translation and polemical commentary on Matthew. Cf. Pinchas E. Lapide. Hebrew in the Church. Eerdmans (1984), 46-48; José-Vicente Niclós. Sem Tob Ibn Saprut. 'La Piedra de Toque' (Eben Bohan) Una Obra de Controversia Judeo-Cristiana. Madrid: C. S. I. C (1997); George Howard, Hebrew Gospel of Matthew. 2ND Edition. Georgia: Mercer (1995).

ben Aharon), a Jewish believer from Krakow, Poland.³⁹ Between 1700 and 1710, Kemper wrote a Hebrew translation and commentary on Matthew. Interestingly, Israeli scholar, Pinchas Lapide states: "The first modern commentary on the Gospels [actually just Matthew] in Hebrew [entitled Kol Kore] was written by an Orthodox rabbi, Dr. Elie Soloweyczyk [Eliyahu Tsvi Levi Soloveichik], and published in Paris in 1875." 40 Lapide was not entirely correct is his statement. Kemper was the first Jewish individual to write a commentary in Hebrew on a part of the New Testament. Later in 1735, another Jewish believer, Heinrich Christian Immanuel Frommann, came out with his commentary and translation on Luke. 41 Moreover, Biesenthal subsequently came out with his first commentary on Romans in 1853. Following in these footsteps, Lichtenstein would slowly write his own commentary on not just a few books, but eventually the entire New Testament.

During his time at the Institutum Judaicum in Leipzig, Lichtenstein, in addition to his pedagogical responsibilities, continued his writing and research while assisting Delitzsch with his translation. Lichtenstein's overall contribution to Delitzsch's Hebrew translation of the New Testament still needs to be properly investigated. However, it was probably more substantive than merely proofreading. In English, Delitzsch spoke very highly of him: "Zebi Herschensohn named Jechiel Lichtenstein the most learned of my critics, [a] Jewish convert, who is now occupied with the development of a Hebrew commentary to our Hebrew N.T." 42 By 1891, the first part of

³⁹ The manuscript is housed in the University of Uppsala in Sweden (Cf. Lapide, Hebrew in the Church, 76). Kemper also wrote a multi-volume commentary on the Zohar (easily over a 1,000 pages) from the viewpoint of a Jewish believer. Recently, an excellent introduction to Kemper's Zohar commentary has appeared, cf. Elliot R. Wolfson. "Messianism in the Christian Kabbalah of Johann Kemper," in Millenarianism and Messianism in the Early Modern European Culture: Jewish Messianism in the Early Modern World, edited by Matthew D. Goldish and Richard H. Popkin, the Netherlands: Kluwer Academic Publishers (2001), 139-187. For a good biographical account of Kemper, see the chapter entitled "'Rabbi' Joahn Kemper in Uppsala" in Hans Joachim Schoeps. Philosemitismus im Barock. Germany: J. C. B. (Paul Siebeck) Tübingen (1952), 92-133.

⁴⁰ Pinchas Lapide. Israelis, Jews and Jesus. N. Y.: Doubleday (1979), 112; Cf. Kai Kjær-Hansen's book review: "Kol Kore or the Talmud and the New Testament" in Mishkan 4 (1986), 70-74.

⁴¹ Lapide. Hebrew in the Church, 77.

⁴² Jean Carmignac & Hubert Klein. Traductions Hébraîques des Evangiles/Die vier Evangelien von Franz Delitzsch (1877-1890-1902), Belgium: Brépols (1984), xvii.

Jechiel Zebi Lichtenstein's *Beur leSifre Berit HaHadashah* ("Commentary on the New Testament") was published.

The commentary was published in eight parts⁴³ over a span of 13 years, between 1891 and 1904: Matthew⁴⁴ (1891); Mark⁴⁵ and Luke (1896); John (1897); Acts (1898); Romans (1898); Corinthians, Galatians, Ephesians, Philippians, Colossians (one volume, 1901), Thessalonians, Timothy, Titus, Philemon, and Hebrews (one volume, 1902); James, Peter, John, Jude and Revelations (one volume, 1904). Nearly all of the commentary itself was in Rashi script,⁴⁶ while the New Testament text was in the traditional square script. Arthur Lukyn Williams said of the commentary: "J. Lichtenstein's commentaries on books of the New Testament are notes on difficult passages rather than a consecutive exposition."⁴⁷

The commentary was apparently meant to be a companion volume to Delitzsch's own *magnum opus* Hebrew translation of the New Testament that provided elucidations and explanations relating to those parts that would be of interest to Jewish readers. Landsman states the reaction a Jewish individual he was evangelizing had towards the commentary:

...it so happened that the Hebrew commentary to the New Testament, by Mr. Lichtenstein, of [Leipzig], fell into his hands. The book made a deep impression on him. Here a learned Hebrew Christian, with vast Jewish learning, was expounding and explaining the New Testament. Every word in the Hebrew New Testament and the commentary

⁴³ All the individual commentaries have the general title of Kommentar zum Neuen Testament/Beur leSifre Berit HaHadashah and by 'J. Lichtenstein'; they are all in Hebrew, save for their German title pages, which are as follows: Matthäus. Leipzig (1891); Marcus und Lucus. Leipzig (1896); Johannes. Leipzig (1897); Apostelgeschichte. Leipzig (1898); Römerbrief. Leipzig (1898); Briefe an die Korinther, Galaten, Epheser, Philipper, Kolosser. Leipzig (1902); Briefe an die Jacobi, Petri, Johannes, Judä und die Offenbarung Johannis. Leipzig (1904). Briefe an die Jacobi, Petri, Johannes, Judä und die Offenbarung Johannis. Leipzig (1904). The commentary was republished in 2002 as: Yehiel Tsvi Lichtenstein. Sugiyot Nibharot BeSefer HaBerit Hadashah [A Commentary on Selected Portions From the New Testament]. Jerusalem: Keren Ahvah Meshihit (2002).

⁴⁴ Parts of the Matthew commentary were translated into German by Zöckler. Cf. Zöckler, Aus Jechiel Lichtensteins hebräischen Kommentar zum Neun Testament. Leipzig (1895).

⁴⁵ The Mark commentary was translated into German by Kahan and Zottmaier. Cf. Kahan & Zottmaier. "Aus Lichtensteins hebräischen Kommentar zum Neun Testament. Das Evangelium nach Markus.," Saat auf Hoffnung, 40 (1903), 119-154.

⁴⁶ Except for Matthew (1891) which is entirely in the traditional square script.

⁴⁷ Hermann L Strack. *Jahrbuch der evangelischen Judenmission/Yearbook of the Evangelical Missions among the Jews*, Vol. 2, Leipzig: J.C. Hinrichssche Buchbandlung (1913), 13.

sounded new and yet so homely, as if it were a message which suddenly reached him from home, which he had left long ago. 48

Lichtenstein left a manuscript of a completely revised edition of the Commentary on Matthew after he died, posthumously published in 1913.⁴⁹

YIDDISH TRANSLATION OF THE HEBREW BIBLE

At the same time he was writing his New Testament commentary and teaching at the Institutum Judaicum, Lichtenstein was also engaged in what appears to be a partial Yiddish translation of the Tanach.⁵⁰ He translated completely the Torah (Pentateuch), Joshua, Judges, Ruth, Jeremiah, Isaiah, Kings, and Samuel. Whether he completed the entire Tanach translation is not entirely clear. Perhaps the fact that there was another very good Yiddish translation of the Tanach available at the time did not help matters. This was by Mordecai Samuel Bergmann (1846-1922), a London-based Jewish believer, who in fact finished a complete translation of both the Tanach and New Testament in 1894.⁵¹ There is no evidence that Lichtenstein ever attempted a Yiddish translation of the New Testament, since there were already multiple translations available by other Jewish believers from this time period, including one translated in part by his former brother-in-law, Joseph Rabinowitz.⁵²

J. I. [Joseph Immanuel] Landsman. "A Mission Tour in Russia" in The Scattered Nation, 61 (Jan 1910), 52.

⁴⁹ Jechiel Zebi Lichtenstein. Beur lesifre berit haHadashah /Kerech [aleph]: Matai. Paul Levertoff & Heinrich Laible (eds.), Leipzig (1913); It is republished in Yehiel Tsvi Lichtenstein. Sugiyot Nibharot BeSefer HaBerit Hadashah, 13-63.

All the volumes were translated into Yiddish by 'Jechiel Lichtenstein' and published by British and Foreign Bible Society' (B. F. B. S.); Sefer Yeshiyeh. (1891) [Reprinted 1903]; Sefer Yirmiyah. (1892) [Reprinted 1903]; Sefer Bereshit. (1893); Sefer Shemot. (1894); Sefer Vayikra. (1895); Sefer Bamidbar. (1896); Sefer Devarim. (1897); Sefer Yehoshua uShoftim, veMegilat Rut (1898); Sefer Shemuel. (1 ve-2). (1900); Melakhim (1 ve-2). (1901). There may be more translations of the books of the Tanach which were published, however, only a thorough search of the B. F. B. S.'s archives or library would answer this.

⁵¹ Leonard Prager. Yiddish Culture in Britain. Frankfurt Am Main: Peter Lang (1990), 149-150.

⁵² Joseph Rabinowitz & Joseph Lerner. Sifre haBerit haHadashah. [in Yiddish] Berlin: British & Foreign Bible Society/Mildmay Mission to the Jews (1901).

CONCLUSION

The question of why Lichtenstein is not so well known, comparatively speaking, to the other Jewish believers discussed in the introduction is a good one and has no obvious answer. Landsman states that for Lichtenstein "direct mission work was not his vocation. He was no speaker, nor was he able to carry on a discussion. He was most happy engaged in tutorial work; and since 1886...he was connected with the Institutum Judaicum." 53 Some people fare better as seminary professors than pulpit preachers. Also working against him was the fact that nearly all of his publications were in Hebrew or Yiddish (save for a few German articles in *Saat auf Hoffnung*). This certainly limited his potential reader to an educated Jewish audience. In this regard, he was quite the opposite of Paul Phillip Levertoff, the future successor to his position at the Institutum Judaicum, who while also quite a prolific writer in Hebrew, also wrote guite extensively in German and English which helped Levertoff reach a far wider readership. Additionally, there might have been confusion regarding his name since he shared the same last name as the Hungarian Rabbi Isaac Lichtenstein,54 another well known Jewish believer.

Lichtenstein died at the age of 81 on February 12, 1912. Four decades later, Otto von Harling, looking back at his years when he had been a student at the Institutum Judaicum, recalled fondly how he called Lichtenstein the "Rebbe." ⁵⁵ It is also worth quoting what Harling said about Lichtenstein, apparently near the end of Lichtenstein's life: ⁵⁶

⁵³ J. I. [Joseph Immanuel] Landsman. "The Continuous Testimony at Our London Centre" in *The Scattered Nation*, 70 (April 1912), 110.

In many of their publications, they abbreviated their first names as "J. [Jechiel (Tsvi)] Lichtenstein" and "I. [Isaac/Ignatz] Lichtenstein." The confusion between them is due to the nature of the writing system in which their names were printed. Most German books at that time were printed in Fraktur, a gothic style alphabet (a variation of the Old Latin alphabet; it appears somewhat similar of the Old English font on most computers.) The appearance of the capital letters "I" and "J" are identical in Fraktur; hence the source of confusion.

**Title is a sample of **Traftur*.

Otto von Harling. "Erinnerungen an Jechiel Lichtenstein.," Saat auf Hoffnung, 73 (1950), 164.

⁵⁶ Otto von Harling. Um Zions willen: ein Leben im Dienst des Evangeliums unter Israel. Neuendettelsau: Freimund (1952), 59; My thanks to Doris Wearp for translating this passage from the German.

After he had completed his Hebrew commentary to the New Testament earlier in his life, he expected that the Lord would take him home soon. He showed me the inscription he wished to have written on his gravestone. The language he chose was Hebrew to make sure that everybody would realize that even though he would be buried as a Christian among Christians, he stayed faithful to his own people: the Jews. The inscription should read:

Here rests a disciple of Yeshua the Messiah, A brother in the spirit of the church of Jerusalem Jechiel Lichtenstein May his writings [life's work] be a blessing to all.

To my question which church he meant, the 'apostolic church,' or the new church of Israel which we are all waiting for, he answered: 'The first church in Jerusalem, which was Jewish, whose leader was Peter, as head of the Jewish-Christian church. There I felt at home. Among you I was a guest. I often saw Peter,' he said and then very mysteriously added: 'I also saw the Lord; but He looks quite different than the Goyim think." He had seen the Lord in a vision, the way he came into this world as a Jew.

Lichtenstein, the Romanian Hassid and sometime *tzaddik*, was a Bible commentator, translator, teacher, and overall rabbinic scholar. Like other Jewish believers of his generation, he was the product of an entirely different age. He came from a time when it was not at all unusual for a Jewish believer to have a strong yeshiva background. Today, obviously, quite the opposite is true.

Lichtenstein's writings are slowly being republished in Israel today: his New Testament Commentary was republished ⁵⁷ in 2002 and *Limudei HaNeviim* is scheduled for publication in the near future. It is hoped that this brief overview will stimulate further discussion and interest in translating some of his writings from Hebrew into English; a thorough and critical analysis of his life and work is certainly required.

⁵⁷ Yehiel Tsvi Lichtenstein. Sugiyot Nibharot BeSefer HaBerit Hadashahh. Jerusalem: Keren Ahvah Meshihit (2002). Readers should beware it has been slightly edited, which explains the different title (e.g., Sugiyot Nibharot...instead of Beur leSifre...). Researchers using Sugiyot Nibharot are advised to double-check the original publication (Beur leSifre) if they need to employ Lichtenstein's commentary.

ACKNOWLEDGEMENTS

Many thanks to all of those who assisted me in one manner or another on this paper: my wife Lidia Esther Hernández-Quiñónez, Kai Kjær-Hansen, Tsvi Sadan, David Rudolph, Jürgen Kalms, and Victor Smadja. Thanks to the Jerusalembased publisher, Keren Ahvah Meshihit, for kindly allowing me to revise this paper, an earlier version of which they published this year in Hebrew translation.⁵⁷

Jorge Quiñónez 〈jorgequinonez@yahoo.com〉 (B. S., San Diego State University; M. Ed., National University) is an educator and researcher in San Diego, California, U.S.A.

Jorge Quiñónez. "An Overview of the Literary Life of Jechiel Zebi Lichtenstein (1831-1912)" in Yehiel Tsvi Lichtenstein. Sugiyot Nibharot BeSefer HaBerit Hadashah, 9-12.

אוום הוליד את עיהור פה כלל כל שלמה יודית וכן הפסוק 11 יאשיה הוליד את כבותו דלנ על יהיקים ונתבאד השנם בפסוק 11 עיש.

וורובבל הוליד את אביהור: ובדהיא כי יים וגן ורובבל משלם

והנניה וצולי היה למשלם שתי שמות וצ"ע: 16) ויעקב הוליר את יוסף בעל מרים וגור. נתבאר בונתו בלוקם

ג' 23, ושם נתישבה ג'ע הסתירה שביניהם.

פה נחשבון הדורות על היסור המקובל ביר בני ישראל כי הקבית קובע

11) והנה כל הרורות מאברהם עד דור "ד דורות וגו". כונת מתי

Z

הקצים לפי מספר הרורות של עם ישראל, כמו. למספר השנים- על ררך שנמצא באברהם (ראשית פ"ו י"ג") ועברום וענו אותף ארבע מאות שנה ונו ודור רביעי ישובו הנה ונוי וכן אמרו במשנה עדיות פ"ב מ"ט האב זוכה לבנו כו' ובמספר הדורות לפנון והוא הקץ כו. וכן במכולהא פ" בא פ"ד ע"ש. ועל כן מטרת מתי להראות כי כמו

שיש מאברהם עד דור ייד דורות להרמת קרן ישראל וכן מרוד ער גלות בבל ייד דורות להשפלה קרן ישראל*) כן יש ייד דורות מגלות בבל עד דור ישוע המשיח ועד בכללי בי אותו הדור ראה הרמת יישראל בנאולה הראשונה הדותנית מן התמאיםי והשפלת קרן ישראל

 בן רוד בן אברהם. בא להראות פה שהוא בן רוד כי הנביאים נבאו שהמשיח יהיה מורע דוד יושב על כסאו. גם בא להראות כמבואר להלן ג' 9. וכן בדברי האדון לוקס "ג 16 בת אברהם. שהוא בן אברהם כי היהורים או היו מתנשאים שהמה בני אברהם

רים 9 בן אברתם. ועיין מה שכתבתי עוד בלוקס שם בוה. 3) ויהורה הוליד את פרץ ואת ורח מתמר. וכן בפסוק 5 ושלמון הוליד את בעו מרחב ובעו הוליד את עובד מרות ובפסוק 6 ודוד

המלך הוליד את שלמה מושת אוריה. כונתו בוה להראות כי משפחת בית דוד לא היתה מיוחסת כראוי. ובות לא יפלא גם ענין לדת

המשיח מבית דור ולירתו מבתולה קודם נשואיה אשר רבים היו ממללין עליה וחשרות. וכל זה לקיים הכתום (ישעיה נ"ג) ויעל כוננק לפניו וכשרש

כל הדור וגר וכדומה ***) כי אין להבים על משפחה אחת פרטית ואף נישפות בית המלך ***) בעבור כי יקרה על דוך משל במשפחה ואת המשה דורות במשך איוה זמן ובמשפחה אחרת לזמן הזה רק שלשה והנה מספר הרורות ראוי לחשוב לפי רוב עם ישראלי על דרך דור המרבר (מרבר ליב ייג) ויניעם במרבר ארבעים שנה עד תום בנשמיות ע"י החורבן.

בעין זה נמצא במרדש רבה שמות פי מיו שישראל נמשלו ללבנה ומיז רורות צלו למעלה ומיז דורות נישפלו כוי יניש.

מיוחסת. ויש פרשו בוה הכתוב במיכה ה' צעיר להיות באלפי יהורה משך לי יצא להיות מושל וגי פי' האיש שראוי להיות צעיר באלפי יהורה על כל זה הוא ימשול בישראל. ועל דרך זה נמצא בתלמור יבמות ע"ץ כי דואג הארומי פסל את דוך שנולה מרות המואביה

מארץ ציה לא האר ולא הדר לוי היינו שיולד ממשפחה שאינה

של בת שבע הוא בוי וביומא כ"ב ע"ב אמרו מלכות בית שאול לא

נמשכה שלא היוו כו שום רופי אבל בית דור קופה של שרצים תלויה

לו מאחוריו כו' עיש.

ש"שי ובפסיקתא רבתי סי' ו' והיו הכל ממללין על שלמה לומר לא בנו

מחיים בארץ לומן אחר (גליך ציישיג למבנערע מאמטן וכול לחדות אחר במדמן וק מחיים בארץ לומן אחר (גליך ציישיג למבנערע מאמטן וכול לחדות אחר במדמן וק מחיים בארץ לומן אחר (גליך ציישיג למבנערע מאמטן וכול לחדות ההוא ובדומה. מחיים עד מחיים במי המשבה אות רבמים 4 בון חצרין מבאי מציים ער מונים עפיי רוב ישראל ולא לצי משפהה אות רווקא ב" רוב ישראל ולא "לצי משפהה אות רווקא" ב" רוב ישראל ולי דוחות משה אורן בארץ ומא לארץ", ואם תשאל א"ב אין כאן ייד רוות מבאי מציים ובני קרח ובני מחי האורן באו לארץ", ואם תשאל א"ב אין כאן ייד רוות יודרי התפונה הוא בי שובי ועיי יושי הוי הבית וקשלון עד ולו ערן המשה מאות משה ואורן באון מישי במעשי וושלחונו וני לחוף מביא כי משלמן עד רור ערך ומשה מאות מעות ועיין מיש במעשי וושלחונו וני (מי) ועל כרוך צריך לומר שהיות בעם ישראל בי דור בלשון עברי וארמי הוא מלשון רירה בארמית והיינו אספת אנשים

דור אחד יותר והבן.

6) מרחב: פי' רחב הזונה כן היחה קבלה ביד מתי שלא כדעה האומר במנילה יד עיב כי בשאה יהושע עיש.

הורות (נלידער) ועל בי ויאוי לאכיש ולחשוב רק לפי רוב עם ישראל וכללו. בי בלל גדול הוא דאוליגן בתר רובא (חולין "א). ותיחת וכללו. בי בלל גדול עם ישראל בכללו לפי רובו היו "ד י"ד יורות. קבלת מתי בי דווית עם ישראל בכללו לפי רובו היו וגלידער) הביא רק והאנשים האלה הנושבים פה בנושפחה אחת (גלידער) הביא רק לדונמא ולראית קרובה לפפת זה זוענין המקובל שעל ידם נבין וגדע לדונת עם ישראל הכללים. והם כפו פִפּלְצִּי מקום רורות הכללים (רעפרעועמאנמעו).

בכמה מקומות בירמיה כי ציקיהו היה בן יאשיהו (וצריך לפרש-הכתוב כרה"ב ל"ו 10 צרקיהו אחיו פי אחי אביו ע"ד שנקרא בן אח בשם דעח פילון במאור עינים פל"ה ע"ש. וברברי הימים לפילון שם פליב שמלך ג"כ עשר שנים בהיות מנשה אביו ביד אויביו ע"ש). ובוח כ"ר י"ז) והוא צרקהו הנוכר ברה"א ג' פ"ו אתי יהויקים. וכן מפורש נמנות לעזיהו ולאמציה כוי) ועל כן עוויהו הוא הממלא מקום דור הכללי השני הוה. ולכן קצר מתי בחשבונו ואמר (פסוק 8) ויורם הוליר את עזיהו. כי הוליר יאמר ג'כ על בני בנים כדרך המקרא. כי מנשה מלך הרבה ניה שנים ובוראי היו שני דורות כללים לפי רוב ישראל. ובפרט לפי העתקת השבעים כי אמון מלך ייב שנים. (וכן יובן ג"כ אומרו (פסוק 11) ויאשיהו הוליר את יכניה ואת אדוי ופסה על יהויקים אבי יכניה. כי יהויקים הלך בגולה ויכניה מלך החתיו רק שלשה הרשים ואחריו מלך מתניה דודו ונבוכרנצר קראו צרקיהו (מ'ב ויואש. וכן גם אמציהו נהרג בנעוריו ובני דורו (דור הכללי הראוי לחשוב) היו עור בימי עויהו בנו וכמ"ש בדה"ב כ"ז ויקהו כל עם יהורה את עזיהו והוא בן ששה עשר שנה וגר (וע' רש"י שם כי פ"ו שנה ווה שחשב אמון בן מנשה (פסוק 10) אף שגם הוא נהרג והו בעבור יש לשפום כי בדורות עם ישראל הכללים לפי רוב העם עוד חי הדור הישן דור יהורם. ועל כן אין לחשוב בחשבון ומספר הדורות את אחייהו ודור הולך ודור בא ע"ש) ואדרבה נראה בדה"ב כ"ב כי עתליהו אשת שלו) נחשב לדור יהורם עוד כי תחנו חיה (וכנ"ל בהערה). ומוח אתויהו יואש ואטציהוי בעבור כי הם נהרגו מרם כא יומם כמסופר בכתוב (מ"ב מ' כ"ז. י"ב כ"א. י"ר י"ם) ואין לידע מהם דורות עם ישראל הכללים (וכעין זה בתלמור חנינה ה' ע"א בענין יש נספה בלא משפט יהורם מלכה אחיי מות אחיהו והיא מרור יהורם עור כי אשתו היתה. גם יהוידע הכהן הגדול ביםי יואש (והמליך את יואש בשנת שבע ומעתה יובן הפעם למה דלג מתי על שלשה דורות הפרפיים

את ראשית "ד', 18, 18 באברים לאם ולא צדקיה אחיו ולגבור הנובר ברה"א נ" יין ע"ש ותבין כי הפריד בין השמות צדקיהו וצדקיה) ומוה ברה"א נ" יין ע"ש ותבין כי הפריד בין השמות צדקיהו וצדקיה) ומוה מיה את יכניה ואת אחיו לדור שאחר יששיהי של יאשיהו ועל כן כלל נראה כי לעת גלות בכל חיד להור שאחר ישיהי, ואחיו לשון רבים על אחיו הנמור ועל אחיו אחי אריו (על דרך שכת באבן עורא כברישו להומים ביר קשם) וברוב חייו היה בבבל אחרי גלותו וכמו שבראה בסוף אבל יכניה עצמו היה עור קשב ברורות אחרי גלות בבל והבן) בבלה. ודורו של אחיו לייד הדורות שקודם גלות בבל, וע רש" כנהדרין ק"ב ע"א בענין כ"ד דורות. וראיהי בהעהקה אחת לספר בשם אבנר ע"ש ואולם אין לסמוך עליה.

ובות יובן ג"ב אומרו ושאלתיאל ההליך את זרובבל אף שנראה ובות יובן ג"ב אומרו ושאלתיאל האלם בתני ועורא נקרא ברה"א ג" ים שהיה בן פריה בן שאלתיאל ואולם בתני ועורא נקרא מטר ורובבל בן שאלתיאל*) ונקרא על שמו (ומ"ש ברה"ק בעבור שבני בנים הן כבנים הוא דחוק כי לפריה הוא בוראי בן ומרוע לא אמר בן פריה בן שאלתיאל) ועל כן אין לחשוב גם כן את פריה למטלא מקום דור ישראל הבללי אחרי שאלתיאל כי אם זרובבל שבימיו הי הדור הזה.

לבי) ובנה העלמה הזות ההואה אל אחז שלא רצה אות על שם בישעיה אמר הנבואה הואה אל אחז שלא רצה אות על מפלה ארם ויאמר לו שמעו נא ביה דור וגר לכן יהן ה' הוא לכם אות הנה העלמה וגר הרי שנהן האות אל אחז וביהו. וכן בכהוב שם המאה ורבש יאכל וגר כי במרם ירע הנער וגר העוב הארמה וגר ומבאר שם יביא ה' עליך וגר המאה ורבש יאכל כל הנותר וגר הר' שיסובב על זמן אחז וביתה, והנבון כי באמה ישעיה נבא על הר' שיסובב על זמן אחז ובונה העלמה המיועדה לזה מהקב"ה בעצתו עלמה ידועה אזי אז הבונה העלמה המיועדה לזה מהקב"ה בעצתו אין ער דונמא לזה בובריה בף ברכיהו בן שדו (גכריה אי) ובעורא הי ובריה בר עדוא ובנחמיות ייב 16 לעדוא ובריד. זכן לבן בן נחור (ראשית כיש הי) כי בתואל בחת ביםי עלומיו ובמייש רשיי שם כייב ידו והוא נהגדל אצל נחור אבי זקנו. ובחנם

הקרוטה) והוא אוטרו. המאה ורכש יאכל לרעהו מאום ברע ובחוו

בפוב פי כאשר כבר ידע זה או יאכל המאה ורבש. כי בפרם ידע הנער מאום וגר תעוב הארפה וגר ואשור יבא בארץ וגו והיה פרוב עשות חלב יאכל המאה וגר והכונה כי לפי הוקי התורה הנער בא ברשותו ונחשב למבין בשלימות להפייר בין רע לפוב בהיותו בן עשרים שנה (מָאלליאֶהריג) וכלו יפי נערותו וקמנותו. ועל כן או יוצא

לעלמה בלשון המקרא. והנה בתלמור אטרו בנתובות ליו ע"א וע"ב בוברת בתולה כלין מאליהן ומשבגרה אין רחמה ציר כבתהלה כוי ע"ש בוברת בתולה כלין מאליהן ומשבגרה אין רחמה ציר כבתהלה כוי ע"ש בונרת כלו בתוליה במעה מוכת עץ יצאו בתולית לחיץ ע"ש. ומעתה מוה כי עלמה הוא ג"כ בעולה ולדבריהם יקשה מפני מה לא אמר ודך נבר באשה אך באמה בעלמה בעלות במלף אלמה היינו בתולה הנבר ולא מיבעיא באשה שהיא בעולה בעל: והבן. ומה ששאלו מן הנבר ולא מיבעיא באשה שהיא בעולה בעל: והבן. ומה ששאלו מן אינה שאלה כלל כי הכונה שם שיקבצו בבית המלך עלמות רבות אשר המלך יבא אליהם. אבל אחר שיבא אליהם יקאו בצאו ביא הנציים באינה ביא ומה ששאל בעל חווק אמונה ה"א פ"א הלא הנביאים נבאו ביא אליהם "ביא הלא הנביאים באו ביא הרוק אמונה ה"א ה"א הלא הנביאים באו ביא היחים באו היחים ה

המשיח באתרית הימים אינה שאלה כלל כי הלא יעקב אמר לבניו (ראשית מ"ם) האספו ואגירה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים ואמר להם מה שהניע להם אחרי שלש מאות שנהי וכן משה אמר (דברים ל"א כ"ש) כי רעתי אחרי מותי כי השחת תשהיתון וגר וקראת אתכם הרעה באחרית הימים וכדומה הרבה. ומה שאמרי בקש יעקב לגלות את הקץ ונסהלקה הימנו שכינה כר הם דברי הבל

הנבואה להיות עליו כמ"ש הא"ע ורלא כרבה במדבר פרד ע"ש) וער ששה לחוקיהו שגלו או עשרת השבמים יהיה ערך עשרים שנה ועל

די לאחז כמיש רשיי (ויחוקיה היה אז כבן ייג שנה ועיב לא חוכא

ערמה עד כמה שנים נקרא נער עד עשרים שנה. וכ'ה בירושלם

סנהדרין פי"א ה"ו ע"ש. והשוב תראה כי ואת הנבואה היתה בשנה

בנכסי אביו מבן כ' שנה. ובמררש משלי ס" א' ע"פ לחת לפתאים

רק על בני כ' שנים. וכן בבבא בקרא קג"ה א' קמן מאימתי מוכר

בצבא ונספר בין האנשים (מדבר א') וגורת דור המדבר לא נגורה

כן אמר כי במרם ידע הנער להכיר בין מוב לרע היינו במרם מלאת

לו עשרים שנה תעוב האדמה. ולדעתו היינו כשכבר ירע להכיר

בין מוב לרע מאוס ברע ובחר בטוב שהוא בהיותו בן עשרים שנה

תמאה ורבש יאכל וגר כי חמאה ורבש יאכל כל הנותר בקרב הארץ. כי ארץ ישראל יהיה לנוה צאן כמ"ש שם. ובמאור עינים לארומי

פייז כתב בשם חכם אחר שהיתה שביתת הכסא בין אחו להוקיהו עישי

הזקהוי ונפלו נ"כ רבריו שם שהיתה שנה עורפת ע"ש. ואת היתה כונת הנכואה על ררך הפשום. אך שהנבואה הואת לא נתקיימה או מאיוה סבה ירועה להש"י ונתקיימה אך בסוף ימי הבית השני במרים וישוע המשיחי והוא מאמר מתי פה למלאת את אשר רבר ה' ביר

והוא מעות מן הכתוב במלכים ב' "ח כי בשנת שלש להושע מלך

המלוא. כי ע"י המשיח צריכים כל הנכואות להתקיים ולהתמלאות.

הנביא (פסוק 22) הנה העלמה וגר שלא נתמלא אז ובא עתה זמן

בלי יסור במקרא. וקראו שמו עמנואל ולפנינו במקרא הגוסח וקראת שמוי ולרעתי כי היחה נוסחתם וקרא את שמו והוא פעל סתמי כדרך המקרא (מאן ווירד נעננען) ומוה יצא להעתיק ביונית נסטספאלגא וכן ראוי להעתיקו

 טגושים הם החווים בכוכבים ומצפצפים ומהגים את העתירות.
 גם המה בעלי להפים שמהגים ומדברים במלות אין הבין וכמ"ש בתלמור בכמה מקומות וני שבת עיה א' פלוגתת רב ושמואל בענין אמנושי. ובלשון יונית ואשכנוית נקראים מאגיער. ובירמיהו ל'מ ג'

ייג רב מנ. 6) ואחה בית להם וגר ביה בנוסה השבעים ועמיש להלובי 3 בוה ואף שנתאחרו ומן רב כירוע. ועמ"ש בביאור חוון יוחנן יוב, ה. והראיה שלא נתקיים או כבר ביאר יוסמין במאמרו אל מריפון כי בספר מלכים ורברי הימים אין זכר כלל מן המעשה הזה ומאחר ששמו עמנואל עיש. וביאור מלח עלמה בכחוב נראה בכל המקומות במקרא שהוא בחולה ולא בעלה. אך החילוק לדעתי בין נערה לעלמה (זכן בין נער "לעלם) כי עלמה נקראת בבואה בשנים על דרך הבונרת במשנה.

לוקם כמ"ש להלן כ"ח 11 ע"ש.

והוא רמו על שם ישוע הנצרי כי נצרי יקרא. וע רבה במרבר פייח ותנחומא סוף פ' קרח. ומתי קיצר פה בספורו באמרו ויבא וישב בעיר נצות. כי לפי דברי לוקם כבר ישב גם מקונם בנצרת אך גם אחדי כן שב אל נצרת עירו עיש. כי מתי לא דקדק בהפפורים כמו צמה שמו (זכריה ג' י'ח, ו' י'ב. ירמיה כ"ג ה'. ישעיה ד' ב') גם קרצו נצר בישעיה י"א א' כי נצר וצמה הם שמות נרדפים לענין אחר. 23) הנאמר ע"פ הנביאים נוצרי יקרא כי כל הנכיאים אמרו כי

וידו (ראשית מ"ח ו) ע"ש.

רחל או נהרגו ג'כ בני בניפון. ועל דרך וה ביארו התרגום שם וכן בפדרשים על גלות יהודה ובניפון תחת גבווראדן וכן ג"כ ברש"י פ' בנבול בנימון כמ"ש בשמואל א' (י ב) קבורת רחל בנבול בנימון והכונה על הגבול של בנימין. (ובחנם נרחקו בתוספתא סוף כושה ביונית הנוסח כי אינגו כמו בנוסח העברי שלנו (ירמיה ל"א מ"ו). ווה הביא למתי (אשר כתב ספרו בעברית לעברים) לפרש הכתוב כי איננו לשון יהיד אף שמדבר מקודם בלשון רבים מבכה על בניה. ועל כן פירש שהכונה כי איננו שישוע המתכקש איננו עור שם שברח למצרים ועל כן הרג הורדום כל הילרים. (ובזוהר פ' ויקרא כי ע"ב כי איננו ולא אמר כי אינם בנין דמלכא קדישא אםתלק כו (שי) גם כי רחל נקברה סמוך לבית לתם (ראשית מ"ח ז") וכאשר נהרגו הילרים בגבולי בית לחם בסביבות קברה נשמע הקול מקברת רחל מבכה על בניה. ומה ששאל בעל חווק אמונה מרוע הבכה רחל על בני יהורה שבבית לחם יהורה והם בני לאה כו' לא הבים שמתי מספר שהרג בבית לתם ובכל גבוליה והוא בסביבות קברה וקברה היא וע' רש"י ורר"ק.) וכאשר נהרגו הילרים בגבולי בית להם סביב קבר הוה שרומו על הריגת הילרים בבית לחם ובכל גבוליה. ממה שאמר 18) רחל מבכה על בניה מאנה להנתם כי אינם. ובאיוה ספרים

מרברי מתי פת וכן במרק' ולוקס כי קראו ומשכו מלת במדבר למעלה קול קורא במדבר והוא נכואה על יותנן שקרא במדבר יהודה אצל

הירדן. ונראה שאף כי מתי כתב את ספרו בעברית לעברים ובוראי לא סמך עצמו על הרגום השבעים שביוניה. אך ככר הראה והוכיה בראיות בספר מאור עינים להאדומי פ"ם כי גם השבעים העתיקו מספרי תנ"ך שהיו בלשון ארמית מצויים ביר ההטון ולא טנוסח העברי שלפנינו ומזה באו השנויים הרבים כי היו בנוסח הארמי גרסאות אחרות בהרבה מקומות. ומעם העתיקם ליונית מן הארמית ולא מן העברית כי יראו אם יעהקו מנוסח העברי שלנו שלא היה מצוי אז ביר ההמון ואחר זה כשירברו היוגים הקוראים עם אנשי ההמון ניאמרו ההמון שאצלם הוא כתום באופן אחר ייחשרו היונים ומלכם בראשם את הוקנים שהעתיקו שלא בצרק וע"כ הוברחו להעתיק מן הנוסח הארמי שהיה מצוי או ביר ההמון. ווה הארמי היה לעינים

השבעים ביונית. ואין הכרע לפי זה אם מלח במדבר נמשכת למעלה

3) קול קורא במרבר פנו דרך ה' ישרו מסלותיו כן הוא בנוסח

ה' ישרו בערבה מסלה לאלהינו ונראה מוה כי מלת במרבר נמשכת או לממה. ובנוסה העברי שלנו הלשון קול קורא במדבר פנו דרך

למשה והיא פקבלת עם מלת בערבה (פאראללעל) ואולם גראה

על מלכות השמים מלכות האלהים. כי מלכות השמים גם כן הכונה פ"ב מ"ב כדי שיקבל עליו עול מלכות שמים והבונה מלכות האלהים ע״ש הכתוב ברניאל ד' כ"ג די שלישין שמיא וכן בלוקם ש"ו 18 השארי לשמים ולפגיך וכרומה הרבה. וע"ב מלכות השמים נקרא ג"כ בביאתו כמי מלכות האלחים (ועי"ש בלוקס י"א 20 וכן י"מ 12 בוה) כי בלשון ההכמים הקרמונים קראו את הש"י בשם שמים כמו שאמר אנמיננום איש סוכו (אבות פ"א מ"ג) וידי מורא שמים עליכם וכן נמצא בברכות ינ' 29-25 כשם מלכות האלהום ע"ש וכדומה. פעם שניה עלי ארץ מהי י"א ו' לרעחי. וכן כ"ה א-13. ולוקם מ' 27. 2) שובו כי מלכות השמים קרבה לבאי ובמרקום ולוקם יאמרו

עם ישיאלי אך מה שנהקיים בעם ישראל הוא נתקיים ג׳ם במלכם מלך המשיח ועל דרך זוו נמצא ברבה בראשית פי מי כל מה שכתנו

15) לפלאת תכרוב ומפצרים קראתי לבני: אף כי שם יסובב על

באברהם כתוב בבניו כו' אברהם ירד למצרים כו' ע"ש.

16) כפי העת וגו' למעלה בפסוק 7 ע"ש.

במעשי השליחים ז' 14, ועור גראה כי כאשר גבים ברקרוק גם בנוסח העברי שלנו גראה שהכתוב דקדק זלא אמר פנו במדבר דרך

גם לכל המבשרים בעבור פרסומו בין ההמון. ועמ"ש עור בוה

William Control of the Control of th

其他的個人由的的社會自然的社會。 第1

ה' כמו הלשון ישרו בערבה מסילה לאלהנו כי אם הקרים מלת

במדבר למלת פנו כי הכונה הימה להראות כי מלא במדבר נדרשת למעלה ולמטה על דרך כמה מלות במקרא וכמ"ש בתלמור יומא נ"ב

זה נררש סמיכות אלה הנתובים שמורה כי בארצות האלה ראו אור

גדול בהיות המשיח בגלילות הזולה. והמנהג לדיוש כמוכין במקרא היה נהוג בין הכמי ישראל הקדמונים וכמ"ש בתלמוד (ברכות י' ע"א וע"ש בא ע"ב) סמונין מן התורה מנין וכו' ובכל מדרשיהם נמצא פעמים רבות למה נסמכה פרשה זו לפרשה זו. וברבה וירא פכ"מ אכיי ארת חיים למעלה למשכיל מי שמסתמל מה כתיב למעלה מן

או) וירא שני אנשים אחים את שמעון וגו ויאמר אליחם לכו

אחרי ומיד עובו וגו' לא היה פה על דרך שנמצא באליהו ואלישע א' 11-41 שאנדרי ויחנן היו אצל ישוע עוד בירושלים. אך שם לא שהכירו אותו למשיח. ואחר זה היה המעשה בגליל על יד הים שמספר אליהם לכו אחריי וכעברו משם קרא ליעקב וליוחנן וילכו אחריו שמעון מקורם (לוקם ד' 38) ומתי ומרקום מספרים אחרי כן כי לוקם כתב לפי השמועה ולפי בריקתו אחר כל הרברים לסדרם (שם א' 3) נאמר שאמר להם לכו אחרי (כמו בפיליפום שם פסוק 4.4) ורק לוקם ה' כי ראו המופת והאות של לכירת דגים הרבה ואו אמר לפטרום מעתה תצור אנשים (לוקם שם). והוא המסופר פה שאמר (מלכים א י"ט) בכח למעלה מן המבע. אך לפי המסופר ביוחנן (פסוק 21–22) ולוקם שם מספר שהלכו כלם יחר כי סיפר לפי השמועה ולא שמע יותר. ועור יש הילוק שלוקם סיפר מרפואת המות

ספרו. ועם"ש להלן כ"ה 17 בוה. ולפעמים לא סדר כדברי המבשרים האחרים. ובוה לא תפול קדושה

כן המאמינים בו ימותו חיי הגוף וכמ"ש בכמה מקומות. כי הנוצרים רעות רבות וצרות וסובלים בתקותם להשיג חיי הנפש בעולם הבא. היו להרג ולבוה ימים רבים. וגם עתה המאמינים מבני ישראל ימצאו ועפרא לפומיה של חזוק אמונה שהפך הנונה נרשעתו. 19) ואשימכם לרייגי אנשים כונחו במו שהדגים מתים בנופם כמו

הקרמה אל רבריו להלן שנראה לכאורה שמשנה רברי התורה באיזה ענינים ועיכ אמר אל החשבו,כי אורבה מללא ומחוק אותם כמבואר 17) אל תחשבו כי באתי להפר את התורה ונו' לפי פשומו הוא

ארצה זכולון וגו' בסוף קפישל ח' ובראש קפישל מ' מתהיל העם ההולכים בחשך וגר ואף כי המקומות שם הווכרו לענין אחר עם כל 14 למלאות הנאמר כו' כונתו כי ישעיה הוכיר המקומות האלה?

いないまでは、 できるはは

כלל. רק שהוא קבץ מאמרים של המשיח המורים על בחינת אלוהותו ואחרותו עם האבי והמקרים אשר היו לפי מבעו האנושית מה צורך

המכשרים האחרים ועל כן דלג על כמה מקרים ומעשים ולא סְפְּרָם כי מטרת יותנן בבשורתו לא היתה לספר כל תולרות המשיח כמו וכן בלוקס ד' 6 ע"ש. ויוחגן בבשורתו לא מביא בלל מעשה השמן

ישנה בתרגום השבעים. 10) ואותו לבדו תעברי במקרא שלפנינו ליתא מלת לבדו אך

1) למען ינסהו השמן. ביאור זה ע' מ"ש בביאור פיליפים ב' 9.

ואת כמו ביוחגן א' 32 ע"שי ואולם במרקום א' 10 לא משמע כן.

11) וירא את רוח אלהים וגרי. יש פרשו על יוהגן שיותנן ראה

בארך במרקום א' 8 ע"ש.

צורך לה במבילה לדעה התורה והנביאים. ואולם פה ענין התשובה היה ענין לידה חרשה כנר שנתנייר לרעת הפרושים וכמו שביארתי

9) אברהם הוא אבינו. עמ"ש בכיאור רומיים ב' 25 בוה.11) הן אנכי פובל אתכם במים לתשובה. ואף כי תשובה אין

מסלותיו והכן.

הירדן הוא המרכר שהוכיר. ועל כן קצרו בנוסת הארמי ואמרו ישרו

נמשכת למשה הוא עולה לכונה הואת כי הכונה היא במדבר תפנו הררך של ה' ע"י מכילת יותנן שם לתשובה וכמ"ש מרקום א' ה' ויהי יותנן משבל במדבר. וכן מה שאמר ישרו. בערבה הכונה על ערבות

ע"ב על הכתוב גביעיה משוקרים כפתורית ופרחית (שמות כ"ה ל"ד) והובא ברשיי שם עיש הרבה ברומה לזוו. וכן המפרש הגרול ליהורים רשי, פיי שמלת במדבר נמשך למעלה. ועור אף אם מלת במרבר

כי אין הנחסר מצד התורה עצמה רק מצר פירוש הפרושים עליה בניל. גם הגירמא שם בהלמוד ולא לאוסופי אתיתי ג'כ אינה גכונה. אך התעתקה הנכונה אנא לא לבמל אתיתי אלא לאשלמא אתיתי. וכן פי יומפין 63- וכן כתב נעאנדער בשם היהודים הנוציים הראשונים עישי ועתה אבאר כל משליו אחד לאחדי. בראשונה אמר על רצח שהוא אף קצף בחנם על דרך הכתוב ברצה בעצמותי הרפוני צורוי

או את הגביאים. כי הגביאים חוקו את מצות התורת בדבריהם: ומלאכי תורם הגביאים אמר עוד וברו תורת משה עבדי וגדי. ואין הכונת על גבואית העתירות של הגביאים (ויייואגונגען) כי איך יעלה על הדעת שיבמל הגבואות כר ואולי הכונה ג'ב על גבואות העתירות במו למשל שוב ישראל לארצם ובנין הבית ומלכות ישראל שיש נוצרים כופרים בהם.

> עיניו מן הערוה שנא' ועוצם עיניו. הרי שלמרו זה מן הכתוב ועוצם עיניו ולא מפסוק לא הנאף כי ניאוף לדעתם ניאוף גמור אבל לדעה

(ההלים מ"ב י"א) וכן נאוף הוא רק בהכמה בלכר. ובתלמור מכות כד ע"א וב"ב נ"ו ע"ב ועצם עיניו מראות ברע וה שאינו מסהכל בנשים בשעה שעומדות על הכביסה וברבה ויקרא סוף פ' כ"ג אסור ליוון לא תשבע לשקר ושלם לה' שבועותיך היינו אשר רק לשקר אסוו

לשבע אבל שבועה לה' לקיים מצותיו נשבעין וכמ"ש בהלמור גדרים

(פי ע"א) מנין שנשבעין לקיים את המצות שנאמר נשבעתי ואקיימה

לשטור משפטי צרקך. ונמצא בשבועות כ"ו ע"א שרב כהנא ורב אסי היו נשבעין שכן אמר רב בעבור שהיא שבועת אמת ומותר לישבע ע"ש היטב. ובמכות כ"ד ע"א נשבע להרע ולא ימיר כר יותנן שהיה אומר אהא בתענית ער שאבא לביתי ע"ש כי הם פירשו לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא היינו לשיקרא אבל לפי רעת הארון אסור

ישוע ניאוף ג"כ בהבמה בלבר. וכן בענין השבועה לימדו הפרושים

דששה אתיתי אלא לאוסופי אתיתי ואינה נכונה גם ההעתקה הואת הפנימי והאמיתי כפי פירוש שלו בכל המשלים שהביא. ועל כן דקרק ואטר אם לא תרבה צדקתכם מצרקת הסופרים והפרושים שהמה היסרו לא תוסיף ולא תגרע וכל המוסיף כמו גורע והיא הפרת התורה והוא לא בא להפר חיו את התורה כניל. ובתלמור שבת קיו עיב (לפי גרכת העין יעקב) העתיקו המאטר הוה אנא לא למפתת מאורייתא ואבר בכל אחד שמעתם כי נאמר ונו היינו ששמעו כן מפי הפרושים מורי התורה ומפרשיה וכאמת כונת התורה היתה לפי רצונה מן התורה וכא הוא להשלים התורה אבל לא הוספה על החורה עציםה ועל כן לא אמר מצדקת התורה כי התורה אפרה (דברים י"ג) מצרקת הסופרים והפרושים וגוי*) כי הסופרים והפרושים כלמודיהם עוד לא יצאו ידי חובת התורה לפי כונתה האמיתית ועוד חבר הרבה בלמוריהם עד מלואה בשלימות. וכמו שמבאר אתרי כן במשלים רבים. האויםששמעללונג בפאריוי והמעתיקים להקים הוא מעות) ובלשון אשבנוי פאללמאבען. וכן פירש מייער. והראיה לפירוש זה ממה שמסיים (בפסוק 20) כי אוטר אני לכם אם לא תרבה צדקתכם הכונה למלאת הנחסר ולהשלים כמו שפי גם יוסטין הקרוש ויש מן המעתיקים העתיקו. להשלים (במתי הנרפס בלונדון בעבור לא באתי לחפר כי אם למלאת. המלה היונית פה (המשמחורא)

> לשבע בכל אופן כי הוא פירש לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא היינו לחנם וכן נמצא בתלמוד ירושלמי וע' בתרגום אונקלום תמצא גם לשיקרא גם למגנא. ומ"ש ובשמו השבע היינו כשמוברת לישבע יש לפרש נשבעתי בהר סיני ועל כן אקימה על דוד נשבעתי ואקימה עין תחת עין שהכוונה בפשימות שהאדם יכול לנקום נקמתו מהכיור ניכו שאמרו בתלמוד (מועד קמן "ז ע"א וב"ב. צ"ט ע'ב במסקנא שם עביד אבל דעת ישוע הוא כי רק הבית דין עישה נקמה בעוב הגור עביה אבל לא האדם הפרטי ובמ"ש באיכה ג' יתן למכהו להי ובמשלי כי כ"ב אל האמר אשלמה רע ונו, ומה שאמר דוד הנני והקימני ואשלמה להם (ההלים מ"א) הווף רק בצורב ה' ומשנאיו במ

") כשנבים השב ברבריו נראה כי בפסוק 18 ביאר ובריו שאמר לא באתי לחפר ומפרש אכן אומר אני לכם עד כי יעברו וגוי. ובפסוק 20 נבאב ובריו שאמר כ"א לטלאות ופירש כי אומר אני לכס אם לא הנתיו צרקתבם וגי והבן.

ואהבת לרעך דהיינו כמו בני עמך. לא נכון בעיני כי הארון לא דבר פה מן הנוים כלל, ועמיש בלוקס י' 37 בזה. אך בדבר אתר דקדק רעות האייבים הוא רק באייבי ה' ועליהם אמר דויד (קל'ם) הלא ירמיהו (י"ה) שהתפלל לרעתם וכן אמר יהוא בן חנני החווה ליהושפם פט"ו בותי ודעת דעליםש שכונת האדון היתה להוסיף גם את הגיים עוברי האלילים כי משה אמר רק לא תקום ולא תשור את בני עמן הארון ואמר "ונאמר איש אשר ישלה את אשתו ונתן לה ספר בריתות ולא אמר שמעתם כי נאמר כי וה באמת מפורש בתורה. וכבר נשאל על זה האדון להלן במתי ים ולמה זה צוה משה וגר מפני מה משנה אסור לשנוא אותוי ומה שנמצא בתהלים בכמה מקומות הפלות על משנאיך ה' אשנא וגר לאייבים היו לי. ועל דרך זה היו גם כן אייבי (דה"ב "ם) הלרשע לעזור ולשונאי ה' האהב וגוי. וע' באבות דרי נהן אויבך שונאך ביחם הפעול (אקוואמיף) שהוא שונא אותך אבל אתה גמלך רעה שעבר על המצוח הנתובה בתורה נאהבת לרעך כמוך עיא בענין מחלוקת גניבא עם מר עוקבא רברי החכמים להתפלל עזות פנים מותר לקרותו רשע ומותר לשנאותו ובר ע"שו. אבל לרעת הארון צריך לאהוב גם את השונאים והרשעים (פסוק 145) ולהתפלל לפובתם. ומיש אם לא גמלך רעה הכונה שאו הריב גם התוכה עמו אבל לא לשנוא אותו. והראיה שהביאו בפסחים שם מן הכתוב כי הראה שור אייבך חמור שונאך אין ראיה כלל כי שם הכונה הפרושים והמקור לוה תמצא ברברי רשי בפירושו למשלי ני לי על פסוק אל תריב עם אדם חנם אם לא גמלך רעה וכתב רשי על וה ומי שהוא רשע רשאי אתה לשנא אותו וכן אמרו בתלמור פסדים קריג ע"ב שעובר עבירה מצוה לשנא אותו ע"ש. נמצא לפי וה כי יכול הארם לשנוא את אויבו ומבקש רעתו. וכן נמצא בגימין ז' על האויבים והם כלים מאליהן ע"ש ובתענית ו' ב' כל אדם שיש לו שיתבאר. ועתה נבין מה שאמה. שנועתם כי נאשר ואחבת לרעך ושנאה את אויבך שלא נמצא בתורת משה כלל רק ששמען כן מפי המשנה המיר באמת אמייי אך הארון אימר בלשון אמן ילא בלשון אבתי (וכמו שגראה מן היוניה שהניחי נולה אמן כמו בעברית כינחו שמחויים הוא מיהה כמו רצה ממש כי הלא התורה אמרה רק הרצח והוא מחייבי לאוין וחייב מלקוח. ולא העתיקוהו ליונית) על דרך המתוב (ישיניה סה 16) אשר המתברך בארין יתברך באלהי אמן והנשבע בארץ ישבע באלהי אמן. וכן מבה איש ומה מוח יומת (שמוח כ"א 12) וכי יבה איש אה רעהו בחוון יוחנן נ' 14 כה אמר האמן ונוי. ולא ימות וגוי ונקת המכה וגוי (שם כא) אלא כונתו שהוא בכלל לא 22) כל אשר יקצוף על אחיו הנם מחייב הוא לביה דין. אין 1) מעשות צרקתכם. פי' מעשי צרק לפי היונית. ובפסוק 2, 3, 4,

בעשותך צדקה כו' לפי היונית כמו צדקה שבתלמוד על גדבה לעניים (אלמאוען). ויותר מוב להעתיק בפסוק 2 בעשותך חסר לפי לשון חבא לנו מלכותך (צו אונו קצממע דיין רייך) כי בשמים כבר הניעה המקרא. וכן העתיק רעלימש באגרת יעקב ב' 13 ע"ש. וכמיש ביוחנן יח 36 ועתה מלכותי איננה מפה. ואין צורך בהוספה ואת כי דברי האדון כמו בשמים כן בארץ יסובבו על כל דבריו ומלכות האלהים שמה ורצונו נעשה בין משרתיו עושי רצונו (תהלים בהענית יחירי אבל בתענית צבור שכולם מרענים יש תעניהים שאסור יתקדש שמך ותבא מלכוחך ויעשה רצונך כמו בשמים ששמך מהקדש קג 21) כן בארץ יתקדש שמך ותבא מלכותך ויעשה רצונך. 10) תבא מלכותך יש מוסיפים בתפלה זו בהתפללם ואומרים 11) ואתה כי תצום סוך את ראשך ורחץ את פניך. הכונה ד) ובהתפללכם אל הפשפשו כגוים וגו' עמ"ש בוה בביאור לוקם י"ח.

לפוך ראשו ולרחוץ פניו כמו תשעה באב ויום הכפורים (יומא פרק בתרא). וכן נמצא בעורא ש' כי היה תעניתו וצומו בפרסום גדול וישב משומם וימרום שער ראשו כי בכונה פרסם הענין לעורר אח עם ישראל לשוב ממעלם בנשאם נשים נכריות ע"ש. וע' בירושלמ! הנינת פ"ב ה"ב בי אסור לפרסם צומו ותעניתו. פו) אל תאצרו לכם אוצרות ונו' כעין זה נמצא בכבא בתרא י"א

איפה שאמר האדון כי נאטר לקדמונים נמצא זה בעשרת הרברות.

ואיפה שאמר רק שמעתם כי נאמר ולא אמר לקרמונים הוא ברברי התורה במקום אחר. וכל הכונה לפי באור הפרושים כנ"לי

15) אכן אומר אני לכם ונו. פי' באמת אומר אני לכם. ולשון

תורת משהי והוא השיב שם המעם כי משה לא התיר רק נגר יצר הרע וכמו שביארתי שם באורך בראיות ברורות עיש. ודע גם כן במקום שהיר שולפת בו כר ע"ש עוד. עיא דברי טונבו וומלך (הוא נוזנייך בימי אנריפס המלך קרוב לחורבן בית השני כמ"ש במאור עינים להאדומי) כאשר בובו אוצרותיו לעניים בשני בצורות אבותי גנוו לשמה ואני גנותי למעלה כר אבותי גנוו

> מדי עיבוי בורו־ששופם־אתי שופחוף אומהי לו פול קסם: מבוף עניך: ואומר לורמוליקונה מבק מנוק הכנה. לרצותה בים אירא הרובים

יולטה יה אתה רואה אור הקסם ונה כעין זה יבונוא ינותרא

ברכיה ס"ב ע"א; אם רציה ורור שאין החורה חביבה עליו יבנס וברי.

אלהחתו הקודש: לכלבים יונו' על הוך יוה דבוצי הלל הוקן.

נאכל וגו' אך בקשו בראשונה את מלכות אלהים ואת צרקתו ונוסף לכם כל אלה. וכן בדברי האדון בפסוק 28 התבוננו אל שושני השדה מצויה לו בריוח וכמ"ש בפסוק 33---33 לכן אל תראנו לאמר מה וגר יש כעין דומה לוה בעירובין נ"ד ע"א בני אדם דומין לעשבי השרה הללו נוצצין וכר ופרשיי ופרגסתם גדלה עמהם כר אבל מה רחקו הרעיונים אלה מאלה כנבוה שמים עלי ארץ. בעבור גודל במחונו ומקיים השלך על ה' יתבך והוא יכלכלך. או פרנסתו האדון. והמעיין יראה כי רק בתחלתם דומים ות לוה אך בסופם הפרד גדול. כי ר"ש בן אלעור אומר שבעבור רעות המעשים יש קפוח פרנסה. אבל לדברי האדון פה חסרון הפרנסה הוא בעבור חסרון הבמחון. אבל כשיש בטחון שלם ואין האיש רואג לפרנסתו כלל שלא בצער ומה אלו שלא נבראו אלא לשמשני הם מחפרנסים שלא בצער אני שנבראתי לשמש את קוני אינו דין שאתפרנם שלא בצער אלא שהרעותי את מעשי וקפחתי את פרנסתי. ותכם יהורי אחר בענגלאגר הר ריישש שמח למצוא בתלמוך דברים דומים לרברי אוסף תאנים) וארי סבל (נושא משאות) ושועל חנוני ומחפרנסים נמצא במשנה סוף קירושין ר"ש בן אלעור אומר ראית מימיך היה ועוף שיש להם אומנות ובברייתא שם הנוסח לא ראית צבי קייץ (פי 92) הבימו וראו את עוף השמים אשר אינם זורעים וגר כעין זה

הפוש ודרישה להשיג רבר ואולם גם הפעל בקשה יאמר גם בן על וה. ואין הכונה על תפלה ובקשה שלא להתפלל על צרכי החיים. כי בעצמו תקן בתפלתו "את לחם חקינו תן לנו היום,, ועמ"ש בלוקם מלכות וגו' לפי היונית פה ראוי להעתיק דורשים דרשו כי הכונה ענין 32) כי את כל אלה מבקשים הנוים ונו' אך בקשו בראשונה את

המשנה במומה פיא מ"ז במדה שאדם מודד מודדין לו כר וכן בסנהדרין צ' ע"ב כל מדותיו של הקב"ה מדה כנגד מדה כו. 2) ובפודה אשר אתם מודדים בה ימר לכם. כן הפה ג'כ דברי

ועמיש בשנית-לסיטותיום די ביבות: ביבות בינות בינו 21) לכן כל אשר החפצו וגו' פי' כמו שהאלהים עושה שוב

ערות כי המה ערות לישהאל על שוהר לבבם ואמונת בריתם עם: האלהים כי מקיהמעשים נכאה אשר בלבי זוה אומרו־אשר צות משה שמלות בלערות להם בסובבו. על אמנו והקרב את הקבבן. שיהוה לעדות לבני ביורו שאינו מבמל: את המורה - והפירוש הוה ירחוק מאה לעדות להם: פיי שמעם הצווי להיות ערות לבני ישראל. ייש: מפרשים אשר צות משה לעדות להם. כי המצות נקראים בכתום בשם

CALLED THE REAL PROPERTY OF THE PARTY OF THE יים 11) ויסבר עם: אברהם זנרי כרי עולם יהבא צרמה לסעורה בלשוף.

החכמים: והסעורות היו אוכלין כימי קרם מהסיבה כירוע. ועמ"ש בלוקם: ומסובין בהיכל מלך ושם גרות הרבה: ומבחיץ הוא חשך ואפלה והבן: נכמיש בראיות: בביאורי למעשי השליחים סיי ח'י ולפי היונית שיי הכהוב שלקת אותם על עצמו וכמ"ש להלן ומכאובינו סבלם מוסר יייבו) אלי החשך יהחיצון. יכי המשל הוא כמו שהצריקים יושבין ה 11) חלינו הוא נשא ונוי כי כל הקפימל שם יסובב על המשיח

שלומנו עליו ובחבורתו נרפא לנו. 25) ארץ הגרנשים. ובאיוה נוסחאות ביונית הגדריםי וכן הוא 22) לך אחריי עמ"ש בוה בלוקם מ' 59 ותבין.

במוקום הי. והיא הארץ אשר מעבר לים מבריה ושם היהה בעיר הגדולה גדר הידועה בחלמור סמוך לסוסיתא (תופאס) גם האתו שבו עיר כשם נערגאםע ושם ער עין הירוך ישבו עם הנרגשי שבתורה וכמי שאמרו, בירושלמי שבועית פ"ר ה",א" בי פנה משם בים יהושע

הענית כ"ב ע"א במעשה דר' ברוקא חוואה בההוא נברא רלא רמי תכילתא בגליםא ע"ש וכן כדומה לוח ועמ"ש במרקום י"ב 38 בוה. רואים (ולא כמו עתה שמחביאים בנדי הציצית) וכמו שנראה בתלמור (20) בציצית בגדו כי או הלבו היהורים במליחות עם ציצית לעיני 23) המחללים בחלילים. כן היה המנהג בימי קרם לחקוע בתלילים A STREET FOR THE STREET

16) אין משים ממלית. ע' ביאור זה בלוקם ה' 36 ע"ש.

וע' מתי י"ח 17 כנוי וכמוכם והבן.

לאכול עם מוכסים וחמאים ולכן כדי לקראם לתשובה אינו חושש לותי בעבורה הפנימיה ולא במעשים החיצונים שאינם עיקרים ומכללם שלא 13) צאו ולמדו מהו חסר חפצתי וגוי. פי' שהקב"ה הפצו העקרי

ולוקם יספרוהו בנסיעתו האחרונה. ויוחנן כ' יספרו בנסיעתו הראשונה ע"שי ועמ"ש ג"כ בביאור מרקום מ' 34 ותמצא ישוב אחר.

להסופרים עם ישוע נשנו ונשלשו בבירור פעמים רבות. וכן כתבו המפרשים על מעשה גרוש הסוחרים מבית המקדש שמתי מרקוס מהי נקרא בשני שמות מתי גם לוי ע"ד שב' רש"י על נשי עשו שונים מתי לחוד ולוי בן חלפי לחוד. ועם כל זה מתי ומרקום אינם סותרים בספוריהם כי באמת השאלות והתשובות האלה שהיו (9) ושמו מתי. ובמרקום ב' 14 ולוקם ה' 27 ספרו שהיה כל המעשה בבית לוי המוכם לוי בן חלפי. ומפרשי הנוצרים אמרו בי וכדומה. ואולם דעתי בוה כהבתי בסימן יי כי הם שני תלמידים

נהום שכבר העתיק רירחו לשם כמיש למעלה ר' 13 עיש. 1) ויבא אל עירו. עי מ"ש במרקום ב' ותראה שהכונה פה לכפר

(32) וימותו במים: עמ"ש במרקום ה' 13 בוה.

מסעי מים מבוייה הוא ים כנרה ולמעלה לא חשוב ירון ע"ש הימב) ושם הוא ארץ מוב שבמקרא גם ארץ מומץ ע"ש טומיתא. ואף בפנוח הגרנשים משם נקראה הארץ על שמו ארץ הגרנשים וכמו ארץ הגדרים ע"ש גדר (גארארא). וע' בספר שבע הכמות בערך אפריקא ובערך סוסיתא. ובענין הסתירה פה למרקום ה' ששם מספו רק מאיש אהד עי שם נוה. (ומה שחשבה החודה בין י אומות יושבי א"י כי לכי הזורה בפ

> בלוקם י 4 והבן (25) אם לבעל הבית קראו בעל ובוב לחלן י"ב 24 ע"שו

בסי כ"ג וכן בסי י"ז 72 כי ביאת בן האדם היינו בבוא המשיח פעם שנית. ואין הכונה פה ערי ישראל בארץ ישראל לבר כי גם בכל העולם: ובאמת יש עד היום ערי ישראל ברוססיא ופולין אשר הבשורה ועם"ש בביאורו במעשי השליחים י"ח 6 ע"ש. עור לא באה אליהם כלל. ויש לאמר פה גם השובה אחרת ע"פ המבואר להלן בסי ב"ד פטוק 36 ע"שי והוא יותר גבון. ועמ"ש (23) לא הכלו לעבור ערי ישראל עד כי יבא כן האדם. ע' לחלן

יעקב וכן בלוקם שאמר של יעקב (יעקובס) פי' אחי יעקב ולא כמי רעלישש שהעחיק בן יעקב כ"א כהעתקה הישנה אחי יעקב. וכן נ"כ ובלוקם ו' 16 ומעשי השליחים א' 13 חושב יהודה של יעקוב (כ"ה ג"כ כי תרי משם תורה של היהורים (ובכנהדרין מ"ג ע"א השבו בין תלמידיו את תורה) והשם תורה נעשה משם יהורה בעבור כי מישנ אחר להם מושג ההוראה, ולפי רעתי יהורה השליח הזה נזכר ביוחנן ייך 22 והוא כותב האגרת של יהורה ואמר שם ספורש שהוא אחי יעקב כי יעקב היה הגרול שבשליחים ועל כן ייחם עצמו שהוא אחי דעתי כי השם לְבֵּי (לעבאיים ביונית) נתהוה משם לוי (וכמו ביונית דוד דאביד 2,4ממש עי שירליין) והוא לוי בן חלפי הנוכר בפרקום ב' 14 וליקס ה' 27 (ועפיש לפעלה בוה פ' 9) והיה אחיו של יעקב בן הלפי הנ"ל ועל כן חשבו אותו מתי ומרקום ביחר עם יעקב בן חלפי. וכטו שחשבו כל האחים ביחר. ואך לוקם חשבו לבסוף בעבור שהיר לפי היונית 1003). וכבר אמרו המפרשים כי הוא זה אחד וכן דעתי הקטן שבשליתים ולא חשב עצמו לשליח בעבור ענותו הגדולה. 3) וְלְפֵּי (ב"ה לפי היוניה) המכונה תדי. ובמרקום ג' 18 תדי לבדי 14) ונערו את עפר רגליכם. במרקום ולוקם הוסיפו לעדות להם

שכן היה המנהג גם אצל הרומים והיונים.

או בשופרות כאשר היה מה כאיוו ביווי כמו שמשנו בחלמור בכא במועד קטן כ"ז ע"ב שכן היה המנהג בדרומתא ע"ש. ומייער כחב מציעא נ"ם ע"ב נפיק שפורא מבי רבן המלאל רשביב וכן נמנא

עלכלו יעיש בביאור מייער לפסוק 15 שם בהערה. יהוא ע"ד שאמה הארץ לחלמידיו (מחייים 98) חשבו על שנים עשר כלאוח וגר (וצ ואמר שם 'ואמשכילים יוהירו כוהר' הרקיע ומצריקי הרבים ככוכבום כי יש גדול וקמן גם שם. יושם בסי ה' אמר ג'ב הארון אשר שעשה אותן וולמר אותן גדול יקרא במלכות השמים כי הוא ממצריקי הרבים בראשונה אל הקורינתים בסי ג' כי המלמד לפי רצון ה' יקבל שכר לעלם זעריי הנה שיש חילוק בין מצריקי הרבים לצריקים פשומים. ועל כן נמצא למעלה בסי ה' 19 ולהלן ייא 11 הקמן במלכות השמים והמשכילים (שפירושם מלמדים) של רניאל הניל. וכן אמר פאול כ"יצל המאמינים ימוומנים להייניקולם הנאיביעם כל והייש מרתותי בלאללותם גם שם כפו אצל אמלאכים וכפו שאמרו גם בחלפור בבאז בתראותיה אי כל אחר ואחר עושה לריהקבית הופת ולפי כבוררוכה וכן בשבת קרב עיב כל צדיק וצדיק שישים לו פרור לפי בבורו ביירי תורה לשמחים לשם: מצוח יוכרומה שמרי נבואי שפר צדומן אווים ואף בן בדניאל יים ורבים מישיני אדמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם וגף designation of the property of the control of the ייין לשם נביאי פי לשם בעבורי שהוא נביא עיד לשון התלמודי קורינתום מ' 6 בביאור מייער שם ועמיש בחוון יותנן כ' 12 בבואד בלוקם יים ילוב-10 לוה נותן ממש עוצים וליה עמור ערים עיש

ונדחקו שם הראביר והמהרשיא בפירושם מהה השלום שינשה בעולם א ונקרא שר שלום וכרומה, וכן הוא בלוקם ב' 14 ובארץ שלום וכן ביחתן איף לציישלום אניחי ללסייונוי האליאיר הואי וחנף המובלי בא בנים וכן אפרו במשנה שיות בסופה יאליהו באילשותי שלים בעולם לקשות עם מתוכן ילה (כמישי בלוקס) ורצום ישיב לאלהם ותעיר עלי המשיחו ואשר שמעוילו פצאו שלום גם בכיהם באשר כל בני הכים שמעו לדברון ותאטינו בחם ווח פאפר פלאכי יחשיב לב אבוח על אבל לפרי הבים יונן יפי הבית יששמע ליותנן מצאישלום בין אבות and money charter of the particles when we have also as the על בנים ולב בנים על אבהצוצי ען אובארוחמיני הארוחמינין וחרםןכני ביאת המשיח היא חשיב את הארץ לחרם כי איש מאביו יפרדו לדעות שונות: והאיש אשר ישמע לדברי הבשורה ויאמין במשיח אלהי יעקב ימצא שלום בעצמוי ועל זה נאמר ודבר שלום לנוים וגר addic read and ordered and addiction are more for mean arbadonamicanthas pubrastionismismi varkienismista

> בראמרי אינשי בני ליה למאן דלא ידע הייני למאן דלא ידע יוי ליה כי הויו תשמש בעברית. להוציא מכלל המסופר (צַּבְּעֵר). וההעהקה למאן דלא ידע בין מב לביש (לפי גרסת רשיל) עיש בפה השיינה ה ביונית לאלונכי מתנימתב בלשון עברי) פי נמיער גים על דרך ח עיש. ופיי נצרק על דרך וונצרק קרש (דניאל ה' 14) שיראה לכל בי צדק בימינוי. ועל דרך זה בראשונה לטיטותיוס צ' 16 נצדק ברוח יינון שללנו גלנו בעלילים זונויל נעין זה משל בסנהקרין קיני ע"א 19) ונצרקה ההנמה מאת בניה: פי אבל החכמה נצרקה מבניה

ברות אלינד"ובובורתן "זמר ועמישסביותנן אינום עוונט ווי אינו (כ הנביאים נתנכאו על ימי בית השני ע"ש). 11) הוא אליהו העתיר לבא כמ"ש בלוקם א' 17 והוא ילך לפניו

שולה מלאכי ופנה דרך לפני. והישום האמתי הוא כטו שנתבאר עלש): וכפל הנראה היה כתובי כן בנוסת הארמני, ויכול, להנת בני בא המעות החודה מן בתחולוף. עם התכנובה חרומה לו (שמות ב"ג כ") הנה אנכי בשולה מלאך לפניך הלשמוקי בדרך. אך המבשרום לא ורצו ישאמר בלוקם אי 16 לפני ה' חלך לפנות את דרכיו) וכמיש לחלו במרקום: ולוקם: 'ובנופח שלנו בעברית וכן בתרנום השבעים: הנני למעלה סי ג' כי ובוד המון היהודים או היה נוסה התניך באלמיה ולא בעברית אשר הית שמור הק ביהושלים כמו שהוכיח בם! מאור עינים פ"ש (ואולי זה הוא ספר עורה הנוכר במשנה מוער קסן פ"ג ש"ד בשנות: מן : ההעתקה : המפורסמת אף: כר ירעו הנוסה העברי. (והראיה בניאור מעשי השלותים הייאני ע"ש באורך. "מניחים חוד להנוא הא של ביאה המשירו הקישה נוחנף. יוצלי כן מלאכני רוותם הנביאים ומיים דבפה הנמו שולתילקם! את אליהו אנה והוא יותנף בועה ומנו המסבמור נבנאות ומאו והלאה/נהנלה/מלכנת: חשמים (בפסוק והקוףם) שהנבואום יייי 13) כני כל, הנקצים, והתורה עריי נוחלן לבאנו עי בל, הנכנאות ההלו לצאת אל הפועלי והוא על דרך הכתוב בדניאל (מ' 24) ולחתום הוין ונביא (פי' האבן עורא שם שיצאו החיונות אל הפעל כי כל 10) הנני שולה מלאכי:לפניך ופנה דרכך לפניך. כן הנוסה גם

ייייני) האתה הוא הבאינתכאר: בלוקם זו 19 לישב הסקותה מן לואי K word as A are to a property to the following THE REPORT OF STREET PARTY AND THE

mongs selected the state against account account and וכן פה הנונה אבל מאת בעה העלים בחבה שבינונים

מעשה (ועל כן יש גורסים ממעשה) כה שיחנן לא אכל לפי הכמת

אלחים שבקרבו וישוע הגורם אוכל ועיתה לפי הכנות אלחים שבקרבו

וכן פה הכונה אבל מאת בניה ההולטים בדויכה שבתהונים לפי תכמז אלחים ולא לפי הכמה הביבי בקיניהם החבמה צוָכָת בכל

כן פיי המפרשים. ויש לפרש גם כן שהפלות פאת בניה יסובבו על

לחלל את השבת ולשקום הרעכון בקטוף מלילות. ומה שאמר שהוא גדול מן המקרש כיון למה שנתבאר ביותנן ב' 21 כי גוית המשיח הוא היכל האלהים ואוטוי פה שהיכלו מעולה יותר מהיכל המקרש והשראת השבינה בגויתו גדולה מהשראת השכינה במקדש. ואַף הקישיא שהלא יכולין לעובו ולילך אל העיר לאבול ועיכ אומר בפסוק 6 כי יש פה גדול מן המקרש. פי' ובעבודו כדי שלא לעובו מוחר שהמבשרים מתי מרקום ולוקם לא דברו מענין אלהות המשיח היינו 5) הלא קראתם בתורח וגוי כציל. והוא נמשך עם הקודם ביחר לישב

8) הוא והאנשים אשר אתי. נתבאר במרקום ב' ע"ש.

מן הפרושים כמיש למעלה במתי ה'י וע' בביאורי אל הרומים ח' 4, 15. ויש מפרשים גם פה על דרך זה שמשאו קל בעבור כח הרוח הפועל במאמינים ועושים מאחבה בלא המלח עול גדול.

30) כי עלי געים הוא וקל משאי. אין הכונה שהקל מן ההורה כי כבר אמר במתי ה' ו"ז לא באתי להפר וצות שם להרבות צדקתם מצדקת הפרושים אך הכונה בהתנברות דרך למודו אל ולפרושים והסופרים אשר הם אמרו נהוג נשיאתך ברמה זרוק מרה בתלמירים ענו ושפל רוח כאומרו בכתוב שקורם לוה. ואינו ממיל עול על התלמירים במה שנונע לעצמוי. אבל במה שנונע להקב"ת וההמיר יותר (כתובות ק"ג ע"ב והרמב"ם באבות ספ"ד העתיק מורא) ואולם הוא

בניאור רומיים י"א 7 ע"ש.

יותנן וישוע (ותוא כמו הנוסח ממעשיה) והכונה שנאמת החכמה גיוקה מכל מעשי בניה ההולכים בעצתה הדכה הכל מעשיהם בהכמת אלהים שבקרבם. ועל דרך זה בלוקס ז' 29 וכל העם הצדיקו את האלהים ונרי ובעלי התורה נאצו את עצת האלהים ונרי עיש. 35) כי הסתרת את אלה מן התכמים והנכונים. נתבאר להלן שהקב"ה תפץ בעבורה פנימית ולא במעשים היצונים ואין כונתו ח"ו להחיר חילול שבת לנטרי אלא הכונה כי זה חשוב יותר אצל הש"י ולכן ות רוחה את זה וכן הנביא לא כיון בוה לבמל הקרבנות. אך ד) חסר חפצתי ולא יבח. עמ"ש למעלה ם' 13 בפירושו שהבונה

שמורת כי העבורת הפנימית יותר חשובה. והבן.

לבמל השבת שהוא הפרצוף השני מהאלהים כי מוה לא דברו כלל

מתי מרקום ולוקם וכמ"ש בפסוק 5 גם יקשה שהלא אמר בעצמו למעלה

בסי ה' י"ז לא באתי להפר התורה. אך כונהו פה כאשר ביאר בעצמו במרקום ב' ויאמר אליהם השבת נעשה בעבור האדם ולא האדם בעבור השבת לכן בן האדם אדון הוא גם לשבתי רצונו לאטר יען כי הארם גרול הוא כן השבת שהשבת נעשה בעבורו (למען ינוח עברך ואמרך וגוי) לכן בן הארם (הוא בעצמו שקרא עצמו חמיר

בשם בן ארם) הוא ארון השבת שהוא הוא המשיח מבחר מין האנושי והוא גרול מכל האדם אשר על פני האדמה ומלך על כולם. ועמ"ש

במרקום עוד בוה. ובפי אל העברים ב' 8 ע"ש.

11) ונפל בבור. הכונה בור של מים ולא בור ריק שאין בו מים

התלמירים: ולא היחה כונתו בעבור החלבשות בו רבר ה' ובכוחו

8) כי בן האדם הוא גם ארון השבת. הוא מעם יותר למעשה

נותן אלועם את הרוח וכרומה. ועל כן לא אמרו כי הוא ארון המקרשי כי פה אין המדובר מאלההו כלל כניל. ואנו השאל עליו מבען האנתשה היה נהול מן המקדש וכמ"ש יחינן נ' 34 כי לא במרח מענין התלבשות רבר הי בוי ואולם גם משבעת רות הקורש לפי בעצמו מרוע לא אמר שהוא ארון המקרש המצא החשובה בביאורי לפיליפים ב' ד ע"ש.

במשנת בנא בתרא ע"ח ב' מכר בור מכר מימית וכן בעירובין ק"ב ע"ב ע"ש ברשיי וכבר גפסק בש"ע אורח חיים סי' ש"ח סעיף י"ש שמותר להעלות ע"ש והוא מן החלמור שבת קכ"ד ע"א וקב"ה (כמו שרימו החולקים בספר הנצחון) כי זה נקרא ג"כ בסתם בור

71) למלאת וגו' הוא בישעה מ"ב בשינוי קצתי ומתי העתיק לפי הרנום השבעים היינו לפי חרנום הארמי כמ"ש בסי ג' וביארו על המשיח ברעה מדרשי חכמי ישראל וכמו שנמצא ג"כ בפסיקתא פ' קומי אורי ע"ש וכרומה. וגם לפי פשומו שימובב על עם ישראל הגה כאשר נאמר על איזה עם שימשול בארץ הלא הכונה ע"י מלכם

;;

יבים יה מאין להיננה. פר שאינה קונה לעצמו באמונהה ובמעשו

דומובים יוותר משישבלו וכמו להלן כ"ה 29 ע"ש.

בין ומנים העושרי פי' שהעשר מרמה אותו ומוליך אותו בתוהו בין העומה העושרי פי' שהעשר מרמה אותו ומוליך אותו בתוהו

לפלאות את אשר דבר הנביא וגוי. הוא בתהלים ע"ח דבף: אסף, ואף כי לדעת חכטי ישראל מחברי ספר תהלים וכל הכתובים אסף, ואף כי לדעת הכט ישראל מחברי ספר תהלים וכל הכתובים לא -נקראו בשם- נביאים: ואולם דעת המכשרים אינו כן- גם פטרוס לא -נקראו בשליח ב'0 קרא את דוד בשם- גביא. ובתלמוד "סופה כיות ע"ב גמצא ג"כ מאן- גביאים ראשונים דוד־ושלמה ע"ש, ומ"ש בסופה י"ע"ב גביאים שאינם מלכים ע"ש.

אפתחה במשל פי אביעה הדות מני קדם. המפרשים שם נדהקו בפי הדות כי אפף לא דבר שם בחדות שהם דברים טהומים. ואדרבה אמר בפרוש אשר שפענו גדעם ואבותינו ספרו לנו לא נכחד מבניהם הויי ואיד-אפוא המשל־שרבר בו? ווה החדבר בפי אפף (כמיש שם הויי הואינה עמי הגרה גל אמך אפר אבתהה במשל פי כאשר אביעה הדוה מני קדם אז אדבר במשלים. אבל כעת אדבר דברים אשר שמענו הנדעם. הכאשר דבר המשלים הדות מני קדם (ביונית ביאורו מעז המד העולם) הסוד המבוסה מימות עולם (אל הרומיים בסומו) אז המד העולם ברי אשר מי שאינו שות לזה בל ישמע ויבן כמיש בפסוק במשלים כדי אשר מי שאינו שות לזה בל ישמע ויבן כמיש בפסוק

F

ב) על כן הכותות פועלים בוי כציל בי הכונה על הכוחות האלהיים הפועלים בעולםי יודן נקראים בלשוף יון (אופעמיטיס) והוא על הרך שמיו הנוים אומרים "האלהים פועלים" (דיא נעטפעה) אך הורודום באשר לא רצה לקראם פשם אלהים שאפורי הוא לחיהודים 1

בראשם היוכסו ברנינולים ומלכותא יתוב לעמוקרש עלוונים אני זשי במעשי הטלחים א' 6 ההשב גוו את ומלוכה לישיאל ע"שוני י" ד?) בניבם במי מהישים: כיותו רמים גם כן הפרושים שנרשו שרים. י" על בן המה יתיו שפטיבה, נבא שכמת סהה יבאו לאמונת המשח. נען במעשי השליחים מ' 13—11 בות.

12) אך אם ברוח וגוי ע' ביאור זה לחלן בלוקם ייא 20, 13, 13, אד גדוף הדוח וגוי וכן 32 והטדבר על רוח הקודש לא יסלה וגוי כצילי. טויקום ג' 30 ביאר זה כי אמרי רוח מומאה בגי והכונה שכופרים ברוח הקודש השוכן בו ועושה הנפלאות (פסוק 22) ואומרים שהיא עושה ברוח ממאה בעל וגבב וזה לא יסלה להם: ולא יחד הכונה פה להפריך בין פרצוף הבן לפרצוף רוח הקודש כמו שדמה הסכל בעל חזוק אמונה ואיזה מפרשים מן הנוצרים. ולכן במרקום לא הזכיר כלל מלות בן האדם עיש.

38) כי בפריו נכר 'העקי, פי' אם הפרי שלי שוב גם אני טוב ואינני עושה בבעל זבוב. וכעין וה למעלה ז' 20 להכיר גביא שקר עיש.

אין הכונה בקבר כי זה לא נקרא לב הארמה שלשה ימים ושלשה לילות. אין הכונה בקבר כי זה לא נקרא לב הארמה וגם בקבר לא היה שלשה לילות, אין הכונה לב הארמה הינו והדנות האדמה פי חחת שמשלת השין וצלמות במיש בלוקם כ"ב 33 ואולם ואת היא שעתכם ושלשן ומשך, ווה ההל בעת תפימתו כאמרו שם, גם בבות האחרים גחשב האיש כמת על הדך הכתוב (איבה ג' ז') הושיבני המחשכים כמתי עולם, וע"כ יש שלשה ומים ושלשה לילות כי נחשב הלילה שנתפם בו וכן מקצת היום ככולו כמו שפסקו בתלמוד פסחים הלילה אוהוא עמד כשהאיר לאחר בשבת ונו כמ"ש במתי ב"ה,

באבור שלכת תימן. הוא מלכת שבא במלכים א' י ונקרא חימן בעבור שהיא בדרום ארץ המיושבת בדרום ארץ עיב (וביונית נאָמאָס) יווארץ הזואת נקראת עד היום ארץ יעמען היינו ימין וחימן וכמ"ש צפון וימין אתה בראתם.

4.5) כן יהיה גם לדור הרע הוה. שישוע פנה מהם הרוחות הרעות זבעבור מאסם בו ישובו הרוחות אליהם. 14.7 הנה אמך ואחיך וגוי. עמ"ש במרקוס נ' 31 בות.

אמר הכוחות פתלים, וחלשון הזה לקיונם בשם כוחות הוא נהוג גם אצל חכשי היהודים הפלטופים והמקובלים.

8) ואמה שמה את הרברים כפיוני כי יצאה ושאלה אה אמה

נפש הארם בכלל (כי נפש הוא כמו נפש חיה ונפש אשר חנע בכל רבר ממא ויקרא ה") שובש האדם המכאי אבל באמת רק הנוף נפמא לפי תורת משה ע"י מאבלות שמאים. ועל כן הועיל לו המבילה במים לפי התורת אבל האדם האמיתי הוא הנפש שנקרבו (נפש נמצא בתורה על הגוף במו לנפש לא יממא בעמיוי וכן בפרם על הנשמה ויהי בצאת נפשה כי מתה ראשית ל"ו י"ה כי נפש הבשר

(ויקראַ ר"א מ"ד) ולא תממאו אה נפשוחיבם וגו' כי הכונה שם על

11) לא הכא אל הפה מבמא את האים. אינו פותר לרברי התורה

מה השאל מאביה בטמופר בטרקום ו' 34 ע"ש.

מבבל ובמלכות בבל כן חלקו חלילה. ומחלוקת רבי ורי נתן היא וע' לחלן י"ו 20 ומרקום י"א 23 ותבין. ארבע משמרות הוי הלילה. כי כן חלקו הרומיים או את הלילה למשמרותיו. ור' נתן אמר שם שלש משמרות הני הלילה כי היה שם איך היה חלוקת הלילה אצל העברים בימי קדם ע"ש בנמ ותבין. 25) ויהי באשמורת הרבועית. בחלמור ברכות ג' ע"ב בשם רבי 31) למה חלק לבך. פי' למה תסתפק כי בעבור הספק החל למבוע

36) בציצית בנדוו. ע' למעלה מ' 20 בוה.

במשגה עדיות פ"ה מ"ו וכן הארון עמר נגר הגוירה הואת וכן לגנר גורת שבילת כלים הנקחים טן העכו"ם כמ"ש במרקום ז 4 ע"ש.. פני זקן זה שקנה הכמה. ועל הרוב היו בימי קרם וקנים באים בימים. כי בימי עלומם שמשו רבותיהם כירוע. וענין קבלת הוקנים הם מצות שאינם נוכרים בתורת משה רק הם מלומדים בע"ם על ידי הוקנים והמורים. וכן תמצא בפסיקתא רבתי סי' ג' לא יאמר ארם איני מקיים מצות זקנים הואיל ואינם מן התורה אמר לו הקב"ה אשר יורוך וע"ש. וכן נפילת ירים היתוו גורה מהלל ושמאי כמ"ש בתלמור שבת י"ד ע"בי וע"ש שהם גורו לקדשים ותלמידיהם גורו אף לחולין. והיו חכמים שפקפקו בנטילת ירים על דרך אלעור בן חנוך לאו בני אלא כל מה שהם גוורים עליך קים שנא על פי ההורה 2) קבלת הוקנים. פי' מורי התורה ע"ד שאמרו בתלמוד והדרח

ניב עיא דרש ההוא גלילאה (הגלילים ידעו משלי ישוע) כדרניו רעיא על ענא עביר לננרא (להמנהל והמנהיג רש"י) סמותא (עור וסומא.

21) נכשלו בו. פיי שבעבור זה יחשרו ישוע למורה שקר.

שבארם והנוף גקרא בשר אדם (שמות ל') ע"ש. וכונת ישוע בוה לומר כיון שהפומאה הוא ענין חיצוני ע"ב אין להחמיר בה כל כך שאיננה מן המצוח התמורות ולכן אין להוסיף גוירות עליה שלא לאכול בלי נפילת ירים והוא אומרו בפסוק 20 אלה המממאים את

האדם אבל אכול בלי נפילה ירים אינו מטמא את האדם כי וה

הוא עיקר ממרת נונתו.

מן הלב כי לבו ורצונו הוא ממא ומשמא גם הנפש האלהות שבקרבו. וכבר כ' הרמב"ם במורה שלו כי האדם האמתי הוא הנשמה והשכל

ברם הוא) לא ישמא ע"י מאכלוה אסורות כי אך ישמא ע"י עבירות היוצאים

-11) מנהלים עורים המה לעורים וגר. כעין זה בהלמוד בבא קמא

:w"y 40-39 2 +) בלתי אם אות יונה הנביא. נתבאר למעלה ברברי מתי בעצמו

הירום. ווה קסרין של פיליפוס היא העיר פמיאס בחלמור (באניאס כעת) שבנה פיליפום אתי הורדום ממררכום והוא אצל עין הירדן בניפונית מזרחית ארץ ישראל סמוך לעיר דן — ובתלמוד אמרו דן 13) קסרין של פיליפוס. וכי היה קסרי אחר בארץ ישראל שבנה

וה פמיאם בבכורות נ"ה ע"א ע"ש. 16) ויען שמעון פמרוס ויאפר אתה הוא המשיח בן אלהים חיים ויען ויאפר אליו אשריך שמעון בר יונה כי בשר ורם לא גלה לך

בתנ"ך ע' סנתדרין קין ע"ב וילך אלישע וברכות ס"א ע"א וילך אלקנה

אחרי אשתו וע' בתוספות שם וכאלה רבות.

בנוסח הארמי כמ"ש בסי ג׳. ונפלו דברי החכם הרי"ב לעווענואַהן

9) ותהו יראתם אותי. כן הוא בהעתקת השבעים וכן היה כתוב

ואתם אומרים ונוי. הוא במס' נדרים פ"ם ע"ש.

בספרו זרובבל על וה. וגם בעלי התלמור היה להם נוסחאות אחרות

Ū

צריכים לבא בו (כמ"ש במעשי השליחים ב' בביאורי). אך השאול לא יוכל המאמינים באים לשאולי כי השאוליהוא המעבר אל השמים והם ג"כ אייהיא אייהם יחידילין ולישעיים לא תפרויעליאם פוסטיים בשאולי אך פידי הוכנם דרך השואי אלי השמים בעין מעכבה וחבור והאומרים שהמאמינים אינם באים לשאול־בלל פרחקים בפיי המאמר ההר בחום. על אנחינון אקורם לרישתים יצן החצוים לפא וגו שיש בניאור הכנונה שהי דיחם היאם כבי המאי זו המד ממולם מרוחם לא ונה חד מחולים ייייפין ישי שן אינישויים מחר זער שמייט לדלן פידי פין ידי של יטופר ושערי שאול לא ינברו עליה. לדעתי הכונה לומד כי אף כי גם

A CANTA GATAR

האמונה, אשרב דקבים ושמש שנכלים הברתמים בנות הנאם כל ייא החדם נאים בכם האמוניתי אלתים בני אמוף אומה אנלי לבם כל אישר המאמנים - משן אמונהשנעלה. מוה היא אשר המשירה אמרן במרקום: יאטריאל ההרבוחה אונשא ווונערק אלותוך הנסינאין ספק בלבבריכי אבני אמוף כי יהיה בצישר אמרי כן עם יהיה להעריבוכן הכונה עם להלף כ"א 122 - זאל האמונה; כואה בתן בם יפה שאמונה כוו און להם 2 בה מה המרוכני הבר מנתו מא המה אחוף המה מה מנתה מאונה אלים אלים 02) מפני אשר אינכם מאמינים ונו' פי' כי יש שני אופני אמונה.

היים (איין הווים (ומה לורסים שמקוישרים וחוה). לאיין איים כוראם בתפלה זבצום יב הארון הרבין. כני בלב השליחים לשאלו. מפני מהואנתנה מנהשים שלים : אחרים עלוקם, שו 1.4 אף אלפי, חסרון אמונתנף ^א חה לאוזכלנה לנרשה ועל ;כן השיב והמין הוה של שרים לא יצא כ"א בתפלח: ובצום ישלי המנרש (נארויצא אף בחסרון אמונה): יודם יצא כדנו בצום כמיש־למעלה (מ' 14) בער: החוץ עמהם. וע" במרקם

d 52-62 cmt 22 22 25 3 90) אם כן אפוא הבנים הפשים המה. כי מהציה השקל הוא בער

מלך ישראל הי וארון המקרשי והוא בנו עיב הוא פטור, ולא אמהי שהוא. הוא עצפו : אהון : המקרש, השוכן: במקרש, אשר בעבורו. אוספים את מתצים השקל אורך אתן בעצמוז כי מתי מרקום ולוקם לא דברו מאלהות המשיחי ולא התניאו: מאמרים באלה וועמיש הלמעלה ליבול. כעין יוהרי ואם השאלינעלתי עצמו ימהוע לא האמה יוה תמצא התשוכת במאון לפלשם בבחקלישבטי הנה הוחה נישה ההמה בנה האלל

נוישר המאה אמר כן האלהים היה זה זהלוקם ביני 44 מאמר האיש כן לחלן י"ז 25-35 שאל הארון את פטרום אם המלכים לוקחים בוראי לא ינידו לשום אום. ואף שנמצא כייקול מן השמים אמריוד המלה ייחשבותו לבן יוסף כי פירשו הלשון בן:האלהים שהוא צרוק על) צריק גרול יוה הוא מלאך: וראיה לוה זכי מרקום כחבי (פויו פוי) הוה-צריק היה עישו בועל הרקונות אמרה אנשה האניה בף אלוים אחה (מתי י"ד 33) ואולם פמרום באמרו בן אלהים חיים.צרע הארון כונתו בלבו (ע' יוחנן ב' בסופו) שהוא בן האלהים באמת ולא בן יוסף בלל ווה השיג רק ע"י רוח קהקורש היוצא מהאב בנ"ל. ועל to 421 per period and important than the transfer and לנתנאל עישה וליעתי מתי הקוק יותר ברכור האנון מן שאה המנשתם בי הוא המשיח (והם באמרו לא מפרו ממאמר הארון בשר ורמי לא גלה לך זגר עי מרקום חי 29 ילוקם מי 20) ואולם מתי מספר בהקהמ זותר כי פטרום השים אתה הוא המשיח כן אלהים הייםי:והכונה כני פטרום השיג הסור הנסתר שהוא בן אלהים באמתו אף: כנובל בני העולם חשבוהו לבן יוסף ועל כן אמר לו האדון בשר ורם לא גלה לך את ואת כ"א אבי שבשמים: עיי רוח קרשני ומה שאמה מתי לחלן בפסוק 20 לבלחי הגיד לאיש כי הוא ישוע המשח הינו שאף זה שהוא המשיה לא יאמרו ומכל שכן שהוא בן האלהים האמרי בני ירירי (מתי ג' בסופו) וכן השרים אמרו ישוע בן האלהים (שם תי 29) וכן ביותנן אי 34 כי יותנן המובל אמר עליו שהוא בן האלהים עם כל וה לא הבינו האנשים שהוא בן האלהים במלא מובן נמור וכמון מלאך האלחים שנקרא בר אלהין ווכמון שיאמרו היהורים אנררני אמר ילפמהום יארי המשים מנומנו ינוביונן ישם 10 אמרי פילופוס (וכמיש במתי כיח) תל כן אף כי הם לא ספרו דקיבי פמדום השנ

צי יי והיה גם כן שליח למולות (גלשים ב' ד) פין אל היהורים. וכן שיםר הקהלה הראשונה בירושלים בורשתיו כמיש במעשי השליהים אף בנוים הוא החל יהנית היסור בבית קרניליום (מעשי השליחים ה וברבריו שם מיו ד) וביוחנן במופו שהארון אמר לו רעה את צאני כי האדון נשלח לצאן האונדותי מבית ישףאלי בפאטרו למעלה 12) ועל הסלע הוהן אבנה את קהלתי. כי פטרום היה הראשון

The recommendate and anticher than the

(1) כי מלאביהם וגוי כי כל אודם יש לו מלאך בשמים פמיש כי מלאכיו יצוה לך וגוי (תהלים ציא ייא) ואפר יעקב (ראשית מיח יי) המלאך הגואל אותי מבל רע, וכן בתלמור הניגה מיז והענית ייא א' שני מלאכים מלוין לו לאדם כו ובכרבות ס' ע'ב התכברו מכובדים כו' פרשיי אל המלאכים המלוין אותו אומר כן, וכן במעשי השליחים ייב 15 על פמרוס מלאכו הוא וע' שמות רבה פל'ב ובוהר

Ω

עצמה. והשיב בעבור קשי לבבכם הניח לכם משה לשלח את נשיכם

ד) ויאמרו אליו ולמה וה צוה משה ונו' פי שמותר בוה התורה

אבל מראש לא היה ככה. הכונה כי היתר משה בתורה אף שהוא

ישלח את אשתו בחנם (ע' בזה בסוף גיסין).

על פי הי לשלח איש את אשחו על כל רבר הוא רק הנחה בעבור קשי הלב הוא היצר הרע (על דרך המאמר ברש" ר"ם כי חצא לא רברה תורה אלא כנגר יצר הרע) אבל מטרת נותן התורה בעצמו

כפי רצונו העצבי אינו כן. ועל כן מראש לא היה והיחר הוה והכחוב אמר מפורש על כן יעוב ונוי ורכק באשהו למצוה על מניעה הנרושין בניל אך ביטי משה בא הדיותר בעבור קשי הלב שנעשה ע" המא ארם הראשון. וכאשר נבים היטב נראה כי החורה הוכירה נתינה מפר כריתות לא כמצוה בפני עצמה ככל המצוח כי אם אטרה (דברים לה ספר כריתות ונו' ושלחה מביתו ונו' והיהה לאיש אחר ונו' וכהב מביתו או כי יטות ונו' לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב

ולרעת רבים המצוה הואה היהה בבני ישראל קורם משה (חולין קי ע"ב) שלעולם יהיו דבוקים בנשואיהם. על דרך הכתוב על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה (בראשית ל"ג 33) שהוא מצות לא תקשה. הכתוב ערות דבר כבית הלל שיכול לגרש על כל דבר אך הוא יש לו יסור אחר לשנות הרבר הוה לפי ררכו. כי האלהים עשה מראשית איש ואשה לבשר אחר ואשר חבר אלהים אל יפריר ארם ביניהם. ונראה מדבריו כי פירש הכתוב על כן יעווב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אתר שהוא מצות עשה על מניעת הגרושין עושה אותה לנואפת והבינו מוה כי פוסק כביה שמאי וירצו בוה לנרש. ואולם הוא השיב להם הירוץ אחר לנמרי שבאמת מפרש מרבר על ההר (במתי ה' 33) המשלח את אשתו שלא על רבר ונות האדם וכן ערות. הארץ (ראשית מ"ב 16) וכדומה. וע' עור בוה במרקום יי 11. ומה שאמר וינסו אותו פי' בעבור כי שמעו אותו לתפשו כי הלכה רוחת בישראל הלכה כבית הלל שעל כל רבר מותר ערוה שנאמר כי מצא כה ערות רבר. ובית הלל אומרים אפי הקריתה תבשילו וכו' ופי' בנמרא כי דבר לרבות כל רבר. ולי נראה כי ביה פירשו ערות דבר על דרך הכתוב ולא וראה בך ערות דבר (דברים כ"ג מ"ז) שפירושו דבר מנונה ולא דבר ערוה. כי שם יסובב על צואת אם פוסק כבית שמאי או כבית הלל. במשנה נמין ציר ע"א בית שמאי אומרים לא יגרש אדם את אשהי אלא אם כן מצא בה דבר 3) היובל איש לשלח את אשתו על כל רבר. רצו לרעת מפנו

> היא לא תעשה לא יוכל בעלה הראשון לשוב לקחתה וכל הןברים הנאמרים מקורם באים רק בררך ספור ולא בררך מצוה כי ה'א רק

לקחתה וגר אחרי אשר הושמאה וגר הרי שעיקר המצוה בפרשה וו

הנחה והיתר שיוכל ליתן ספר כריתות ואמרה התורה באם שיקרה

שיתן ספר כריתות יהיה הרין הניל. והראיה לוה כי רצון הפנימי של הקב"ה הוא שלא לנרש גם כן התורה בעצמה שאמרה "אחרי אם עים אמר הוממאה" ונדיהן בוה ההכמים במס' דרך ארץ פ"א אם עים התורה נשאת לאחר מרוע הוממאה? אולם לפי דברי ישוע (ה־ 93) יהורה נשאת לאחר מרוע הוממאה? אולם לפי דברי ישוע (ה־ 93) יהון הי גממאת לפי רצון הפנימי של הקב"ה וע' מ"ש עוד להלן כ"ב 82 יהוה. ואם השאל הלא על כל פנים התורה התירה הגירושין בעבור בוה.

וכן הוא הענין בפנות פניעת זנרושין שנכתבה קורם משול ועמ"ש הפסוק 7 יתבין. ויאיה ליביר ישיע סרבוי הנכוא מלאכי ב' 15 לא אחר קשה (פ" שהקביה עשה איש ואשה לבשר אחד) ושאר (פ" האשה כמיש בתלפור לשארו זו אשו) רוח לי שהיו רוח אל הארם עור כננדו ותחיהו. ומה האחר טבקש ורע אלהים קרושים המימים העל כן ונשמרהם ברוחכם (היא האשה שהיא רוח לו) ובאשת נעהיד אל יבנד ארם כי שנא שלח אמר ה' אלהי ישראל ששונא הוא שהאדם

ţ.

אשר על ידר נחקיים הכתוב וחסרותי את לב האבן מבשרכם ונורואק ראין אין בקרבכם ועשיתי אשר בחוקי חלכו (יחוקאל לץ 20-20). כן -ניתן הנת -במאמינים לכבוש השמן -תתת, רגליהם ולמות -לחשונ והאדם הישן יעבר עם תאותיו ואין קשי הלב עודיי על בן יובלו המאמינים לחיות לפי רצון הפנימי של התורה (כמיש אל-הרומים מי וי פנימית רצון יושי בלאסור. הנרושך וצוך המיר בעבור יצודר ווה אות ער פלא העת אבל במלא העת וכא המשיח להקן המא ארם תואטר וסי' ח' בארך) כי הוא ישוע גלה בלמודיו הרצון הפניםי של התורם לפי רוחה ולא לפי אוחיותיה כידועי होते होत्य विकास मेंद्र नाहार काला अल्बान प्रकार होस्ट द्वाने क्यादह दे

צריך למחוק כמו שהודה בעצמו. לקוחה אשה וע"כן אמה יש סריסים וגרי ומלח להבין בהעתקה רעלישש בן עַנּן) לא יוכל כל ארם קבל את הנכה חוה. פי' פה שאמויתם שלא

שַּאַמְרַיּ בּתּלְמִוּדְּ פּוֹבְהַּ נִ'בְּ-אַבֶּרִ קְּמִּןְיֵשִּׁיְבַאַהָּם מֵרְעִיבִוּ שָּׁבַעַ בֵּנִיּ שנעשים כסריסים בלא חורשה כי חהרגל נעשה מבעי-ועל רוך יי שמרגילים עצמם יגרו פי- שמרגילים עצמם - בלא אשה ער ייני דגן) מה הקראניי מום נתבאר בביאור פיליפים ב' 7 ע"שון ואם

וגר לבסוף. ולא הכיא מצות ואהכת לרעך כמוך. וכבר כתבתי הפצך לבא-אל החיים ינריין עמיש ביוחנן כי 36 בוחר ייין ייין אף. שבחורה נמצא בהפך, כבר את אביך, קודם- הלאויף כי רצה לחבר המצוה הואת עם ואהבה לרעך כמוך.. ובלוקס ייה 20 הביא כבה בסיי כ"ח פסוק 11 בי לוקס יקצר מאד במאמרי האדון ויאריך ייי (נ) יכנן יאתי אביך יונר בקרים את הלא תעשה קורם העשתה

ולילך אחריי ואינה גוירה על כל ימי עולם כאשר רמה הסכל בעל תווק אמונה. ובימי השליחים שנהנו בתחלה בוה היה רק להועלת. אני חי בעולם הוה יש שלימות הגמור למכור את רכושו וליתן לעניים ביין (21) מכור. את רבושן וגר ולך אחרי הכונה בעת הואת אשר

במעשיו ע"ש.

שקשה לבוטחים על הילם ונר עיש. והבן. (23) קשה לעשיר ונו. במרקוס יי 24 ביאר האדון בעצמו דבריה

199. יקח מאה שערים וחיי עולמים יירש. פי' במרקום י' 30 יקח בומן הוה בהוך הרדיפות מאה פעמים ככה. ובעולם הבא חיי עולמים לישה

THE THE PERSON OF THE PERSON O

The second secon

לה בעו לעת האכל מרבר במלך המשיח ומבלת פתך בחמץ אלו

ואין לשנות עודי כי הכל אצל הקב"ה נגור ומיועד לפני ימות עולם וכירוע בכל ספרי בה"חי וכן פי בביאור מייער למרקוס שם. ועמ"ש בידי לתתת בלתי לאשר הוכן להם שכבר מוכן להם מימי קדם עוד בביאור פיליפים ב' 7-9 בוה.

על הבתוב (קדלת ה' 8) כי גבוה מעל גבוה שומר וגבוהים עליהם ע"ש. שאל א"כ איננו המשיח כי במשיח כתוב וכריה ם' ומשלו מים עד ים ובדניאל זי ובל שלמניא ליה יפלחון וישהמעון. עשה עצמו כאלו לא המדינה בתור עבר ויהרג כמ"ש בישעיה נ"ג ובפעם שנית עם ענני ידע למודי המשיח לפי יסורות המכשרים כי בפעם ראשונה יבא בשפל שמים יאז יתקיימו כל דברי הגביאים כמ"ש פטרום במעשי השליחים כ 21. ובעבור סתירת הכתובים האלה באו הרבנים הקדמונים להאפק מאר כירוע מרבריתם. אמנם הביאור הוה הוא מומעה כי ישעיה נ"ג אטר מפורש כי אותו אשר יהרג הוא בעצמו ירום ונשא ואת עצוטים יהלק שלל תחת אשר הערה למות נפשו וגר. ובמדרש רות ע"פ ויאמר בשני משיחים משיח בן יוסף אשר יהרג ומשיח בן דוד אשר יחרומם 35) והגרולים שולשים עליהם. פי' על השרים שוכר מקודם. ורומו 28) כאשר בן האדם לא בא למען ישרתוהו וגר בחווק אמונה

להם מאת אכיי לפי אמונת הכנסיה שהיה לו שני מבעים אנושיה

18) והרשיעוהו למות. ע' מ"ש במעשי השליחים ב' 23 בוה. 23) אך שבת לימיני ולשמאלי אין בידי לתתה בלתי לאשר הוכן ואלהית פירשו המפרשים שרבר פה לפי מבעו האנושית ולפי האנושית אף שנתמלא ברוח הקרש לא נמסר לו הכת הוה. ומה שאמר הכלל. כמיש גם לומהער ולפירוש זה יקשה עוד המאמר השולל אין

למעלה ייא 27 הכל נמסר לי מאת אבי על כל וה יש יוצא מן

בידי לתתה הלא יכול ליהן לפי טבעי האלהית שלפי דעתם התאחרו

לפרצוף אחר ואמנם לפי רעתי הכונה פה ענין אחר לנמרי שאין

הריוק (נאכררוקק) פה על מלות "מאת אבי" להפריר בינו ובין אביו אך הריוק הוא על מלת לאשר הוכן להם וכמפורש במרקום י 40 שאומר רק לאשר הוכן להם: ומלות מאת אבי אינם נמצאים שם

כלל (ואך נוספו פה לבאר שההכנה הוא מאה אבי). והכונה שאין

A THE SECOND OF THE PROPERTY O

התלמוד בבא מציעא ציו ע"א תומת ביה פני וכן טנהדרין ייף ב מצאן (הסנהדיין) אבית פני כר גראה כי תופה ירושלים במורתיה הוה בשם כפנתא ע"ש כפניות המאנים שנדלו שמה (ניכ האנים שלא נגמרו). ובספר הבואת המרץ לריי שווארץ כתב בחלק דרומית הר הותים למורח כפר סליוואן יש מקום הרב ושְׁמַם יודישמעאלים הר הותים למורח כפר סליוואן יש מקום הרב ושְמַם יודישמעאלים קורון אותו בית אוהנא (בית היני) כו' ונמצא שביח פני ובית היני על הר הותים ומה שכתבתי ופרשתי כי קרבו אל בית פני והיו אצל הר הותים הוא בעבור שכתבתי ופרשתי כי קרבו אל ביה הותים כנ"לי הר הותים י בהל המקומות נצרך להעתיק והבן, ייש שעות בהעתקת דעליטש כי בכל המקומות נצרך להעתיק

ררומית התמשכה עד בית פני וביוסיפון לרומים נקרא חלק החומה

הכתוב בירמיה בשם אפרים שהיה ג'ב כן יוסף והו היתה כונת המשיח הוא בן האלהים)! ובתלמור סוכה ג"ב שפירש הכם אחר בשם בן יוסף בעבור שהמשיח היה בן יוסף מנצרת ועל כן רמו עליו המררשים הקרמונים. כי המררשים האלה נגנבו בספרי היהורים מן הכתוב והביטו אלי את אשר דקרו על משיח בן יוסף שנלרג קראוהו היהורים הנוצרים הקרמונים אשר נטמעו רובם בין היהורים בירוע. אפרים לא בעבור שיהיה משבמ יוסף ואפרים כהבנת המדרשם האחרים המאוחרים. אך בעבור שדרשו עליו הכתוב בירמה (ליא כ') תבן יקיר לי אפרים אם ילי שעשועים וגוי כמבואר כפסיקתא שם (כי אשיש דורש על משיח אפרים הכתוב וברוח שפתיו ימית רשע בישעיה י"א שיסובב שם על ויצא חומר מגוע ישי ונצר משרשיו יפרה וגו הנה לך כי משיח אפרים הוא בן רוד בעצמו. וקראוהו בעלי המדרש בשם היסורין כר ותשב מצר שעתידה מלכחו ליצר לשעה כר ויצבש לה קלי שעתידה לחוור לו כר ע"ש. והיותר נפלא כי בפסיקתא רבהי פי וכרי ועל אותה שעה היה דוד בוכה וואמריבש כחרש כוחי בי אמר לו הקב"ה אפרים משיח צדקי כבר קבלת עליך וכר וכן שם בפי שוש קוכוי אורי אמר ממודש שבוע שבן דוד בא מביאים קורות של ברול

בעל חזוק אמונה הבין הכחוב בוכריה שם (מ' 10) והכרתי רכב

בל ואת היתה למלאת וגו' הנה מלכך יבא לך עני וגוי.

לפי היונית אצל הר הותים ע"ש.

מן הארץ כמו לא ישא גוי אל גוי הרב שנבא ישעיה בי ושאל כי לא נהקיים בישוע המשיח. וטעה מאר כי גבואת ישעיה התקיים בבוא המשיח פעם שנית שאו יתקיימו כל דברי הגבואים כמ"ש למעלה בסי כ' 28. ומה שאטר פה בזכריה והכרתי רכב מאפרים אף שמדבר

פה מביאתו בפעם ראשונה עני ורוכב על חמור אין כונתו כלל שלא תהיה מלחמה עוד שהלא אמר בעצמו להלן שם (פסוק 13) כי דרכתי לי יהודה קשת ונר ושמוריך כהרב גבור ועוררי בגיך ציון על בגיך יון ובסי י שם כי פקר ה' צבאות את עדרו ושם אותם כסוס הודו במלחמה וגר ממנו קשת מלחמה וגו הדי בנבורים בוסים במים הצות במלחמה וגלחנו כי ה' ענים והבישו רוכני סוסים הנה לך שתהיה מלחמה הגליהו במלחמתם ואף שלא יהא להם רכב וסוסים

מאפרים וסום מירושלים ונכרתה קשת מלחמת שהכונה שתבמל מלחמה

2

ויבאו אל בית פני אצל הר הזיחים. הכונה שבאו קרוב לבית פני כמאמר מרקום "א ו וידי כאשר קרבו לירושלים אל בית פני פני כמאמר מרקום "א ו וידי כאשר קרבו לירושלים אל בית פני ובית היני אצל דר הותים הינו שקרבו לבית פני. וע"כ אמר פה בפסוק 2 לבו אל הכפר אשר ממולכם שעוד לא היה בכפר ובלוקם בפסוק 2 לכו אל הכפר אשר ממולכו שני ובית הנה מוה גראה הגקרא הר הותים וגוי לכו אל הכפר אחר שנחלק לשני הלקים הלק ובית היני. על כל וה הכונה כפר אחר שנחלק לשני הלקים הלק מחר נקרא בית היני והשני בית פני וכן גראה מן התלמוד פסחים אחר נקרא בית היני (האנים שלא גנמוד). ובתוספתא פיז שיאפוד שם פני בית היני (האנים שלא גנמוד). ובתוספתא פיז רשביעית גקראים במאמר וה עצמו בני בות פני כי המקום נקרא בית היני. (לפי פני על שם פני והתאנים שגדלו שמה. וגם נקרא בית היני. ולפי

אטר רק והכרתי רכב מאפרים וגו' אבל לא מכל העולם כמו ישעיה בי. יהנה לך כי זכריה לא דבר כלל מעין נבואת ישעיה שתהיה לעתיר.

אך ובריה נבא שבתחלה יבא המשיח עני ורכב על המור ואו יכרית הי רכב וסום וקשת מלחמה מישראל היינו שאל יבמהו עור ברכב וסוס

וכן כסום וביריהם ינצחו האויבים אף שיש להם כל אלה. כי לא

כדרכם בימי קדם וכמ"ש ישעיה ל' 16 והאטרו לא כי על סוס נאוืס ונו וכן ל"א א' ועל סוסים ישענו אלא כמ"ש הושע י"ד 4 אנארו על

כלי מלחמה נגד הרושיים. ודבר שלום לגוים ומשלו מים עד ים וגר

לא נרכב וגיי. וכן מספרי באמת ביוסיפון כי לא היו לישראל

היה רצון התלמרים שישם על הבגרים בין הבחמות האלה ואולם

הוא לא יכול לשבת כן וישב וירכב על העיר לבר כמו שמספרים

מרקום לוקם ויוחנן ע"ש ואין עוד סתירה כלל.

91) וירא תאנה אחת על חדרך ונו' (כצ"ל לפי חיונית) נתבאר

שמבקשים וכמו שביאר במרקום י"א כי אם יאמין כי יהיה כאשר 12) אם תודית לכם אמונה וגו' פי' אמונה שיקבלו את הדבו

אמרי ווה אומרו ג"כ פה וכל אשר תשאלו בתפלה ואתם מאמינים

תקבלו ובמרקום שם ביאר האמינו כי תקחו ויהיה לכם. ועמ"ש למעלה

שנית וכמו שנכא ג'יכ וכריה בסי' י'ך ויצא ה' וגלחם וגי ועמרו רגליו ביום ההוא על הר הזיתים וגר' כי המשיח יבוא על הר הזיתים וכמ"ש במעשי השליחים א' בוה לקיים דברי המלאכים שם (פכוק 11) ע"ש. ציון על בגיך יון וגר וה' עליהם יראה וגר הוא שיהגלה המשיח בפעם תדת מחסה צור המשיח. גם היום מגרר משנה אשיב לך לרעתי מגיר כמו נגיר. כי אותיות מ"ן מתחלפות כי יהיה להם נגיר משנה במשית. ואו תהיה המלחמה שנבא זבריה בסי י"בי וסי י"די ועליה אמר גם פה כי דרכתי לי יהודה קשת מלאתי אפרים ועורךתי בגיך בריתו ינאל גם אותם מבור שחת החמא והצרה וישובו לבצרון הוא כי בפשע ישראל יצאה הישועה לנוים למען הקניאם (רומיים ייא 11) ושמשום הלב הוה לישראל יהיה רק ער כי יכנם מלא הגוים ואז כל ישראל יושע (שם פכוק 25) והוא שאמר ובריתי שם גם את ברם בריתך שלחתי אסיריך ונוי. שובו לבצרון אסירי התקוה שנאסרים בתקוה על המשיח והמשוח אין לחם. אבל בהכירם את גואלם רם

ו אי. והכונה על המסופר למעלה "א 18 וכן מ"ז 14 מן יוחנן

32) כי יוחנן בא אליכם בדרך צדקה. פי' מעשי צדק כמו למעלה

ותלמיריו שהיו צמים ומתפללים הרבה ע"ש.

אשר היו בסיעתם שמו כל מנמתם להשתרר על המון ישראל ולא שמו על לבם לראות ולהבין כי אף בני החשמונאים שהיו צריקים

85) ונאחוה בנחלתוי כי ראשי הכהנים והפרושים (פסוק 45)

הרמב"ן בפי ויחי (מ"מ י') והם על כל פנים הניחו נשיא מורע דור גמורים נענשו ונכרתו לגמרי בעבור שלקחו המשרה מורע דוד כמ"ש

לשבת בראש הסנהדרין לדון דיני ישראל. אבל הכהנים בימי ישוע לקחו גם המשרה הואת מבני דור. כי קיפא ישב בראש הסנהדרין. ובכל כחם עמלו הכהנים לבער המחשבה מקרב ישראל על הקות המשיח מורע דוד וכמו שהאריך בזה בספר מורה נבוכי הזמן מדברי

היוסיפון לרומיים וע' מ"ש בלוקם כ"ג בוה.

וע' בניאור חוון יוחנן ייג פ עור בוה. שבו וישבו בכיח שני על ארמתם. ובמבואר בספר יהודית כי אף ומ"ש והכרתי רכב מאפרים כי גם רבים מאפרים ומעשרת השבטים

ע"ש. וע' דה"ב לי י"א כי נשארו פלמים בארץ גם משאר השבמים. ועי רשיי חולין פיר עיא ריה ומשעלו בני הגולה ובמגלה ייב עיב שכימי עורא לא עלו רק מיהודה ובנימין אך אהרי כן באו גם מארץ אשור לשבת בארצם וכמו שהוכיח בספר מאור עינים להאדומי פייג ירש"י סנהדרון ק"י ע"בי ובירושלמי מעשר שני פ"ה הלכה ה' ע"ש. 3) אמרו לבת ציון הנה מלכך וגו ובנוסחתנו גילי מאד בת ציון

הספרים כדרך הכותבים והמרפיסים שמורגל אצלם מעות כוה בעבור רמיון המלות ונעשה מוה הנוסח שלנו הכתוב פה במתי לפנינו אמרו לבת ציון הנה מלכך יבא לך וגוי. והבן. הנה מלכך וגר (ומלות הריעי בת ירושלים לא הביא מתי כלל שהוא כפל לשון) וברבות הימים נאבר ממלת לבת ציון עד בת ציון מן לבת ציון הנה ישעך בא (ישעיה ס'ב י"א). ונאמר גילי מאד בת ציון הריעי בת ירושלים הגה מלכך וגו' ולרעתי היה כתוב במהיפה אמרו

ויושיבוהו עליהם (כציל לפי היונית) פי' על הבנדים ני לפי הנראה ויביאו את האתון ואת העיר וישימו עליהם את בגדיתם

הנני יסר בציון אבן וגו' פנת יקרת וגו' המאמין לא יחיש וכן שנולר בלי הכח המבעי של האב והאם אך ברוח ה'י וכן בוכריה z 8 כי הנני מביא את עברי צמח כי הנה האבן z (יק' שם ד' 6, z) ומשתי את עון הארץ ההיא ביום אחר וכתב רש"י שם לא ידעתי איוה יום. אכל מאמיני המשיח יורעים איזה יום הוא יום שנהרנ צמח הג"ל כמ"ש למעלה ב' 23 ע"ש. ווה שאמר הכתוב אבן מאסו הכונים והבונים הם הלמידי הכטים כמאמר החלמור סוף ברכות הלמדי הכטים מרבים שלום בעולם שנאמר וכל בגיך למודי ברניאל ב' 34, 15 התנורת אבן די לא ביביון וגו וירטו על המשיח המשיח ישוע שהוא האבן הנ"ל וכמו שאמר על עצמו פה ועבר 19) אבן מאסו הבונים וגד כי המשיח נקרא אבן בישעיה כ"ח 16

ה' ורב שלום בניך אל תקרי

מאמר פמרום במעשי השליחים ד' 11 האבן אשר מצמרום אתם

בניך אלא בוניך. חוד גם כן

הבונים ונר.

18) ובכל פרעך. כן הוא בתרגום השבעים וכפי הגראה היוו כן

בנומד הארטי עמ"ש למעלת בסי ג' בוה, ובמויקיב י"ב 30 וכן בלוקם יי 27 הביאו שתי הנוסהאות ובכל מרעך ובכל מארך ע"ש. ברי ישמעאל בנדרים סוף פרק ג' שביארו על אברהם) וכמ"ש בויבה 44) נאם ה' לארוני וגו' רוב המררשים פירשוהו על המשיח (שלא

ארני שהוא גדול בנבואה מדור וכן במררש ההלים סיו כ' ובילקום

רמו תרכ"א ורמו תכ"ש ובאבות דרבי נתן פל"ד ואטר שם שהוא חביב

בראשית פיח ובקהלת רבה ע"פ מי יובל לחקן דוד קרא להמשיח

מכהן צרק שהוא לעולם ע"ש וכן הרס"ג פירש כן בביאור דניאל י י"ג שאין לפרש כרעת החולקים שמפרשים ברוחק המלות "לרור מזמור". שהמשורר חבר המומור בעבור דודי כי מדוע נפרש באופן אחר מן כל המומורים האחרים שנכתב עליהם לדור מומור או לדור ודור בעצמו

חברם כמו שגראה מרבריו בכמה מקומות וע' בסי' ק"א מפורש.

השיבו לו על זה כלל וינצח אותם בתשובה נצחת. ובמדרש תהלים סיי ייות רי יורך. בשם ר' חמא לעתיר לבא הקב"ה מושיב המשיח

וכפי הנראה היה כן דעת כל החכמים בימי ישועי ועל כן לא

לימינו ואברהם לשמאלו כו' כי במדרש שם פי שב לימיני על המשוח ומה שאטר להלן ארני על ימינך מחץ ביום אפו מלכים שנראה טוה שיהיה לשמאלו של הקב"ה ומשמע שהמרובר ממנו יעשה מלחמות איך נפרש ארוני על ימינך על אחר? אך לרעתי זה ירבר בכוא המשיח פעם שנית עלי ארץ ואו תהיה הרינת הנוים לרברי הזון יוחנן

ייש 15 כי השמים יקבלותו וישב לימין הש"י ער ימי שובת כל הרברים לתקונם וגו' (מעשי השליחים ג' 21). ובפי' מרחם משחר גדחקו המפרשים מאדי. אך כאשר יסובב על ישוע המשיח מובן היםיב כי מרחם מיום יצאת מרחם אמך אתה נדרש ונחקר מי אתה ומאין באה כירוע. ורבר נפלא בתרגום תהלים ק"י שתרגם נאם ה' לאדני אמר

הי למימרית (כצ"ל בלמ"ד וכן העתיק בתרגום מינסטר שהלא הוא

מְשָּׁחְר מלשון שותר שוב (פַאַּרְשּוּנָג) ואומר אתה המשיח הוא משתר

תהלים שם סי ק"י). יוה אינו נכון כי אם ראש המאמר על המשה עם המלכים פי על אברהם ביום הלחמו על המלכים (וע' במדרש

סי' ש"ז בפסוק פלם. ובתלמור שבת קנ"ג ע"א משל רבי וותון בן 11) איננו לבוש בגדי התנה וגר כעין זה יש משל במדרש משלי

וה ההוררוסיים. פי אנשי הוררוס המלך והוא הוררוס משררכוס המלך והוא הוררוס משררכוס

ויכול בעלה הראשון לשוב לקחתה כאשר יקום פן המהום. למי השניים הם מצוה לפי התורה ובהם בודאי לא תשמא האשה נקרו ויאתיו הנשואין השניים במיתת הבעל ועל ידי יבום שהנשואים התורה כלל כי היא אמרה מפורש "בעלה הראשון אשר שלחה, ואמרה ג'כ "אחרי אשר הומפאה, ונתבאר למעלה רש 7 הכונה בעבור כי הגרושין הם רק הנחה והיתר אל המגרש מן הש"י בעבור היצר הרע וקשי לבבו ואינו מרצון הפנימי של הש"י האמתיי ועל כן היא גממאת בגשואין האחרים ובעלה הראשון אשר שלחה אסור לשוב לקחתה. והצדוקים בהביגם פי' התורה על גכון שאלו כאשר נתרת בגם ובמיתת הבעל והם דומים זה לזה בעיניוי ולא הבין פירוש יפצה פיהו כי הוא נמשך אהר מאמר המשנה ריש קרושין שהאשה לא שאלו כלל אך השליחים ההריוטים שמו כן בפיהם ע"שי והבל מאמר האישות שאל על וה איך לא ירעו פסק התורה לענין האשה כשנשאת לאחר אדר גרושיה "לא יוכל בעלה הראשון אשה שלחה לשוב לקחתה אחרי אשר הוממאה וגו", ומוה יצא לו לאמר כי הצרוקים 82) למי מן השבעה חהיה לאשה וגוי ד'ר האלדהימער בספרו

לוא מפורש בדברי פאול אל הרומים ז' ע"שו. אך האדון רצה להוריע להם קשט דברי אמת כי בתחית המחים לא ישאו נשים עור וגר. לפי תורת משה מיתת הבעל מתרת לגמרי מן הבעל ואף אחר התחיה היא פגייה ממנו ואינה שייכת לו עור כי נתקשרו רק לעולם הוור. וכן 99) ויען ישוע וגר פועים אתם וגר באמת היה יכול להשיב להם כי 132) והוא איננו אלדי מחים וגו עמ"ש בוה בראשונה לקורינהם

לפי הבשר ולפי הרוח בן אלהים וע' רומיים

תרנום של לארוני בלמ"ר ותבן) כי הארון הוא דבר ה' ומימריה כמ"ש יותנו בתחלתו ע"ש. 45) איך הוא בנו. פי לפי כונתם בנו בפשימות אך הוא בנו

היב. ובהעתקתו השניה העתיק יאשם והוא מעותי וע' קרושין ניד ע"א ובשלחן ערוך יורדו רעה סי ר"ך ס"א. וכן מה שאמר בפסולן 22 זהגשבע בשמים וגר כיון להוציא מדעת הפרושים במשנה שבועות וחים לקיים גורו ושבועתוי ויפה העתיק דעליםש בווהעתקה הראשונה בגדר וע' שם במשגה ב' ותבין. והמעם לוה היא שאין הגדר נתפס כי אם בדבר הגדור כמו הוהב וכדומה ע"ש. וע"כ לדעתם הגודר בהיכל אין נדרו חל עליו אבל הנוחר בוהב ההיכל נדרו חל עליו נדרים פ"א מ"ג ובתלמוד על וה נדרים ר"א ע"א. וכן בתלמוד ירושלמי על וה. וכונת השבועה פה היא שבועת נרר שכן המון העם נשבעים 16) הנשבע בהיכל וני אמתת מאמר זה המצא אחר העיון במשנה

רצה גם על עצמו שיקרא רבי (מלשון רב וגדול) אלא בשם מורה. 8) כי אדור הוא מורכם המשיח. כציל לפי היונית כי האדון לא

לאפוקי צרוקין מוסרין לו להכהן הגדול כר", וכן גמצא ביוחגן מ' 82 שאמרו הפרושים לישוע ואנחנו תלמידיו של משה. יומא ד' ע"א ובתוספתא שם "ישני תלמידי הכמים מתלמידיו של משה הלכות למשה מסיני הנמסרים לחם בעל פה וכמו שנמצא במסכת ופרושים קראו עצמן לעומה הצרוקם "תלמידי משה, כי הם יש להם (יומא ע"א ב') ולא ייהי בר אהרן לשלם דלא עביד עוברא דאהרן ע"ש והכהנים על פי הרוב היו נגר רעתם והיו מכת הצרוקים. ישראל ממלכת כהנים וכמיש למעלה בסי כ־א 38 בוה. ועל כן ישבו הסופרים והפרושים על כסא משה לשפום ישראל בעניני התורה ומאמר שמעיה ואכמליון ראשי התנאים יוכיה באמרם להכהן הנרול (בימי היונים?) וידבקו ביונים וברומיים כי רצו המשרה הגשמית על עובו את למודי התורה כאשר צעק עור על זה מלאכי הנביא האחרון משפשך ליעקוב ותורתך לישראל וגוי וכן ובאת אל הכהגים הליים וגוי (שם י'ז 9) ועל פיהם יהוח כל ריב וכל נגע (שם כ'א ה') ועמד על זה ד'ר מי כאָל בספרו נחיבות עולם. ואולם הכחנים בימי בית שני

> מרייע. ע' בביאור המפרש מייער. ועמ"ש בביאור פילימון. 95) מהר בראשונה את תוך הכוס. בלוקם "א 41 ביאר ואח

תנו לצרקה את אשר בם וגו' ע"ש.

אביכם השטן וגו' ובחוון יוחגן י"ב 9 הנחש הקרמני אשר נקרא שמו מלשין ושמן וגוי וכעין זה בספרי דברים ל"ב על פסוק לו הכמו הלטיריו של נחש הקדמני אתם שהמעה את האדם ואת חוה ע"ש.

33) נחשים ילדי הצפעונים וגר על דרך יוחנן ח' 44 אתם מן

כ"די אבל זכריה בן ברכיה בבית השני לא נזכר במקרא אם נהרגי

35) עד דם זכריה בן ברכיה ויש גורסים יוידע כי כן מסופר בדה"ב

ואני אחשום כי היחה קבלה בידי היהודים או כי גם זכריה בן ברכיה

נדרג בין ההיכל ולמובח. וכן משמע ביוסיפון להיהורים פרק שמונים

שאמר שם כי וכריה הנכיא נשחם לפני היכל ה' ולא כסתה הארץ

מעשרות פ"א ובפ"ר משנה ו. ואח האמונה. פה פי אמונה לנגר בני אדם וכמו בלשון אשכנו

בקרבן וגו' הכל תמצא בגדרים שם אחר העיון בתלמוד היטב ע"ש. מדרבגן (יומא פ"ג ב") החמירו בוה ג"ב לחשבם למאכל ע' במשנה בענין ירות שנועה. וכן מה שאמר הנשבע ממזבח וגר והנשמע י 33) אחם מעשרים את המנתה ונו' ואף כי מעשר ירק הוא 29) נשבע בכסא אלהים. כמ"ש ישעיהו ס"ו השמים כסאי וגו' וכנ"ל.

כסאי והארץ הרום רגלי וע' למעלה ה' 34-34. וע' רמב"ם פריב מהלכות שבועות ובש"ע יורה דעה סי רל"ז ס"ב וע' שם סעיף ס"ז פ"ד טייג כשמשביע את העדים בשמים ונוהרץ פטורים שאין הכונה על ה' היושם בשמים ע"ש בתוספות יו"ם. ואולם דעת האדון כי הנשבע בשמים נשבע בכסא אלהים וביושב עליו. וכמיש (ישעיה ס"ו) השמים

נהגדל אצל אבי וקנו עדו ונקרא על שמו בר עדו וקבל ממנו משרת כתבתי במתי א' השערתי בוה כי ברכיה מה בימי עלומיו ווכריה ובריה בר עַרוא ובתלמור ערובין כ"א ע"א וכריה בר עדו. וכבר

את רמו ואין לפרשו על וכריה בן יהידע כי הוא הלא נרגם באבנים כמבואר ברה'ב שם ולא נשחש כלל. ועוד נמצא בתרגום איכה ב' אות ר' על פסוק אם יהרג במקדש ה' כהן וגביא כמה דקשלהון ית יברה בר עדו כהנא רבא וגביא מהימגא והוא זכריה בן ברכיה בן

ערו או ערוא באלף (זכריה א' 1, 7) הנקרא בעורא (ה' 10 י 114)

בפסוק שאוור זה לכן כל אשר יאמרו לכם תשמרו לעשות. אלא כונתו שישבו בצרק כי אף שבתורה (דברים ליג 10) נמצא על הכהנים יורו

מפרשים שיישבו מעצמט שלא בצרק ראם כן אינה גכונה מלח לכן 2) על בסא משון ישבו הסופרים והפרושים. אין בונתו כמו שיש

שנים אחר חורבן ירושלים ויהודה. והסימן הוא שיראו שקוץ משומם האמור עיי דניאל הגביא עמר במקום קדש הכונה בארץ ישראל יחרב אמרו שם מפורש בעקבות משיחא כר ונתקיים איוו מאוח וגר' בתלמוד מגלת ג' ע"א אמרו שרגיאל לא היה גביא ואולם דעת האדון שהיה גביא. וכונתו באמרו לכן בעבור המבואר למעלה ואו יכשלו רבים ומטרו איש את רעהו והפשע תרבה ותפוג האהבה לכ כאשר יראו סימן בוא האויבים הם הרומים בארץ ישראל או גוס יגוסו אנשי יהודה אל ההרים. ואמר אנשי יהודה כי עבר הירדן והגליל לא נחרכו או מן הרומים וע"ב אמרו גם במשנה גימין פ' הנוקין לא היו סקריקין ביהודה וכר ומה שנמצא במשנה סוף סומה והנליל 15) לכן כאשר תראו שקיץ משומם האמור ע"י דניאל הנביא

ככוו שיש בלשון התלמוד הפרש בין ישוב ובין מדבר ועמיש בלוקס בי בוה. ובאמת גם תבל בלשון המקרא הוא בהפך מן מדבר כנמצא בישעה יך 11 שם תבל במדבר עיש. 14) בתבל כלה. לפי היונית בישוב כלו הינו בארץ המיושבת

ובעור ומן כוה יכא המשיח לרעהם. ימרבריהם אלת גראה שעולם הוה נחשב עד בא המשיח ולכן "אמר בהצי ימיו של עולם, וכן כתכו החוספות בכתובות בסופה כי ימות המשיח נקרא בלשונם גם כן לפעמים עולם הבא ע"ש. וכן כתב האברבנאל בספרו ישועות משיחו על המאמר בסנהדרין העולם יתום והביא ראיה מלשונם אין בין העולם הוה לימות המשיח כר ע"ש בעיון א' פ"א ועמ"ש בוה רשע (בלעם) עומר שנאמר כעת יאסר ליעקב ולישראל מה פעל אל ופי הרמב"ם בספר אגרוז תימן שלו (אמר שם שהוא קבלה אצל גדולי הדור) כי בלעם היה קרוב לשנות ב אלפים ת"ץ לבריאת עולם סוף פ"ו איר הנינא נראין הדברים שבחצי ימיו של עולם הית אותו 1 13 כי יעבר תאר העולם הוה. וראיה לוה מדברי הירושלםי שבת הימים. ופה קראו קץ העולם בעבור כי לימות המשיה יהיה כעין עולם חדש עי למעלה י"ם 28 בהתחדש הבריצה וגרי וכן אי לקורינתים 3) ואות קץ העתים. בדניגל בסופו נקרא הקץ של המשיח קץ 2) אשר לא תתפרק. עמ"ש בחוון וחזון י"א 2 בוה.

> איים הגה פה המשיח וגו' כי יקומו משיחי שקר וגביאי שקר וגו' ומבאר הנביא עמום נמצא (ז' 11) ואחה על ארמה ממאה המותי וכן ביהושע כ"ב 19 ואם ממאה ארץ אחוותכם. אבל ארץ ישראל נקרא ארץ המקים אשר יתנלו בו משיחי ונביאי השקר ואומר כי יתנלו בחוץ לארץ בארץ שמאה כמומאה נבלה לפי הקנה חכמי המשנה בעבור שבארץ העמים אינם מדקדקים למהר את הארץ וגורו מומאה על ארץ העמים במשנה אהלות פ"ב מ"ג ושבת י"ד ע"ב. ועוד בדברי

וה עליהם יראה ויצא כברק הצו וגוי. ב) כי באשר הגבלה וגוי גמשך על הכתובים וכי המר אליכם

ST FOLK OF AM ובמרקום י"ג 18 ע"ש. 09) ולא בשבת. ע' מ"ש בביאורי במעשי השליחים א' 12 בוה

72) כי כברק היוצא ממורח וגו' וכן אמר הכתוב (זכריה מ' י"ד')

ĵ

דניאל אמר סתומים ותחומים הדברים וגו ואך והמשכילים יבינו (דניאל "ב) ולא כל קורא בו- וגם אלה יבינו אך לעת קץ במ"ש רש" והא"ע שם ע"ש. ויש העתיקו פה והמשכיל יבין — וביונית שנקרא הר צמי קדש (דניזאל י"א 15) ובמרקום י"ג 14 הנוסח עומר ירתילו לסבוב את ירושלים (כי אם כבר סבבו אין לגוס עור אלא הבונה שמתחילים לסבוב אותה והבן) והשקוץ משומם שלהם על גבי כונתם על שקוצי הרומיים ותועבותיהם (עי' מ"ש בחוון יוחנן י"ג 18). במקום אשר לא לוי כי אף כי דניאל אמר שיעמוד במקום המקדש לנום עודי ואך כאשר יו־או שקוץ משומם הוה בארץ הקרושה נום וברחי אל עבר הירדן ונחישבו בפעלא וסביבותיה והיו שם קדלוח המהנות (דיא פאהנען וינגען) שהיה עליהם צלמי ע"ז שלהם. אך לוקם בכתבו בעבור ההעלענען בארץ יון שמר מוצא שפתיו ולא הוביר מיראת המלוכה לשון שקוץ משומם. ומתי ומרקום שהעתיקו ויש פירשו הקורא בדניאל יבין והוא מאמר האדון והוא מעות כי בירושלים (ט' 27 ייב 11) לא ימחינו עד זמן הזה כי או אין עת ינוסו ינור וכן באמת קיימו היהודים המשיחים בוכרם רברי ארונם דברי האדון כהייתן הוסיפו המלות "הקורא יבין, והיינו שיבין כי יהודים גוצרים עד למאה החמשית למנין הנוצרים כירוע (ע' קרכען סוכבים את ירושלים ידוע תדעו כי קרוב חרבנת או ינוסו אנשי יהודה ונרי והכונה אחת היא שיבאו מתנות הרומיים לארץ ישראל ויהורה נעשיכטע לנעאנדער) ובלוקם כ"א 19 הנוסח וכאשר תראו מחנות

Militar Line beitel beitel Bertelle.

on the first the second of the ball of the second second

העולם) והמעות בא ג"כ מלשון הכתוב הנ"ל (פסוק 3) ואות קץ העולם וכבר גדוחו וה בביאורי שם עיש וכן בכבה נוסחאות "של פרופי החל להשתר על פלפי איירופא וכראותם כי המשיח איננו בא או הקימו. הלימור הכווב שיבא בסוף העולם לשפום החיים והמתים (ואצל איראגעיום לא נמצא כלל בעקרי השליחים הלשון בסוף ה' 1---9 ע"ש בביאורי. וכל ואת יובן על פי המבואר להלן בפסוק 36 אך עת בוא היום ההוא וגר גם לא הבן וגר וכמיש בביאורו שם ע"ש. אך הנוצרים כימי הכינים בהשיגם גדולת הכנסיה אשר הפאכסם היתה גלחצה מן הגוים הכופרים עוברי האלילים דימו וקוו ביאת המשיח השניה תיכף אחר חורבן בית השני וכמו שנראה מאגרות פאול בכמה מקומות ובמ"ש בביאור רוציים "א 25 ובדברי יעקוב לכל איש כמעשתו. וכן כל השליחים והכנסיה הקדמונית כאשר הצרה הג"ל יתגלה בפעם שנית. וכן אמר למעלה מ"ז 28 יש מן העומדים פה אשר לא ימעטו טות עד כי יראו את כן האדם בא במלכותו ויסובב שם על ביאה השניה כי אמר שם מקורם מפורש בפסוק 27 כי עתיך בן האדם לבא בכבור אביו עם מלאכיו ואו ישלם ימלאו עתות הגוים. ופה אומר הארון לפי ספור מתי שמיד אתר גראה מפורש בלוקם כ"א 24 שמדבר שם מירושלים כי תהיה צרה גדולה וגר והגלו אל כל הגוים וירושלים תרמס ברגלי גוים עד כי והנה הצרה הנוכרת פה היא אשר באה בימי הורבן בית השני כאשר האדון בעצמו גם כן חשב שמיד אחר הצרה הגוכרת פה יבא בפעם שנית. בשמים וגרי וראו את בן האדם בא וגרי. מלשון ומיד גראה כי באשר הנבלה שם יקבצו הנשרים והכונה כניל. (29) ומיד אתרי צרת הימים ההם וגר או אות כן הארם יראה

> באותיות דרבי עקיבא (קרוב לסוף הספר) וכיון שבא משיח לישראל יורדין עמו מיכאל וגבריאל שרי צבאות ושרי קדושים ואדירים כו' וכן אפר למעלה ייז 72 כי עתיר בן הארם לבא בכבור אביו עם מלאניו

ינו' (ועי' א' תסלוניקים ג' 13 בבוא ישוע המשיה אדונינו עם כל

קרושיו) ואומרו פה יבא בן הארם בכבורו ושם אמר בכבור אביו אין שום שינוי בוה כי פה פירושו בכבורו המיוער לו מן האב והינו כבור אביו כי האב יפארהו בכבורו ע"ש הכתוב בישעיה מ' 5 ונגלה עטרה שלו למלך המשיח ובוי. ואולם בלוקם מ"ו 26 אמר כאשר

נוא ענמורו ונוסטור האם והמלאנים הקרושים א"ש:

32) ונאספו לפניו כל הניים וגז' נתכאר בחזון יוחנן כ' ע"ש.

כבוד ה' והוא ע"י מלך המשיח כמו שניבא צפניה עליו נ' 15 מלך יינראל ה' בקרבך וגר ואמרו במדרש שמות רבה פ"ח הקב"ה ילביש

יכוין על הכתוב בוכריה י"ד 5 ובא ה' אלהי כל קרושים עמך. ונמצא

והיה כי יבא בן הארם בכבורו ובל המלאכים הקרושים עמו

129 והאיש אשר אין לוי נתבאר למעלה בביאור י"ג 12 ע"ש. 130 אל החשך החצוןי עמ"ש למעלה ח' 12 בביאור וה. לא גליתי למלאבי השרה לא גליתי ע"ש וכן כתוב בוכריה י"ד ז והיה יום אחר הוא יודע לה וגו. (10) אחר יאסף. פי אל מלכות השמים ביר המלאכים כמו שאמר בפסוק 31 ויקבצו את בחיריו וגו' ולפי רברי פאול בראשונה לתמלוניקים ר"דו יאספו אל הענגים ועמ"ש בביאור לוקס "ב 17 והכון.

משיחי שקר וגביאי שקר ויתעו רבים. ולכן שאלו התלמידים (בפסוק 31) איד, זאת אדוננו פי' איפה יתגלו משיחי וגביאי השקר והשיב להם

רוג 37 גם כן גמשך כמו פה על הכתוב שם (23) ואם יאמרו אליכם הגה שם הגה פה אל תלכו וגר והכונה גם כן כמו פה כי יהיו

הנבלות מרחוק והם לפי רעה החכמים הקרמונים (כמיש הנופרש מייער) ממין הנשרי ולקח אותם למשל על חווי שוא ומרוחים. ובלוקם

היונית על העיפות הנקראים בשם ראה (גייער) בפפר דברים ייך 1.3 יאמרו על זה בהלמור חולין ס"ג א' שנקראין כן בענור שרואים

18. אמן אומר אני לכם ונו' נהבאור בלוקם כ'א 22 ע"ש. (מ"ש 18) איך היום ההוא הישעה ההיא ונו' גם לא הבן ונו' כמ"ש הלא הוא כטום עמיי החום באוצרותי ונו' בי קרוב יום אידם ווש מידיות למו (דברים ל"ב). וכן בישעיה ס'ג ש' כי יום נקם בלבי ואמרו על זה התכטים לבי לפומא לא גלי ונו' במריש רבה קהלת ע"ש ויותר ישהיה קהלת הכם ע"ש. ובסנהדרין צ"ש א' ללבי גליתי לאיברי ויותר שהיה למלאבי השרה לא גליהי ע"ש וכן כתוב בוכריה י"ד"ד לא גליתי למלאבי

ŭ

A DESCRIPTION OF THE STREET, THE STREET,

Brattel Millian Lateral Little

•

מתי תחיים. וות אומרו כמקום הנבלה עם יקנצו הגערום: התנות לפי

עתי קרבה היא ובביתך אעשה את הפסח עם תלטידי. הכונה כמו בלוקם כ"ב 11 שאמר להלמידיו נכסף נכספתי לאכל אתכם את הפסח הוה לפני ענותי. שבעבור כי עת מותו קרבה היא על כן רוצה לקים אכילת הפסח ביורך עם תלטידי היום קודם אבילת רוב עם ישראל. כי אנו רוצים ביותן ייח 28 באטרו ווכלו לאכול את הפסח ונו יים כלל או שבירים אסור לקנות. וכן יים 14 ויהי עת הכנת הפסח ונו שנהרות ישיע בערב הפסח ונון אבילה הפסח ונון אבילה הפסח ווכן אבילה הפסח ונון אבילה הפסח ווכן אבילה מבשיט ואולם מתי. כורקום. ולוקם מספרים שאכל את הפסח בלאלה שנמנר כו ביום המשי בערב קודם אבילי וותורה אמרה, ופחי שאלה גרולה גלאו החכמים לישבה איך אבל ישוע את הפסח בלא כבתוב ביום יע בגיפו (לפי חשבון יותנן) והתורה אמרלו מצות וכן שם אצל הפסח בארבעה עש יום לחדש בערב האכלו מצות וכן שם אצל הפסח

או הפסח (לפי ספורי מחיי מרקוסי ולוקס) אך בעבור שחג הסינו לו מתחיל בין תערבים והוא מחצות ולחלן כמו שאמרו במשנה פסדים פ"ה גקרא היום כולו ראשון לחג המצות כמו בכתוב שמות י"ב מיץ אך ביום הראשון תשביתו שאור מבתיכםי ודרשו בתלמוד פסדים ה ע"א על ערב פסח ע"ש שאמרו כי יום י"ד גקרא ראשון. (18) לכו העירה וגו' כי הפסח אינו גאכל אלא בירושלים (דברים

(3) בבית שטוען המצורע. ע' מ'ש ביודגן "ב בוה. (12) לחגום אוותי עשחה זאת. און הפרוש שדיא עשתה וכוונה זאת. כי אם התלמידים לא הבינו קודם מותו ענין מותו על גבון אך קוו הנאולה על ידו וכמ"ש קליופם (לוקס כ'ד 12) ואיך הדע האשה? אך כונתי שהקביה נהן כן בלב האשת שהעשה זאת להנום אותי אבל היא באמת היתה כונה אחרת אתה שכן היה מנהג אנשי המורח לעשות כן לבבור האורחים, וכמ"ש המפרשים. ולדעתי היתה כונהה בעבור נמלך ישראל (כ'א 5 לוקם "ש 2; וכרומה) ועל כן נשחה אותה למלך.

) וכתוסי שם עור ואם האמר מה מרוחים (הביתוסים והצרוקים) הלא מתקלקלים לענין פסה, ויש לומר דלא ושיבי קלקול משום דרביי אתם אתם אפילו מוידים. יכן המה דברי רי עקבא ברייה כיה עיא- כי קרוש נרגלים תלוי גבית דין ואף שהם הצלב הבא פן השרה כי היה יום הול לרבים שהיה בשרה. נם קשה הלא בירים אסור לזהוג איש ואף כי לא הרגוהו בעצמם אך שמביוהו לרומיים והם צלבוהו אך גם פסק דין אסור (וכבר עמר ע"ז כירוע. גם לפי ספור המבשרים כולם היה המנחג של פילשום לפחים. להם בהג אסיר אחר והוא שאל את היהורים את מי יהפצו את בר אבא או את ישוע: והנה איך יתכן לפטור האסיר ביום א' של פסח ולא בביתו ולשתות ארבע כוסות. כי יום פוב מתחיל מבערב וצריך דברי המשנה שם משקלקלו המינים. אשר המינים --- הם הצרוקים והבייתוסים — היו ממעים את החכמים לפעמים על ידי עדי שקר ראשון של פסח ביום השבת כדי שתדיה הנפת העומר באחר בשבת לרעת הפרושים המפרשים ממחרת השבת ממחרת יום טוב ראשון שבת בראשית היינו יום ראשון לשבוע. וכן עצרת (תג השבןעות) יהיה באתר בשבת כרעתם וכמו שפרשו שם רשיי ותוסי) והוא אייועבוים 4, 4, 2, ע"ש) וכן הלא יוסף הרמתי קברו והנשים הכינו מרקחות ביום ששי בערב שבת ואיך עשו זה ביו"ם ראשון של פסח. גם הקבלה ביר הנוצרים שתג השבעות היה או ביום א' (ע' מעה"ש סי בי) מורה כספור יוחנן ראם לא כן היה צריך להיות ביום השבת לדעת הפרושים המפרשים ממחרת השבת ממחרת יום א' פא" פסח בערב הפסח על החג שיאכל הפסח או עכ"פ הסעורה הגרולה בערב לפשרו בערב הפסח? וה' האיר את עיני לגלות פה המסכה הנסוכה על המעשה הזה. והוא כי נמצא במס' ראש השנה כ"ב ע"ב על על ראית הלבנה (כי או היו מקרשים על פי הראיה) לקבוע יום של פסח וישתוה עם דעתם שמפרשים ממחרת השבת כפשוטו ממחרת מפורש כי יום חמשי וזיה י"ך בניסן או וסותרים לנמרי דברי יוחנן. (כ"ו 6) שנהרג ביום חול. וכן במרקום מ"ו 21 אצל שמעון נושא (פסוק 6) יחידו לכם למשמרת עד או"בעה עשר יום לרודש הוה ושתפו אותו כל קדל עדת ישראל בין הערכים ונוי ויותר קשה כי לפי דברי מתי בכתוב הקורם (וכן במרקום) ויהי בראשון לחג המצות ובלוקם כ"ב 7 ויכא יום המצות אשר ובוח יובח בו הפסח נראה גם קשה שלפי חשבונם פה נהרג ישוע ביום א' של פסח שלא כרברי יוחנן וכן סותר דברי עצמו שלמעלה אמר מתי בפירוש אך לא בחג

.

Ç

46

מישים או מירים היום הוא קרוש וכן אמרו ביצוו יין עיא ישראל מקרשי לומנים, איי שלא כמו שבת רמקרשא וקימא מהקביה עיש.

כנ"ל מיוחגן י"ג 20יכי החג העיקרי הוא יום מחר לרוב ישראל. והבן. מוזר כמו רוב ישראל. ועיכ דימו שאמר ליהודה לקנות צרבי התו לאכל אותו ביום חמישי בערב. ואם לא ואת היה ממתין עד יום זאת בצרק כי לפי ימורי הפרושים שני הימים האלו היו להם כח קדושה כי קידוש הרגלים תלוי בבית דין ובעם ישראל כי ישראל למעלה בהערה. והתלמירים הבינו וה. כי הוא רק בעבור שעתו קרובה ורוצה לקיים מצות הפסח ע"כ מתחבר היא אל הכת הואת מקרשי לומנים. ואף שוום טועים או מוירים היום הוא קרוש כמבואר ולפי הנראה היה פלני אלמוני הגוכר פה ששלח ישוע אלין מן הכתה הואת. וע"ב שלה אליו ישוע לאמר עתי קרובה היא ובביתך אעשה את הפסח. פי בעבור כי עתי קרובה. שקרוב למות ועל כן דרכו תמיד כי תמיד היה נמשך אחר רוב המון העם) אך כרעת המועמים שביום ה' הוא יד בניסן וומן הפסח כניל. ועשה ישוע ולפי הנראה ראתה ההשנחה העליונה אשר בשנת טות ישוע כן רוצה לקיים את הפסח בביתו עמו קורם רוב ישראל (אף שאין

והיה יום ראשון של פסח אצלם ביום ששי וערב פסח היה ביום המישי ואכלו או את הפסח כספור נותי מרקום ולוקם. העם ברעתם תחבולות שוא שלהם לא רצו לקבל הקבועות שלהם. שהם משלו או בישראל עיכ היה רוב העם אתריהם. אכל מעם מן כמ"ש רש". ודיה ערב פסח ביום ששי כמסופר ביוחנן. ובעבור בכח הרומיים. וכמו שהוכחתי בראיות מן התלמור בביאור לוקס כ"ג וביותגן י"ח 19, והם ראו והשתרלו בתחבולות שוא אשר יום ראשון של פסח יהיה בשבת. כי המה מהאיים מאור להקים דעתה ד 6. ה' 17 ע"ש והם היו המושלים אז על העם ועל הסנהררו היו חגן וקיפא וכל סיעתם מכת הצדוקים כמבואר במעשי השליחים ישראל אלה מקדימים יום אחד ואלה פאחרים ועיש עור בוה. שהיו רבים שהיו יודעים שהעדים עדי שקר ועיב געשו כתות בין בני ומעתה גבין הפתירה בין ספור מתי ויוחנן. כי הנה בינים ההם

דהות אילין משבין יומא, דין ואילין מסבין יומאן דין כו' פי בעבור הכינה על מבילת הכרפס במי מלח ואין זה מבילת הפרוסה הנוכרת ביוחנן י"ג 26 כי. שם שבל ישוע בעצמו ויתן ליהורה איש קריות והיה אהר אכילת הלחם ע"שי ואין סתירה עוד ועמ"ש שם בארך. ה ז ויוחנן בבשורתו יים 36 ע"ש. ובספר חזוק אמונה אמה נתבאר ענין אחר בזה על יסור דברי התלמור ביצה היא באו ערים מן הפנחה ולמעלה כו ע"ש. ואולם מה שכתבתי פה הוא יותר נכון. קידם אבילת הלחם וכמו שנראה בפסוק 20 אך במבילה הזאת פה להיה בעצמו שה הפסח האמיתי כמו שאמר פאול בהצשונה לקורינתים 23) האיש אשר מבל עמי את ידו בקערה וגו' אף כי היה וה 25) דם הברית החדשה וגר ע' ביאורו עברים ם—15 ע"ש.

במלכות האלהים הוא מלכות המשיח שנקרא בכל מקום מלכות האלהים או מלכות השמים ועי מ"ש למעלה בסי ג'. והכונה פה

99) אשתה אותי עמכם חדש במלכות אביי ובמרקוס הנוסח

למעלה ייז 28 במלכותי וכן בלוקס כ"ב 18 שתה לא אשתה וגר עד כי תכא מלכות האלהים ולא אמר מלכותי כמו שם בפסוק

98 על שלחני במלכותי. הוא בעבור שאמר פה אשתה אותו קשבם הדש היינו שפרי הנפן יהיה הדש (יין הדש) והכונה שתחדש בריאהו יני שהכל יהיה בדרך יותר רוחני מכפי שהוא עתה. וע"כ דקרק ואפר במלכות אבי או מלכות האלהים שהכל יהיה בבחינת אלהות ההני (נאָמליך) ובלוקם השמים מלת חדש וע' מ"ש במתי כ"ח בדרכי מהי ולוקס. ובחלמוד ברכות ל"ד ב' נמצא שהאמינו כי יהיה יין המשמר בענביו מששת ימי בראשית ואולי ביון זה במלת חרש שיהיה הדיט בלי שינוי כלל וכמו שמשומר ובא מששת ימי בראשית.

באיפן אחר מכפי שהוא עתה וכמו למעלה י"ם 25 בהתחרש הבריאה

בביאתו פעם שניתי ומה שרקרק ואמר במלכות אבי ולא אמר כמו

31) כי כתוב אכה את הרועה, ולפנינו בזבריה (י'נ 7) הך את הרועה ועמ"ש למעלה סי ג. ושם בזכריה הוא כתוב קורם לוה ב ואתחנן על דברי המדרש הקביה ילביש עפורה שלו למלך המשיח הרם עורי על רועי ועל נבר עמיתי והכונה על המשיח שהוא גבר. עסיהו של הקב"ה שהוא כמו משנה למלך של הקב"ה וכמ"ש לנעקרה

הלך מעטם כמו שמסופר ביוחנן י"ג 30 ע"ש.

יינא אל הר הויתים. פי ישוע וי״א תלמידיו אבל יהודה כבו

יקרה כן בישראל בכדי אשר האדון יאכל הפסח עם הלנאדיו ויקבע פעירת ערב הקדושה (חייליגיע אבענדמצהל) ועם זה יהוג בערב הפסח

היה (פי' שקלקיל קביעות אינו קלקול כמבוצו בהעיה פה) בוה. מבואר שב בירושלםי פינו היא ואמרו שם עיר בו ושלני שהקלקול

רות רבה פיה ובירושלמי סנחדרין פיב היה על פסוק הוא היה עם דור בפם דמים (דה"ב י"א) פי ר' יוחגן בחקל סומקתאי ואיוועביום S) על כן יקרא השדה ההוא שרת הרם עד היום חוה. במדרש

שהיו במקדש וכן העתיק רעלימש לפי רברי בתהעתקה החרשה. שהיה כתוב עליו קרבן כמבואר במסכת שקלים בענין ר'ג שופרות היונית עבעבקיסא עסד 212 כי היה במקרש ארון או שופר (ביקפע) להתו אל הקרבן. צ'ל אל ארון הקרבן או שופר הקרבן לפי

פי' שהיהודים יהרטו. וביאר שם יוחנן על היכל גויתו. והם לא הבינו וה והעירו שקר שאמר שיהרום את ההיכל. והוא על דרך שהאשימו את סמיפנום שאמר כי ישוע הנצרי יהרום את בית המקרש במעשי השליחים ר 14 שמספר ג"כ לוקם שהיו עדי שקר ע"ש. הערים שינו דבריו שאמר (ביוחנן יב 19) הרסו את ההיכל הוה וגוי במרקום ייד 38 בדברי העדים אני אתרום את ההיכל הות ונו. כי 13) וה אמר יש לאל ידי וני והכונה שיעשה כן וכמו שמספר

אחדי ומתי ספר רק העיקר והסוף שנשלח אל קייפא אשר נקהלו גדול בשנה ההוא. וכפי הגראה שם ישבו שגיהם חנן וקיפא בחצר שהליכוהו בראשונה אל תנן ואחר כן נשלח אל קיפא שהיה כהן פה ששאלו על מה באת. כי הלא ירע היטב על מה הוא בא ונאשר אמר אליו בנתינת הפת את אשר תעשה עשה מהרה (יוחגן ר'ג 72) אך הכונה פה שמוכירו רעי על מה באת זבור כי באת למסור אותי ותנשק אותי ובנשיקה אתה מוסר אותי. ווה הסיום מספר לוקס. והבן. הבנשיקה אתה מוסר את כן האדם. ואין כאן סתירה שאין הכונה 67) הוליכוהו אל קיפא הכהן הגדול. וביותגן ייח 13-42 מספר

היה מלך ישראל כלל ואך נשיא הישיבות כמו כל משפחתו כירוע. על כנם כאשר פעל ר" בן זכאי בשאלתו מאת אספסיאנוס כידוע מן היוסיפון תיטין פי הנוקין. ואין לפרש על עם ישראל כי הוא לא נתן פייז כיי חרב עורי על רעי על ר' שמעון בן נמליצל הנוהר בירי מישום. יוה אינו כי לא נתקיים בו והפוצין הצאן כי נקנה וחבמיה גשארו ובפרט לפיייסוד יודגן שהוא הפרטוף השני דבר הי, ובאנות דרני 60) רעי על מה באת. ובלוקם כ"ב 45 מספר שאמר אל יהורה

> בזכריה. וה' האיר עיני לראות כי מתי הבין יותר מכל מפרשי ישראל אשר אחריהם נמשכו גם מפרשי הנוצרים (ע' מייער) כי הנה מלבר שהשלשים כסף. הם שלשים צדיקים והוטבו בעיני ה' ונחנם אל אוצר שני מקלות לאחר קראתי נעם ולאחר קראתי חובלים וארעה את הצאן משמע שבשני המקלות ביחר רעה את הצאן בזמן אחרי ואך אצל הגריעה והשבירה גרע בתחילה מקל נעם ואחר כן גם מקל הרחוקים הגרולים הנמצאים ברבריהם כירוע. אשאל : א) לדעתם בית ה' ופירשו יוצר כמו אוצר. מרוע גרע את מקל החובלים להפר את האחות וגר לגמור צרת ישראל? ב) גם ממה שאומר ואקח לי חובלים בראותו השלשים הכסף. ובפרט להמפרשים שמרמוים ברברי והקשה קושייה ר' יהושע בחולין ציב עיא וכי מראין לו לאדם (מן וכריה מעשות ומקרים שקרו עור קורם וכריה (ע' רש"י ורר"ק בארך). השמים) מה שהיה והלא אין מראין לו אלא מה שעהיר להיות ע"ש. ילרעת הרי אברהם מפולפילא שהביא הרריק ונמשך אחריו בעל חווק אמונה שמקל נעם הוא ורובבל ונחמיה וכו' ואחר שבירת בקל נעם שמתו זרובבל ונחמיה הופר הברית את מלכי פרט הוא שקר גמור שכל ימי פרם היו שלוים ושקטים וגם אחרי מלוך מלכות יון (זכמו שמספר בתלמור יומא ס"ט ע"א מאלכסגדרוס מוקרן עם שמעון הצריק) ועד יטי אנטיוכוס עפיפינום צורר היהודים ביטי החשטונאים כירוע

כתב שבומנו עור זויה נקרא בשם שדה אדום ההיה הכוונתו בדרך יריתו. בעמק קרדון כו' (עי תבואת הארץ) וכאמת בנוזל קודון הית

מקום קברות כמבואר במלכים כ' כ"ג 6 ושם היה גם יכן שרה קבר לגרים המבואר פה, ואולם דברי המדוש בפי' פס דמים אינו גכון בעיני כי יותר גראה שפס דמים ואפס דמים אחד הוא ועל אפס

דמים נאמר בין שוכו ובין עוקה (ש"א רג) והוא ביהרדה למערבית

דרומית ירושלים. וצ"ע.

פי ביר ירמיה הגביא. ויש גורסים וכריה כי הכתוב הוה הוא בוכריה "א 13. ובאמת בכמה ספרים אין מלה ירמיה כלל וכן בהעהקה הסורים. שנעתקה במאה השניה איננה (וכן בהעתקת בעל

הזוק אמונה איננה) כי לפי הנראה מתי כהב סתם ביר הנביא וכונתו היתה על וכריה. אך שהכותבים האחרונים מן הגיים חשבו

על פעשה ירמיה (ל"ב ע"ש) עם הנמאל ברבר השרה וע"כ הוסיפו

והנה בעל חווק אמונה תפס את מתי פה שלא הבין הכתובים

מלת ירמיה במעות.

) ועל דרך וה פרש רבי ושנת נאולי באה שימות המטיח שסיה שנה כי ום לשנה יחשב ופיי רשיי כמו אצל המהנלים וום לשנה נחשב להםי בסנהדרין צים יכם במשנה וכן ברכות ני עיא ושמר לי על הפתח) כי דבר ה' הוא. וידעו כן עניי הצאן השומרים אותי (היינו המחכים עלי מלשון שומרת החשמונאים) כי או החלה בישראל אש המרידה למרוד ברומיים. לרעותם עוד ויגרע את מקל נעם להפר את הברית אשר היתה כרותה בין ישראל ובין העמים הם הרומיים (מימי החשמונאים כמסופר בספר והם בחלו בו כי רוב העם לא הכירוהו למשיחם וגואלם ולא רצה כחובלים. ואולם זכון מרעיתו לא נמשך הרבה כי קציה נפשו בהם מקלות. את הצאן השובים יכה וינהל במקל נעם וקל. והצאן המוררים והבורחים יכה במקל חובלים. וכן ישוע רעה הצריקים בנעם והרשעים את ישראל בשני מקלות בומן אחד כדרך רועה המוב שיש לו שני לכן עניי הצאן פי שרעה את צאן ישראל בעבור עניי הצאן. ורעה ביוחנן י' 11 אנכי הרועה המוב וגוי וכמ"ש וארעה את צאן ההרנה מלכות המשיח הוא מלכות האלהים) לרעות את הצאן כמו שאמר וברבה ויקרא פכ"א. ואו עמר הקב"ה בעצמו על ידי המשיח (כי פילשום נציב הרומיים והיו החת רשותו כמסופר ביוסיפון לרומיים ולא דנו דיני נפשות. והכהגים הוצרכו לקנות משרת כהונתם מן נפשות מישראל. וכן בבבלי סנהדרין מ"א ע"א שהסנהדרין גלו לחניות בירושלמי ריש סנחדרון שארבעים שנה קודם החורבן גיפלו ויני הלך שבי לרומי ופנמיום פילמום בא ליחודה ומשל. והרומים לקחו המטשלה מן הסנהררין להמית איש במסופר ביוחנן ייח 31 וכן אמרו וירישלים הכהגים והפגהריון ומלכות הורדום כי ארקילאום בן הורדום (לוקם ג' 23) שבימים האלה נכחדו שלשת מיני הרועים שודיו ביהורה כירוע) והם השלשים שנה משנולף ישוע המשיח עד שנתגלה ברבים פה שלשים שנה (יאהר־מאָנאם) והלשון הזה היה נהוג בבבל שבועים שבעים שכל שבוע שבעה ענים (יאהר־וואכע) וכן הירח שאבחיר ע"ש) והכונה כי בירה אחר היינו שלשים שנה וכמו ברניאל שלשת הרועים בירח אחר (כמו שפירש האבן עורא ואכתיד אתר אך זווא הראה במעשיו את אשר יקיה באחרית הימים (כדרך יחוקאל סי ייב למופח וכן שם כיי ל'ז עם העצים וכן בישעה וירמיה ודומיהם) והוא שהקב"ה בעצמו ירעה את ישראל אחר שיכחיר את הרועים הרשעים אך הפירוש האמותי הואי כי ובדית לא רעה את ישראל כלל.

הארמי היה כתום בוה ואשליך אותו בית ה' אל היוצר כאשר צוני הי ועמ"ש למעלה סיי ג' ועהה קורא יקר שפום בצדק פי הבין שלשים הכסף וגר ויתנו אותם אל שרה היוצר וגו' כי זכריה במעשיו הראה שכן יעשו בני ישראל באחרית הימים כנ"לי ועל כן הביא מתי את מאמר הכתוב לפי הכונה היינו לפי הפעולה היוצאת מפעלי ובריה. ואך בפוף המאמר חוור אל לשון הנביא עצמו כאשר צוני ה' שכן הוא ביוסיפון בעלי סכינים קצרים ויהי ידם איש באחיו כירוע ורוב הפריצים היו מארץ הגליל כמסופר ביוסיפון ווהו להפר האחוה בן יהורה וישראל. והוא מאמר מתי פה אז נתמלא הנאמר ביד הנביא זכריה ויקתו בזכריה שם ויאמר ה' השליכהו אל היוצר וגר ויותר גבון כי בתרגום השליך את הכסף בהיכל (בית הי) והכהנים לקחותו משם ויקתו בו שהיה לרדות בו את הרשעים שלא ירימו קרנם על עניי הצאן והצדיקים ויפר את האחוה בין יהורה וישראל כי או החלו הפריצים להשהרר על ההמון וירבו הסקריקין (במשנה גימין פ'ה) הם הסיקאריער לקבורת הגרים. והגה זכריה קיים דבר ה' ומְסַפֵּר "ואשליך אותו ביה ה' אל היוצר" והכונה שהשליך אותו בית ה' בכדי שיגיע אל היוצר הראה במעשיו אשר יקרה באחרית הימים שמסופר פה במתי שיהורה את שרה היוצר. ואחרי מות המשיח גרע גם את מקל התובלים וירמוו אל המסופר במתי פה שקנו בער השלשים כסף שרת היוצו מישראל דווא מצות ומעשים מובים וישקלו לו שלשים כסף היינו השליכהו (בבזיון) אל היוצר אדר היקר אשר יקרתי מעליהם וגו ולק עניי הצאן הכינו ואת כמו שאמר הצדון כי המתרת את אלה מחכשים ונבונים וגליחם לעוללים (מתי י"א 25) ואמר אליהם פי אל הצאן (ולא זול עניי הצאן) הבו שברי ומה וזשבר גושר ה' שואל שעשו את המעשה המוב בעיניהם בשלשים הכסף שנתנו ליהודה המסגיר שיסגור להם את ישוע הנצרי אשר בעיניהם היה מסית ומריח והריגהו השבו למעשה מוב בעיני ה:, ויתעבר ה' למענו ויאמר

כירוע. ואדר היקר פי מחיר הגכבר (אדר מלשון הדר) ופירש אשר מעליהם" שהמחיר של שלשים הכסף כן היתי שוה ויקר בעיניהם ישאל איש לחבירו כמה מחיר דבר זה ומה חפץ בערו יאמר "מַה נִקר" יקרתי מעליהם שכן נתיקרתי הוישָם מראשי בני ישראל שהם ממונים שכן שָמו את שוויי (נעשעמצם) וכלשון היהורים ער היום כאשר הכתובים אם מפרשי היהודים אם מתי המבשר? גם גראה לפי היוגית כי המעתיק פירש "אדר היקר אשר יקרתי

THE REPORT OF THE PARTY OF THE

הוא זה שלא אבה לשתות אבל מה שמעם (לפי המסופר פה) אינו נחשב כלל (ובזה לא יסתרו מתי ומרקום כלל שתעיקר הוא זה שלא שאמר יותנן שם שבכדי למלאות הכתוב אמר צמאתי. ועור במרקום פיז 23 מספר יותנו לו יין מזוג במר והוא לא קבל הרי שהעיקר בברותי ראש ולפי זוד קשה מדוע לא אבה לשתות למלאות הכל וכמו פירשו איוה מפרשים כי פה נתנו לו יון במרורה לקיים הכתוב ויתנו בברותי ראש ולצמאי ישקוני חמץ וכמו שאמר יוחנן י'ם 25 ע"ש. ולכן המץ וגר וישקהו. ווה היה למלאות הכתוב בתהלים סים 22 ותנו במרורה ויטעם ולא אבה לשתות. ולהלן פסוק 15 נמצא וימלא אותו ייתנו לו לשתות חומין מווג במרורה. ייש גורסים יין מווג

היהורים אז את רשם הוה מלשון גלגלתא בארמית שהוא מקום שנושאין את הגלגלת מעל האדם. והבן. ורק הפחותים שבעם והעברים היו נצלבים בירוע ועל כן ביארו מקום גלגלת. ביונית נקרא בכל ספרי המבשרים בשם גַלְנְתָא. ולפי דעתי מראש היה שם המקום גלגתה שם מורכב מן גַל געהָה ולפי (דיכמפלאין). ורוב הגהרגים היו בסייף שחתכו את ראשם מעליהם כמבואר שם. והרומיים עשו המקום הוה מקום הרינת החייבים למלכות בירמיה ליא 30 ונסב לעתה והוא גל וגבנון קשן סמוך לעמק הפנרים נה) ויבאו אל המקום הנקרא גלנותה (כציל לפי היונית) וביאורו

ליי ב (טייעי). (2) וישרגו. לשון משנח מסרגין את המטות מועד קמן פ"א מ"ח ופי' הרע"ב אורגים אותה בחבלים: ותרגום סבכה סריגה כמ"ש הרמבים

העולם כירוע.

בשפה יניעו ראש גל אל ח' יפלטהו יצילהו כי חפץ בוי וכן בפסול

43) בשה באלהים וגו' ירשוו על הכתוב בתהלים כ"ב יפשרו

היה מגהג העבים הקדמונים לרחיץ ידיהם להראות בוה כי ידיו נקים את הדם הזה וגר והוא להפך מן ידיבם דמים מלאו (ישעיה אי) וכן

22) וירחץ את ידיו וגר על דרך תכתוב בתורה (דברים כ"א 6) וכל וקני העיר וגר ירחצו את ידיהם וגר וענו ואמירו ידינו לא שפכה ולטעלה כ"א 38 בוה. 15) כי ידע אשר רק מקנאדו מסוי אותו, ע' מ"ש כלוקס כ"ג

יתן לארגיו והוא לפי האמת עבר ה' אשר גבא עליו ישעה גיג על גנו ישראל. ומעזמה תבין היננית פה, ואני הרואת כי שמו וערכו גיז ישוע בשוויו של עבד כי ערך העבר בתורה שלשים כטף וכמיש (שניות כ"א 32) אם עבר יגה השור או אמה כסף שלשים שקלים

> לקיים הכחוב ביום השלישי יקיםנו ונחיה לפניו וכמיש בביאור ראשונה לקורינתים מ"ד 4 ע"ש כי בפעם ראשונה החל מעם מן הונבואות ויצאו מקבריהם. ומה שמספר וה מתי פה כי פתיחת הקברים שאמר געורו שביום השלשי אחרי הקומתו מן המתים גם רבים נעורו עמו פה היה תכף בעת הרעש שבפסוק הקורם לוה. והבן. וכל זה היה

²⁶) ורבים מנופות הקרושים ישני ארמת עפר נעורו ויצאו מן הקברים אחרי תקומתו. לדעתי המלות אחרי תקומתו יסובבו ניכ על כ"ב 16 קרא המשיח את עצמו בשם ככב ננה השחר ע"ש. אלהי למא שבקתני ע' מ"ש למעלה כי התנ"ך היה ביר ההמון בלשון ארמי והמון העם אז והוא בכללם דברו בלשון ארמי וסורי מעורב בעברות כנראה מן התלמור גררים ס"ז ע"ב וסוף סומה ע"ש. ועמ"ש 36 הכתוב יחלקו בגדי להם וגו' וכן לחלן פסוק 46 אלי אלי למה עובתני הכל בההלים כ"ב שם. שכל הסימן שם פרשו על המשיח וצרותיו כמו שנמצא גם בפסיקתא רבתי פ' שוש אשיש ופ' קומי אורו ע"שי ויכול להיות כי למנצח על אילת השחר ירמוז על הננה ממרום לוקם א' 13 שיש שהעתיקו שם הילל בן שהר ע"ש. וכן בחוון יוחנו בענין העויבה הואת בביאור פיליפים בי 7 ע"ש. 16) אלי אלי למא שבקתני ובמרקום מ"ו 31 ביתר דקרוק אלדי

כנהדרין מיג עיא היוצא ליהרג משקין לו קורט של לבונה בכוס של יין כדי שתמרף דעתו (ולא ירגיש הכאב) שגאמר חנו שבר לאבד ייין יש לו זה המבע למרוף את הדעת כמו לְבוּנָה (ישוים המה בריחם כמו בשיר השירים ג' 6 מקטרת מור ולבונה) ועל כן נתנו לו יין מווג בְּלור קורם הצליבה כרין היוצא ליהרג ולא קבל ולא רצה לשחות כי לא רצה שתמרף דעתו ותחקלקל הרגשתו כי אדרבה הוא היה צריך להרגיש כאב המיתה בשלימות גמור בכל פרטיה בעד המאח גם במתי במור בחולם כי מתי כתב ספרו בלשון עברי כירוע. אן למרי נפש ונשים יקרות שבירושלים היו מנדבות אותו בו' ע"ש. ומוו קבל ולא אבה לשתות אחר מעימתו). ועל כן נראה כי הנוסח המעתיק היוני לא הבין ורימה שהכונה במר בפתח ועל כן העתיכ הְאַסְּצֵ ואינו נכון. וענין ההשקאה הואת היה על פי הנאפר בתלמה במרקים שנתנו לו יין מווג במור הוא הנוסח הנכון והיה כתוב כן

שברים א' 8 וראשונה לקורינתים פין 25 ופיליפים ב' 9 ש'שו ונפלו כל השאלות של בעל חווק אמונה בקש לפני רוח. לפי היונית) וגי עיש. ומווז באו הפרדים רבים קשנים ביניתם. תתורה של האדון ויאריך בפרטי מעשיו. וכן אמר בפירוש בתחלת ספרו לחבר ספור המעשים וגו חבודק כל הענינים הישב (כציל משרתו הוא לספר מאמריו ולמוריו. ולהפך לוקס יקצר במאמרי הגלילה אך מענין ההר היה המרובר בירושלים כניל. ומתי לא סיפר את היותו בירושלים כי דרך מתי תמיד לקצר במעשי האדון ואך לפניכם הנלילה לא נמצא זכר מענין יעוד הר כלל רק במתם שילך אל מרים (פסוק 10) וכן ברבריו אל השליחים (למעלה כ"ו 32) אלך לדיות שהכונה פה בפסוק 16 אל ההר אשר צום ישיע שצוה אותם בהיותו ביניהם בירושלים כי בדברי המלאך למעלה וכן בדברי הארון היכף ביום הראשון בערב כאשר ספרו יותנן ולוקס אך הכונה שאיוה מהן הסתפקי בההשתחיה ואף כי השתחוו לו על כל זה הכה לבם אליהם שאל יסתפקו בוה כי שם אותו אלהים לאדון ומושל בכל אשר לו וכמו שאמר גם פטרום במעשי השליחים ב 37 וכמיש בתהלים ע"ב 11 וישתחוו לו כל מלכים כל גוים יעברותו. ויכול 18) גחן לי כל השלמן בשמים ובארץ. ע' מ'ש בוה בביאור אותם בעבור זה כי בחייו לא עשו לו כוה ועל כן נגש הארון וידבר נסתפקו. ולא שהסתפקו בתקומתו כי נבר ראו אותו ביניהם בירושלים 11) ויהי בראותם אותו וישתחוו לו-ואיוה מהם נחלקו בלבם. פי

לדיתקיים ועיקר קיומה בשליטותם ידיד בורוא המעיח פעם שנית וכמיש

פטרום במעשי הטליחים ג' 21 עיש,

WILL II.

16) הלכו הגלילה אל ההך אשר צום ישוע. ע' בכיאורו בפסוק

רשעים קברו ואת עשיר במחיו.

ויבא איש עשיר וגר אולי ירמו על הבתוב בישעיה גיג ויתן את

שלכן מהרו בוח וע' יוחנן י'ם 42 בוח,

ערב הגיע ומפני אשר היה ערב שבת ונוי ויבא יוסף ונו ורצה לומר

67) ויהי בעדב. פר קודם בוא חשבת כפרש במרקום פיו פג ועת

ביאור לספרי ברית החדשו

מרלום וליכן

מאת המחבר היר י. ליכםענשטיין

4.10x1.

בשנה הורניו לפיק.

コントロ

העתקת הפראפעסר דעלימש האהרונה אשר גם אני הייהי בעוורנון המעקסם היוני. ויואל ה' ויִמְצְאוּ הבמי לב אשר יעתיקן את ביאורי עברי המאוחרת כעכור אתי הירודים בראשונה וגם לגוים המבינים אמל המהבר, הביאור הוה לספרו ברית החדשה כתבהיו בלשון ולקינסאן איננה סדויקת לפי חיונית) והביאור שלי קטן גם כן אל ללשונות העשים, לסען יכינו גם הם אה השוב הצפון כו, והגל נפשי באלה. ויצאה לאור עיי הפהאפעטר דאלמאן, כי ההעתקה הואת היא לפי בלשון הואת, והמקראות מבדות החדשה אשר הוכאו בו הם לפ לשון היונית אשר כה נכתבן ספרן ברית החדשה (אבל העתקת

ונמצא קוֹמָכֵי בבית הספרים חנקרא אקארינכישע בוכהאגדלונג (וו. פאבער) בלייפציג. גם אוריע כי הביאור שלי לבשורת סחי כבר נדפס בלייפצינ

ב) ובאגרות מאול נמצא נכרו, אל הקולמים ד' 10 ומרקים כן אחות כר נכא מבני ישראל היה ישוע בן יוסף מנצרת והוא בא בעולם ומת בעד בני הארם לסליחת החטאים, וכיום השלישי קם מן המתים יישב לימין לרבים בשורת טלכות האלהים בישוע הטשיח, היינו כי הטשיח הטקוה ב) הֹנָן הספר הוה ומשרתו הוא כטו ספר מתי ולוקם לכשר וי 11 יוג 18 כוה), והוטן אשר נכתב הספר הוה ישערו חכטי העטים לשנת 70 לימות הטשיה. את פפרו לקהלת רומי ומשם באה לכל העמים (ע' בביאורי למרקום גם יש קבלה (קלעמענעם מאלכסנדריא והיראנימום) כי מרקום כתב (אייועביום בשם פאפיאם מהיראפולים בשם הוקנים מדור הראשון). יםי חייו, אך קבלה יש אצל אבות הכנסיה כי מרקום שמש ימים רבים את פשרום במסעו לכשר הבשורה והיה לו לפליין ומדבר בארץ רבים את פשרום במסעו לכשר הבשורה והיה לו לפליין ומדבר כארץ האיש אשר סר מעליהם בפמפוליא ולא הלך אתם במלאבתם, יוהי דְנָּז עד אשר נפרדו איש מאחיו ויקח בר נבא את מרקום וימע באניה אל קיפרום ופאול בחר לו את מילה וגו׳ "), יותר מוה לא נדע מתולדות הלבו פעם שנית מאנטיוכיא אל ארצות העמים יעץ בר נבא לקחת אתם את יותנן המכונה מרקום, אך פאול לא אבה לקחת אתם את וושב ירושלים, ובסוי מאן 37-40 מסופר כי כאשר פאול ובר נבא 18 מסיפר כי בביאם אל פרני אשר בפשפוליא נפרך יוהנן טעליהם גם הוא שמה, ושם פסוק 25 מסיפר כו כאשר שבו בר נבא ושחיל (הוא פאול) מירושלים לקחו אתם את יוחנן המכינה מרקום, ושסייג יחד, ופשרום היה אז עצור בששמר ושלאך הי היציאהו לחפשו ויבא היה מרים י) נקהלו שם רבים מן התלמירים בימי חג המצות והתפללו א) יוחגן המבונה מרקום כותב הבשורה הואת הוא הנובר במפר מעשי השליחים ייב 12 כי בבית אמו אשר ישבה בירושלים ושמה אשר צויתם עליו אם יבא אליכם תקבלודו, ונשנית לשיטוחים ד' 11 קח א והביאחו אתך כי ויעיל לי טאד לעבודת, ואל פיליטון 24 מכר מרקום עוורי. ו והוא היתה אחות בו נבא בט"ש אל הקולטים ד' 10. לספר בשורת מרקום. לשנת 70 לימות המשיח.

כשורת המשיח. וברוב רבריו הוא שוה אל כשורת מתי, אך דברי הנביאים. ומרקום החל בשורתו מעת בא יוחנן המשבל וכישר את על ידו יצדקו צדק, עולמים כנבואת הנביאים, והוא המתקן עולם אליו כל רשעי ארץ והמאמינים בו יקבלו בשמו סליחת חמאתיהם זגבורה בשמים ומלכות: מלכות כל עולמים, תעורתו היתה להפנות בוונתו היתה אך לספר ולהראות לעיני העמים את כח המשיח את מוסר ולמודי המדות הנמצאים בספרי מתי ולוקם לא כתב כלל. כי לא האמינו בו וימסרוהו למות כיד הרומיים ויצלבוהו למלאות דברי היה להם לתשועת עולטים, ויואל ה' ויסיר המסכה הנסוכה על בני נדלו וידו החוקה באותות וטופתים ובטוראים גדולים לסען יאטינו כו שליהותו מאלהים ומשיהותו ברוח קדשו, אבל רבים וביחוד ראשי העם ישראל אותות וטופתים רבים המסופרים בספר הוה לחזק ולאטת את במלכות שדי אשר כל בני כשר יקראו כשם ה' והיה ה' למלך על ישראל וגם המה יכירו וידעו את משיחם וגואלם והוא יפרה את ישראל כל הארץ והאלילים כרות יכרתון. והוא ישוע הטשיח עשה לעיני ככ מכל עונותיו ומכל צרותיו, אמן.

למשום נפלאום תני כי כלאם להם אשר נשורה המושה הזאח יש גנורם גוולה קל מה ואת מה הוא התורה החדשה. 6ac dp .5'D 11 '7 13) והמלאבים שרתוהו. פיי כלשר רפו ידי השמן ממנו וכמ"ש כממי

ולב ממק. וכן אמר האון (יושנן ג'י ל) אם לא יובר אים מן המים וחרות לא מגלחי אמשם צמים אום חיטוני על לידם חדשה והמשפרות הלב, והוא יעול אמכם ובצאשו מן המים נדאה כמו שמולד מחדש וקם מן המחים והוא אומרו שה אנכי במים לאום וסימן חילוני על לידה חדשה כי גר שנחגייר כקטן שנולד דמי (יבחום מאם מ"ד), בעבור שפעלו במים נעשה האדם כמו שעובר ובער מן העולם (ווווקא לידם מדעם לריכה עבילם בתים כמו שהים המוק להפרושים לגד שנמגייד להשבילה בכוח הקודש פי' שארוח הקודש הום השיעל בשלמוש את הלידה החדשה בקרב איש מכילת כל נופו כות החלמוד) ונמשה כתח (כת"ש פחול אל הרומיים ו' 4 מ"ש) וכן אמר סאול אל שיטום ג'-5 שהילת הסולוה השניה (ישמיש עוד שם בוח), כי סשב מן הקלה אל הקלה ונקרא בספר הזיהר "אחשפנא משוכא לנפורא" והיא בלידה בננים, והמשונה המדוברת פה היינו משונה אמיהים מלב ונפש שהיה המהפכות לב לידם חדשה וכמים האון יותנן בי 8 אם לא יולד אים מלמעלה לא יוכל ליאות קרכם לבם, ולבם של התלוכה הזמה ולקבל אור פני חלך החשים לריכה חקדם להיום לך הטעם הוא פה כי הגיע זמן התגלות המשיח וכת"ש בשקוק 7 בא ינא אמכי כחושם שיולר איש מחדש שרמו עלים הארון, ועל כן עשם המשבל לום שיתן העבילה מלכום שאלסים ולכן אחר המשבל (שם אי 81) נעבור יגלה בישראל באחי אני לשנול סחוק ונוי וכוח חלכום סאלסים שחותכ נחסי ג' שיוחנן קרם שונו כי חלכום השתים והנכימים אין מידן נעבילה למשונה, ועל כן פלקו כמה פרושים על העבילה הואמו, סמשובה וכן בממי ג' 11 אכםי סובל אחכם במים לחשובה וגו', ואף כי לפי החורה

8) אנכי שבלתי אתכם בשים וגוי. מנילח יומק נקדם נססוק 4 מנילח וגם יהודה חלמם בירושנים (זכרים יהר 14).

6) ותצא אליו כל ארץ יהורה. פי יושני לדן יהודה על דרך הכמוב טפילם המשוכה ובישר את המשיח ועמ"ש נמשי ג'-3 ונסי ייא 10 ביד.

דרך מקודם וחום קול קוכם במדבר חם כחקיים כי יוחגו הים סובל במובל וקוכם 1) תחלת בשורת וגוי. מחלם הנטונה הים ככחונ שיחיה מלפך מפנה

בעל מוין אווים משמשו עם משלא שים בימי אמימלך אביו על אבימל (שים כים

26) אשר בא אל בית אלהים ביטי אביתר הכהן הגדול וגר כמו נלשון אשכת.

מנד מקודם על החבוחה ? כי מה לודך לקסיף הלא די בכסיפחם ובענדם ? וגם למסו על כשניל ההולך נין השרום וכבר כוסה עם הביאור הזה: א הלא ישוע יפחר דנרי ממי ולוקם. אך האמם כוא כי ששיים דרך ציונים כיינו הליכה נישישום פעמיקו שהחלו לפשוח דרך בקשוף הפלילום שחבלים כקשוף היה לישר הדרך כי מכנית הקמוף היה כפי המכופר צמתי ולוקם שהיו רעצים לאכול ויאכלום. ויש מנואס), וים העמיקו לפי סיונים "ללכם ולקסף מלילוח" עי צביאור מייער. ולפי ידי

23) לקשף שלילות בלכתם; (מלילום הם ראשי השגנים אשר נהם פיר

- אין אדם חופר משלית וגוי. ע' נניאור זי גליקם כ' 36 באורן (21 דעליטש העיר בספרו יום בכפר נחים כי ישוע רפה בנבב החולה כי לגבו עדוכם מאך נעבור שוממיו ועיב אמר לו כן. ואולם דק בכאומו אם אמוכחם, וסבן.

6) בני נפלחו לך חשאתיך. ונממי מי ני מוק כני ונוי והפרחפשפלכ צ) את התבר. פי זכר מלפים ומוכמי. סימן הקורם) וכשה יושב בנית.

(נפוף בנית. פיי כי מקודם היה יושב חמיד במקומות חדבה (נפוף

לשדום לבני ישראל שנעהרם מלרעתן.

(44 מים מכפל פימש נממי מ' 4. ונלוקם מ' 14 מים שפטונה: שלם יאמרו לאים ע"ם:

וחעיד נו שאל יספל דבל לאיש ורעיון לים נמחי עי 30 נענין סעורים שנעל נהם סמורה. ואף כי כבד נעסר (נפסוק 42) אולם לדין הוא להדאוח אל הכהן כמ"ם נססוק 14 מיכף, ויש פרשו שה לפי היונית כי נמשך לכמוב שאחר זה שגער לו בא בין אנשים אשר לא כאוי לו לבא לפי המודה שיב נעד בו ועיד היציאו המולה אנל לא מעכי הסרוות, מכל מקום אין לו להחחלך נין אכשים רק בדד ישב כמאמר ואף לפי המשנה בכלים ש"א כי כק מן העירות העוקשות חומה משלמין את העלורעין

48) ווגער בו ויטהר להוציאו החוצה. ים פכשו כענול כי המלולע מלום ונוי.

שמי שללום מכ חלם מה כים כחוכה החושה ומה חלם שלף לרוחות הטומלה סם של ידיר, ואוכם של פסט מססס ביונים ולפי פרוסס מארם שו כלוה של ידיר. וכן יש לפנש פח גם כן שמלח אשר (לדם) נחשכם גם כן על מה אחח והות ב"כ כפולה, א' מס היא המכמה? בי והגבורות הנמשות על ידו פי מס הם הבורות? דרך זם הוא הכחוב לחלקב וי, 2 ומם סיא החכמים חנמונים לו עד אשר נשבו נבורום כי לועם היהודים כל מעשה נפלחום של הלויקים הוא דק ככח המורה כידוע, ועל

פת לכן עם.

הפלדם הוא המשים שרוא מבחל מין האדם הוא אדון כשנת ואינו מפול בידהם וי

28) לכן אדון כן האדם וגר. מתים נמתי יינ 8 נזה שהמונה כי כמה . הפכלה

מציעא פים מיא) יכול לחיות בענור שחיו על העביל על החליכה לרבים וע" וקששם מכיכום בידיך וניי, ואף לקשם האומרים שהוא כק היתר לשיעל נשרם (נפי אם מומר לקטוף חבילות למכלם כמים בחירה (דברים כיג כ"ין) כי תבא בקרת כש גדול מן המקדם ע"ש. ולריך ליעם פה כי אף שהימה הקמה של אמרים, על כי (23). ומה שלא עזורהו לילך להם ולנקש אכילחם השיב נמשי "ב 6 כי יש פה נדול שסים אל החנמידים היחר להם לקשף מליליח מן המחובר לחרץ (ממיש נפטוק בחולי גדול כי אין האדם מסור ביר השבח כלל וכמפואר להלן נפיי גי ולכן נרשב וק יושף מימר כי קוש סים לכם סים משורם בידכם ומין מחם וופריים נידה הלמו שם מום ששקום כים דוחם שם סשנת, ופולם דמת הפוון סיחם שפף גלם פכנס מום ששקום כי קוש סים לכם סים מפורך החום שם אך גלרם גדולה הוא או ינוס וגוי וינסש כן אמסך וסכה. וכן ידוש תן המכונוד גם כן (יומא פים כי) כי יונסן פאן 17 אום הוא לשלם וגיי שפיז עיקר הבוכם צעוור עינוס רעבוים כמים בדברום סשנייש במשים סירים למען ימס שבדך ואמחך כמיך. ידן שמים ביג 12 למען

כי השבח הוא אות לשניחת האלרים ניום השניעי לפי הדגרות גשי יחדו וכן שמום 96) השבת נתנה כעבור הארם ולא האדם בעכור השכת. 19 מן ככמיב כי דוֹד נבדו הים שם אולם לדעם אמים "ן ואניםר כמן דור גם לנעדים שנשונרו מאשה כמנואר שם נפסוק בי ועי נלוקש וי 4 שהבינה פה כי דור נמן שיש.

ויתן גם לאנשים אשר אחו. (יכן נסמיק 26 הוא ואכפיי) אף מיכאה פשימנן ופניסר ע"ם.

הכדיים שם. ועל כן נרחה יותר דעת המפרבים שהאב והגן היו נקרחים צעני שמות וכים לרוך עם לאמר גם כן ענדע את אמימלך בנו עסים מענהו על לדוק לעי דעת וארב שם לנגלא דבר הי אשר דבר אל ביא עלי בשילה שלא יהיה שר הכחוכה מעט ראשי הכהנים. ואך כשמיך שלמה גכש אם אפיחר משיום כהן להי (מיא כי 197) בחיין אבל אין כראם כן בכמוב שמציטו אחדי כן שמים אניסר ציחד עם לחוק חכהן ונכל מקים נאמר באצימר סים ככן לחד וניהק ההייק ופרש שננו פַלֵּא מקומו 17 ודכשם אי מים 16 וכ"ד 6 כעלם אמיתוך או אניעוך גן אניחד כגן לדודי עוד בייני אבין ככן נושא אשר בד ועל כן כשבכת ליוד אשר היה בידר ועי שיא פ. מ. פינ מיינ ח. פינג פינג מיינ ח. פינג פינג פינג מיינג מיינ מניחל כי הוא בי במכא יותר מאניו כי היה כהן לחדי, וכפי הגראה היה אניחל ולם מיחה לחביו כזה, וחילי עוד שמש לחביו בענין זה, וכלה ישוע להניח כחיה שן אמימלך כיד באול ונעם שביים דור אצל אמיוולך ולקם אם כלמם כים או אכימר אצלי סככאם לי כי כוכם ישוע היתם נענור שאניחר בנו היה מיכף הכהן גדול אחרי מוח

aldia C

(2) והנה איש וגו' בא לקראתו וגו', וכממי מי 28 נמעעם הום עלמו ויפנטוהו שני אנמים ונוי/ וכמאה כי נאמם היו שני אנמים חולים מרוחום ממאום

ηį.

על ארץ הגדרים. ממ"ם נממי מ' 28 ממום מיר נדר מענר לים מנוריה מ"ם.

ŧ,

שומלם נו וגופו וכפו כנום סקים שנו. 13) ויבאו אמן ואחיו ויעמדו מחוץ וישלחו אליו לקרא לו, כעל

ונאמר כי מכד אם מן השמים ומאכלם ונו". 29) הסגרף את רוח הקורש, ניאור זז לממלה נמסי "ב 32 פ"ש שהכונה שמגדף את רוח הקדם שבקרכו כמו שפ" מרקום פה נפסוק 30 כי המה אמרו רומ

נכלים כזה. 17) בנו רגוש הוא בני רעם, כי היו ניסים לכטוס ומסרגסים כדעמם ומסרנמים, כסטר ככלה מהם כלוקס מי 54 ויטמרו יעקב ויוסגן וגוי הסכלה

ספשור איך סורווום סכב אם יוחק, והומיף סמלום שלטר אנכי נשאמי את כאשו

סמלהיים היולחים ותמיו וממיום למעלה כי 30. במפוק 14 בכדי למכר אליו אם מאלהיים היולחים ותר. כפל הכאמר בספוק 14 בכדי למכר אליו את ראשו

ניתור הום שמימים נזה שלה קבלו מכם כלל. 14) פועלות בו הכוחות. כליל. ועמים במסי יחד 2 שהכונה הכוחום

ונערו את עפר כפות רגליכם. גלוקם יי 11 טכל לפנין יכונס בונס (11 ועלו את עפר כפות רגליכם. גלוקם יי

הוא מקל חשונ. וע"כ נקלא חמיד בכחונ משה עו משה מושלים וכדומה וכמנהג מכל מקל חשור בכחונ משה עו משה מושלים וכדומה וכמנהג מין או מנולניים המושלים וכני היסודים שם לילך במשוח משלכה. של מקל הוא השוח בל מני מחון בין נעלים וכין שהילים, כי שהדל הוא מעיל פשוח ונרוע של הים המכד ביוני האחון בין נעלים וכין שהילים, כי שהדל הוא מעיל פשוח ונרוע של כי מהדל הוא מעיל בשהים וכן במלים דקום מכוני בשהים ליק משמיחו של מוכ ומקוש על הרב' במבלים דקום מכונים או מכונים המכונים המכונ

2) ושה החבשה וגו' נמצאר למעלה א' 27 מיש.8) וולחי שקל לבדו. ונמשי ה' 10 ולא נעולים ולא ששה ונו' כי ששא

٠.

0,23

ולבלן "א 18 כי סמשים ששם כל כפלחומי לפי פבעו האנושים אך גדום אי ששבלא א כל חדמי וכל שעלומי היו בדרך איברי גופו בלאם גנורה חמני ע"י מנגיעה בו ובצגדיו וכן אלל האלהים פעולומיו הם ע"י יליאת גנורה וכם שממי וכמ"ש כן יכיה דגדי אשר ילא מפי לא ישוב אלי ריקס כי אם עשה את אשר משמי וכמ"ש כן יכיה דגדי אשר ילא מפי לא ישוב אלי ריקס כי אם עשה את אשר משמי הכס"ג והלאיק אשר שלתחו (ישנים כ"ה "א) ובועים העקוצלים והכחדי, שלא כרעת הכס"ג

וכן בלוקם ס' 89 אותר נוז אלשר משו לך האלהיס' : (30) בי גבורה יצאה ששנו. מ' נכיאוכנו ליושק ידי 10 ופיליפים כ' 9

פחק גוול כזה בעבור שענהו על הדין שאסור לגול חוירים בחלך ישיאל כתנוחד במשלה בכל חול מיש בי ש"ם. (19) אשר עשה לך יהוה, כל"ל וכן העחיק דעלישם בחשמקום החשונות,

לך אחר הים ביניהם אחר יחוש הים לו דברים כנים עמו כמו שמפסר מרקום פה ממשפחתו. אבל מן השני לא היה לו למרקום למדי כן עיי לווו למרסמו ברכים לבני אמשפחתו. אבל מן השני לא היה לו למרקום למשר ממנו שני הלגיון בשל לא היה לו למרקום למשר ממנו איזה דבר הדם ומפלא כי משל הם במלים בי (יים 16) ששלה מלן אחו כל לא מדיקה ואך משלה בי מלכים בי (יים 16) ששלה מלן אחור כבר כל מדיקה ואך משני לא או הזביר כי הוא היה ברכי מו לו לו לורך בהמה למשרה משורו, חז הערון עלמו להלן לאחור האחרים כלל בי אין לו לורך בהמה למשרה משורו, חז הערון עלמו להלן לבדיר האחרים כלל בי אין לו לורך בהמה למשרה משורו, חז הערון עלמו להלן כלשקה בתרים כלל בי אין לו לורך בהמה למשרה משורו, חז הערון עלמו להלן כלשקה בתרים כלל בי אין לו לורך בהמה למשרה משורו, חז הערון עלמו להלן משור בושר האחרים. לושמי מה בתרים לא משרה לא משרה האחרים להיו לא משרה האחרים לא משרה האחרים לא משרה האחרים לו בא משרה בתרים לא לו לוכך בהמה למשרה האחרים לא משרה האחרים לא משרה האחרים לא משרה האחרים לא משרה האחרים להיו האחרים לא משרה האחרים לא משרה האחרים לא משרה האחרים להיום לא משרה המשרה האחרים לא משרה המשרה האחרים לא משרה המשרה האחרים להיום לא משרה המשרה האחרים להוא האחרים לא משרה המשרה האחרים לא משרה המשרה האחרים לא משרה המשרה האחרים לא משרה המשרה האחרים האחרים לא משרה המשרה האחרים לא משרה המשרה האחרים לא משרה המשרה המשרה האחרים המשרה האחרים לא משרה המשרה המשרה המשרה האחרים להיו המשרה המשרה המשרה המשרה המשרה המשרה המשרה המשרה המשרה האחרים המשרה המשרה

מלקוס הי יי

לסטת מקרנן) אז לא סגישו לו למשוח לאביו ולאמו כי אסורים בכנאתו וכמנואר לפנין ולחמו קדבן מם שחם נסנה לי (סיינו שחותר עליסם כנחש כעו שחסור ולא תניחו לו ונוי. משך נישר עם פטוק בקוום לים כי ילמכ

כנוסה דפסוק 3 פה. ומתי לא כתנ זה שהוא כתנ ליפראל. וממים להון י"ב סיונים שינינו מלם קרבן (וכח שם בשני חלחי לבנה) כי מרקום כחב שפרו ליונים .ars 18

11) קרבן פרושו מתנה לאלהים. הפירום הזה ניסף ניונים כעבור שני ה"ג אמרו על זה שהכונה לגנאי ע"ש.

נימים האלה ואמרו עם שקשה עליהם מהרח כלים יותר משטיכת דמים. ונירושלמי 8) בי עובתם וגוי. ועי נמםי יומם כינ מים ממסם ססים בניסמים

7) ותהו יראתם אותי. עמ"ם נממי מיין 9 נוז שמיו לפס נוסף לפכ.

נשוק לא יכול לשמור עלמו שלא ליגע נעם הארץ נמסמרו עמו וכן כאשר למרם במהרה כתו מהרום ומייכ כשהיו בשוק ובאו לביחם לא אכלו בלא מבילח מלחם, כי שעם הארץ ישנו במורה ומלות שכיז נענור שאינם זהירים נטומאות נזרו חכמים משנה ז', ובמלמוד שם וברתב"ם הלכוח מטמחי וושכב ומושב פ"י ובהלכוח אנוח הלם מרשלת ידים דבר נפסוק הקודם) זיסוד המלמר כזה הוא נמשנה שגינה ש"ב כחילה ודימו שהוא על כחילת ירים וגם כן אינו נכון כי בפטיםמא חוא שנילה, וגם אך ההעמקה הנכונה היא ובנואם מן השוק אינם אוכלים גלא ענילה (ויש העמיקו שפילם ורחילה כלל, כי מאכל ומשקה לא ישהר נשבילה ואם שמא הוא כאבר ונשרף. שים בטעום כחשר חערמי להשרחששקשלר דעלישש כי מחכל הקטי בעוק חין עליו כחזם מפיו של עם הארץ עליו כפתם לאכול חולין נטסרם כמבואר שם ועים עללו סטומאה פייג שנגדי עם החרץ מדרם לאוכלי חולין נטסרה. ופי, הרמנים שם שאף עליהם להיום כזכין לעהרום ולפולין בעהרה. יהיו רבים בישראל שהיו אוכלין חולין מצמם ואכנו לערב.

4) ואת אשר מן השוק אינם אוכלים בלא מבילה. ההממקה הולם

ועל כן נראה לי שכמו שכמנמי הוא יוחד נכון.

סשמיק דעלימש בכל מקוב, בכנף, ואולם נמחי כ"ג הי שם סוכרם לסעמיק ליליוחיםם 66) בציצית בגדו. כפיל. עמ"ם נמחי מי 20 נזה, ונהעחקה האחרונה

פאנים האחרים השינו יותר מעלחו לקיים דגריו וגליחם לעללים (מחי י'6 25) ועמ"ם עור נזה במתי מ"ז 16 מ"ם,

שלנים נגעו וישממוו לו נצאמרו כן אלמים אמם כי פה מדבר מן המלמירים, ואכשי צעליו". וים מפרפים שכונת הורדום היה באמרו אזר אנכי נשאמי להורום כי יכא (51) וישתומם לבם וגו'. כי לא השכילו וגו' ובממי "ד 38 נזה ואכשי צמנו שבה לקחם נקם ממנו כמים דעליסם בספרו ישוע והלל עים.

ממי הופיף כיוש שם וכן גם צן מפום ישנה מל יום פן מכינום כפנ דו למרג מן היסורים מום יומר נפלם. ופיכ אל מהפלחו כי אליתי יכרב מן היסוו ואם סמשית הכת לגאול ישראל מכל לרומיהם הרומניים והגשמיים לריך להממס ר כואת נפציאה אחרת שומי כחוב על גן כאדם, כוא בעשיח, כלא אשר ימנה ויעו שאליפו סבט שלים משי לסשיב אם סכל יהכג מסיסודים ועל כן סשיב על הפלי דברים אלם צמחי ייז 12 (וסם ביאר כי אז הבינו החלתיום חעל יוחין העם בכאשונים אבל אני אומר לכם כי כבר כא אליהו ויששו לו כרטוכם, כמו שים האדם וגוי. הגכון לדעתי לפרם פה כי חומר להתלמיוים כן חמת אליהו לכיך ל דנב אליים). ופענור שידע ישוע כי יקשה בעיניהם דנכ זה אך יכול לסיום

בצואחם הכאשונה היא בספלם והסחר בשמים ממעל ואז חבא בבכורה לעיני השנ פיף פי מ') והוא אומרו שם מלכום האלחים כאה בנכורה. כי מלכום האלחי 12) הן אליהו בא בראשונה וישיב את הכל ומה כתוב על וכמים לפלן ייב 26 ולא יכלו לח גן הלדם גל נעלנים בגבורה רנה ובכלוה.

צא במלכותו היינו ביאשו בפעם שנים בכנוך חביו' עם מלאכיו (שם פ' 27 ופ ן) יראו מלכות האלהים באה בגבורה. ונממי מיז 28 נן מלה

סים שננה הורחם והים קיסרין אל עיר דן שבים פיליפים נייש.

27) קסרין של פיליפום. עי מפי מייז 13 ננימור זה ספים קסרין אל הביט כי כוכחו על למודי הסרושים.

וצ) איך לא תבינו. ונממי מיז 12 ניפר כי באמור להם ישום זם אז (לוקם יונ 31) ועוניים כלוקם כ"ג ניום.

כדור מולך על בספו ועיב דלה להדוג אם ישוע, והשיושים שם הודיעו לו זי עם הלדוקים הכהנים וכאשי העם לפער הדעה הממששמת נקרב ישראל להיות גן 15) ומשאור הורדום. ונעמי מיז 6 והלדוקים, כי הודום היה דעתו

על בשר המרם ע"ש.

15) אין דבר וגו'. ממ"ש נממי מיו 11 שמכונה של החדם הפניתי ולם שמם מוסרין למלמידיהם.

18) אשר קבלתם, ולועמי יומר נכונה ההעמקה אשר ממשכו אמם והטונה

פור לשון המפרי הוח מיש. וכן כמב רישמעריק בניפור מייער למוון יופק יי קלד ושמאה שבושים ונוי וכדומה. וכן בממי עיד 5 מצא מלח לא ציונים לפי המקרא (ויקרא ישנ) אשה כין חזרים וילדה זכר וממאה שנמם ימים וגו' ואם נקנה נמשנה נדרים פי כני אלישור. החייו של ולא תנימו וכן פיונים לשא היא כלשון

בי ויגשו ונוי, לנסומו נחפרש במתי מים מים דיחול כל הפרשה החחם.

מדקום הוסיף שה לפי שמושתו מאמר האמון עוד (שסיק 49) וכל קדבן במלח סארץ וגוי שעליהם לתקן את נני העולם כמו שמלח מחקן את המאכלים ואולם בדים אלפיך כמו סהמלם הוא קיים לעד ואינו מסרים ואינו נפסד ולהסך מחקן מעל מנחחך על כל קדנק חקרינ מלח, והכונה שם צכמוג שהמלח הוא רמז על כי השמשקו בדרך) וחבר עליון השלום עם עניון השלום וירמוז בזה כינה שנים לפי ישלם זכן אומר יהי לכם מלח נקרבכם ויהי שלום ביניכם (ויסובג על פשוק 34 60) שוב הפלח וגוי. סכונה הרפשונה פה כמיש נמחי הי 13 חחם תלק פנשמים מ"כ לכיך לחיות במלם דמו של הברים הואם הקים למד (ועל דרך זם ממרים כן הוא בכים אלהים, ובעבור שהקרבן מביא בכים שלום בין ישראל לאציהם סבסוב (ויקרא בי 18) וכל קרבן מנססך במלס ממלס ולא סשבים מלס ברים אלסיך סכשוב בפובר יים 19 ברים מלח עולם הוא לפני הי שהוא ברים עולם כמלק - ספים ונכים שלים ויהי שלום ביניכם וכמו כל קדנן נמלח ימלח של נרים השלום כניל ולכן חומר על הכונה השנים יהי לכם עלה בקרבכם פי' ברים עלת ברים סמחקיים למד למסרון ולנכיו כמ"ש כש"י שם וכן בדסיב ינ-5 ברים מלח לדוך

ממם לסעניר מפלחו כידוע. כן המאמינים לריכים לגא לנסיומת רצום ללרפם כמו באם ועל ידי זם לא ישיו לתפו עוד כשא מעומקים וממוקנים, (ועל דרך זם ביעקב שנשבשל כו מחמחק וכמלח ואיני חשל שור. ולכן ביכ כל קרכן בחלח ימלח ליהן לו ינום מעם מעם לדכריו שמשר לכלן פירים ופדגלים ונו (7 ל מברים ופדגלים ונו 4-2 ל כי הנסיונות יחקנו אוחם להיוח תמימים לפני הי ועמ"ש בפסוק 50 כזה.

עני כל איש באש ישלח. סבונה כמו שכל דנר מלכל ע"י הלש

34) ויחרישו כי התעשקו וגו׳. וכממי יים מספר שהמלמילים שאלו ישתנו בסשודיהם מפה אל פה — ומזה גם איף שמים פרשיים בדברי המנשרים וסאמם הוא כי מרקוס ולוקס סשרו לפי שמועהם רוש ידוש כי כל מעשש וכל מקרה אושו מי איפה גדול מחפיריו וגו' ואולם בלוקס ט' 46 מספר כמו מדקוס פה וכן בסדר המששים והמאמרים אנל בכללי הספורים שוים המה כי כל אלה נקדו

סלם כי יענם ויסכג וכן שום זם עצמו עם חליהו שלכין לסכג והוסיף לחער כי כן שוא לדעמי, שן אמם כי אלישו לריך לגא בראשונה, אבל מש כחוב על בן האדם שברמז בזכרים יים 8 קול יללם ישרועים כי שדדם מדרמם, קול שמגם כפירים כי בבר כא אליסו והיבוחו ככתוב עליו. והמפרסים ממהו איפה כמוב עליו ויכול להיום אלה באמלע (ויש גורסים מאמר זה לנסוף בססיק 13) לפי שמועתו, ושישור המאמר ככל סיכון ויקדם ונוי וחשל זם משמיל נזכרים שם הנכוחם על הריגם המשים כי המדבר שזבר מדקום בחחלחו הוא בעבר הירדן מזש וכמיש לוקם ג' 3 ויצא אל שדד גאון הירדן כי לגוש יומגן היה אורח שער וקריאטו היחה בככר הירדן ולקימם שלשים הכסף כתבומר נתמי כיון 9 בנימורו.

כעמיק עמה של כר הזימים ועמים צמחי כ"ל :

סר האמים (כליל לפי היונית) ועיב חמר לכו אל הכפר חשר מחולכם, ודשליםש 1) קרבו לירושלים אל בית פני. פיי שקרנו לבים פני והיי אז אלל

28) הַבוּנְי ונו׳. ע׳ כיומנן כ׳ 16. פירם יומנן כעלמו שהכונה מורם.

ים פענין בשמלת ירבעם שקרשה אחים השלוני מ"א יים שיש.

נעפר וחול בשבחו על יד הדרך (ססוק 46) ועל כן העליכה מעליו וישאד בבגדו שאמה מחכפה גם והוא השליין של הגגדים שחיי מהגים כימי קדם וכזם סמסה לכלה וחסן ולכן סרגה אונקלוס שה שושפא וכן דברים כ"ד 17 מ"ש). זכן מסולקת קושיים הרווב"ן שם איך נשאר ערום ע"ש (וכן היו שורשים שלית כזה על ספנימי, וכן אצל יהודה ופחילך (דאשיח ליח 18) שפרש"י לפי החדגום שמלחך

60) וישלך את שמלתו מעליו. כי השמלה המילינה שלו היחה קְשְּקֵּרָת מה שכתנתי בישונ זה למעלה הי 2 מיש.

46) ברשימו בן שיםי וגוי. וממי מספר נסני כ' סהיו עני שונים וע' (פסוק 26).

יקשם לבעלי נכסים וגוי כדי להסיר פליאה החלמידים, ואולם הם עוד השתומעו 24) מה קשה לבומחים על חילם וגוי. פינם דבייו שאמר נפסוק 33 כו' וע"ם נכם"י ומוסמות.

יעי נמגמוד סומה כ"ב ע"ב שהיו פרושים שהיו אומרים פרוש מה חופשי ואששנה מתרי, סיינו כמשר ילך אתריו ישמע הגיאור האמשי למלום, מרוגה מלוקה הפרושים ממר לו ישוע אסח הסרם (ובמחי ייש אם חשלך לסיום שלם) לך מכור וגר ולך סבאו למלכום השמים, ומה שאמר לו ישוע לשמור המלוח לחיי עולם (כמנואר (ישוע ממי הי 20) אם לא פסיה לוקחכם מווגם מלוקח הסופרים והשרושים לא ישוע אהבהו בעבור שהשואל הרגיש בנסשו שאין די כזה לחיי עולם והשיג מה שאת לפי ביאורם ויגא להיי עולם במלכות השמים. ועי עוד דביאור מתי ייע 21 ביא. לעתי הי שם) ואולם השואל שער אומם לפי ניאור הפרושים הירוע ניתיו, ועל כן במתי ייש) הכונה לפי ביאורו למליח נמתי הי ולא לפי ביאור הפרושים (פי בכיאורי

21) ויבש בו ישוע ויאהבהו ויאמר אליו אחת הסרת לך מכור וגוי. נוסח אחר מנוסחתינו והים כתוג עם לא תנאף קודם לא חילח.

19) לא תנאף לא תרצה. עמ'ם נזה צפי' רומיים יינ 9 שהיה להם ויפם אמר לומהארר שרלה פה להעיד להשואל כי במעשה בני אדם יכבד למנוא הטוב ומיכ ידאה כל אדם לילך בדרכי כי להדמוח לו וכל ימיו ישמול על זה.

18) מדוע קראת לי מוב יגוי. כי לפי דעם השומל הוא אדם סשום. אסורה לכעל וחובה לגרשה כמנוחד צמסי סוניה פ"א מ"ב ופ"ה מיא. וע' בירושלמי זמת שמקדם בכשוחין, וכיה זה ששום אלנו שאין לורך לכחנו כי לפי התורה היא סיף ניטין על דברי נים שמאי שם. וטוניש נחאמר אנן במן פיד בהערם.

דנר אומי שנמלם בנמי ה' 32 וייש 9, כי זנות הכונה שם שסים מזנה מחמיו ולם 11) המשלח את אשתו וגר. מרקום לם הנים אם החגםי "נלחי על

סממנים וכף של ממש? וכישוב זש לרוך לועד מד המסיפר בחלמיד פסחים כיג מים נמושפם שינו דבנינים כי בבים שיני בים המקום הספרון נחדן יהודם לנקים חשן לקוע המשנים נשרן ישראל הוש במיף ימי שקוץ ואיך יסים שרי בנישן על וכשלו פוד שחלם מחם לישל פה כי מעשם זה קרה נחוש כישן קונם הפסח

ברהוח הימנח כה פרי החם לח יוע כי בימי ניכן חין מת לקום התחנים שור ? עוד וגו' גם פירם מייער בדברי ממי (כים 19) וירה חתנה חחם על הדרך (כליל בם חפנים שלם כזמן לקוע החפנים? וגם קשם מן לוקם ייג 8 הניחה חומה 173 - וכל השלוח האלה הוא נענור שלא הנינו הענין המסוחר פה לפי דיני ולם סיסה שייכה לחים סרטי ועל כן מיחד לקחם סירוחים ע"ם, (עחים לתעלה צי לפי סיונים וסכונה שהוחה בשדה נועה בענפיה על הדרך) שהיה המקום כשוח הכנים ומפרשי העולדים נדחקו גם כן פה מדוע פרד ישוע אם המפנה ומה מעחתה עלם ספל אמנו שנחתלם כין חובשין זימיסם ומתנים נעין יפס (פיי בסניחן לעניים פאה פ"ז מ"ב (מיש לפיי הרמ"ב והר"ש ופיי הרמב"ם איני נכון) ובספרי על פשוק מבנים פירום בחילום בשם הלקום בשביל העניים כמ"ם בחולין קף קלים ובמשב לימום וגוי למדו החכמים כפס שים פחם נפרם כן ים פחם לחילנות כי לכיך סמרה. כי לפי דין החורה (דנרים כ"ד 20) כי חפבם זימיך לא חפאר אחרין לגד מפי שני לכונת פישל לבי לקום המשלים כבד שבר אך יכול לכיום אם פרי שיי שימה של מיש ממר כילי וכע עין מאד שלם הנים שאה כלל, וישוע כאשר קרב 'כו' וע' נדרים ס"ב בחשפה דרי ערפין. ומעתה יוכן הכל פה שהחלים הואת בשין יפש ולא דקדקו כל כך ללקים אם כלם) והיפה הברכה באיל כום פא השלים שלו בשבור מטא בעלה וכמו שאמרו בספרי הט"ל וכמו בכשיב (ויקרא מצא כם כנום או ידע והבין כי בעל החאבה לא הנים שאם בחלושו ועל כן אכר פאם שבעל ההמלה הנים כם בסביל העניים ומי לך עני יותר מישוע ? וכח האלם שאל מודי פרום סקודם, כי פרום הקודם לא ינסיג אם הלריק לך גדברים אלסיים ומן שסיס דמסו כממשס איום על אכילם החאים. כי כבר אתרו חבתי ישראל ניקודי בכל. ולך מקורם בכילו לל המלכ ל לכול ממנה הרום הקום לל הישיל לו כל סנים שלם כלל, כי בעלום בדעשו בקלל אם החאבה או עוד לו הרום הקוום לדעם כאילן. ופיומר כיאה שום הכיר וכבין ברום קקפו שנעל החאנה הוא המועם שלא לשיום שמעניים ככר לקפו כל הפאה, יש לאמר שהיה ניכר עצניים אחרים לא עלו ב"ר 20 ולם ממן מילכם אם יכולה וען הארץ לם ימן פרינו ואם משאל הבא יכול בטובמים למניני המלחים אבל לא לדברים גשמים לכרכי ביחו מיש. (וכן יוסון בי .(פיסיא ברנה שלכיים פניגנים לאנפים).

בלוקם יים 83 ויאמר אליסם צעליו וגוי. וממים במחי כיא 7 בענין ספור מחי שאין 13) כי לא היתה עת תאנים, נעל מווק 6שונס שחל מווע גח ישוע 6) ואנשים כון העברים שם. ונמוכס היה גם כן נעל העיר כחים שמור ועיר שאין שחירה כלל עים.

אל הכפר אשר מטולכם. כי נים פגי ונים סיני סין כפר אמר נשני חלקים כמיש בניחור מחי כ"ח מיש.

נגד הלילים על בגדיהם לקיים וכחיתם חומר (במדבר מיו ליט) וכן ישום כסג כן וכמים בניאור ממי מ' 20 מים, וגם אם הכונה פה על הלילים מדוע לא הזכיר גם את התפילין שהיו משאים גכל מקים כידום מן החלמור (ירושלמי ביכוח שינ סנילית שנסגו לעששו על הנגדים ליוהדא וכנור. כי אז ניוני קדם כמעט כלם כשאו סיצ) וצמחי כינ 5 אמר כי מרחינים אם ספיליכם ומגרולים אם ליליוחיהם, ומלק

38) האוהבים להתהלך עשופי שלית. אין הנונה על העלים עם פכשו לחווני על המשיח, מיש ברחיום.

86) נאם ה' לארוני. שת"ש במסי כיב 44 בכיחור זה שכל הקדמונים נפשר ישוע והלל לדעיישם ונשערה שם נהעחקה העירים:

דברת וגו' ואז ישיע אמר לי לא למיק אתה מעלכים האלהים. ועמ"ם בניאור זי (32) וואסר אליו הסופר וגוי. יפה דברם וגיי אף כי נחחום שאלו גם לנסומו כמיש מח: כינ 36 אך אחר משינחי שרוענה נעיניו או ענש בועם יסס

שאלהן אולי ישינ גם לו כהין, ונאמת גם כוח אחכת היחה עשו לנסיחו כמ"ם ממי ינ 36, ועת"ם נפסיק שלחר זה.

28) וירא כי הישב השיבם וישאלהו. פי' נפנור שלאז כי טונ השיב

18) ויבאו אליו מן הצדוקים. עמים כמהי כינ 88 כניטור זה. וען אשר חבינו. פיי ולכן כקשו למששו. ולסוכום אם העם.

7) והירושה חהיה לנו. עמש בכיאור זה מחי כיא 88 היינו להנסיג

עלום ששה של ואהבם לרשך כמוך" ונמלא בסרוכי הפלומיהם.

נין יכודי רוסיא וסולין על פי הבעשיע זיל לאמר קודם המשלם מהריני מקכל עלי 25) וכי תעמדו להתפלל וגו'. וכן נמפשם המניהג כעת זה כמחה שנה בינמום דף קיכ.

וכן במשנה ברכוש פיד א' לא יכנס להר הביש במקלו וכמנעלו ובשונדשו כו' ועי 16) ולא חניח לאיש לשאת כלי דרך המקדש. פי' לף נפל סנים,

גם המלמירים יעשו כאלה וכן ביומנן מיד 18 יעשה את המעשים אשר אני שושה ולוקס, ועייכ אמר לשטיוס שה (שסוק 22-23) כי אם חהיים להש אמונח אמ סתאנה הימה ג"כ בכח הרום הקדם שבו נמנטו האנושים כי מזה ידברו מחי מלקום כי טבעו האל הים לא פעל והששמש מאומה ועי בגיאור פיליפים כ' 7. וקללמ באמרם ואיבעיה אימא כו' שהיה עוד מאומר מזה) ולפי זה יכול להיום עוד מפאה נשם בים פני עמ"ם במחי כיא וכן נחוספחא שם פני נים סיני כי) וסיינו שחייו התמנים כי שם גדלו פגי חאנים (ומטעם זה נקרא חלק הכפר שנו גדלו הפגים שלהם עליהם נחדש ניסן. זהגן. ודע כי כל מעשה ישוע פה היו עלר טנעו הסטושית, שאנים קסים כמו סגים שלא בשלו כל לרכן, ועל כן היה זמן לקומם נסודש אדר (כי המחינו שינשלו יוחד) וכאומרם שם בחלמוד בגרוגרוח עד הסורים (ועיש עוד וגדולום מחלה יעשה וניי ועמיש ונמשי אב 8 כוש.

MAKE THE WASHINGTON THE PROPERTY.

מן הכללום אפילו במקום שכאתר בהן מוץ וכי. וכן פיי כשיי בפיהדין ליג מים של מאמר כל מילי דעודא וכיי שסטנה רוב הדברים עיש. ואמרו בכנהדרין ליש לוססער כי ים יולם מן הכלל וכמו שחתרו גם נמס׳ עירונין כ"ן שיח חין למויי, ניומנן מיז 15 כל אשר לאבי לי הוא שיורע כל מה שהאב יודע פיש, בנר השים כי היה לו ידיעה אלהים (אללויסענהיע) ועיין שיליפים צ' 7, וכן כחשלם ידע מה נקרב החדם וכן שם נייז 30 מחם ידענו כי כל ידעת ונו' שנלחה מוא משמע שהוא ידע זה על נכון אך שהם אינם לריכים לדעת, ואולם הכונה ש לאינדי לם גלימי ורים לקים חמר ללפי גליחי לתלחכי השרח לם גלימי, וגמדלם פים של הכמוב כי יום כקם צלני (ישעיה פינ 4) די יומנן אומר ללני גליאי במייו בעוד הים גנועו החטשו ובענעו החטשים. ולף שחמר ביוען כי 25 כי אום ינם קסלת (נפסוק ויותר שסים קסלת מכם) נשם רי שמשון צחרן יותר פים.

נם לא הבן מבלעדי האב. מן המחמר של החשים נמשקי סשלימים ל' 6, 7 כחשר שאלוהו חלמידיו החשיב בעת הזחת את החלכות לישראל ילף כי לוקם לא הניא הפיום של פפוק 22 פה, והגן.

ואמר להם אלה לכם לדעת את העתים ורומנים אשר קבע האב בשלענו שלו"

יודע ונו' ונם לם כנן מים המול ונו' לים יודע ונו' ונם לם כנן ונו' סוא דק כפי המעמד כעת, ואולם יכול להשחטות. וכן יש לפרש דגריו גם נלוקם (פסוק 38), והזמן יוכל להשמנות ולהחרחק. ומה שחמרחי לא יענד הדור היא ם סימן מן הממשים בעולם כמו מנות כל אלה, שנפסיק זה, וכוכח כי קבולה קשים מחד, ולי כרחם לפרש, כי מ"ם ודנרי לח יענורון יקונג על דנריו ב כל בזמן אול לא בעלם דבר האלהים כי דנר אלהים לא יישול ארלה (עי נעניה לפערום שלמן, מחויינים לכם כלי שמי ואף כי ישבר הדור הזם כי השמי יוכל להיום לק ב"ד 29 פ"ש. ואולם דנכיו שה (31) השמים והאכץ יענוכו ודנכי לא יענוכון

30) לא יעבור הרור הוה וגוי, ים פכטו על דרך המכוחר נכיחור מחי מכל מדקום כתב נעבור היונים. וע' גם למעלה ז' 11 כזה.

נענור הענדים העולרים נענדים, ונני ישראל היולרים הם שומרי שנח לפי החורה 18) לא תהיה מנוסתכם בחרף. וממי היסיף ולא כשנמ כי היא נמב על ללמי שיל הרומיים בחרץ ישרחל.

עומד במקום אשר לא לו, מנים נממי כיו 16 נניפורו מיכונים (14 ישוע נאמרו הראים אח הנוינים וגוי (פסוק 2) כיון גייכ להודיע אל מלמידיו, ועל כן לוקס כ״ם ספור זה גלשון רצים על כל חלמידיו ע"ם.

אחד מתלמיריו וגוי. המלמיד אמר זה כרלון כל המלמידים וכענורם (1

(לאכנע קליידער).

שרים וכן המה מלחים שלכום צום כמו כל הדבכים שחושב פה, וכן השחיק לושחשל עמופי מליח כמנהג שלי לומי שהיו הולכים בעליחות ארוכות ולכנות זהיה בגד של רק על ההרמבה וההגדלה אבל לא על עשיפת בגד הלילה, אך הכוכה פה שהולכים

סנטונה כמו שהשמיק לוטהשר כי שלם מוגאח ניונים כמשכם למסה וגכמה ספרי

69) ותראהו השפחה ותאטר עור אל העומדים וגר: כן הפצמקה

שחבנורה שלו, וכן בחלמור מכוח כיינ שינ אנכי ולא יחיה לן מחי הגנורה שמעום. 69) יושב ליסין הגבורה. הקניה נקרם נוסון המכמים נסם ננורה ישן פ' כשה של פסוק ישה ה' פניו נשושו.

ק לום מם שום מעל זה פוסם וכוי ומם שמתך זה גלם זה ביש שוד פיים ונכסבים וקודם שיכשיל ויגמר קריאשו בפעם הראשונה יכסש פטרום ג' פעמים, וכבר אמרו (ירושלמי כחם השנה פ"ג היה), ונתוכש רכה בתדנכ פיים כל דכרי מיכה לריכין כדמשונה שלו שך דרך החרננול בקרימתו המתח להכשיל אם קרימתו נוה אחר יום. על הקדיאה אשר יכשיל הסדינגול בכל הלילה כי אם כוימו היסה נ"ב על הקדיאה כוכש נעדם יגמר קדיפשו (פויסישרופען הפנען), ומדקום בפערו פַּנְשָים פין כוכש פעם שנית, ולדעתי נראה כי האדון באמרו במתי ולוקס בערם יקרא התרעול היחה צמחי ולוקס ויוסנן וכן לכלן פסוק 68 והחדינול קרא, ונססוק 72 והחדינול קרא הסכמים על דברים כאלה דברי תורה עניים במקום זה ועשירים במקום אמו

30 בשרם יקרא התרנגול פעשיים, מנקים הוסיף מלח פּנְשִים שלח כמי המנלים נכוי מי נמרך ע"ם:

כלמים לפד כמים ידמים עם על כן נעשמה גדם המשיח, וכמו שניחל נחנכת חל משמחה כוס (לאשים פייו) ועל כן הבלים החדשה היא ניכ כום, וכענור שהיא משם מששחם כרם שלום נסמום, כמשופר נפורם (שמום כ"ד) וכן הנרים עם אנרהם וכרמי אם כים ישראל בכים חדשה וגוי והכה אנו רואים כי הגדים הישנה עיי

24) דם הברית החרשה וגר. כי נינמיהו לא 31 מתר הכנים נםם סי מס כ״ק 17 ע״ם.

שלח פערוס ויומנן ויאער אליהם שיכאו איש עם לפחח מים ואל המקום אשר יכא שם יכופן כי שם יושב שלני אלמוני הניל, וחגן. ואך ממי קצר כמששיו כדרכו, כמיש להזכיר שם האיש וימשוב כי החלמידים יבינו מי הוא, וכאשר ראה שאינם מבינים הגראם כן הים מעעשה שאמר אליהם, לכו העירה אל פלוני אלמוני ולא כלה סטרוס ויוסגן, ואולם במחי כ"ו 18 ויאמר לכו העירה אל פלני אלחוני וגוי, וכסי טים וגוי. וכך מספר לוקס כ"ב 10 וכיאר שם נססוק 8 כי השני חלמידים היו

13) וישלח שנים מתלמידיו וגר' ופגע אתכם איש נושא צפחת כמ"ם (שמום יינ פיו) ניום הרחשון חשניתו שחור מנחיכם וכן חמרו נחלמוד מים. הסעמקה סישנה כן, וניאור זה נמנאר נממי שם. כי ערב ספח נקרא ראשון למג

12) בראשון לחג המצות. כל"ל, וכן נממי כ"ו 17 הנים דפליםם כשופטים י"ד 4 כי מוחנה הוא מנקש (נעושגענהייט).

11) ויבקש תואנה. פיי שמם הכשר (מלשון והאלהים אנה לידו) וכמו ההעתקה הישנה למנוע, וע' שם בכיאולי.

8) קדמה למוך את גופי לקבורתי. ונתמי כיו 12

פה בנקר סטכם שיש וחנין: 4) כי היתה גדולה כאד. יסונב של פסוק 3 שי יגללנו אם כאכן וגיי.

ספתש). וכום נרוית שמינו סומר לספורי שמל המגערים- כי הכונה נעליים השמש היינו שממירה פני המזרם בעלומה ומחסת למרץ. וזה אומרו נממי כים כשהאיר לפסד גשבת, וניוסנן כ' לפנוס הנקר צעור משך. ואולם ההשמקה בלוקס כ"ד לפני עלוח השפר הוא סעות וסומר לדברי התנשרים. אך לריך להעמיק לפי היונית שם כמו

2) בבקר השכם, באו אל הקבר כעלות השמש. כל"ל (ולם כוכום

<u>.</u>.

שמעו מם אלה הכי, ולוקס שמע וביארו, ועמיש לחלן ני"ז 5 כזה.

התל דם הנסש ללאם והוא זמן שמימם הפסס למידוק דם הנאש שלה. ובזצחים ליה פ"א אמרו מודה ר"י למנין כפרה טלנין דם שנאמר כי הדם הוא נכסש יכפר וגוי. 93) וורא שר השאה וגוי. כי נושקו ככה ילאם נסש וואמר אכן האיש אורה היא האורם יחוד ווא חייב אם אלייות ניאחו וילאה ורוא הדינונו מינוא

כיו מתמים להספר ין נמור ולנוכה כדי שמשנוף דעמו ולא ינגיש הכלב (פנסדרן מיו להי והארץ וגרי. מי לה משנים: (מי לה') והא לא לקח כדי שלא משרף דעם וינגיש הכלב הגדול לכסרם העונים: (מ') ובהיות השעתה הששית היה חשך על כל הארץ וגרי. כי לה

להומח סעב, חה אינו ככון כי הכהנים לא היו אז מורים מימי הפרושים ע' משי כ"ג. 23) יון מסוך בשר. נחנאר נמחי כ"ז 34 עיש, שעל שי חוק הפרושים

10) מקנאה מסרוחו וגוי, ממים נלוקס כ"ג וממי כ"ש 88 זום, שהכונה נענין המשלה שהכהנים לל המשלה וכלים נענין המשלה מלמים ונפלט נימי הכומיים, ויש משלשים נענור כי הוא היה מולה ומלמד העם, יוהם לל נימי הכומיים, ויש משלשים נענור כי הוא היה מולה ומלמד העם, יוהם לל להולוח השם, ווה אינו נימי הפרושים ע'

ថ

5) וישוע לא השוב עוד. פי יומר ממה מהשני נפסוק 2 חמה מעדם.

יון היא כתוכה אחר מלח הששקה, כי במחי כיו 17 מנואר כי אחרם אחר וילא החילה או השתח השתחה שם באולם כי בסקוק הקודם אמר וילא החילה אל האולה ווא החילה אל האולה, ואין הכונה הששחה הקודמת ולכן אחר ביונים מלח אי ולא החילה אל האולה ווא החילה או אלא החילה או האולה או האולה ביונים מלח אי ולא החילה ווא האולה או האולה ביונים מלח או האולה או האולה ביונים מלח או האולה או האולה ביונים מלח האולה או האולה האולה ביונים מלח האולה או האולה ביונים מלח האולה אולה או האולה ביונים מלח האולה האול

מיים המגדלים ומרים אם יעקב ושלומים לא ראו רק מנחן חחד מדכר חרים. או מיים המגדלים ומרים אם יעקב ושלומים לא ראו רק מנחן חחד והלא אחר מוו מלא אחר מוו מלא אחר מיים לאש מדים המעדלים ומרים אם יעקב מעני הספד לא הציפו ולא לאו, ועל כן מקפל לוקל פיד 4 והנה שני אנשים עמדו עליקן וגרי אך ציומנן כ' 12 נראה כי גם אור מלים, גם יש עוד איים שנוים בהקשורים. ולישמי לוקל פיד בא המנים האלה שני מלאכים, גם יש מעד איים שני במערכים. ולישמי בי במערכים האלה לא היו השליחים רואים צעיניםם אך הכל כתוב לפי השמונים ועל כן יש הפרדים קשנים צין הקפורים, והעיקר אחד הוא. זכן המלא הפרדים במערכים נחשיקרים אחר מולים מוד המנים הפרדים לאוו מולכים ודברו היצים וכדומה, והעיקרים אחר המה.

6) ותראינה בחור אחד וגוי, וכן ממי מששר כק ממלפך לחד, כי מנים המנדלים ומכים לם ימקב ושלומים לם כלו כק מלפך לחד שדכר חליהם.

מרקום ייד מייו מיו

לוקם כתב בספרו גם מאמרי המשיח כמו מתי, אך לא בשלמות נמור כמוהו, כמו שהראיתי כמה פעמים בביאורי (ע' מתי בסופו) כי מתי רקרק יותר להאריך במאמרי הארון ולוקם האריך יותר במעשי הארון.

ספרו, כי רבים שלחו ידם לספר תולדות המשיח ומעשיו, והיא חקר וררש לבל הענינים הימב מפי רואי הרברים וכתכם כמדרם עלי ספר מראשיתם עד כופם למען ידע תאופולום קשם הרברים אשר לְּמָד בהם על אמתחם, וממנו בא לכל העמים.

שנת 60 ובין שנת 70 לימות המשיח. ב) הגָן הספר הוה וממרתו הוא כמו שאומר לוקם עצמו בראש בראש היים שלה ברא לימות הייני הייני

א) לוקם הרופא כותב הספר הזה — כפי קבלת הכנסיה — הוא הנכר כמה פעמים באגרות פאול שהוא הזה עוור לו במסעיו 24 לנשר הבשורה (קולסים ד' 14 לוקם הרופא החביב, פיליטון 24 לוקם עוורי, ובשנית לשימותיום ד' 11 ולוקם הוא לבדי עמדי כו') ובשנית לקוריני מוב בבשורה בכל הקהלות והכונה על לוקם כנוכר שם בסוף האגרת נשלהה יעל ידי טימום ולוקם וכו', וכן לוקם בעצטו בספרו השני במרואם והלאה (שם מיז 10 ונבקש כו' וכן לחלן כמה פעמים הוח היותו כתב הספר הזה הראשון והשני אל איש אחד גדול בימים ההם ששמו כתב הספר הזה הראשון והשני אל איש אחד גדול בימים ההם ששמו האופילום כמו שמספר בעצטו (א' 3). והכטו הנוצרים לא ידעו מי האופילום הזה, וע' מה שתחבתי דעתי עליו בביאורי ללוקם הוא לו מחלבת הספר הזה ישערו הכטי העמים שהיה בין הוא זה תאופלום הזה, וע' מה שתחבתי דעתי עליו בביאורי ללוקם הוה, וע' מה שתחבתי דעתי עליו בביאורי ללוקם הוה בע' 2 מ'ש.

לספר בשורת לוקם.

לעולם ועד, זה החל עוד בנוחו משעו גם אתם על שנים עם כתאיוים לעול ועד, זה החל עוד בנוחו משעו גם אתם על שנים עם ליום משעו לשתם החלמיים לען לשה במחן המשנו גם אתם של משעו החלים בשלים על המים לאתם החל ועל לא השיב להם כמו שהשיב אל האינו משון יומבן לי 12) ולא על כפל דור היה בעולה החלים החל לא בעמים, וצנוחו שעם שנים אי יימון נירושלים שכמה יותר וכוו שלחדו החלימים אליו (מעשי החלימים א 6) החשיב בעת היות אם מכל מנו ביבים לא המביל ועל משיב להם כחו שהשיב אל הליותים על היותר מהון ליום לדיכים ליותר לאון יותר באור מים בעל היותרים בשלים על הינתר מחון לא בשיבים לא המביל ועל ביבים לא השביב להם ואת לא בשיבים לא המביל ועל משביב לא הוו הוא התבים להם לא בשלימים אל הלא השיב להם לא המביל ועד מביל ועל ביבים לא המביל ועל היותרים בשלים לא השיב להם לא השביב לא הוו הוא התבים לא המביל ועל הוא המביל היותרים בשלים לא מביל היותרים בשלים לא המביל ועד המביל ועד החלים המביל היותרים בשלים לא המביל ועד המביל ועד המביל הוא המביל הוו המביל הוא המביל הוו המביל בהוו המביל הוו המביל הוו המביל בהוו המביל הוו המביל בותר המביל בותר המביל מו המביל המביל בנה המביל בהוו המביל בהוו המביל בהוו המביל בהוו המביל בהוו המביל המביל המביל המביל המביל בהוו המביל בהוו המביל בהוו המביל המב

לים כדר ויסי כמשלם מושים, ופכחתמון צמנתו כותר משנט ט מני מל ללימנע כמלמה מדטים (שמון 56) עד שיוכר המוכר נתעיה ע"ש. אלימנע כמלמה מדטים (שמון 65) עד שיוכר המוכר נתעיה ע"ש. אלימנע המא הדי אלחים יתן לו את כסא דוד אביו ומלך על בית יעקוב (15) והי אלחים יתן לו את כסא דוד אביו ומלך על בית יעקוב

מקרם וכמו שאחרה בעלחם (נסטוק שאחר זה) לאסוף אם חדשה ווי וכמו ניהל לאשת לי כינ, מם כל זה החתבאה חשבה חדשים שלא חשלים מין גם ונולדה עלים קודם שאד בדירו כי היא מעובדה. חש אינו ככון כי נסלמוד יינחום לא ע"א זכנדה ח. עזר אחרו כי העובר כיכר לשלשה אחם ביל האחר יינחום לא לאק כ"ד ויהי כמשלש חדשים, וסראתמאן פעלמו כוחב הסעם שישנה מחיים אלל לאק כ"ד ויהי כמשלש חדשים, וסראתמאן פעלמו כוחב הסעם שישנה מרים אלל

שנ אל נימו. 14) ותתחבא חמשה חדשום, ואף כי ספריון מים לה לכנור שאיניה

הקשה אין משם ענודה הלא כספל לענודה פ"י המום אלו כה עיש ולהלן ככאה מכוק (62) .כי גם לא שמע כלל והיו לדיכים לדמוז אליו ליעם מה השם וגה והכם מנולה נמשה בכוקות פ"ז מ"ו שהחבש פשול לענודה? ויש לוחר שאף הגעל מום במשך מנו משמכת: היה לכיך להיוש במקדש לענודות הכשרות להעשות על יוו וכמאת ד הכתוב ויקדא כ"א מקושי הקושים יאלל וגר וגמאת ד הכתוב ויקדא כ"א מקושי הקושים יאלל וגר וגמאת היים לא מיי משמכתו

מתר לכם מדמים לקמים כלו והמיםו (פיי העילו נורל) זכה מי שוכה וכוי מים. למר לכם מדמים לקמים כלו והמיםו (פיי העילו נורל) זכה מי שוכה וכל פילמכן (23 ווהו כאשר שלאו ימו עבורתו וישב אל ביתו, המנלי פילמכן

5) מסשטרת אבוה מיי דפ"ל כיל 10 שהיה על יוי גול השמיני.
 6) להקטיר קטרת לפו גורלו, על פי דנדי המשנה סמיד פ"ה מ"ב
 6) להקטיר קטרת לפו גורלו, על פי דנדי המשנה סמיד פ"ה מ"ב

3) האריר תאופילום, לוקס כסב ספר זי לאיש גיול פימים ההם סשמו מאופילוס, וחוא ביונים כנו ידיריה בעבריה, אהוב לאלהיה, ועמ"ש לחלן ג' 23 נזיה.

ロフィン

והמפקר הזה המלפון מייר, נכיום קורנים שלים בקורים, עם נוחקר התחל לבועי ולו הים מחקר בלחם ולידים כשבים המחקר בלחם ולידים לביוני ולו הים מחקר בלחם ולידים ביוני בלחם ביוני בורות בדול. ובלחם מוקרים מחליך כל יוסף על יודי זו לבים לחם ביוני הורות הבדול בורות. ובלחם מוכי מחקר כיום מוכי ביוני ביו

(וכן למעלם נממי כ"ד 14) וכמו שממלם בלשון השלמוד והמדכם פפדד בין ישוב למדבה, והטנה פס של החבלום הסיו מחם ממשלח רותי, ובעצור כי רוג הארץ באיותנים סיה מחם רותי של כן היו מלכי רותי בקראים אלם בשם קסרי האונ כי רוב בישוב מחם יום ועל דרך זה (כאשים מ"א לה") וכל הארץ באי באירות הל כי רוב בישוב מחם יום על דרך זה (כאשים מ"א ש"ש. כי מלח כל בעברית יאתר וכן בחלמוד מגלה יו א שלשה מלכו בכסה כו' ע"ש. כי מלח כל בעברית יאתר וכן בחלח הדרה הראשון, וים העתיקו למי היונית והוא יותר נכון

1) כל יושבי תבל, ולפי סיונים נדקדוק ליוך לפעמיק כל יושני סישוב

מדבר בישושה הרוסנים להורוס ורך הישושה לשנוו בסליחת מטאמיהם בחסך אלהינו וברסנויו אשר בהם יסקרנו הנגה ממרום וגי' ושניש בססוק 88 נוז.

פס) ויצסה לנו קרן ישועה בבית דוד עבדו וגו', ישועה מחיפינו (69 מיד כל שומאיו וגו' שועה מאופינו (77—78 מיד כל שומאיו וגו' פא מאופינו

מחום כל שמים וכמ"ש ישעיה פי לחדבה המשכה ולשלום אין קץ ואין הכונה בנושך שחום כל שמים ומד ומין הבריה בנושך שלין לה השקה ומי ישמר לחדבי שולם גם יספר לחדבי שלין לה השקה לא יספר או משלין לה השקה לא יספר את שמולם במים, ויש לומד שאף שהכונה שאין לה השקק כל ימי העולם כילל, והבן.
כיל, והבן.

ייב שנמי ישראל וצלוקס כיב 30 הוסיף למשן מאכלו וחשמו על שולחני צמלטופי וגו' ומם שאמר סם לשולם ועד אין זה סומר לדבלי פאול צראשונה לקורינחים פייו וגו' ומם שאמר סם לשולם ועד אין יושו גם אם המוח מחש דגליו ואחייב ישקור בשל האם דגליו ואחייב ישקור מחשיב ישלון עד כי ישיח גם את המש מחש דגליו ואחייב ישקור מחשם אמור לשולם מחשים ואכן המחשם אחרו לשולם מחשר ואכן המחשם (שם מחליב לאון יושו אל אחרי גם שמים החושים ואכן המחשם (שם מחשר לאון יושו היושו מחשר ללל, ועל דרך הכחוב והשארן לעולם עומרח (קהלח אי). במאון יושו לשלבותו אין קין, פיי במום והשאר לבחיש בדריאל כ"ז מלכוחא די במון ואון פיי במום והשאר בא בדריאל כ"ז מלכוחא די במום במוש ביים בדריאל כ"ז מלכוחא די

ושלפוסג"כ סנשם העוינה של אוומיו למון מדלינה משד הכחוב יו בושה בחובים מדי הכחוב או המפושים מדי (משלי י"ב 18) שיוצרו כע שליו. למשן מגלינה מששנות ונו' פכשו התפושים שיכונ משלי י"ב (משלי י"ב משלים ונו', והכן.

שמי מרים וגו' כמו שכמכתי נמנהג היהורים העניים, והגן. 85) וכנפשן מחחר חרג, המשרטים שרשו היינו שחלר מאד נעח ללינחג.

ים מיכף שלים פריים הנכור שהול ג"כ זכר לילילת שלרים שהיינו שיקיישו צני נעצור היולדם ויעלה גם לקדען פדיון הילד שלא יראו פני ה' ריקם. וזה 'לדעתי מן החוב אשר עליו כמו נקי בעברים (ונמנהגי יהודי אכיסיניע כמלא כי נמלאות שהנם לשון רגים על האם ועל הילד הצכור כי גם פריונו קרא המנשר נשם מהרה הוה אמר לוקס נפסיק 27 לעשות לו כסקס החורה, ויש גורסים ביוניה וימלאו ימד כל פטר כמם קורם הוא להי ואך שיי הפדיון יולא מן הקוב היה ועל מעבה הפדיון: וגו' פי' מבן הדע ומעלה ועל כן העלוהו לישוע ירושלימה להעמירו לפני ה' כי אם עניה היא שמי חלים או עני גני יונה וגת וכאער מלאו ימי מהלחה על עלים ועל הרגל ציקה היינו שהשלמים שלמי כוצה של הרגל יעלו ג'כ לפריון הצכור כי ישראל פדיון בכוריהם בעלותם לרגל בתג העצות כי לא היו חמיד יכולין לגא לירושלים ציכ כונם הכחוב עם בעמום ליך עמנר עם ניקד אם מג המלום מעמור ונף ואחר בבדי לקיים ולא יראו פני ריקס שיציאו קיכן שמי מרים או שני צני יונה המחוינים דחוקים מאד כי מדוע לא אמרו למעלה, אך העיקר כמו שנחנאר, ועל כן היו על סג המלום סשמור וגו' ולפי הכדיימה הוה מופנה לגזרה שוה כו' ושני הפירושים בכל מקום, וחולם מדברי הכתוב (שמות ל"ד 20) כל בכור בניך תפרח ולח יכחו פני ריקם ימי מהרה של החשה היולדם גם חים גם הילד מוגלים ננהר למהרם מ"ש). ואף סים כנר גיל זמן סדיון בנס סנכור ככחוב (מדגל י"ם 16) ופדויו מגן חדש חסדם זכר השנ כדמי שהנח ל"ג ימים אחרי טומאת שכעה ימים ובמלאת ימי טהרה תניא, נס בכגל כאמר ולא יראה את פניים" ריקם בדברים ייו 16. וזה שמבר גים לוקם עושים היהורים העניים להרכינ יקר אם הסהרם הזאם של האם ופריון הילד ניקד אחרם היא כשמעלו לרגל ליראות לא יראו פני דיקם כו' ע"ש, ולדגריו יסיבג למעלה על זה כשיי בשירושו שם וכתב אין נעצים פדיון נכור ראיים פנים אלא אוהרם ככלם כי הפדיון היה לדיך להיום למקדם וגם להציא איזה קדגן לזה. וכבר עמד כי לפי דעם שמשנם והמלמוד פדיון בכור איננו לדיך להיום צירושלים כי אם כוהג שה ויעלוהו לירועלים להעתידו לפני ה' בענור שהוא פער רחם ולחת קרגן היולדה עם בכוריהם ואמר זה אומר ככמוב ולא יראו פני ריקם ויסובג על פדיית הגכור

ש"ש, וים גורסים נאכשי לאינו. 28) ויטלאו ים שהרה בתורת משה, הוא נפי מזריע (ויקנא יינ) היולדם

14) בבני אדם רצונו, פי שנא הזמן אשר הקניים ילה אם נכי האדם כמנ אם כן ילה כי שיי המשיח יחלה השלה אל אלהים למיש נשליה אל הקרילתם אם כל ילהי 18 לקלוא שלה ללן להי 18 –19 לקלוא שלה ללן להי

לתשפחותם לנים חנותם, נמדנכ ח' 2, וכן נחמר שם בסקוק 18 ויסילדו על

וחקיד מתר רחם בחלומו לוסקורטים לה מבינו מלם כללים ולם רחו ביחשלתי פנסדיון עם שיש) וחפד החד רחם כמלית במיומים בשני מזים לוחם והוצקחם כי חלם לל משכם לם ישום למחם דבייו במחי שלי כול מעום גדול כי עם מסופר, מן חשה חחם כימי שמעון כן שמח ששבה היפם מרים כם עלי באלים ומש שמניחים רחים מן הסלמור ירושלמיתגינה פיכ היכ וסנהדרון פיו הים כי מרים היחם כם * ני 25 ש"ם וכאסוקרישון לקשרי ברים החושה כמלם כי אבי מנים היה כקום יויקים.

and the second

בתים הנניאים, ויחום האם אינו מועיל כלל כי הננות אינן יודשות הכסא כת"ם ומתרים לא הזכיר כלל. ועוד כי כראה מהם שרולים ליחסו אל דור בכדי להורות כלל? ומוד שלוקם במי הי 27 ובמי בי 4 הוכיר כק שיוסף היה מבים דוד סימה כח עלי *) ואינו נכון צעיני כי בראשונה מדוע לא יחשב לוקם מפורש שם עלי (ונפרט לשי היונית שסשת ובאמם יאמר בכלם שסשת בעבור בקילור) כי מרים בין הטלרים היא כי לוקם חושב יחום מרים, ונום שאמר יופף כן עלי היינו חחן בספר בימום לישוע מן דוד אפר בין ממי ולוקם נכנו רבים. והדעם השורדת כעם שמו אוכה לרשה כתה דוד הניו (6 \$3) כי כתה המשיח מיועד רק לזכע דוד מרים ולם סים לדיך לחמר כלל שמים כחשר כחשב בן יוסף שחינו מועיל לו

23) והוא כאשר גחשב בן יוסף בן עלי וגו' כליל לפי היונים. בישרחל (פרחממן).

9) וכבר חושם הגרון על שורש העצים, מי כנר הפנו הרומים לקנום יודע כי שנחם נאמם ולבנכם ככון עם כי.

8) פרי ראוי לתשובה, כי כאילן יוכר נפריו וכאשר מיליאו פיקוח פובים בכהונה גדולה כשמירע שומחה לחנן. זיש העחיקו פה ראשי הכהנים:

2) בימי הכהגים הגדולים חגן וקופא, גנימורי ליומכן "מ 19 נתנחכ כי מנן הים הכהן הגדול וקופם היה מתנו והיה מתדכל גנים שניו גם שמש לפעונים

סגליל הוא חנל ארנג שנחורה ונמרגום מיכונה כמו שקראוהו היונים, ושם קאמא ובפר אניל קארים לדרום קירעני הנייל והם האצולין שזכר צמורש ובאו משם ליטום הום הכפר דיר לירעני הו קידעני בערנים סמוך לכפר מחמפים (הממערב עם בכמוחה וערך בים בלחין) הוכים שלחון המדכש כנה ויקרה פיין על בני חיוב שילחו סרי הלנטן כמו שנרחה אל נפלחיום. ונספר שנע חכמום (ערך כפר קריטם וערך והו שביה נימי קלשמסמסרמ ומישונימום) וכום מלך על מצילין. מבילין הום בגבול מן היוסיפון כי נימי עבריום היה גיכ אים אחד בשם לוסניום לוהוא הלעיר לא וכפים (דם"א ה' י"ט). ולוסיום שר דבע על אכילין, בניאור מייער הראה בראיום לסלן הוא מדינם יטור (איטריע) "עד הנהר פרח כי שמה ישבו ההגריאים ויטור כשם אנל מים גם אנל נים מעכה ונמדכש לנה בראשים פל"ג חושנ ג"כ שנאכלונים למגדלם שפים סמוכה לשבריה ולדשם בשל חבומת החדץ כקרם המקום הזם בשקדם שירון אלל שיר ון) ומם שוד כשמי ששות ללפון ים ממכי ים כפר אניל וכפר אניל מכפר קרימס והלכו כל האנולין עד שנאו למגדלא דלכעיא כוי ופירש כי כפר קו-כשחר מעין נדול מימום המצול עים.

בעולם. וכשי הנרחה סבב השיי את מששהו בחדן אשר ישוע יהיה כן דור לפי דת כן דור לפי הרם (נמועלליך) לפי מחשכם יסודי יון הכיל כי אך זדע כחן כשאר למשוב יחום יעקב ולא יחום יחלש כלל ועם כל זה יהיה יחים אמחי וישוע יהיה ויאמרו כי שקר בימינו, וגם לא היה יכול למשוב יחום יואש מן יכון כן דוד כמו מחי ולמשונ חח יוחש מורש שלמה, כי לא דלה לעדכב חח דעת ההמון האמונים סום כן יוסף לפי הרם (במושללין), וכל הזכיום שיש ליוסף הום זכה נהש, גם (פ' מסעי, לאו ג') וסיו לאחד מבכי שנמי בכי ישראל לישים ונגרשה כחלחן מכחלח סים צעל מרים וכנים שם א' 16 וישקג הוליד אם יוסף צעל מרים אבר מענה נולד שוע וגוי וכונמו צום כי לפי דם סיסודים כל מם שקנהם אשם קנים צעלהו שבאל שן לפי ממשנות הענדים שן לשי תחשנת יהודי יון, כי יוסף יון ימקה אשל שלמה ואיך יכחוב שקר, של כן כלל ליקס לעלמו בכום קדשו מסלה אפרה שלא סמקרם של יהורי יון כי לוקם יוע אם המנין העברי שלנו שיואש באמח מזכש עלי המקרא שלהם (כעין זה הנאמי בפי' מעשי הצלימים זי 12 נשם המאור עינים) אמכו כמונות פ"ו מי חשתו כנופו דמים, וכן חשהו הוא ככנו מתם לכל דין ומספם. לובומינו ונוי וכלבר מרים קנמה ליש למ הי הול קניים יוסף מלד הדם וישוש (כמונות פיו משנה אי) וכן משמע נמורת משה נכשה במדבר באמרו על ביות ללפחד רוב ההמון בארץ ישראל היה להם המניך בלשון ארמי ויונים ולא בלשון עברים סמקכם שלהם היה כחוב כי זכש שלמה ככרת כולו, כי ידוע ששר יהודי יון וכן יון משנו מיואש וחלאה לאכע נהן כן דוד כפילג לא יכול לדכוך נדכך אשר דכך ואלם לוקס אשר כמג ספרו אל היונים והיהודים שנארלם (העלעניספן) ויהורי אדץ דן דות, לף שהודה וורום הקודש ולא טלד מיוסף, בעבור כי יוסף כן דוד סים כן דוד לפי שסים כן יעקב וגוי עד שלמס כן דוד, וכמן סטעם לסיום ישוש אל העברים צעברית כירוע ועל כן השב הימום לפי המניך העברי אשר נידינו שיוסף מאור עינים פיט, ועמה נבין ההפרד אשר נין ממי ולוקס כי ממי כתג את ספרו כשלנו והגיו להם כמה טוסמאום אמרות במקרא כאשר לגד הוכים זה בראיוה בספד הפלסוף כ"א מן מאופילוס אחר, על כל פנים כלמד מענו כי אלל יהורי יון בספדי הים מזרע שלמה וגו', ואף כי לדעם המנקרים, ספר העהים אינו משילון האלכסנדרי ולך יולש כשאר מזרע כתן בן דור כיי ולא ככחוב בספרים שלכו כי יואש בן אחזיהו מתויסו ובשמביד מתלישו אם כל זכע הממלכה לא כשאר מזרע שלמה וכשן אף אחד מספר כי יואש אשר המלוכו מידע הכהן (מ"ג יא) לא היה מודע שלמה כי דמוה הוא מאופילום (נעמק לעבדים בספר מאור עינים להיר עזריה מן הארומים פליזי)

שלם החלוכה הוכשחה לשלמה ולזכעו כמ"ש בדה"ח כ"צ שי וכמ"ש הרמנ"ם גם' חלק יברים יחז כי למען יחכיך ימים על ממלכחו סום וב כיו ונוי גם קשם על יחום ועמה קוראים השכילו ושמעו, בספר העהים המיוחם לפילין האלכסנדרי באשר נחשב כן יוסף כן עלי וגו'? וכן החכם הפדאפשר דעליטש חלק על הדעה האחת. ממי ואם כלה ליחסו לפי הבשר ע"י מרים מדוע לה הזכיר כלל שם מרים ואומר ויהי נסדר העיקרים שלו ומשי יחש כאמם אם ישוע מזרע שלמש ומווע שזג לוקס אם יחוס לוקם שמיים סה מוכע כמן בן דוד וחלם לל מועיל לו לוכום ירושם כפל דוד

ואחיו פיליפום שר רבע על סדינת ישור ושרכונה, למזכק

על פעשים כת"ב גם פ"ר פעדים גמון נפפרו למונים ודעום, וכן אף כדד"ק וכמיש ישוע להלן בשפוק 43 הן עלי לבשר וגו' כי לואם שולחמי, גם המאח צמלום "שכחוב סומ" סייני מה שכחמר פה "יען משת ה' חוםי לבשר עכוים וגו" בשלשיו שרם משם שהנכים מדבר כשם המשים (ולם כמ"ש בניחורו למקרם), והכונה כמ"ם נכיאור אספים די 9 על ססוק עלים למרום שנים שני וגו', וגם ים לפכש גלקרום לשבוים דרור נמקיים עוד בניממי הראשונה שהולים למפשי אם השבוים בשאול

21) היום נתמלא הכתוב הוה באוניכם, כי ככמונ כזכ יקוננ נמרגום השנעים.

לשלם לולים חששים, כפי הנראם כן הים כחוב בספרי אכמית שהיו ביך ראל אז כמים למסי ג' (הכמלא אללנו בישעים ליח 6), כי לא נמלא נני ישראל אז כמים במחי גי (הנמלא אלנו נישעים

שלכו ולאסורים פקם קום ופכשו המפרשים כי פקם קום הוא עיון פחיחה לפחום אם האפורים ממאפום ואינו נכון צעיני כי הפעל שקח לא נמצא במקרא על היחד ה משקמנה טיניו ומשינ הראות וזהו ולאסורים שחמה כשורים פקיח שינים. כי סוא באזיא ואפריקא כי בחי כלאים שלהם הם בצור שמסיום במחשכים במלולות, פישנים מ"ב 7 לפקום עינים עורום לחולים מתפגר חביר מבים כלם יובני חשך, שנכפלו פי ולי הפעל על דרך שמיחר פחלחול וכונם הכסוב הוא על דרך הכחיב סה מילישלמש ובאשכטית אויפבליקקטן והמלה שקם קום הוא כמו שקוח רק פקום הוא ענין ראום עינים לראם מה שלא רגה מקורם וכוא במו המלה היונית שביהם וכן בהגר ויסקס אלהים אם עיניה והגא מקדם היו עיניהם פמוסוח, אך ניונית פה. (ולפצחים יגא של שמע האזנים) ומלינו שנאדם וחום כאמד ומשקחנה עיכי ופמיחה ממאפר אך יכם ממיד על פקס עינים והיינו ראום עינים כמו שהעמיק לאסורים גאו. לאשר נחשך הגנו (ישעיה מיע 9) ועל כן העמיקו השבעים ילאו למפשי ומשקחנה עיניהם וכן חדום יונתן אתנלו לניסור, על דכך הכחוב לאמד ספלים פ"ח ז') הוא כעור ועינים לו ולא יראם מאומם ובסוליאו אותו כן המאקר כי סאפיר סיומב נחשך בגים הכלא כת"ש הושיבני צמחשכים וגו' (ועד עחם כן כמו ביונים פה ולעורים דחות עינים.

19) ולעורים פקח קוח לשלח רצוצים חששים ונו', נניפח הענכי שפול בישצים ס"ל דום לדני כי עלי וגוי.

16) ויקם לקרא בספר פיי נרפות הקהל כתנהג, ויכול להיות שהיה נקרם לתפסיר ויכול להיות שהיה נקרם לתפסיר ויכול היות היה לתפסיר ויכול הכתוב היה ושלומיו (שם 31 –33 מיש.

ורף מסגו עד עת פיי עד עם גם קלו כי אז מלינו שהססן החל מעשיו שה ישני משפי מעניר (לוקס כ"נ 3) אז החל חלפנו רצלפן החשך נגד ישנע בניאור פיליפים כי 9 בארך.

לאשר אמשן, במש ללי כי לא נשפרה המתשלה נארן אל הששן שיכול להקים כרלינו ביושלן י"ד 30 וכמון יומן י"ג כזה, וכדכר שאלום בשל חזוק אמוכה פה ע' מים רק כמר כל כני אדם להוליכם שולל בדברים היוכשים לחלוח רלין הי במילם, ומחים קד כי מחשה מלכון ומהקם מלכון ודכיאל צ' 16). ולא נמסרו הממשלום ליד השמן

על שפח הים הוא ים גניסר, כי כפר נחום היה בעמק בלפונים מערבים ים כנכם פה כיאר מקום כפר נחום ואמר כפר נחים עיד הגליל ונחחי אמר שם כפר נחום מקדם נכפר נחום כנכאה בפסוק 23 פה ואולם לא מיחה נישובה קבועה, ועל כן ממקופר בממי ז' 18 כי נחישנ צכפר נחום בישיבה קצועה כעת, ואף שהיה כבד זוא גינוסל ומילכם אל כפר נסום הדרך משפע ויורד ועל כן אומר וירד.

31) וירד אל כפר נחום עיר הגליל וילמדם בשבתות, ימין 16 סרצים ההם וכחומה הרצה.

לפי הנתכה הנייל, על דרך הכחוב (יהושע הי 4) מחו בחדבר בלחחם מחלדים וכן ויהי נימים הכנים ההם וימם מלך מלרים זגו' (שמום נ' 23) פי' אחרי ימים לודקים שפרשו מבשנה השלישים היינו כשכלחה השנים השלישים וכלחה זמן השלידה יעים רנים והיתה קנלה אז כי נמשכה ששה חדשים נשנה הרציעית. ודנרי המפדשים כי קול המון בגשם ובגשם יכד על החרץ, ונודחי קבון כל ישרחל וכניחיו נחשכה הוא האלהים וישמטו את כל נביאי הגעל אז אמר אליהו אל אחאב עלה אכול ושחה אליהו אם האום נהוכדה אם אלהים על המזגח, וכאשר כל העם הודו ואשרו הי ומחרי כן כחמר שלח החחב בכל גבול ישרחל ויקבלם וחם כל הובימים חז סרחם כואים במלכים עם כי בהכחות שליהו אל אמשב לא פמעיר ש' מיכף אך אליהו לוה שפבונה אחרי לאמס, וכן הנוגע בהם במוחם (ויקרא ייא 31 er) פיי אחר מוחם, לוה בדבר ה' לקבץ אליו את כל ישראל אל הר הכרמל ואת כל יניאי הנעל והאשרה, עלר שלם שנים) ואך ע"י קנוץ ישראל נמשך העלירה עוד למשה חדשים, כי אנחט אליהו לא היחה רק לשלש שנים (כנאחר בזחר אליהו, בסדר החשלה, איש של ומשר אין הכוגה חיכף וחיד אך הכונה שכבר כשלחה הגזרה ומוכן אני לחם מעד כי שלירח לאפר לך והכאם אל אחאב ואחנה מער וגוי, ולדעתי הישוב הוא כי פיי ואחנה מער וסמשרשים שאלו שבכסוב כאמר (מ'א ייש) ודבר כ' היה אל אליהו כשנה השלישים

גם לעינינו בעשוחך מושמים גם פה ואז נאמין כך וכנדולחך וזה המשל היה כהוג 23) הן תאמרו לי את המשל הזה וני', פי' כפל שלמך שמבלה כנודך נימים מהם כמו שנמלה במנחומה בלחים פיי מיה הפיה חבי מנירהן מים. כמ"ם פטרום צמעשה"ם נ' 21 טים.

25) שלש שנים וששה חרשים, וכן הול בלגרת יעקב ה'

ככמונ באזניכם, אבל באמם אתר סיום נתחלא הכתוב הזה היינו שהכחוב הזה פראשון נהמלא היום, אבל הכחונים הנאים אחרי כן ימקיימו נניאחו שעם שנים חשר יששה חחרי כן. והמשפה כעל חזוק חמונה העתיק פה בכשע היום הזה נחשלם ונוי לבער בשורות מובות וכחומים וגויי. הכם לך שהששים הוא ג"כ מכשר ישושתו מילה (נסדר חפלה לבני ישראל) נמלה "הרחמן הוא ישלח לנו משיחו הולך חמים יפודי הברית החדשה המשיח בפעם ראשונה הוא ג'ם מבשר כצ'ל, ובשיוע אשר לבריח כי לפי אמוכם סיסודים אליסו כא לכטר והפשים כא לקיים כפטל ממש אכל לפי ממנברים ז' 22) מדו שימכשו מפרשי היהודים זה הכחונ על ישעיה חקנים. ואף כי קרא ובשר לשנויים דרור שיששה ננואו שעם שנים (שמים ינסי) הכחוב ושניים

ήτα τ' π'

פנימים לבו אבל לא בענייני מאכל כמ"ש פאול בכמה מקומום, ואם חלמידיו ילומו אין שנין כלל לאימום ומענימים דברים קילונים כי האדם לריך להבים רק על קרומם שקורע אם סגגר הסדש השלם בלקיחם הטלים ממנו, והשנים כי לא חשוה מטלים וגו', לבים פלשו שלולה לישב בזה מה שמלמידיו אינם למים ואומל כי אין אים סבי כאלו קורע נגד החדש והשלם שלו כיינו שאינו מורה להם המורה החדשה שלו של כחוש אל סגלוי, והנמשל כזה הוא כי לפי חורתו החושה (הנמשלת לגגד חוש) קורע מטליח מן צגר חדש לחנים על בגד כליי כי כזה ששה שחי רעות החמד כיווע (פמים ברומיים ייו), שהכי מלינו במעשי השליחים י"ג כחשר דנו לשלוח מו שנארו הקאטוליקים ויפדו לומום ליום הששי ולאיזה שנועים קודם הפפח ימים באים ולוקם מהם החתן ואז ילימו בימים ההם" כנה כי הלומום הן ב"ב לפי סאדון ביסוד פלמוד היא סומדת את המשונה בראשונה שלו (שבוך 35) ,ואולם שפרושים בלומות ומענימים. והשירוש כזה אינו נכון נעיני, כי המשובה כזאת של כמום שהיא בשלימום ולוקח רק מטלים ממט ומריסו על גגד צלוי, על סורם סכום וסנפם כפן סכמוג וחכל ושנע ודשן וגוי (דגרים ליים כי) ולח כמשרת למודיו. ואך דק לדיך לדשם כי הנים יום ענות אדם כפשו מעדמו הוא להכניע בסתר ואבין הרואם במסחרים הוא יגמלך, הרי כי הלימום הן ג"כ לפי יסורי חם פאול וכר ככא לכשר בשולם החשללו וילותו עיש, והאדון אמר (מסי וי 16 –18) יסודי למודי ברים החדשה, ואין לפרש שהכונה רק על האמום על לקיחש החסן יבי מלימו אל חסי כמנסים וגו' למען לא מראם בלומך לבני אדם כ"א לאניך אשר

סם כי המם שם בניאורו) כ"א החעאים וע"כ אני אוכל עם המוכסים כי המם הם נסשות בדרשומיו, וש"ז אמר לא כאמי לקרוא הלויקים (מ' להלן שיו 7 שלא ילטרכו ם בום), אך מדבר סם מן מעשיו בחייו שחלך וקרא אם החשובה וחיה רופא אםר באו ש"י מומו ומקוממו, כיזם נלכך לכל (עמ"ם להלן פ"ז 28 וכניאור רומיים המעאים הגדולים בארן ולריך אני ביותר לקרבם ולהעיבם להי, ונאמש דרם ולימד 36) וודבר אליהם גם את המשל הזה אין איש מעלה מטלית יסישיל לחשובה אם כל כעם כירוע, וע' לכלן ישם 7-10 כעין זכ.

31) הבריאים אינם צריכים לרופא וגיי, מינו מדגר פה מן החישליות

קרבן לעדום לבכי חום כי נעסרם ויאמינו לך אבל כעם לא מספר לאים שנטיחרם מכרעתן.

מצככר ים כנכם הין שם גנות שרים למדנה ופירום המקום משונהין מאד (בכנות כיש פי כילר מברכין הללו אותם מאד בשם פירות גייסר) וע"כ נקרא גניסר וגמנואות מוא בסרגום אונקלוס דגרים ג' 17 ובבראשים רבה פל"ח גניסר גני שרים כו" ום גניםר הוא ים ככרת במקרא, ונמבילה ו' מיא ככרת זה גניתר וכן (1 14) לעדות להם, יסוגג על כל המעסה שלו שיכחה חל הכהן ויקרינ הארץ לריי שווארץ הביא שהיה שם עיר צעם גייסר ע"ש.

(זאם גליינשן) לשען יושב לחם כוה, כיל לפי ביונים בשל לה (דאם גליינשן) יסכונים כמו שמם שלוו כן ילוו להם כמח לככם, וכן אחרו כה אשר מקוו לקנל דכשום ההר (בערגפרעדיגע).

STATE OF STA

でままった

京文 前衛大学等

סהר ולם בבקעה וכמים בממי הי א' ועים נקרם הדרום הזה אלל המשיחים בשה

17) בסקום טישור, פי' נמורד ההר היה מקום מישור אנל היה מוד של כצים העתיקו פה אחי יעקב וכן דעתי בניחורי למתי י' 3 ע"ם.

Ğ. 16) את יהורה בן יעקב, לפי היינים (200) הייני של ישקב סכדע אם הכונה כן יעקב או אחי יעקב ובאגרם יהודה כמלא ואמי יעקב גם לשנת ועמ"ש נחמי י"ב 8.

נעלמו שם השנח נמנה נענור החדם ולח החדם נענור השנה, לכן איון כן החדם נמן גם לאכשיו: גם מיש בפסוק 5 כן האדם גם אדון השבת הוא כיאל מלקום

4) וגם גתן לאנשיו כמנאר במרקום כ' 26. שהכונה לפי דעה הכהן מלילות מן הקמה המסוברת לחלך חנל במשנה שם מדבר בחלושים משם. וכן ומרקום יספרו כק מן הקטיפה, כי על הפירוך והפלילה לא שאלו כלל.

ä קלים ש"א שמוללין מלילום בשנת כוי ולא הבין כי השאלה היחה פה על שקשמו (1) וופרבו בידיהן וואכלו המנחר פרחממהן הקשה פה מן המשום נשכם

עלמן מלמודי הפרושים (ממי מ"ז 12).

ספרושים) יאמר כיבן היא כעים מעני, ועל כן נמלא נ"כ שאמר למלמידיי שישמרו שהפרושים לא יכלו לקנל למודיי וכשלו ניים כי אבר שמה יין ישן (הוא חורש אשר כשרשו בקרבש ולא יוכלו לקבל למודיו, כמו שראינו באמש שלם ידעו כלל מלמודי הפרובים והמה הדיומים כדי שלה יהיו להם דמיונות ישנות לך היין החדם יותן צומרות חדשים היינו שנוחר לחלמידים . אכשים חדשים אכשים סחדש יהיה כק מסליח ככיל, וכן אין איש נוסן יין חדש בנאדום בלים המה הפרושים חם המשל הזא חחין חדם משלה משלים של בנגד חדש של בנד בלוי, כי הפרושים אינו מספיק לחרץ מסני מה צוחר כהם עוד לחלמידים? ועל כן הוסיף לאמר גם והסופרים אם יהיו חלמיריו לא יעזבו אח דרכי למוריהם וישארו בצגד הבלוי ומן מטאים לסשונה" מספיק לחרץ רק על אכלו ושמומו עם המוכסים והמשאים אבל סדיומים) כי נמר נמוכם הזה ויקחהו למלמינו (ססוק 28) כי המירוץ שנה לקרום החדשה שלו. ועל כן הנכון צעיני שכונחו במשלים האלה ליחן מעם שלם על היוחו סיה לדיך להיום בהפן אם ילימו הם מניפים מטלים בגד בלוי על בגד מדם המורם לכפרה" כי קרגן על הממה חין לוכך להמחמינים מוד. גם קשה על פירום זה צוסר למלמירים מן עניי הדעח שבהמון (וכאשר נקראים צמעשי השליחים 13 1 אבל בכל דבר יוכלו לילך לפי למודו החדש, ואייכ המשל אינו דומה לנמשל, והמשל דהלם השואלים שאלו רק על ענין אחד על הלום מפני מה חלמידיו אינה למים, היסודים כאמכם במפלח מענים "חלבי ודמי אשר נחסיו בלומי יחשבו כמו קרכן של הפרושים

והום מוספום מסמונים.

29) וכל העם השושעים והטוכסים וגו', רוב המפרטים פרשו כי המס דברי ישוע ונשסוק 31 ויאמר האוון כמחק כי אין לי שכש כלל בכסבי יך יסנים

פניליו וני עים וענים שם נוים. 29) וכל העם השושעים והשוכסים וני, יוג המחימים זרין יו ביי

ולפי הטסע הלכינולהן היא מור כשם במלילות בשם ומלמן ימשכה, ולפי הטסע הלכינולהן היא מור כשם במלילות בשם זו עלמו דכותית מוכחים מן כלדם ולא דמוקה מן מין דור (רישטער עבדקיונים 16) ובתנולות הארץ כתב לדרותית מערכית הר תנור הכסד האין כה ע"ש, מ" הממויב לנוא והיא המשים, אם הקשו האלא היוש לום הידע אותו הוא הבא, מ" הממויב לנוא והיא המשים, אם הקשו האלא יושנן ידע אותו מי הוא (ממו נ" 14—15 ויומנן א" 29 (34—29) גם קשם מרוע

. -, מהם פיי הלואה החם הלואה שונה מחם מונה (כמו ספוק 88) ונפסוק 88 תכלי קוום למאומה (כליע לפי היונים) הכונה גיים שלא יקוו הלואה חחת הלואה. כן נראה לדעמי. ודנים מפכחים על המללה בעלמה כמו שהעחק דעלים בהעחקהו האמרונה למשן יוסג להם העלוח, ובן העחיק ואל חלפו לחשלום ע"ש.

מהמכם במוכם הוככם להוחח לו כי העושה שלנ לם המסד הוא ב להנששה שיוו

כמונכו כים מחרי מוחי. מונים לך ועשה כן גם אתה, ככונה פה מחרי מונים פה מחרי מונים פה מחרי מונים פה מחרים מונים פה מחרים מונים מונים פה מחרים מונים פה מחרים מונים פה מחרים מונים פה מחרים מונים מונים פה מחרים מונים מחרים מונים פה מחרים מונים מ

וממים ועי המשונה פל זה בביטונמו ליומנן ג' 36 כי זה היה בסייו, והישיעה וממים היה בסייו, והישיעה

ני עד היום מערנית לשנים לכעי נמים יש כפל נשם כייר כעלאלו. 25) חבש אחד, לפי היונים כן מוכה או כר אוריין ולהלן י'א 52 העחיק חבמי המוכה.

ונסגואום האדץ כתב בשם שילאנימום כי היא שמי מילין מכפר נחום וניינוישל כתנ מנמות האדץ כתב בשם שילאנימום כי היא שמי מילין מכפר נחום וניינוישל כתנ

שם מכטוכה מיפה מים המון כנ, פי הזמן קלר ולא יכלי לענור עלי ישלא ש ני ינא (ממי י' 23) וממ"ש נממי שם.

כחנמי נממי כים כי לוקם דקדק יומר נמעשי האדון כי נדק אמריםם שים. ועמים נמרקים מ' 34 זוז. 1) ואל תשאלו לשלום איש בדרך, למען ימהרו אל הערים לנשר

ו) שבעים אחרים וגר, משלמש שנטים שמים לא סדכינו כלל. וכני זה מן סשנים משר וע' ממי " ש, משלמש שנטים אחרים לא סדכינו כלל. וכני

.

מצוש לו לילך אחלריו היה מן המל מידים מים:

שללמו שים הסמש הום הכם לגחול חומנו מחויבינו (וכחשר חמר עליץ

זכריבו (לוקם 6' 71) ישועם מלויצינו ומיד כל שוכאינו וגוי, וממ"ש שם). ופוף המלמב לא אמד משובש משני יכאש הודום שבים כגד הושה ביאש, ויושן בים אז בנים באשרים (מתי "ש" 2) ויפוד השאלה ביה שאף כי כאמר צישעים י"ג לכן

הוא כבא א והנכון נעיני שאף שבאשם יותון ידע כי הוא כן אלהים ועם הנושא אף לא לא הבים ועם הנושא אף אחם המאש המאים איני ואיני זה על ידו (יומן אי א' האים אפרידיו ידעו גייכ זה על ידו (יומן א' א' א' האים המאים כי אלמידיו ידעו גייכ זה על ידו (יומן א' א' א' האים המאים כי אלמידיו ידעו גייכ זה על ידו (יומן א' א' האים המאים כי אלמידיו ידעו גייכ זה על ידו (יומן א' א' האים המאים כי אלמידיו ידעו גייכ זה על ידו אינים המאים ביינו אינים אי

לא אמר בששיטום האחם הוא המשים (כמו יומנן י, 24) ומה זה כלשון חדש האחם

(בפסיק הקודם) וככאה מוז שוחם לאותו האים שאתר אלכם אפרין (פסיק 17) בעבור שיוע נו כי כק למפרה גופנים כוכנו ולא למלכות השעים. ונעמי מ' 19 28 דקרק יותר צוה שמספר אד האים שדמה אותו היה א שד התואפרים והאיש

כאוי לאנום קרבנום ולם בירוםלים ע"ם. 65 שלין לו מקום להיים אם כלשו בירום להיים אם כלשו בירום להיים אם כלשו

20 אלא קבלוהו כי פניו הולכים ירושליםה, נמגמר פיומן ד' 20 כי סטומרונים סגמו מס היהודים ואם הנומרים בירושלים והם אמרו שעל כר גרזים

Ġ

נמלקום כי ש כום שים.

אם ישוע עיש, ונספל מוללום ישוע למנאד המנוכ לפשול שמי ח' 88 כתו שניאלאי 65 אישוע עיש, ונספל מוללום ישוע למנאראי

מן שרום הנקראה פגדלית, פיי שסימם מעיר מגולם ססמוכה למנדים ומזכנת נירוחלמי ומודם לרוב מחד והמנחד פרחממן שעם פם שפלך בעקדות שעית החלמול שנת קיד עינ שעיכנו חומה עם מרים מגולה שעי כשיה גם מרים Cities to the second se

נעיני פסמון:

סנים בלבנם כי הילים נמעעי אנותיהם כרי שיבנו את קבריהם ויתחארו בזה חמם במעשי לבומיכם שהרגו הלביאים, גם רולים אתם נמעשי לבומיכם, כי המשיק ובכן עדים אתם ורוצים במעשי אבותיכם וגו', פי׳ שמפידיס (48

ני עים.

39 היינו שחחמו לעניים לאטל ולשתים ממה שאחם אוכלים ושוחים (חיי לדקה שה ואם כל סירק כי מעשר ירק הוא מדרבכן כמים בחלמור יומא פינ (42 כמו בחלמור אלמאושן).

אבל תנו לצרקה את אשר בם, פיי נפנום ופקפנה סוכר נפקוק (41 ביומנן י' 38 וממלא ישוב אמר על זה.

לרכם השמן וסיימתו חמת רגליו וכננו למעלה יי 18 השמן נופל וגוי וכרומה ועת"ש שתנחל נפסוק באחד זה, וזה לאים כי החבה תלכום התחים שהיא תלכום האלהים כוכמו כי גרום השדים גם דק נענור משר גם גגור וחוק מן שר העדים כמו סמשים כי גם אליהו ואלישע ובפרס משה כנינו מיים משו מופחים גדולים אך טלכות האלהים, פי' על די העשים. ולף כי מופמים גרולים לא יורו על מלך

יסי שושעיכם פיי המשלשים שוז כנולה שבניהם יבלו לאמונת המשים וילשמו לח ואם באצבע אלהים אני מגרש שרים הנה הגיעה אליכם (20 בנו 11 be ברומיים ושמחם ושמים אל 11 הוא

19) בניכט במי הם מגרשים אותם, פי' פסיו ניפלחל אז כמים מגרשים שדים ולא כשמות הטומאם עי במעשי השליקים יים 18-14. על כן המס

כומא זו (פסוק 30):

15) בבעל זבול שר השדים וגו', כמכקום ג' 22 פיכם כי אמכו נעל זוול נו ועל ידיו מבכם השדים סהוא של השרים. ושם אמל עוד כי אמכו נוק 17 אשר רוח אלם בו ע"ש.

14) ויגרש שד והוא אלם, פי׳ השד הוא שד אלם וכמו נמכקום פי

38) ויבא אל בפר ונו׳, לפי יוחנן י׳ם הום נים היני מ׳ם.

כי שושם המסך היה שומרוני. למרום דשם הסרושים כי לשך דווקם בן ישראל ואהבש לישך כמוך כיים אומר זם כלל גדול במורה בן שואי אומר זם ספר מולדום על ישכאלי השדור אף כייהיה כן יהודה שנואי נפש השומרונים (למעלה מי 83 ני לעך ולם גל מושב, לז אמר אליו ישוע שימשה גם כן כמו השומרוני הוה שריקם ונם של שכו"ם וכן בבנם מליעם ניינו ע"ם עמיתן עם שמחן במורה ומלות ושם קיים שומד השורם שורם הפרושים כמוהם כאמרם בפי שור שנגם גבא קמא ל"ח א' רעהו ניופגן ד') כי ואסבם לכעך כמוך כולל אף בעל דם אחכם. וע' בספרא קרושים פייב אָדם כלל גדול מזה כוי כי כילל גם את הגוים. ומעו המפכשים עם עיש:

תלכות קאלמים נמשלת לסעודה שמסוצין בס ז

ŭ (29) ויסבו בפלכות האלחים, שמים נהלן מד 15 נגיאור זה, לממוד במון ונו".

שאחר זה מיום אשר יקום בעל הביח וסגר את הדלם (מלח והיה לפי זה לכיך ולבן החחמני לגם כי המחחוקים יחטסוה (מחי יום 12) ויש מסכטים שנמשך לכחוב לתחוק בסעחקח דעליטש ובהעחקה האחדונה השעיעה) אז לא יוכלו, וגם אחם מחלו

24) רבים יבקשו לבא ולא יובלו, פיז נעדור שלם יסחמי נכל לננס עד אמר שנח ועמ"ם בתרקום נ' בזים, והתצאר פראממאן לא דבר ככוכה פיז פ"ש. השרושים רק בשקוח כשש מותר לרשים בשנח ושה פין שקוח כשש כי יכולים לפמחין

14) ויכעם ראש הכנסת על אשר רפא ישוע בשבת וגוי, כי לועם מענים פ"ג פ"ש נקרא קרן שפל ושי בצגלי מענים כיצ שיב צוה.

קדרון ועל המעץ בנין גדול מיעי אבושינו כיים וכים ביושיטון לרומיים ובירושלמי פד היום כזה וכמים כי בנימין בעל המסעים גושם מעין גדול עי השלום בנשל ודס"ב כזו וליוג בקלה מזכסים דרומים ירושלים על מקום עין סשלום וסוא ידוע

4) נפל עליהם המגדל בשלוח, הטונה על מנלר העפל כנחמיה ג׳

לכה שלי חרץ.

לאים כגמול ידיו כאה, עשו חשונה מהרם טרם יגלה אף הי עליכם נעודנו בדרך

88) כי בלכתך וגו', כן גם אחם ננחנכם העת כי עת יום הי לשלם מסויבים לשקוד כנכאה מן הכחובים הקורמים (40—85).

ואתשונים על דבר הי יותר חיוב לשקור מן האיש הסשוט הסשוני אכל באשם כולם 42) מי הוא איפא ונוי, מכלים משוכמו הוא להורות כי על העלימים

בחשלתו אם לחש חקינו מן לנו היוש רק עיקר הכינה שב שלא לבקש חשנונים ואם כן לריך להעתיק כן גם נפסוק 80—81 כי הפעל ניונים אחד הוא) כי אח כל רבים ולם לילך צגרולות (ע' קבלם ז' כ"ט). וסיכון לפעמיק בכל המקומום בלשון יעשו כן היינו שיעשו מספולות כבות להשיג לככי נפשם זה לא יעשו אנל אידה חסוש ודרישה להשיג דבר לעשוש כל האמלעיים בכדי להשיגו וע"ז אומר להם לא צמשלי כיש. גם אין הכוכה פה על נקשה וחשלה מן ה' על פרנסהו כי בעלמו הקן מעשה» (דנדים שיין) שיד הכחוב שובד אדשתו ישגע לחש ומדדף דקים ישגע דיש מששה ושבורה מקנה וקנין יעשו בכסחון על הי שיקיים הכשחחו היברכחך ככל אשר

29) אל תבקשו מה תאכלו ומה תשתו וגו', (וים סנמיקו מדלםי, אם כום הקדם ונוי כי אמרו כום טומאה צו שים:

שמנוף כום הקדם שבקדב ישוש כמו שביאל מדקום בעלמו (ני 99 ,30) המנוף 10) והמגרף את רוח הקודש וגוי, שמש נממי 30 30 כזה, שמטיס

לוקם ייב יינ

עליו. ועל כן קדם ישוע אם סממון ממון העולה כי בני אדם ישוקוהו בעולה עליהם לעשום כמו הכפקד כפקדוט אשר מחויב נעשום הכל כפי ליוי המפקדר ישראל ושמים ומשוכשם גם בין היהודים) ואילם בני אדם משאים ושיעים לחשוב ספיין לו באמם (וואסרשם איינענססום) אלא שסיא בידו כק בחור שקדון מסקפ"ס לעשום לוקם עונו לעניים, וכנסשו מתנו הוא שכר שקודמו נוכן היא נשפרי שכתי שהממון הוא שלהם, וכשיעשו לדקה ימרומנוו וימכשאו כזה ולא ידעו כי עבו רק המושל אתרים וגוי הולם בזה כי הממון אשל ביד האדם לא ימשבהו כאלו כוא קאינו האשמי 9) קנו לכם אוהבים בטמון העולה וגו', ונפסוק 12 ואם כדנד של

William Troops and the

ש"ח ממים הוומים ללריקים ולא לכשעים ויש לפכש ג"כ כי יש שאין שומדין במקיה

לרשעים ואולי לוה סימה כונמו, ויכול להיום שנענור זה אמרו במלמור מענים זי יופנן כ' נמלא כו יסיו כ' ממיום הכאשונה ללדיקים והשניה אמר אלף שנים אף ולרשעים) ואולם משלומו העוב ישלם לו בעם משלום גמול שאר הלדיקים, וכשזון

אלם לחיי עולם ואלה לקדפות ולדראון עולם באמרו ורבים משמע אגל לא כולם כלל במשכה שי שלק וכן משמע צדברי דניאל י"נ ורבים מישני אדמש עשר יקילו

ובססוק 17 סה אמר וישלם אם שנדו לעם הסטודה לאמר באו כי מוכן הכלג וע' אבוח פ"ג מי'ו והכל מחוקן לשעורה צפיי המפרשים שם, וצעדיות קוף פיצ

ואולי זה כוכם המשכה שם. והבן:

משפטם (דניאל בסופו ויומגן כיים 28 ומשפחים כ"ד 15 חמים המפים לדיקים

14) כי ישלם לך בתחיית הצריקים, אף כי גם הרשעים יקומו

אם בתחון של עולה לא היסם נאמנים אם האחסי עי יפקידנו בידכם וזכנים על קנין החדם בחמם ושכרו בעולם כבח מי יסן לגם. ואמר עוד בספוק 11 לכן לו מס' על כלוכו וכדלוכו יעסס) ואם על זה אין אמש באוכים, אה שלכם זהו וממונה פ"ז מס' (אך כמני אינו כשלי לקחש ממנו בסוקה כי רמשיר מחינה עליו ומיקן הייתם נאמנים כי הממוך של אחרים הוא ששייך הוא לעניים ולנלדים. והוא רק שקיד לקנין שלמש, והוא אומרו בפשוק 12 ואם כובר של אפרים (שרעמדעם איינדנפהום) לא

המחוקנה ללדיקים סעודה וקורין לה בכל מקום העולם הגם כוי ועי פסמים קיכ ונמב הרמצ"ם בחלכום חשובה פ"ח היד ומכמים קראו לה דרך משל למונה או 15) אשרי האוכל לחם במלכות אלהים, ני מכמי ישראל ממשיני ע"ב ובמסרשי הרמנהם שם והוא אומרו למעלה ג"ב י"ג 99 ויסבו במלכות האלהים טוגם טולם הגא לסטודה כמאמר ר' שקיבא אנוח פ"ג מייו והכל מחוקן לסטידה,

(23) ואל הגדרות, פי נדכום כלפן כיים לכבים לם כרושים מדלם כסמון, כמו הסינה נסשוה.

לו פכונה החלכום אשר נשוה:

המשים הם כמלם שלי פרץ שמחקן אם המפכל וכן המה מחקני שולם במלכות שדי 34) שוב השלח וגו', נתשי ה' 13 שירש משם מלח המרץ וגו' כי תלמידי ועמ"ם נמכקום מ' 49 – 50 שור נום.

ថ

שוב ולא ישוא (קסלת זי כי) ולריך תשובה כמובן אדניל, (כלשון אשכה צופש) הייט "ז) צדיקים, אשל לא ילשרכו לחשוכא, ואף כי אין לדיק באצץ אשל יעשה

שני שהיו עתלים נשנה חסירין נתעשרות ומפני מה גלו שמוהצים אח התחון 14) הפרושים אשר הם אוהבי כסף, וכ"ס נשסמממ מיף מנשים נים

ושוכאים איש חם כעבו כר וכ"ם נירושלתי יומא פים היא שיש. וכאדון לימר הכשך

לשמא את הממון ולאהב אים את רתהו מד למות בעדו.

ג׳ עיט, חם אומרו שי קנו לכם אופנים צממון השולה היינו היועשים בעונים

מקרימים אוסן שנאמר ואלך לפנוך ליקן וכנוד הי יאספן וכנון זה נחלמה פיניה

נהמשון שלכם למען בעש כלושו (הייש אשר מישה ככחוב לא ירד אחריו כנודו)

אספו המעשים העופים אחכם אל משכנות שלם כמים וחלך ונוי יאפשך כייל:

עוזנים אומו בניו וממוט, אבל מעסיו הטובים אומדים לו במוטו עי שלא סלך אשי אוסבים יש לאדם בקייו ואלו הן נניו וממוט ומעשים טובים שלי, נמוחו אומש אל משכנות עולם, יוכן ע"ש המכוחר בפרקי דרבי אליעזר פי ל"ד "שלשה

למינוומיום בי 20 שמוכ אח כשקרון וכדומה. ועיון כאוכבים בממון בעיכי, שיאכשי למודי סוכם המסיח שהפקדו נידי החלמידים להוכוח. גם את אחרים כינו ככאשונה

והאדון אומר שם על נגיא.

יסכנוסו ידוט אוש כדין נצים לַשְּׁשׁלָל, חש דין פלוך לי לצים פֿשַּׁל אין דיין פֿלפֿ פרק א' דף ב' מ"א. ומ"ש פראממשן בניאורו פה פן המשנה בפנהדרין א"ם מ"א נכים דין של שבעים וחשר חשר פירושלים צלשכם הגזים כמו שחמלו במשנים פניהדרין ופירם אולה על כל סייני מיחה, מעה מאר כי שם המדובל על זאן ממדא מיש.

83) כי לא יתכן שיאבד נביא מחוץ לירושלים, כוומו נוא כי 60 מיומים ניום השלישי יקימנו וגוי (הושע וי ב').

אצ) היום ומחר וגו', פי' זמן מועט על דכך הכחוב לפי פשוטו יקינו

PARTY OF THE PARTY

וכבן. וחולם גם מפרשי היהודים שירשוכו על הנפש כוכרי פה ע"ש.

*) ועל זה כלמה (מכלים מים) לך ללהים ימיה נמםי מד שלול כי יקחי פלה (עיד תווך בי לקם לומה לומים) ופיינו ע"י המשיח על דוך ההמוג והוא ימים אם ישראל מכל שינומיו (שם פ"ל) שהכנים ע"י ממשיח, ואף כי הכל כלים לשאלו וכמיש זכר אני מה מלו ונוי מינבר יהיה ונוי ימיע כשא בליווי מינבר ימים ונוי מינע כשא או וווי וממש בכלאור מששי השלימים כי 81 כזה, ועי ככלא כפרא פיין אי מיני משיח בליווי מיני בל למים מאים המשים.

לו באמרו שם עד יוחנן בבאו שחבונה כנואם החורה והבניאים עד יוחנן, ומן בא וחלאה החל דברי חבנואות לא הסעל, וכן פיכע עלא כל להכניהם יקטה או וחלאה החליד בני חבנואות לא בא החלים ביו בעושים איזה מפרעים (אף כי להכניהם יקטה, משעם שחבונה על כן מקיים אכל נקל ונו' מאבר יפול קון אחר מן החורה לקלי בואמר במי ה' ולא באחי להסר ונו' מאבר יפול קון אחר מן החורה לקלי בואמרי האדון ויאליך בועשיו וכתיש במה כ"ח ועל כן החורן לא התאמר וליה המאמרי במה כ"ח ועל כן החורן לא התאמרי כל החשביו ובא במחשים בכיים על היו של החור לא התאמרי בא הוא הוא להיו בוא החורה בא החורה ב

כי תלכום המלהים הים בקרבכם כי תלכום המלהים ננימם המשים נפשם רמשונה ויסמכלי במעל המודב. לא נוא נילוי לעינים בתורמים נוולים שהכל יניניו לוחה ויסמכלי בה אל תלכות המלהים בנימת המשיח שעם שנית (להלן כיים 18 עד כי מנוא מלח מלחים) מבוא בנוחה (מדקום מי א') וכמ"ש להלן כייא 17 וא יראו מלח מלחים בען ובבורה ובכות רב, ומתיה מדונד להלן פטוק 4.2 לן האים ביותן יסיים כניתן וני וועיכ אותר שם בסטוק 2.5 אך נראשונה עליו לסבור וני היים

סכם ימתינו נוס ועינ בעונט מיקוס שיים מחום לאלוסיס. לאלוסיס. 20) שלכות האלוחים לא תבא בשראה עינים, ונספוק 21 אומר

שיכול להיום שנם האמרים שנתו אם ה' גבל מקומום מושנומים ואולם במינם יש מתר בנור לאלהים, כי האשים אשר ראו אותם בריותם מני ידם. אבל במקם אתי אם יסשרו גדולת ה' שניו מיושים וכרשאו ע"י משיחו, יבול להיות שימאו אפשים אם יסשרו גדולת ה' שניו מיושים וכרשאו ע"י משיחו, יבול להיות שימאו אפשים אלא יאמינו להם ועיר בשנם למקום שראו אותם כלרשמם וכרשאו יש יושר כבוד

(אמעלה מי 58 מיב) וכזה נכון פנה חד יכיהו (יים שם) שים בעודה יחדים ו בעבור כי סנג את הארץ בומרון, ומתי ומירום מספרים שנא מגיל אל מגר הירון מים. 18) הבי לא נסצא פי שישוב לתת בבור לאלהים וגוי, כי אף

10) אחרי עשותכם את כל אשר צוויתם וגו', הכונה נשותכם לם

-;

קרצ צ' שמין אחד אתר לכי אנוחה אתריחו כשחחן של לדיקים גנוחח מחם כסא אכבור (בשמים) אובא שמיא (בעלח האוב) היכי אסקים לשמואל בנגירא לי כי לחביה לו מחובה התשימים שכל הכשוח היו בשאל עד המשיח, ושיאשואל עדי שם מאד איים שה האמוליקים כי השאל והגירמים אחד הוא דון ערבנו זה בהלעוד עידובין איים כמו הקאטוליקים כי השאל והגירמים אחד הוא דון ערבנו זה בהלעוד עידובין היים ע"א במאחליקים כי השאל והגירמים אחד הוא דון ערבנו זה בהלעוד עידובין היים ע"א במאחליקים כי השאל והגירמים אחד הוא דון ערבנו זה בהלעוד עידובין היים ע"א במאחליקים כי השאל והגירמים לחד ע"א בים ונוחים אחד הוא המאחלים ביו שואר המאחלים ביו באור ביותר הוא היים ע"א המאחלים היים שאל המאחלים ביותר המאחלים ביותר המאחלים ביותר המאחלים ביותר המאחלים ביותר המאחלים המאחלים ביותר המאחלים בי

A STATE OF THE PARTY OF THE PAR

16) התורה והגבואים עד יוחנן, כליל לפי פיונים ונחפרט צממי יים

6

ולילה? יכוץ על סכמונ סכיל נישעים ס"נ 6 כל היום וכל הלילה תשיד לא 15) ורחמין אלי הסאפקון. וחום מוכנ עור אל השאלה האם יחאפק רחמיו של יחשו וגו'. ולליהם יחלפק? כ'ה נסעמקה החדשה, (והול ע"ד הכתונ (ישמיה סיד

7) והאלהים ההוא לא יעשה משפש בחיריו הקוראים אליו יוםם

ומדכה נחחנונים חני עופה חסד עמו כו' ע"ם.

כיש פי גיכה והשילו הין הדם כנהי להשנום במפלחו ולששום חסך עמו כיון שתחפלל היאמר הארון שמעו וגר והאלהים וגו', כעין זז כמלם נתכחועם (6

נעלום שינום, ולכן אמר שם (מסן ק 9) כה מתפלנו אנינו שכשמים וגוי ולא כימה על דרך זה ימברו אם מפלומים שעט ככמום ורב האיטים שבמלום מועטין יהיי כשעם מאין השונות, על דרך הכחוב בישציה ס"ב 6 המזכירים אח כי אל דעי על כן יהיו דגבין מעשים כי גא בחלום ברוב ענין וקול כסיל ברוב דגרים (וכן ונו' ויאמד אליחם כי חמפלנו אמרו אנינו שנשמים ונוי. יכוז אמר גם בקחלם מי ענינים גדולים ולוקס "6 מספר כאמס כי הימה על שאלס חלמידיו למדט להקשלל סבונמו שם שיותר מן החפלה הזאת לא יחפללו כי אם נמן להם משל ודוגמא שכן אל הפטפטו כגוים וגו' סיינו שלא יהפללו ענין אחד ברוב דברים להכפיל העני לכם וגוי וצברכום כ"ל ל למלא מאמר. כי יומגן הלואי שיחשלל אים כל היום שלו ממר כי מאיר בנרכות ס"א מיא מיש). אבל בדרך קלרם ראוי לאים להתפלל פעם ושם ליים היים חולקים עליו (יכול יחשלל הדם וכח) ועי נוש בחנחומה כי מקן. ונפסמים כיד בי ונמוקשום מם.

להתפלל תשיד ולא להתרפות, ומה שאמר נמחי ו' 7 ונהתפללכש

וכן מפפר ביוסיפון:

28, שפטונה ששאלו אותו אישה יקומו אישי שוא כי נמשך שה על פסוק 23 יאמרו אליכם חנם עם הנה פה וגוי והשיע נאשר הפגר וגוי היינו שיקומו צירושלים,

87) איפה תהיה ואת אדוננו וגו' באשר הפגר וגו', מכלד נמסי כ"ד בלתבאר בראשונה למסלוניקים די 17 ועמ"ש שם וכנומי כ"ד

34) האחר יאסף, פי אל העננים לכוא לתלכים השתים לקראת האדון

ונפסי כ"ח בענינים כאלה,

ומדקום ייג הביאו זה צמם הגדה הגדולה בחוכנן ירושלים ושמ"ש במרקום מ' 34 31) ביום ההוא, פי׳ ניום יגלה גן האהם נספוק הקורם וצמחי כ"ד

פום מיי המשים שמומד ביניכם (וכוס נכין שמומד כפסוק 22 כימי בן המדם ופגן) 21) כי טלטת האלהים הגה בקרבכם, פי' כמו ניניכם כי מלכות סאלהים וגם המלה ביונית הלשיש של לפרש כן, כי יש כרומה לזה הכנה ביונית המצים לברימם.

שיקרם כיאמו הנאשונה נשמל העדרגה לניאמו השניה כרוש העורגה ומשמי פיאום המשים לא ידעו הפרושים כלל ושמ"ש לאלן י"ע 12 פיה. -J. 7

פרומה, מזה כרשה שהיהורים אז החימתו נעם כן שנדהם כמו ממה שיאמרו כל 9) כן אברסם וכן למעלה ג׳ 8 אברסם הוא אבינה ייב 16 כם אברהם

16) בי לאלה וגוי, ולפי היונים לחשר כחלם ש"ש. בכמה מקומום מנכה חם חזקיהו בעצור זה. נו נזכום אתרים שני וגנותי על סעיר כזאח נמעני ולמען דוד ענדי וגוי וכן במדרש מבירו אינני כשאר אום וגו' וכמ"ם בפקוק 9 פה בוסקים בכססם כי לדיקים המס נא מרים נצוים בעיניהם וע' כעון זה במנהדרון ליג ע"ב על נחמים בן ם כלדקי וגוי כי שמרמי דרכי הי וגוי, ואולש פה היה ממא הפרוש שדנד כנממ צעפור לדקמו (מיצ כי 8) והטוב בעינון משימי, וכן דוד (מהלים ייא 21) יומלני תכלים, ובחלמוד במסי ברכות הי ע"ב איר יוחן חזקיהו חלה בזהוח עלמו לסיכך חלו

14) ירד זה לבותו נצדק מזה, ולף כי מלינו נמקרא שישוקיםו בקש משורה אני שושה נפנים משורם הדין, ועמ"ש למעלה י"ז 10 נוה.

מעשר, והוא אומרו שם אני מעשר את כל אשר אני קונה אף שבקונה פעיר מן על דין מורה שהלוקם או מוכר פטורים ממשבר רק בעל השדה חייב במעשר וב"ם סמאמר נמסכם בכא מלימא פיה א' שחניום של בית הינו סרבו שהעמידו דגליהם צירוסלמי פאם פיא היה (ועם אימא מניום דגני סכן) ובספרי על פסיק עשד

13) אני שעשר את כל אשר אני קונה, כפיל לפי היונים והכולה על ויסי כתום כו' כידוע וע' צמשנה כמונומ פ'ם משנה אי נום.

פיפודים לנום יום צ' ויום ה' שפם ימי דין וכן קודאים אז גמולם ה' ואומרים אני צם פעמים בשבוע, ממש בכיפור אל הרומים מיך במנהג (12 וכו' ומפסקה בכל המשניות שיש.

כ"ח מ"ב) מודה אני לפניך וכו' ששמח חלקנו מיושבי בית המדכש ולא מיושבי קרטת 11) ארדך אלהים וגוי, כעין זה נמלא מפלח ד' נחוניא כן הקנה (נדכום

כמזון יומנן (פי ייג) שיסונג על עם ישראל הכופרים כעם זו והוא לדיך לגא צאבד איש כיא בשוב כלם לחשובה וע"כ הוא מחבה ומאחכ הבטחחו ככ"ל. וכמיש מאכיך כומו (אפו) בעצורנו ולא יחפוץ באצור איש כי אם בפוב כולם לחשובה והוא שם בפסוק 9 ולא יאחר הי אם אשר הגטים כאשר יש חופנים זאח לאחור כי בשניה לפטרוס גי על השאלה שישאלו אנשים איה הבטמח גאו (שם ססוק 4) והשיב אומרו גם פה כי מלר ה' אין מכיעה ויעשה במהרה והמשיח כא כהגעממו. אך סמניעה הוא כי נגואו הימלא אמונה נארץ ורוב סעם יבוא לאגדון והוא לא יספון אליהם להשיב המלכות לישראל (משה"ש א' 6) שיש, והוא יותר ככון.

8) אך בן האדם בבואו היסצא אסונה בארץ, ינוין על סתנולד (שופפים י' 16) והגן. ויאריך נפשו להביע בלכתם? והוא הפך דרך הכמוב וחקלר נפשו בעמל ישראל יסושישם? ולפי היונים בדקדוק סום ויאריך נפשו עליהם, היינו שיחעהמה לחשיעם

וכפשומי פכמונים נדניאל יינ ורנים מישני אדמת מפר יקילו אלה לחיי מולם ונד וכן הוא דעת המקונלים וכראשם הכמנ"ן נשמר הנמול שלו נממלקומו עם אליהו (סנהדרין ליצ) לדיקים שמחיד הקציה להחיוםן אינם חוזים למפרם ונו" 26) בי לא יובלו לפות עוד, פי ופין טרך שד בקיום סמין ועל כן לא ישאו כשים וגו' כל השאלה כתכאר נוחין כינ 28 מ"ש. וכן אתרו בתוא דכי בי ידעו וגו', מוסב על וינקעו לשלוח וגו'.

כיוב 1 שהם דנו למסול על העם ע"ש בארך.

14) לכו ונהרגהו ותהי לנו הירושה, נמכאר נממי כ'6 38 וכן להלן

"ש מ"ש. ונהמחקה החתרונה העחיק דעלימם אל החר (כל"ל).

ים לפרש ג'יכ שהכונה פה מעלכה (ביונים שלאלשהא) על דרך הכחוג מחיכות וכן פס הוא משל על עלמו לעומת שאנשים דמו וחשבו כי במהרה מגלה ומכאה 29) אצל ההר הנקרא הר הויתים, כאל לפי סיונים ונסגמל נומי לשתים לקחם ממלכם השמן ולדכלו מחם כגליו ולו יכל שנים שנים שלי הלכן והשמן (איין דיין) שימלוך שם עליה ויפיל ממקוממיו מחם רגליו והכמשל ידמוז כי יעלה ככען ולהלן כיים 10 וממלכה על ממלכה והכונה שיקח שם באלץ הרחוקה ממלכה עם ענני שמים כבר אינש אשי ולים יהיב שלטן וגו' ועמ"ש ג"כ כלוקס ייג 21 נזש. אינה למרחה עינים כמ"ש לוקש שם י"ג 20 כי עוונה נהשמר גדול ואך נשעם המום של אלה יחשו באברים יועקו (להלן פסוק 8-40) ואולם החלוכה הזלח (21) ולכן לעקו החלמידים ברוך העלך הגם בעם ה' ועל שחלם הפרושים העינ מלכום האלכים במשים (פסוק. 11) והוא מודיע להם במשל זה שמוכרה הוא ליסע המלכים נוסעים אל עיר רומי ושמה הכמירו אומש למלכים ויקבלו אם משרם המלוכה וסמלוכם וכמ"ש בסוף מחי כל השלטן נפן לו בשמים ובשרץ וכן בדניאל זי וארו בעצור פשע העולם וליסע אל ארץ רחוקה לשמים ממעל ושם יקצל אם השלטן שנים אז מגלה ומכאה מלכומו עליכו כמו בשמים וכן באדץ כי מקודם לריך למום וכוכה בזה הוא שאף כי מלכות האלהים במשים כנד נאה והיא בקרנכם (לוקש ייב לל ארץ רשקם לקחם המלוכה על ישראל ואחרי כן ישוע וימלוך עליהם (פסוק 15) זיינו המלוכה על עם ישראל והמשל מה ללקם מן המנהג אז בימי הרומיים שהיו יסגר בססום (מזון יוסכן כ') ועמיש בכיאור אל הקולסים כי 15 בזם.

ולהמיחם כן ישראל או בן יעקב כי המה אינם ממנו, אך החיחםו שגם המה בני כי בימים ההם החלוו אל עם ישראל חלק גדול מעם אדום, מעה אשר ככש אוחם 12) לקחת לו ממלכה ולשוב, המפכשים פרשו מחגכה כמו מלוכה אברהם, ומזה נמששע אז בכל ישראל לאמר בן אברהם בם אברהם. ואולי בא ע"י הנאמר יותנן התשמוני וימל אומם ויקצלו דם ישראל וימערצו בישראל והם לא יוכלו לאמד שכחל אני, ונמשנה וחלמוד כן ישרחל בחיים לחלל, וכרחה לי של דכך הנקדם נשבור בציאור רומיים ד' 17 על הגרים, מ"ש.

פל חיל הכהנים והלוים נמקדש.

על ממוכי בים המקדם שקוכם חומן ככל מקום כם באף אדבקדה כיונים, שהיו מחונים 4) והשרים, יומר נכין לספמיק וסממוניכי, כלשון המשכם המיד שהכונם

ij

80 לא יעבור הדור הזה וגני, כהנמר נמלקום חב 80 בים. עי 1 מלכום השמים כלה נגנורה, והילי

כא נמלכומה וכדברי שאל כשנים. לשימושיום די 1 כהושעטי ונמלכומה. ונמלקום זם לפלן כינ 16—18 עד כי חגא חלכום האלפים, ועי חחי ש"ז 28 כן האדם כמו בסמים כן בארץ ובמחי וערקום אמרו בזה עכי קרוב הוא לפחח עיש, וכעין

31) קרובה שלכות האלהים, פי כנו שפרים ננום הנשים פנם שנים -18 ואמר שם פרום נוימנו ע"ם ופנן.

כתנואר למעלם בציאור אי 28, ויש לשרש ג"ב על דרך פנאמר אל הרומיים אי אומות בשמש וגוי, קרפה גאולחכם, פיי הגאולה בגשמיות בנוא המשיח פעם שנית

28) ובהחל הרברים האלה וגוי, יסונג על הכמונ נססוק 55 ואיו לנם עלי פרץ כן סום לפי היונים.

26) ומחרדת הבאות על כל הארץ, היינו מחדדים מן הדביים הכחיים לכל אדם פיי כולם יהיו בנואים אך לא יפול מעערהם אלאה מן הקבל היינו רוגם דכך כלל הקהל, וחתר להם שימסרו כמעם כלם וחידה מהם ימוחו, ויהיו שנוחים הנומרים בחיים אף כי יהיו שנואים ועם כל זה ישארו נחיים וכק איזה מהם ימיתו. אמר בפסוק 16 וימיהו מכם ? והנראה לי כי מדבר פה מכל קהל החלמידים על

18) אך לא יפול משערת ראשכם ארצה, המפיטים מחמקו שהלם וחדאו לגוים שלחם מוסרים כששכם על העדוח ועמיש בביאור פילישים אי 99 בייד. ג"ב שמסים לכם לעוום סכנאה לשני מושלים ומלכים שעל ידי זה מחוקר אה העוום לשרוח להם, ומחי הגיא זה כס' י' 18 ואמר לעדוח להם ולגוים טיש. ויש לפרש להעיד עלי לפני העתים וכן אמר במרקום ולפני מוטלים ומלכים מובאו למעני 13) והיתה ואת לכם לעדות, פי' נולם ממלמו מולגם (נעלענענהיים)

כמו שכשלו הרונניים נו"ש.

46 עשופי שלית, נתנאר במרקוס "3 38 ש"ש שהכונה על הכגד העליון כמו גשמים וכמ"ש בחזון יוחכן כ"ח ע"ש.

וכ"כ הכס"ג באמונוס וריעוס מ"ז ומיט) שהמסים המסויים ישוו למלאכים ויהיה בארץ פרמנים (שממר בפי המשניות לפרק פלק שהמחיים ימוחו לקנל מוכחם נשמים

17) ויקח את הכום ויברך, כוא סכום שקודם הסעודה כום הקידוע

פסח ולו אמר - לפי ספור לוקם - שחם לם שמחם וגוי.

18) כי אומר אני לכם שתה לא אשתה וגוי, הוא נמינס מעם על

רבות נועד שם ישוע עד כלמידיו, ואין לפרץ הפונא של אל אל אל היאים שדנכ נפסוק הקודם שלפי זה היה לריך למער ויצא שמש, ולאמח היה הגן לרבלי סזיתים. ומה שנמלא נהממקם דעלימש בפסוק 39 על הר הזיתים ליל אל

68) ואחרי שעש ראהו אדם אחר, כליל לפי כיונים prepars ונאמם לפי היונים וכן הום בהעמקה המחרונה. הזימים

קשם דשלם לפי ספור לוקם לפסוק (20 שמם גם הכום לאמר הסעודה הוא כום

שמרו "וחלקו ביניכם" היינו שהוא לא ישתח עוד ולא יחאירו בעצורו כלל.

שוד להכחמי ועיכ לח ישחירו לו מחומה לשמות בתעודה אכל הכוק אחד בדכוח המזון שממוייג לשחות לפי חוק כפרושים כידוע. ריש ליישג שהכונה לא אשחה

בסעורה הוא כום בברכם המזון מחוייב לשמום לשם מלוה, והכן.

ביוסכן ייג 12-4 מעמד מעל השולמן וירפץ אם רגלי התלמידים והם התבו ואמרי

כן שנ גם מול להפנ מ"ש.

27) הלא המסב, ואני הנני נמוככם כמו המשרח ירמח פה על המסופר

סום להכפה חשכם כחשים סיינו להכפה כנפה כמו שמכפין החשים חיצען) וכבים 31) הנה שאל לו השמן לורות אתכם כחמים, לפי סיונים נדקדוק

פירשו שהכונה שהשמן שואל אומם אלל השייי לנסוח אומם ולגרר וללדף אומם כמו

שמלינו עם סשמן אלל אינב.

סיתם שפחה כקנה כמפופר נמחי ומרכום, אך גם חנקנה חקדם אדם אחר וכחים

16) ויפן הארון ויבש אל פטרום, ולף כי מלוון כיס פנים ופטרום ויקרא את שמם אום ניום הבראם (בראשים פי 2)י

סים נמלר אולי חנים ע"י משלון או שהלך אל השחם.

שם וכן נמצא ביהושע כן נמצא שנחן חרקבא דריניי לינאי המלך ביבמוח כאא אין. אם וכע דוד ויכנו שהם יהיו מנהגי העם כעו המשמינאים *) והם היו נקשר סיו שנומיכן ממקלרום וכ"ם כחלמוד יושא ש' מ"ב וגם סי ש"ב לפי גרסם הצ"ם ומסן שמעון כלדיק מי שנה כיון שחזכו להיום משכידין בדמים (פיי . ביעי הרומיים) פ' כים מקום שני שהיו נופלין הכהוכה בדמים (מן היונים) שמשו פ' כפנים כי" ממין מם הרומים והיו לוקמין מם הכהונה בומים מהם וכמים נמרכם כנה ויקרם ובאמת כל כת כלווקים כאבדה במלחמת חוכבן בים סעני כי הם כיו שרי המלחתה כין 28) כי פה קהל עם אחר מסיפת הלדוקים, והם קראו דמו עלימו ועל זרעני שופט (מדבר לים ליב) וכבר נחבאר מעני במחי כ'א 38 כי הכהנים היו שיינים ורוב פלבם כידוע לקיים סכמוב ולפרץ לפ יכוער בדם חער עפך כם כי חם בדם לשקו הושעל לכן דוד (מתי כים 9) ושכשו לשקו הללב הללג, (גם לשי סשור משי ממיהם המבאי ללוקס (בססות 21) איך הססך העם מן הקלא אל הקלא שוא ימים סכפנים שביו מכם כלייקים וכמכולר נמעשי השליקים הי 17 מיש. וכזה כרים וחסמון של הכוכרים כפי, כיוב 66 זקני העם וכאשי הכהנים כי איזה מדלח העם כמשא אשריהם כנראה בססוק 4 וססוק 13 וכל ההמון הזא היה מסיישמם של 1) ויקם כל קחלם וגרי, וכן נססוק 18 וילשקי כל המונם פי' בקבל

A CONTRACTOR OF THE PARTY OF TH 36) וגם אשר אין לו וגו', כאיל לפי סיונים (כמו שהועמק להלן נפכוק 36 מלח אמו במלח גם) סיי ולא מנסיא מי שיש לו מטוח שאיט לריך לחבור בגד יקנה חרב להליל נסשו מן הקמים עליו.

למנה" כי אחשב לפושת אלל נכי ישראל (וכן כקרא באמם בחלמוד גמין ל"ז מיא מו אומר אני לכם שלייך עוד שימלא ני הכמונ הזה נואה פועמים (37

סם פשרום חשר שלף את תרנו (יומי כייו 51 יומגן ייים 10) ועייב אתר לו שם שאושים שנב לעשום באויניהם אף שאוינו אינו חפץ לסכנו כלל, כי לא כנו לחשוש יכם חסרו דבר (נפסוק 35) וגם ירופו פחכם עד החדשה כי יועו לעשום ענודם פושע ישראל ע"ש) וע"כ לא יקבלו אחכם עוד לאורקים כאשר נמקבלמם עד הכא שם המשער בובץ וגרי (תלת או בהעמקה הישנה לכיך לתחוק) ואיככה ימלאו הכתובים סשנ פדוך וגו' ואם מאמר ששלפת נעונרי כי רולים למפשני ולהרגני, על זה משינ כאשר יקומו להרוג אשכה, ומ"ש במשי כין 52 כל אושזי מרב בשרב יאנדו שייכו ושרמיל עם למם להחשרכת משלכם, וגם שרב לריך להיות לכם להציל נסשכם בש משחם (יומגן מ"ז 2) ולכן כעה ניתים הבאים לדץ להיות לכם כים עם תשח הכי לכיך למוח מ"ש וחבין. ועמ"ש בפקוק 38 נזה.

כי גם סכמוב עלי וגו' פי' כיתו כל דגרי הנגיאים על אכשים רצים וארלופ שנחמלאו, כן גם הכחוב עלי לדיך להחמלא.

and the second second

כי נגמד עליו ליחיב וקבל שלמו בכליטו ופ"כ אמד לפטרום (יוקטן י"ם 11) כשל חרכך וגוי אך חכונה שם נענור החלמידים כאמרו נפסוק 36 ימכור אם נגדו 38) ויאמרו אדונינו הנה פה שתי הרבות ויאמר אליהם די, -3

לשלמידיו, והום גם שמני נמשי ומכקום, וניושנן יים גן שונה לנשל קדרון כי פשמים 40) וובא אל המקום, פי המקום היווע שהיו רגילין להפלקף שם הוא

a,

ויקנה מרב וממ"ם שם.

89) ואחר מאנשו הרשע התלוים גדף, ממים כזה נממי כיח 17 בלוקס וביוסנן) היו מלחשים ומלחינים בחזני הרומים (כפיי הערוך שם ובמונאיד לקראכמאל) והם הלשינו גיב אח ישוע לפני פילפום, וביוענן כחבאר זה כארן כסיי ועל כן נעלם נפספים כוף פי מקום שנהנו כי נים פנין (פום פנן הכפן הנוכר

שלוקם דקדק יותר במפשי האדון.

בני דוד שורים על העם כמכוחר כוכרי הימים לפילקן שלב קודם ימי החשמוכלים היו (*

סמוכח כמחור עינים פליב ע"ם.

61) ווגשא השמיטה, בכתם נוספלות לא גרוס לים, כי בין המעשם סכיל ובין שלותו השתיטה סיו. ארצעים יום. וים ליישב כי מפשר לוקש בקליה, בכדי לפיים את ספרו בחלק הראשון, כי אתרי נשרת מאחם עלה השתימה והם שנו למקדם אבל בחלק סשני שלו מכאר כי היה בין התכינה אשר בענם הראשונה (בהוליכם אל בית היני) ובין עלושו לשתים (על הר היותים). ארבעים יום ויתנלם להם שעמים כנות וכתו שותקשר גם מתי ויותנן שנתגלה בגליל עיש.

ממי ומקום, ותמים מתקום ייו 2 נום.

1) והנה שני אבשים וגרי מיים בנימיר מקום ייו נום.

1) האחה לבדך גר בירושלים וגרי, פירוש שאיק מחצר אם פניות ליוע מהם מה שקרה בניום מלוה, ויוע העושה למי היונים האם לבוך הכיות ליוע מהם מאלה, ויוע העשיקו למי היונים האם לבוך הכיות ליוע מהם מאלה, ויוע העשיקו למי היונים האם לבוך אורי בירושלים וגרי, פירוש האיק מחצר אם אלוך אורי היונים האורים יועו מה.

בר. ובאחר בשבת בבקר חשכם, כאיל לפי סיינים. ומין ספירה לדגדי לשם מיכף כמ"ש למעלה יויף 23 מ"ש. לשם מיכף כמ"ש למעלה יויף 23 מ"ש.

לוקם כיד

ביאור לספרי ברית החדשה

יוונו

קבר מאת הזריי. ליכ מענשטיין

חצא לאור

פיי הפראָפעסאָר ג. דעלמאָן.

人に口がた

בשנת תורג'ו לפיק.

Kommentar zum Neuen Testament

VOI

J. Lichtenstein.

1. Kommentar zu Matthäus, Leipzig 1891.

56 S Preis 80 Pr. Kommentar zu Markus und Lukas, Leipzig 1896.

46 S. Preis 40 Pf.

Zu haben durch das Bureau des Ev. luth. Centralvereins Leipzig, Markt 2 III.

Das hebräische Neue Testament von Franz Delitzsch. in Aufl. 11 von G. Dalman herausgegeben, ist zu Mk. 1 zu haben ebendaselbst und in den Depöts der Britischen und Ausländ. Bibelgesellschaft zu London. Berlin, Wien, Prag. Lemberg, Budapest, St. Petersburg, Odessa.

Kommentar zum Neuen Testamen

TO T

J. LICHTENSTEIN.

Hera Usgegeben

PROFESSOR DR. G. DALMAN IN LEIPZIG.

ביאור לספרי ברית החרשה

קבר מאת היריי, לינטענשמיין

11X5 K4

י הטראטעסאר ני דארסאן:

リスロンノ

בשנת תרניו לפיק.

K. nmentar zum Neuen Testament

VOΠ

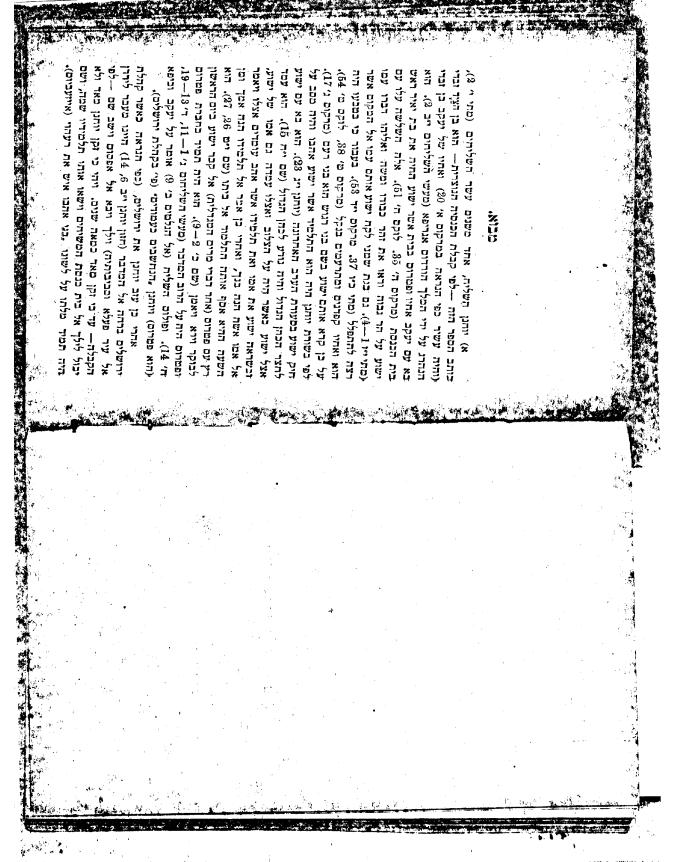
J. Lichtenstair.

1. Kommentar zu Matthäus Leipzig 1891.

56 S. Preis 80 Pf.
2. Kommentar zu Markus und Lukas, Leipzig 1896.
46 S. Preis 40 Pf.

Zu haben durch das Bureau des Ev. lu²). C-atraizereins Leipzig, Markt 2 U².

Das hebräische Neue Testament von Franz Delitzsch, in Auff. 11 von G. Dalman nerausgegeben, ist zu Mk. 1 zu h. 1 m. ebendaselbst und in den Depôts der Britischen und h. 1 kisländ. Bibelgesellschaft zu London, Berlin, Wien, Prag. 1 c. 1 berg, Budapest, St. Petersburg, Odessa.

שם נפפוק 7 ופני"ם שב.

, N

The second second

という

אבל אמרי כן בנוחו שלי ארץ נחים בשר שהפור מעלמו דמום האלהים כחים פאול סשני (וכן נקרא אללו גן אלסים סרומני) כי מיומיו מיום אלסיום וכינע אלכום שמקודם הים בחוד זבחינת אלהים וכן נקרא גם אלל פילון והמקובלים בזם אלהים ים בסקבלם (חים בעבשמחשץ) למים לחילן (ספוק 14) והדבר כחים בשר והכונה (נעמליכע כאמר) ובדברי שחול לשילישים כ' 6 בדמום האלשים וכן שוה לאלשים, היקועה והאלהים כוא כשוא המאמר (פדמדיקאם) והיינו שהדנר היה אלהים. ואמר

ואלחים היה הדבר, סדבר פום נוסם כמפתר (סינייעקט) ועיכ כום נכים בשם שכינה, כתר שליון הוא כתר חלכות כירוע, והדולה לדעה לחורי התקוכלים כאמר בכסוב (חשלים לית) בדבר הי שמים נעשו וגוי, ובדברי המקובלים נקרא כוש יעיין בספר למודי הנפיאים מאמר אי פ"ו ופ"ח. ומאמר פי פ"ב ופ"ד באורך: סמורם שמוא דבר ה', ואולם יסודי יון ביארו זה על דבר ה' כלאגאש, ועליו שים צרחשים ברח במוכמתח ברח וע' במדרש ברחשים רגם פ"ח שפירשו כל זה על מעולם כסכמי ונו' כאין שהומום שוללמי ינו' ואסים אללו אמון ונו' וחדנים יכושלמי ני 19 כי נמכמה יסף פרן ונו", ונסיי מי 22 – 31 כי קניי רפשים דכרו ונו" רופו של חלך סמשים" ולדעם החכמים הקימונים הוא המכמה שכאתר עליה צמשלי סולסים בעלמו כי אם על הרום היולא ממנו לברוא העולם כיתים דעליםם? הנתדכש רגם בראשים פ' ז' על פפוק ורום אלסים מרחסת וגו' (שאין לפרשו על הדצור פכללי הממידי והנלמי אינו משוכש נכמבי הקדש. יוחדנור הכללי הום הוא המוזכר בכחבי הקוש, כי שם המוובר מן דבר הי השרכי היולא מהי בכל שעם כלפון סכמוב נישונים סלי ל"ם "א כן יםים דבני אשר יגא מסי וגו' אבל מן קודם לטולם ונקדא בספר ילירה הספירה הראשונה "אמש רום אלהים חיים וכו"״

ואין לפרם כדברי וויים בניאור מייער פה שדנדי יוחגן יסובנו על דנד הי פילון החלכפנדרוני ודומיו והכמי הקבלה.

המרגומים כלרמיים, ואף במלגום יונמן כן מוזיאל שמיה כן דורו של ישוש, על ססוק אכבי אדד עמך מלריעה) ומארץ ישראל כא אל היהודים היונים כמו שהמה מלאים נשם מימרא זהי או מימרא סמם (ע' רמנ"ן כשי' הסורק כש' ויגש פתחתר או הדבר אלל באלבים הים אז תשורתם גם בישראל כאשר כיאם מן דחם וחלכם, אמר הדבר צהיא היוועה כעל ענין ידוע ומפירסם, כי הלמור ממליאם

140,0

(ל אלייס;) בראשות היה הדבר וגוי, וים פעמיקו המחמר וכלטון יון (אייס ל ל)

ועם"ש בניאורי ליוחנן בפי' אי בוה.

בן הוא השמה הואת באגרות פאול בכמה מקומות, וכן הוא דעת המקובלים. מחכמי ישראל. 7 נספר למודי הנכיאים מאמר ימית המשיח פ"ד. (ובמאמר אבן בחן פ"ג)...

") מומון יותון א' 9 אומר "אני יותון אחיכם ונו' יחיו כאי אשר שמר מום בשמם * כעבור דבר האלחים ובעבור עדות ישוע המשיח. ויש גם כן הגרח מקובלת כי לפנדי גלותו לפממים השקוהו בדומי בום סם המות, גם המכילוהו בשמן רותת, ולא חויקו 4, 544

הכותבים לפניו כתבם הוא בכפרו להוריעם ברבים.

הנפלאים, ועל כן כתבם עלי ספר, גם איזה מעשוות אשר השמישר אותם כלל בספריהם. ואולם יוחגן השיג יותר להבין דברי המשיח שכל אנושי, ועל כן המאסרים האלה הנמצאים ביותגן לא הביאו הטגדילים אותג עד מאד על כל בני אדם, אבל כאלהות המשיח לא דברו בפירוש, כי לא הבינו את הכן עומק דבריו הנפיאים ונעלים על

בושוע המשיח כו הוא בן האלהים באמת, ובוה ישינו חיי עולמים בעכור כי המשיח הוא רבר ה' הכללי **) הקודם לעולם והדבר נהיה האלהים בעבור שנולד מרוח הקדש (לוקם א' 85) כי אם שנקרא בן (וכן הוא באגרות שלו). ולא רק בדרך אשר אמר לוקם שנקרא בך מתי מרקום ולוקם, אף שגם אצלם יש מאטרים רבים מישוע האלהים לפי הרוח (רומיים א' 4) שנולד מאלהים (א' יוהגן ה' 1) כשר ודם (יותנן א' 14). ועל כן הביא יותנן מאמרים רבים אשר אמר ישוע המודים על זה כי הוא לפי רוהו שוה לאלהים ואהד עמו:

המצות ביום "ד לחורש ניסן, ותלמידיו היו שוחטים תמיד את שה באפסום בסוף המאה הראשונה לימות המשיח בימי הקיסר מריאנום. מספר שהקיםר דאָמיצאן הגלה אותו על האי פטמום *). והוא מת נמלכות האלהים באויא הקמנה לפי קבלה אירענעיום. ואייועביום הפכח (שם, וביוענמאל בספרו צור קירכען געשיבשע). הוא פעל היבה הוא עשה מופתים רבים והחיה את המת (שם). הוא חגג את חב ב) הֹכָן הספר הוה ומטרתו, הוא להעיר לבות בני האדם להאמין ואת הספר הוה כתב --לפי הקבלה - לעת וקנתו,

The state of the s

בים בים שליין שניתי לנה.

ללם שפים לו כום ונבוכם פליפו, במיש לוקם מי 17 ונממי יים 14 ולם כולי

וממים להלן ייב 41. 21) האתה אליהו ויאטר אינני, פי שאינו לליהו נפלמו כדעת השולהים

האב הוא הודיע, בניאור מישר שי בניאת: בשלם ע"ד הכחב להלן י"ר 9 הרואם אומי ראה אם האב ונו", והקדשורים פרשו על שי שנים שיוון האלכוסנדרי כי כל הנילויים מאלהים חיו ע"י לגוש הגן, כי האב הוא כשה וכן דעם המקובלים,

ולדק כי מעטים נמומו מילם ומילם מה כתוב לשכ במוכם כיחים. 18) את האלהים לא ראה איש מעולם הבן היחיד אשר בהיק.

נמיכה בסופו מי אל כמוך ניסא עון ועובר על פטע וגוי, כי חפץ חסר כוא ובי כי יכה כי עם כי מס כי מכול ומי ובי מוני ובי מוני ובי מוני בי מס בי מכול ומים והוא יפה את שרואל מכל מנומחיו (ועמיש בפטיק 4), כי מחלואו לקסט חסר מל חסר (מסיק 16) ואולם כססד הוא מעוכב באתם כי מחלואו לקסט חסר על חסר (מסיק 16) ואולם כססד הוא מעוכב באתם

The same of the same of

ואמס, רק סספסיק כמחמר מוסנר נמדום יומקן. 17) והחסר והאטת באו על ידי ישוע המשיח, ירמוז אנ הכסינ לגא ועל זה בקש בעד השלימים בסי "יז ספוק 24 ועמ"ש שם. 16) וששלאו לקחבו וגוי, דברי העבשר ויסונג על פסוק 14 דב הפד המוכ, והוסיף למער נססוק מאמר זה נטולם היה נממע זוני, (נפיי וויים המיוחם למייעל). 14) ונחוה בבודו ככבוד בן יחיד לאביו, פיי פרמו כפירו כפי

אורי זם אורו של ממשים, כי למון מתך מורה שהוא אלל האלהיכי. 9) האור האמתי הכאיר לכל אדם היה בא אל העולם, שיי שהיכ מוכן לכא נעולם (אין קאממשן בעבייספען) כמס שכא יותן להעיד על

4) בו היו חיים וההיים הי אור וגוי, ככל דנייו פה יימוז אל ככסיב. נמכלים ליו 10 כי ממך מקור מיים צאורך ניאס לור ופכםו נפסיקתא פ' קוסי ארו זה אירו או המשום וו לאו וויד חיים ארא איר האירור

אנות פים) אלא גם המאמרות הסנסים אתר אלהים ויוליאם ע"י האלאמי ובדגד ככולל שהוא הממלע הכל כירוע, או כוונטו להורות על דביי פאול אל הקולשים לי 16 כי בו נכרא כל אשר בעמים ואשר צארץ כל סנראם וכל אשר איכנד כראה ובוי.

כבר בססוק 6י, והגן. 3) הכל נהיה על ירו וסבלעדי לא נהיה כל אשר נהיה, כפל מלמרו כהרום של6 כלמר כי יש עשרה מלמרום יוללים מהקביה (קושת השבנה 2) זה חיה בראשית את האלהים, כליל לפי היונים, ופיי ווילפקר (נספחקמו אלכפר נפספלט) זה, נחור אלהים היה בראשים אלל אלהים ומקניל

עם דברו נפסוק 14 שלחרי כן נהיה בשר, וכזה מיחל שכפל מלחרו שלחר זה

ם׳ 9 מ׳ם. 20 הנה ארבעים ושש שנים נבנה ההיכל הזה, פיי המפרטים

סמערמים (נסטוק שאמר זה) כל אשר יאתר לכם מעשו ושרלה שישטה אים אום. 11) וורד אל בשר נהום, ע' נממי ד' 18 ויכא וישנ נכשר מוס וגי'. 12) וורד אל בשר נהום, ע' נממי ד' 18 ויכא וישנ נכשר מוס וגי'. 14) וומצא בשקדש וגו', ומשי מרקום ולוקם יסשרו כעין זה נכשיעמו האמרונה ליכוק יום נכשיעמו

עתי עדיין לא באה, פי כיוו לשלן זי 6 עמי לה בהם שמשה של מכם במספסם. ויף על פי כן לכנוד איוו שחשבה של במספססם.

ដ

אבן כמו פטרום ציונים.

לי 8 מים. לך יקרא כופא והוא ביונים פטרום, כי כיפל גלומים הול (43

ליכופליכ, והגן. בעבור יגלה בישראל באתי אני לשבול במים, כפנפר נפרקום

ונו ועי נמעםי השליחים ני 28 כזה. 89) בציה אָנְיָה, כן ישלמי לדעליטש להעמיק (וכושים אָנְיָה מעות) שהיה מקום העברה נאניה, כן ישלמי לדעליטש להעמיק (וכושים אָנְיָה מעות) שהיה

האתה הגביא, כי נספר לשטון של המשמונאים (ייב 41) נמלאו שסיסודים קוו אז כי יקום נכיא ביסראל וכן לכלן ו' 14 מנכיא הכא לשולם, והמפרשים פרשו שיידוח אל הכתוב (דברים יית 15) נכיא מקדבן מאמין כשוני יקום לך

יוחנן א' ב'

במפס בוי והום דעם סיפודים כמדך יון עי מוכריו להרכממל דעים פילון בים.

の大田は

פרולל, וחולם יעקב בשניח חור בחניחו (מי 17) חליכו היה אנוש אנוש כונות עים, ובסוכה כי מ"א כמלא דכרי ל" יוקי (ששים גלילי) משולם כם שלו משה וחליהו למדום כוין, ולם ירדה שבינה אלוכני פי צולשים דעה חתרם שאלים וחנוך היו ביכ כתו ישום שנפלכם כפס דבר כי חלאָבאָם בי סוכחו דבריסם בפרום שמר סיכנום פי"ן בשם סיד משם דיניחון שאלה במספרי בקימונים, וכינקום (נמאסטיקער) ביו על יקור השאלה האחם דעם בחבם שאליסו היה עלאך שירו מן השמים כי *) וכפייוםי פה הוסיה כשמלה הלה מליהו עלה השמימה, וכעני נספרות הקדמונים מכל כחדם כמים קולם חלסים חלוי (פנדים כ'6 28) ופיי הרמנין שהחלוי הו לאכיו שנשמים (כמ"ש לכלן ייד 6 לא יכא איש אל כאב כלמי של ידי, ושם 9 את הנתש וככל תנועותיה מלאו רמזים כידוע מענין מנתש המכר נעורה. ואינם קשה תדוע עשה נחש להסתכל על ירו לאציהם שבשתים כלפי תעלה מדוע לא (מדכר כ"ל 9) ויעם מסה נחם נחםת ויםיתהו על הנם והיה לם כםך הנום לת הכוחם חיםי כחם חם החב וני) יהיו כו חיי עילמים, והמשים נהיה בעולם החבור על העץ כמים להלן מד 32 38, והמניט אליו ומאמין נו, ועל ידו מסחכל המדון פה גלה סוד הכמונים כי הנחם היה כמו על המשים שגם הום כשם ינשם שארור מכל מים השדה נהשך מן אמוכם המכרים והשרשיים הקדמונים שהקדישו די כסחלכום כלפי מעלם בלא נחש? וחלא לפי הסורה (כאשים ג' 14) הנחש הוא אם לבם לאביהם שנשונים היו מתרפאים, והחירון הזז אינו מפמיק כלל כי שדיין יחש ממים או כחש מחים ? אלא נזמן שישראל מסחכלין כלפי מעלה ומשענדים זים ופניט של נסם כנסשם ומי, והקשו על זה נמשנה לש השנה (פינ מיים) יוכי

לך כן החדם חשר ירו מן השמיב וחום נשמים פי שחום ממיד בקשר חמיץ עם 14) וכאשר הגביה משה את רנחש במדבר וגו', סכוני אל סכמונ סאנסים ואלן כי ילה משמים ולכם גום שפר ואולם בכשיונו ומחשנמו. וריישמי היא בשמים גם שחה, ועמים להלן נכיאור פילופים צ' 7 נזה.

(13) ואיש לא עלה חשטיטה, יסונג על פסיק הקורם שבני אדם לינם יכולים לשפיג עניני השמים כי איש מן הפיים צדורנו אלה לא עלה השמים (* פ"ש. והום שאמר ג"כ נפסוק 12 אם הגדהי לכם מניני הארץ /גר', והגן. φ

10) רב בישראל אתה וואת לא ידעת, כי דנ נימואל לרץ ליוע כי טנילם במים היא אוח שיליני על לידה חושה וכמים למעלה בניאורי במרקום אי

מיר ישאר שלשים, והיה כגן שלשים כמל.

אחר לידם המשים וכן יש דאיה מן החלמוד שנם שיו מלכום הודום וכניו קודם וכשמנכה סיט מן ק"ג ישאר ל"ג, ולפי זה אתי שפיר גם פה כי כשמנכה ליד מן סהורגן מחס ושלש שנים והחורגן הים בשנת ס"ם למשיח כיהים (צי למח דוד), רואים נממי (ני 16) שהרג כילרים משנמים ולמשה הרי לך שחי כערך ג' שרים

מקום שינון לפי כפציכופהן ולים.

בים שאן (מקישאפאלים) כשתנה מילין רומיות היה מקום פאלים ושם נקרונ יש א כסר שלים מיש. ועי לכלן ד' 5. וים כחבו נשם היכלנימום ואייזבנום כי לדכום לנתנמום סין פיצו בקשם עון סיכר) ונירוסלמי עין פיים כייד נקדם עין כוסים אלל כפר סאלים האח שלם (ויבת יעקב שלם עיר שכם לפיי הרסונים עיב). זלמערנים אנא משם נקרא שין אסכאר ושם נקשה מבורכם הפשוחה לבי מזרא עד היכדן צנמלת יוסף ולדעת כלשופרט נערך עלים עלו הים יהודה לסכריאטעם מסב). ומעין דרומים של כפר פאלים מולא כפר אפבאר" (בנראשים רבה פלים אוכרים שנבעל פייכ כפע לעינון להעניל שם, ונפפר חגואה הארץ כתכ למזרח שכם כשחי שעום פו שבים ציתר בקין אשל ביכדן ימינש ואין כו מקום לחב ידים לפנול במון עם

23) וגם יוחגן תיה שובל בעינון קרוב לשלם כי שמה מים לדוב, על כועי וגו' וסנחסי חם השנישים נחם ולכפחים וגיי שיש.

כום לכל גם יומנן פמצעל (מסי ב' 12) שיש, וכן נוזרים יינ 7-9 מדע עולי בליכוף והניכור בעולבי, ועל זה יסוננו דברי ישוע (לוק פים 49) להעיל ה (בציל) על החדץ בחמי ומה משלמי כי כנד נערה, היא האם מלדף הגיל ועל הבירור יכרספונים חמכ ומי מכלכל חם יום נוחו ונח כי כוח כחם מליף ונוי שחו מפריל לשורים וכן לפלן 🕶 18 שתם סשלם כזם כדון וגיי, וכן מלאפי בי בדברו מביאמו נטלן פי 89 אמר אני באפי לשינם הוה לרון למען יראו העורים והכואים יהיו יאמין בו כבל כדון וגו׳ ססדין נביאס ראשונה של המשיח הוא רק על דרך זי שהמלמינים נסרוים מן ליכי מלמינים ופועלי עולה יפרדו מעושי האמם. וכן ישום

19) ווה הוא הדין וגו, כא לפכם מס שאמר נפסוק 18 ואשר לא מזש לדין ונוי ימנחל נמפוק מחמר זה.

THE RESERVE OF THE PARTY OF THE

ersia.

ונוי) ואחרי כן מובר מביאחו השניה. מ"ם ישוע להלן ני 89 אני באחי לעולם שם נחמלם הסימן מביחשו הראשונה (הנכי שולם מלאכי זגו' ופסחום יגא של היכלי למשפט וגוי כי הכחוב דבר שם על המשיח נדרך כלל יכדרך כל הכניאים. ומדבר בוי פי ועוד פוקומות רבים, ועל זה יסונג ההמיב במלפי גי 6 וקרנתי לליכם יהיה ביום האמרון כמים שם נפסיק 48 ננום המשים פעם שנים כמים נמוון יופרן בעלמו להגן מד 47 כי לה בחתי לשמע הז כשלם זגוי, כי הדין הגדול הכולל

לא שלח את בנו בעולם לדין את העולם וגו', וכן ממר ישיע (17 שנכסל סלטון עם סוסשם ביפור כדרך יומנן המיד וכן דרך פפול סמיד.

המנשר, ולפי זה המאמר "לממן לא יאבר וני"ב איכנו כפו לשין בפכם. ויכול להיום 16) כו אהבה רבה אהב האלהים וגוי, לישמי כי לָלָה כם זכני בניתעכיה משים.

על פתשים (ישעים יים 10) שכש ישי אשר עותד לכם עמים, ודבר פלא כי נחש מל כם כמו שימשו עם המשים כי יכשה על הען להצליני, ורומו גיב על הכעיב בסיותו לקללה בעורו שנאחר קללת אלהים חלוי, ולכן שם משה גם כן את הנחש המשים פרט מקללום הפורם קללם אלהים, וכן אמר שאול אל הגלטים ני 13

A CANADA

1

פוכם בדיכם ולם בסדם קלקלסם כוי. ועי למעלה בלוקס מי 53 ולם קבלוהו

ខ្ល ¥

לפי חודש חשה. (צ' חולין ו' פיל) כי תניאים ראים מאברהם שנכה מזכה ל-פר עוצל נוכסים חר בדוד) לום משם לננום שם מובם לכי נעצדם לם פירדן. סנרכה לחמר על הר ברוים (דנרים מים 29 ללוסח הסומרונים (שם ניין 6 הקדום הפרכה לחמר על הר במקום שכם (לַמשׁמים יייב 6) וגם יעקנ (שם כ'נ 20) וממדי כן לוח משם סל ברוים הקחום להשותגונים ושם חים להם כים התקדם שהקרינו גם אם קדננומים לבי יוכחן ודי ישישאל בייר יוסי ששלכו לייושלים להחשלל לא שיו לך מללי בפום ונועל בַמדרם לבס ברחשים פליוב ופי שים כפון זה שפתרו הכוחים כן השותדונים

20) אבותינו השתחוו בהר הזה ונו', ימכן סככלמה לו כחלבעה לם ים אבה שומדונים. וכן דעניטם נהעמקסו האחרונה.

סיכר הכיל, וגם כנה שיתרון למקם מחד מן הצחב הדו בידוע. וים העמיקו נעצור מין לפים נפשימות שנה משומרון המיר כין נרחה להלן שהחשה היחה מן העיר ויבא לציר מערי שומרון. והיא ניונים בשבאנשם ע"ם עיר הראשים שתרון כי

?) ותבא משה משטרון, פיי תחיץ שותרון כתו לתעלה (פסוק הי) כינמש כפולש לשון כישל על לשון והגן) וכן שדגעו השצעים.

ונחורם (דמשים מים 22) ומני נחמי לך שכם ממד על ממך ומי מתפכשים כד אשר נתן ועקב ליוסף בנו, כי ביסוסע כם כלמכ ויסיו לבני יוסף לימנת, פעיר שכם מסים לו שכם אחד על אחיו לנחלם בעוור שיערת בקבורקו (ופיי שכם

וו'' אך הכונה על הכפר אסכאר הגישל בנאורי ב' 28 שנקרא גם בחיחוד תכפים סלקה השפה, ולהסך לסוף וחושע ואמר ואם עלמות יוסף קנכו לשכם בחנקה השקה על העיר שכם כי שכם ידועה עד חיים (בשם נאבלום) ולא "אתר עליה סימן מעול

5) ושמה סוכר היא מטול חלקת חשרה וגוי, לא יכון זכרי סמפרטים

ומיה (לוקם יי 25-27) כי הלדקה שיי האשונה הוא מבלהה כמום המשיח וכמים הולאם סבט לי שיבה לוחות פיתחו יש מחלם בי מחלים לי ששה הדילו. בשנה כי וולאם הולאם סכמוב (יטמי' ייג) אם משים אשם נפשו וגו' נדוממו ילדיק לדיק שביי לרפים וגו' וכת"ם שלול לו ברומיים נ' 25-25 מים.

מיסטו על כללב בעדמו. ובזם הוסרם קומיים אותי אמיכה מדוע לא ישים ישום לא 26 כל המלחין בגן יש לו שיי שולם וכמו ששיכש נשבוק 16 16 שיי משילו רום הקדם ששורה על הנציחים מינה שורה מלם במשקל וכיי.

פי שנים נכוסך אלי וגח פיש. וכיים בילקום שתשוכי איוב כים לשבוה לכום משקל כבר אם משורש מן הכסוב במלכים ב' (פי פ) אלל אלישע שאמר לאליהי וישי נא מים שנת, וחום לינו דומם לנכים מחר כי ap הנחל שנהם הים לו היום נחדה הקב"ם מלאו ברוחו (למעלה א' 32) ורוח כי דבר בו ומלחו על לעוגו וע"ב דברי 95) כי לא בסרה נותן אלהים את הרוח, פי' 34

ותפפרים וכיניש לוקם עי 58 ולם קנליהן יניי.

7

(89) ושומרונים רבים מן העיר ההיא וגי', אנל לא נמאר פעלים רנים שהכינו נאמריהם אל מלבות האלהים.

יפוץ על עלמו. לגל מן פלסון אינו נדאה כן — ועל כן סדטו לגום סכנסים סקדמונים שנום יכורן על הכנילים הקדמונים ועל יומגן המטגל וכדומה לדיקים האלפים ע"י שענלו חובן ויעשים למאמנים, ולפי זה מה שאמר ואחרים פעלו ב"ק ויפטוף אם השנואה היינו מה שעשי השלומים והיוממינים שאפשי דנים אל מלכומ הבין אם הובנות ויוֵדל את התנוחה, (שיד מתי ייין ויירקות די) והקולל יקח שכנו פונמו היחם של עלמו לעשן ישמה ישדיי גם הדכע גם הקולר כי הוא הזוכע ואשר אשר לא שחומש כי ואחרים שחבר ואמש נכנסמש בעחום, חחמות דבכיו כיאש כי בי בואת יאבן המשל, כי זם זיכע ולמכ יקליר, לככי סללמי למכס לקלכ למ

38 אביען ישמחו יחדיו גם הזורע גם הקוצר ובפסוק 38 37 מלפום האלהים וחיי שילם. וכסטוק 86 תנאר יותה והקילר יקה שכרו ויאפוף וסום חומבו שסלבים לקור ושעם כחם לחבוף בחברה כן כשרם וכן ביחו לב נייכ ברום קדשו כי רכים יאמינו שכוא מישיע העוכם (פשוק 42), ואמכי מיהו שכו כעים מן סשומרונים פיי פילישים המכשר כוניש נמנשי השלוחים מי 6, 5 - 17 פיש. שכשוב בששוק 30 81 וילאו מן השיר ויכלו אליו מרם יבאו וחלמיות ונה. וכלם זה בעצור שהום כבר רחה ברום קדשו שהשותרונים הגכים מן העיר חליו וכמו פְשָׁלִי של שדות לנוח פני האדם כי כבר תיכנים הם לקגל מלכית השמים, והמד סנואה לחיי שינם. וכעין זה מצא פעסי בי 12 ואסף את דיני אל אסתיו וברי.

35) שאו עיניכם וראו בשרות כי כבר הלבינו לקציר, כום ממער יומה. גם אצל היהורים היו למודים מקובלים נענין האלחום כיווש.

באלפים צעבור שאין לכם כק שורם משה ולא דברי הגביאים התגלים מענין אלהום אתם משתחוים אל אשר לא ירעחם, פי המפרטים טפינם יורשים פֿם (22) כממר כן, וכגן.

נכומי ונמבטיוכים. חן שם ענין חתר לנתרי ועיב חתר שם ועחם הים — וחה לם לאב נפום ובאמת, שאלא גם כהר הזה ובירועלים יוכלו לקשתחות ברוח וכאמת כמו עם תאמרו צשרק 23 אלם הכא שעם ועתה כיא אבר עינדי אל האממים ישמחיו פתקדם של קר בדים ושל ירושלים שיי פרומיים וסיונים. ואין לתאתר כזם שייכום השועדונים לא באו לירושלים כן פיי בביאור מייער ואולי ינגא על שורגן בים ואף כי השליחים נעלמם היו משכימים ומעריגים לגיה החקדם צירושלים (שם ג' 1) מ׳ 5–55) ואז עזבו אם עבודתם על הר גרזים, וגם לירישלים 3 א באו עוד, ינבא על חשובת רוב השוכרונים על ידי שיליסים ושאר השלוחים (מעשי השלוחים

21) כי תכא שעה אשר לא תשתתוו לאם בהר הוה ולא בירושלים, משל פיו פניו פולכים יכופליפה ונו', וענין השתחומה פה היינו עבודם הי יבא כל צער להשחחות לפני (ישעיה בכופו).

יחנן ני ר׳

שלין לו פיש וכוי ועיכ שוכנ שם זמן כנ.

פרשו שהכונה פס כל שכר הלאן הכושר בנחשיה ב' 82 ויים 99 שהוא היה צלשונים מסום בענור שהיחה מקום חסך לרנים שחולים רגים נרפאו על ידה, והמפרשים מערכים ירושלים כפי הכרלה שם (ואין כבון בכיאור וויים שחיה בלפונים מזהפים) אולמים נפרדים למשכן הפולים, (ולא ששנרכה משויה כעין בנין), ושם הגרכה בית עברות בית חַפְּדָא ולה חמשה אולמים, פיי על יר פגינה היו נמים פי 2) ובירושלים כרכה על יד שער הצאן אשר יקרא לה בלשון בים. ושם משקים אותם מן הנהכ הניעל לפי דין המשניה פיףונילה שלכיך להשקים ולפי המשנה בשקלים פ"ו מ"ג ומרום שוף פ"ל היה שם בלפונים מערבים שער ושם לועם לייושצוים פים כהר נשם כהר כלאן ואוני זה בוא הנהר המזר שה. 6) וידע כי ארכה לו העת, כליל לפי היינים, ולדעםי פניני שידע נמלם המשקים על מקום הלאן כי שם הים מקים לאן שהמשי של הקסף במשקיםם ליים להמשקיםם ליים ליים ליים ליים ליים ליים בכשמשין שמוך לשמישמן. ולדעתי לא כיין יימון אה על שער הלאן כי אש כונתי כן, סים כקרם שער ירובלים שם שער כלפן ששם כיו ממקולים כלאן ועוברים דדך הקרבן לשורם שביו מכולון דרך שם הקרבנות שהיו שמישהן כלשון ויכול להיות שעל " ביומן דב שוכב שמה ועייכ שאלו החחשון להכשי ועייכ אחה שוכב שה, והוא השינ

2 בדברי ניקדימום.

כבוד לנבוא בארץ מולדתו, התפרשים נומקו בשירושים שונים על עלם כי ש"ש, ולדשמי הכונה כמו שאמר יוסגן נשלמו נראש הסימן ויהי כאשר כודע לאדון לעיור כי כוח יסיע ידע כי לח נכבד הוח בחלץ מולדתו (יתםי ייג 57) וסם לח על לשר בקשו הישורים להמימי) וסה סיים ומבאר המבשר אח סיכמו בשינו לגליל סכשוב לכלן זי 1 הלך ישוע בארץ בגליל כלך ועבור כי לא משן לכתחלך ציהודם מסם שלה ישמדו שליו נעבור שתשמיד חלמידים הרכם ושל כן שנ הגלילם (ש"ד יסודה וילן שנים הגלים שחבוכה בתפור זה כי ישוע נשה מוהפכושים האנה מיכלתו (48) ווצא משם ללכת הגלילה כי הוא ישוע עצמו העיד אשר והוא מפן להודש וני. ונוה כנין גם כן שמומר, יומנן פה נפפוק 14 זה כום המום פיכודה ים לו חלמידים כדכה ויחסכסם כמו שלמכו לו למען יכלו חלמידיך ונוי יכל מו ביים מוברי האמים שלו להלן זי 4 3 כי ביהידה יהשתחם ולא בנליל כי יסון לו פלמידים ומחמנים כרכה ופ"כ לא יעוכר על עלמו יובאם הפרושים נגדוק כי שמנו הפרושים לשר ישוע סעמיר וספפיל מלמדים סכנה מיומק וני' וילא מלרן ים בני מספר בשבור הכחוב במסי שם (68) ולא מסף שם גנורום דגום משני סשני אשר משם ישוע נכואו מיהודה לאנן הגגיל שהאושום הנעשים נגליל הם מעם ססר אמונסט, אגל נירושלים אמד יותכן למעלה נ' 23 ויאעינו רנים בשמו כי ראו האומות אשר משה ולא ספרם כלל כי חדל לקשור כי אין מספר, וכן שם גי

70.00

Miller Frankling

א יובל הבן לעשות דבר מנפשו וגד, עי נפסיק 30 ננימור 🔆 ונמצא כי התנהג בכל על פי יסודי החולה.

מלקים שבקרנו, מבל שכ"ם נחומו יוש כי חמד הוא שם המלחים כתנואר שם: מותרים לישה לשלשל כירוע. ועים לשקן היהורים נסשיק 18 של שמדמה שלידו החדרנה הוח קים חם הסורם נכל פיפיה לחלא כל לדקה (ממי ג' 15). כי פם אליו חשתעון כי ללירך שעה ים נכח הננים לשנות ליום מעם ען העלים בים... משם לפי שעה להדחום חם ביולחי. וכבר פסקו נחלמוד יכמות לי מיצ של פסיק ואל משאל שהלא יכוש בעלמו אמד (מהי הי 17) לא כאמי להפר אם השודה וגיי לאלפים. ואף שנמנאר לשלן "ד 10 כי כל מעשיו פיו לפי שנע פאנושים ביום אמד עמו ורשום אחם שינו וכל כעולם כולו שני כצייל. כי גרשות היחיד גם אמרים מותר לישה בשבת ולשמיר לישה ברשותי דשית היחיד לפי דברי כי הני בן החלבים מבי פיעל עד עחם אף לאמר שניסהו נשנת כעבור שכל העולם שלו דכן גם אני רים שאצל הקניה כשים אמם היא כשים היתיר אך שלו כניל. חה מאמר ישוע פה בנשות נדפים כי ארנעי אמות של אדם קונות לו צכל מקום כיווע. על זה השיב ספרומים על סמך דברי ירמיהו (יים כינ) ועייכ לסרו ג'יכ נסלטל יומד מדי למים לתקום, ואף כי גם שלפול מכשום לדשוח אשור נשכם לגני אדם לפי שוק פום ים חים ומים נקדם מלחכם עוד אלגו והפעולה היא כק כשלעול מתקום צמשם ימי בראשים (עי פי' מיכ שם והוא מעוח בעיני) אבל כעם . מצולם הקריים כינו, והבונה הים כי אף שכמיב וישנום מכל מלאכתי זה הוא נעשיית יש מאין שעשה כנלו, וכן הקצים לפי שחץ כשום אחתה שמו וכל השולם כילו שלו, מוסר ככל השילם מירוב אין מוחדים למימי נחלר אבל אם אחד דר בחלר כדי הוא מוחד בכל החלד מכבד אם סבבם אל יסב בו כומים אל יוריד בו נסמים אל ילינים בו מסב וכשיב כחלם שחל מרנסרושום חם כ' שקונה (ברחשים רבה פיאה) הם כדנרך שבקצים על כל זה כוחים אנחנו שבקנים חשיב כנות ומודיד גםמים וכוי וכדומה. והשלכ לו אמשול לך משל לשנים שסיי דרים נחלר לחד אם אין זי כוחן שירוב חד מחן יכוק לוער שאף כי כסוב וישנות אלהים ביום השניעי וכן בי צו שנת עכל עלאכמו למדן שהמיר לשם מ בשנם כליל, ועל ידי השיב חני פיעל עד עחה, עלות עד עהם אחר על אשר מרפא בשבם על פי יסורי המודה ועי שם בכיאורי, אך חשיקר נולה נשבח כי כוא גן האלהים ואחד עמו, וכלא מלינו להלן זי 21-23 שנוחן חירון אין הכונה כק לחדץ הכפוחה נשנת כתו שהמ"י רופא חולים בשנת כן הוא רופא

-17) ויען אתם ישוע אבי פועל פעולתו עד עתה וגם אוכי פועל, הרפואה בשנש ועל הלווי להגרשה שם אם משכנך ונו' כמסופר למעלה, כי שאם 16) על כי עשה כאלה בשבת, כפיל לפי היונים והטענה היחה של סמשוב בלשום הרבים אשור לרעם הפרושים יותר מדי אמום כידוש.

.763 17

2000 וו) הוא אמר אלי שא אם משכנן והחשלך ע' בכיאור זה להלן

אשר ישמנו הממיט וניי ידמח על קבלם הכנסים כי ידר המשים לשאל (וכמיש גם מאול של כאמים ד' 8, 9) אחדי מומו ויבשר אם נשורת המלכות גם לממים משול של כאמים מיו מי למיי שעולמים כי הוא לקא אותם מן השאל והביאם לשמים כמיש גביאור לוקם ייו 28 מיש. וממיש בכאשונים לפערום ד' 8-נוה. לשמים כמיש גביאור לוקם ייו 28 מיש. וממיש בכאשונים לפערום ד' 8-נוה.

ואבר לם יאמן כו ככר כוון וגו' ש"ם, וממ"ם נמזין יומנן כי נום. 25) בי תבא שעה ועתה היא, פ" שמיכף כנס באם נמוטו נימים כאלה. אשר "שמטו הממיט וני' ירמת על הכלם הכנשים כי יכד החשים החאו (היישה כב

מומו וכל הוכרים פה הם יפוכנו על לחרי מוחו כת"ם נפפיק 20 נפם מוחו בתשפטו ביועבו על לחרים, פיי של ישיינו עוד בתשפטו

סבוכה כי יכנדוהו בסור בן שהוא אלו אניו ואפין הוא השל הבי הי מדון ומושל בכל משל ולבן אתר מיבף בסקון שאחר זה מי אשר לא יכנד את הבן גם את האב אשר על מו לבו אתר מיבור זה הרימהו אשר על מו מיל מן המלאכים במשל מלימון ויבול מן המלאכים במשל מלימון ניצון או אל ימנה ביהורים לאדון ויבול מן המלאכים במשל מכלימון ניצון או מלא גם במשכה אנות ש"ד ומיב ומורא דגן במורא בעל דבריו אלה כי על דרך זה מולא גם במשכה אנות ש"ד מייב ומורא דגן במורא שמים וכחומה הדבה גם במלמה.

שופה ככל על ידיו כמים לכלן מ' 50 ים אחד אםר ינקם חשפום, וכן או הדומיים לה 16 יום ישפוט באלכים ונו' כיד ישוע המשיח, כי הוא הוקם לשיפע החיים ומממים כמים נמנים מ' לקרינסים מ'ין 25 מים. ומממים כמים למען יבבדו כולם את חבן באשר יבבדו את האב, פה כללה

ששה ככל על ידיו כמישלכלן מ' 50 יש אחד משל כל המשפש וכן לכן והקניה ששה ככל על ידיו כמישלכלן מ' 50 יש אחד אשר יבקש השפוש, וכן אל החוויים

יחיה את אשר יחפץ, כי ימרומם לפדון ומופל ויוכל לעטום מרלוטו ומנספו כל דנר ושמים נפסוק 30 נזה.

20) ועוד מעשים גדולים מאלה יראהו וגוי, מי מאלה המכנים לתעלה ככומה ומפלמול בשנה שמורים על גדולהו עוד מעשים גדולים לאחד מהו ומקותמו, כי אז נמן לו סטלען בדולמו לדנים אשר ישמשו, חם ישים לאחד מומו ומקותמו, כי אז נמן לו סטלען בשנים כאלך כמיש בעיף שמי וסקנים סקימו לאדון מושל ושופע (מעשי סטלימים בע 36. נ' 18. נ' 18. מ' 19.

A STATE OF THE PARTY OF THE PAR

יודנן ה'

פליחם החספים.

בהם וגוי, כי אתם מתפנים כן ולאתם מיי עולמים באים רק עיי המשים כעוום בחובים אשר תחשבו (לאיל) שיש לבם חיי עולמים בעות במונים בעלמים בעמים כיו 10 יראה זיע יאלירן ייוים פין שהאים יארן יעים. אפר בעמים בעם בעמים כיו 10 יראה זיע יאלירן ייוים פין שהאים יארן יעים. אלו בייו משלמי בעות במונים החובי בעות במוני במורה ואקום מיי שולם וחיים, כי באתם החובי לחיים אלו כייו בעותה לחובי בעות במוני בעותה לחובי וועים בעורה לחובי אין מחובי לחובי בעותה לחובי בעותה לחובי אין אורה לחובי בעותה לחובים בעותה לובים בעותה לחובים בעותה לחובים בעותה לחובים בעותה לחובים בעותה לחובים בעותה לחובים בעותה

מייער קולא זה ,מטמימע שונאלדותללילף ע"ם. 38) וודעתי כי נאטנה עדותי, ויש נוספ למר ולחס ידעמט כי כלמנה נשחמו חס יומר ככון בעיני.

ומשמפטי צוק, פיי כאשר אשתע מאפי כי חביו הככו וימים אין מים אם אם כ על כאם אי, ואם השאל כלא נעלמו אתר בפסוק 11 פנן יקים אם אשר יחסץ ונוי כי כל המשפט כמן לבן ונוי כי הוקם לאדון ומושל בשולם כמיל, על זה מהן משובה כי לא אבקש כלוני כיא דעון האם שהוא בכלונו מכניע עלמה ובביאור

סמים המסים. 80) לא אוכל לעשות דבר סנפשי כאשר אשטע כן אשפוש וסשפשי צדק, פי כאסר אשמע מאכי כי אניו אלו והוא אל אניו חמיד

ים ימקים לא ממס אך צנולו שנם שנים כיווע. וכן נמלא בשנקי דנני ללישוד מליצ למם כקרא שוו של משים ינון שעמד ליינן ישיני עפר עיש, כי או חשים

על המחון על זות כי הנה שעה באה וגוי, פיי פל מחמפי על זות מחיים ולו מממסו, וכול על דכך הנלמד נכסוק 20 מים. על זלק הנלמד נכסוק 20 מים. על זלם כי גדולום מזם יכיו ולו מממסו, וכול למד ומהה כול כמו נפסוק 25 כי בי הנה שעה באה וגוי, פס לל למד ומהה כול כיו דיני אייידי

כל מכם כמשים חם שמותר לכלן שי 35 הממצין גכן האדם פיי הממעין גי לני מים שלמן ומו המשים, ולכן קדם שלווו חמיד גשם גן אדם לחורות שחא אלים יהיב שלמן וימו המשים, ולכן קדם שלווו חמיד גשם גן אדם לחורות שחא

ככל נפסוק 20 ועמ"ם בניחור 6י קוריומים מ"ו 25 נום. 27) ואף שלפון נהן לו לעשות משפט בי בן אדם הוא, פיכפו המסרפים פרוחו על הכסוב בדניחל זי וחרו עם ענני פונים כנר פינם חתה וגוי

יום משפט משן לבן. וכוח בככפל שם ונשפוק 27, והכונה שנמן לכן להיות לו מיים בנת בני הוקם לחדון ומושל בנילון ו

TITLE TO THE

לי (פסוק הקודם) יהיו נכתרים מן ישראל אשר יאמינו לדברי ולשון אשר יש ככו שמערו מכתו ישראל בקבלהם כי מקודם כשלם לכאדם במוחו ולבנו ברהורים שובים לנם חלי ונוי וכמו ניחוקהל חים 31 ומשו לכם לג חדש וני, לך הכונה פה כמו לפי יפוד השורה יש במילה להמהם וכן ישוע שמר למעלה (לי 40 ל) ולה שנים ש סים נזרה קודמת מי יכא אל המיים ומי לא יכה, והגזרה מברחת את האדם. כי לי חני וכן לישל 44 לים יוכל חים לה השל בלים חם ימשכחו הבי חץ הכוכם לער בדרכי כי וזה כקרם ממשיוםם דלשילם וממכי כן כמדם בשכלו ודשמו חישב

37) בל אשר ותננו לי אבי יבא אלי, פי לף כי רונס מכם לם יחמינו

בדיום הוא פה של הנחם האמיתי כניל.

ברחשונה לקורינתים יי 3 וכולם חכלו מחשל חשד רותני יגי' כי ששו מן הלור כרושני בשני מנאיו, היינו שנא משם ימן לכם הלמש האמימי כ"א אני מומן הלמש וסלור הסום היה המשיח (שיש בניחורי רחיום לים מדברי החלמוד והמקובלים), אלם נפבוק 27 של משמבו נמשכל השונד (שהוש כק לפיי שעה) כיש נמשכל הקים לחיי (35) וכמ"ם גב כן בפסיק 35 כי בשרי נאמש הוא אוכל וני' והוא שהקדים אאמד האמיםי כי שוא נושן איים הדוחריים והנלחיים לעולם (ז' 33) והוא למש המיים לכם לחם שן הששים האשיתי, לפי פיונים מלש פפעיםי מושנה על כל פעלער שמים ויאמר נוש ששל משם לם בים מן בשמים. שאם כן יפפור דנדי פאול שולם אשר כן כאדם ישנו לכם ונוץ, ואין כדיוק (באכדיוק) שם על עלום ען

(82 לא משה נהן לכם את הלחם כון השפים כי אם אבי נותן כמים ניים סם קיד עיב קוםעם קםי וכוי.

27) כי אותו חתם אביו האלחים בהותמו, יניון 16 ממממר נמנמ כ"ם מים הוחמו של הקב"ח חמש ועמ"ש בפשוק 38, ופיי על כן הול בקש לעד

WAR THE TOWN

אל כפר כחום (פ' 24). ובפבוק 24 מפרם נענור בראו כי אין ישוע שם וכא לם יהזיר עיד חביהם, דחם דעמו לחזר היו מכינים לו חפים בעדו לכשיחור יסע ובאשר שזר כהם כי ויבאו אביות מטיברים (פ' 23) אז ידוו גם הם צאביות ויצאו בה אל מקום חלמדדו. אך המון העם לא יוכלו ליסע מזה כי לא היו אכיום פת, מלמידיו, ולשי היונים בדקיוק ופסיק 23 להעסיק אבל אניום החרום, והכן.

22) וירא חמון העם ונוי כי אין שם אניה ונוי, ומז פנים כי ישוע מושקנה (מוקם ישם 88 - 40).

15) בי יבאו וותפשו בו להמליכו, המעין בממי יד 23 ונמדקום וי 46 יומה ממומי האלמי הממיל ולונים אל יומן המלמיר האל הילים אל יומן המלמיר האלים וליטים ליטים ליטים ליטים אליכוז ליטים איני ליטים אליכוז ליטים איני ליטים אליכוז ליטים אינים אליכוז ליטים אינים אליכוז ליטים אליכוז ליטים אליכוז ליטים אי וסעם לעקו ברוך כתלך כבם כם כם וכום חתר על זם חם חלים יחשו כחבנים לגדו כי זיון המלוכה עוד לה נה עד כי נסע לירושנים על עיר בן המונות (להלן כ"ח 20) העמיק יותר בעתקו לכבו ויכן הטעם מידם מן יחליכו חותו וע"כ

Control of the second of the s

סכמנםי למעלם 14) הנה זה הוא באמת הנביא הבא לעולם, ע' מס

יוונן ני

16

מים כו לו נשנם ויסונג על פנעשה נס"י כי וכן כמה משמום שרפם חולים נשנהי פה (פ' 28) אם ימול זכר בענם שרום רק פיקון אנר אחד חה מקלטו עלי שכשאמי שבמהם) דוהה אם השנה כן ומיתר לכל נופו שוומה אם השנם, ווחר דבלי ישום נפש שדומה הם כשבם כשנה כי חלפור (חבל בחופשםם שבם פיף הנופן כי חלישור) וחמר ומש מילה שיש חמר מימים חיבנים שבחים (פישיי שכים מיקן חבר חמד

משה נתן לכם הבילה ונוי, ניומל פים פים למכו חכין לפקום (22 פרפים כי, וכנד מחם זה נמורן נפי שונום ישות.

15) והוא לא לפד, כעל חיק חווכה מען פה שמים חלמיד יסופע כן eddid a, toch

פחז להחפנסם וליחרג, ופיכ הסיב פסיק 7 ואומי ישנא פי' שרואים לחרנו ובפיש 8) אני לא אעלה אל החג הוה, פי נפופוס, כי עתי לפ עולם עד

65) בלתי אם נתן וגוי, כהנמד נפפוק 37 פים. כתכון כאכילם שדבדמי כוא ברומנות לכאמן ולחיום.

3 63) הדברים אשר אני דברתי אליכם רוה השה וחיים, כל דברי סמת ולדק.

62) ואף כי תראו את בן האדם עולה וגוי, ולו חובה וחלמינו כי עולם, וכמים להלן נפסוק 68 ש"ם.

סיינו בכומניות לה אמין בו ולסמקיים בא מוכסו ואז לא ימום האוכל למיי (עברים שם ג' 19, וכן א' קורינסים נכן" מ' עיש) אנל האכילה מלחם המשיח כשמים כותני אך אבלושו בחוד מן לחיי ניסם) וסם משו על אשר לא האמינו וימוסו למיי שולם, (ורקדק לומד אם סמן כי לא אכלוהו נאמונה שהוא לקם מך פי משנה ג' דור המדנר אין להם שלק לעולם הנא כו', וזה אומרו כה אכלו המך ני ופני די שהם אינם באים אל מנוחם העולם הנא וכדעם דבי עקובא בסנדרין לשוס"פ לחיי שולם, ולא הבינו כי דעם האדון כמו שאתר באגרם אל העברים שי פוש דפלא הם ממו בעולם הוש עומה בערות, ומה שאמר בהקבלה ולא ימות היינו

A PARTY OF THE PAR

49) אבותיכם אכלו את הפן בפרבר ויפותו ונוץ, פמפרפים מחקן כקרם שמו של משיח יכון שעמיד ליינן ישני עפר מ"ם.

40) ואני אקיפנו ביום האחרון, וכן הוא נפרקי דרכי אלישור פליכ למס ססיות והסוד בסלימום אמר כל אשר ישנכו לי אני, וכן ליאלן 65 לא יוכל איש ניומה (לים מינו) שנה ליסבר מסייטין חומו. זמל המשרוחה דלשילה בקדמם החד ננמירטו לילך בדרכי כי או מסייבין אוהו שוד מלמעלה לנמור. ככי מוב כמים ישוע לסלן שסוק 40. כל אשר שמע מן האב ולמד ינא אלי ובססוק 44. ימשכרו אכי, ועל בא אלי צלמי אם נמן לו מאני, וממים בזה צביאור פיליפים בי 13.

שענין ומסיים ברלינו ובנסילמו יאל דרך הטוע ווא ההסכם הלוי נבחילמו, וכשמטים

בשר ונוחגין כיקן משמיש שיש.

בהפשה על בעשה נאופה, למצי שו סכלמה נכוף סיל ממסנה מכות
 בתולנו כתולפים ולו נהרגים, ופרשיי שינינו מון לוף סטוכנין נקיונ

. = במשר כים יונם במעי סינ וני" כן יסים בן סמים וני".

לא דרש גא וראה כי לא קם נביא מן הגליל, אבל בכונ מלכים לי"ל בל בכונ מלכים לי"ל בל בכונ מלכים לי"ל בל בכונ מלכים לי"ל בל כל בכונ מל בכלשים הי"ל בגליל (יחובת "כי 18) וכן כתב לש"י וכד"ק ניהופע שם, וכן הוא בכלשים דב פליים כל כי בי"ל בללים בל"ח בללים בל"ח בללים בל"ח בללים בל"ח בללים בל"ח בללים בל"ח בללים בליים בליים בללים בליים בליים

אכן זה הוא הנביא, מ' מים למעלה לי 21 כה:

שחז מביימין המוכם ומשמילין לוחם מחדש כירוע.

בלמן בני ישראל מד היום נמשר לרבים (שאיר קשיצ כמלמוד ריים ד' מייצ) ולולם מאף שהוא דגל בפני עלמו לכמים דברים (שאיר קשיצ כמלמוד ריים שאתר במורם מחדיב בלמון בני ישראל מד היום נמשר בני ישרים המיים וכן גם במשרה בשרה מיים מחדיב מיים מחדיב מדים מברים וכן גם במשרה באלמור שם אבל לענין משלומין במוח מחדיב ובירום מחדיב בברים בבר

Alaska Maria Maria

כי דעם יטוב היסה שלף צלא פקום נפם (סיינו סכיניה נסשום) מומר ניפא בעד נימורי למרקום מי' כ' ומי' נ'. צשנת וע' ניאורי למרקום מי' כ' ומי' נ'. 27) והמשיח בי יבא לא ידע איש אי מוה הוא, היא הקנלה אשר

בין איי ונמורם נרטשי רנה פיוב ופיו כי כחשיה קודם למולם.

וענדו לשולם (פמים כיא וי). 68) בשרם היות אברהם אני הייתי, וכן נמלמה לירים ליש וספרים

שנה (ופאיזה נוסחאות אינן כן ארנעים בנה אבל אין לפמוך על הספרים ההם כני תל בדע בדי לחומים להנוכים להגיהם נעבור השאלה כמיל) והוא אינו אתם כיווע (ניתאיש למעלה כי 20) רק שהשטו זה המספר להוגחא געבור כי מספר חמשים הוא משקח המעלה כי מספר ממשים של פטוק מעשר היונוא להיעורים ונקדא כיוא להעת חכמי השאל בשינושיהם על פטוק

מנת קד שיב קוממה קה. מיקים לה קהי. מדי דברו שקר ודבר מלבו, כי מה ממסים בני הוס הה כזכ ומקר. הי דברו שקר ודבר מלבו, כי מה ממסים בני הוס היה קרוב לממטים

ובאמת לא עמר, פיי אין לי עמידה כי אתם אין כי, וכן אמרו כתלמוד י

בנול שכן היא מ"ב. הוא רוצה נפש היה מראש, כי לפי יפוד סכמי יכראל (ציב פיז מ'א)

ופי, כי הוא שלמום פאלכות כידוע ועמ"ש נחזון יוהנן ג' 14 נדה. 44 אתם מאת אביכם חשטן, המוכו לומי על איש כע גני השטן ליק א' יומן ג' 10 נני האלהים ונני כשטן) נמלא גם נחלמוד ינחום כ"ז ש"א (יק א' יומן ג' 10 נני האלהים ונני כשטן)

שמס, ונוס נפלו דברי ספכל ואין לב במוק אמנס מיש. 14) עדותי נאמנה יען אשר ידעתי כאין באתי, כמז על סמאד סידות ונעלא ג'כ במפנה אכות אד מפנה כ'ב על סקנים הוא סדיין הוא הע ד

דים סנהדרין להמים אים גלא כשום הרומיים (להלן יים 18) וכמאמרם גיב נירושלמי משלם סיסורים להמים אים גלא כשום הרומים להמים אים נקודם הפורכן נישלו דיני נסשום מישראל שים, ועל פקודו המישים ויכלו להכפילו גדבו שהוא יאמר להמישה (כי בשאלם "אחם משלמה" לא הים לידע הדין מעטו כי הלא אמרי משה כיינו שאין לנו כנום כו אולי אחם מאמר היינו שאין לנו כנום כו מקול נשים כאלה בלי הדומיים, ואולי אחה שליה מלינו לעשום כן כי אחה הוא מלן היהודים) אילשינות אין בלימון שהוא מלחם מהוא מלן היהודים) המע בנוני להלך כיינו שאין לנולים היהודים, ושוע בסנינו אם עדמתם דחה אומם גלא דשות הרומיים כי אושב עלמו המע בנוני להלך כיינודים) המע בנוני אום שאמר ישוע שה גם אני לא אהשיען היא דען כייוודים שאמר הישוע בסנינו אם עדמתם דחה אומם גלא לשום ברומיים כי אושב עלמו המע בנוני לא להדיען היא בעודים אומה באורים ברומים באורים ברומים ביא לאחם שהביעות היא למשום ברומים ביא לאחם ברומים ברומים ברומים ברומים ברומים ברומים ברומים ביא לאחם ברומים ברומים

(מנסדרין פי סנמנקון מיא) אםם אים מיתסה נמנק מ"ם. א ואך לנטות אותו דברו זאת ונו', הטונה כי ניתי יחוע נימו פכם

5) ומשה צונו בתודה לסקול נשים כאלה, וחולם לפי דין המשנה

כמשםם המסופר נצ במהי כיו ומלקום שר שהיה בנים שמשון ה מלור ע, וחין זה 3) ותקח מרום וגו', וממשם אם כגלי שוע ומנגנ את כנליו בשמרוחים, אים

1) וששת ימים לפני חג הפכח וגו', נפנין כסמיכה לממי ומנקום

במ"ם במתי כא בות.

יען אשרתי בן אלחים אני, דקדק לומד גן פלפים, פף כי פכפים

(33 ספום ביב. על שם אנקים לשותם אמרם לו ומצם בצחך אלאים (פפוק

כנים כמים מנים לניים נחתך לן שם הקדום נפוסן יותר נתנה נתור כן חיפים בקיוום כום חים כמו ביכמיםו מי ונטרם כלה מנתם בקדשמך שבול כק נמוכ 36) ואיך האסרו לאשר קדשו האב וישלחהו לעולם וגרי,

כמ"ם חםר קושו החם כמו שהחם מקום חם, כנו לחוביות חליו.

ij

ושי המקדם כמו והים ממקדםת ממומלתה (שינ יים 4) ושי מים נוה נמעשי השליחים וסולרכו לכזיים אפר פרכ סבפה ימים כיום השני וגיום בשביעי לפי חקת הפורה, לשני השטח להתקדש, פיי לפהר מלמס, כי רנים אפר ניו ממאים לנפש אום - 24 הם המחיק דעליםם והמהר החם, חם הככון.

65) ויקרבו ימי הפסח ליהודים ועם רב עלו מן הארץ ירושלימה כנקעה מקום כולם מחשים מונים ובנתלם שם פיני מים מנן לחה תכנים לשכרים ופרים משרין בנון ודמשנה מנחות פ"ג מ"ג עשרים במ"ם, ואמרו שם משרים מים. ופי נקפר שנש חכמום נפרך שפרים כזה. וים המחיקו אפרים נאלף וגם די דפנו שסיפה משדים מיל ללפונים מזרחים ירושלים והוא היפה סמוכה למדצר ידיקו כי ופרש"י שיר שהינה חנן כם נענור החמים הרגים, והיראיתום וכן ריששעד אינו כשום כי כן בחונה נשמואל זי יינ אצל געל חזור מיש.

54) לארץ הקרבה אל המרבר אל עיר עפרים, כים ניזיים נמט בם בהקנ"ה שופמים י' 16 ומקלר נפשו בעמל ישראל.

אורו עם כל דד בכאומו לכם מין האנועי לפניו צכם ויממרעה, והוא על דרך סכחונ 33) ויתמרמר רוחו בקרבו וגו' וובך ישוע, ואף כי יום בי יחים 2) היא סרים אשר משחה וגול, כול נפי יינ ועמים פס נזה.

> מבודה זכה יין שים דברי כ' פלימזר ועברתי על מה שכתוב בחורה הרחק משלים הוא במהלים פיצ, אך בימים ההם קראו כל המקרא בשם סורה, וכמו שימלא נחלמוך

והנכילים פים וכרומה, וכבל החריך נום ברחיים נספר מחור מינים להחותי פים דכך ונח וכן ברש פי סלק סביאו כאיי לסמיים הממים מן המודש מדברי הכחונים

ע"ם וכן מנכג פחול והעליקים תמיד.

בי פכמוצ הפיל אני אמרחי אלהים אחם ניארו מכמי ישראל (מנודה זרה הי מ"א

35) הן יקרא אלהים לאלה אשר היה דבר אלהים אליהם וגר,

וכן פי לפיי) על החורה אני אונדמי על ידי קיום החורה חפיו אלהים (לפי היונים בשם כמס מנאים ורבה במדבר פישן ותפרי רים פ' מאוטו דים כים ד' מאיד אומד

כמום הכמשון. והשירום הזה היה בישי המוון בלי מחנוקת, ועל כן הבים כמים מם ניסגם שיסיו מכום ממולך כמום כו") אכן כלום המומון נענור שעצומם על התוכש פה נמשור) וכני עליון כלכם של חשלוע נכם המיחם (רשו שחתרו שם שהחורם

וכתלפנים, (ונססקחם דנמי סי' א' על פסיק למאה נפשי לאלהים כשחחור אותם פיפולם שיפי בנכ בי אלישם. כיינו החודה קלה אלפים פיינו חיפי כאלה

סאלסות שונעטישם בסיני אני אמרשי אלסים אמם, דבר אחר לאלסים שחלבשו אלחות

במו שלנשתם בסיני כו' מ"ש).

הלא כתוב בתורתכם אנו אטרתי אלהום אתם, dp כי כמוב

בדבריכם לך מם שלני לומר הול למת,

בתור כי חומא לא יששה אומים ומופמים (לחשלה בי 16, 18) ונוודאי אינני מנדץ שענם פיפורים, אך כונמו על דכך זם כי פאומות שאני עושה כן דאים שאני לדיק בם משם אלישו ואלישע עשו מופחים נדולים ולא היו נחינת אלשום חם באמם חם ירצים החומות חשר משה לעיניהם ובכל זלת לא החשינו כו. ואם משאל הלא פיומם) שאני עושה ישיוו שלי כי בי כאב ואני בו, ויוסטן לפלן יים 37 יקוכן של

ואם עושה אני, גם אם לי לא חאמינו האמינו למעשי (כלייל לפי (

כי מלסים לא קרא אם שלמו, וצעל חזיק אמוכה בעמיק פה ברשע יען אמניםי אף אם לא אעשה את מעשי אבי אל תאמינו לי, פי׳ סם מינכי (37

ארונו ייא

A STATE OF THE STA

שושם (כים לפי סיונים) הכדק מחכם שלה חחתינו לי.

יי ים ויייי

מני לדון באתי וגוי, ממש למעלה ני 19 כזה.

28) ואנחנו תלמוריו של משה, פי יומל ד' מיל זמני חלמידי קכמים מחלמידיו של משח לחשוקי לדוקים כוי

7) הוא שלוח, המסרסים פרטו שיוסגן רלה לרמז כי נחד השלוח היה רמו עליו שסום שלום מהי עלי פרך.

דבר לחלשי, וחולם פה היחם זמם בכונם כי היום חשר משם בו ישוע חם הסים 6) ויעש ביש כן הדוק ויפרח ונוי, ולף פריפל כמה שולים נלם שים בסחולה פקום כשם וכמו שכתנאד דעתו למעלה ז' 22 ונמרקום כחי ג' ש"ש. וכן וגח שנם סים (פסוק 14), ויסשן לסכלום כי לרפולה מותר לפשוח הכל, ולף שליך בים פיי פי 27 נוכ.

עתה ישלך שר העוהץ חוצה, מול כבטן מ' נכילור קולסים נ' 15 נזה וים למדם מסכנים גדין כזס מה מלומר למר זם עתם ישלך ער ישולם כזז מילם

מה העולם הוה גדון, פי נימים כאלה ויגא על ידי שאיי הגורם. לוס ופיון סיון הוה נסבאר למעלה גי 19 מיש ואינו פוסר לתים בפסיק 47 עיש. עתה ישאר שר העוהיו הוצה, הוא השונו מי גדאני היאיר היאיי ביאי ועל כן הוסוף ומכן לפי הכוכה אל מילה כם ליון. 16) אך אחרי אשר נחפאר ישוע וכרו ונוי, מ' ניאור זה לפלן

וממקים שלנו (זברים מ' 8) ניצ' מחד נמ ליון הריעי נמ ירושלים פנם מלכן יפח למני ותושלים פנם מלכן יפח למנים. ולינמי כי יומבן לא הנים הכמוב הזה לק שני ורוכב על ממור ומל שיר כן למניתי פלול נחניומית, ומן המשך הכמוב הזה כלשונו אך למי כונמי, כדרך המבשרים ובימור פלול מעובר ומשב ולא יענר עליהם עוד נבש עם כבשנ הקדם לו "ומנימי לנימי עללא מעובר ומשב ולא יענר עליהם עוד נבש כי עלה כלאמי בעור מנולח בנוכה נילי עלה כל ייון ולא מיקא עוד ועד הייום דולה ביים עוד מלו עלה מיקא עוד משום דבר ביים המובר המשום היים מלון ולא מיקא עוד משום דבר ביים המובר המשום המובר המשום המובר המשום המים המובר המובר המשום המובר המשום המשום המשום המובר המשום המובר המשום המש

ואין ורך שי מוד מולים לב מולים ול בי מובניתים במעום בנכן זה מוכב במבר ולמנון לעניים. חלם כל מולים זה מנכ נדנוך פה כ"ל ימודה לים קריות דבר ולהנון לעניים. חלם כי גנב סיים וחיים לו מזה מניה (ליניעינימס) ימודה חלם. בנכר ביום און הנה מלכך יבא לך על עיר בן אתונות... 15) אל תיראי בת ציון הנה מלכך יבא לך על עיר בן אתונות...

הוא לא דבר את יאת מהמלתו על העניים כי אם גגב היה (6) והוא לא דבר את יאת מהמלתו על העניים כי אם גגב היה וגני, ולף כי ממי ומנקום יספרו כי כל המנכיים

סאדון ממנה זי שדים (לוקם מי 2) הוא שקר כי ליקם לא האכיר שם שגדש ממנה מיזה מן הקלפוליקים כי המשה המשמה הים מדים והים מדים המגדלים משר גרש שיפה אשה משאה משאל צלוקם י' 42 ומנים נחכם לה החלק הטוב וגוי. וקבלש אל כפר ונוי ואחרי כן (לוקם יי 38) נאו אל כפר חרים ומרחם עיש. ותרים אל מומו כי לוקם אמר זה מספר (מ' 1) ויפי אמרי כן ויעצר מעד אל עיר ותכפר (פסוק 88) ולם נונם פסמן בשמומים והמששה של לוקם פיחה זמן לב קודם לשנד שהדפינה רגליו בדמפות ומנג אומן בשנדות דאשה ואשיב משחה דגליו בשתן סמעשם המכופר נלוקם זי כמשם המפחם כי שם הים ננים שמעון בפרוש ושם מם כגליו בשפרומים ולא אמר אשר משקה את כבלי הארון בשמן המר ותנגב אותן כשפרומים בשמומים אף כי מצואר צמשי ומרקוס כי ילקש של ראשו וכן משמש מדצרי יומרך לענרים וירועה בחלמוד, ומה שאמל פה והפך אם לגלי ישוע וחגב אם דגליו שוים, וגם מנים סיחה מנים סיני, ומרים המגדנים היחה מעיר מגדלה הסחך כלה למשום נענור מלצושיו לך רגליו יכלה למשומ, כי המשימה החשרם במדקום שימו שילקס של רחשו עד שידד על דגליו וחז משמם כו חם רגליו כי כגוף נמסי כיי 12 שפכס על גופי) ויכד גם על כגליו, אך אומכו וחמסם אם רגלי ישוע ובראה מזה שמשחה את האדון כלון כי ילקה על ראשו יידד על כל הגיף (כיניש שם בשלמו למשלה ייש ל שחמר שם היא מרים אשר משחה את האדון בשמן המר (כליל) ותנגב (מאנמן) אנל המשיחה ביוכרם מה שמשחה לרגליון היא נשפשוף (איינדיינען) ייומנן יים על כל גופו סיינו בעין משיקה של המלכים שלו היה כה שבשוף כלל כסשמקת דשלישם החדשה וחסך והצן.

סכמוב הזה על עלמו (מהלים מיא) ואין" זה דברי המסים והכאיה כי אחד שם הפשה כפה כי חשאתי לך, אך יחוע כי דור היה מושח ודמום מרטו על המסיל (פארבילה) דור לאם מלכום נים דור והמסים כוטו ומכליטו, וע"ב אמרו במסי היא פיה שיא (יכן במסלח יסדאל לקידום הלביה) דור מלך יסדאל מי וקים, ולכן שה שכמקיים בדור נמקיים גם בי, ועמיש להלן ע"ו 35 ישיב אחד בערינים כאלה. ממקיים בה מתליטידיו וצוי, ש" מיש להלן כיא 20 בזה.

10) הברחץ אין לו לרחוץ עוד כי אם את רגליו וגו׳, כימו נום

با

וממים עם ניסבוק 19 נים.

48) הדבר אשר דכרתי הוא ידין אותו ביום האחרון, פי שנידס לו פיזון ניום המקרון, כי נעבור פג'א שוע דברי כבר כדון כמים לועליז גי 18

משפט בל על שטים כמיש בניחור זה שם.

(גניאור מיימר). ויכול לסיום שלכן אמר שם ישנים ככל הסימן שם אני כי שם אני מיים אלי מיות אל הבן לפי דמת התתובלים. וכן אמר (שסוק ה') לבאום היים! אלי מותם אל הבן לפי דמת מלך ועמ"ש בניאור שברים א' א בית. כלשד הי ועלם בנחים אל הבחוב (31) שמש לא באתי לשפוש את העולש, אינט סומר אל הכתוב (31) שמש

לים א' (מ' כשיי שם), מי נספר למורי הנניאים מים פ"ג. 14) בראותו את תפארתו וגוי, שלאם שם (ישעים וי) אם אדני יושב על כסא כם וכשא ונו' ואף כי שם נאעד שראה אם הי לנאות הוא האלהים האם

ואולם כנד ירוע כי כל כנילוים מאלהים הם עיי הכן כמ"ש למעלה לי 18.

כתבתו צמעלה יי 84 כי תורה היה נקרא אללם כל התקרא, והחבית שיחיה לעולם כן נדלה מן הכחוב מיחיה לעולם מו וחבר החברה חלה מן הכחוב (ועדלה מן הכחוב (משרי צ' הי וי) כי ילד ילד למי גן ימן למי וחבר המיה מי הי הי מי הי מולדת מים דנני בנים ובוי נדים ובוא ימום בו מלדת שם שלח כדעת הדמנים שהמטים יולד בנים ובני בנים ובוא ימום בו כדעד בבית בחיל וכן דעת בעל האנות והמדכשים בספרם כי המטים עלה למיע בדעד במיה המלים מים בוי מודע בנים וביא וכן דעת בעל האנות והמדכשים בספרם כי המטים עלה למיע בית המשרים בית המשרים עלה מו בית המשרים בית המשרים עלה משרים בית המשרים עלה מו בית המשרים בית המש

38) וואת דבר לרכוו, שמים לפלן "מ 82 פום. 14) אנחנו שבענו בן החורה כי הטשיח יעבר לעולם, ככל

ומת"ם להלן י"ר 30.

ממשנו מספיל הדין נעובייו וכן משמע לפלן ש"ו 11 ועל המשפע כי נדון של העובייו

יותנן ייב יינ

Hi han,

במכי כי 17 כתם עים.

*

ודע כי דיע לומד שם הסלכם שלו (וחילק על כן שעיית) ען הכסוב וחי חחיך עתך חבל לו מיסה ושה עיש, ולפי זה לידך לאמר במחמר הפוונן מלום חושה בעבור שאוננה לשי למורי הפרושים הקוכה עצו עצרי בקונה חוון לעלמו כים. וכן בוח נקשח כהר פיז על מסוק כשריר כמוצב יכים לעלמו יוסר, על כן לריך להחם הסוף שיפקיד ופשה, והמוספום פידשו שם דערי הברייבה בזה, כל ממרו כבים לו כד אמר לרוך לימנו להעבד בעברי דאם לא כן לא יקיים כי עוכ לו ציוך כי כונ כמוסטום קרושון (כי עיול דיה כל הקוש) על ססוק כי ניוב לו נמך סרכו שלא כרי ניקיכא אך מיך קוומין. וכן לופריו כן יחסרם ככסוב ומסכם ליטך במוך פי מכל מכה קוום, ופירושלתי היכם כפיי בירושלמי: והוא בונים כאדון ולא הישיף על סוים משה בשלחה לפי פירומה האמיםי וכש"ש כושה המשורשם ואשר נחקבלה בישיאל כי כלכה כיי שקינא, ואולם צאמם דברי החורם יש למים מעק. וכן של דרך זה יחפום וחפבם לועך כמוך. ועל דרך זה בחופנים פנהדיין חים מי דים ברוך

כים הבומצ על זם כי מלח ביחור נכון על ישעים ניג לבקחום שני מנולדים עיש, ולח כצין כי די שקיכה שנהר בידי הרומיים (במוד בן כחיכה שהמר שלין ניש שהוה המשיח כמדרש היכה וכה) בות בעלים דברי הכוסב בעין יעקב בייושלתי שקלים סיה שרושו ככוחש ישעיי כיג על * פהלכם שלו (זיון פויללים) חייך קודמין לחיי חכירך ככיל, והבן. וכמק' שתחום פיח לחדו כ"י כן דיע לא יוכל למום כמד העולם ולא ישים אשם נסשו (כובואת ישניי צם) כמד דצים לפי יקוד בכה ור"ח בן מרדיון על די עקינה שנחנג לחומם, ולם ממו שנחג לקיים רברי ישמים.

אהבתי אתכם וגו', נעל מזק משוכה כאל שאיניה מדשה כי משם ממר כנכ ומהגם יחסר לנו ולכך, הוגא למשל כמאמר בני אדם, כי דוב גני האדם אינו יכולין לקיים מעשיו חיי חבירו הן קודמין. ומה שימלם נממי כ"ה 9 דברי כעלמום גלם כן שן למלמוד בנס מלימס סייב מים מייך קודמין למיי מבירך *) חכל לדמח הסדון ולפי כי משם לח חמר רק וחסנם לרעך כמך משמע ולח יומר מוח, ועל כן פמק ד' עקיצח מין לאים אהכם ימיכה מממן אם נפמו כעד ידידות ונזה הוא מלום מושם שיו 12 ציאר הענין בימר ביאור באמנו "כי מאסבון אים אם אמיו כאשר אהבעינם, לכשך כמך, והסכל בזו לא הצין הכאמר שם כאשר אה במי אתכם, ולהלן 34) סצוה חדשה אני ניתן לכם כי תאהבו איש את אחיו כאשר

יים 5 נות. ויומר כטן לסעמים יפאר אומו בו כעלמו, כי ישוב לקדממו ויהים 32) גם האלחים יפאר אותו בעצמו, לפי סיונים סנים סום יסם שנו בפוך (עש) והייט בעליתו לשמים ויחאחר עם אניו לשנת עתו על כפאו ועי יוחקן בעלם האב כמו שהיה מקודם ולא כמו עתה שהוא בנמינמ נפרד ואיש במר.

ממי כיו 23 כי זחם הפרוסה היחה לחתר המעודה ועיב ילם יהודה החולה, (יאינו זכ כסצול של הככסם במי מלח במתי ומכקום שהים קודם הפשודם) והוח הנקדם 26) וישכול את פרוסתו ויתן אל יהודה וגו', ככל ספילומי כפיי שסים כורך פסח מלה ומרור וחוכל ניקד, ובזה חמי שפיר גם המילוק ששם במחי אללינו בשם אפיקומן. או סיה הנקרא אללינו בשם, כורך שנושים לפי דמש הלל ליסודם כי כן המנשג עד היום אשר זה הפיצול הפסח והעדור גמרוסת שושה שבל ישדה בעלמו בקערה שכן נותנים היהודים עד היום, ופה מיצל ישוע וימן חדון בסעודה והוא מחלק לכל המסונים, כידוע.

(בלים מום מישם וויליםן).

.

שכונם גכם שמי שיינו כזשמו שחם זכם שהשיי ישמע חשלת כל מחשיניו וחלמידיו מש לנו בשמי (פי׳ שמש אלו שאם האב בשמי כמו להלן י"ו 23) יש לו שמי הכוחם יצא אחר בשם שלמו אוחו חקבלו הכונה נמט אבי שהוא שלח אוחי, אבל בחששי זכן בספרי ברים החושה; לשפתים הכונה בשם אחה נושל (סוביימקם) אשר היא קליה לומר כן (אין זיינשם אויפשראנע) כמו אשר יובר בשני (דברים י'ח 19) שמשמלו בשמי כי חני לויםי חמכם להמפלל והגמחתי לכם שינשן לכם הכל. גם שם פסרום מפורש (פכוק 16) ולמשן אשונש שמו שוק שמו וגו', וכרומה. זכן סה אשר כסלימים ג' 6 גמם ישוע המשיח כנלרי קום החהלך היינו צכם עם ישוע כמ"ם נם בפפרו בכים נמלא ביומנן ה' 43 אני כנה באמי בשם אני ולא קבלמם ואם ולספמים הטנה נכח שמו כפו ואני בא אליך נסם הי לבאום (ש"א ייי 45 (ברופה,

18) תשאלו בשםי, מלח ,כסס" יש לה שמי כונות בספרי כרים הישנה ואם לא, פי פס לא שפתינו על דנדמי אך נגול המעשים האמינו לי. צפקוק 32 הוא יפארהו בו בעלמו ועמים שם.

ידיעתו צמוחו כי כוח עלם חחד עם חבין וכוח נעלם כחב וכחו למעלם כיי מו למחמרו ביוחגן גי 34 כי חשר שלחו חלסים חש דכרי חלסים ידבר כי לח במדש יקוק דבריו שממר לא מעלמי אנכי דוגר כי כום הי דבר כי ומלחו על לשומן ודומה לבי השוכן נקרני על דרך הכשונ ושכנתי נחוך בני ישראל ובענור כי לא נחדם כהן אלהים לו אם הרום (למעלה גי \$8) לכן קראו אני השוכן בקרבי, (וכדועה להי השוכן בקרבי, (וכדועה להי העלא רומיים א' 9, 10 רום המשים ושמשים בקרבים) והוא שושה אם המעשים דומן אלפים"אם שכות. חם הכוכם באמכו ואני פוא בי. ומ"ם אככי באפי הוא מלד כמש מסי מדקוס ולוקס בכמה מקומות (שי מש בביאור סיליסים 7 בזה,) וכזס כי כל אשר שעל ועשם האיש ישוע עשם לפי פנעו האנושים נגבולם הרוח שנקרבו

A STATE OF THE PARTY OF THE PAR

10) אך אבי השוכן בקרבי הוא עושה את המעשים, פ" לוס

מפי השמועה, וחולי אמר האדון זה בתי פשמים.

נם בקשור המחמדים שונים זה מזה, ודחוי לפחוך על יוחנן יוחר כי כוח לא כמב -30 בין נמדקום יד 26 –30 מנואר שבים גדרך הלכם על כר הימים. עוד בהיוהם בנים (ע' יים א') וכן משמע בנוקם כיב 34 – 89, אכל נמחי כיו

88) ויען ונו' בטרם יקרא התרננול וגו', פה משמע שהמשמר זה אשר של מיחחו.

36) אך ימים באים והלבת אחרי, ע' לכלן כ"ס 19 יחנין כי לאים למום ונוי.

ettp' p'rso שמום הואם של כאוון באשר אני שאול אל הרומיים כי 7 הן בעד

יותנן דינ ידי

4

24

阿里姆阿斯

גפן אנו ישאל וכן כוח חומה גפן מונבים בכים שלשה בחינים ג. ונגים כוי ויותר נחלה לפיז: לפוש כשלשם שרינים על פניהרין מלך יכין שהיו כישיאל.

不然為於於於於於於於於於於

*) ובחולך לש ע"ב על דגבן שרחה פר העשקים מחליקם צון החבמים ואם חמרו שם

בפנהדרון לדר מיב זה סוקים כוי ונהגהום רים מיגר שם, וכן כמנו משכםי המדכשיב. ציחוד, ואין כונתם לאמר שהכסוב כיון על משה ואברהם וכי) כירוע. ועי למשל המדרשים לדרום על הכמונים זה משה זה אברהם וכי, שכונהם שנו נחמלא הדבר החשלוש במשלים נמיפדו בידך כלל על הלדיקים שגכל הדורוש אשר ישפני שימם לפני ה' וכונם המנשכים שנו במשים נממלא ניקוד ונדרך פרט יוסר, והוא של דרך

ודע כי המבשרים ביארו כמה מפוקים נמהינים על המשים, כי צאמם מורם כמים למעלם יי 35 ניים.

כם כפעם בפעם, וכאים לאם שלהלן בפסוק 23 אמר על שאלם יהורה מה לך כי

שכטו לומו למד מקוממו כי לם גם כן הכונה על דלים דומנים לקדי זה שיכלם

סמפן להסודש אלינו ולא לשולם וישן ישוש אים כי יאסבני ונוי וכניאה אליו וכטים

מעוכחנו חללו וגו' עיים.

26) והפרקליש וגרי הוא ילטרבט וגר', מ' ניאור זה נסטוק 16 למעלה.

28) לו אהבתם אותי כי עהה השמחו בהגידי לכם כי הולך

אני אל האב, פיכם כמפרטים מחולה ממחזם נאהבסו כי מדבר פה שההליכה

למרך שלמו כמו לכלן "ז 6 וכפוסב לריך לשמום על מוכם אסובו. כי אני גדול

שיבה בעלמו חליהם, יוכן בשבוק 19 ואחם חדאוני, ואין סכונה כק על הדאים 18) לא אעובכם יתומים אבואה אליכם, כול חוק לפר מנני הפרקלים בשמוק 16 כאוי להעמיק לפי היונים אשר ישנון נקדנכם לגלמ ע"ש וחבין. נשם יסים בחוככם למון ממיד כי לממיד יסים בחוככם (אין אייך לפי סיונים), וכן למעלים

בסכם פאן פעלומן.

טוכם הכמוב הוא כי כגד דעו אם רום הקדם שראו אומו נישוע המשים עלא כום

17) ואתם ידעתם אותו כי הוא שוכן אתכם ויהיה בקרבכם,

שקדם, ווש שדקדק שה וממר כי אתכם שוכן שוא (נייא איין לפי שיונית) אם

שלא כדיון והוא כתו בחנם, ובבר כמכמי לתעלה כתה שעמים כי דרך התכשרים לפנים הכשונ לפי המכון והפירום. ומם שאמר נתורמם כי כל המקדם קדאו נשם ושנאם קשם שנאוני ועלה כי נמשכת נייכ על ושנאם חכם שנאוני, ועל קעם פכסיי

כן סוא לפי היונים, וכוא יכוין אל סכמב נמפלים כים 19 כאם אויני כי דכו צן לכלאת דבר הכתוב בתורתם כי שנאת חגם שנאוני,

אמונו יסובני על המשיח.

עיש ושי בדכוח כ"ז א' שבכחוב (דאשים מ"ש 11) אוסדי לגשן עידה ולשורקה בכי וממלרים קראתי לכני עיש בניאורי. ונתכגום תיוים שנגם ועל מלכא משיחה כו" פֿבמין ועל ען מדם מעלם לך. וכום על דרך הכסוב במסי ב' 15 ענו כסקיים ונו כחקיים פיעב עם שכחוב שם במפלים מפי יוך על מיש ימיכך (שיושב לימין ראש בנסי ישראל ומלכם ומקיר כל הכשמום כמיש וישם כאפיו לשמם מיים ונוי.

מתלדים חסיע וניי שיסוכנ על עם ישראל *) ואמר שהוא הנסן האממים כי הוא 1) אגבי הגפן האביתיה וגר, יכוין של סכשונ כספלים פ' 9 גפן

נאם בחופבות, ועמ"ם בניאורי אל האפסים ו' 12 נוס.

שר כשובם הוא משום שבמלשו כומו על שר העולם אשר כתנואר בחילין כן ש"א פיש) אבל אני כקי ממשא ואין לו הרועים כי 12 (וכן בטלמוד שבח כים פיש אין מישם בלא משא כעיש שאול אל הרועים כי כלל, ואך אני משלמי לעשום כלון אני אוסב וכאשר לובי אבי כן אששם ומושר אני עליוו להיינם קומו ונלכם מזי לקדאת המום העמיד לי, ובניאור מייער הניט דחים רן החלמוד שקורא אל השטן אני שולך אני ליהדג (יי 18) וזה אומנו שם אך לייען יועו העולם כי אם אני

בני סאדם כדשים, וכן על לכום המלכים כדשים עובדי פ"ז בעניני אלכום לפטום כם שום מלאך כמום גם כן, וזם מומכו כי יכם שמם וכי פין גו כל ממומם כי ממשלם החבל נידו כתים שם). וכנר כחנתי לתעלה מי 44 כשם חכעי ישראל כי סבע נעיני כי ולהשמים עם קרושים (ועד"ז דכרי השען גלוקם די 6 כי מתקרם

30) כי חנה כא שר העולם הוה, פי השנין שמו סמושל על לכום ממני ע' בניאורי לפיליפים בי 9 בזה.

יותן

16) והוא יהן לכם פרקלים אחר וגיי, יומק סכומנ זה סנין נקס:

פנקלים כחשר סים כדוג לחתרו נין חכמי ישרחל (חברם פ"ד משכה ידד זכן בתרגום

מיונ מליני רעי (מ"ו כ') פרקלימי וכן שם ליג 28 מלחך מלין פרקליםי) על

מלין מונ נפו החדם (חווחקתם) בהסך מן קסינור (מם נמשרה). וכן ברחשונה

ניומנן כ' ואם יחטא איש יש לנו פרקלים ישוע המשים. וסכוכה סה נשם פרקלים

סקדם, זכן במסי מי 19 כי דום לביכם הוא המדבר בסיכם וכלוקם מייב 19 כי דום

מקנינו לרחג וחל מחשנו עם שמדבכו וגר' יען לח חחש כם במדבכים כ"ח כים של הרוח הקדם שיכוין על האמור במדקום ייצ 11 וכאשר יוליבו ומסרו אמכם אל

ויזכי ככם אם כל אשר הגדמי לכם כוא בעניני דומניום שיפים רוח האמם.

בקרנכם למרומם בינה כובלי ממשית. וממים להלן מיז 7.

יל מדכם אם כל בעיני העוה"ז שהיא ילורכם מה לדבר וגמה להלמדק כביל א

בשמים 66 ניאר שתי הסועליום שיהיו להם מן הרום הקדם השרקלים "היה

ורובר אמש, והוא משיל נסם גם צעיין הרושניום לשיטלש כפשם ורושם. וכן להילן

ישיה לסם לפרקליע לפני המלכים והשדים ורופיף לאמר אם דוח האמם שכוא אמת בקודש כוא יורה אמכם בשנה ההיא אם הנכון לדבר. וזה אומרו פה כי רום הקדש

כוצרי כי כן הים ממיד במנחום פמול.

a way ...

שליחו לשתים, וחוש ככון בעוני דחיכ למש לריך שוכחש רום הקדש? ועור לשון יוני היישום שמש יים מפושים שפוח יעיר על הלוק בל המשים שפים לדיק ולח מועם ח"י, חם ירצה שיי

11) ועל המשפש בי נדון שר העולם הוה, נמפטר למעלה יינ 11 ים אים בסונה של השמן וידמת של הפסופר ניותן בחונו שיים שחתר שלום שלתר שלום כי אני כולך אל אני פי׳ שאני מת לכן מעם ולא שראוני, וכנן.

כמו נפסוק 28 מ"ש, וא) אמרי מוכו בימים כראשונים קדם ממימו גם כתצמידים לא יראוכו ולפגן (16) מסרש אם דבריו הן מעט ולא מכאוני ועור מעט ותראוני ואמם מראוני, אן פה נעבור שמדבר מן הלוקה האממים והליכתי לאניו עיי מומי וששתת שכולו גם פלמידיו ולמעלם ייד 19 אמר והעולם לא יוסיף ליאום אוםי מארן מסשע נומים ועל ידי זה מכל כלרקה לעולם *), ומ"ם ולא תראוני עוד כי אלך אל אבי ולא תראוני עוד, כצי לפי סיונים סיינו שימות ויסים כוזכ

כי אם לא מאמינו כי אני סוא במעאיכם משומה ועמיש למעלם כי 39 בזז. 9) על החמא כי לא האמינו בי, ומיכ כמלכו ממאים וכמים למעלם (10) ועל הצרקה כליל (סום יובים וילחם לעולם חם כלוקם החמשים)

פיכוש).

בדבר אין משן בנו ודומם לום נמצא גם כן בשנים לפכורום א' 20 כל ככואם הבדמי לכם היינו שעל ידו יצינו דבריו ויפא בכת זכרונה, כי דבר שאינו מוגן געונ וכמים למעלה ייצ 16 וכל זחם לם סבינו חלמידיו ברששונה כך שקדי נחספר יסוע וכל זמן אטר השרקלים לא יצא להש לא יבינו וצריו כי לא יוצנו דק ברום יסקיש סמקרם היננם כפי פחרון חום עלנו כי סנצוחם ילחם בכם רום הקדש, וכנונה שעל מור לם נחשמר, והום חומרו גיל ייד 26 והפרקלים וגוי ויזבירם אם כל אשר סרוכים שליהם כמים למעלם ז' 39 כי לא נמן רום הקדם שרנה ימן אשר ישוע ברו כי כן כמוב שניו פי שלו הנינו הכחונים שיי רוח הקדם כי כלפר נחפלר ניתן 8) יובוה, פיי יואה ועלם לעיניםם וחכים להם האמם (כעיריזון, איכי-כן לם יובט דברי מננימים רק ברום הקדם.

7) כו לכתו אך טוב לכם כי אם לא אלך לא יבא אליכם הפרקליט,

מוכן אני אל שולמי אני מגיד לכם ואם אלם ימשו לכם (פסיק 3) שחום סנשורה נחמי יי (16 – 18) מיש, ולדעתי כל הרעש נחנם ששם כאמר רק שיטו שקרבי למען שמי. והמעושים נועקן שפלם ממני למם עוד בשלחם עלי חרן לבעד ונו" אמר דק שלא יראו מן החרינה, אכל לא הודיע להם מסורש שיחרנו באמו המחשינים אבל על הסלימים בעלמם לא אמר ובססיק 28 שם אל חראו ען הסורבים אומי בשמים שו' ומיש שם נפסוק 21 וקמו נכים נאנומם והמימו אותם ככי על כלם של שמו, ואך נוחה מניד להם "נוחה אלה יעשה לכב" בכיל. ומי להלך כיה 1) ומראש לא דברתי אליכם כאלה כי היתי עמכם, לן

המערה כורן נני המום.

ימשול שומן, כי כם ככינו שום הוא אלו ניושה גמורה שיות זה ולא רק כככם. מתה ידענו וגיי, יסובנ על כמוב 19 וידע ישוש כי עם לנכם. (30

ולפושעים יפניע שעפניע נעד הפושעים כאשר שנים אליו ומאמינים כז וכמו שאעכי הכלשונה בי ולם יחמש לים יש לנו כפני לצינו פרקלים יחוע במשים עים... וכששנים אליו משא בדמו אם המשאים ומשגיע נער פשימשם וכן אמר יומנן באגרמי אל סדומיים מ' 34 ואל הפנדים ז' 25. ימשם הנקשה כי אדם דרכו לישול נחשם הוסיף בה לכד כמד חבם חבבי משמיר בן כי חם במד התחמינים ונוי כי המשים סבומיר בעדם כמו שנמלא לחלן ייז 9 אני בעדם אשמיר לך ונוי וכפסוק 20 שם להיכים למשלמי געוכם, ועל כן אין מן הלירך לאתר לכם שאעמיר צעוכם, אכל באמש ממפלל בשמים בעד המאמינים כמ"ש בישעים נ"ג צפושו יהוא חשא רצים נשם לרוך למער לכם כי חשמיר נעדכם כי חצי נעלמו חוזב חחכם (פסוק 27) וחיכם

מוני אומר לכם אשר אני אעתיר לאבי בעדכם, פיי ליעד (26 כי 16. ובמחמר חבן במן פ"ג כמבחד בחורן שים.

נקשם, והצים למיום מספוק 26 להלן וכן למעלה יין 16 מיש, ועי א' יוסקי לכם והגן. וע' בציאור זויים המיוחם לונייער שניאר הסטל סם שההאהים לל כק של זם לא יתשו לו ולא ישאלו ממנו כלל רק כל אשר משאלו מאח אבי בשמי ישן ודע ישוע כי עם לכבס לשאול אימו וגרי, כא לו גם המוכן השני כיעמו שנם וניום החום לם משללוכי דבר שכווכה לשאול אוחו כי יסובה של פסוק 19 בלשון שנדים החוון אחד הוא דרישת אחה נמלא נשולם. ועל כן האדון כאשר אשר נמשמשן כי המאלה נישם השמול היא על הרכד שואל הדבד מתנו, ובשני האומים עשי היחשים כחשר יחתר שחל חוםו חום שרחגען וכחשר יחתר שחל מתנו כום מה אם הידישה על הדבר שמלם דבר הוא כמו נקשה (בעמטען דפיונים משהום). ואס פורישה הוא דרישם אים כוא שאלה (פראגשן וניונים עצדששל), וישלדו בהנכשם וגו', הסמיטת כזם יוכן בכקוים כי בעונדים הסעול שאל יאתר על דרישם וכל כל אשר תשאלו מאת אבי בשמי והן לכם עד עתה לא שאלתם דבר

23) וביום ההוא לא תשאלוני דבר אמן אמן אני א'מר לכם כי 16) הן מעם ולא הראוני וגו', כמנאר הכוכה כמביק 10 פיש. במרקום י"ג 38 נזה.

(נפסוק 15) כל אשר לאבי לי כוא מה שיות כאב גם אני יווע כי אני האמש. לי לדבר פור כום ידבר לכם וידריך חתבם אל כל כחתת (ספוק 13). ועמ"ש סום (למשלם יייד 6). על כן למכחי כי משלי יקח ויניד לכם שמש שחלכי יודע דים 19) הוא יגיד לכם כי דק אם אשר ישמע ידבר ויניד לכם (פשוק 13) והוא אומרו מבינו אח דנרי (עמים כססיק ז'). גם אשר ים לי שוך לוגר רכום אליכם (ססוק

11) בי משלי יקח דינד לכם, פי וחנדי אנר דנימי לכם, מעל יו פתשים של השלפים הוכד השפן מן השמים וגו' עיש, ומיש פה לפי היונים כי יסובב על ספליכם לאניו המכים נססוק 10 וכנן.

יוהנן מ"ו

đ

ਜ਼ੋਂ

83

יוחנן מיו

אצלך (כים לפי ביונים) שרם היות העולם, כי צימי ביום נחקון א) לרון אצלך (כים לפי ביונים) שרם היות העולם, כי צימי ביום נחקון א) לרון מחלים ווכים מחום מחלים מולם מחלים מולם מחלים מולם מחלים מולם מולם מחלים מולם מחלים מח

40

יומר לענד נעדמי לפחרו בחרץ, וחבן. 6) ועתה פארני אתה אבי עכוך בתפארת אשר היהה לי בהייתי

פיי מלוכם המסים היא לתכליה מלכום האלהים וכמיש לקורינמים מיין כי הוא מלך ימלוך עד כי ישיח כל אוינין החם כנליו. ועל כן כאשר יחשאר וימגול יהיה לו כם

באר את בגך לסען יפארך גם בגך כאשר נהתלו השלשן וגג.

את אלה רברתי אליכם וגוי, פיי אני מיפר אליכם זו מקודם למען של ירי זו יאין לבכס דאשונתכם ואים לכם כי שלום בלבכס.

נדרך שאלה (כמעתקם דעליםם הישנה) כי בעלמי אחד להם בפסוק 27 והאמנחם כי מאם אלהים יצאחי. (ומיש בפסיק 30 נואח נאמין מיי שכעים נחחקו באמינה) כי מאם אלהים יצאחי. (ומיש בפסיק 30 נואח לאמינים במוזק באו שאמנחם. אלן הכונה שהה מאמיני כמם נרגע הואם אהם מאמינים במוזק באו לביהו וגוי.
היש לשים כשמתקם דעליםם הישנה בדרך שאלה העתה מאמיני מיי החדמו כי כעם אחם כת הזקם באמונה, לא יוויור כי עוד מעש ונפילוחם וני.

במלמוד (פסמים כ"ד פ"צ) אף מסגניאים וכעלי לום סקום. (מ"ל לפי סיינים וחיבו (15) ויען ישוע ויאבר אליהם עתה תאבינו, כליל לפי סיינים וחיבו

בואת נאשין בי שאלהים וצאת, ועל כן את כל דעם, וכן על דרך ומלו בי שאלהים וצאת, ועל כן את כל דעם, וכן על דרך ולה למעלה בי 185 כי הוא ידע מה נקרב האום, שנהאה שמונש כי יומלן הנוסג רולה ביה להיחות כל אלחום. והכונה שאף כי הבביאים גם כן את הכל הלו וידעו כמו שמולא בשמאל שידע מן האחומת והיו שואלים לו על כל דבר כי אולא הבעיות, אולה מה ללו מבירו לא יוהים נקרא החואה כת"ש הרמבים בהקומתו למיי הכלווד (אחתים לי מ"ו) את ההניאיה ויוולי דות ההמש

מערכה הגני בא אליך ואלה אני כרבר בענלם וגו', פי כדכים מליך ואלה אני כרבר בענלם וגו', פי כדכים כלמידי

101

וכמאמרו נעלמו (ממי כ' 14) ומממלו נכד מודמינם סיינו לפונחם, ועים שם.
(12) זולתי בן האבדון למלאות דבר הבתוב, הוא נהבלים ק"ע מ'
למן, מנן מעמים מקדמו יקא אמר ונמו שאמרו נמעשי הפלימים א' 20 ע"ש.
למן, מנן מעמים מקדמו יקא אמר ונמו שאמרו נמעשי הפלימים א' 20 ע"ש.

מסה צבל מכמיה שיחיו אחד עמו (שמיק 11) ובעניך כי ככירו אומו והאמיני בי שזה איננו כול להספלל בעד כל העולם, אבל החשלה הכללים לכלדם מן הרע להלך ספוק 11) הים יכול להחשל צעד כל העולם, וגם החשלל נוואי מחיד

אוובין ש שלים במי ון 37 מ"ם. פספלכה למשלה במי ון 37 מ"ם. 9) לא בעד העולם אעתר כי אם בער אלה וגוי, מי המפלה שממפלל

מץ 49, וכי לקורימים ני 18 מיש. 6) לבני האדם אשר נחת לי מהוך העולם לך היו ולי נחת אותם, פי סמאמינו כן מקורם ונסת אומם לי שיאמינו גם ני, ועיון סנחינה

(פסוק 28 -- 24) על ידי שיממלף נוסם לנחדי וכמים סטול אי אל בקודינהים ישל ירו ינאו גם השלימים וכל המאמימים להיות אחד עם האלמים כמים לכלן ון היא מכלים כל האום לימי הממים שימשלפו וממשים הוא הככור. מעם המשים ממקיים לו כעלומי לשמים עם נישו כי רגיף מדכך למאד וכמאמד עם כאלביות, תנופו כבו שהוא יחשאר בחשארם שולמים אשר כיה לו מקדם קודם באו בנוף. וכן שישתרו בנופס (כמשר פמד סמשים) וימיו מיי גלמ. וזהו נקשה כמוון פה משל פכרומין ויוישומיון ועל כן גם פנמים פקצים לפלדם על ידי נגיאיו המים פעמים פשאדם פנפש וקיומה שין לגוף לשולם, על כל זו דולה חוא להשאר עם גועו ועם יוםשלום, ולפי המבוחר היא בטבעו ואיננו חשלים נמולו ואין לורך לבקש על זה. בכסוב הקודם אני פארסיך בארץ וגיי ומסם פארכי אסש אכי וגוי כי צא מח הגמול בביאורי שם באורך גם קשה דמשמע פה כי ישוע בקש משלום מעשיו בארץ שאמר (ענמאיופערן לפי כיונים) ונפאר ההכרה והידיפה האלהום רק נפיימים מופו כפים כגן אום (פיליפים כי 7), ופי הפשים שהפשים אם פלחו מגילוי אלהום בפיליכיוה וסישוני סוא כי כל אדם משן לכשאר לעולם כאשר דוא, ואף כי כל אדם יאמין ועל כן הפשיט אם עלמו וילבש דמוח עבר ויסי דומה לבני אום וימלא נחכונשו בנוף לא נמגלם במפארמו שסים לו מקדב, כי אם כן הגוף הגשתי ינשל והים כלא הים כלם הלאנאם גם בסיוםו בנוף ישוע מלו עלמו לא אבד מאומה לך מלו גלוייו נאפין נשמת רות חיים, (ראצים צ' 7) ואם כן גם כן גם פדכר (לאגאם) ישוב צעפבעו בעום ישוש אל אלהים כשהיה ויקבל השאר שהיה לי מקורם. גם ליוך להגין

למים זה דומו של שלך המשיל וכדומה הרכב. ועניק הבקשה מה, לף כי כל נשמש לדם נמות הלדם חתים לל הללהים בפננה במיש קצלם י'כ 7 והרוח משוב אל האלהים אשר נתהי וכמיש ויפש

משולם. וכן אמרו כל הרבנים מקומונים כי המשים קודם למולם בנדנים דף לים משחש פין מיא. ובנכאשים לנה שינ ופין ואמרו שם ורוח אלהים מרחשת על שני

17 16 141

A Carried Section 18

אלבים וימן להם הפיתן שנשק לו למשן ידעופו וכנו שפשרו משי ומוכקום (וכלוקם. שקרב לישק לו שיש) לך יושנן קלב שם זום ולם פפר זם כי השיקר ולם לפפר ופטנים שנממת לם לריכים ישור להווחמו של ישוע חלי הוח כי, יהודה כבר עמד

ס) אך גם יהודה שומרו עשר אצלם, כן כום נדקוום לפי היונים, .ru 40

ושם היה גן, סום גם שמני שהזכירו ממי ומרקום ושמים גלוקם כיני

٦,

אנואה אליכם עמים שם. וכמו שאמר פה וגם אני אהיה בהם כי רום המשיה שומד

18) ואוטיף להודיעם, כמים למעלה יייר 18 לא אשוכם ישומים

(שופורום שקולקפום) שיהים נעתיד נחם לי (וולם דול חירםם נפגפנפן הלונען) משר דנל נם המדון והנה הכוכה משל ממן לי מו שמהיה נתון מעד נשמיך ספשמין למשן יחו את השלותי מספן גם כשנד הוה לשמיו כדרך לשון השנרים נשמוק 6 נקם כשת של התפחלת שתנתן לו ותף זף שחתר חבר נתם ליי וים לפכם: שארני נפסוק א כמיל ושמים בשי אי שמוק 14. אם משארמי אשר נמח לי כדי למען יחזו אם חפארמו האפשי והנפלם שישיג אחדי מקומתו שעל זה נקש למעלה משר כמת לי יכולבו על התשחדת שנתן לו לז קודם היום בעולם (ויכול להיום שהבמני לפני מוסדות שולם (פי' ישן כי אהבמני), לכאורם יקסה לפי התבואר 5 שהכונה מעולם ועד עולם ע"ש. והמפדש חיים (נכילור המיוחם לחיוער) פיי והנמינה בענור המהבה, ומ"ם מהבסני לפני מוסדום שולם נחפרם למעלה בשקוק לפי זה כי התלוח לפני מוסדום שולם יסופבו על חשר נחח לי).

24) אבי הפצחי וגו', פה מוכיף לנקם מידיו עמו נחמר יסים לעתיד

פחד וגיי ולכי מעשיר לך (פסוק 20 12) למשן יהיו כלם לחד וגי' והיו גם המה כנו כאחר פיי שחסכים למה שששיחי ויהיו באמש בנו כאחד למשן יאמין העולם. וגם כם שידיעם והזכרה שנשום אשר נחנאר למעלה נשטוק 6 חלק להם למען יהיו ונו' כי על ידי שוז מראומם וכוחום נמו אנשי כעולם אל האמונה כמסיפר במעשי נשור בקיים זם נסמי לכם סיים סכם לשמום נדולות בארך וכמים כמסי יי אי

שת שתפרו המנשרים החתרים וכחו שנרחה גם פה נתשורו לחלן 18 שנעדו חש

בקלים ופערום עומר ימחממם כו'.

16) ויבא את פשרום פניסה, כדיל לפי היונים והכונה לפנים החלד

15) ותלמיד אחר וגוי, המפרשים ניחדו שהוא יוחנן בעלמו עיש. 14) הוא קיפא אשר יעץ את היהודים, למפלה "6 49 מ"ם.

> יקרים חים לה' שמקדים שלמו בכנר קרבן לה' במד מלמידיו ומחמינים למען יהידנם. 19) ואני מקדיש את נפשי בעדם, יסמוס כלמון הכמוב זיקכם כיזו סמכ מקודשים, כי על ידי מותו נתרמלו מן בתמחים ונמסרו וסמס קדם לסי כחמם, ינו נתתי להם את ההפארת אשר נתת לי, פיי מה שנים ני (22

ומחשיני לששן משלח למס שמחשי בקרנסי כי אף שיבולשי להתפול חשר לם ישמעור ספלמי כמעשי חמדו, על כל זה מחפלל חני לשמש חזנם למשן ישמחו ויחמן לכנם כידעם כי אני המפללתי בעוב. ועמים למעלה ייי 26 בזה.

לחמנים, של דמת הפרושים כוונולר ניותא שית, וכספר שנע סכמות צעיך חכיום החברים שלהם לידע שהוא כייחיםי על ידי אלה ושכועה שנשכעו לילך על דעת סכסנים ועבריהן חוכשין את העם נמקלות אלא ההוכה שהיו מהגין לקגל את כמיל, וכמו שקוכו שם פל כים ניימום שהוא לדעתי הנהן המיםן כם הניישוכין, ויקם ככהן הגוול וכל אשר אתו והם מכת הלדוקים, ועל כן קונמ עליו גם הערושים יחמש קיפם מעד סים מתרכל חייד ונענם הסים שמש בכסונה גדולם שענד שנודם ולוחשים צאוני כליב הרומיים שצימיהם וחון הזה הוא המוכר את ישוע אל פילנום וספריהם חופמים אם העם במקלום, ופי' הערוך (וכן קראכמאל בספרו מורה ככוכי כן מישני שר לי מאגדוםן שים כפנים נדולים ובניהם נזנדים ומתניהן שתרכלים פעונים שבום אבא יוכן בן חיין אוי לי מבים בייחום או לי מאלמן אוי לי מבים משר שתש בכהוכה גדולה בשכה ההיש וכן לתעלה כי ייש 16.6 כי היה הכהן נחל בשנה ההוא ויכם ונוץ, וחולי על כן אער לוקם (ג' 2) ציתי הכהרים הבסן הגדול אמר מבד הענודה ניום הכפורים כי אירע בו פסול נחון לפי החלכה אם סכסן סגדול, כי אמרי זם שלמי מגן (פסיק 24) אל קישא הכהן הגדול, כי מבחר פוד כי סגן הזה היה לו שניות נכים היני וע"כ נקבחים בירוטלפי חגיום של הבייסוסים, ופל כן הפרומים השניעו את הכהן הגדול ממיד קולם יום הכפורים ות"ש אור לי מאלסן אינו כמו שפי' כשיי שחוא מקל שהלא אמד אחר כך על כל יום סכפורים, וכוח כיה עם ניהו מכם הלדוקים כחים נועםי השליחים כי 17 סותן לפי סיוסים"ן) של מים חיי לי מנים פנין חוי לי מלחיםהן שהיו רוכלין מנין אוי לי מלמישמן אוי לי מנים קמדום אוי לי מקולמוסן אוי לי מנים ישמשאל ככסנים שנן וקיפא. ווע כי נחצא נחלחוד פספים ניין עיא האחר אגא שאול בן סגדולים זמן וקיפא וגו'. ויכול לסיום ג'יכ כי ההעפקה הנכונה היא שם בימי ראשי חשר נמצא במסכם יומא פחל עים. והוא מאמר יומנן פה בשקוק 13 חומן קיפא ומנן בכבן כגוול וקיפא וג' אך נשנה ההיא אשר נהרג בה ישוע היה קיפא ממני כמעשם שסים כן סים, חון סים הכסן פגדול ההמדו וכמים נמעשי השליחים ד' 6 19) וישאל הבהן הגדול, כום מכן כמכר וכן לבלן 22 סכולם משנה

זבאמרו אבי סוא כגעסו מפניו ומסדר גאונו ויפלו ארלה. וכנד אמרו גם חכמי ים כאל דצד חורם עניים נמקום זה ועשורים צמקום אחר (ימושלמי ראש השנה פינ

סיכ), וכן אמרו במדרש במדנד רגה פי"ם כל דגרי חורם לריכים זם לזה מה שיה

9) למלאות הרבר אשר דבר וגוי, למעלה י"ז 12 מ"ם. 11) השב חרבך ונו, מי מים כנוקם כיב 38 מס.

נישל זה פוסמ וכו' ש"ם.

という はいいい はいかい かんしゅう

מגלו שעם שנית ליבנה כוי שיש) והם חמישו חומו ביריהם מקלו חומו בחצנים בכיל, ונמ"ם בחשקי וראם לושמי שעיו יפיכנו דברי כפלמור ד"ה כיא שהפנהרון חזון שחניום לירוצלים ומירופלים *) ושל כן כימי הריגם סמיםמים שמולה הושום להימתים להמים חים של זמן קטן (כן

מינם מן העולם ואינם דומים לאנשי בעולם כלל והם נעלים על העולם גרומם מתר לגמרי, ואף שיסים בירושלים כמלוכם מסים מלוכם דומנים ולם בחיל ולא בכם אנושי נחלב ובחנים שיהדוג אם הרוחיים כמו שדימו היהודים אגל היא כחואר ונפשם. וכן בכונה פה שמלכותו חיננה כמו שלוכות השולם הזה נגנורכ וכלחון פ"ו 19) אינכם מן השולם וגר ופירושו אף שהם בשולם (יו 11) על כל יום אם נחון יושן שי כי. שך הכונה שה על דרך הכחוב למעלה על כשליחים חשים מלכוחו כמו נשמים כן בארץ וצידושלים עיר החציבה לפי דברי הנציאים וכן

36) שלכיתי איננה שן העולם הוה וגוי, ואף כי נכואו שנית עלי ארץ ואמרי כן ימלים שיחו של השל, יהין-

נשישה וקודם הכשישה כי הנשישה והחליה הישה שמרי שומו כשו בכשוב הכיל והושה שדמו שימום מ"י כשיחם מן החדן על שן, וחם סים נהרג נפדולם חים מח גלח אם הים כפקל הים אחרי כן כפלה על העץ, זה אינה קועים כלל בי יומכן אומד על שך ונוי וחפילו לדעם החכמים ענדף ועובד חלילים נחלין וחם כן לפי זה גם מום והומם (לא נחשבם באיזה מיחה ופרטוהו הם על מיחת פקילה) וחלים אותר כל הנפקלין כחלין בלמדם מן הכמוב (דברים כאל כיצ) וכי יהיה נחים מחל משפש דבריו בסנם אי מעל האין. ואל השאל הלא הדין הוא במשנם סנסדנין מים פיצ לכל כמנסכת מ"י סרומיים הרגיהו כללינה על העץ למשפטם לפחותי העם ווממלאו כיסורים לשרגו כפי מורמם כיו דנין אומו בפקילש כי משניכו למגוף (למעלם יי הצליכה כמשם המכשר שם והכינה כה נאמרו למלאות וגוי כי אם הים הדשות ביד הם למעלה ייב 32 33 שחמר עם בהכשחי מעל החלך לרמוז שימום על ידי 28 וכן מפי כ"ו 65) ומגדף מיחחו בסקילה כמ"ש כסנהריון פ"ז משכה ד' *)

(32 לפלאות דבר ישוע אשר דבר לרפו איוה פיתה פופו לפות, מחם ידי חגן והום ישמר חם לשדיהם וכמים לחשלה נפסוק 19.

כו' ולם ידעו כי הדומיים הומיכום נחניות של גני חק המכרים דירובלעי שיכיו נמוספם שם שהלריך נקושיות על זה. וכפי הגדלה סדמי נכל לא "ידעו כי דיני ש"ו וסנסדרין מ"ח שים בכבלי סלטון בשלו דיני נסטוח ועי בכבלי עבודה זרה סי נפלו דיני נפשום מישראל פדי הרומים כמים נירוטלמי דים סנהדרין וע' נשנם ישראל ידעו זאם על נכון. גם ביארו שם על שגלו לחניום מופג נגלי ממקים לחקום מינ שנסנסדרין נעלמס לא כלו ליחן דיני נששום נפצור רנפישי דולמים כו' ופי כסשום כיסלו על ידי סרומיים ולח היו לחם כשום עוד לחמיח חיש, וחכמי חדץ

18) אין לנו רשות לחמית איש, כי אנעים מנה קורם חורנן פנים ההכחסום שילאו מפי פשרום היו שלשה פשתים, ויכול להיות גם כן צענור כי המחצים כמנו לק מפי הסמועה וכשליחים לא היו נפלר הנהן על כן ים הפרך נהספורים.

ום הוא אמד משם והעומדים עם הפכיעו ועאלוהו גם כן והוא כחם (שמם שניה) ששדים לום ועל כן זכניםו ממי ומדקום נלמון רנים, והגן, והמיקר כוח כי ממש מפנדי הכסן סגדול אמר גם כן הלם למימיך ממו נגן ואו החלו כלם בשלוכם סיה, השפחה שעמדה נאולם (כמו שאחר נמרקום שם) אמרה אל העומדים שם כי סשלישים כחשר חמר העבד כלם כחימיך בגן מו ממר הניל חף בום גלילי והסבימו ואמרי מנור כשעם אחם קים אים אחר כי אף כול גלילי וגי זה סים בשמם והכן. ושלה לפי זה על וכון גם עם ספור מתי ולוקם. וע"ם לוקם שם (כינ 99) שממר לו פגם רמיחן נגן מושב פעם שלישים נחמיכם העבד והים הים שנתיקום שפשומדים שם השכימו לה ושאלוהו לפעם השנים ואמר כן כששאלוהו לפנור הענד ידי הענד כחם והם בחמת חלם השתי פעתים של יוחכן חן כי יוחכן חושב מה כאמרה אל השומדים וחם כסכימו כחת, ואחר כן כאמר שאלוהו השומדים שם על שוד הסעם והוא כחש בסעם שליםית, וחשב ערקום השמי פעעים האלה כי היא מיד 69 ויומגן פה סומרים זה להם ולועמי אין סחידה כלל כי מגמה מהיה כך

וואמרו אליו הלא גם אתה מתלמידיו, המפכמים חמכו כי מנקום 3), וכמנם נדמקו המפרשים פה ועמ"ם נמסי כ"ו 67 בזה.

וקיפא ישנו נחלר אחד, ועל כן מחי אמד דק חלר הכהן הגדול שנקרא קיפא (כיו כי כשליחם מחק אל קיםא (פסוק 24) סים נחלר אחם רק שנים לנים כי חק

25) ושמעון פשרום עומד ומתחמם, פי' נמנר הפיל שעשו נו האש,

לושע וסמכה חוחץ על הלחי הישנים העם לו גם החמרם היינו שלח להחקומם 23) סדוע חכה לחיי, כי אף כי ישוע לימד (ממי כ' 89) אל ממקוממו על דכריו כממי שיום קודם, כי בממי משורש הכוכם בדכריו אל שמקוממו לרשע בשלב ואם בדברי לוקם ו' 28 וכחג וחמלא זה הענין נמחי כי וכעומה לא עמד נגדו, אבל כסה לשאלו כנחח חומר אף לפי למודיו, והרשע בעל חזיק אחוכה עמד בנ"ל, וס**כן**.

חליו בנוחו לחלר דרך כשער, אך שחתרה חליו כחשר דחתה חותו משחשם נגד החש מסשרום) ועל כן כסמך הכסוב לזה והענדים והמשרמים צערו אם וגוי וגם פערום שמד שמם וימסמם לכורות כי כמונ הקודם יסונג על כמונ השני שהיה נעם המסממו. וכמו שפפרו המכשרים האחרים (וכפרש מדקום שכחב של שי פשרום ומי יווש יוחר 17) ותאמר האמה השוערת אל פשרום וגו', לין כנונה עלונדים

כ"ח 38 ונלוקם כינ ע"ם

מדים לפילון ומוכרי היוסיפון ונספר מורם נגוכי הימן באורך דמ"ם בניאור מסי ונפרס את ישום כי מימי המשמונאים הכהנים היו מויינים נוש זכב בים דוך כידום מוכרמים לעשום ללון חלן בעשפם ישוע, כי חלן היה שויין אם כל חלכום נים דוד מן המלמוד הלכלי והירושלמי (ממיש נפפוק 31) וצוח נבין חשר הפנהורין היו כיא) וישנו שמה (פיד סכמוב כי נא יכמיהו אל הבור ואל החביום) פיש בכאיות בני מנן סיינו שושיו ופילפום מפר הפנהדין מחת רשותו ויגלם למניות (ראם השלה

קשה מדוע כל הקדננות אינם לריכים זה. וכן כל הסיסיים הנייל לא מדע משחם אכל לפי המדע לנו למעלה הכל על זכון כי דם העקם היה זכרון רומז (שארנילד)

נם מדוע לוה לקחמו בעשור לחדם ואמרו המעם משום בקור מנום וים

על דם הנמים האממי שנהדג ניד בניסן, דם יקר ונכנד מאר נאד. ואכילם הססס הים רחז על אכילם בשרו של המשים ולכן הזהידה החורה לאכלו כל טעחו ולא יאבר מענו דבר (אך הדם לא יכלה הסורה להחיר בעור איסור אכילה דם הכללי) ואיש מאכל אלא למעוד הייש הכחשים עליו וסכינו עלתם אליו כתו עליין להכן

עלמו בכונה שלמה וחשונה שלמה ללכול מסמודה החדון וחם לא ימעול כגוף החדון

לקרינמים 7 כי גם לני פסמני בנזגע צעדנו הוא המשיח. ורע כי לשי החגלות הסרד הזה כי אחשים אוא נוטו של פסת נבין הענין על מנית הפסמ בכל שדליה לעילי מלדים על נכון. כי השי ליה (שמוח יינ) אער

一名 古中教的名词复数 医多种性原因 教 不知 阿里丁的人 经成了 的复数人

מת אשר במוקי וגו' הוא ביחם הפעול שואת יששה הל וכן ויקרם כין ליה כל ימי השמה

ווטלכסן זיא נששמחבען כאנסן) כי האל וחנן הם אחד לפי הטלטוס כידום. והלדיק זעל חזוק אחורה פליז פרסו אח אשר דקרו נענור אשר דקרו והכוכה על האויבים הצרים על ירושנים. אבל מלכד שאין ראיה לפכש כן כי הכמוג ניחוקאל ליו כ"ז ועשיקי

פכפו הכמוכ שם וספדו עליו כמספד על סיפיד על העשים כן יוסף שנהיני והניטו הוא נפלפור פוכה ל"ב ע"ב והוא ישוע כן יוסף מלכת הכהרג. ולכוסחחינו והניטו אַלי יפכשו הנולרים שהקב"ה אוער אַלי אח אשר זקרו אותו עלמו שדקרו (זען

ספ) לסלאות הבתיב ועצם לא תשברו בו, הום לחמד נקרנן הפסח שמום ייני 46 כי המשים היה קרנן הפסח החממי וכמ"ש גם פחול ככחשונה

הכללה וצ"ם נדלוחם כי ישום, ככר מם לא שכרו אם שקיו. 36) לשלאות הבתוב ועצם לא תשברו בו, הוא נאמד נקינן השפח

31) וגדול יום חשבת ההוא, כי קל פו יוים לפסון של פסק. לשבר את שוקיהם וגרי, הכומיים כיו נוכנין לפסות כן למסר אם מימם

נההלים סיט כייב ויסט בנרותי לאש (שמיש במתי כיז 34 נזה) וללוחי ישקוני חמץ. 20 יה הבמוב בההלים סיט פייב ויסט בנרותי לאש (שמיש במתי כיז למעלה ני 17 הגם הכחוב פה כי קראת ניקר אכלמני, וכן רועיים ט"ון 3. וע" מ"ש למעלה ט"ון 35 כלל פה כי קראת ניקר אכלמני, וכן רועיים ט"ון 3. וע" מ"ש למעלה ט"ון 35 כלל כלל מעניים כאלה.

היונים, כי התכשר קרת בזכרים (אינ ז') כשימי הנקודום לת כנוססשיני והניטו. אַלִּי אָךְ אֱלֵי שחת כנון אָל (אינ ג' כינ ודומין). ועל כן לת הנית יומנן כשום

18 ועוד בתוב אחר אומר והביםו אלי את אשר דקרו, כאל לפי

כלוקם כיצ 16. ועתה מייער נחשנונו במתי מי כיו עים. וכנל ציחלהי נחהי שם

כי ממי ויומנן אינם חולקים בספוריהם כלל ש"ש.

(6) קורינמים מש 29). וכום יוכן שלקחוםו נעשור למדם לרמו שהמשים יגם לירושלים נמשר למדם לרמו שהמשים יגם לירושלים לשרכי בפני מר בפקם לפני מג הפקם לשרכי בפני כדיל משמרם כא לירושלים לשרכי בפני כדיל לירושלים לשרכי בפני ביינו ביום א' וממחרם כא לירושלים לשרכי ברושלאל ביינו ביינו ביינו ביינו ביינו לירושלים ביינו ביינו ביינו לירושלים ביינו לירושלים ביינו ב

מקום כחים מן ככמוב הזה על חלבות המשים כמו שיניחו הנולדים נימינו לפי

מסממינו וש' מזון יושלן 6 7, ונממי כ"ד 30 וספדו כל משמשות. האלן וגרי. כי

43. נוס כי כל ססימן (מסלים כינ) סיסו על סעשים ש"ם. 28) לשען ישלא הכתוב כולו אשר צטאתי, סטיס לעלחת סכחנ

כי קלד נוהו ומחש יים 6 מזכיי מכמי שכלל. 24) למלאות דבר הכתוב יחלקו בגרי להם וגו', ממים נממי כיז

ומרקום פים. 17) וישא את צלובו, יוסכן לינו מספר שנסנו דודך לשמעון ליש קוריני

שמה, אין הכופה שפיחודים נעלמו ששו זאם דק הכינים נפקרותם ללכוהו אנשי הרומיים וכמים פה מפוכש נפסוק 28 כאשר לנו אנשי הלנא ונוי ולכן אנד ססדום למשי השליחים ני 28) אותו לקסחם וניור דשע הוקמים והרגשם, וכן הוא במשי

נאפמים זכמא שהיה מקום כם כמו גנ. 16) או ששרו אליהם להצלב ויקחו וגוי, ו.פפוק 18 ויליבו אומי שפה, אין בגלנה שמהודים נעלמו משו אא כה הכינה נפחותם ללגרהו אשי

בדרך רגן גמליאל נמשמים זי 38 מיש. 13) במקום הנקרא רצפה ובלשונם גבתא, ניונים מקרא רלמי של שאיי מרולף נאנים וחענדים קראוחו נלשונם שהיו מהננים לשון סרי מערנ

מלי למסור להינ נסשי, ואם אליך גדול שעונך, פיי נפנור כי דסוסך שלי כיוא מלמעלה ועדכ עווך אינו כל כך גדול, כי רק נזה עורך שאחה שומע דבם שקר ועושה בולון היהודים אנל המסגיר עונו גדול יותד כי אין לו דשים כלל ... עלי למסור להינו נסשי, ואם אינוו שאמין לדברי ראוי היה למסור דיני לשמים,

ġ

כי אם ברוח כמים הכניאים. והוא אומרו בי הוא תלך להכידי על האסם וכל אשר הן האמם ישמעו בקולי, וימים יצאו ובל העלכים עלבי אחם ישמעו בקולי,

מקנלם כום סקודם ככללי שנקרם פאלו הפרקלים היחה הו בסקם כי לם יכמים שקנלם כום החדר בכלי שנקרם פאלו הפרקלים היחה הו בסקם כי לם יכמים

ישועמי ונה וכן כשוין יושכן ג' 12. ועמ"ש צניאור שברים א' 8 צום באורן. וענין העליה פה אינה חיכף כ"ם לאחד ארצעים יום (מעה"ם אי).

סעשים הוא האלהים וכדועה. וכן נמהלים שיש 27 הוא יקראני אני אחם אלי ולור האפשיים א' 17 אלהי אדוכנו ישוע המשיח ונראשונה לקורנמים "א ל וראש למשמשתו (למעלה כי 30 מ"ש) וכמ"ש יוסטין נכחה מקושים וכן אומר פאול אל עלם מעלמותו וכן החלבים ממש, ועם זם כוח גם חלמי כחשר חני מחחיו ער אניכס, וכן נענין האלהום שאלםי כיא נאופן אמר מכפי שהוא אלהיכס כי אני הוא שיש הפרד צענין יחם החצות כיני לניניכם שחני הום צלום חמר מכפי שהום פסוק 31) וזם חומרו אני עולם אל אני ואניכם ואל אלהי ואלביכם לבורות נוז יוק: לאמם אם למודו בענין אלהום של המשים שהוא כן האלהים עלם מעלמום אל אלהיכו? והככון לדעמי כיא כי הכונה בחאמל זה כמו נכל המאמדים שהביא שנאמרו בזה קשם כמו שהקשה בניאור מייער מדוע לא אער כפשישום אל אניעו

אסר כשים נגשו בו נקשונייםי כן נכולה אול לא למעלם מזז. ועיכ גם פז לאחר שקימו מספר משי לאחי פרושה בו נישראל שומרים עלמם שאל חגע אשם נהם כידוע. ומה שמלינו נרגרי המכשרים אני עולה אל אבי ואביכם ואל אלהי ואלהיכם, לכל הפירומים בכרי ליוע אם הוא ניף ממש, ואולי דלחה עוד לגעת את מקום המפערים כעו מומח להלן 25, ועל כן חמר חלים חל סגעי צי וגו' ככיל.

אל תגעי בי כי עדן לא עליתי אל אבי וגוי, כי המפדים (17 כבי ובסעמקם לנדון וואלקינסאן ובוני הוא טעום לפי היוכים.

16) רבוני הוא מורה, כי דבוני נפמח הוא מלמון כין אתר כהו אי לקרום להעורים כמו דבן גמליםל, דבן יושנן בן זכחי וכדומה. וחשרי כן נשנו בעלם 2) ואל התלמיד האחר אשר ישוע אהבו, עמים לכלן כ"ל 20 כזם.

סמים וכמן שישו לחסה מלך יהודה בוהינ יין ייד נדיש.

הלבה (פתוק 34) וחולם הדקידה ממיחם לכני ישרחל כמו שמחיתם חליהם ההרוגה (39) כמאה לימרין, לקמוסך רב גם בענור בקנר למשוקגם אומו במרקחם נכללה כי המה משרוחו לשנת וינקשה מפילשום למלחום שחלמם כפיל.

משנת אם אשר לא שנתה וגו' פי׳ ג"כ המנין אשר לא שנתה וכם שנפים שמפות האוינים שדקרו וחשר הפועל מן השפל. ופיכ פילש יוחין שהמניפים שלמן המה כדוקרים וכמים נחון יוחון א' 7 וגם אלם אשר דקרום. ואף כי דקרו אחר מאנשי כידוע וכמים נכיף דברי סימים. (וגם נספר מללך הכרים מתם כזה מים) וכן פם הוא כיחם הפעול, הנה שיקר לאיים יומנן היא שלםי פירום סיסורים יפובב על

שפול ספינה לפנה ויש חופרים שהים הים החבים שנפסוק 6 רק שמצחר שהיחה קענה ועיב מהרה סכשיקן וחים אינו שמק חחר וכולכם גם סשינה קענם. ומיש בספינה כהא חידומה (וכ"ה ביונים) הים יוורע להם כי החדון הוח שומו על שעם הים, ופיי כי לח הרחיקו וגוי היינו שבעבור שלח ללכם כי לם התחיקן וגוף. ויכול להיום שכמו נספינה קעום חחרם בעבור שרחו ששעעון החופל אל *) כן העמיקו רכים צפפוק 8 ואולם דעליעם העמיק בספינה לפי היונים (שאקמוסאה) וחיינו נפפינם סקמנה בידושה, הוא בי בכל אחם גדולה ים פפינה למנה קשונה בה, וככן.

-(18 פסיק כנדחה כלחו מחה מן היונים החלה ויחכלו עם הלחם (פסיק 18). ומסכנין לו יין כוי. ולמנס ישוע אמר (שטוק 10) הניאו הלום מן הוגים אשר סניהדרין כיש בי אדם הראשון משנ גגן שדן היה והיו מלאכי השרח לולין לי בשר שישרוך אומס כי סמלאכים שרחוקו וכמיש ממי ד' 11 שיש, ועל דרך סימלא בחלמוד בחלי שם מדוכים ורגים מליהם ולף שלח היה להם דגים עד היה ולח היה לה ומן סים כל לל סינשה (והול ליתרו נספוק 11 וישל שתשון פטרום היינו שעלם החדון נדחוםו כי לא יכלו לחשוך מדוב הדגים ויאמר לפטרום והשיל עלמו אל הים סים. אך המלמיד אשר ישום אהנו (הוא יומנן כדלהלן 20-24) הכיד כי הוא מן כים). והנשלריםבלו בלניה *) אל היכשה כילא הרמיקו וגיי פסוק 8, ונעלוחם דאו ששלים מימין לאנים וימלאו. וע"כ. לא הבירו אותו כי הם היו באניהןוחוא על שפת מרשיקו מן שינשם כדלבלן כפסוק 8, והם השינו אין (פסוק 5) ויאמר לכם סיו צאניה וישום שמד על שפח סים וישאל אוחם משם היש לכם מה לפעום כי לא גם לדעתי כפי סנראה מססוק 6 סטליכו המכחורת מימין לאניה כי כל המלמידים כפי משמשה פשוטו של מקרא (שלא נאמר מי פרך אותם) שהיה זה של דרך נס.

9) ויהי בעלותם אל היבשה ויראו והנה גחלי אש ערוכים וגוץ,

גוף אשר כמו שמלאכים בכואם לארץ ואין זה מחים המחים שעומדים בנושם חמש

25) אם לא אראה ביריו את ריםם המסמרות וגוי, כי פולי קנל מאמד זה וכמו שהוא במיץ היה לו השלטן לפלום מטאים (מתי ע' 6 פים) והגן. (ולא זה הוא הפדקלים) רק למא להם הכא והשלפן לפלוא אמאים וכמ"ש לפפוק עדים עליו קצלו בחג השנועות ואולם סה היחה נפיחה רוח הקדש מענו בעלמו ובכל יהודה וגו' וכפי זה לא יהיו עדים עליו עד עג השנועות והכח והגנורה להיות (מעשה"ש לי ל) אנל חשלו גנורם כנול עליכם רוח הקדש והיחם עדי נירושלים נפליוו יפים אותו בהם, אך הכונה פה היא, כי אנתכו רואים שישום אתר לתלמידיו שרי שליחה שישלחנו מחם חביו (ושם ייד 26 שחני ישלח וגוי), שנל לא שחום משורם למשלה (שיו 26) של הפדקלים "רוח החשם היולח שחם חביי וגם שינה המפודסם בין העולרים בקורום חג השנועות (מעשי השליחים בי).

88 Line Annual Control of the Contro

								• .						. 4 . 1
indeomores.	3	, caro	,	新	באין יםיתל	לפיניפים	귏	לל כיכנו	בממכלום	ביונים	כשליתים	המלמיד	Iba	
					כיקקים									i
OUX SUGGIVE	ילום	ממות.	7,7	cda	חחר מנה כי	לפילישום	ממס	על היכנו	הממלכות	ציוניס	ישל ימוס	המלמוד	שעות	
בהערה	24	27	Ш	91	23	16	22	14	20	10	21	18	7	
228	25		22	20	18	14	10	9	တ	7		င္သ	ಚ	
-		. ,										si Tugʻilli Siyli		

ומחם שממר וודמנו כי מדומו מחם וכן ממה שממר נספוק 23 על כן ילא סינל כזה כין המשים ונגי ושים לא ממר לו ונג' כלאה כי הכמונים האלה מפט לאחר מום יהוש על לאחר מום יהוש בי לאחר בי כלו כי מל כי מל ונג' נכאל כיו א'. וכן אחרו שם יהושע בתנ שיהושע החנ ספרו ופסוק וימת יהושם אסקיה אלפזר כו' ופוד שם כדותה שים.

יוחגן פיים פאלים מימוק לא סכינו (12 בי ודעו אשר הוא האדון, כי לך נסיומם פאלים מימוק לא סכינו (12 מונה לע פיימם פאלים מימוק לא סכינו (18 ביימה כנם סכימונו בכיל זממים נסמים (19 לדבווו על ביותתו וגוי, כי מסינון מת פיע כלאי פיי כיון קוקר, (19 לדבוו על ביימ. ונסקוק (20 וגוי, למעלם יינ 25 פיים. ונסקוק (20 פא סכימוני של אלם ואבר כתו כל זאם כי הוא כוא יומנן הכוחני הא אם מבנים כואם.

ביאור לספרי ברית החרשה

מעשי השליחים

חָבּר מאת הירי. ליכשענשםיין

ויצא לאנו

לי נופראפהמאר כי ראנימין.

いるロドバ

בשנת תוכיח לפיק.

Von J. Lichtenstein's Kommentar zum Neuen Testament

ist bisher erschienen:

- Kommentar zu Matthäus, Leipzig 1891.
 S. Preis 60 Pf.
- kommentar zu Markus und Lukas, Leipzig 1896.
 S. Preis 40 Pf.
- 3. Kommentar zu Johannes. Leipzig 1897. 40 S. Preis 40 Pf.

Zu haben durch das Bureau des Ev. luth. Centralvereins Leipzig, Markt 2 III.

Das hebräische Neue Testament von Franz Delitzsch, in Aufl. 11 von G. Dalman herausgegeben, ist zu Mk. 1 zu haben ebendaselbst und in den Depôts der Britischen und Ausland. Bibelgesellschaft zu London. Berlin, Wien. Prag. Lemberg. Budapest. St. Petersburg. Odessa.

ביאר לספרי ברית החרשה

מעשי השליחים

קבר מאר הריי ליטטענשמיין

KOMMENTAR ZUM NEUEN TESTAMENT

Hol

J. LICHTENSTEIN

APOSTELGESCHICHTE

herausgegeben von

Professor Dr. S. Dalman in Leipzig.

LEIPZIG

1898.

BEING THE WINDS TO THE PROPERTY OF THE PARTY OF THE PARTY

יספר מעשי השליחים.

ומסיים ספרו בוה שמספר כי פולום שכר לו בית ואיש צבא היה אל הוקנים ושם נתפס פולום שן היהודים ונשטר אל הרושיים ונשלח בלשון רבום כדברים בערם). ובסי כיא יספר שנא עם פולום לירושלים אל הקיםר לרוני להצמדק שמה, ולוקם הכותב ליוה אותו לרוטי, וגר) וטאז והלאה נפצא אומו תפוד בחברת פולום (כי מדבר הטיד (שי שיז 10 ונבקש רובת אל מקדוניא כי ידענו כי האלהים קרא לנו לארצות העמים עד בי בא אל מרואם ושם המלוה אליו לוקם הכותב פולום השלוח אל הנוים שב אל המשוח ברמשק ואחרי כן נסיעתו קרו ויאתיו אחרי עיותו ישכים על ידי השליחים. וכראטונה יספר את מעשו השליחים בירישלים ובכל ארץ ישראל, ואחרי כן יספר איך נהמאמר השני הוא ספר הוה יספר אל האופילום כל המעשים אשר אל האופולום על דברי ישוע ומעשיו מיום החלו עד עלוהו למרום, כאפרו פחחלת הספר הזה כי פאפר הראשון (הוא בשורת לוקם) כתב א) כותב הספר הוה הוא לוקם הרופא הכותב בשורת לוקם,

השליחים וודברו בלשונות ועשו מופתים גדולים בשם ישוע המשיח

ב) תכן הסאר הוה ומטרהו לספר איך נשפך רוה הקרש על הוה כפי הגראה קרוב לוכן הורבן ירושלים (65–68 ליפות המשוח). ופולום עד היטים ההמה, וטפנו בא לכל העמים. זמן כתיבת הספר בביאור לוקם ג' ווי) על כן מיהר לוקם לחודיעו מעשי השליחים הימים שלו הנעתק לעברית בספר מאור עינים להאדומי, ועי מיש כי האופילום היה זקן מאר כימים ההם (במו שאומר בספר דכרי השנתים ימים ומה חיה אחרי כן לא כתב יותר. וכפי הנראה בעבור את דרבו ישוע הפשוח ואין טונע. כיה נראה שכהב ספרו אחרי כלות שומר אותו, וישב שנ שנתים ימים ויקרא את מלכות האלחים וילסד

במניכו צייחניות בצא באמונה מלכום המשיח. אבל כא ילרק לפי זה מלם החשיב יחים ציל החתן במניכו צייחניות בא באמונה מלכום וכייתה כי לא היחה עוד אצלם יחקן. במו בלוקה ייב 89 לחם את המלכית וכייתה כי לא היחה עוד אצלם יחקן.

בין 24 ישבר הוד מלן עליים ונוי בנשמיים, ישמיש בניטורי ללוקם אי 30 מיש באידן, ויש משמים אין מבנת המחובה לישושל חימי עיי שחום יהים מים לאבר באלוני במחום במבה חימי (*

-בש מו ישר היא הנכוכה שיש ניונית וכן השחיק דעלישש שם.

היאם אני אינם בכסוחו, וחבן, ובנאשונה ימסלוניקים ה' 9 נכאה כי ההעחקה יבנים לופחבר זוך פארנעפאלבוטן, וממ"ש נמדקום ייין 32, יאיל אף שהוא יודש. הציחן לו מחציו. ונחעמקות הרחשונים הנומיק דעליטם חשר שתם הפב מחח ידו וכן ני כל סשלמן ונוי ואומר שאאר יש נו השלמן של עלמי שלמן זול בשלמן ונוי אומר שאאר יש נו השלמן קאלן (איינענע מאכם) אמר זה בהקבלה אל מה האמר להשלימים (פוף מהי) במים בנימר מייער שקפע חומש כפי השלפן והגבורה שלי. ומה שוקוק לוחד וללח שברי כשרולה לומר חלה איינען מסוף מלח שלי כמו כרמי שלי (שהשים) יהטים

בשמוק כי פשה פוקויק לפי הייכיה (מין חינעה מייניתיען יחמע). כי כלשין ד) העתים והופנים אשר קבע האב בשלשנו שלו. כן יפליו לועליקם שותים כנדחה נפסוק 12 ש"ש.

באמימה האחרוכה כוביום. בשמק 9 ייהי ככניתו ליכב זלה יני, יהיה כנ ה פים מון לשל פעום מפים לום הקדש מסים נים כבבה בעליבה לישלא ליים מים סים פים מחום מים מים מים מים מים מים מים מי בשנישים בעת ליחה לסניפה שמים צינים לשלני התשינ בעת הזפה ינוי כי

האמצר שנו הניים בירשנים כי יעצנו ברום הקדש בקרוב ממדי היונים המלים סנב 6) ובכן בהתאספס יהדיו (כ"יל לפי סיונים) וישאליהו יגיף. כי ובמסופר ניים שם פשניק 49 ושה הכשיל לוקס ספורו ביוחר ביאיר וכדי לחבר של ים הפפור נפסוק 6 והגן.

בירושלים ויטכל ממהם דג ללוי ונו' וטו לוה מוסם לכלמי סוד מירוסלים ונו' 48-86 פעודם פעודם או השניפר עו השניפר פיוד פייד 86-84 שניפה או השניפים פעודם באכלו עמהם כציל. כי לה מכל ביונים להם כלל וע׳ בניהול ניקם נחשלטו שאליו כתנ את סשריו ועונים שם.

יאשר עשם עד סיום וניי הכל בלשון קלה, וחאיפילום הזה הוא הכובר גיב כספר קלר וסמן על המנין, וכן מותרו על כל כבר החל ישוע וגיי והיה לכין לומד האיכתי יכובל בקרנו מעשי השניחים אברי מישי וענומו לשמים. אך הוא שמוק ידנר אל חאושילוס שמאמר הראשון הוא ספר נוקס בחב וכסבר מעשי המשיה. וספר 1) בפאמר הראשון בתבתי תאופילום וגוי. נוקם כמחנה פפר סוס

אל הגוים בראשונה עי פטרום ואחרי כן התרחבה מאד עיי פולוב קהלות רבות בכל ארץ ישראל. ויספר איך אחרי כן באה הבשורה (צ"ז יעידו גם בתלמוד ומדרש רבה ע' בספרי תולדות ישוע) ועל ידי וה נוסדה הקהלה הראשונה מן יהודים משיחים בירושלים ואחרי כן ינסצא להם, והוא יפדה את ישראל סכל עונותיו וסכל צרוחיו, אסן. אה המסכה הנסוכה על בני ישראל וגם המה יבקשו אה דור מלכם ויספר כי פולום עשה גם כן מופתים רכים כין הגיים. ויואל ה' ויסיר בר נכא ונהיסדו בארצוה העסים קהלות רכות מן גוים משיחים.

. ייט 88 טיי

פיש כיו בקיצור לפי שבונה. ולומר פקדמו יקם למר, הים כתוב כמהלים קיש הי ונם אם שלם ישב כין השלימים כיא פקרמו יקח חמר. ושמים ניחתון עייו 35 וכן וסנחונים האלה באמרו על הרשעים ופרשו פערום על יהודה שנו בחולא

20) כי כתוב בספר תהלים תהי שירתו נשמה יגו׳. הול נמהלים 8 וממ"ם שם עוד נזה. 19) חקל דםא הוא שדה הדם, כי קווהו פמחיר דמים כמ"ם ממי כיז: אף שבאמת קמהי הכסנים. (ולפי היונית הוא כק קנים יחבות כמו קונה שנים ונכן אמר פשדום פה נדדך שחוק והמנילה והנה הוא קנה לו עדה במחיר הרבודה יסודם ועל כן קנו שדם קעודם לגרים בכדי אשר המלום האם המשג ליסודם ללדקה. סקיבן כם יכנו לפסו כי מחיד דמים הום ולעלמן לם יכנו לקחחו כי לו נהם סהן ישורם השליך מש הכבף נסיבל קנו כמשי הכפנים מש שנה היולר ינו' כי אל איון עצמו למלאום הכסינ בסהלים. ובמשי מספר שמנק אה עלמו, וכבר פרשי עיד שרוושרנשן). ומים וישול של שניו אכלה אין הכונה נשרה זה אלא הוא מקרה בשני קדמוני הנולרים כי כשחנה עלמו באילן כיחוק ופל ממנו ויבקע במוך.

18) ויהודה בן יעקב, וים המחיקו לקי יעקנ ועונ"ם נחמי י' 3'כוה. 18) והנה הוא קנה לו שדה וגוי, כי ממי מספר (כיז 5–10) כלכד

כמקום לפוריע זה שהם לה כמוך מירושלים וש"כ היה קודה כבל להם כבל כתב לוקם בספרו הראשון זה אף שוכרו בכמה מקומום ובפרט צלוקם כ"א 37 היה ייו 18) כירום תן כיי מיו וכי כ"ח להלן. ועיכ הוכנת לחוד שהוח דק חחים כי המעשה הזה עליתו לשמים היה בשנת, יאינ יפלא על החלמירים אך שנו מן שמחום (לוקם כ"ד 18) וכדומה ומה זה שחולה כדרך שבח? ולדעתי הוא כעניד ומה זה הכרים אוחו לכחבו שה. גם היה לו לומר על חשנון רים כמי שאמר של לא מקלת היום ככולו. ולפי זה שולה המשכון כי מן עדב ליום ג' כלים איבשים ליום צ'. וגם היום שעלה בו השמים חינו שן המנין כי חדנעים יום הכונה ממיתים לבל כפי כנכלה סשב לוקם באוסן אמר כי יום הכאשון שעונד זו אינו וון היינין טפות שפושנים אכנעים יום מיום א' שעונר נו ער ליום חושי של שנוע רשיי. שנת. והקננה אשר ביד הנולרים שעלה השמים כיום הממשי כא להם ע"י ששנין הר הוימים ירוטלימה בשנת הלם הם שמרו שנת על דעת הפרוטים (עמיש נמרקים נעבור שלא גא לכם עד מערב (יוסק כ' 19) והערב לפי משנון היהודים שייך שלמים ביום ח כערב אל השנה ובשנת כנוקר עלה השמים.

12) והוא קרוב לירושלים כדרך החום שבת. פה קדה מווע לפ לגליו ניום ההום על הד הזימים ונו".

ראיחם וברי (אויף דיש יוייזע) הייכו כמו שלוקה נעבן וכן ינא נעכן (מסי שיך 30 ודכיאל ז' יינ לפי ניאור החלשור קניסדרין ז'יח א' על השליח). וכן ינא של הר הזימים כמו שלוקם על הר היומים (שפוק 12) כמים הזכריה י"ד 4 יעונדו כן בא יבא באשר ראיתם וגו׳, לפי כיונים בדקדוק כלוסן לפכ

ה, לבונה זם כום וספט פובור כוא הממכי גם לשון המוכרם כוא כנוד האדם כשמם חיים ויה: באדם לכשם חים וסרגם אוכקלס לכוח מחללא. כי הדבור ונשמח

大きない からい かんとう かいかん

96) ווגל בבודיו, לפי היונים וכיה בסכנום השבעים ויגל לשיני, כי המשכשים פלשו פס שהכונה על הנשמה שהוא כנוד הגוף ונאמר (כאשים ני 7) וישת נאפיו .בי ממים כום כלוקם כינ 25 שים.

ובידי רשעים הוקעתם. כם אכטי לכא הרימיים כי פלמום מפר אומי אליחם וכמן לשם לום אכבי לבא. יחם ללניתו פיד אבשי הלבא כמסימר כיימכן ייש נעדם סלח להם אני מיף (לחקם כי: 34).

ששו זאח בכלוים ובחירתם שיב הנים אשמים כזה. ועל כן הולרך האוון לבקש פליחה הנפיאים מ"ג פ"ד באבד, וכן בפיאיר רומיים ה' 29 כזה. וביין שהפרושים יהבשנים ופיקישם איננה מכוחה אה הנחירה יאיננה כוני גזרה כמ"ש מכנוי ישראל ועי למדי נתכקום יי 38 מישוע חוד מקוים כי יישיעותו לחום וכן חוד (בני 38 אים ביחידה יפגידהו כי הוא ידע אש במיכמס מקום כענין ידיעה ובמיכה שים אל האלהים. תלון אנל אוי לאים ההוא אשר על ידו יאסד וכן נוומי כ"ו 24. ומש שנתנא אך המוכג שושה בבחירתו הרשה במין וופריח. וכן אשם בבחירחבם הושה וקחשם

שנסרב ולם על הסורג, כ"ם מסים בוכה על הסורו מים למם יעבב הלם מיכום הים 28) אותו הנשבר עיש עצה אלהים ונו'. הנורם מוא ממד כק על כ"ם 25 וסיו לושום בשמש וניכה וגו".

בא יום חי ונח היא עת כא הונשית בשעם שיות וכתיישניים בוותי כיד 29. וכליקם הבנים ובו' פ"ש. וסיום מצאנל ונסמי מופמים ונו' השמש יהפך לחשך ונו' לפני תנחתם היונים ניתי החשתונאים כתו שהיא תפרם נעלמו שם בכן, 7, שהוא משל על יותל וכן בהלמוד משנים כ׳ מ׳ עישם. ופ׳׳ ממרי הומ לזמן מושבב כתיים כברמשים כנס שמיד וכשיי דברים יוש כי כל אחרי מופלג. ולדשתי נבואש יואל כוא פל בי, פיי למדי מעשם האדכה והמסיל לדעת המשרשים שהיה באמש אדכה כימי

17) והיה באחריה היטים וגוי. בטסס שנט וכיה אמרי כן אשמך ונוי 9) פרחיים וכריים וגני יסונג על חום אנמנו ענפסיק הקודם. 10) פרוגיא וגוי. מוסב על ויוסבי שנססיק הקורם.

יוסטום. כי אמרו נמס' שנם קב"ו ע"א הוולד נשנח קריםא רגא יחקדי ויוסטים ביונים הוא לדיק וקדוש, ביוענימאל בניאורו, ועמיש לאלן עיו 22 כזה.

23) יוסף הנקרא בר שבא נענור שמל? נשנח. והוא לקורינמים שיו 6 שנכלם ליותר יוחמש מאום אמים ונחי.

מוקם כי לא כק השלישים לאומו כי אם גם לצים אמרים וכעדום שולים בכאשוכה 22 החל וגרו. שד יום הלקשו וגוי יהיה שוש לשו חשיטו וגרו, כזם החיש

מעשי השליחים א' ב'

סעשי השליחים א'

באלה כי יש כמוח עליו כוצרי יחקאל פה עמיש בניאורי לאיוכ, וכמלמה עירונין ייט עיא אמרו סשיק האושם ממוד כלשון לשכה פעללע) אנל האמם היא כי הציחום והנן עיון של מעים שניחם הם כי ש צימנס ממתה לארן ותצימנס מול השלול ממסים ואין המתחיה עים ונמיסטות, (יכן לועצי כמו שכיחרשי בלוקם י"ו 23 ע"ב.

מבוובה הבסוב בחלילמו הים כי השאלה הם ממחם בחברם והמלילה כאלים כים ב"כ (** מיום (כיו יי) ארמאים ישולנו מסחם מים ושוכניסס? מיום שאול נכרו ואין ככוח לאכוון? מירך

וניהום מזה וכיניהם ביל שמוק חטוך מלה ושה שימלל בישעיה יידר היהי בלול גלונן וגרי מחמיך הפרן מקומות של שכר ומששע וגני וזה רחיה למיש בפיחור ליקם שם, וכן יחיםי כחלומי ציע מום ") פי פחבין ייע פיל ובקדמוניות ביתורם קיית פייב שהפרשים מלמינים שש תחת לני חדם וגוי מום שסקרשיים האמינו שכשאל כולל מקום הקברים זו הגומות ולכלן צעומן היל מקום סחתום כמו שנמלאו בקפרי החבורים חשר נמלאו בחפירום נינום ושכיבו חים.

בשברים כמו כרה שמח בה ישול (משלי כ"ו כ"ו) וכונם הכשוב הוא כי נכש הלדיק כם כפה אם השמח. דבים מן המפרשים פכשו הכחוב בחפלים כי שחש פיינו גור מינום לפל י"ר 25 במם לפל כלים פינו כי דוד כל בלי של של של 37 -- 35 ב"י וְלְם לפלים הם שכלה עם הגוף בקבה, ושאול גייב כמו שחם עוד הקבה, כפל ענין צוולות שימת שנ שלדץ בשחים וחדום חשוב לה סובילה שם כמנים ומה יחדון לבייק? והן אחד ג"ב בעל, חזוק אחוכה, ואולם השירוש הזה אינו ובין. כי בראבונה הלא כל שלוני הקבר כיים בום מחמם למנן (בייני נבנין החומה הקבר כיים קנון כל כם הנשם של הרשע חינה הולכת לקנה עם הנום כמיש בקהלת יינ ז' יישונ העתה פוסל נונס כמיל ולדעם החסיסים היו כל הלדיקים בשלול גון שדן של מסף ושלי למכום יסורי שיבנים *). ולכן נקדא שאול מלשון משעול שהוא שביל ודרך בו יעלו למרוש ים פו פו פו פונים מונים לחמים כיושם ניוקם יוי 83 ים פונים לחמים כיושם ניוקם יוי 83 (יכושם החלמוד חחד קבלם השונם הזמני בניחנם החחחון וחז חשונ אל האלחים עד שלול מקמים ונלויב יים מ' זנסי שמים מה מפעל שחוקה ששלול מס מוש עד" כמשים) וסכלים לום מן סכמום (דכרים ליינ 29) כי אם קדמה באפי ומוקד וסמכי ללמוח חדמה וכרומה במקרם הרבה וכן ניחוקמל (נים מין) ביום קיחו משם כ"מ 17 16 הנאש עד נכני ים ונקקר מהים החסלכת הנגלו לך שערי מוש משתרם ובנים (הכולם נעין שקושה במקרם יכלה כי כבור נקרם לו שמם כשאל חתם שנה כמו שמדגם בכל מקום שומשה שהוה כיר הך הרגם פה שמיותה הייני נגפן המכן כא קנרי בני אדם לנדן, חם הכרים אם החבנים ייכהן שם להרגם פה מלם דלך מקשים ועוד כמה כמונים ברונניםם, המולים כי השאול הוא עמיק מאד מאד שאולה המעלח. (כמו האפלמי) כסח: עליו אם ההום וני, **), ושם יקרא גם כן

מי לא נעובה נפשו לשאול וגם בשרו לא ראה שחת. במעםכיים יינ 37 נוס.

ממדו ננימים דמשונים דוד ושלמה משם. ויודע מש השנועה משר נשנע וגוי עמשם (30) והוא בהיותו נביא, ממים נזה נמם: יינ 36, גם בקומה מיק ני וצום יפרד מן שאר נעלי החיים שהמה נקראים בשם חי והיא בשם מדגר מידית.

מנות פיום כיחום) היה מפנת מנחם אלל היחודים.

Ş,

לעת התפלה בשעה התשיעית. (אוֹפּ נפֿיימים δ נפער פניםים פֿפֿל Ω

i.

מפנמכם ונו".

יפי' נזה בביאורי בכאשונה לקורינסים ייא 21 מיש. ופי באגרם יהודה 12 כשעורים תרשים חבר קרמו משורות לסבה (מנחשין) ונסם היו יוהנים כשו בשעות החדון יבחולדות שכנסיה מסופר כי גם בארלות הגוים המשימים היו נוהגים לעשות סעודות בוני גם כן שמחים פעודש החוון ויפלעו הלחם יישלקן כדכך שנהג החדון כפעודמו

ועל בציעת הלחם. כמו נשמוק 46 כי נמכלם המצורה נשומנים והתחנלות שמפט דעד היילינמן).

(משנכם אוכד כאכשן) חם אשר כתלא נשיקרי השלימים ובחמתברות הקדושים (נשתייכ-הקאמוניקית הכסיני המככב הזה כין הקדומים הפרומים והפרומים אמר נתקדמיהם ביים קבלית האפיונים מעבר לירק בארץ סיריא. ואחרי זו כאשר השלב די לנשוג פתנשו שושי לך נשלה ללל הקיושים בירושלים (עו דותיים עיו 26) וכן ללל יצאירך היתים כאשר התששמה דש הנולרים צין הגרים צמדינות לצות לא יכלי עוד סבנים בוחשית הנכסים ושיתשום הסעידים והתפנרומם ימד במקדש בלב אחד וכרותה. יונים שם ושם כים מחת באינואנטב וכים כנים קרנים שנתנמם כנים נחלמוד.

(42) ההתחברות שי השימשום ומפנים שוני נשמוק 44 -44 כי מתני מאם ה' לאדוני וגוי. כתנמר הנימור נומי כיב 44 ע"ם. (89

פנינים ש"ם.

על הגיף כי נשרו לא כאה השתחה כלל, הוא המשיח אשר האלהים הקימו מעש אלמזר כרכי שמשון משראש שבשרו לא מתרים קרי אוששים אף כשרי ישכין שמת כי קברו ממט וכשרי כתעכל. יכמין זה נמלא בחלחוד ב"מ שינ מיכ על כי האמים בנוסו ממש כיום השליםי בפכם שיבחש ייסמים להמעבל. אכל דוך בשרו כאה אף כשני ישכן לכמת כי לא מתן מסידן לראום שמת השחתם וכלים, וישוכנ שמש לכי ויגל כבודי אף בשרי ישטן לכטח שים מקביל חל כשטוק שחמדיו ששם מחן חשתם וחתכה מים כי מא חשונ משני מתאלי לכן משתח הנשש, וויחק בוש. ואולם פטרום ישולום הגיט הכשוב הזה על נכון כי פסוק לכן מפני מה בשרו ישכן לכמה מה בים כנשמן הכשר כנלמיות הכשמה? יהחנן עדרם אם ששנוק כששי לשאיל. גם קשה נמקרא היה מה שאמר אף נשרי ישוא לנכם יששי שלא מכלה יששי אינו כון נמשמשות שויבה, אלא העיקר כמו שתרגם יוכמן: פה השנבים ניונית שאקם לקצום (שירוושוני נייה). גם מה שמידשו לם מנוונ ינבש לבחת לדם לו נהתש ולינו משכם שום ושומש בדינת המשכשים) וכן

œ

מעשי השליחים כ׳

מעשי השליחים ב' נ'

ではある。

אין צכמו כי חקם שולם יווח כו' שיש.

- L. L.

The second second

כזי עים, וחולם להשחם הום דק לפי שמה כחו חליהו שככה חופה כהר הכרחל חבל לכעלה לנתרי כקלכום יסורי החורה סיה) לחדו גם כן מן הגחוב אלים מממשון אשיי אומר לעצור על דוניי חורה *) וכחלמה יכמות לי מים וכן שכחריון לי מים (לוכרי יותן שם שפתן כן מיתכים

כן שליו כפוי לנוום חליו חשמשון, אף אם יקשה נשייכם. גם חלם כחוי יחשלה ה 27) והוא הלדיק אם שלמו (שם) לא נאמי לנטל כיא לתלאום ולהשלים החורה עוד אם אשר הוא חלום שם, ועל כן הסופרים קראו אחדבריו שורה חושה (מיקום כמ"ם בעמי כי כמוכם בפי חילוניתה ובפי הפשע הפשום בעיני נעד בא לומכ אמנס פיסוע המשיח הנכיא כברול נחמלא נשלימום כי הוא האליך והשלים החודה והוא נלם אם פנימיות כוניז החודה ועשה את רום ההורה לדח חושלת נאדן, ושל ום. ועל כן אומר שעדום כי הכמוב הוה אף כי נאשר נדרך כלל על כל הנכיאים את הדגרים כאלה נספר חורם אלהים ע"ש. אצל הגניאים לא עבו מאומה כעין על דרך שנועלה אלל יהושע (כ"ד 26) וישם לו חק ומשפט בשכם ויכחוב יהושע אה כל המלוה וגוי מכל דבריו כיאה שהגביאים יהיו מאריכי הטורה (שארשועלין) לטמוע ובר לך אמור להם שונו לכם לאסליכם ואחם שם עמוד עמדן ואוכרם אליך ומשפטים *). והגם כאשר נביט נדנכי משם סה ככל אשר שאלם וגר' לא אישיף שוד אומר בסוף ספרו זכרו סורם משה שנדי אשר מימי אוסו על כל ישראל הקים סעמידות וסוכית: לת כני ישראל לקיים מורת משם הקדומה, ומלחבי חותם הנכיחים נקולם, כי אם ארז שנשים כנשנים לפי שעב, וזולת זה כל הגניאים נכאו רק על והשמים שלם מצינו שהכניתים לוו לבני ישיחל מלוח ודינים חשר יצוש הי לשמוע ונוי ופילקום איכם כשו ממקלים איר יוון ניד סימין מאי דכמיב נכיא אקים לכם כל הענינים ולפי זה יקשה הכסוב נסוף החורה ולא קם לגיא שוד נישראל מוכדי הנפש וגיי. הכחונ הזם הוא בדברים מית 16 כילו מוקשה לפי ששופי, בחשובה פה מקרב אחיסם כמוך וסם כמיכולם קם נכים כישרפל כמשי ומחי מחד כמוך כו' מ"ש. ובחרנום יוכחן על השורה שי דדמי לי בדום קידשא, יכאיזה וולה כועי חורה על שהקשו הקדונונים כי מלם כמכי הים עיוסכם כיון שכנד חוד מקרכך מחמיך.

22) הן משה אמר ונו. ננים יקים ונו' כמני פניו חשתעון וסיי כל המשיח, וכעין זה ע' גוקם י"ב גפופו.

שנית שני ארן וכת"ש בכתוב הקודם וישלת את אשר ישדו לכם מקדם את ישים כל הדברים אשר דבר האלחים בפי נביאיו. כויל לפי סיוים, פי' כי נכים 5:3: Fb העם אשר קבע האב (נעיל א' 6) להשיב ולמולחם כל דברי הנכיאים

אשר צריך שיקבלו אותו השמים עד יםי שוב לתקונם. ghן כי ביחמן וי 44 מער מם ימשכהו מני וגוי מחלם הום הנותר הכל. 19) ויםחו חמאיכם. מ' מים ניומנן כי 39 ומנין גם פס.

ישכונה שהמחוב שלנו הים על ידי החשים כן שישו המשכשים וצ' לכל כ' 18 16) והאמונה אשר על ידו היא העלחה וגוי. כשל לפי כיונים.

שעשי השליחים נ'

10

וכן לוקם גי 18, ולאלן מי 3 23 מנד ככם נעלמו וכוומה הרכה שהום שכון הזחרם אשובחם כמו סנפיאים שהוחירו והוכישו. וכן נקרם יוחגן סמסבל כמקרם אליחו הכניא. קרינמים ייז, 3 שים ציונים וטמך לכיאורי חמלא ברומיים ייצ 8 עים פיונים. שם, ושם אתרו ניונים סראסטעטען פיש. ואולם גם זה יורה על ענין הניל כתו אי עשב. ועי לחלן פיו 98 ויהודה וסילא אשר גם חמה נכיאים ופי' כמו כר ככא הנוכר נסלן חיג אי ואנשים נפיאים ומלמדים היו נאנטיוניא נקסלה אשר כם כר נכא ונית וסים כמו נגיא ניתי קדם שנקרא נגיא על שסיה מדבר וחובית גדול. ונמלא גייב שנקרם בים פרקבים כמו שחתר בסבן אם שנד כנם סים איש מבם כום סקדם ממיך יהיה נכיאך היינו כעל הדנור מלמון ניכ שממים. ודנריו היו ברוח הקדש ועל כן קרטוהו בר נכט שי תליץ ומדבל בח"ב רשיי רים ופרט על שכוק ואבין 36) בר נבא ומירושו בן הנבואה. כמיל למי מיונים, כי היה מובים גדולי נפר ני 23 נות.

28) ידך ועצהך מקדם גורה להיות. פי יוך הגפורה שלך. וממ"ם ת עים על מלחתם גוג ותנוג עם כחשים עים.

חד בשלמו כי בחר לם כמקוים כלל. ישל דרך זה סיישו במלמוד ברכום ז' ש"ב יוף 26) למה רגשו גוים וגוי. יעל משיחו שי על המשיח העמיר ולא של כנסוב ולפי זה אין לריך לפרש שכיו שנהדרין. ואילם נפשיק 16 מפורש שכיו שנהדרין. החלמוד ובכשוחו כאו ירושלימה, ויש שכשו נענור שפיי על ימי הקיץ בנתי החלכים פינושלים כי כנר גלו למניות תמח כשות חלן כנוו שהבאתי כיותגן יית 19 נשם

מן ויקהלו שריהם וגו'. כם ססנמדרין. ירושלים כן הוח לפי סיוביםהן יקהלו שריהם וגו'. סמסים (נוקם כי 27) ושר זאם שבנידו זה כישים וידי

2) אשר לפרו את העם תחית הפתים וגם פנס מפעינים בזפיים

נמיש בשוככם עי כזה להלן בשי כ"ו 20 נזה.

26) לברך אתכם וגו'. פי נפליחת המשחים ויפונג על פפוק 19 מים. אינם כניאים נגי נניאים הם.

(שמים פיו הנביאים וגוי וכן סווס דברי פגנ (מסמים מיו לי) אתם בנו הנביאים וגוי וכן סווס ככשוב לשי הכונה היינו שיכרם בידי שמים.

28) וגברתה שעטיה, וככשנ שלנו אנכי אדרוש ושנוו ופיי סשרום והביא כוא שולם חדש ושמיש בניאור שנדים פ"י ג"י.

נישראל כמשם וגו' סיינו כל ימי בכים הישנים, אבל בגרים החדשה ובמלכום האלכים (סיינו שמשנים המורה) וכורם כדים מושה כמו משה. ומים ולם קם כנים עוד קיצ אי וסדר מולם שיד, והמשיח נם כן מלן וכהן (חהיים קיי) וגניא ומהן מודפ וכהן וגפיא (כי שבה ביוני הוכואים) ועו בתרגום וינמן דברים ליצ הי ובזכחים נו נשלישום, ובדברי פילון נסשרו מחיי משם אומד כי משם הים מלך ונוחן חורם

מעשי השליהים ני ד

חשי מקים וכל המינים כרגע יחנדו וטי בידוע נסידוני חפלות חיפונים חן כפי ים 200 שיודע לחקן כרכת העינים ועמד שחולל בקמן חלמירו של היל וחקבה כי שנה כמו ככסנים הלרוקים וסנמשכים החדיםם כמיש ניוחנן ייוח 19 מיש. ונחם המשים ומלמידיו כי גם הוא היה מודע בים דוד כידוע ועל כן חכה על מלכות העשים וקשם שרוע לא חקן נעלווו האם דנה כנד כול נחקן ולחנה המאמר ולמולונים אל ננין מסמר מסופר נחלמוד נרכום כ"ם מ"נ שחמר ינן גמניחל לחכמים ביננה כלום בנרשה נש דלה נעלמו להקן כי סים לנו נוקטו ועונ הענין על עשר התכחים.

ויאמר אלוהם אנשי ישראל וגוי, כפי הנדלה הים יוסומק כענין (35.... וסים נשים נישרחב כיחום.

(34) נפליאל שפו, הום דכן גמבים! הזקן שמים פו, יכדו שנ פול הזקן .c" 57

משפשם לפרנו וכן פה המיעלו להרוג מוחס, וכן לחלן אלל בציממנים ז' 66 הסנפדרין מעמה יהיה כן המדם יושב לימין גנורת האלהים אשר על זה גמרו כמו שמי כשויות בעיניהם, והוא כמו הדברים באנד האדון. נכוקע כיינ 39 אל

והו בשמעם, שי כשמעם הזנדים נשל אלהים נימינו לשר, והול (38 38) וגם רוח הקדש וגוי, יסיננ על המעשה מן הלשומה נסיי כי עיש. מי יקים ונגין כך מדם וכו' ע"ם. ועמ"ם ברחשונה ליומון ני 9 ע"ם.

שישונ החושם בנבו תנסיים הכע אל נטיים הטוג ויחנחם על שענד וכוכה ותחודה מדש בקרבו ממי מדש דמ-מדושם דסיכרם בשממה דחמתש סיטרם דור מבך ישרחל כים) דם כום כום ככון ודםי בעד דשם שנד וכום חלבים עדכסם על פני העים מנכו וכשין זה בזוחר ש' וישב דקליב ש"ב על פסוק ודום נכון חוש בקרני (מהלים פישוקהל ליון כיון ונששי לכם לב חדש ורוש שדשה אשן בקרבכם ובסירותי אח לב סדומיים מ' 9 כי כום המלחים הום כום המשיה (וע' לחלן ייון 7) ועייו חמר ששלימות (בעקשהרות דעם הערלענם) יש לנו רק ש"י רוח הקדש וכמ"ש שאול אל כתים הרמצ"ם פינ משלכות תשונה הלכה ז' ע"ש, והכת הוא להשיב הלג על לד עלין וינוכר בכנו שלם יחטם עוד ער שיעיד עלין יודע חכיוותוש שלם יסטם עוד האנן מנשוכם ונחםי לכם לב נשל ואש רוחי אחן ניקרנכם ומשיחי אם אשר נחוקי ואמעבו זה כוסו של משים ואמעבו וכוס הדשה אמן בקרנכם יהי ועל דא וכוס לכון

31) את זה נשא האלהים ונו׳ לתת תשובה לישראל, נול החשונה הו והנמשכים אפריו סנבו אם שופו, כנוו שהוכחתי כלוקס כ"ב ש"ש.

יאמין ברבדיכם יעמדו עליטי להכדימנו על אשר ששעו כמשיה. כי סכסן הגדול 28) ותחפצו להביא עלינו את דמי האיש הזה. כי 60 כל סעם הם המולים וכוי נמוספו עוד יומר.

מסיבורים ונעונו מבינ עליו יותר תנועו (כרכות ס'א צו) אבל מאמינים מדמוק ליש 13) ומן האחרים אין איש וגוי, ועוד נספחו מאמינים וגוי. פיי למ הים אים אשר מלאו לבו להלום אליהן היינו להיום נתבודתם ולמכור נכסיו, כי הדבה

האנבסנדרי ויכן נקדמוניות ליומיטון, והאיע שם כתנ מוד שפה אמר לו אל דאה וכן נמצה הקבלה הזחת שחמר לו עוד נחור כשרים נספר מחיי מברהם לפילון כק חרם עם אנרם שרי וליש כלכו לחרן נכחוב שם שיחם. ואנרכם חלך אחרי דנור אי כאר כשרים אתר לו מור נאור כסדים מסוכם סכונתו איץ כעון בנים. בשרים (שם פירו ז') ובי ירוחים חנו כחשר חוב הככם לעברו לינן אל ארני ואל "ב משפי אנחך וקשה הלח מרח שם חברהם כלכו למרן לנשך, והשינ שנודחי חמני שנש נמרן לך לך וני, וכונו שפיי האנן עזרא ויאנור הי לך וכבל אוכל כוי עיש. מארלן ומשוניתן ותבים אניך, אלא האמם היא שאמר נו עוד נאור כשרים לפני כמוד (שם פסוק"") כי נמדן כא היה שום אים מנים אביר אמני מוה אניין. כי נם מרח שביו הלך שחוונם לום לארך נכען (שם מיא) גם כאמר בחורה הואחיך חאור מום אניו לאכן כנמן (בתים לחלן נשפוק שאמר זה) ואיך יאתר על שיר חלן מולדסו אל כיח אניו ומששחתי (שם כיד, ד' ניתן) הלך אל אדם ישרים אל עיר סאנן מזרא שם וכן משונע נפרכן דרבי אלישור פכייו ע"ש. כי נראשונה נרחה אשר כחיש הרחבין שהוא נכנל כחיש לאלן נפסוק 4 מיש) נטרם שנהו נחק כחו שכחב פראש כי אמר לו ה' זה מוד כשיום כאור כשדים (אור כשדים הוא באדם כדרים לא מראה לכאורה שאמרי שבמו בחרן אחר לו הי לך לך, ואולם כאשר כשטיל הישנ בחקרא

אלהי הכבוד נראה אל אכרהם אכינו בהיותו בארם נהרים לפני שבתו בחרן ויאסר אליו לך לך מארצך ונו׳. פני נכחונ שנמ (כפחת יינ) וסמאי במשנם בשם אבום השולם.

אנוה כמכה העברים שיקראו לכניאים ולמלכים כשם אנות במקרא, וכן נקראו הלל 8) אחים ואבות, אל כל כקהי יחתר אחיב, ואל ראשי הווד יקרא נשם

בס" ט"ו וס" כיא באורך. גם בעיון חורנן הניח שת"ש בניאור אל העבריט מ' 13 נוה.

וישנה אם החוקים וגו' כי זה בקר ניוור כי ליהודים גא כשחנם יואומה אך חלוח 13) וועידו עדי שקר וגו', כי שומטורו מונל זה ישום הטללי ישין וגו' המלויות נארץ אינם יכולים לקיימן במולה נארץ וכן מצים המל יות במקדם, וממיש נוה להלן 4) ועל שמוש הדבר. פי נסמס דנר אנהים לוכר נמקהנות עם ולא לשמש השלחנות הפך הנאמר נשפיק 2 ויותר נכון להעחיק פצודת הדבר.

למודם קס יהודה הגלילי וגו' והבן.

למשרע ולומד לפני ביתים באלב קם חודם ונוי. ולמדיו למפרע ביינו קודם סים בזמן קודם למודם ומדום אמר ואמריו פיש, ולי נראה כי דיינ מדבר בהצים 37) ואחריו קם יחודה הגלילי וגוי. המפרשים ממסו שיכודה הגלילי

מעשי השליחים ה' ו' ו'

The state of the s

סול שולם. וצעל מחול שינים כה של זה. 7) ואחרי כן יצאו ויעבדוני במקום הזוה, כםי הנכחה סידשו של דקן

פיש. ועוד רחים כזה שחפרם יכח חחדי מום חביו כי נחרן כה בחו רק חרחוחברם מם מכח, אלה דבניהם ואני מוסיף על דגריהם לנאים כי כן הוא גם כן מסקנח שלד כשהיה חוח ינן מאה ושלשים ביה, ולפי זה נהיום אנדה כן ע"ה שנה כנד שם מקורם (כי לית) אף כי יפת היה הגרול מונו (שם י׳ כית) וכן שם מככם אין הבונה שאנרב היה הנכות, אך כמו שמלינו בשם וחם ויפת בני כח שחשב הכסוכ יים השינו על זה כי הכחוב באתרו שם חום כן שנעים שנה ויולד את אנכם וויי כמלם שחי חדם עוד ששים שנה אחלי לאחו כדעה נעל כדר עולם ומשרבי היהודים נמל מים חדם כן קמ"ם בלחת חבדהם והום חי מחחים וחמש שנה (שם י"ח לייב) כרן (ברחשים מיח כיין) וחברם בן חנש ושבעים שנה בלחחו מחרן (שם מינ די) נספריו, והקשו פה הלא כמוג מנמ כך שנעים שנה ויולד את אנדם את נפור ואת שם שמער וימש שכם כמכן ואשרי כן ויאעד הי כך כך וגוי וכן כשב שילון היהודי ושרי ולום וכחשר נחשו חברם ושרי ולוע שמם חין שזנו חם מרח לכזו כחין כמו שם ומם ויפם מי וכעין זה מערו נענין ננות לנפחד בנגם נמדם ק"ב מים החלמור בכנהדיון פיש שיצ כי חבכם זישה דחמווי הוי ודרך חכתתן קחשיב כה להעיר לפי זה לענין שנוח עולם שלפי זה ישישטים שנה יותר ונכפי חשנין כשל פברים, אך הפסוק כסשומו ויתה חרם נחכן ואז היך אנרם נאכן כנשן ככיל. ויש

מפורם נאדן כנמן ומה שמלכו נארך כנמן היינו דק ביוסשנת לנם (נמלת ה' נפתה) אחרי כן הוויע לו. 4) ויצא שארץ כשרים. נכתונ נקרא אור כשוים והוא באכם נחוים

ואולם לפי דברי אל פעברים ייש 8 וילא ולא ידע אנם יבוא לא אמר לו הקב"ה

פנותים כל כשבתים כו' עיש, ותה שנתל כספל הישך קברי יים השנלגלן בחיון מי ופרפיי שם שמשלו לפיב רשיו שם, וכן נתנא בחלותי מושה זו שעלתים יהורה היו תבולגלן בחיון מי ופרפיי שם שמשלו בנס השלמום של של ההבעיים העבו מוחוש יים

הישנים מתיים בישה המשון מיש. ולם לאמין מיש גם היותים בים מישה לה למוה ולעדני דשה המשון מיש. ולם לאל ממשה מני בים ע"ש. ישיב על של המשפיים כי היו שנשים ומתה הוא ואבורונו. ויבואו שבשה 15) וירד יועקב שצרישה וישה הוא ואבורונו. אבי שבש. ויש ויושטו בקבר אשר קנה אברהם בכשפו מוד בני חטור אבי שבש. יישיי יחודוי

כנה לשנוה ולערנב דשח ההמון מיש. ואם כאמין מיש גם' היוכנים ש' מדר נחלא היפנים נמצאים סשורים עלמי לידקים כי אם נכחנים לפי סעדת הדמון והיציא לא במוספום ספיא דראש השנה יים עייו דייה זה עיש) שאמנו שם כי גם בכחבי קדש אחר כאמוכם המשיח. והמכם המיל הגיא דאים מן הירושלמי ש"ד דחצניה (כונא שעות בההעתקה, כי לא היחה כונתה פה לחקן ההעתקה כי אם זרשו לחצרים נשרננ דעת הסמון האמנים עלי הסתמקה המטרכונה להם, ואף כי לפעמים נפל כי דוב סמנסרים היו יהורים וידעו מסס העברי השמור נימושלים כי לא דמ נכל הכמוכים שהובאו בספרי ברים החדשה מספרי המכיך לפי נוסח האדמית, אף בשרבב דעם ההמון האוונים עני ההעמקה האדמים והיונים, וזה הענין היא ב"כ בעידומו למכלים אחד לאמוכם הושים ואין דעמו לדכר נשיטי הטוסאאום כא רלס ובעל מאור. עינים שם הניא, בשם חכם נולרי אחד ישוב אחד על זה כי ספיפטוס כי גם סטיפוס היה מיהורי יון (העלסניסט) והיה כגיל לפי הטחקח השנטים. צחמי גי ע"ש. ואם חשאל מרוע לא השב סטיפטום כמו המקרא שלנו רק יולאי יריט עינים פיז. כי כן הים כחוב בהשמחקה הארמית אשר שיחה ביד הסמון או כמיש סובב על כחוב הקדום, וחגן. וכן נמלם בספרי שילון היהורי לפי עדום בעל מפור צאתת שנשים וחמש כי הם פכש: כל הכפש לבית יוצקב כם הכשים ככלל ואיטי הנשים, ומספר הגשים היי קצלה בידם, ונהמסקח הסצמים נססוק הנייל גמלם אמר ולכל משפחשו ולא יולא ירך יעקב כלבד אשנ מאש ושבעים כפש שם במספר ממש, כי דוב הנשים מחו כנוו נשי ישקב בעלמוז, ועל כן סעיפוס כאשר לא היו כמשנון השצעים, ולשי הנכלה ישי בני יעקב היו בעת נפועתם נמציים כי גם פני נח מונו פונססל סנעים כידוע מדכרי המסרטים אכל גםי פני יעקנ נדעתי לרמוז על הנאמר (דברים לינ ס') ילב גבולות עמים למספר בני ישלחל שאמרו בחלמוד כי יובדי מלדה בין הסימוס כר טיש, ודקדק הכחוב נמספר השבטים ישקנ ונו' כמכואר שם מן החשנון נפרש, מס ישקנ כווים האנן שורא שם, או כנוי פון כל הנסש לכיח ישקב הנאה חלריתה שנעים, כי השנעים היו כק יולאי יכיכו כתו בכסוב הקודם שם כל הכפש הבאה לישקב תלרימה יולאי יריבו חלבד כשי

'מעשי השליחים ח'

נדוי חוא וכמים האכן שניא שליו. ובקוחורים ליוסישון ומלא כי נקברו השבטים ג'יב בשנים בחברון, ורוא קבלם אחרם ואינה אתם. וע' בוה בכסר היובלים פתיו פסיק מ"ו. מליו כי נ אמכטלה

· 新,

בסנה, דנים פרשו כי סמעפאנוס בנין הכמונים שם שנראה אליו מלאך הי ואשיכ

36) אותו שלח האלהים לשר ונואל ביד הפלאך הגראה אליו כמסופר נמורה, ופלכן קראוהו ניפון שנרינם כן כשם אפיר כוף שהים כאבר נכוף. כסיכל איזים. והשם אפרפיף גם כן ליונמי נענור כי אמו שמה אומי נפוף של שפת היאור משיאן נחלא כי פשם הים כהן מלרי נשם אפרסוף ולועתי נענור כי לחד נין סכסנים משם לשילוער ניולא כי למר בסיכל איזים עיש, וברברי מאנעשא הובא בפשר נגר

אום בוקדוק לפי סיונים ונספחקה חדשה דלג מלח ויעם ונהפחקה הישנה העחיק (22) וילפר משה בכל חכפת פצרים וגו'. הוא גם כן נקנלה, ונפליחום הושלך (כאיל לפי היונים) אפשה אופו גם שרשה וגויכי אף שליה פרשה לכל שתו להשליכם ביאור וע"כ אך הפקידה אומו שדמלריים ימשו עמו ככלונם וזה אדנו נפסוק 21 וכאשר מלאנו כי יוכנד אם משם שמם אותו נחינם נחוף כי לא היחם מלום להטליכו לם פין מצווים להסביכם ביחור כי זה אין נחסשרום לחב וחם נמשום כן. ושל כן שולה תנימם את עולניהם, והתלריים עשו נהם אחרי כן כדלוכם, אגל בני ישראב בקבלה או באחם ספר מספרים אשר נאבחו ונישראל כי לוכי לבני ישראל שבן שילוד לישראל, אבל לבני ישראל אין לווי בחודם כלל, אך לפי שנראם פים שליכוהו ושם אונד להשליך חילה ל וכל להשליך ביאוד אה שדעה לכל עמי ינו אומם. ופה קשם שכלם בשורה נאמר כי פרעה לוה כל הכן הילוד היאורה כיאור אולם גם פרעה איננה בכלל העם, והיא חוכל נעשום כחפלה כי גח חלך היא. כמו שכסיב ויצי שרעה לכל עמו כל הגן הילוד וגח שהמלריים ישליכו ניחוד אה

כאברהם. בכספו בכף הדמיון וככנות הימים נחסרה הכף נהכסב יד שכסבו אז דביך ששונב על יוסף שבשפוק 14 והגן. ויוכל להיוש עוד כי סטיפטס אמר אשר קרה פחם ויפונב על יעקנ שזכר בכתוב הקודם ויש פרשו ג"כ בפסוק 15 ויעת היל השנמים וחיך חמרי כן ,ידגר מן ימקב במלמו והנכון בשיני שלריך להיום חשר קנה חובם הנוסקה הזה אינו כראה בעיבי ביון שאמר ויצואו שכמה הכם סוא מדבר מן כמו אנומיו, ושאלה שניה (כד"ק מוף יהוש) מדוע קנכו עלמום יוסף כחלקה כמשר קנה מברהם מח מערם המכפלה למחום קבר. וכוז הוסרה השאלה (במבן נם כן נמדרם ברמשים רבה פעים כי ישקב קנה מם מלקה ספדה למחוח קבר פשיפשם עלי גליון, כי כלה לאמר בזם שאף כי הקביה הכשים לאורם ולזכעו אד עזרם וכמפון ברפשים כ"ג) לחיזם ליכך קכם ישקב חלקם הברה מדוש לם גד כחרן הארץ על כלוה ענור, קנורם ממיהם קט צב סשם להם שדה קנורה, וכמו שאמרי 19) וירע לאבוהינו ויעש להשליך חוצה את עולליהם וגו'. כן סטיפנים ויושמו נקנר אשר קנה כאנרהם פיי שקנה הקבר ולא אמר שהושמי כי יעקב קנה השדה לאחות קבר ועייכ קברו שעה יוסף ושכמים. והום שלמר סשרה אשר קנה ימקנ הלא או הימה כל הארץ שלהם, ולפי המדרש המיל הכל נכון נמלקם השדה אשה קנה כי קנה אומו לאחות קנד כנ"ל.

עלים כי וכן במדנים וכן הוא נהמחקח השנשים ועל כיון חינם רחסן עי באכן מזרא אם מהוא כוכב 19 השנעים, ובודחי כן היה כחוב ביוסס החרמי שלכם כמ"ש בליקש די והגליתי אתכם פהלאה לבבל, ומסחמינו מסלחה לדמשק שנחי נלשון ישמשלל ופרס וכוא רמפן ניונים לרמש המפרשים מ"ש.

כן סכח מלככם האהל של מלכם וכן הוא לפי המכנים יוכמן כמיש הכד"ק שכ) (תלפים אי ייא הי) ועל כן אתר וכשאתם את סטות חלטום (ואף לנוסחשינו פירוםו נהעניר כל שמר כחם היינו שהענירו למולך כמיש הכמונ ומזרעך לא מחן להעניר בשולך ויקדם ייש כ"ח כי העברה היחה רק למילך הוא מלכום שקוץ ביו ממון גלוליהם לבם הולך וכן שם פסוק כיד. וע' שם ברשיי פסוק כייו שניאר הכחיב שם מסמיכום הכסונים כי גם נמדכר פכח ע"ז וכפי הגראה ביחוקאל כ' פ"ז כי אחרי צעמוס כ' כ"ס פזנמים ומנמה וגו' וכשאחם את סטים מלכום וגרי, סטיפנים ניאד

60) ויתנם לענד את צבא השמים ככתוב בספר הנביאים, ייל (ימזקאל כ') ומייכ משו הענל.

99) ולבבם פונה שצרישה, פיי אל סענודם האלילים שענה ניולדים ואשר קבל דבדים חיים? וכן כל המאורד דק על משה.

אומס על הכביא (שפוק 87) שהוא המשים כי איך יפרטו הדובר אליו. יאיך יפרטי וכן פיי מייער בניאורו שיסיבנו על משה הכחינים 88 שם ואין נכון ביר הונפושים כמוב תשורש כי אנסים ה' דנכ מחיך האש נחנאר מאחי בשי' נלטים נ' 19 ע"ב. ומה שאמר עם החלאך הזוכר אליו (ועי גם כן נפסוק 44 החדבר אליו). ופם גם משה דגבים יים שיות וכן שם די יי הקבל לי את העם. כי יים אל כל קהלכם) מסל ככון שיסופנ על הדפור בהד סיני כיום הקהל פעם מהן חורה (כן קדמי המלאך הגבאה בסבה נחר סיני כי שם אומר אשר היה נקהל במדנה, ועל כן (דברים כי כים) ומ"ש שטים מם המלאך הדובר אליו בכר סיני אין לפיש של מן הדורים ששמעו ישכאל נעלתש כמ"ש ואתה פה עמוד עמדי ואדברה וגי"

וגוי ועם אנומינו ואשר קבל דברים מיים לתח לני כי משם כבל מולה מסיני מוץ 88) הוא אשר היה וגוי, יסופנ על מסף שרים נקפל נמדגר עם היולםן והכונה פה לאחר שמשה הי' גדול חלד שלוחר על המשיח כחורי (מייער).

37) נביא מקרב אחיכם כמוני וגוי, נמנאר למעלה כי 20 מים, הוא הי בעלמו המדבר שם כירוא, אך הם שני פכלוטים אללו, וכִרשה המדכש שכאשר פידם כנוו שילא והמקוצלים וכן דנים מחבמי הגילרים גיוננו אלה כי מלאך ה' שם לשמרו גבל דרכיו כמ"ש מיישר. ועל כל פנים מוכם מדבריו אלה כי סעיםאמם לא כמו הטסחם השנים ניוניה פה שיש גורסים אקשצר עלה עם יך המלאך הייני ופנימין שמסר הקצ"ה אם משה ביר המלאך לשמור אותו מכל לר נכל עניניו והוא ולא אחר באל) על דרך הכסוב (בראשים חייב 37) סנה אוסי על ידי אצל ראובן הם דנכי כי. וחולם לדעמי שין רחיה מוז כי פירוש כיו פה (וניונים וקושן עם ובר ה' אליו (למעלה פסוק 81 83) כי ה' דבר אליו על ידי המלאך ודברי החלאך פר לרטום דנד ה' נשלמו חליו כמו שהיבא נדכרי הרוונ"ן שם שיש והכן.

מעשי השליחים ז'

SOT -0 d

94

"老人"是

פעשי השליחים ז'

16

*) וסום שמתר מפרון (מפר ייצ 6) כי יש פה גרול מן המקום

בים סוסיםו וספרו כי מוכה בלכשם הוא ויושב ביני סוכני מלאים כל ימי הגלום וסוכל עימס ישכאלה לקיים סכמונ אם מליינו היא ישא השינ הרחנץ

בששפה באב ביום מוכבן צים סבני ובעורנו ילד קמן נלקם לשמיש, ובחומור סיהדרין

המדעים והחנן מולח והרמנים נספרו חנדם חימן. וים משרחי יפראל ספרו הנדם אחת (מדרש איכה דכם פזיב וירושלתי ברכום פייצ) כי המשיא ושינו מנחם מולד

ישראל הקרמונים ניאנו ישעיה לינ על המשים כמו נחלמור פורדרין לים וכל

כי כנוים ידעו אשר ישראל סגלו עומת עלמן ולא שומת האיש, ינאמש כל מכמי על אשר מעלו בי (ולא במקרה) ואסמיר פני מהם (ע' דברים אל כמש) הרי לך וביתוכן הוא כומר דברי יחוקאל (לים כיני) וידעו הגוים כי צעיגם גלו ביח יחיאל

יספיל לכן אחלק לו צרפים וגו' מחם אשר סערה לחוח נסשו וגו' והיה חים דפים כשא וקרבן בעד כשולם) יכשה זכש ונו' ברשתי ילריק לדיק שברי לייצים ושכדם כום (פשוק 10) וכי חפץ דכלו החלי אם השים אשם נפשו (טייושי עלמו אשם בשאומום יאנדרו כן וכאמם אינו כן, וכאל שעום גדול שאלא פכסוב אייין גים כשם כי מיב כני כים ובאכות דלי כמן שיב. והדריק ונעל חזוק אחולה פליין שיישו הכתוב דנם פסים וכשל השעיר זה פשו לת כל שונותם שומת הם זה יעקו פים וע' בכחרי ממרו במדכש מנסומה ש' נסוקום: שנעין ישראל אף האומום לוקין וין אירי בכראבים ני די) יאמן אדם מחמין ולאומים מחם נמשך נחחי כפרך מלרים כום ואנא חחתין. וכן האימום אך שסוגלים בעביר שומשם ועומת אנותיהם, ולהכן אתר יחניה געלמו (עיב ש או מות, חש השירום הוא מעום כי לא נמלא ככל הכניאים שישראל יתבנו בענוכ

צעלה היינו על ידי העלה סהיה נעלה ושפל מחד על כן כח הפכו נאכוחו כלל 33) בְּעְצֵר בְשִׁפּמוּ לְלְחַ כ׳ס נסי ביונית, וניפס שם שפינשו בכחוב ע' ספר אלדו הדני למפספיין. --ומיז מסוננ ננואם ישמיה ים מים.

וניהודו ועד כוש. ודנים מהכושים נאו לדמ ישראל עוד נימי קדם כירוע בספוריהם 27) שלבת בוש היה עשיאפיע ביונית וכן מרגמו השבעים על כוש. עיפ

Ė

מסים עו בכמשונה וווי

(58) והעדים פשמו את בגדיהם וגו', פערים ממכרים מתעלה ו' 13 כי הם היו לריכים להשליך עליו לבנים בראשונה כמיש דברים ייז ז' יד העדים

למים לפלן יים 20 מים. יעל יאדםו בזמן אמרו בפלמוד ליים ליים כי ולדשמי כי של זמן קצר חזר הרשיון ליהודים להמים איש וכמ"ש צפעדה ליוחנן שם, בענור דנרים כאלה שהוא מגדף וכמיש בניאורי ליוחכן י"ם 28 כשם ההלמוד ע"ם נמעלה הי 38 בזה, ומל כן סקלו אומו כדין מגדף וכמו שאמרו על האדון אח בן החדם נלג לימין האלהים, (פ' 66) והוא שחי כשויום לועחם וכמ"ש כי לקמו אם כליב הרומיים מאדן יהודה והורדום אגריפא כשאר מלך בכל האדן קסנהדרין חזרו מסניום כירושנים שיש וכמ"ש נהעלה שם.

67 ויצעקו בקול גדול ויאטטו את אוניהם כי סמעו זכריו נו מק ומשפט (שמות ס"ו 26) וניהושע כיד 25 וישם לו חוק ומשפט.

ונו והוא מדוכם בשנומינו ונוי הם החומום נעם גחולם ישרחל ואו יפקחו שיייםם ב ביו בי ביו ישראל היו מדוכאים ונמשרו לטנם על ידי עיייים בא

בתו שנקרמים נישנים כשם עבדי (מ"ם 8 מינ 19) ישלומל מי האין נשמישרונו ונמקיים זם נישוע המשיח. ויש מחבמי ישרחל יצחרו כל חסימן חזיל על עם ישרחל שתרגם גם יונתן כנס ישכיל ענדי יללח עבוה משיחה וינגה פס לי היושים יהרג ונפשו בא קים על הועשים ואור שם זרע יענדנו יקפר לאדני לדיכ, בי יקום דור פירשן הבחופים בחדים כיה כיפ—ביחל כי כפי החלוכה ועי לפייי יכרתי וגני מי ישומת כי יודל מחור, וכמיש הנכים ירחש דע יחדין ימים (שם שפוק יי). ויש שפיי ואת דודו מי ישומת אבל דורו של המשים היינו האיש והדור טישינור על ידו נוארן משרץ שייו הוא לשי הכונה בכשיב שלטו כי ינוד משרץ שיים. ים יראה ביוכים יניאן הכחונים לפי מכוכה והניאור ולא לפי אימיוחיים. ועל דיך זה מתחחו כי כוקם המסם כפי ניאור הבמוב, כדרך כל התכשדים ובושש נמקיינים הנים שהם משי השלה ושיי שלוקם המשפע כי המשפע, נוקם שיי השלר שלי, ועל כן הכים הכסוב הוא כן שיסוכנ על אמרו נכסוב הקודם כסה לסנת יוכל ומאים מום גא ונווסחתינו (ישעים כיוב חי) מעלר וממשסט לוקת, וכרחה לי שגם לאי זה כוכח ישמשפר שנו לוקם שלא שמשורו נמשפה לדק (ע' דכרי שולום כן יינ 28 82)

85) ויבשר אותו את ישוע, כי הכחיב עם יסונג על היושים חדש, וכשם חדש (ישעיה שיה שיו ולעבריו יקדם שם מחד) טלרים ינשיחים.

נחרגום על וחלה. היושפטים חשר חשים לפניהם, די חסדר קדמיהון, וכן שם שם נסמחיק לפי שימש המלחכים כי נעצרים יחמר על הסידור וההעדכה פעל שם כמו דרינים קראי אם החורה חורה המלאכים וע' צפי' גלטים ג' 19 כזה, ונוכל ג"כ ברומיים ד' 20 ומחי "ב 41 וכרומה, וכן בניאור לעקוער, כי היהודים האלכסג-לפי היונים. פיי שהמלאכים סדכו וערכו את החורה. ומלח אש ביונים ה א כמו

53) אתם אשר קבלתם את התורה לפי עדיכה המלאכים. כאל שיכן כל תנום החלבות (קולפים ני 9) אך נדליתו לדבר מן התשיח ושתנה קכחה נאמת רלה סטיסנום לומר כי נמקדם היחד דק האדם מהקצ"ם *) אבל נמשים מכון לשנתך שולמים כי הכונה על האכם השכינה השוכה על הכשורם כידוע, חז הנים הום אשר ננישי, ועם כל זה אומר שם נפסוק 18 נים גיוםי כים זנול קד ים קל קולכלון (מים מי 17) כנה האמים ושמי הבמים לא יכלכלוך ap ואמר (ססוק 61) קשי שרף ושרפי כב ונוי וכא גמר דבריי וסכן.

אבל העליון לא ישכון בהיכלות מעשי ידים ונוי כוס (48 עינים פיון, ועת"ם בפסוק 14 כזה.

נוסחלום גם מן הענדי וגם מן תרגום השנעים וכן טינון היהודי כמיש במלור נעלי ספרי בריח החושה השמושו עלמם נהל"ן אלמי אשר הים משולה בכמה

מעשי השליהים ז' ח'

18

מעשי השליחים חי

507 P. O.

שם כי שמש אם סקול ולסלן כינ 9 אומל אחם קול המדכר אלי לא שמקו כיינר בם אם האור ראו וכמים פאול , נספורו להלן כיב 9 והאנטים אטר אמי ראו אם כארר ריראו. וכן אמר נפי כין 18 מבה עלי מפגיע ועל ההוליים אמי, ומה שאמר

?) כי שמעו את הקול ואיש לא הבימו. כן ככון למעמיק כי נלחם נכגל לאחור של חודו שלו.

סכוכה בענין בשימת הידעונות להכוח הדכנן אחור כשהוא תחוב. נדנה, וכולים להטוחי איםי הוא דבר קשה כמו הגושע בדרגונים ובמסמלום וחזיק לנפטך, ולפי היונים. 6) קשה לך לבשום בדרבונות. פיי הדבר הום פחחה מוחה ורויף

2) את אשר יטצא אוחוים בדרך ההיא, פי' זכך המפים.

כשלו כום כי שים.

סיונים (ונפשפקום הקודמום) פי נעצור שפיך לדרכו שמח שנם אל האמונה עיצ לם שב לבקש אם פיליפוס ועי תלכים כי (ני 16-18) שילו לבקש אם אשר (39) והסרים לא ראהו עור כי הלך לדרכו שטח. כן כוח לפי

לם יכל אליהם כמ"ש מחי כיג נסיסו מעחה לא תראובי עד אשר האמרו ברוך הבא נשם ה' היינו שיחכו עליו ויחתינו נו.

וגו' ומלחכי ג' ומחחום יכח אל היכלו החדון וגו' ועוד כדומה נחגי וזכריה, ומי ידמים כיש ולי ולים וליב נכם גמולה שולמים וסם כי חם הם סרון שלמו נכוכדככר חמי זום קובנה חמנלי משיחה כי כל הנפיחים ננחו ביחם המשיח בימי בים השני. בשרנום יונמן על הכחוב (ישעיה ס"ו ז') בערם ינח. חבל לה והתליעה זכר עד לד אל מחם חשר הערה למום נסשו ונו), וכנר החדכתי בים דמסי כ' 28 ש"ם. ונמל כום בשלמו ירום וכשם וגבה מחד כמ"ש לכן חחלק לו ברבים וחת עלומים יחלק משים כן יוסף, וגם זה חינו ככון כי יסעיה חומר מפוכש כי זה החים חשר יכרנ (סוכם כיים מ"א ומ"ג) ומשים גן דוד אשר ימלוך של ישלאל וושמים כא אבי וים מן המכמים שלמהו ביי ינולו שני משימים לישהלל משים גן יוכן? לשה יהכנ ת אלך מיים ונוי מממ אשר סמרה למום נפשו ונוי הנה לך שיהרג לנמרי, כוויכוחיו לפני מלך ספרד. ובאמח בזה לא העלו אכוכה כי ישעיה אומר כי ניוד מתרו (יותם טי פ"ב) אתרונים שלם ימגלה עונם וכו' ונדחקו שם גם כן נישוב בימים ההם? ואין לוער כי בעצור חטא ישראל לא נחקיימו דברי הנביאים, מנה אשר כם כימי כים בשני ויעשה נפלחות רבות וחוחוק לחיש קדוש כמי ישוע הכלר" מיכה ד' וה' וכחם עד ככל שם תנללי ונוי וחמה כים למם חשרתה וומך לי יום יולך כצל הוני פוקד על חלך נכל ובוי ניתים ההם יכוקם עון ישראל ואיננו ויוי ואין קול ואין קשנ? אך האנים, כל עוד שלא יבקשו נכי ישראל אם ישוע המשים סשמלם שומה משם ומש זם מכי בשם בגדול ביום לבים שלף ושמונים משוים שנים ידוע כי נכוף ימי הביח השני היו בנכי ישראל לדיקים רגים וחכתי היהודים בייכ

היהודים שקם שכלוי לום כידוע. ושינוי דם הפרושים לינגו שינוי והפרם פורם משם ועמ"ם לתחי הי שם: והמשרפים נופקן שה (ני ניחור מישר): כי לח יושו דיני השקקשים:

כנוים כזמן עדים המקום הים קום כירוע מן המשנה והחלמות, ועל כן חמנו חרומיים חו פל *) וכמיפור הזם החניהג על פי חוק הפרושים ונזירחם שנזרו פוחחה על חרן העיים ועל מישב שלא חל שלמו רק ששחר שנע חלום בני נח. ואף כי לפי דין החורה הגר ידיקה) שלא לאתר חול או שמא על כל אדם ככיל. וכפי הגדאה קדניליום היה גד כי אתליר לאלהים, כי נוה הראם גם כן האלהים (כמו שהראה בחלומו בספוק הייל פשרום נספור 28 הגדל והוא השינ שם נשפוק 17 אם קצלו רום הקדש מי אכבי של האקרפותו אל כני שרלם ואכל אתם. כי היה אתור אצלם החקרפות לככרי כמ"ש מן הכחוב לשנן את 8 אל אנשים אשר להם עללה באת וחמכל חחש כי קרניליום דנים מחכמי ישראל כי גם בחזיונית הגביאים הדמיונית באים בשעילת כת החדמה היה ידא אנהים ועודאי אכל אצלו מאכלום כשרום, ושאלם בני המילה שם היא דק שנננים ע' נספר כוח קן להר"י חנן חינון ונמוכה הנכוכים להרמנים, וחין קוחים באחכלות נענור שסיתה מחשבתו נוחלכל כי כן הוא לפי פנע האדם וכגר כחבו (פסוק 10) והוא דעב ויחאו לסעום לחם והכונה שלכן החלכם החזון בכם החדמה שבאל מדוע הדאו לו בחון משל החאכלות אשורות על זה השיב הכחיב. בעלמי הודם אלהים נכלמי אמור חול או שנוא על כל אדם שיש וכן פי' מייעד שיש. ואם 198 אשם ידעשם כי אפור הוא לאיש יהודי להלוא וכקדוב אל צכרי 🏲 הבוום שה כמנוחל נספוק 17 ונספוק 19 וכחפר ניחד שפרום נשלמו להלן (ספוק יקרא כי יש מדרייות שם וגבוה משל נגוח כמ"ש גניאור משי יי 41 שיש). אך יקרא במלכות השמים (פי' אף כי מלכות יהיה לו שבור אמונת המשים אבל הקטן אַפֵּרָי מאבלוש כי גא יסטר דברי האדון במשי הי 17 לא באשי להסר וגוי לכן מי אמד ישר אמח מון המלוח הקשנות האלה וכן ילמד את כני אום הקשן

החושים שאינו מכניש ונסולה לו דבר אך כואה נעיניו השכליים חזיונות, והוא כעו בדניאל א 9 ובשמעי אם קול דבריו ואני פיםי כדדם וגוי וכחומם פרבם.

15) את אשר שהר האלהים אתה אל תשמאנו, לין סכונס לסמיכ

10) נפלה חרדמה עליו, פי מכדונה פסוניוניה צמדממש סייא ניטול

26) ויתי בבוא שאול ירושלישה. ע' ניש בניחוד לנטים לי 17 ביי עי כביחור מייער. ווילסאן יספר כי עוד עחם מדאים היוסנים בדמשק את הנית שהיה נו שילום אז 11) ושאל בביח יהודה. פי' נעל המכסנים היה נקלם יהודה. והנוספ התיבר מני כמ שמני.

ששער קול אנל בלא אמר ורברים ובלא משוך אומיום וכלוח ושוא אומרו ואם קול

מעשי השליחים ם' י'

מעשי השליחים ה' ש'

כחכן חתכי כן, וימי בשושמים חתכי נדשין ימלח נחשה עד שמוחל הגביח חתרי מוא וסקרים היינו ימום בשפוד של כני ישלאל לחיום חימות וימות בכשקם חשר שקשה ביה ה', ואלם המעיין נספר שושנים וימשובי כל השנים האנרים שם מימי ישובי ונוי, שב קשה מן הכתוב (מיא וי) כי בשנת חים וצאת בני ישראל ממצרים כנה שלמה עלי שלך ארבע מאות וחמשים שנה, וכבר שמדו על זה משכצי ישראו (ע' רביי ורלביי

(90) ואחרי כן נתן להם שופמים כארבע מאות וחמשים שנה 8) כי זה סרוש שכו. ללימל פינובו המנום.

6) ויעברו בבל האי. פי חי קפרום הנייל (חימועל משערן קדשר קושער).

2) ויהו בעברם את ה', כאל וכנונה שהתללו כמו בפבוק 3, כמים נכפרי על סטוק ולענדו בכל לכבכב, אחר עצודה שכלב זכו הפלה עיש. לשצורה כמלך, וחימ ככון בעוני.

מנחם חבירו בל כלל הנוכר בתנינה מיז עים ווווום שר הדובע, וים ממכנים לופי כם ממכום לל מחבר בל לל מחבר בל לומנים ילל מחבר בל מח ו ומנחם אשר גדל עם חורדום שר הרובע. וים מערצים לומי

משוילים שנו להנעיוכיה.

מהלמידים מבות להקנים והחמים שבירוכלים על ידי בד לכם אלוב החבר מסרו ליכי

אהרי כלותם את השמוש. הול האכר למעלה "ל 29 אהרי כלותם לרומיים היהה ארן בנקיה צהרי בלבוון ארן שלו ש"ם.

אטוסיו, אבל כל אכן ישנאל היאה בידורק לפי שעה כי אולא היה נציב הרומיים ביהודה לחן קור ועיד ישב גם בקסרי (שמות 19). ועחיים וחשלה זי 67 בזה, ולשי סיוםישה מלוקם (פיינו הבואם וכמן) מארן הגליל שביה ארן כמלך הודום אנריםא בירובה כן

20) לקחו מהיה ארצותם מארץ המלך, נדעה הנונה כי לקטי בייה (כל שלים מכני אבס) כי כל אבס ים לו מלאך וכמים בממי יית (סוד בים שים)

מלאבו הוא. ישי היונים לונעלקט ניחה שהנינה על החלק של פצרום (15

48) ויצו למבול אותם בשם האדון, כלי למי סיונים.

בשותי שניתם בתכפים.

בשכון, לפי היונים ע"י שמו, והכוכה אחה היה היינו בכתו שהוא שניל בשלו היונלות בערכין ליב עיג ש"ם.

סחום נחשב נקסב ישראב (נמדבי ייד מיין) ואך כשם אם לא יקרא (דברים אי מישב מחום כון אים ובין אחו ובין ביו מולב בנים השני לא קבלו ישראל אם בר מישב נקסי ישראל כמ"ש הרמצ"ש פ"י משינות שמשה שילכם שי על פי הנמרא עריון כשים שיים שמין גר חושב מיסג מלח נומן שסיובל מיסג, ומשגלוי לחוגן וגד ומלי תנשים

כשיי בסנהורון כ' מים שלם כדעה החוספות שם פיש.

מלחם לדוד שצע שים בתוכון כנחמל בשמוחל גי (צי יי) עיים. וחזם כחים לפי בחברון אחבי מוח שאול סים או איש בשת בן ארבעים שנה ויתווך ששי שנים עד בימים האלה אך נולד גשנה המחשיח למלוכח שאול, ועל כן כשעלך דוד ממשה שים השב בשמואל כק אלה שיאו עמו לפלחמה וזהו אינו כיון כי חשב גם בנוחיו ש צראוום כי אשצעל כוא איש בושה ומדוע לא חשנו בשמואל א והאטן שוכא פשים אל (מי לצו שי ליש) הושיף לחשוב כין בני שחול עיד חת חשבעל וכהבו שם רש"י והכד"ק השלשתים (שם ייד שים) אומר הבחוב ויהיו בני שאל יוגסן ויבוי ומלכי שיע ופרהיא נחודן. וים עוד לפנים כפים שמלך שמול פרגעים שנם כי פחבי תלחתהו ההפשינה עם לפנש הכחוב על דכך הבחוב עולמיםו אי הי וכעוב חאא מכחם הקדשחך וכיא לנוים שאמר סכסוב בקש לו הי אים כלכבו ונו' הגא לפי חשפון זה דוד לא מילי שיך שי בי שמול שלך מרבעים שנה כי מודמי קבל כן חדכן נמצימו רבו (לכלן כ"ב 8) ומכ שמואל ואז סודיע לו שמואל כי ממלכחו לא חדום בכף לו הי אים כלבני (ביא חייג מישים) ולפיכך כא מחבני בנוכיו עיד. ואניתנו כאמין לדבני פאול ייהר חאל היוסיפון אלמים מישראל ויטשה המיחתה הראשה שם השלבה וישל העולה ולא המחון על ונוי חשן שלשוחו לא מצרם במקרא כלל אך אלם כשחי שנים עד אבר בחר לו צלשה ישראל שי בצמח דוד בם שהפונה כאשר חלך שתי בנים על ישראל אז ויכחר לו שאיל ביושיפון בי מלך משרים שנה. ומה שנמנת במקרת (שים ייז מי) ושמי שנים מלך על ואמלו כי שאול מלך סרכה שנים בלאיום מן הכחוב. וכשפר למח דוד הכיא בשכ כבר אחרי המלחמה מים. אך כשי הוראה לכן לא חשבו בשמואל

21) ויהן להם את שאול וגוי ארבעים שנה. כל מפרט רכרהל הודי כבמים ויםן סשובה על זה או יחקן באופן יוסר נאה ומחקבל, עי קובוה היהודים אין בכחנו לפי שכלינו לחקן, אך כמו שמשר כן זיין להשאר לעולם וחקנו החשוכה בידועב, ואף שנכאה הפעוה לפינים אין בכחנו לשמה כי אולי יכוא האד בדורום צימי בקוסר יובשיניאן ויחשנו לחקן כמה מקומות במקרם. אך בעלי המסורה אחדו כי ושמים שנם ש"ש. וכשבור המשוח לא השול קדושה הסשל, וככל שמדו איזה שחכמי ישראל ובקדמוניום ליושיטין ה' 8 חשב מיציאה מצרים עד בנין ציה שלמה ממוש והשעים במלכים אי הגיל ולביך לסיום ויםי כשמנים וממש שאות שכי לצאח כני ישראל חשצרים. מחקו בזה והשלו חרם צידם עים ועל כן הפוסט בלדק יבשט כי מעות כל בססיים ושאול ודיד ופלמה עד גיין הבית יהיה יוחר הרכה מחמשה מאות ביה והמפרטים שתלקו הידושים ואחרי כן שנום כשובנים שאחרי ישרה לפי הכתוכים ושניה עלי ושמואל יסח בנייל שהוא שלם מאות וארכעים לנאחם מארן מצרים מלכד שכם שבכשו ושכע אים כשן כי אם וחשקוני האא איניו ששנוד? גם נהחשב הסך שלם מאית שיה שאמל בכמה מקימות ומשקום האדן ארצעים או שמונים שנה ושדומה הכננה מהחתלת השענוד מל סטוק בשנת ישראל במשנון ונוי שלש מאוה שנה שוסמים איא כיו אצל יפחה) ומה שנדתקו לחרץ כי שנות השענוד נכללים נשנות השוסם וכשנות ההשקמ ופירשו מה שלחבי להחכם יחסמ.

מעשי השליחים י' ייב יינ

一般に発表します。

מפר של סכסור (שמיה כ"ג 11) ברשמו (שינ שמיש אומוי) ילדיק לדוק עודי ליכיס ונות, ופי צהערה לפיי מיני ה. בי פטיום גכל וושוסיו לא אמר רק על סליחת התעאים אכל שאול מוסיף מלכד סליחת התעאים (בשקוק הקודם) עוד חלדקה על ידי האמוכה והא דכריו לרומיים ב' 21-26 עים בכיאורי. וכול *) כחשר נכיע על דרך הכקרם הים שחול החשון חשר חומר זה. וכל החחמין ילדק ביג

יו 25) ומדקה מכיה למ ונו' כי כשור לששות אח כל המלוח וכדושה, וכשו שציאל סח כל החוכה ואך בקום כל ונאת הי יושע האדם לחיי עוהיב וכת"ש שבה (דברים לוקם) אך בעבור כי אין אדם אבר לא ימבא (מיא הי 46) ואין איב יכול לקיים היים שיש בביאור מיישר, וכן שולום לרומיים " 6 הביא הבחוב אשר יושה אומם (לוקם " 28) עשה זאה וחיה, וכן ססיפנוס אמר (למעלה ז' 88) אשר קבל דברים ככל בידי בחסם וגו' ש' ועל ידי החסם מקוייב לבח לגיהנכ, וכן חמר רים לקים שאול אל הרומיים ני 9 – 25 באוכך. וכן אמר לגלפים ני 22 הכחוב הסעיר את המדם וחי כהם ופיכחו על חיי כעולם הכם ש"ם הישב, (וטעה כזה שראמאן בגיאורו שמנו בתורת משה ונו", לא נענור החסרון נמורה חסה כי גם המסיח אמכ

ואים שיסובב הבחוב של המשים החי, ואם משאל הלא הבחוב אומר שם, לכן שמח לבי 39) וכל המאטין יצרק בו *) לכל אשר לא יכלתם להצמרק יכושינו עו כסחו עיב דבר עו הקומה החבות בחדבר עו עלחו כי הכן נכלל בהחב זה פטרום לתעלה כ' 30 ומדעהו כי כשנע לו האלכים להקים אה המשיח משרי חלפיי זרובבל ונו' (חני כסוסו) ושמחך כחוסם ונו' בעבור כי המשים יהיה מדכעו כמ"ש וסמב בסכן ושיקר הכונה כיה על המשיח. והוא על דרך הכחוב פיום החוא אקקי נגו' כו לא המוצב נסשי לשאול ודוד הוא המדכר שם (ההלים פ"ז י") כבר השיב של המפרשים. והמפיח נקום בכל הנכיחים בשם דוד כידוע.

37) ואשר האלהים הקים אותו הוא לא ראה השחת, זי זמוכ ובדצריו כן משופה של דברי הרשע וסכל הזה שיש.

שאול שה ודלג של דגדי ספרום למעלה שאמר כמו שאול ואך כיאר דבריו בראיוה 13 וכשלו דברי חזוק אמונה שה, אשר כדי לרמום אה הקוראים הציב שאלהו על דברי

אמה יכני שאמר א' הרומיים אי 4 אשר שעני לכן האלהים בתחיחו מן הממים סיום יונדסוך על יום הקומה המביח שמלד עיי כחלמים מחדם חחרי מוחו ועל כן בני בהלמוד ברכוה מ' ש'ב לדברי ר' שמשון כן שי וכ' יוחק ש"ש ומדברי שלום שלושכ כי לשי הנכחה הכמי חכן ישרחל חשבו חשבי החיש ולמה כנשו לפכשה חחה כמיש 36) לא תהן חסירך לראות שחת. מי מ"ם ככיחור זה למעלה כי ישה מת ישוע (צכחוב הקודם) ככחוב צני אחם אני כיום ילדמיך נדאם שפירש אני 38) ככתוב בסוסור השני בני אתה וגוי. וים נולסים נממול הכלשון יכמים כם ש"ם, ושמים בחנרם חל השברים (ה' 6) כזה.

מלא האלחים לבנינו. יותר נכין הנוסחם סחתה כיוניה וכניהם נני (שאנתנו בנים) ולנוסח לבנינו הכונה להמאמינים שאמנו עושים שהם בינו כמו שימוחים

ה', פילימון 10 וכדומה.

היה להשתיע אחבה בראשונה וגוי, יכן באוכחו אל הקומיים יאמר חמיד ליחודי בכאשונה ינטים שם כל זה החל המיד בכלשונה לדבר עם היהודים ובמים בכמוב שלשין זה בדין נשנת מהחדון אל הגוים כק על סמן הכחוב הזם בישמים. ואף כי שאול היה שלים נס יש לומר כי שה המדברים הם פולום וכל נכח וכמש חמר לנו וכר ככם ל משלהן אך לשי שמצווי כזב כא לו עשי הכסוב נחסיך לאור נוים עייכ כביא כסוב א יאף כי שולום כיב כשליח אל כנויב לשי אוו באדון עליו לשלן כיב 21 כי אני אל הגוים אן הגוים, גם יכול להיום שהכחוב יסובב שם על המשיח ועל קהלם המשיח עיש היסב. בניפעים מיש וי וחף כי מבחב שם יסובב של המשח אך עיי השליחים אל הדבר

47) כי כן אמר לנו ד' נחתיך לאור גוים ונר. ככמכ סים כול בי 18 מפר לם ילמין כו כנד כדון ונויי.

עצמיכם יטאונכם וכאים לחיי עולם. שי מיער שי התרוף ופגדוף שלהכ ישאם נאדון משו עלים את המשט שלא לאח למי עולם על דכך הכחוב ביוחק כזה בדומה למקדה החבים ביונינו אלה והוא מקרה הכבדים צימים הסם. ודנתם על כאם על דרך המלינה ואומר לכם כל משכו לכם כל יכא עליכם הכאמר בכנילים במקרים כן הגציא כיון על עכם הוכזה (כמו שאחרו מפרכי הנולרים) אך פאול הפם הלכון הכביים כמו שאתר שם משוכב כסטוק שאתר זה, ואון כולה פאול פה לאמר יפציטו והמסהו סמהו, ואולם בתרגים השבשים נמצא שמי וחבשוב שם ישובג על

41) ראו בוגדים והתמהו ושמו. ובניסחמו (חנקוק א' ה') לאו נגוים נהרמציים בסוף מסי מכיה.

יתוחם להפשדק מוננו ועי גלשים די 9 הכסים והדלים ובניאורי שם. ועי בשי הששנה רק בחסד אלהים. וישול להיום שפאול כיון גם ללמוד היום פה באמכו לכל אבל לא המשורר בשיר ינדל נומל לחים חסד כמסגלו) ושיב נמלא בחכלים סצמים רבוח לכפול צ'י פניות ומסשבות זכות כוה, וכוח בלחבר (ישנים כ"ב 6) וכהי כמחא כלנו וכבבד איר אף בחשלם כמששטי הוא כק חסד כי השששה באחה אינו שוה כלום (וכן יסד עדים בני להקרחיט, ואחר בחבלים שינ 18 אין אדני חסד כי אהם כחלם לאים כמעשכי ים כבל כיסרם כחול מבון נאלב כילהן משבון הלא מונים מחולה מחולה בחולה לבר הל וחבתי ההשמארמלאילן הוסישו ואתרו כי גם המעשים השובים שמישה האדם לא יצשהק בהש שופות עד כי און להציל מפיסם דבר אמה כמו שהראיהי אפס קלמו בניאור לומיים שם. אים בארן ונוץ, ודברי הרבטים פעטן לדקה המציח כם מלאים שהירות ודיעות אנישור לדי שקיבה חלמירו כלום חישרתי שן בחורה וכשוב לו ריש למדחני רבינו כי זכאי (בנטה כיח כ') שאתר קודם מוחו בכביה ואיני יודע באחה דכך תוליכין אודי אם נגן עדן אם לנימנס, וכן נסנפדרין מיז עשנ לוינן בעי כסנה דכאוב כי אדם אין יקיים צל החירה וכשל בדבר אחד נאשם ככלם שיש. יכן המצא דברי דבי יומק בן שאמנים בשרוש את כל המטום בנמין, וכן אתר יעקב כאגרהו (כי 10) כי איש אשר מקיימו כוח לנימנב. וכדקה כוחה כיח דעת השליחים ושוח במיי על יסוד בחולם (סנסדרין קיים שים). על שחוק ופערה שיה לצלי חק היונו למו שמשיר חק לחד וחיני. בארן בארן יפוש שום שום לאחי הארץ) לאחר ולא שום שבו יכול בארן און פול און אחרי הארץ שום שום און און אחרי הארץ און

שלם שתכחים לחורה (להלן כיח 20).

以本 打打人家を取ることとも要う 明朝 財

כה שינו כלהקם שיו החשים כשרום חיישניום (עי קירבען געשיכעע בנעתהיער בחויך) ועם של החשינו כלהים וסיו נקדמים מניונישין יחדבי מהם מייעיים, הילם במלה היו מעטים, ויוב היהידים החלמיים *) ופחום היו מחמינים כחלה שלח ילי לקפל למודי שילום כדפר הליקה (שמ"ש כהניד יינ 89) ושרשו ברשמו ילדיה לייק ונוי שיד ומלדיקי הוכים כדייאל י"כ שיי לחודש ושיחם.

וחומה, הנה כלם ידעו הלמוד ") כי באמנת ישיע לכד ילדקו המאמנים יושינו מיי) ויהי ברבות המחלוקת וגוי, כאימי לפלד שם מישם הישיח פמין הזה ושעם ההסבמה של שערום ויעקב לשטור אם האמים ען הגוים אשמירא חורש משה

חם כל בני סמדם בכל חספי חכן לשוב חליי.

כהורה (דנרים ד' יים כ') לגם השמים ונוי משר חלק ה' אלפיך אוהש לכל העמים בעמים יכירו חלבים העליון לבדו בוכח שמים וחדן. ועניים להלן מיו 18 ביה. יכן 16) ואשר בדורות קדם הניח לכל הגוים ללכת בדרכיהם. כמים למד שלול (לכון ייי 80) וכן עמס אתר עבור אלכים על דורות המכוח מייו ונו' ואמכם לקח ה' ונו' כי ישראל כיה העם הגבחל, יעחה לאן הש"י כי

ואין לומר הפרד בין יהודים לנוים (כתים דמ"י כשין זה בראם פי בא לשנין הקשות מממוכה מינים שור ולהן להן למתי יבו ישובי הדים, וכן שולום בשנים. מקם שם לומר שבעבור שהמה מוכנים מקדם למיי שולם על כן האמיע שלים ליי יום להַמִּמון בחשיה ולם ידמוהו בשתי ידים כמו היפודים לוה ויעד עליהם חיי עולם ואין ללכ בנו ונו'. ונסכמר מחמי בבימיני כם שכפיי לפי ידיפתו חם בחירום שיצחה שאמר פאול לרומיים ח' 99 כי אה אשר ידעם מקדם אומם גם יעד להיות דומים שבם מוכנים ומזומנים לחיי שולם מן הקביה שהום הזמין וישד אותם לחיי עולם שד כמיכום החלמינו המוומנים נחיי שולם מיי אמוניהם וכה כלה לאינו המו לידי ארך אתר וסיעו שיצחנו לקבל אומם מן כ' כנוהן אומם (שם ליו כ"ו) ולא ישרדו וישאשו בכב לחיי שולם, וכן כמלא משוכם ביהאקאל ייה לייא ועשו לכש לב חדש וכוח חדשם ונוי אומר (שבור 46) ליהודים אחרי אשר משחש אומו ודנמט על עלמילם שאיכם זפאים מאמר שולום ליהודים שאינה אופים לחיי שולם ושיים אמר על האאמינים שאינה אים באינה שלים ושיים אם אין כוכח לכובות כלמוד הגיל, התשובה היה שחמר זה בההגדוה לכמוב 46 ב שרשה שמה ללה לדין) כי כל כני חוב שון הן לשני הקפ"ה. הלה שנה שוקם סיעוד הזה סוחר אז הצחילה שלהם כמו שכחבחי שם צמעם הדגר. ולא סיחה כונה

48) וואסונו כל אשר חין מווסגים לחיי עולם. המפכזים פיכז כי סיסודים המם העם הנכחד כידום, וכמו שניחכתי להין י"ם 6 בחורך.

והלדקה אשר משון האמונה וגוי שיש וכן שי השראששה וויים והכהן קרונער בשמן הצדקה המשים סוף החוכה כשי שמפרש בשלמו כי משה כתד על הלדקה ונו" (ומ"ב לדומיים מי 4 פתחים סוף החולה שיכם שם לזדקה לכל המחמין בו כי לק והאפונס באה יען אשל ממעשי הסולה לא יצדק לפניו כל בשל פי כולש חופאים ויצדקו (31 '4) בחוכם מין) לום חושיל אמוכם המשיח. וכן אמר שונים לרומיים אל (31 '4) חנם בחסדו ש" כתבים (כם 20—20). זה היה יסוד כל המחמינים והבליחים. ועתה התבפלים האמנו אם החורה פ"י האמונה אלילה אך מקימים אנחנו אם החורה. ים אולם יקים החודה בשלישות וע"כ לא נוכל יהשיג היי שולם עייי החודה שלדים 6). אך כמה שבחורה וחלש כמה כידי הבשר (נימיים ה' 3) ואין אכה אשר השל (23). וכן כתשים שמשו תנוה כמושכיים לכלש שנה לדל גם בפנו הם החתרות (פי מדי כינ לא משריד בין מצוה במוספיים (זיפליכע) ובין מצוח השמעיות (צערעמקנימלע), והכביאים פהורה לבני ישכ אל שמוכנים אנמנו לשתנה אף כי השורה כבדה עיש (כי החורה אלמים וועשו מעשים כחוים לשובה וחי החמניה מועלת, וכן הוח כשמינה כל רוע לבכו או האמונה ככתה להושעה כמים שינום נייכ להלן כיו 20 וישובו אל כעוב ולא ישבע השל הוא לו כי השלילה היה חשלה, אך בשונו בחשונה ומהחרש על אי יותן ני 3 ושונים בשצמו רומיים ו' 10. וישקב אומר (שם ד, 17) כיווע לשבום ו א נששה משרה החפא ועייר האמונה אינה מוענה נו כמייש באנה ישקד כ' 18. המשרה הלא די לי באמונמי שום אסור לאמר כי חושא כול במה שקושן ידו והמשיח באמר הנוצרי מם לי מוד ליסן לדקה לעניים או למשום שאר ממשה מוב לפי ברים לפשל ההורה חם המשיח לא נישלה והחשיח לא יששה משרה החטא. והוא דומה כמו אם לחיי שולם אין צורך בה כי אך באמונה נישע אשור לני לאמר כן צי מי אנחני כשלומים והתחתונים המחשמים מכע ישרחל, כי החדם כל חשר בכחו זכיך לעשוח לשי ואסור למי ממל אם ים לנו לדקה המשים לחיי עולם מה למי עוד לשמור אה החורה בחוכם כוח חבח וכמשיח לה נששם משכה בחבה כמיש, שלוש אל כנלשים (בי 17) ביתנה, ואם נכעל אה החורה בכאננו ובשרירות לבנו אנחנו נאשם כזה כי ביעול בחורה מאמר שהשילה הקצ"ה שלינו ואין אנמט במ חורים ורשמים להגטל לכעל החורה (כי כבי כל שנה כי חיים מכן לו). וענ כן היה יסוד כלמן יחוק בידי בשמע דברי ועשם אותב. ואם כאל לא פועל החוכה גם השליחה אלו לכם כשוב והשרושים לא הדאו במושח השמוש, וכן שם זי 21 העושה לאון אבי וכשטוק 24 (שמ"ב בממי י' 41), גם אמר שם אם לא הסים מדקדם מרוכם מלדקה הסופרים במלכוה כשמים סייט אף כי מלכוה השמים ישיג כאמורהו אבל על כל אך קסן יקרא לם בחשי לכשר חד בחוכב ונוי ומי חבר ישר חחם ממלוח הקמשה כחלב קמן ייקר ח לשמור את כל אשר צורהו אחשם. ואולם כולם ידעו נכיכן דברי האדון (מתויפי 17-20) האדון (חדי כסופו) ועשי לחלמידים איז כל הגוים וטכליהם אוהם וגח ולמדחם אוהם ועת"ש שב) ובת"ש במדקום בסישי המאמין ונשכל הוא יושע, וגם ידעו את מאמר שולם פאשר לא יכלו לפעמדק בחודה משה כי אין אדם אשר לא יחסא (למעלה יינ ש

מעטי השליהים כיו

וכית ביאור אותר כי משם אתר בפורה (דברים ו' כי – כיה) במעם המנושי במנושי במנושי במנושי במנושי במנושי במנושי במנושי ווני ואמר מה במנוש וביף והבורה למנו לעי די אלבינו למנים במלחם ווני ואמר למני די אלבינו למנים במלחם ווני ואמר למני די אלבינו למנים במנושי במנות המנושי במנושי במנושים במנו

באמינה כמשים המאמין והגעבל יושע. אולם הגרים החדשים חשאו לפיוח גדי לדק ים להם חלק לעולם הבל בשמכם לק שנע מאות בני לח כדין גר הושנ, וכשלעי כשרובים (מנדרדון קים מיות ורמבים כלכות מלכים שיות כייו) חמידי תומום כשלם כיסוד כמיל כי אנו אין בכחנו לבפל התורה בשום דבר. ואף כי גם המם ידעו דין למתול חותם ולנותם לשמור שורת משם כמו שפים דין גל הגדק לפני מות המשיח על נמורים לשכחל ותבני ירושהם ככל דבד (ועיכ חמר וילמדו חם החשים). וכים ישרין לשפרום ואמרו אבן גם לנוים גמן אלהים המשובה לחיים, ולא דרשו כלל מן קרניליים חחי ובין נכו) ועל גר לדק כזה אמכו אם לא המולו לא הוסעון היינו להיום אחים ובין מים לשכתלל (נר חושב לא יקדא אם בחורם כמים דברים א' מיז בין אים ובין למ קושות שומה שחצינו לחשלה יים 18 בחשםה קרניליום שכל החתמים הסבינו כשם נר חושב), ואך אם מעצמו כלה להיות בחור גר לדק (וכמיש ישעיי ייד נלוה ישראל כמיש ככל מקום דבר אל בני ישראל ואמרה ככמה מקומות השעם כי עבד יסודי החורה, כי אנחנו דואים בחורה שהחורה לא הפילה חול שאחיה רק על עם באשר נגלה מחה לשליחים שיהיו הגווה חברי ההבמחה כו"), ומעם דבריהה על פי כירובה כמים אל האשום ג' 6. (ואמר שם שנדורות הראשונים לא מדע לכני אדם ואדים נמוכים והברי ירושתם ככל דבר כפיל, ואולם שאול וכר נכא אמרו שהאחים מן סים גד חושב כמיש למעלם ואיננו לדיך יושר. אבל אלם הגדים חפצו להיום גדי לדין וביתו שימולו את שלמם וכו' וגדמקו כזה המשכשים. ולפי הגיל אחי שפיר כי קרניליום הל במסמיים ני 19 לכן אינכם שוד נגים וחושבים וגוי) ועל ידו משינים הלדקה במהם עיי מום המשות כי עמם המה 'גלי לדק ע"י האמונה במשים הלדק (וכמ"ש מנוחים (כם מחדים בשבור שבחו בחרן ישראל שמ"ם בחחמר חבן בחן והיה נקרח לברים וכדומה אבל הגר דגר בישראל מאומה העולם אל המינה החודה עליו את מלים הגוים אים נרוכים להשול ולשמור תורם משה ואעפ"כ הם אחים נמורים לישראל וחברי שולם אין לורך כם ובתוכה לא שעילם עליכם את עול מלוחים כלל. ואים סוכה משם כמו כד יכלאל ונסים ישלאל ממש ופל כן ששמו שולום וכד כבא שום כעיין דבר עליכם ונספחו על כיח יעקב) ולסווח את גמור לישראל חים של את שצמו ושומר סיים בארך חצרים, או כי לי בני ישראל ענדים עבדי הם אשר הולאטי אתם מאדן דומים לעם ישראל שהחורה המילה עליו אם עול מצומים ואף כי אין צורך בהם מססים גי) ואם כן למה להם להמול ולקבל עליהם שמירת החורה בחנם אשר לחיי מאמשה והמה אחש נמורים ושבלא וחברי הירושה בכל הדברים (נלפים ני 29 ישם לחיי שולם כלא כפר נאמר (אפות שיא) אל מכיו בעבדים כמשמטים אח כרב כן בדבל סגוים המאמינים נשרדו הדישות ביניהם. על מנה לקבל שרם אלה שלה על מנה לקבל שרם וכוי.

The second

כיכודים (כמחמר כסועים).

ל) וגם שלום בעלמו (המלמו בישול הסורה ללוקה) שבר בערם ומפר לסחור אם החקים. אשר באיו השליחים וגרי להלן ס" מיז סמון 4 היי לך כי השליחים גורו באמם ולא לפנים בעבור. הונות ומבשר הנחנק ומן הדם "). פה קפה על דעם המומרים ומפכפים

ומי דבני פחול למעלה (יה־ 16.16). ולהלן ייז 30 בזים. 20) רק לבתוב אליהם אשר ירחקו מטומאות האלילים ומן

שוטגר ביונית (בשבור כי ססוק 19 משך לשמיק 17) יכוין להסר קושא פליחה של הכוכבים דבריו שה' חשן בהשונה כל הגוים כלא משה אחד (דברים ד' יישי) על הכוכבים וצנא בשמים אשר חלק ה' אוחם לכל העמים, ומדוע שהה אחדי ביאה הפשיח חשן פחשונה כל הנוים (וכמו שנכאו כל הגביאים) ועיץ השיב כי לאליחים נודעים כל מעשיו.

ועמים למעלה כסיי זי כזה. וכן בניחוד תכו ני עים. 18) נודעים לאלדים מעולם כל מעשיוו. כזכרים האלה זהוא מאמר

יירבו אם שארים אַדוֹם וגוי. אן כפי הנוסה פה כן הוא גם כן בחרנום השכפים 17) לשען ידרשו שארית אדם וגוי. נניסה שלנו (ממוס מ' י"ב) למען מן כנוים לפין כאמים מיבנאל וכמו במשרב גם כן להלן בסיי כיא 24 25, מים כאורך. סנוים לחלפים וכן לכלן כפסוק 23 כחמים חבר מן הגוים כיים חילות בין החדה מים אשר לא יחשא (פולים אי מי 140) אין ביחם החשים נושע, ואילם אנחני שהורם לנו לפסר בעול ביום מעל לואבעו כי החורה העילה עלינו אבל האמידי הגורם שהגורה לא העילה עליחם והם לשי המשיח א חיים געוררים לנו לכל דבר אחה יקבלו עליהם של כזם שלים לכך עוד. ווכן סבק יעקב (פסוק 19) שלא לסחמיר עו הבבים מ בתח לכם רות בקדש כי מכר לבכם ולא הבדיל בימינו ובימים וגו' אף כי לא כמולו פילום ובל יכא, וכוסיף ואמר דאו בי מימים דאשונים (שיי מעה אשר הדם הצליים חלמידי הגוים אשל גם אנמי גם אבומים לא יכולע לשאה כי נכשלע בחששים ואין כי באמם אין אידן במילה לכם ואתסיב שוים לנמרי לני, ושיב למה נשים שול על יסמעו הנוים משי (הול במעשה קרילוים למעלה היא והיא יחלה (היא מול במעשה העיד המלם להמסשם בין הגוים בסעם ראשונה כמו להלן בססיק 15) נחר אלהים בי אשר לפולם והם עם לבדד ישמן ובנוים לא יחחשב (במדבר ביינ פי). ופפרום השנים לדבר נמצרים ואינם גני חורין להכפל הימנה וכן המילה השילו החורה על אברהם וזכעו צריכים לשמור אוסם לא בעבור כלדקה אך כעבור שהעילה החורה עייהם שהיו עבדים ולא יועיל לכם המשיח עוד כמיש פולום אל כגלעים כי 4 עים, ואולם בני ישראל שלנו הגלמים בעבור הרכום הלדקה מכחים כזם חסרון חמוכם להושע כלדקה כמשיה ששיו בשלכים וכוא לכם לשלות כאומה (לאיאנאל) אבל בגוים שלא ביו בעלכים על עצמם כהורם בחנם. ולהפך אם ישתרו ההורה להרצוח בתצוח ומעשים שובים כחו ורנים לסיום חומם בפני עצמה, חומת היונים, חומת הרוחיים חומה החשברים וכוי ולא להספח על אומם ישראל כלל, וכסבור הצדקה אין צוכך עוד כניל למה להם לקבל הלדקה בשל אחר מום המשיח. ואולם השעם הראשון לא בשל חום דק לעם ישראל שפרש כבינו בחיי על נסון). אם כן נהן שני טעמים אל המניה והטעש השני בעבור 1

į

מעשי השליחים מץ

על מכוי מן סמי כמו שמינם אונקלם וכשר דמלים מן מיוסא חיימל כו', אנל הפירום החלא המקלל אן הסנמים ושיצורו על עריפה ארי חאב פיווע, וכן מיי השליחים כולל ועיכ לא חודיה הצליחים And the set

(פוא וכברים יייב (23) כמים בשורם במבנים ארב (בברים יייב 23) דק חזק לבלחי לפני חודבן פים סבני בם מפוכם נאמני שיין ופיין על איסור כדם ואמר שם מפורם במתשים יהודים וגוים. ופעד על פי הו הוא ספר היובלים הוכתב עוד ימים דכים מול הדם כי מדם הוא הנכל הוכם עם הכבר וכן יפכו כל הממכשם שי ניסיר החלמוד אינו ופנים זו מקרא) זוא יאכנו בשל שם כנסם דהיינו דמו כהלמוד על חבר כן כחי *) אך כמו שפי' החבן עודה וכרמפון (וכוח חושר בשרוב מאח השילם החורם גם על כל בני נח סייני על כל השחים, הראשונה בלאה באיזו אל לרים שורף כדי נוכוביו יש חנק ללכלומיו וימלא שרף מיכיו ושטומיו שרישה (נחום אביו), ומן הנחגק כייש בכל שלישה בנחגק מן שיה הטוכשה, וכוא של דכך לכון הכחוב הראשונים לחשוב חלות בני נח (אבל מה שחשבו לשבע כבר מיוד על זה בסשד לחיבות מם כן כאביר (פנכדרין ניו כי) כני שנחשבו לכל בני השולם ומום גח חל החבמים כנוי חבר חני מבור מפניכם כי חם כל חנם עשו וחקן כם. ולח עלם הקדים אלה מבר לפניכם וחפמה החרץ, וכן נחמר (שם כי 23) על העריות ולה חלכו בחקום וחשה חים (ויקרת ייה 27) חשלה החורה כי חם כל התועצות החל עשו חלם החלדן כי בערכה ים חדם חזיק שים. זכן כמלה בחיסור זונה כיינו כעדות של שחד בשר לכלב ששיכון אושו כי אסור גם לכן כח ולא מבשה לגר הושב. ואמר הח"ע הטעם ייד 21) לבר חבר בשפרך סתנכ וחכלה חו משר לנבר ונו חל חבל בשרשה חימום והעיר הלבן עזרא כי הוא יותר חמור שן הוצינה כי כוכנה אמרה החורה (דברים וכן מצה בחרם (במוח כיב 36) וכבר בבדם מייםם לה חיכלו וכלב חבליטן חוחן, יני חשתפו (נלם כק' דם תן כדי כדעה כ"ח בן נתניתנ') לא החבלו חם הרש ינוי א (ברחשים כי 4) אך בשר שנפש השנ האוליה והשירים הששום האו אל בשירים בי יינ), ומן כדם שמחבר לביו נס בייל. ועמים בניחור רומיים גי 29 כום. ושמים כשע ככל מקום שמום כמיכם חמה אשר אין כמום נגוים עד שקד אים אח אשש. איסור בעריות בניל (ומזה לקהגם שונים האיסור לגיים באמרו (א' קורינמים הי 1) בקול לתקן עולם בפלכוה שדי והאלילים כליל יחטושו (וש' דברים רים 18) ושן הצוח היינו שולם). ומעפה נצין דברי השליחים באמרם שיתהחקו מטומאות האלילים כי באה כעת להלן בשפוך 28 בזה, כי מה שהפילה המוכה על הגוים אין לבעל. אך כי אין אדך *) ילועהי חים נכרייםה שם הכר נון החי הוה זוקר על הפייום שפישו ובשי בשיה ערים בהם למקב. וכמשוחר למשלה נשפוק 7 מים.

בם בנוים הנוצרים מחוצים לשמור לד בשנת, רק שלדגרוהם יום הרלשון כל במקים צפלה פורם משם ולך ששרם הרבלות ושארו לקיימן ושגם נאשר בששרם הדברות שיב סשיבו על זה כי היום הכחשון כח נמקים השנה, וכן יחשימ כצים שמעציים חשב מקרא וקדבן מוסף יבעי אי יינ ייד, יעי עמום ח' כי וליע) הכמי הנענים באינו יום מנוחם ושניחם לפי בתורם שלל וכן לפי דח החלמוד כק שחים יום קרוא ותרי שבה בשבהו יכוא כל כשר להשרחות לשני, אין רחים כי חבונה רק להשחשות עם כמביאוים, אנל לא לשנים בשנת באינם מטים רק כני ישנאל (כונו שדם במדשו בשר לשיום פמקדבי וגוי. כם מה בסבימו ראיה מיבעיה בפוטו והים מדי הוב בחדשו שובדי האנילים על דרך הכמוב ביחוקאל אירן זי בהציאבט בני נכר עילי לב ומכלי ה כי גם יוסף יבם כך עוד ערו ופתה היינו ערו יפתה בייד כמו הגוים הקדמוים. כל הנוים והלשנות וגו' ש"ב צישעה ותכחה כי שנם דברי. גם הכשוב בישעה פיב דבר כלל פאן ואך מחדי זה בספוק אה ממהיל נדגר וון הגוים ואגט וגו לקבן אח אצמים בנמס ונוי כחובלים בבר הסויר ונוי, חבל מן הנים חלינם מניים על א למענה מפודש של רשעי יפראל (סיה ג' ד') העם העכעיםים אורי על, פני ממיד הבמוצ הוה המחקדים והמשהרים על הנוות אוכני בכר החור וגוי על דרך שאמר בשונה על השעי ישראלן לאומש יקרא בשם איים אי (פשק אי) ועלישש ישרש כם בש דברו אברו האדבה שואליכה מנדיכה ונו' ומניה לה החרדים ומלה בשחחתכה וכובו בן סים לימי החשתומים מדום), ועל זה אונר בשמיק כי שמני דבר כי החרדים על מספר פון החבר של דבר הי ובין הכסע אשר שעלה חנהה דם חויר (פסוק כי ני לא הפינו המשך הבחופים של מעלה היאני, שאפיא מדבר רק על עם ישראל יישש סאן יא סמחקדשים והמשפחים וגור הוכני בכל החיד וגור על הגוים הות פעות כי אסרו השניחים על הניים, גם מס שסרם כענ חזוק אחונה וכן הרדייק הכחוב ביסעיה ים גם המה נקראים שקו במקרא (יבטיה שיו 8 וימים שיו 18 ומים הא דמיו מפיו ושקאיו מכין שימי לין כליה כי השונה שם על לישור הדם וזכחי הלולים כל סטום, וששו שלה בכלוושיהם, כי ההליה בהכילו שן הכשוב (זכריה פי 7) והשכושי במשמש מדפריסם כי ממות המשים זה ישראל בכל חוקים (מערשמאייפלש) משחלע על

ובעל חזוק אמתה וק כרד"ק כנימו לחיות לנפו כסק החליחים מן כנפיחים באתרו למעלה בשוק 90, ועי פתור ליד שיין וכן בתדבר כיים לה

(29) אשר תרחקו שובחי אלילים כי זה הוא בכנל שימחת האנילים. בשבול שבשילם כשולה על הגוום ואין ובעל כמיל בשמין 20 שישב. 9

28) לבד שן הרברים הצריבים האלה. פי שלה למשן פגדףה פנכים משתרמו עד עבן מאם השבוה למען העוצרים כידוע בחולדוה הבנסיה.

שאבית אך הכננה על המאשים מן היהודים כי קולנו בחודת מבה בכל שבה ובתכו שטומים לפטור הנוים מן המולה כי הקוחם היחה אבר במהלה כל יבראל יבונו אל סבוים (פסוק 19) ואין סבונה על היסודים הכופרים במשיח, שעל זה א ישמכו יקרא בבתי הבנסוות. שי כי מבה ים לו דוכמו כין וכימל וחינו ככך לבכים מ 21) כי מדורות עולם יש למשה דורשים וגוי ומדי שבת בשבתו

מפשי השליחים שד

בשלמם במשואל שלא השילה מצומיה כק ענ בני ישואלו, ואולם כואים אראנו כי איים בכחוב הקודם יוכן גם זה כי כיסוד שמכו בנוים מן כמליה כול לפי יסוד החירם

בשר הניתון ואיסור בדם ? (וכלמה אים מהרים כזה לפי דפהם), בסתורם חיבנה בפלה ננמרו ביוקורוה (נפרמקטיפנט) פדוע הפילו

בכם כי מכל מלחבשי?

שקודן ליום כ' פאועדעליק דום ג' איועארייק וכין) שהלא הקב"ה בעלמו קבע יום השבם הנהייב תקיומים על כל פנים ששם ימים מעשה מעשר וכיום השכיעי ששכים (יוד גיב דעם הרופים בלשנים ביתי התן כתו שלחתר ויסי ניום השם לקנו לחם תשהם וניי ויכלו כל נעילו הענה וחנירו לתשה. ניתי התן כתו שלחתר ויסי ניום השם לקנו לחם תשה וניי ויכלו כל נעילו הענה חבים " כי אין נפנים יום השבם ליום היאשין בדעם היכנים אן היעפאים המושים כאמים כי

the eart

יום מוב ויקדים במים אך לעבודם ה' ולסשמת לו כמיל, ובתם לחתן כוא בהלמו ישבו בים כל כתורה (יינד 42 מציה בין כל החולה בים לכל לחבר שיכל לישבו סטיטות פיחד עם בני יכנאל ויבחחוו להי לבאוח ויאן הטובה שיבנו בסובה שת בל שו ביכובלים וכבן) וישלו כישי ככך בלי יכולים לעלום ושים יחינו לם הכ בשיפו והיה מדי חדב כסדבו ומדי בכה בבברו ונו' הבוכה על כל כבל הנמאא כאכן שנה בשנה להשחתות להי לבחות ולתונ חם חני הסכות אין רחיה כי השנה בעצור שקנום בסבות כי בסיכים חובבי לה בני יכולל ונו׳ ללה מטנה שיקולו חות פקרה קדם בשרם כו' פ"ב, ומן התנמר כום כלם נ"ב שנה הים דעת כדעה כעל חוק

גם מה שהניאו כאיה מזכריה י"ד י"ו וכיה הנוהר מכל הגוים וגוי ועלו מדי

(דברים ה' פ"ז בעשרת הדברות), ויום הראשון אשר חוגנים כו הגולרים לא כא בתקום המכם לופרסכר כי מסה חפר כק וסמכו בני יפרחל חם הפכם וני (פמור ליה) ייניי מוכם על דבר מאבל ומבקה או על המועדים וכאבי קדשם ושל הוא מניי ביתר לא בשבת ומבקים דוג על המלוח הוא בשבה כי מכי כדב ייחדים (במים) בידים של כן הוא מקרא הדם אבל לא בחומכרים היהרה של כשבה אים בידים בידים בידים בשנת *) באינם חייפים כו ועל כן לא ישמרו אורו לפי דין חורה חשה על השנה נדלה מפורם כי הגוים פטורים ממופדים ושנסות כמו מליסור מלכלות לסורות וכן דכה ינוי (ובוש מעם עם דר מי כנון כעל נחיבים שלם ביסדו בווחכם קבלם מלכים מתנים לו 12 ל ותהקים כתב לפיונים וכם לינם מחויבים לשתר השבה. גם אין דאים בי מכו (20 בים (20 בנים בדברי בחלה היום בים לים היים (20 בים מוכחם בחורה משם, וכן כתב החבם הייכה לכד בספרו שהי הבניהיה ע"ש. וכבר העבורי בנכקים רא שבבה כל מלאכה וני (סב) אך הוא בכם מנוים של בכים המלחה לא מביר לא וכן חברה כי עבד הייה בארן מצרים ונו' על כן אך ה' אלאך לעשוה אה יום הבכז השבה. והדשה האלה לוננה למח כי מדברי פולום אל הקולבים כ' 16 של כן לא הין שומרי שנים על ספוך הבסוב היה ודשיח היה נים כי יום הנחשון לא יוכל לכל במכנים משטיה ניין וי וכני הגבר הגלוים על הי ונוי כל שמר שבה מחללו ומחזיקים בגריה: סגלום על כי קדם כיחם המכיח וכמים שם וחל יחמי בן הככיוני הגדל יבדיני הי כנכת וכן ים נחמעריקה כמי נותני מבת בין בנולנים הנוים) כי זם מדכר מן

האם כמו בחודה חמיד למשמחם לנית למחם, ופיר למד כפנול היכודים שבם פוסקים שמלר הולך אתר האם. עו במדגש לכם בראשית פ"ז ובמדבר פיים משך ידידי דיר ביושגשאל בכיאוכו פה אך לא כיאר כבונם כעבור היהורים ע"ש) כי כל. כזים והמלד מכם אין ראים כלל כי שם מדבר מאומות האסורות לבא ברףל כמ"ב ונתלעוד יכמוה כיו ועוד במקמוה כנים. וכאמה כאייחם שם מן עודא יי לסתול לפי דחם יחיננו כתו שיסום בן יונים. וחולם ילשי דפח לוקם חולד הולך חחד מימוחיום בים כן אשר יכודים (ספוק 1) ולדעת בשרושים כולד כולך אתר כאם ולכיך

וים לחתר שוד (וכצר סטיר ש"ז ל' ישקב שחדון כססכו כסן מחשה וחחריו ספופה בעבור סיחודים שיוכלו להתקרב אליו ולפגד עמו ואז יובל שימוחיום לעייר לי צכל עניניו. אצל שימום שעלה שיחו לירושלים אל הים אמיניים והשליחיים (גלפים שם) לא מל אומו כי כם כבר ידעו שכבר נשפק במעשה קרטיניום (למעלה פי יים) כי דין הפרופים מזה כבר בפל ומבושל וחץ לקרות שמת למם חדם שב. לפמול חוהו. וחיץ שונה לוקם כחמכו בעבור ביהודים ללחם חובה דחם בעיניהם חך כיו אסורים לחלות ולקרוב אליו (למשלם י' 28) ולא שמת קראו למו, ולכן הוצר ואם שישומיום לא היה משול היו היהודים לש דהב, דח השרושיה, מהצחקים משי בי קף כי כים שלוח לגוים (עי למשלה ייע 46 ולכלן ייין 2, 10.ייח 6,5 ועפים שם) בצמי בנסיוחים לדרום לכם אח המשיה כי דרבו כים המיד לילך בראשונה אל היסודים באמממם? והתעובה הוא כי סה כלה לבא עם שימוחיום בין היסודים הכופרים (apid ב) שלא שר למבמעה היהודים בירובלים אף לבעה אחם למען החקיים הבשולה ומדוע לא יצא ידי חובה דהם בעיניהם למול אה כל הגוים, ובסרע הדוע לא מו אם בעונים וכפ"ש (א קוריכים פי 20) ליכודים הייתי כיכודי וגוי כתה יד הפוכה וגוי. ידעו את אבוו בי יוני הוא, וצודטי לם מל מומו לף שסים כן משם יהודים כי כולד בלשומי. סיסוס בסלוחו שמו לירובלים (גלסים כי/ 3—1) ואדרבה חכלל אה שצט ב ישם שאלו המפרשים למה מל אה מישופוים בעבור היהודים לאם ידי חובה דמם

3) ויקה ויטל אותו למען היהורים אשר במקומות ההם כי כולם

38) אשר סר סעליהם בפספוליא וגוי. לחעלה יינ 13 עיש. םילא לא שב ירועלימה.

כין כשפוקים הדבקים והוא נכחב בעבור להבין שטוק 40 שפולום בחר אח שילא כי (34 חואל סילא לשבת שמה. הום ביוניה מחמר מוסגר שלח להשסיק

38) ויהודה וסילא אשר גם הם גביאים וגו'. פי כמו כר יכה למעלה יינ ועמ"ם כזה למעלה 7' 36. למעלה א' 23 עים.

29) יהודה המכונה בר שבא. ים כמנו נענור ממלד כשנח וכש יום

מעשי השליהים מיו מיו

Ę

קודם לכן בלח שינוי וכלח פרידה וכלח הסתר וכלח ססמק וכו' וכן דעת החכן מולח מקצח לא כים כורא חומן וכיון שכדבר כן המלחו אחר שברא הצמחים כולם כהמלחו מפרידים בין חלקיו לא כים בוכא אומם ואלו כיו הגשמים מפרידים הפקומות ממנו או בסשרו האמורות וכרושות נמיב בום כלשון כשיי נמלא ככל מקום כי אלו כיו המקומות המשרשים אלא הבונה גם על האלהים בעצמותו בחודד והולך אם כל בעולם והעולם כי קרוג אלינו מאד כי בו אנחנו חיים וקיימים. אין הכונה על מעלא כל עלמין כשיי קים בו כמים פאול אל כקולסים א' (עמיש גכיאורי שם) וכמיש לכינו ספרים גאון אף כי אינוו כמוק מוסב על למען יכקטו אף כי כאמח אין צורן לחסם הרכה במשום המלחכו.

באשלה. ואולי כונתו כי הש"י נתלא בכל דבר עד שנכל לומר פ"ד המלינה אשר נש כעור באשלה כי עולם היה הא אשלה גדולה והמבקש כשם ודוכשו הוא כממשש

27) אולי יםששוהו ויםצאוהו. הוא מיד המלינה מן הכמוב כאשר ימש כי כל מה שיחסשו וידדו לשמק מדרי הסבט יותר יכידו אם כח כאלםי השורר וכךכם. ומצאו כי זכו הכלים הבריאה (ססוק 27). גם השור על פני כל הארץ לחכלים ואם וגפול מושבם. כי מלה מושבם מחשך על שניכם (מייער). וככל למען יכקשו את האליים

ויצב זמנים קבועים וגבולות מושבם. מי זהליב וימד הימן כל מופנס ים להעמיק ויעש כל עממי בני אדם מדם אחד לישב על כל שני האדמה והשונה שעשה סכשלנם בדור ההשלגה השינם כי על שני כל החרץ (כחשים יים) ולפי שיניה בדקדוק כי אב אחד לכלני אדם כראשון ואל אחד אשר ברא כל כיצירים, אך עדי מעשם אחרים מימי קדם לפי אמונחם גם כן באלילים רצים אך האמש כפי החרם שלמי בונמו כייתם לככל חמונת כמון כיונים כי בפרדו את החומות ויהוו לפם חבי חבים מיי מעשה ההפלנה שלא שמעו אים שמעו דעהו שישוע וישנו על כל מני האדן.

26) ויושב כל עסמי בני אדם מרם אחר על כל פני האדמה.

(40 ויוהירום. וים כעהיקו דיחמוכ.

כנאשונה ע' מייער, וקלוניא היחה. מ' ספורה ממם וכם הורין.

12) הראשונה לערי הפלך וגרי וים סרכו כיונים הכונה כעיד כה מולין רוח ישוע. עי מים למעלה הי 81 כיה.

פירים על כים ומשם כולבין לפיירופה) ומשם למקדורים.

ולא כמח כרוח כי אם כועכנו לילך אל שרואם כוא שריים בקדושה (כשח בשר ומיכ כנאם אל מוסיא וגם כה לא סעלו מאומה ויכצו ללכה אל בירוניא לפטן מוסיא מפש הדצור צאשיא כי דלון השם הים שילכו למקדוניא אשר באיירוסא כמו שאמר בסטוק 10. כי פנעם רוח חקרש מתשמיע את הדבר באמיא פי' שלו כגל כנום כקש למופ

6) ויעברו בפרוגיא ובסדינת גלמיא. פי שנכו כמסיכות כלא סמלכ. להתרחק מזכחי אלילים ומזנום וכמנקום ודם שים.

4) לשמור הפקורים אשר גורו השלוחים וגו', לממלה מ"ו 29 99

בר כאדון אתר לו (כיב 18) מושב לא צמהרם מירושלים כי לא יקצלי 46 פיש), וחולם עם כל זם בדין כים לו לכשמיע בראשונה אל כיהודים כמיש לתעלה מהקצים כמבוחל שיו כיב 21 כי חני חל הגוים עד למבחוק חשלק" (וכן גלפים בי

THE RESERVE THE PROPERTY OF THE PROPERTY OF THE PERSON OF

ואנבי נקי, מעתה אלכה לי אל הגוים, אף כי סים בלים לנוים חבור וקשור כלל וע"ז יסובב לעדוח לכב.

פופע בי הבוכם מחלם כי להלוח כי לא לקחו מאחם דכר ואון צינים מ ונערסם את שסר רגליכם גראה מדברי לוקס יי 11 אף את שסר שירכם אשר ברגליט שום עון ופוא נדן דק דמם בדאשם כמו שאומר להם דמכם בדאשיכש. גם בעדן (וכן במשליך מנערים בנדירם מן שומוסים) וכן פאול נער בנדיו להראות שאין כידו מיפודים עד פיום כשרוצים לפראות שמתה נקיים מאיזה דבר חפא מנערים את בגדיפם לם יקים חם מדבר כזום מבימו ומנישו וככם יפים נעור וריק ונוי ולכן כוסיף צמרקום ו' II ולוקם סי 5 לעדום לכם סיינו שיהים לכם לעדוה שיהיו נעוריםוריקים שמצינו בנחמים ה' יינ גם מצני נערמי ואומר בכה ינער האלים אה כל האים אבר וכן שי שכאמאן בלוקש שים. אבל לדשמי הבונה שה בנעירת בגדיו כמו שהשכהו בין זהמה נעדו עליהם אה העסר מעל רגליהם, יויכול להיות שהיה הכמז ציה על דלך

אטפר מנגדיו פל דרך סכמופים ממי " 14 מפרחם אח פפר דגליכה וחפלה יינ 6) ויהי כי המרו וגדםו וינער אה בגדיו וגוי. ים פיסו ציינכ

במו הבכול בחחים לכים.

כל החלך תנה (זכרים י"ד 9) וכי לפו הדבר בהורה בני בכורי יכלל ונו (שמות ד' 22)

מצוה הוא את כל בני האדם וגוי. וכמים כגבים והיה כי למלך על למעלה פיז 18 ניה.

זיכא און ולא יחבות והמים אל הנוים ללכת בדרכיםם כמים למעלם ייד 16. ועמים 80) אחרי עבור אלהים על דורות הסכלות וגוי. פ" שענל פליהם ונוי נתכחר במחמר חבן בחן פיח מים.

גשמי כמו שיבשורו שובדי האלילים. ומיש (ססוק 88) כי בו אנתגו חיים ותתגועשים ופיינו מדבר ד' ורוח פיו והביא שלום ראיה מזה כי באלהות הוא רותר ואינו וופת במשיו כשמה חיים (בראשית בי זי) ואמר במשר מאן דנפת מעצמורו נפח כי רוטה לוהב ונוי. שי כי כנסמה של החדם הוח חלק חלוה ממעל כי כן כדיב

29) והנה בהיותינו ילידי האלהים לא נכון לנו לחשוב שהאלהות תמשל ושל החרן מתחה שנמצא בכל מקום כוי שיש. וציחור השמה כואם בשלישות שי וגם הרמפים בחלכום יסודי בתורה פים הית כיחר הכרווב כי הי הוא כאלמים בשמים בשיר היסוד נמשך בכל מאמריו אחר הדישה האחם שהאליםים הא שלם המושם ככל ככילן באורך כחכם קראכמאל בססרו מורה נכוכי היוםן כסער מכמח המסכן וכן המסורל במקוחות כצים וכפכע בכיחורו לישעים על שטוק מלח כל החרץ כבודו כחו שהרחם בשפרי למודי הנביאים מלמב אי ובמחמב אכן בחן שיא בזה.

מעשי השליחים ייו ייח

ויי וים סיחילפה ישער

בנות הקדש) אנל אחם נפצלחם כק מנילת בחשונם ולא לשם אמונת ישוע ולדיכים ועל כן היחם זי אל כשלימים והמאמינים הקדמונים (כי כם לא נעבלו שעם בייה באשר יבא אחריו והוא המשיח ישוע, פי וכפנילם כלון ניתנ לכם כום. לשם ישוע וקבלו כווה הקדש כמיש האחון למעלם אי זיחקן בעכיל כמים ואשם השבלי 4) יוהגן המביל מבילה התשובה ואסר אל העם שיאמינו

כהוקשות על התבנה הם מים (דף יים כי דים מי שמדל).

חדשים לבקרים מששר כאשון של השמונאים (ני ביש) כי מיכים הציאו למלפה שה אף שלא יכלו להציא קרבנות כי כמקדב חלאהו זרים, על כל זה צית דין של אוהו מארום תרך לחרך חימום שולם כלל במשמן כמירות כיש, ולפי דברי שם מיושב קושיים באן לארן איט כשי דברי בים כלל במשנה מיד שינ שינו שמונו לשילני כמלכה כי הדור דמורו כונון הזה בסיתר הניור חלוי בחגלתה לבד שים. ודע כי מנכג מיכום פ"ש. וכן נכנו פס במיכום והצלחמו בלא קדבות בעבור כי היו דמוקום מיכושלים ולם יכון ליסע לכם ולהצים קרבנות מירה וכן בחב בסשר מורה יבוכי הימן בבער מנה לפרשות נפרדום (שמש מינ 21—91, מינ 11—10 והכן) וכתנותר לחלוך ל אבלו פטח (ואולי במבור זה חלק משה באמרו לבי ישראל חזוה השטח וחזוח אשלה עליו מצוח פיי על קרכן כשפח בסופיר זכ, והם כמון לחרן חף בלח חכלו חם כשפח (פשדבר וי 2), וקבם שם סלם למורות צרץ להיום הנילות על הקרבנים במים כמשנה כחיר שיו מיין ומי לכלן כיים 24 בביאורי, ויש ליישב כי מדרי חירום בחולב בארך בסחק בי) כרחה כי חתרי גלחו יסוכב על מקלם. ומין הגדר שה הוא כדר מירום נהנו בזה כמו באבילה מצה בשפח שאמרה הסורה (דברים יא נ') שבעה ימים האבל ראשו וגוי, כי נדר פליו, ממס שלמד והזכיר פריסקוף קודם פקולם. (שלא ככמוני

בכומי (לכלן כית 26.18 מתרי כי מלסו בדבריו לכן דעו כי לל כנוים כלמה מאסו כו או בחלה בשליחום שלו לבשר אל כנוים ובמים שולום נייב אל פיסודים נוים ומלפים ולשני בני יבראל, ועל כן כלך שלום המוד ברששונה אל היהודים ובאשר וביחד שאום, והוא מבאד זה באמנו (נומיים יים 11 א בסשמש מאה השושה לנוים מגנים בדמשק (למעלם ש' 15) על שלום כי כלי חשן הוא לי לחש אח שמי לסני למשן הכףיאם (שי להקניא שם ישכאל שמנואר שם), וממלא ניכ שאמר האדון אל רחשים בעבור קשי לב סיסודים נלמוו השלמים ולכח אל של הגוים (משי בטומי) וצאו כי אם לכו אל הצאן כאובדום אבר לכים ישראל (בם " 5, 6), אך אפרי שום (ממי פייו 24) ואה הא כשלימים אל דכך כנוים אל חלפי ואל פיר השתרוים אל והמשת בימי סייו על החלמה אשר לא בולמהי כי אה לאך האובריו אה לציח המכלל ובשר מקודם אל סיפורים כי כמם סעם אשר נחר ה' וכנים לכי אלסיסם (דכרים "ד) שדותך עלי הרי כמסש בעבור אשר היכודים לא יקבלו, אבל חין לום ממייב כל אדש השתם המלכים וכמה ישמנו.

ופת הוצרן לומד לשון מהדם. ולשי זה צריך להפחיק בססוק 26 ויקח פולום אה ליכנס לשורם כמודם ולשלם בשד קרבנוחוכב. ואל חשאל מדוע אמר לשון והמהר ולא אמר וכסבל אחם, כי סצילה בסמרי בה"ח כוא לכונה אחרם פבילה למשיח (פיוסט) כלים פישו או והוא האמרו שם לשולום וכפהר אחם היינו שישטל פאמו שמהם בשרואה לענודה הוא לאו דווקא. אך כל אדם אשור ליכנס לעזרה עד שוענול (וביכ הג"ט שישכול ופירסו בסלמיד ירוסלמי, וכיכ רשיי והוספוה שם לפי החלמוד בכלי נייכן דמלם קבן המירוח כי לא נחבר שם ממנו כלל ניכוח כאשו והבאש קבנוהיו דק של האירים. ולש יה יקשם מכו והתקדש עמשש מה לו ולהם. והקושא היותר נחלה היא בי מירוח לכל השמוח שלשים יום כמיש במשנה מיר שיא מינג, וניוענטאל כהב השמן הזה קשה דבני המבוה ביומא סינ דף לי שיא אין אדם ובוס למורה לפנודה אפילו מהור מד לצארו לשי דיני החורה והחק שם והעלה ערם נידוג ולדעמי הטונה נסשועות על פי השפקה דעניםם בססוק 26) וכניה קרבוה עמהה, ויש הוערים כי על שבעה יעים ותפכבי הנוצרים יפרבו בפולום יקבל חירות ממכבי, ויהי ממהם נמיר יום אחה (לפי

ואתה קת אותם והטהר אתם וגוי. וים ספסיכן וכסקדב כמסס, מן כילוח כחבם וכרכנות שלכם.

כהוב מדר שליכם (אלתציש) והכונה מד מיצות (כמו למעלה יית 18) כי מדבר פה 124) הנה ארבעה אנשים אתנו אשר נוירות עליהם. לפי סיינים אכיים שנכתכו לשתם השלתנות למשלה ס" ו".

8) פיליפום הטבטר אטר הוא אחד מן הטבעה. כי הגניני

שאמר כאדון השמרו לכם מכאע כלע ונוי מכרו את רכוסכם והנו למדקה ונוי ש"ב.

18) ואחו פריםקלה ועקולם אחרי גלחו (כמל לשי היונים) את

ים אומרים כי כים מאמר כאדון בקבלה על שה, ולדעהו מקורו לוקם יים 15-15 35) דברי האדון ישוע כי הוא אמר מוב אשר התן משהקה. אשר קום לו ברם המשוח.

המשיח הוא דם עלמו. ובהצגום הסורי מצאחי שוד מוסח שלישי שאה סדה האלהים ובפער שדבר אלבים כוח כתבים (יוהנן מ') הוח משלמותו עלמום כאלםים ואיי בי מקום נשם אלסים (ושמ"ש בציאור רומיים פי' 6) כי אם רבונה על האלסים האב האלפים ואין הכונם שם כשם האלפים על המשיח כי שולום לא קרא אוהו בשום

28) את עדת האדון אשר קנה לו ברמו שלו. וים נונטים עדה 21) על התשובה לאלהים ועל האסונה באדוננו ישוע הסשיה. עמים בניאורי לכין כייו 20 כזה.

ביונים שים.

אחם להעפל לעם ישוע וכן עש (פשוק 6). וצייל שה וישבלו לשם האדון ישוע לשי

מעשי השליהים יים כ' ב"א

ij

נהבתרו בציחורי בכל מקום. ומם בנמצם בדברי סולום בחומר שהום בעצמו חינו וכן עוד איזה מאמרים בענין השכם ובדומה אשר שנאי השוכה יעקמו אומם לכצוכם באמר (מכי פין 11) מכי שנכנם אל השם לא ישמא נהבאר בניאורין שם סיפב. לבפל, כי נס ישוע והשליחים לא בישלו החורה כלל (ממי כי 17) ובדומה. ימה משלם מחופים לקים אותה אף כעם גם בעבור הגדקה כי אם נייב מכעמים האדקה ונעק סולום ע"ז כי אדקה המשיח לבדו די. אבל בני ישראל שלהם נחגם החורה הסוכה כוא כק בעין הצדקה כמ"ש לכומים יי 4 כי כמשים שף החוכה לצדקה התרום הבחופים בחורה כמו שהבחידי למעלה בסיי פייות ומה שכעילה החורה אין כחורה כאמר דבר אל בני ישכאל) ואך מנוח בני נמ, והם לנו לקיים החורה לק בעצור בל המחמין כת ויולח מזה כי הגוים חבר להם לח כחכה החרם כלל (כי בכל טינית פולום בונאמר אבן במן סים ולמצלה פוי פ"ו כי כל דברי שולום באגרוחיו בבינול נראה במצפל כהורה אף לפני ישלאל לפי ההשקפה שלא בדקדוק, ואיי כבר ביארתי לבקרן אוי לנו. וכל פעמל אל חכמי כנולרים כא. כי מן אנרום שיום אל כנוים אמת, אבל לוקם אומל שסים בעצמו עם פולום אלל ישקב והזקים ואם בחיקבו א בו חינו. ובטיאור מייעד (סיפערט) לגלמים אומר כי לוקם ספר סה מא באינו במאומה לא לדם כיסודים ונו וכן כ"ס 17 לא משלחי מעל בשתנו ובתקקוס השומים כדי שנימה גם יעקב והזקנים וכוח שון שליני. גם צודחי דברי עתו חבי כקסל ומם אמר להם, כאם כמש לכם ? ופולום אמר להלן כים 8 לא מפאשי למוכם עי נלפים סיי כי אכשים מיעקב, וכמסופר ביוסיסון לרומיים) ואם חיו כדברי כים של ביו של בי שולים אמר להם כן (וידעמ גייב שיכקב היה מן במקלאים השורה, דאש כן כים לכש לומר וודמו כלכ, אלא על כרחך שנם יעקב והוקרם המחמינים המקוחים לכורה חבל יעקב והזכנים שדבר ממהם ידעו כי הוח מבטל וסמע שוא שמעו עלית. וצים נשלו דבני המועים האומנים ששלום עשה אח לק להשים (מסי כ׳ 80), ועל כן בעבורו ואם ידעו כים כי פולך במקוח החורם בעצמו טישום לסמול מגד דעתו (נלשים בי 3), גם לא ינמג דעת הבדיות שאשור ג"כ התורה. פי׳ כי ידעו אם שלום כי לא יעבה דכר לחמף אוקם וכמו כלא כאים אם בחלמוד ומדכש ליסודים ובשבש למחמעי כמשים חשר לדקדם איין לסיום מרובה יותר

וודעו כלם כי שמע שוא שמעו עליך וגם אתה הולך בחקות שאים במעשה של יומי המלך עם שמטון כן שמח ובדומה. וגם דעלישם בהעמקה מצור נדולה ומעשה שוב לעזור לנזירים עניים להבים קרבטוחיהם עי בכלשים רכה החדשה הואח התגלחה היסה כונתו על הקרבנות כי לא יצו לכתגלת כלמי על (במדבר וי) וכמים במשנה כויר פיין מיין והמה היו עניים, ודע כי נימים ההם הים לפי היונים. וכבוכה הואחה הקדבנות, למען יצלחו את דאשם כי הצילות שלהם שדדו לכיום כיים על הקרבנים במיד בחלך ישראל (פי למשלה ייח 18) לח היה יכול בקרבנום. זים שכשו פולמות כגילום ואינו כמני

ושלם ההוצאות עליהם למען אשר יבלחו את ראשם. כן כול אם כאנשים ותמתרם בספכרו אפש כא אל כמקדש, כי כן כוא לפי פינים וכן כעדיקו דצים וגם דעלישם בכעהקוח הקודמות. ועמים לכלן כיד 18 צים.

4

כמו שחומר שם כי לח יקבלו חה מדוכך עלי.

שאחר זה וארא אומו מדבר אלי שיטובה על היי ובאמש יטובה על האדון שבשפיק 16 סלשון ביחוקאל, אבל שם לא יחבן לסשריק כן כי מביא לידי פעום להבין בסשוק

17) וחהי עלי תרדמה. כצל לפי היוניה. ודפליפש העפיק לפי חלפים 9) והאנשום אשר אתי ראו ונוי, ממים ממלה מ' 7 ביכ.

1) אחי ואבותי. כהכמר למעלה כסי זי 2 ע"ם.

מאד שלמי תגינה. ולוקב אמר זה בכדי לישב דברי שילום להלן ביד 17 שבא לההקיים שצעה, ובמקרש הי עוד חג ויום עוב שמחה וששן כי הקרינו קרנות שלמים לדוב קרבנות ובסחק 18 וכמסקי באלה כהקרבת הקרבות והיינו שלמי תכינה, ומייב אמל יגן וינוי באשר קרבו שבעת היטים לפלאות (או לכלות). ז מא לפי סיות בדקחוק וכמו ממעזיק נסעדוקה הקדמות, ולכונה שנעה הימים בל תנ בשבושות (שהיה שולוש בירושלים שיין למשלה כ' 16) בי החגיש לו השלושין כל בסכ זם ניום כשניעי שלוו סקריבו עיד שלמי חנינם בגיל, ועב"ש עוד

27) ויהי כאשר קרבו שבעת היפים לשלאות (זו לכלית). יחוקו במיכוח עוד לם לך יקריכו קרבוחים.

לאחוים שלמן במוכוח וססרם, וססם כי ישלם בעד קרבוומיםם מלאו יעי ערכתה, ולא כבר שברו ימי נדרם זה כביד כק בעבור בלם היה להם ממון של קרבנות היו לייכים שכוא מדר כמו למשלם בסטוק 24, אך לוקם לא יכול לומר שם ימי נדרבו. בי מכל האסור לו. ודע כי בסגנום השבעים יהצגמו על הדוב עיין מירוח בשלה אצלים בשבשים (במדבר וי 6) במלה אנייםמא (שסשמיקיא), ואף כי השפול אנייניין היא פסכה ביונית שב"ז חלגמו בזה שין מולוה כי השנה שמחיק שצמו במכרה ושולש

26) ווגד כי מלאו ימי מהרתם. פי ימי מוכי, והוח לש תבנום צי יבראל איש סטורים מן החורה כלל כמכואר למעלה.

בהורה כלל רק לשמור עלמם מדברים שמשרו לבני נת ובמו שפירשתי בסיי פייו אצל 25) ועל דבר המאמינים מן הגוים ונוי. שי אך כמים אין להם עם נחבלר בציאורי לגלמים סי בי ושי גי עשש באורך ומחיש בציאור עברים ה' 18 בזה. דעם ניישן מעסמאמענשם) זר 347 כתב ככל דכרי שה. ומה שאכל שמרום שם הגוים עליו ואינט רשאי להספר מכם. וניה כי גם הפראששמר וויים נספרו (פרטקלגיע כיסודים ונשצמה שליחותו לגויש כלך בחוקוה סחורה כשלר בני ישראל כי תופלים פשימי עצמי עבד וגוי ליכודים כיסודי וגוי. ויוצא מזה כי בכוא שולום ליכושלים מקום כחולה, ואם יקדמו החוכם שחד שלום שיהו ננורים מן החסך כי הם יקיימו אוחה הלא שליח אנכי הלא חסשי אכי וגני ואומר שם בשטוק 19 כי נהיותי חששי מבל בעבור כצדקה כמו שאמר לגלמים סיי כ' שיש. וכוא אמרו להקרינחים כסי מ' א', מקיים בחורה (נלפים די 12 וכדומה) הום נשבור שהיה שליח לגוים ולדיך להיום כתורם בנישול החורה בעבור הגוים שלא יאמרו הוא לדיק לשי החורה ואנחגו נכשל

מעשי השליחים כיא כיב

11) אשר לא עברו יותר משנים עשר יום טעת עלותי ירישלים להשתחות. כי בנעם ימים היו עד בנחשם (פינ 11, 12) הים כשמי בחולה עם המים וסמכדלין (כינ 80) וצים החשיני (פינ 11, 12) הים בקבל עליו וכול כאלת לקסבין. וסה בשות א' יושי לחתי תמשם ימים לידעים אנתני למכן לחתי משם ימים לבהווכתם (ולא לצילה שלום לקסרין) וסימו ביום בשלבה עשל ולא באדיק מולום עלמו ולותל שלם עברו עד עתה יותר חבות עשר ימים שלמים, ובגן.

ij

.770 000

ומסחרת הניחו את הפרשים ללכת אתו יוביאות ללחו אל למל למד מסחרת הניחו את הפרשים ללכת אתו יושובו לעצד. פי למל למד פרופלים (ניטוק מיו ליו מס היומים מנכול ייסידים (ניטון מיו ליו מס היומים למסחרים) ולא יכלו שוד מן פיסודים ביכדש להכיו ומיכ לכם כלנים בנו לירופלים, מאו יום בנו כפרים בליון ומי, על כל זם בנו כפרים בליון מאו מין כל כל לפריון ומי, על כל זם בנו כפרים בליון מאו מין ביכדש להכיון ומי, על כל זם בנו כפרים בליון מאו מין ביכדש להכיון ומי, על כל זם בנו כפרים בליון מאו מין ביכדים בליון מאו מין כל היומים בליון מאו מין כל היומים בליון מאום ביכדים בליום ביכדים בליון מאום ביכדים בליום ביכדים בליון מאום ביכדים בליכדים ביכדים בליון מאום ביכדים בליון מאום ביכדים בליכדים ביכדים ביכדים ביכדים ביכדים בליכדים ביכדים ביכדים

למינה 28–28 מ"ם: ויקחו אנשי הצבא ונוי ויביאוהו לילה אל אנטיפטרם (3)

8) עתיד אלהים להבותך ונו. סעיבקה הזמ הוא לשי דברי נכשי מועק ממוכה אממ בי לא הימה כונית שלום לקלל את הדובר אליו (באבר הבין במוני לאמוני) כיא היאר אותו מתיד אלמים להכותך אם יו אמי על פי ולא ינימוני לדבר לאמוני) כיא היאר אותו מתיד אלמים לכותך אם יו אמי על פי ולא ינימוני לדבר את הכבן הנדול לאמים התרף (ביאל לפי היונים) כי כך מכיו ולא קללו באתרו דומים אתם לקברים האמורים ונו, כדי ביבירו האתר כי לבם אלא תנף ומדמה. ועם התנום הצמים בתנמו על דבני חיבוף וביוון מתי בינ לא הכתן לדום אתם באחל מכון בדול לא תכנו כלים על הנה יותם באלא מכון בדול לא תכנו כלים מל תנף וביוון מו בינית מהו לא מלחו לא מלח הבין ומת בינית מהו לבי חיבוף וביוון מו בינית מהו לא מלחו לא מלחו לא מלח הבין הוא בינית המונים באם מכונים על דבני חיבוף וביוון מו בינית ביוון לא מלחו לא מלח לא מלח לא מלח לא מלחו לא מלחו לא מלחו לא מלחו לא מלחו לא מלחו לא מלח ל

;

נני/ וככן.

ידע שלא יקדלו עדושו וכמו שמשל בסשור הזה וכן לכלן בסימנים הבלים, 130) ויתר טוסרותיו, ישובב על כחוב הקודם כי ידא מאד שי אסר אושו ומה "שאמר ויצו להביא את אאשי הכיבנים ונו" ישובב על אמרו כי בקף לדעה בדור

ומשמה בחתי לכחתון במשיח ויקבלו עדותי שליך. מל דבכיו אך נגר עליו לך ונוי כי 12) ויאמר אלי לך ונוי. לא כבינ על דבכיו אך נגר עליו לך ונוי כי

19) ואוטר אדני הלא הם יודעים וגו', מי שקאשי מאד לדם שראלי לכשור במשית, ומחם באשר ייאו כי נהשכאי מן הקצה אל הקצה להאמין שו בחוקה הלא יראו ויבינו כי זה אינו מחמה קלום הדעש אלא שראי של ידי ראיום חוקרה

מעשי השליחים כיב כיג ביר

40

11) ואנסתים לגדף. כי הזכ שבלבר מכחשים ואומנים שאינם מאמיים. בישע אינו אמו וע"כ אנם אוחם לנדף אם זמנו וכזה ידע שאינה מאמיים. לחשובה. (20 הנחשו ושובו אל האלדים ועשו מעשום ראוים לחשובה. עם ביון על פנילה החשובו אל האלדים ועשו מעשום ב"ש) וכן כוא אומד פניון על פנילה החשובה לאכים ועל כאשונה נאדוננו ישע בישן כי על ידו פני על ידו אל משובה באשונים בישל מידו בישיח בי על ידו

The same of the sa

ដ

בימים סבסקראו אשל בל בקסרים אשר היו אחרי בקיסר אנוסשום כשם הכבוד אנוסשום: ושם אסים גדון ונוי ואף כי בימים האלה הים הקוסר צרומי גרון קוסר אך הדומיים אש אנוסשום לדינו, בי הוא אמר (שסוק 10) לפני כסא משפטו של קוסר אני שומד

עד מאד ויימשן לקום שוני ימוש ימוש לקום שוני ימוש למשיים: ירובלים וסימודים נמיו למרסה ימושה מחשב ציושים! יכן כשמון 25 וגם הוא קאל עד צאת משפשו מלפני אנוסטום. יכן כשמון 25 וגם הוא שמד 10) אור צאת משפשו של קיבר אני שמד

סבן ויונו מגוישב יושה ולבה מחל מחל ומישום בכוח לירובלים חדב כי גשלה בני ובכייקה מיחה חומה לחבה חלב נדולי יומי לא הניחורו, אחרי כי גשלה עד מאד ויהשון לקחש אותה לחבה אבל נדולי יומי לא הניחורו, אחרי כי גשלה

ולא למקדש. נהגמר למעלם כסיי כיא על יכין. 18) חודו אגדיפם חמלך וברניקה אל קטרין וגוי. כול ליניסי 18) חודו אגדיפם חמלך וברניקה אל קטרין וגוי. כול ליניסי

8) והוא הצמרק לאמר לא חמאהו במאומה לא לרת היהודים

ji

כחל ולפעים) ועיל הלכון כמו שביחלכה למעלה. והבן.

המונס סס על שלמי תנינס שמיו מנימים הו. 18) ובאלה (מיי נעסקי כאלה בהקרכה הקרנוה) שצאוני משניר יהודים מאסיא אחרי השהרו במקרש. (מי הוציה בדקרוק מנאוני משניר

17) להבוא נדבות לעפו ולהקריב קרבנות. אין הטונה על קדמום. המירים כי זם מחדם לו בירושלים עים עצה הזקים ובעצמו לא סביא קדביות, אלא

מעשי השליהים כיד כיה

יעל כחמורום כוא הילה עד שיכא יוה"כ ויכפי, וכל זה מיכווי החכמים,

חלוקי כפרם שפים דורש, מכר על עשה ועשם משוכה מוחלין לו מיכף, על לח מעשה משוכם חולם חובים מכפר על כרימים ומימום כיד ספוכה ויוהים מלין ויסורץ ממלקן שיל ולמר עם מפונש "א ובימנים סובר עלמו למה שהנים עם להלן דניי די ושמשתל (יומה ש"י ה') בשלשה צהסטונה אינה מודה כפרה נמורה, ובמשנה עם שיה עייב משוכה מכסים על עצה ולא חששה,

כשמל יובר חלל, וכן ההלים כיה 18 כחה שניי ושמלי ובח לכל חשחשת ובחיכם בה בצע (ההוים כא) ונשן הגנים אשר שליו גם כי העביר חמשק לא המוח, עביי (ועי שופעים י' 15, 16, שבני ישראל עשו השובה --- ואוער שם והקצר נשצו פטונס באמר נו בסס כי הנני מכןם עיוך רעה ונוי והקיים אחרי כן אך לא כתקף ני 25-88 מוב הי לקוו ונוי כי אם הוגה וכחם ומי), כי החומא לשי הדין ליד גדול, כי הקצ"ה בכחמיו וחבריו שיקל העוכם אל הגב בהגובה וכן רצוח במקרה

וכן אנו כואים ניב אצל דוד (ב"ב י"ב) כי אף שדוד מבם השוכה על המא פלים שכובה לכלן עיש.

סום יכפר וביינו מכבן במכר כם למכ זם וכפר הכהן כמו דכך המקרל. ולם המכ כר ביום (כום מדברי הירושלמי) הום שעות שהכחוב חומד (ויקדם זיי 80) כי ביום יסשונה חשה של משונש של שכחלל. נכ שים כם שיום הכשונים בענמו שכפר כלם ל כפון זה וכדומה הלצה, הרי שהחלמוד חולק עם הרמנים הויל. וכן בשמת לגה נמצא שאפר אברכש לפני הקב"ה הינח בזמן. שצים המקדש קום כו' יכן בתנחום ליו כי כיום כזה (לבדו), אך הוא מבפר עם השני שערים. ובשלמוד מגילם ליא בי ככון כי מם הסבובה לבדה די מדוע ינוה ה' בחרה ויחים קרכנות, הלא ידוע המחמר שם בפי יית, וכוכח כי יחוקשי פים בחוץ לאכך אחר חורבן בים כאשון. יום אינו כשכה אלא נדם וכן הוא בחומשת שי או שאף בחשובה אלך לקרבנות, וכן ששק המשתלש השודה הכסן הגדול כל שוונום בני ישראל (ויקרא ייו) ומנואר בשבנה וסבים לפים מיחוקם? ל"ג כי "כשנת סכבע לה יכשל גם ביום בובו מכשעור ובן הרמפים באלטות השונה שים ומה שכתב שם היינ נומן הום שאין צים המקדש קום (כי החורה אמרם ועניחם את נפשוחיכם ונוי) ועיים אמרו בחלמוד יומא כי אי אין שנועות פ"ה מ"ו וכן ניומה פ' יוב"ב פים עיב כי יום ככשונים כפר עם החשונה מכפורים אבר יכשר בו עליו וכן ביום הכפורים פיחה החורה כבני בעירים ועל בעיר ואין לנו מזבח כפרה אין בם אלא חשוכה הרשונה מכפרה על כל העצירות כזי 🐣 קרכן אשם ונסלח לו. וכן במדבר כ' 6-8 וההודו את חמאשם ונו' מלבד חיל שם פענין בשבת הגזילה (שם ז' 21,442). שהיא חשובה אמיהית ועב"ז צריך להציא (ויקרא כ' א) והתודה אבר תפא עליה וכביא אם אבמו וגוי כקבם מן הצאן, וכן ומעלים עינו לראות כי לפי תורת משה אין 'שליחה כלא קרבנות אער החשובה ושא"ב נו בדם המשיח הלא לפי דברי הגביאים" משובם בעצמה די לפליחה המפאים א נשוננם כל חיש מרוש מטלליכש, "ובשל חאק אמונה שאל בכמה מקומות שה צוקך שונו מדרכיכם והמבלו ונו לפליחת השאחיכם, וכן ני 86 וישלחהו לכלך באחכם בדמו נקבל פליחה החפאים (פהי כיו 28), וכן סטרום אחר (למשלה כ' 38)

*) ושיכ נחסרו צחבילה לכני ישרחב כי נוצע הנחבל מסדבק צחוכל כמו שחשר חלמו הכהן אַל הלפי התלה, כששי אוישטיאס הנעשה לעניים כשפי מאור עינים לאיותו שיש.

הארו אליו כל משא פון וכח כוכ ונצלמם פרים ששמינו. וכן במכה יי 6-6 כמכ וסביאים באמרו (מבע ידי) שכב יבגאל עד פי קפאה כי מבע ידים בעוקו. במשחלת נכאם כמששם חהו עצשו ובאשר כא העים הוא כמשיח ויהן נשצו לאשש בעד השולב, אין מרך שוד בקרבנות דפותו על החפא (עברים י' 18).

וסעיר המשחלת היה נדכ כתו עליו, שלה בחמרה בחלמוד ויומה סיו כי די עיון שעיר הבשרום) לשלח גם שנות מוד (וכן חמר יוסשון כיי יית בוויכומו עם דפי פרשון) בו בכח להסיר אסלה משום משום ושר שלה ופשה היה היה היה בלחי לזה, כי הקצבות כיו כתו ותפית (בקלצלה) כו קרבן כתפיה של כאלאים כרף מחבל וז הכת בדם פרים ופעירים ל, ולפי יסודי הצרית ההדשה (מברים י' לו') יב יכוד (פטוק 21) והחודה עליו לה כל שמה כני יברלל ולה כל פסעיכם ונו"ר, ולה כבי שליו ושפנה יש מצי בשל משל מנו משל משל משל משי כי משפר וואמר בילקס (90) ובחמה, על כל זה פום הבשרים כשרו הקרצעה על כל העבירות שנג ומויד וממעילת, וכן אשם שפחה תרופה ואמר כנסוב בעשם, כי לא הפשח ועיי (ויקרה ייש פאים של האור בעם להאיד כמו להם כולות ומטילות. בעבור שהוא משל המנים כני כי כונו ומום רלום כי ביד כמה ליני היף בבריך? עול כים עם במיך? באב ייב (ל מים מדוע באים את הבל כל ונני יראס כי כמו על דברי מבס פה כי שלם אמר ומשפע כמיש כל מדחות כי חשד וממת (הכלים כיכ 10), ומף כי הכליבנית במעלתם מאד מאד, ואם תשיב שמיא חבר כי. עמיא קבם שנם חברו להיו במעניתם א היו רון של כשונג ולם של סמוד (כי כמדבר שיו 30 בדן כשכ ונוי). והרולם

ונשאל שם איך בכה כשב פבכמם לכשר פל כשב כחדם כלח שם רחוקים המשמים כם שורשים חדסים ואובלים כבד בעלי חיים *). ואף מחיד שן השרשים הייב ויכשר של החייב). ושיב לקה כה קרבניה מן משחרים ולא מן הפחאים ש לפיכה להיום כלי חפה כלל (ופי שבוסוה ספיה לפי לבי ויבפר פל החייב ואל יבא פיי שאני נחסדי הקומי כן לקבל כשם הפכתה כעד כשם האדם, כי נפט המכשכה ילשל על נפשוחיכם כי סדם כיא בנפש יכשל ועי בפי דפני שלי ומיש אלי נשמי פי כהרגן סים נכם החת כפו נכמים (ייקרה לון 11) ואני נחשיו לכם על המוצח וראום) ושל דכך ככחוב באיוב בי 4 שור בעד שור וכל אשר לאים יחן בעד נשבו, הד כאדם ען העונש (ומוא לשון כשרם שמכשר ומכשר על האדם שלא ינוש או שוכש כרומה אין מחלין בחשבה אך ישורין כן משרקן כמוכא ברשרה). והקרכן כא לפשר וצין חיבי מיאם נים דין כאם עם השנה אין דיד כל מפה מופלין להן איני אבי ציים (מכום יינ כי) בין חיבי כריחום שחם שש השנה ביד של מעלה מוחלין לכן לפסור החופא שעבו וכן היה צמלקוה וארצעה מישום של הורה משה. (וחה שמאלק באתרו (מרי זי 0) ואל השליכו שניכם לשני החינים וגוי ובנו ועכפו אהכם. אך כדי ושמעאל שם שכולן לששמו במלוכן כשכם שלו (יושא פייו אי) שנם לקבל עכבו לוו בעוסים לוו בעוסים כמו במלכומה דחלעם בהתמובה חינם

כי שמע כקול עבדו וגיז. ועיר אמר כם גוי נסהי למכים וניי

,一个人,也是一个人,也是一个人,也是一个人,也是一个人,也是一个人,他们也是一个人,他们也是一个人,他们也是一个人,也是一个人,也是一个人,也是一个人,也是一

ביים ישומי עד קלף האכן ובם המדובר מן המשיח שהוא יקים אם שבמי ישקב נש נשרם כמו לעם בדים וכמו לנוי מחפב, ומס יעשה עם הכחופים האיל שמרחים בהיאים מן כנוי סיינו עמו. וכן בסטוק 8 שם ואצרך ואחרך לבנים עם להקום אכץ, היינו נו לכובב ישקב חליו וניי וכן להלן שם למים למחשב נוי שי שהוח מחשב יפים לאור נוים עד קצה הארן, גם מורה ש"ו הכחוב שם קודם לזה יוצרי מכשן לעבד כקל מסוים לי מבל לקס בים ישקב ולוכי ישכל להשים ולשים לישים לישים לישים בים ישקב ולוכי ניים וכן הכתוכים שם כפיי מ 11-4 יסובנו על המשים מ"כ חמר כם מי בכם יו המדובר ממנו סה הוא רבובב אם ישקב וישראל להקביה, ואיך יסובב על עם ישראלן, סהום יהיה הטוכח כליה חדשה לעם ישמלל שנצם ירמיהו נסי' לה', ולשיי שם נדחק

מכף כגל ועד כאם אין כו מהם ונוי אולכם בממם וניי ונוחדם כם ליון כשבה בכום קים. גם ים לומל כי בני יבראל או כבי קבלו שמם עד למדי וכמים יסשים קי 23) להפיץ אור בעם ובגוים. ידמה של הכמוב נושטיה מ"ם 6 ויחבי שוד בדבר חתר וע' בילקום שמשוני בהכלים כ"ם שים מוב וישר כ' ומכחם כי בעני הקצ"ה מיישר אם יחוקאל לפנין שומישים של ישראל, ולשי זה ראיים הרמפ"ם מיחוקאל עליו וני ובזבה על לקר פימי וכמלה אם עון כים יכודה וני וכן במנהדרין ליע כיל וכן לומר פימיקאל ד' 4-6 ולמה שכנ על לדך השמלי וממה לה עון פים יביאל שוד הבני שעירים של יוכ"כ לכפר, ונמדרש שמוח לכם פליה חשר משה לפלי הקביה באיכה גי 38 כי אם הוגה ולחם כרוב חסדיו וכדומה במקרא הרבה. גם יכול להיות לא יכול כה כיום ביכו מכשמ, וה' ירחם עליו ויכן אה השונש מעליו, ש"ד הבחוכ אל לבסיאם עמי הפוצעמים כבח עליכם וחומר לכם יחזקאל שובו שובו כי לבעה הרבע עלמו ובם אנחנו נפקים ואך נחיב, כי כבר קבלו בנלוח כמר עונם למדי וייצי וכן ביחוקאל מיי ליג יסובב שם על מאתר יכראל (ססוק יי) כי ספעינו ואעאריני וני והוסע בעלמו חומה שה כי כשלה בעוקר וביה יוכן ג"כ ביחוקחל ש" י"ח פים. סם אך בני ישראל ישבו מבובה נמורה וכן שי בם׳ נמיצות שולם כי אז ביהמיק היה לך השני שעילים על יוהיב הכלים מקופה המקדם הם עושים הכשלה ודי נכם --כשות משפם ונוץ, הכונה שבני שרטל איכם לריכים להביא קרבווה מדשים משיקב, למדבה, והמשיח עבר כשדה נמורה משוכה ועד עולם כי כן האלשים הום, ואין מרך איקים כו' וכ'ה במדכם הנחומה במדבר יייב. ועוד מחמרים לפים כאלה נמנהים כד ובמנחום קיי שיח ומיכחל מקרים קרבן (על המזכח של מעלה) פיי החוםי כשוחיהן של אני נועל מכם לדיק אחד וממשכנו בעדם ומכפר אני עליהם על כל עונומיהם, וכן היבות שמול יביוש לא משם לא משם לא מקדם ולא מקדם ומה השל שיםי לאם כם כידושם לאח כפסיק 21 לומר שככשה השיר וחויב, וכן כסיי ייה שסיק כי משמע כן) ולו כיי שביה צגולה נשלה בחהו והחבד. וכיומם מ"ב ח' רבים כר קיסי ונכשר כשעיר המשחלה. כי יחוקאל אשר הגבואה ביאח בעוד כיה החקדב בירובלים היה על כנו (כי אחרי כן הוא בספרי ש' ברכה שים אף חובב שמים כל קדוכיו פידוך שכם מהמשבנים על ישראל הקדם כי ונוי במקדמנו בעולות ונוי מניד לך חדם מה עוב ומה הי דוכם מקד בכדרם הרגישו ג"ל בסחירה החורה והגביאים, ולשי מה שביארשי הכל על לכון.

הואם הסובב על יתי ישוע המשיה שלא האמים בו עיש.

לך ואבורת לעם חוה וגיי, יהנאכ ניומנן חב 41, כי הנטאכ -ממים (פיו 23). (26

ניאר בעצמו שהוא החקום על החים כמחים וישוע המשים היה הראשון לקמים מן

20) בי בגלל הקות ישראל אסור אני וגוי. למעלם כס' כ"ו 6-8 נסיי כיים עייבי

לו) לא מעלתי מעל בעמנו ובחקות אבוהינו. מגלר סיטב למטלס קףב מילין מדומי וכסמע שם קול המוכה של רומי. ומסח משלמית שם פ"ם ע"ש.

13) לשושולי, הוא המכל כשוף שם' מכוח כבם פאשילין ואמרו שם שהוא מעם נושו שכלים ק"ד) ולכן פעמיק וכלועים.

צלשונש, וכן העברים קראו למעמים אשר לא יציא בעבריה בשם לועז (בית ישקב 2) והלועוים. פונות בכבין, כן קראו הוינים או לכל העתים אשר לא דברו

בם כי לא שחקן כחים, ואבי כאנים שככחי שד לשחום כחים לכא אל סיכשה.

(לאדמונט), ואך כראשם סיחם עוד מכוסם כמים, ועיכ כאהם שמה האנים והדכק במקום אשר הים משני עבריו. כול פנקלל פנה לשון לכן שהוכנתו לשמוק אל מיצשני.

פו הוא לחשועתכם. פיל, פי שהום ממד ממפר חשופיבי חי מצלחתכם כי בחשר חמכלו ויחסן לכנכם סוכלו לנחור סכללם כמו שורחם נססוק 43 23) אשר לו אגבי וגוי. יסוכנ על מלח כאלחים וכן כוא כיונים משולם. לחמוז כעברה.

ליכשה יעברו כה איה. ודע כי בדקדוק לשי היונים הוא לסעמיק ובקושי בדול יכלנו 16) העברה. כיא כעין אנים במנם נקשרה אל כאנים סגדולה אשר כקרוכ נסיעה בים כעת, ואסור להביא עצמו בסבנה פידוע.

עד חדון. פיז מעספ זדון כנד מוכן העכם לער שם האלפים שלון עד כותום כתרף וכים אתף.

דרך משצרה ועד החג (סוכות) וכן כירובלמי שבה כ"ב כ"ג כי אז שהחילון לכלום הספנם ליוכדו כיכן וכן כוא גייכ בבכאשים כבה שיו ובקפלים רבה שיג הנומן בים פי יום סכפונים שהוא נחברי (ש' מ"ב כמאמר אבן נחן בפופו) ואז מחגלם קה 9) הגיעה עת הסכנה ליורדי הים כי גם הצום כבר עבר. מורסמעם:

2) באניה אדרשישות. פי אנים מעיר אדראמים נמוסיא, וכעה נקרחה

מעשו השליחים כיז כ"ה

. 4.

ដ

84 החלומי כי המעמים בעם כובדי המי ולח הכין חומו עים.

*) כעדום פאפיאש וקלעמשנעם מאלכפודיה יונישק אחרי כן לוונים, ובכיאורי למסי ב"ז

כני יבראל כנבון עברי או ארמי אבר דברו בימים ההם *) ועל כן כנים על מקומם לב, וכלא מכי אמר גשב האדון (כ"ד 20) המשלנו שלא משים מנוסמכם לא בחרף ולא ממי לא כלב לכזכיר את הבבת כי הוא כבר נעל, ותשונה כואת לאוים לשחק וכאב כמלום ולם בנכס, וש' ג'ע מ"ש נציחור מעשי בשלימים א' 12 כזס. וכגבון ליישב שה, מרקום דלו על המלוח ולא בשבה כי מרקום כהג אל היונים, אבל ממי כמג אל כשבה, הרי שהשבח אינו כטל לבני ישראל, וכאם שהעירומי שם ובחרקים ייג 18 פי קשם מדוע לא אמר משי ויסי ניוש כשבה, וראימי לאחד ממשרטי הנוצרים שאומר כי

פכ 68, ויהי ממחרת ערב השבת ויקהלו וגו' אל פילמום, פה כענינים ככותניים ככיל. ועמים בכיחוד יותגן שם.

לב פרעה) שהוא שלא בדין כי כל

לאַ מחנתם על

ואח קול ורגחם על פיין לחים

מין היותא תשכים מ ואה קול

נחגלה

16 16 20 20 21 25 26 26 29

בחשבון 11:15 Chr.

בווכלים בחשנין

113 127 177 177 190 329 329 320 170 171 141 255

27.2

מה いがない

בנינו ij

לו ישוע מלכוסי איננה מן הפולם הזה וגוי ובפסוק 37 יוחר מסולט אחה אמרה כי כמו בחמרו בחלמוד מחן מלכי רבק. ועד היום החשידים קורחים לרצמהם מלך ישרחל פילטום וכים דן לפפרו כלא מודם משוכש בהוא מלך כיסודים, וכלוקם כיג 4 אומר על זים ויאטר ישוע אתה אטרת, נכלם מן כלמונים למעלם כיו 25, 64 כי למכ מלך מנכי לאם נולדמי ולאם באמי בעולם להעיד לאמח ונוי והיינו שכוא מלך והיינו בענינים רותניים ולא חזו עורדים בעלכות. וניותגן יים 36 הוא מעורש שלמד כי סלטום ידע כי מורי הדח לישראל קוראים עצמם בשם מלכים בענייני הדח ואמודה, ביכודיכ, ואך יובן זם כלם כודם בעצמו שבום מלך ביהודים. וחשונחי על זם כום מתרת פירובו הודמה באחה מומר וכן הוא וכמלחי מן הכהן למססיום אך הצדיקוהו לא מצאהי אשמה כאיש ההוא, וכמרקים ש"ו 12 באמר פלשום לאשר אהם קראים אלך

וענין השנה

לה הניקנים

מסי כ"ז 11. וישאלתו ההגמון לאמר האתה הוא מלך הוחורים וכן יהיו עם חוזי שום ומדוהים. חה פומכו...

לקבור אם מהיהם) ולקח המשל ממה שראה שעמיד להיות נירושלים רב הפגר והגשרים, ואומד כי יהנלו בירושלים מקום החלל והמחים (ע' לוקם מ' 60 הנח למחים יסגלו בו משיםי וגבילי בבקר, ימחוק שם עד שלום חלך החיים, וכן לכך להיוח שם: בטי כיד כסוק 28 לד 43 שורם 29 חתר המלוח ומכלר המקום כטי ואז המקיים אוהם יכא אל בחים במלכום השמים, וכא.

במנים, וכן לוקם " 28 כן בשיכום עשם זמם וחים, ושה מעד מש לא המים להקחבש לא על כחורה עצמה כי החורה נלרכה להחשרש על סי ביאורו כמו שהוא מבאר אוחה ומזה דאיה לפירושי כי פה מדגר דק מצדקה הטופרים והפרובים ומליהם הוסיף, אכל מרוכה מלדקה כשומרים והפרושים לא סכאו כמלכוש השמים, וומלא סוחר זה אח זה, וראים לזם מדכליו בעלמו במחי ייע 17 ואם חשלך לגא לחיים שחוך אח

כס" כי ססוק 17 לד 12 שורכ 26 אחר מלום ועל כן לא אמר פלדקה למחוק שם עד מלות הסוכה כפיל וכן לכין להיום שם:

השמשה לניאר מהי

תם ונשלם,

ממלה החלה אישאהשקשה ודעון חבי היה לחמר כי ביום הככנה (ערב שבה) לא היה אל שילפום, וכפלש לפי כיחורי למעלה שנם מתי מסבים לספור יותק כי יום כפשי בי לפי ביונים נדקדום הסעבקה הוא ממחנה יום ההכנה (בהעבקה פייבהאדד) כי כיונים לכם זמן לפקהל ולילך אל שילטום אכל ממחרש יום הסכנה סיה לכם זמן הים ערב כסח ויום הסכנה סה הכונה על ערב רפסא, והגן.

השמשה לניאור מהי

\$

בפונפיי

ניצור לספרי ערית החרשה

אנרת פולום אל הרומיים

חַבר מאת היר נ. ליכם ענשמיין

עיי הפראָפֿעסאָר ג. דאַלמאן.

OMMENTAR ZUM NEUEN TESTAMENI

J. LICHTENSTEIN.

ROSERBRIET

Frosessor Dr. G. Dalman in Leipzig.

בשנת תרניח לפיק.

ישראל תי וקים ובנין כן חדש כיי עיש.

*) וכ"ה בווחר מי וישב דקצ"ב ע"ב על מסוק ירוח נכון חדש בקרבי (ההלים נ"א) דא הוא דוח נכון וראי כמה דאת אבר ורוח אלהים מרחסת על מני המים ואחעתו זה רותי של משיח ואתערו ורוח חדשה אהן כקרבכם ונוי (תחקאל ל"ו 26) ועל דא ורוח נכון הרש בקרבי מאי חדש דא חדושא דמיהרא בשעתא דאתחרש מיהרא דוד מלך סיי הי) ללמד את הפאפינים כי ברא הי חדשה בארץ, כי צדקה אלהים יצאה לאור באסינת ישוע המשיח אל כל ועל כל אשר יאמינו בו ואין להבדיל בין היהודים ובין הגוים ופלבד כי ע"י המשיח נקבל כליהת החמאים עוד נהיה לצדיקים על ידו (רומיים ג' 21 – 26 בליהת מסד על הבתוב בישעיה ניג 11 בדעתו יע"י שנדע אותו) יצדיק צדיק עבדי לרבים ועונותם הוא יסביל. ועיי רוה המשיח השוכן בנו יש לנו הכח להתגבר על החמא אשר לא יכלנו ע"י התורה *) ועל

הקתלה בבית פריסקייא ועקילם (רוסיים מיז 4) נואה בעיני שהיונה מיהודים לכדם. ג) הקן האגרת הואת ומטרתה היא, בראשונה (מן סיי א' עד

בהוף לשנת 50 לימות המשות וושלחה לרומי על ידי פיבי משמשת הקהלה אשר בקנכרי, (רומיים שיז אי) לישר לפניו את כיאתו שמה. הקהלה מרומי היתה הערובה מגוים ויהודים המאמינים במשיח. אך הקהלה כבית פריסקילא ועקילם (רומיים מיז 4) גראה בעיני שהיתה

א) כותב האגרת הואת הוא איש יהורי מממה בנימין (רומיים ולה במרכום אשר בקוליקיא והיה תלמיד רבן נפליאל הזקן ימים דבים נולד. במרכום אשר בקוליקיא והיה תלמיד רבן נפליאל הזקן ימים דבים נעוריו (מעשי השלוחים כיב 3) וחיה רודף את כת הנצרים לאמור את הנצרים מומדאים שם ולהביאם ירושלים למען יוסרו, לאמור את הנצרים הנמצאים שם ולהביאם ירושלים למען יוסרו, אליו שאול שאול למה הרדפני ואמר מי אהוני וואמר אני ישוע ובקרבו אל דמשק אור גדול מן השמים נגה עליו וישמע קול מדבר אליו שאול למה הדק, ותכהון עיניו ויביאוהו אל דמשק ואם היה איש ירא אלהים כפי ההורה ושמו הנניה, והוא המביל אותו לשם הישוע המשיח, ויחי למאמין במשיח, ואחרי כן נראה אליו האדון ישוע המשיח, ויחי למאמין במשיח, ואחרי כן נראה אליו האדון וישלחהו לבשר הבשורה אל הגים (חכל במעשי השליהים שם).
ב) האגרת הואת כתב פולום —לפי קבלת הבנסיה — בקורינם

Z

ונכלל זה גם לומדי המורה.

- 13) בי לא שומעי התורה וגוי, פיי ששומעין אוהס כנמי ככנסיום צאמת כלה לה ישה פנים הף לשופש ושר. וככן וחשה כן החדש חדן ונו".
 - 2) וידענו כי משפם האלהים הוא משפם אכת וגו', פי' ולם מופפ

וכר וכן ביסומם כ' 25 ומממש מוחם בממומם וגרי.

דבי די יסמעאל יומא לשע אי אדם מפתא עלמו מעני מסחאין אותו כרנה שלמעלם 28) וכאשר מאסו וגוי נתגם האלחים וגוי מול על דכך דברי מגל

פיא) כל המאמר של ישמים כינ על משם דכיני למכוש המיים, ועם כל זם קגל המנים (נדר שים ושנסומה קדושים כיי ד' וכחומה) והוה חשר דכם (פיפה סוף ולדיק באמוכחו ימים (מבקוק ב' 1). וכ' ממלאי הזם הים לו חמיד ויכוחים עם

לי) תרייב מצים כאמרו לו לששה בכיני וכו' כא הבקוק והעשיק על אחש שכאמר ככתוב וצדיק באמינתו יחיה, וכן דכם כ' ממלמי (מכים כ'ז ז'י כ"ד

כעילם כולו מים במים וכדומה) כיים שמחחלת באמונה ומסיימת באמונה, כי אך האמינה פוענת.

> ישראל ויכירו גם הם את סשיה צדקם וגואלם ואז ישראל נושע בהי גם יהד תחת כנפי המשיה. מיאר הי מסיר הכלול העורון מעיני בני איש את אחיו, אך ירופו דרכי שלים. ומהשום ומה נעים שכת אחים מאבל למאבל, ויש שאינו מבריה. איש חישר בעיניו יעשה ואל יבוז את חבירו על דעתו ומחשבתו ים מבדיל בין יום ליום ומבדיל בין מאמונתם, ולאהוב איש את רודי באמת ובלב שלם, ואל ידין איש להם לבו הרש ורות הדשה במשיח (ייב 3) ואל יגבהו בדעתם יתר ואחרי כן (כן כיי ייב והלאה) יעורר פולום את המשיחים להיות

תשועת עולטים. אנייר.

ולשון שלמוכה אל למוכה כוא כדרך לשון עברי (וצמולם רבה בראשית ש"ב הים נגשורה ומגלה כי ליקש אלהים שחלייק נני האדם היא כק באמוכה ולא צמעשים, 17) כי בה נגלתה צדקה האלהים מאמונה אל אמונה, פיי ממוכמכם ולמלח פרי עמלי.

13) להיות לי פרי גם בכם, פיי כי ננסדי לכם סכ אל פה מחוק אליםים ממוש אף מלד נושי.

לבל מעמה שדע לכל שהיא כן האלהים נגנורה מ"י שקם מן הממים ונעשה בא ארץ שקרא עלמו על סרוב בן אדם ולפעמים אמר שהיא בן האלבים (ממי כיז 48). ומתר אליו בני אמה משחה מקרט בן האלהים בגבורה, ולא ברמיון כאבר היי שבי על היום שעמד מבין הממים כי אז הוליחו אלהים מחדש אף מלד הגוף לפי הרום, (משפ"ם ייג 33) בפיי סכמוב כי אמר אלי בני אחם אני היום ילומך שיסונב בן המלסים (עד איזע עדכמכם וומדוען, עי בידלק), וכוכחו לפי ממתכו בעלש

4) אשר הוכן לבן האלהים וני. יותו נכין להפתיק לשר הימו להקדל

וסבקשים את צרקת עצסם ולשרכת אלחים לא נכנעים, ועל כן נענשו

קשנה יש המאמינים במשית, כי יאשי עם ישראל התנגפו באבן נגף ישראל, כי הם עתה נגורו מן הדכד שבא עיי המשיח, ואך שארית ואחרי כן (כן כיי כי כי ביי ייא) ידבר פולום על אדות עם

סן השמים במממום חלב (והמני הנים נמשכים אחריהם אחרי מנחיגים

יושע וובאו לאמונת המשיח ורבינו אליו את אשר דקרו וספדו עליו

באהרים היטים,

עורים) עד בי יכנם מלוא הכיים ואחרי כן ימים יבואו וכל ישראל

כי הורת רוח חחיים אשר כבשיה הוציאה לחפשי מתורת החשא כן אין אשמה לאלה אשר במשיה ישוע המתהלנים רק לפי הרוה,

והמות (סי' ה').

אל הרומיים נ' נ'

אל הרומיים ב"

כי לא המודכן הוא העיקר שלא המעשה ינכל בנהוסם גם מלד המילה שכשמים עלים להחוב הוא העיקר שלא המעשה ינכל בניהוס בא מלד המילה של כי דשני בני לא המודכן יום מיא כי דשני בני מושף להיה מושף להם מולה החובה להיו מושים לה

כמנון וינא אל הגוים ונוי וימלל את שם קדמי וגוי מ"ש. וכן סכונה גימוקאל כ"ג כ"ו ומשגמותם העלימו עיניהם ואמל נמוכם מ"ש. כ"ג כ"ו ומשגמותם העלימו עיניהם ואמל נמוכם מ"ש.

מל פניים וגיי וימללו אם שם קדשי ונוי, ואף כי שם נאתר לכונה אמרת בימים בימים מל פניים וגיי וימללו אם שם קדשי ונוי, ואף כי שם נאתר לכונה מאלו אם שם קדשי ונוי נישי משללו שם משללו משם קדשי ונוי נישי משללו שם משללו משם קדשי ונוי נישי משללו שם משללו משם קדשי ונוי נישי משללו שם משללו משללו שם משללו משללו שם משללו של משללו שם משללו שם משללו שם משללו שם משללו של משללו שם משללו של משללו של משללו שם משללו של משללו

בני ישראל הם נכבים וגולי מקים. בבחוב, הוא כישמיה נים הי לפי מכנום השנמים. ונימוקאל לייו 20 מנא

שוקאים כים ז נמתר ויסוף של מקקים. ובחתר, 24) כי בגללכם שם האלהים מהלל בנוים שהם אותרים כי שם פי

ובילים של שתקופי עוברי קורום בעולם כי סיפודים או ביתי ברומיים ביו נוצרים וגימים של שתקופי עוברי באלילים ולוקחים הבסף והוהב שנהם שבל על אליליהם, וביא שה שובר את בשנהם לשת עליהם, וביא שה שובר את בשנהם לשת עליהם, וביא שה עובר את בשנה משנה בשנה לה מתר בסף חהב עליהם ולקתם עובר את בשנה משנה שה בעל שם האלהים. ולא יעלא אער לך וגי ישרם הוא וחקר על מתרם בעבור את בשניהם בעל היינער). ובם שולום קרא אותר והבא אל מקדשים בנואה מקדשם (שעתפעל דיינער). ובם ביותקאל כיל לאתר והבא אל מקדשים. ובותרם ביות שהל לא אל מקדשים בנואה מקדשה (שתחפעל דיינער). ובם ביות המוקאל כיל לאתר והבא אל מקדשים. ובדותה.

כי את כל מעשה האלהים יניא נמשפט על כל נעלם ונוי. 29) השקץ את האלילים ואתה גוול את הקדשים, (או ניזל מקיש). והכנים על העסקי הסכר הוכנת העולב כי שיחויה אז דיוני הרואייה היי יוידים

שכלו ושיג פעלמו לאסוב אם הלדק ולשוא אם סרש. 13) ביום אשר ישפוש וגו', יסובב על ססוק 12 יאבדו ישפטו וכססיק 15 הם ילדקי, ופייש שה ביום אשר ישפוט ונו'. ורשו פה על סכטוב כסיף קהלח

15) ומחשבותם בקרבם מחייבות זאת את זאת וגוי פי ממפפה למי ספכל מסייב סנככה לו חוכה לוסה, כי כר הי כפמם לדם לפר חליך שכלו וסינ זוולווו לאהיו לה הלדה ולשיא לא ההיי

כי אם עושי התורה הם יצדקו, וכן אמר כי שמעון כן נמלאל (אנם ס"ב ספ"ל) לו המוכם הוא העיקר אלא המעשה ואמרו החכמים לגן עואי (יכמות ס"ב כ") יש נאה חוכש ואין נאם מקיים וכו, וכחומה לוה דברי האדון צמשי כיב.

תצרק בְּדְבֶּהֶדְּ (תֹּיִם במרנום משבעים שלא כנוסף שלוו בֹדְבַּהֶדְּ (תֹיבה בשששׁך. מוכה בשששׁך. מוכה בשששׁר. במשמעים שלא סבוא הכתנום השבעים שלא כנוסף ובל דרכוי, ולמי זה יקשה מווע הביא הכתוב הוא לה הניא כתוב לאים לו לתנים ולא מתנים יותר משוכשים ונפלש מאמר החופש יותר משוכשים ונפלש מאמר בשקון אלג דיונים באתר בה מתיאהמיצאט אשל מוכה בלת מתמניו וכן שה (עוב משניקיים) אנג דיונים באתר שה לאמר כי אמרום בה להמים לו במשמעים לו במשקף באלגיים באתר המאמרים (עוב משנין באלגיים ביותר מא האמרים באלא האמינו הברב לשקוק 7 דקדק לוחר מיי כזכי לאשום שה דבריו וכל שתליים היהו נמה שלא האמינו המדב בשקון 8) היה לתכלים הוב למשן חגלה באלא האמינו המדב בשקון 8) היה לתכלים הוב למשן חגלה ותלאה לדקם אלבים עיי המשים במים שלום במקום אה (תמשי השלימים יינ לצי הבלגיים המשים לה שמשום לה משושה לה במשחם לה בשחשה לה בשחשה לה בשחשה לה בשחשה לה בשחשה לה בשחשה לה במשחה במשחה לה במשחה במשחה במשחה במשחה לה במשחה לה במשחה במשחה

ופליהם יכוין פה נאמרו מקלהם". 4) אבל יהי האל הוא חנאמן וכל האדם כוב ככתוב למען

3) מקצתם לא האמונו, מומה כי כל המון העם הנסוגים מן דמשים ל "ו נהם האשם מחסרון אמונה כי אדכם נחמלה המון העם האמין בו (יוסגן א 65 (42 בין 19 כל סעולה ווי) אך הכהנים והפרושים לא האמינו בו (שם 45)

כצל פיי לא בלבד שקבלו החורם בימי קדם אך גם עחד בשרח המשרח הפקדה להם (על דרך הכחוב גלמים בי 7 הפקדה לי הבשרכה אל השבלים כמו שהפקד כצל פיי לא המשלים) כי הישועה מן היחודים הוא (ושעיה אחד מי יו אם עבדי וחדם המלאכי אשלח מ"ע ייע) כמ"ש ביוחקו. 7. 22. והיה ללון שלום למשוב אם עודה המבודה והשבעחות ומהם ילא המשל מי למשוב אם מורה הלעולים והעודה והשבעחות ומהם ילא המשל עדי המלאים המבודה והשבעחות ומהם ילא המשל עדי המלאים המבודה המדום ואלה כה למשוב עדי במלא מאמרו בדבי המלאים הקרובים היינו בשרח החדש ואלה ביים למור בדבי האלהים הקרובים היינו בשרח החדש ואלה ביים למון צי מה אם מקלחם לא האלהים הקרובים היינו בשרח החדש ואלה ביים לפון 8) כי מה אם מקלחם לא האלהים הקרובים היינו בשרח החדש ואיר.

2) הרבה מכל פנים בראשון כי הפקדו בידם דברי האלהים

ע"א) גדול העלוה ועושה ממי שאינו מלוה ועושה ע"ש.

סום שכלר נסימן שאחר זה שים. 12) ואם ישטר הערל וגוי, שולוס חולק של האומר נסלמוד (עיז ג'

מושלם אם ססמור אם החלכה וגו'. ואם השאל לאיז הכלים היא מועילה, זה

שורים (או מבוכן פי שיכלין) אם לדקח אלהים וסכל כמנואד. ועל זה מביא כאים אומר בפסוק 7 בכזבי מרכם והפיץ אמם אלהים. וכן אומר בפסיק 5 ואם שולפינו להיום ונמגלה יוסר שהש"י הוא הנאמן שמגא אם הגמחמו וכל האדם כזנ, זכן אבל יכי (של של של היא הוא היא הוא מיי מסרון אמונחם (פסוק 3) כא האלפים באמונם בו. ושיעור הכמוב כן הוא מלילה לא מסיה כואת (סאיטיאץ היגי) (סכהדרון ק"ה א' ועידו ד' ב') לא דמי לפרש כן כי למשן במקדא יאמר על הכוב למען שחמשהי לכן חלדק, ואולם סולוס וכל מפרשי היהודים החל מבעלי החלמוד בם' אוונות ודיעות להרס"ג מ"ד), ויש פרשו למען על הסכם שיסינג על למעלה ככמוב למען סלרק וגו', כי לשון הכמוג שם הוא לך לגדך מטאמי והרע צעיניך נשון סולכמי עים) למען חלוק הוְבְּוֶדְ למען יוְאָה שהום לדיק וחלייק המחשינים עשיםי למשן סלדק בדברך חזכה בשפטן, ונדסקו המפרשים בשי מלח למשן (זכן מדרבים ככון לששום כדע לשנים כדי שיבה שוב נוזה, והוא אותרו ואם תולמינו סוא לחבלים שוב לחודיש ולכונן לוקם אלחים ומדוע ישנים כי אם האדם? ביא וכן נמננים השנעים כהשמעך כמשר צני מרם שופשים מת מעשי כי) כלם החעם בשפשך שהוא לפי' הביאור הפיל קשה להגין וניוע יוכה ה' בשפטו (או כפי היוגים מן פסוק 6 עד 9 הוא כעץ מאמר מוסגר לגאר הכסוג המיל באומרו חזכה מלסים שמלא הבסחמו במשים ובאה לדקמי. ובזה השלים שולוש מאמרו. ואשר ידבל מזה שכן הוא הענין עם חסדין אמונת פיהודים שהיה לחכלים עוב להתגלות לדקם נו (לשלן פשוק 26) היינו שיחולה לדקה אלהים באמונה, והניא שולום באה ססד כנוו דוד נוסויב להסוא (כת"ש במדכש רבה ויקדא פי"ד פה על פסוק הן על המשובב (דאמיט). ועל כן פירש שולוש הכחוב שהכונה שהחצא בא לעולם ואף סבונן אם לדקם אלהים עם נאעד היש עול באלהים כי ישלם מרון אפו ויענים פלם שני כעוםה מוג, ואם האלהים הוא שיפע העולם ושופע כל האלץ צודאי יעשה בסובה, חלילה לא חביה כזאה (כן להעחיק לפי היונים האיציה אין) שאם כן ברכום ס'ג א', וע' עירוכין ליב ב' פלובאה בזה וקידושין כ"ה כ' וענם ד' אי שאמרטו שלא חבים כאאתי שבקציה ימניש שלא צלדק. (פפוק 8) וגח לא חבים משפט (רונו של הכתוב ראשות ז'ת כ"ה) ואם אני אשפט כתועא מזה ראיה למס אין ישמים האלפים את העולם כ"א נכונו מכנה וגיי למה זה אני אמשט כתאמא ומוצאי דבה עלינו כחלו חומדים חלמנו חשר יכששה הכע למען ילא השונ וגוי, ועם כל זה חוכה כשמקד. והגן. ושיעור פסוק 8 הוא כן: וגם לא (כדבר מתרפים כמופא -- וכוא כוכם הכחוב נחהלים הכמיל לחשן חלדק נדבקך פים כא המשא סוא על כל פיים. ונזה קבלנו המשונה שה' הלריק חוכה נהשפטו והאדם כשפע ובמוספית שם ובירושלמי שבת פי"ג ה"ג אמרו אין שבירה מליה כי") כי מטא קשא כאוי לעשוש שעם למען שכלים עוב (כדעש היעזואיעען וכן בחלמוד מוכ כ"ג ב". בואם אשר כעשה הרע לנעטן ילא הטוב אשר דינם יבא עליהם בלדק — כי אין יו אמר וגם לא פיי וגם זה לא ההים (סדוסיציץ היון לאא) אשר נעשם יו יו יו אמר ונשם מלח וגם לא (איץ אמא) מוסנים מל גלא חסים כואם (בספוק א) וכיונים איץ

פר מלים מים מים מוש מכשירים יום פלימה ומפולה לנמדי והאלהים כלה מלים (ויי מקלה) משרי מדם כמ ימש ה' כו פין פיש וכמו שנדמה נקדר מבידם יום הכפורים שיכנין) ופולום כיון פה לחמר כי צימי גרים כישנה בעניר כי חם בחשחים לנדרים גמודה כמו שאמר שילוש בעלמו להלן ד' 7 מן הכחוב אשרי גשוי פשע ככוי השאה פוד הלפוד הזה חום משום בפיני. כי גם צימי ברים הישנה היםה סליחם חטפים מנבד שהשיקר משר מן השפר (כי שנין כזה היה לריך פולום לכחר בחדך כדרכו) ועיב הוברם המשים לגם ולמום למשום כלימה גמודה. ואולם אין ככון צמיני כי ויכא און ולא ישבוק ולא עכש עליהם. והעושה דבו ודבו עד שנחעלא סאחם, שנוכר פש פים רק פעברה כחשם לפחש זמן פבל פחרי כן יגם המשפט על הפוד (ש' ואומדים כי אפעסים שנובר חמיד היא סלימה החגיאים הגמירה, אצל שאראסים וגו'. זאם כהעסקה היא לפי דברי המחלקים בין מנח המשפשה למלם משפש

להראות את צרקתו אחרי אשר העביר את החמאים הראשונים כמו הארון כי המורה כחינה על לוחות לגם כמים אל הקורינחים בשניה ג' 3 בו שומאה, כי החזנת לא ששא כלל. וכדומה הרגם) ומה שלקת משל מן הרפרת המקדם בניצ' וכן שמום כיים ליז שגעם ימים הכפר על המזגם ופרפיי שלא יגע ענין כפלח הקרבות הכוכה לכסום ולהגן על הנסש שלא יגיענה היחק לא בעור"ז וכן הוועים כוא כנו ככפדה והגכה בעדינו שלא יכא בנו נוף הגיף והכסש, כי כל וכפה של המכון שלא ינע בו שוכמה וחעיב מלד בני ישרמל, וש"כ גם נלשוו ולא אמר נפשיטום לכפרה בעדינו הוא לרמז עוד ענין אחד כי המאמינים הם ענין כיסוי ועל כן יצא חמיד ביחס על או בעד, (והראים כי יש קרכיום על כלי לי י"נ) ונמנו מיש כפר נפשו ולם יהיה בכש מגף וגוי כי כפרה בעברים הום ולא בעורהיב כזה שניהן כושר (כיסוף) כששו כפש חחש נשש, על דדך הכשוב (שניש לקם משל מן הכפרה אשר של הארון (כן השחיקו השנעים מיסיקולוא שכפר להמוש על הכסדש (זיקרא י"ז 16 15 וכפר על הקדש מטימאוש גני ישראל וגו') עים וכן למעלה כי 15 נהרלותם מעשי התורה כהוג על לנם וגוי.

25) אשר שבו האלהים לפנינו לבפרת, (פארגמטמטיכ, סיפילאסקה). ץ' 9 מ"מ, וחבונה לוקח החלהים להלדיק החחמיים (דעכשפערשינונג).

12) צרקת אלהים פי הנחה מחלפים נחסדו כמים מסוכש חל הפיליפים וכן אמר משה (דנדים פי 6) לא בלדקתך וביושר לנגך וגוי.

פארליגע), כי היחורות שחשב למעלה (עמ"ש בפסוק 2 כוז) הם נחסרי השיי פליכה 9) ועתה מה הוא היש לנו מעלה יתירה, פי' מלד עלמיו (מטיסמ מפצמו --- וכמו להין סיתן ח' כדרך חבמי ירובלים כמ"ש שם נססיק 9 פישש.

למען יבא מוב והוא פלילם שוא. זיסוד העללה האאם והסשונה עלים חמצא בניאורי ד) ביא בבובי וגוי, שונים כשמיד שלמו נמקום מין החנושי ומדנד כמו מתרפנו וגוי שלומדים, הוא מלמד מוסגד שהיו מוליאי דבה עליו שהוא מורה לעשוח דע סכע ונוי (אאמא אם עשקשסאוסה שים). ונים נחולע בין הנקודות ביונית, לנלמים פי ני שים נסערה. (אמא נמוכן "נסי ים הדבה נפפר נס"ח).

,.)

אל הרומיים ני

אל הרומיים ני

חלביכם שכשתים שלם הוא. ואולי כיון אל הכסוב הג"אל צדעסו ילדיק לדיק עבדין. כי האלסים היה מבר בניו בני כחלכהים יותו חליו חל חביכם ועדר בחתר כחיון (תמי כי 48) כיו שלמים כחשר א) ומה שלמר שהול לדיק ומלדיק ונוי הכיח אל המצרשים לפירוש מעום ככל דבריג, כמשים כוכרי פולום בשנים לקורינסים הי 19 ציש.

さない。 たった かった から できる () できる ()

ובאמם אמר כלשון על דרך ככסוב והייחם קרושים כי קרוש אני (מקרא יים 44 אים שחשן כ' הוא

ששוכחתי כי כל נכי אדם מעלו ולריכים לכא ללדקת המשים אתר כל המעשים ---

28) לכן נחשב כי באמונה יצרק הארם בבלי חורה, פי נפנוכ

וכיום גם כן לין שד למחשיים מבלעדי מששי החודה והחדם חשרה (דברים לרקמו צמם שמעציר וסילת התטאים ע"י האמונה, ואם כן אין חעאים עוד אנל כפל דנריו שנשמוק הקדם להומיף בניאוריו, כי בפסוק שלשני זה אמר שהראם ספלא בדברי פילוס ה' 18 ובכן כאשר בפשע וגו' שכפל דגריו לכאר כי הזכוס בקב"ה. ופולום כיון שה אל הכחיב כזה וכמ"ש בציאור מעמ"ש י"ג 39 ע"ש, וכזם שמובל שונותם עוד הוא לדיק עבדי מלדיק העאמינים וגם כעשים ללדיקים צעיני (פיי מיי שנוע חוסי) ילוק לדיק עבדי לרבים ומונוחם הוא יסנול, כי חוץ אם המשיח מחשב לנו ללוקה מצלמדי קיום החורה. וכן אמר ישעים פע צועחו נם כזה שהוא לדיק *) ומלויק אם המאמינים שמושה אומם גם ללויקים, כי לדקם וי) ולדקה ספיה לנו כי נשמר לעשום וגוי, ועיב מוסיף פה וחומד שמרחה לדקשו והכלל חדע כי לדקה אלל פאול הוא חַאְדְקְתְּי כי אם האכשים כניל (דעכשפערטיגויג) יבלדק ג"ב כא ש"י היושים כתו הנקיון תן החשאים נספוק 16 שם ש"ש וחבין. ולם לדקה כי שלו (גערעסטיגקייט). וכנן.

26) להראות את צדקתו בעת הזאת כי צדיק הוא ומצדיק וגוי, ללסים ווסגול אוסס, וישונג על חלוס שנעשו לפנים שהסעאים נעשו כאשר הארץ לפו האלהים וכן בהעמקה לועדעת.

ומ"ש הכמוב (שמום ל"ר ז") נושם שון ומשע ומשלה ונקה לם ינקה פקד עון לגום פי של דמוק לפירוסם מ"ש. והגכון כדעם כאומרים כי פארעסים ואפעסים צימי בנו לביל הרעה על ביתו היינו כי לא עשה חשוכה שלימה, וגם בחשובה בשמיר המשחלת שכשל שניחם אל אכן נחרה נמקום אשר לא יחכרו ולא ימקדו מוד, נוסם שון ושוכר על פשע ונו' ומשליך בעלולום ים ונוי. והסעתקה כנכונה פולכים אל כונה אחם העברת העינות לעולם ועד, על דרך הכחור בסוף מיכה מיך לקרבנום או יסורין מתדקון כמים בניאור מעשי השלימים כמי 20 מיש, וגם לחישני ובו". וכן מים שנמכח אלל אחאב (מייא כ"א כ"ט) שראים כי ככנע אחאב ובוי ונו' פרשה הסורה בשלמה (שם כ' ה') פקד שון לבום ונו' לשונל יו ונולד חשד נמשים המפחים לנתמי וכולם חומם. ולכן חמר ביונים מעימנששם שהוח האדבת נפליסה חשמים הקורמים) והסונה שהלוקה נעשים וכרמים נזה על ידי שמעניר פס כמו שמעתיק וושהעד "נסענירו את התמאים שנעשו לפנים (ולנים העתיקו •בעת חמלת אלחים, כפי היונים הצפעה לייך להמסיק כמח פרך פף מקרים (רעכטפערטיגינג).

בון הנפרים שם שהיה זה לו כלשר הלפין בה' שלפך לו כה יהיה זישן ולו 13) כי לא עיי תורה וגו׳ לחיותו יורש העולם וגו׳, ככונה נככים .(6 1*1 10) בי אם בערלחו, כי זה נאמר כאנרהם שוד קודם שנימול (נדאשים ונמוסמים יום מוני שם וכן נמים' שם פינמום המריכו מז מים.

סכחוב ביכמים לייב כי ובישראל ובאדם שיש. ועי במשנה אבות פיג משנה ייד ישראל יקראו בשם אדם (יצמים ביא פיאל), ובאמם קשם של דברי האומד זם מן מאברסם שגם העבל בכלל, וכונסו הישה להוליא מדעם יש אומרים כי דק גפי

משרי אום (שפוק 8) אם כבינה לק אדם הנימול או גם העלל, והביא לאים 9) ועתה האשור הוה העל המילה הוא וגוי, פיי כמדם מלמי דור שלימה וממימה, וצ' נכוי, הי.

שם נסוף הכמוב ואין ברוחו כמיה היינו כפירום פולום ששובד השם ברוחו ואמינתו שם גם כן נפסוק כי חסמשי מורישך וגי' ומחש כשמם שון חשמשי כלכ. ותה שמתכ שאמר מקורם כסוי סטע ככני סטאה. אך הקנים נחברו נושא פשעיו וכמו שאמר

8) אשרי אדם לא יחשוב ה' לו עון, פי אף פים נו מונים כמו וצנוף ולא ברום וכמו בלכים ג' 3 החלומם ביום ושחם כבלו בנטר.

לפי הדות. כמו שקיאם נסימן אי. וקולסים כי 23 מיש, שהחעשים נעשים בנשר כה זה חשיג לפי הבשר כי"ל, פי׳ נמנמים מזם לפי הכבר

צמטיח גם לכם גם לגני ישראל, ואולי שיין הכחוב הזה כעין בקדמה אל פני די ולא שיינה אומם בחליחים כלל כמבואר בשמיק 29, והלדקה באם רק ע"י האמונה מקימים אנמנו אם כחורם (כל"ל לפי ביופים) כי בהורם נעלמם פערה אם בגוים לפלן. וסגן-

נמס שאנו אומרים שבגוים פטונים מן השוכם אין אנחנו מכטלים השוכה חיו, אך 18) וככן המבסלים אנהנו את התורה עיי האמונה חלילה, פי והוא כפסק השניחים פיי עייו עיש.

מקום דבר אל בני ישראל וכרותה והגוים פטורים מן הסורכ, ובכל זה יש להם קים מ') ומוד מובם שהליקה הים צלי מעשי העורה כי אחד החלהים המלדיק ונוי. מולם הצא מ"י האמוכם באלהים ושמירת מלות בני נת ליכמ"ש גם במלמור סנסדרין

אלסי הגורם, חאם אנו יודעים שהקנים כמן החורם כק לעם ישראל וכחים ככל 29) או האלהים דק אלהי היהודים, פי של שומרי מיכי פל נם פטרום צמעם: השליחים ח"ו 11 עיש. ועים בניאורנו שימם פולום נארך וכן שם ובדקם המשים נעלמה די גלי מוכה (פסוק 21) לכן משפטוו אשר אין שוד של כגוים לקיים הסורה כי אינה ולרכם עוו ולחה להפגיד עליהם עול נחגם וכן אור

ליכע לנכיו כו' ע"ם.

בי אם גם למענינו וגר', וכן הוא נמדרם רבה בראשית פ"מ כל מי מכתוב באברהם כחוב בנניו כו' ובתומומא פ' לך הנוסת כל מה שאידע לו

18) במיש בה יהי ורעך, (משים פיז ה') פי כפו הכוכנים שהמאה שם ויסופג של הגוים כי ישמאל לבה לא יוכל להיוס כפו הכוכנים ושפיש להלן לא יוכל לפיום כמו מכוכנים ועמים לאן ביו 23 כייו

כחפיך" הם ביונים מוסגרום בשני חלאי לבנה ע"ש) היינו שהוה אבינו מו החלפים היונים (שדעמעפדמא מרגום השנשים על מלח מול שנעברים געגעלינער). זה להולים מדשם היהודים שיחמדו שהום רק מביהם ומליץ בעדה (כמו ממי נו 8 ל ומלין בעדנו על דרך סכמוב שמום "ח "ע, היה אחה לעם תול האלהים, וכונמו יסובב על אמרו למעלה שהוא אב לכלנו (כי המלום הככמוב כי אב המין גוים 25 בשם המדכש והחלמור) כי אם הום אבי כל המאמינים מולים החלים ומליץ לברהם הוא אבינו לוקם י"ע 9 בן אברהם י"ו 22 מיק אברהם ועי לתענה בי

סול האלהים אשר האמין בו המחיה את המתים וגוי, כליל לפי

סטים הערלים התאמינים כמיש לשעלה בפסוק 11. ובשנת קים עייא די יותנן כי שנ שמון גוים כחמין שכחמין בשיותן בערלם בעצור האמוכה ואז כעשם אם לכל במאר מאר וכחשוך לגוים וגו') ואולם בכמוני היא אמר לשין עבר בעם לייי בן זינל לה ממנין לחומה כלי עיים. וספריםי לוסך

נוים שמדבר מן בריח המילה ועל כן יש לפרשו על בני ישראל (וכמיש בפפוק ה השלפים הניל שבנילו בכחוב כי לב ממין גיים נחשין ולם כחוב הקודם שם (ייים יסורה וכינ"ל וכ' חנוהו כי הגר מנים בכורים וקודם חשר כשנע לחבושינו מה על הגיים הנספחים על פיח יפראל, וכן הוא נירוסלמי בכורים מיא ה"ד דעת כי (4) והים לאב הנון גוים כי שם אנד לו אני הנם בריהי אתך והים לאב הנון לכל היווים שים וכ"ה בברעיורה שם מים מ"ד בשם הרמצ"ם ועעם פולום וכל מעם כי חב המון נוים נחמיך לשענה הים אנ נאדם ומכשיו מכאן ואילן

דומזים על העלכיות והיינו כי אברהם אער צמה אדע כי אורענה כלא כל העלכיות שחערו על ארץ ישראל לכנשה והנטים לו הקב"ה כי כולם ישוחו ויאצדו ויהיי פנרים ותכעו ישלם לעולם והמשיק מתכעו ימלים לב כל העולם שלה כמ"ש במלים שאמר יורש העולם כי המדרשים ציארו כי העגלה המשולשם והעז והאל ומור וגואל כרם עמו ברים נין הבסרים למם נו כארץ לרעמה מנכר מלרים עד נהר פרח, ומה 17) ככתום כי אם חבון גוים נתתוך, (כלשים י"ז 6) וניאר פולום משרם ישברוך שמים וגיו וכן בדבר כי לישקב ליש וילא ופרלם ימים וקדמם וגוי. שביעית פ"י ה"ל בפי' קני קניזי וקדמני ע"ש. ונפרע בנרכם ילחק ליעקנ נעלם מבוים גם כן ירושת העולם. וע' גם כן 153 בתכח כ"ו מ"ח וב"ר פת"ר וירושלמי ב' ולסווסך לפסי לרץ ובדייאל ז' 14 וזכרים פ' 10 וכדומה, ימלל בידוסס הארץ

כי מדם סובה מרוכם ממדם סוכפניום וכן נסנהדרין ק' מינ מים סנמרו זאם מן

כמני מקדם.

מ) רבו לרבים וגוי, וכמו שמשכו נמלשו פוטים את וביומם פיו מי מים. ומי בנסטים רבה סיב, ויקדם רבה פייד.

קים. ופורה כוד להכנ עלאדי שי ויפי ובלקוטי סורה שלו דיים והניף יכו שים. וכספר הגלגולים להארוזל פיים אמר שהמשים יבים גדול נמדריגמו מאדם הראשון כפיו של הקפים וכן אלחים כן גם הוא מינו ברום הקודם וכן האלחים האמשי. וכן אמרו גם המקובלים לחור המור ש' בראשית נום שלום סשר מ' פ' פ' קף כתם ואני ידמתי נואלי מי ואחרון של ששר יקום (איוב ייש) וכעו אוש היה יציר ועמיש צלוקס צ' 88. כי כמו אדם היה הדאשון לכל נני האדם כן הוא יהיה האמרון

אשר בדמותו הוא העתיד לבא, פ" כמוס כממי לכל וכול כמצים דוונה לפשעו של חדם הכחשון.

פים מעת גם קודם החוכם שלא כים לווי כשם אף שאיננו דדמוש המשא של אדש ודור השלגה ואכשי תדום ודומיםם. ולף כי מטים בני כם היו בקבלה עכ"ז אים רכן דור המפול (וכן ויקה מים 24 עם פון הלמים מים 16 בין דור המפול הכאשון ששבה על לווי השם, והם מצאו כלא עבור ליוי השם, וכחיש הכמיב

14) משל הכות מאדם עד משה וגיי, מי אף קודם מוכם משה כי בנו הקפן כ"ש, וע' בניפורי א' קורינתים מיו 22 עוד בזכ.

כזם אם ילדיו ונה, וים כאים לום מן סכמונ שינ יים 14 נמשבם דוד ומימם אים מ"ם) וכן משמע ביומנן מ' 2 בשאלה החלמיים לישוע מי הוא אשר המא האם (כתנים הלכות תשונס פ"ו ה"א ואמר שם דתים אים כתקאו ימוהו עד פיעשה אבומם (שנת לייב ע"ב וכחובות א' ע"ב) וכעצור שהבנים בקבטיתם כן עיד קנין תיתם בנה שנים בפיעל ממש והיה השה גם קודם החורה (ע' שנת נים עיה שיה פצינחם בזה), ומש שממים בנים! קשמים אולי היחה דעתו כדעת כאוערים שמחים בעון ממש) כי לפני מתן התורה כבר היה חמא בעולם וגו', דעת פינים כי לק

19) והמות בעקב החמא וגוי מפני אשר כולם חמאו (פי׳ בפעל

-liai ,aba aratha

פיינו שהוא בלשוחו ובכלוט כמ"ש בחחלם הכחוב ואיש לא יקחנה מאמי כי אם ות"ש שם 18 יש ככשומי למם אומה וברשיםי לשונ לקחחה (כן כרוך להעמיק) כי אם נפשי אחן למען אשוב ואקחה הכוכה שישיב ליקח אוחה מ"י האב האלהים. ישוע ישיר גם לוחנו על ידי ישוע וכדומה הרכה. ומה שכמלא נדגרי יוחבן (י' 17) כאלפים בעידו מן סממים. יכן בעניה לקורינמים ד' 14 כי המעיר את האדון במי שהעיר את ישוע וגוי, הוא האלהים. וכמים להלן יי 9 אבר אני פעלשי אחנכה מכלונו כשוב וכן לשוב לקחחה חוא בכלונו אבל הכל

一年 一年 一年 一年

אל הרומיים ד'

יעאר סלב ברלוני כעוב, וסכן.

נמקם מם המשיק. לך אני אומר כן מפני קלישות בשרכם כמת ואם תכינו שלמיכם בי באמם אינו שענוד כק קדום נונוך כי הנג בעלמו כל ישעו וכל קפלו לפיום שחלני מדגר לכן השתעבדתם ללדקה (נפסיק הקודם) אני מדגר כדרך בני אדם $a_{1} = a_{2} - a_{3} + a_{4} + a_{5} = a_{5} + a_{5} = a_{5} + a_{5} = a_{5$ לפיקה אז מכאו כי אינה ענודם כלל אך ללון מפשי נושים כי כם המשו יבנד (מצנשליך לשי היונים) שנהחה לכתחלה הענין לכני החדם כמו שעבוד לליקה אף

19) כדרך בני אדם אנכי מדבר מפני בשרכם החלוש, פי מה

לוכם עשוים בדמום פלוכם פלמיחים, ופכן.

נגנם הלקם בחבונתו ולירתי החנימים כמו שהודם מולום ולח כהודחות חנתים 17) לצורת חלקח האמיתות עסהנים כניל, ופכונה ממפטו וקגלו מחדים שפורו בלודם שמינם מניומים וק כקוף בשני מדם (אנטיטיטום, כאכאסעוכנ)

(למעלה שי 21) כי נכם החשה משוברו על כם החשם ואל ממלין החשמת בנישכם התורה כיא תחת יד החבד, פי ומטוכם הסכה עבתה כן למלוכם הקצם ושכים (10 משיק משום לק חשנו כששכם ליושמעת אלי לדקה (פסיק 16) ושכים (שיק 18) מברכש לעפורה ברקם להמקדש (שפוק (14) ואי ישיישו לכם מן השמים כלם מש כמשים וכומי. (לפלן זי 9 11).

בי החמא לא ישתרר עוד עליכם מפני שאינכם תחתיד (14 מים שמו, והבן.

(10 בי אשר מת ונוי, חלם כי ליקן טכם על הואמר בפסוק 8 גם במשים לחיום לחלפים.

סאופן שאימה אלל השליחים וראשוני הנולרים שנילה בנהל פמו דעם הפדופים ממשים למשם והחדם היבן ללוב בנו (פסיק 9 — 8) יעמדנו לחיים למיי הלדקה אן המום וכילה משהם עלי פוץ נעולה: למעלה מן הנים והום שחמר גם כן נפסוק. שנת מנד ובטל מן כאלן וכמשר מגבים לאשו מן העים כוא דמות החיים שתי בדמומה דמים המים כחשר החדם מענל כל נופי (אינטערמויכען) נמים נרחה כמו ס) בי אם נהבקנו בהפות מותו וגוי, וכוא כמו כינס אנמנו מפנו מכ בטבילם כנר (יסוא וקראם טינילם כחולהם כשנים עמ"ש בטיטוס ני 5 — מודם

(3) הנשבלים למשוח ישוע למוחו נמבלנו, כי הכצילה - לפי

מדבום בחרץ (מי מייכר).

והתורה נכנסה, פי זין מהם הרמשון למשים למשן ירנה הפשם (נעבשן ביים) היינו שבחה כינו ענין כשל ולם כמו ההחשים חדם ומשים חשר ברחו שמש לשלן ז' פ נוש ומבין. ולפי שיונים לפוי לשעמיק והמוכה לכנפה גם שים (20

נשנין פלדקם כמממרו לאלן מי 4 סמשים פוף המודם ללדקם לכל הממשין. והיכון בזכ כי כגר ביארתי שם שימת שולום שהמירה גמלה בימוח המשיח רק נס יקשה ממד שמם כן הוא סימר כל דצריו ומעשיו המסופר צמעשי השלימים פיי לקיימה, וכמו שמשמע מדבריו לכלן כי׳ מ׳ פסיק מ׳ לפי נימירי שב. ומב כן יקשה באת שמעד בירושנים והיאה בעעשיו כי איננו ענעל החירה כלל ושקר ענו בנ. על פולוס קופיא עלימה מדוע העבדים הייצים להשמענד לאדוריהם הככרים (צמ"ש פולים בכמה מקומום) אף ללפר כצילמם ומומם נמשים, ומדוע שורע עברום הפורה? דברי פולום שה כימה שיכוין לחמר שהשירה בעלה לחמר מים המשיח וחין שיונ צלשון זכר הוא לק כדמיון אל הכהוג בשפיק 2 זקיקה לנעלה בחיי). ודע כי לפי וקוקים לו, סגטן שפים יסיב ג'יכ על החירה שמעו לה (ודעליעם נהעמיקו

THE PARTY OF THE P

6) אבל עתה פטורים אנהנו מן החורה, כי סתנו לאשר היינו גנונים ימסקו ונו' וכ'ה בחוספום מ'ז גי מ'א מל המאמר נדול המלוה ומוסה יכו'. ויכבוף יוסד לונד האפור לו מלדבר המיסד לו כמאמר הכחוב משלי כי ייי מים בחשם מלם לו סבה במלוה לשורר כי כל חוודה וגין, כי החדם בשגעו ישמוקק

תשוקות החמאים אשר התעידרו עי התורה וגו', יכן נסמיק 8 ברום (שבוק 6) וע"כ נעשה פרין לאלפירי

סקדם שמשע לתכם לשות למשום למשן נששם שני לחנשים, וחומר כי בשיושני צאינריטי לעסום פרי למים אצל פחה פפורים יוני' ונעצר ייעים לפי חדום קרם במחם וסמורם שלנים עלינו מז החום המנים החניה החנירו ני"י המורם 920 2533

6) בי בעת היותנו בבשר וגי', כום כמינם שים על שחמר נפסוק ואינכה כולפת בהיותה לאיש אחר.

למקס (למלן " 4), והום מקביל של מים נפסוק 3 סם מסבים הים מן המורם לחיותכם לאחר, פי של סיכים הישור מן סימים וכום שיף החודה ונו וע"ם בנילוינו ועיש ג"כ בססיק ל בוש.

הששיח, כמו שניאר לתפים ו' 3 4 כי נכבלנו למישו וכקבכנו אחי בשגילה למוש 4) ובכן אחי גם אתם מחם לחורה (כמיל לפי פיונים) בגויה נתמים חפשי כיון שמם אדם כנושה חששי מן המלוח כוי.

שם פין יים פנס מחקים והמשפטים פשר השמה למשים בפני אין כל פיפים על האדמה למען יכנו ימיכם על האדמה וכן לעשים נארץ (דברים וי) ואמר משירם רק כל ימי חייו על האדמה וכמו שאמרה החורה כמה פעמים למען שאריכון ימים פוטר חומו ממייב המורה וממיר חומו מחבלי חיסורה, כי המורה נימנה להחדם כמו שמנו כומים כי מות הגשל מחיר הקשר שנינה לבינו ותורתו, וכן מוח האדם (פשץ דענן) על מש שאער בססוק א' כי החורה משלע של האדם כל ימי חיית, אם כי אם שים על האדמה. וכן המרו בתנמוד שנם לי עדכ על

בו אשת איש וגול, מלם כי הואם כיא כחינם נינם דכאים ניונים

14

יותר ואמרי כן מפרם כיתר ניאור כדרכו למען יהיה החמא לחימא על יתר ע"י אם המום נימר שאם כליל והמשונה הוא כדי שיראם המעם בהניאו לי המום שן 14-12 ולמים לוכך היה בסדר מהקב"ה להנמן התורה והחטם יגם ע"י בטונה כשובה (כעין מאמר מוסגר) שרוא מהפך את כטובה לכעה ובזה בראה בשחו לעין נזם על קושים בדבריו דכלם המעם כבים יגם קודם החורה לח סמום (למעלה כי נספוק 11 והמורה אך נורם לגורם בנזקו. ומה שאומר כדי שיראה המטא ישיב

1. 大小小孩子

בדי שיראה ההמא בהביאו לי את המות מן הטובה, כמ"ם (18 שהחמא קם וימי ממי אני לחיי שילם.

10) ואני שהי, משך לששוק 9 ובאיזה מוסמאות הוא כמוב שה, כי בענור נביאורי נפסיק פ ע"ם.

בכסותות פ' שני דייני נארות ארמון אומר בשביל שאני זכר השסדמי. וכן בנבא (כ' 18) אך מכלעדי כתורה ההטא מה הוא פיי שאין כהו עלום כלל כמ"ב וכאשר באה המצוה ויחי החשא, פיי אף שמים חשל גם קודם כמוכם וכן היה דכך חכוני יכושנים במאנכייהם להעמיד עליום ביוכןם העוען כתו שנתלא קמא פיא כל שחבפי בבתירפו וכוי ואתרו נחלמוד שם שהוא חגא ירושלמי פיש. כל מין סהדם ומדנד מן שלמו כמו בשבור מין החדם כולו. יכן בכל הסימן היה.

9) ואני היתי חי מלפנים בלא תורה ונוי, פאול העמיד מליוו ביתום נקשמים אשר המשורדו ש"י המורה וגו' ושמה לפשרנו וגו'.

 הנאטר שהתורה המא היא, יכוננ על מלעדו עקודם למיקום בחורמי, ומי יודע סנמה האלסים ומי חכן אם כוסי.

כק זכרן אל האומה הישראלים בשובחה, וכמו סעדאן פעסם אל האשכחים וכדומה סקשים. ולף כי מעם הדמי נפסק נמום המשים אבל ים ממעים כנים לאלהים (יחוקאל ל"ו כ"ו) ואם כום: אמן נקדנכם ועשיםי אם נחוקי כלכו והוא כום כמבים מומוש רבות, ובסוקים של כשורה סם יותר נעלים בענין הזם בעבור שלים עלים וקיים אומה בירושלים בכל פרטיה. והוא כננו יום טוג של מנוכה ושל פירים שהם ושראג לא בטלם השירה כלל, ועים שולוס בירושלים אומד בליק שאיט' מבטל כלל נפל ומנופל, אבל בפרן סוקום האומה הישראלים (כאל אָיאל בפופלש) לפס (כמו הקאטוליקים במעשיהם הרבים) ליעק פולוס שלא יעשו כאלה, כי זם הכל לך שנתי לקיים המוכה להיות להם לדקום רצום וגם ליועים רצים לדינוק השלהים פמחיה (דאם רשליניתוש). ועל כן הגוים אשר להם לא כתבה החודה כבל, יאין זידן באמצעיים האלה, ופילום ניטל מן החוקים כק במה שטגע לדח אלקים הפליבות חדלו כעת כי רות המשים הוא השועל הכל אשר השורה לא יכלה כעששיה, להין ש' 4 פיש בניאורנו) ועיב אומר פולוס כי האמנטיים של השרה לדינוק סחורה בכל האמלעיים שיש לה לא תוכל להחגבר על הבשר, וע"ב הנשים הקצ"ה ם, 3) ומנישם שש ואין בכתם לסנים חיים סנלמיים אך כמום נידי המשא, כי המרש במעשים להיות אמלעיים לענין כזה, כי החודם נמלטם כידי הנשר (לשלן וכראם כי פה מוכוף לומר שנם בעורן השליעות והתמימות עם האלים פבב

בשכשיש אומו ולקס הכס מענו ונישל מעשלסו על דרך הכסוב ובכל אשר ישים בשחרי כמשא זה משה האלהים בשלמו אם כנו ונו' ויכשיע אם החשא בנשכו היינו על המטח וחף שיש כם כמה המצעיים להוליכו נדרך הישר ולח ילך חחרי שרינום כנו ועיניו על"ז הממא גבר עליו ואין אדם אער גא ימעא כי גם סבער סים הבשר עשה האלחים וגוי, פי שיפירה לא יכלה לפוטיע אל האום לפחננל

3) כי סה שלא יכלה התורה לעשות ספני שנחלש כהה עיי 10 עם שהמנוה כימה לי למוח.

והם שני נושאים לושחי) היא השוכה צעלמה חודש משה, כי כנר הפניון להוכיח סוליאם אומם למסשי משירה כמוח (וע"ב אומר נססיק 2 משירם החשא וכמום במעשים החילורים לפי הנשר ומשהלכים לפי הרוש כי שורת רוח השיום שנמשים נסימן הקודם מססוק 7 עד 14 כי הסוכה גוכמת מוש ביו החפא. ונשרט נססיק שבסיף סיסן הקודם. וגם כיון כוכה שניה שאין להאשמם שאינם מקייסים הסוכה אימרו כי חורת רות החיים במשיח (פסיק 2) היליאה אומי לחפעי משירם החשא כוח החיים אשר להם מן המשיח והסעם לם ימשל כם עוד כמיש בסיי ו', יסום באמח אל שחי הכוכות הייכו כי אלה החיים במשיח אין אשמה מגוע אליהם בכסי הם במשוח ישוע וגוי, סמשישים שישו סף שני פירושים, וכדעתי טולום כיון

1) על כן עתה אין אשמה לאלה (כן יומר נכון לפעמיק) אשר

מס שאמר נספוק 14 ונמכר מחת יר המטא. אך שהשכיק נמאמר מופגר אוי לי ונו׳ אודה ונו׳ כדרבו וכודה לומר כי רק האלהים יצילנו במשיח, וכלן.

26) ובכן בשכלי וגו', הוא חשנים דכייו של שביק 22 38 להוכיח שנספוק 29 לעשום אשר לא יִנְשְּה ושלא לעצום אם אשר יעשה לפי סורם האלהים. לתורת החשא, כי כשכם יש לי שורם לשרם משנגדת לשורת האלגים המשם חשר בחיברי כי הגשר ויכרו משיישין לחשי כפיני

שכום מגד חיכרי כבשר וכום לוחם כגי חוק כשכל. וכום מוליכני שני לחירם 88) אבל רואה אני באיברי הוק אחר, הום הינר הכע כל כפרם רו 5 במורך.

מדברי שינון והמשקרים, ועם זה יש גם כן כם רומני כצייל זכמים בביאור יעקב כי שלא מין אם מינו וניעור, כי ילד הרע שנאדם הוא מלד הדער והמויור כירוע לריך להפשיק אשר כי דהיינו בנשרי, כי ונפרש כזה אשר ישובת המפא הוא נכשל

18) כי ידעתי אשר כי בכשרי לא ישכון מוב, למי סיונים נדקדוק וכדומה) בעו כם רוחני מי חד היושב בנו על דרך הכסוב לפחם מטאח רוגץ (לאשים ופולוס מליג אם ההסא לפנינו פה וככל סימן הזה (באמכו החטא היושב בקרבי במטום (כניו לפי ביונית באלשהקשיא) נהפכו את הטוכם לנעה והגרכה לקללה. רי זי) לפי פיי סבמי ישראל וכיים בניאור יעקנ די 5 נום פים.

אל הרומיים ז' ה'

מין עוד שול כלל.

נהם כנוח כי המאמינים הם בנים למקום וכל מה שמשים ברוח אחבת בנים מושים. חדש כי שונשי הסורם והסקדים אשר חטיל על האדם לירוא מכם אין אירך ולא כמו שאתרו במשכה (נדכות פ"ב מ"ב) לקבל עליו עול תלכום שמים כעבד

15) כי לא קבלתם רוח עברות לשוב לירוא וגוי, פה כמז ענין

מיצים חכתכו ככות למיות כפי סרות.

לפשר היינו שאין חיבים אנחנו לכשר לעשום ראונו לחיום לפי הבשר, כי אם 12) לבן אחי וגו', פיי כיון שכל הישושה לנו ע"י הרום חיבים חכתנו

ב"כ במדרם רבם ברחשים פייב ורום אלהים מרחפת על פני המים זה רוחו של כעין זה) ופולוס ערבב פה הוח האלהים עם כוח המשיח כי הכל אחד, וכמו שנמלא מלך המשיח ניים.

10) ואם המשיח בקרבכם, פיי על ידי. רומו (עת"ם ניומק ייד 10 אללו רק במילומים ולא בסמימיום ולמם המשבו עלמיכם למשיקים א

9) כי מי שאין בו רוח המשיח איננו שלו, כי זה לחים מסחמונה

לאלן. ואמר בנו להורות כי מדבר פה ממלות חורת המיים במשיח מלוח הלב והנוח כומי אמן בקרבכם ועשימי אם אבר במוקי חלכו, והוא רום התשים כמו שתבאר בכשנו להחגבר על החטא וכמיש בששיק &, וסוא כעין הכסוב ביחוקאל לייו כ"י ואת ססורם מלום הלוק מלום מורם רום החים צמשוח (פסוק 2) כי כעם כדי שמקוים וגו' מדאה הכינה שמקוים מקת לדק החוכה בנו שמכל לקיים מצום סיומת שאושאבאום) מסמשך סכמוב על מיש ויכשיע את כספא סיינו שניעל כוחו ולא ממעשים לפי הנער, ועייב אער כנו (אין אומ) הממהלכים עלא לפי הנער ב"ה לפי הכות.

4) כדי שתקוים חקת צדק התורה בנו, (כן פכד נפעמיק נפי

למלם גם בכשרו מקום אבל כוא נבר עליו נכל דבר ועל ידי זם ניעל אותן וורשיע את החשא בבשר, פי׳ ננמרו מל פמשים, כי החשה נקם וחשן ויכשיעהו כניינ.

סרופני במ"ם בניאור זי 18 מ"ב) כי בבר אדם היולר מאדם הפטא יוםג באינדיו מסי ולוקם לך כל כדמיון נשר הפשא. ובפד המשל יש פרשו שכל בשולם וכמים הן נעין חוללמי ונוי (מחלים ניש) אבל המשים נשרו מרום הקדם כמים מצל לא בבשר החשה (פי׳ נבשר ככבש לחשה כי שילים מדבר בכל מחמרו מן החשה לששום כפרם החמאים בתוחו. והככון שהכונה פה שנא בשבור החשא להחובר עלאי כי פאול מדבר פה דק מן החצא הרוחבי ככיל (מייעד).

ברטיון בשר החשא, (כלייל) פיי ap פנם כנפר ממם (6' יופגן די 2) ולפי למודי הגדים המושה העזר הזה הוא ע"י המשים כנ"ל וממיש נפפוק 4 ביה. ילרו של אדם מחגבר עליו בכל יום להמיחו ואלמלא הקביה עוזרו אינו יכול לו, כפלק לנו ובכחגו עתה להחגבר על החשא. וכפלעור סוכה נ"ב צ' אערו גם כן ירשוע (ש"ל י"ר 147), ועל ידו בסהאמחומיני עמו ואנו מיים בו וכוא בנו גם רומו

לפשול פוד כזמן כזה, פגל נפר פשולופיו יהים כנוא המשים פפם שרים.

28) אף על שיש לנו בכורי הרוח, היינו כפשים פני פכום כפל 21) אל חרות כבוד בני האלהים, מונמר נפסוק 23 שש. זכן פינם באפינידים פידום.

וחשרג להחגלות צבי האלפים והחגלות הכניד צשולם ובזה יפְּדו גם המה מעבדות האילמת וכדוממים כידוע. והוא גם כן מאמר שולום פה שהבריאה כולה חאנת הכליון אשר נכבשו לא מדלינש כ"א פיי כש"י הכוגש אוחם נעצור חשא האדש. כפש הלומח וכוי ולכן חמלא בדברי חכמי ישכאל מאמרים מיוספים אל הארץ ואל דנד ים כו כם ומש שכלי אך נמרכנה שמומה מאד מן האדם ונקרא כשש כוועם ציאור דייר שאללאק' לשקדה רים בשלם) שאין דבר בעולם בלי רגשה מיים ובל נחבאד בספד למודי הגביאים במאמד ימות המשיח פ"ב בדעת שהקלעם סיוני (פי מנודם כקדם בענין ככם כשמים אין כן דעם הכמפים צמורה פגנוכים שלו. ודעמו וכן דעם פילון האלכפהדרי בספרו מן הנפילים 249 מיש, ולפי יסודי האריזיל כי השמים ולגאיהם כם כוסניים משכילים כוי וכמוש כשמים מפפיים כבוד אל וגוי. כשל שהמשים יכקן חשל לדם כרלשון. וכן דשם כל המקובלים. ולולם במש בעל צפ' ואמחק הציא נשם מסמרי הקדמונים על ססוק ישעיה ליג והוא משא רצים כאם אם אופיר והמשיאו ועסיד הקבים להעבירו מן שעולם כוי ע"ש עוד. וכשלים וספסד סדרי בדאשים ושבוי פבעו של שולם ויוחזר סכל ליושנו בימוש המלך סמשים כי הושנם וה הכונה העליונה כי עד עחה ומשכה יבחששם כוכח רוכב וחם לכר בפיומם על סכונה שבון כהם נבריאמם וכוי כי המשא ממים וגכם קלקול העולמום שבונם בהם כתבתה כעלי נה כשלימות ההיא שישופו אליה כוא ככתן ושמחתן ונוי כי כמשם הקדום גרם קלקול ומשוע עליונים וחמשונים ובשובם אל יושכם במו ככל זה, חם שהקרים באמכו בישניה שם מחיםי כענ ששניך וגו' ואחיב כיו שמים ומי כי אז ישונו כל הדברים למקרן וישלאו כל המשרונות כשימתה המעל פגורם סכמונ (ישמים מ"ד) כנו שמים וגו' פלמו סרים כנס וגור כי גפל ס' ישקב כי לעמד לכם ישונו המעלום והשונות אל עבעם ושלימומם וכו' חם שאמר מתריו כו' וכמים מכורה המנימה נענורך וגו' ובזה כוונו הכמובים שמעירים ר לשונו מעלוו של אדם גנס לו שישתנה סבעו של עולה עליו ועל כל הבאים כרי, וכספר שנודם הקדם לר"ש כן גבאי כחלק כשנודה פל"ח והובא כשליה כהקדשם! מאדכ"ר (ע"י ספאו) ושסידים למזור ע"י משים כו' פירום כארץ וכאילן ומאורום פרץ כו" ולמכו שם מוד (וכן נמיד פייו ושנייד פיל כמין זה) ששה דנדים כפלו מיאמן כיון שמעם פום הראשון נמקלקלו ועוד פינן מוארן למקונן עד שינם בן צראשים רכם פייב כ' כרכים צשם רי שמשון אומר אשפיי שנכראו הדברים של

כולם פאגח וחמיל ונוי ירמוז על הלמור הידוע להחכמים הקדמונים צמדרש 19) כי הבריאה תערג ונוי, וכן לפלן 22 כי ידענו אשר הנכילס שמקנל על עלמו שול אדונה. כי לאשר יש לכם רום כמשים דרך זה ברחשונה לשימומיום מי 9 ומים בניחורנו. ξġ

כמה מיועדים לחיי עולם נגזרת הש"י אין תהיה אחרי כן הנחירה ביך כאדם וסבמירם אינם שני הפכים (כמו שדימה הרמנ"ם נשוף הלי משונה) שאף כי האדם לבחד פה הענין על יכון, כי כבל נחבחר בבי למודי הנביחים מיין כי הידיעה יולהו בי עותר לאמונתו ועמ"ש בכיאור פילפים כי 18 מ"ש ולהלן יים 7 בוה. וראי מקווות גם נספרי גרים החדשה, שהנחירה גיד האדם לכטום לנו לאמורה וכסמשה לפאמין במשים או לא, ויש שפכסישו כם הבמירה, והוא נישום גדול כנראה נכמה שים ככל לפוי והרשות נחונה כי הידיעה "איננה כמו גזיה ואיננה מסבנת יהיות ששושם דבר ורומה מה הוא עושה והנחירה ניר קנירו וע"ז אמרו במשנה אנות מקודם) וכל ימי פעולם כוח סוקר נסקירה אחם וכוח כאדם שליפה בחגירו בשעה מסולקמי ועל כן אמרו (כרס ייו ע"ב) שהקניים אינו נחד לדיק או רשע אן רק האדם לדיק או כשע אז כת הפועל של הש"י יפעול לקיום הגוכה צלי שירוץ והגתירם סדבה כי הפכד גדול ים בין ידימה לנזרה (דמקרמט) כי חם הקביה ינזור על שושם ככל צגמירמו כשלימס עם כל זה הש"י יודע זה מקורם צעבור כי 656 סשיי אין קדומס ואימור כלל שכוא למעלם מכזמן (ולך לנגדעו אומרים אנמנו לשון

שם כי הכשגמים של הלדיק כוא בימר שרשית מעל כל היאירים ובמיש (איוב ליי זי) לא יגרש מלדיק שינו שיש. ועל דרך שאמר לירמיה (א' א') במרש אלדך בבפך וענין היעור הגאפר פה הביא למכנני הנולרים אל שאלה גדולה, יכי אם סמה אללו בפרופרוט ויטר אומס להיום דומים לללם כנו היינו שיהים להם לעמד לכל הפאר והכנוד של המשים וכמ"ש נסטוק 18.17, 30, ושמ"ש כסטיק 39 נים יורע כל כני חדם מעשיהם ומחשבומיהם מקודם רוורע שינקרו בחמונה מ"כ ידועים ספר כשי יודע כל נכי אדם וממשנוסיהם כיא הכוכה על ידיעה פרטים העיומדת ידעמין ונוי. והידיעה השפטים הזמת חלויה ג"כ בידיעה הכללים בענור שהשיי לבמירי האלמים על דרך הכתונ באברהם (דאשים ימק 19) כי ידעהיו ופירם כרתבין

כי פה הטונה שקדואים המה בשרטות ע"י שפיכת דות החסף (גנאישן ווייקינג) כמו הקרואים בממי כיצ 14 רבים כם הקרואים וועשים כם בכפתים וכדותם, בו את אשר ודעם מקדם ונוי, הידועה פה מינים מידיעה הכללים קורא הוא אם כל בני האדם לשוב (מעשי השלימים יאי 30) ורפים המסהקרואים כגיל. חשר ישוש מקדם חומם גם קרם (וכן למעלה ה' 9 קרותי ישוע) תנל בדרך כלל מעשים שננהרים שנוכר, ועל שקריאה הפלעים הואם אונור לפלן פסיק 30 ואם נשטור שהמו לגם להקשינ הנשורה ושל כן שעל רוח החסה נהם החסה בכלל

בות ונו חם שלמר נייב בססוק 21 פה מלה מענדום הכליון אל חרום ני 21 ומשם מסכים מנחנו למושיענו ישוע משר יחלף גוביו השםל לפיום דומי ויפים פדום גם אל הגויש כי גם הגופים יחלופו וילנשו כנוד וכמים אל הפיליפים 6) אוהבי אלהים הקרואים בעצתו וגוי, הקרולים שיכושו פז נא כנוד בני הללהים שיחופו נכנוד ויפדו מן הכליון לדמוח ללום בנו (ספוק 29) והבריאה כלה חלא עונהם.

למשפט חבנים פרות נויתינו, כי מו כנומ סנמים ימנלה מממם הנים

אל הרומים ה'

לך זרע, כאיל ומלות ביצתם יקרא לך זצע משומנים ביונים בכוים כמורים שהוא 7) ולא מפני שהם ורע אברהם כולם בנים כי ביצהק יקרא

2) בי לא כל ונוי ישראל המה, מי פירומו בפסוק פלחר זה. ים מאמרו (שבות 6) אבל לא שנפל דבר כאלכים ארלם ונות וכבן.

הבנוד. חדידי דיר היישמאן מבאלשכטטידם אמר דכר יכון כי פולום חוםנ סה בלכו בסשרו מעלוח ביו יכראל בי אוי לו שכם אבדו אותם המעלוח ועיב מיסן חודם לאלפים את 3 וכאש המשים כות האלכים וכן אששיים אי 17 אלהי אדמו ישוע כמשיח אפי אמר האלסים אשר 'כו א על הכל פיי גם על המשיח וכמ"ב בראשום לקרינמים לאלסים האב כידום, ועל כן יותר נכון בעיני דברי המשרשים על האלמים האב ושיכ לפי בבדו. וגם עלה על כבל מיחרים. גם קסף פי שלים בכל אבחמיו ניהן השדם אלסים לפי כרום (כמו רופיים אי) כי לפי בשרו אין לקראו אלסים ופה אומר מקודם כי חייב אדם לברך על ככעה כבם במצדך על העיבה (צרכות פיע), ועל כן הפתיך ים מסבנים אותי על המשיח המכי מקודם, ואולם לשי זה היי לדוך לומר אשר הוא פערוק האלחים אשר כוא על הצל מנדך לשילמים, ודע שי נכסוק הזם רחלקו המפרשים.

6) אשר כוא אלחים על הכל מעודך לשולמים אמן, בכשחקות כראשונים תנו בשלטון כזיה מסרם בפסוק 3 כי אפקם מי יחן שיושי מחדם ונוי בעד אמי ופי כן ילך, מך הוא ברגש אפשר ואינו כחב וכל כן אין כך לדאבין לכו (פשוק 2). שסם יבחו לאמונה ויבושה. ושלנוט בשנול בפירחם.

בנסשי מזכון נדול (ססיק 3) אינו הרגש מרומה (שדינשייבטם נכשיה) ולמחה בכא 1) ודעתי פעודה לי ברוח הקדש, שי ממשהה כי ההגום מאי שנים

ופיינו בנים (אין חיכנען זאקן) כי כום בן מחשי כלש משלמותו כידוש.

(52) אשר על בנו שלו לא הם ונוי, כאל כמו כרמי שלי (שרים מ'י) נפצמותם כם אחד כידוע) וכמ"ש בסשוק 9 10 שיש.

27 אמר נייכ פל כרוח כי יפגיע בפדנו, כי רוח האלסים הוא רוח החביח (בי 34) והוא יפגיע בעדנו, כמים יכטיה כינ כסוט ולסובטים יפגיט, ובססוק (פשוק 33). ועמ"ב בשיי שי בוכ.

והייכן לפי פחידם באמוכב ועיב יטוכם לעוב לכם והמס במירי האלטים פשמום ברפשונה (6 / 2) הובחרים לפי דעת החובים החב מקדם וגוי, וכן פייום בכן הסור בסדרי הביי מימי שולכ, והוא בעבור הידיעה בלו ביודע ביכתר האדם בים נוכ ניכ ל לממן במשיח וזה מחסה להל מש משוק 7 מים לח שכים שים ביום ביום באפונה וע"ב יעדו לחיי עולם חה אינו מבריח אה ההחיב של החדם והוה דביי סב וכן במקומות כצים אינו באכם על האדם להאמין במשיח (ויש מעו באכ לכאמין ביודע מקודם מה שיכתר והידיעה אינה מכרחת את הנפירה כי"ל. וכן היעוד הנאעל פה בששוק 28 אופר אוכבי אלכים ולפי היונים בדקדוק אוכבים אש

שולום להשוב השובה כדי ההחקות הקושים כמו על דרך המצוחר למצלה שיי ג' מיש אם כן הנאמר ונוי חלילה כי למשה אמר וחנותי ונוי, דנך (14

18) בכשב ואיהב וגוי, איננה ראים אחרם שאים היה לו לומך ועוד

ככונ ללם כמו הפרבים וככן.

מחום ולמבר כי בנגדם וכם ישבה לפיר היחה בשבור כי ידש ה' שעשו ידיה רש לשחים הם יעקר וחם עשר בנחים והכמוב הזה מוח במלחכי כיי חי והו לבון הכחוב שם ווצחל בכע וועקב יבחל כעוב ויסים חמים לחלטים על כן חומר שולום ככחוב שחלם צפוב או ברש כי בחירה ה' אינים חלוים במששים כי אם ברצון כ' הקולא. ובשבור שש ונו) כי עם קשם עיף החה, וכן בחובע נ' 6' כחבנת ה' לח בני יעראל והם שונים מת עשו ליעקב ולכי שה ישקב, ולם ישראל בעצור מעשים אכה לכי מה מה הלה אם לום מחחם מעשם כיצים (סובה וחן השובה על החלב מחם מחברת והשים ללום ואהב אם ישקנ ואה כשו שנאתי ונוץ הנה משוכש אומר שהאפנה היא צלי שעם להבכי להכם אפר כ' ולחדרה במה אהצחנו והשיב כלא אה עשו ליעקב כאם בתר לו ים ובראל לסעולית. והיסיף שה פולום לאתר שיה היה בסרם ילדו וכפרה בחכו פי כן צמר ביעקב) יכי כל זה מהבסי מם יעקב חה משובה על שמלם במה מהבמצי שום שבם אחים בפששים (וכמיש ביחוקאל כי שביו מובדיי שייו כמו כמלרים ואף של עשו ליעקב מכו שיך אחיר לשי הגשר לדחות זכות המעשים? אלא בודאי הכונה כן פפמים ונו׳ כי מחפבת כי חפכם ונו׳ וחומר שם נס כן (פי וי) וידעת כי לח בלדקקן שאוסב אותם אף צלי מעשיהם. חה מצנו גייב בחורה (דברים ז' ז') לא מרכבה מכל לו אושים אמרים, כרי באיננה אפנה בינונים בדברו כי אם אכנה בתפדי.

11) כובטרם ולדוכניה ונוי נאמר לה כי רב ועבר צעיר, כי ימקב כ' צישקב בי הקביה לה ישנים לפי הכבר ומשביי.

והיא הרח לאחד ליצחק אבינו, והכנים מולב חמד ועם כל זם נמד לו ישקב ומבו ולם כמו יממשהל ויפחק משמי כשים.

10) ולא עוד אלא שחוה גם ברבקה, בסיפה אם אחם לבני ננים "ס י"ב) ולם שנם ישמעל נולד ש"י הבסחם המלחך ליוגר (דחשים ייו י"ם) בלך ככם ויולדם כן וקרפה שמו שמעמל, פן הכצפחה הזפה מיחה להגר ולם לאכרכם.

9) כי דבר ההבסחה הוא סיש למוער אשוב ולשרה בן, (מזיה שים. וממס גם כן דצריו לכלן בפסוק 44 25 מים.

וטרש בשטוק 8 כי לא בני הגשר מם בני האלהים שאלהים יחשן כם לחשיעם כי קייםו זאם בק בני ילדק ויעקב. ומזה כאים נ"כ אל מה שאמר בספוק הקודם כי לא וצע אברהם המה בנים שלו והקצ"ה הוצא אם ישמשאל מכלל בניו ווכעו לענין הבעחה למתר מובל מן הכרוב. והבונה שהכחוב הזה (בראשיה פים 12.6) שול לראים של 6לב ני ההבעחה נחשבים לדיע וכבר חשר למעלה ד' 16 כי הכבעחה בחה ע"י החמונה כל אשר מושראל ושראן המב פיי ישראל הום שהגביאים נכאו עליו ההשועה האמיחים. (מים במים במבר במל כי על מלע מברכם כי גד יהים מכעך וגרי (עם שייו) לבל אלש האשונה וכני האמינה נמשנים לצע אברהם ככחוב כי אב השון נוים כחהין

*) ולחסך עם ישראל אשר צמר צימי קדם כמת מאם נרונם, ויקשה וישמנם אם לג רצים (27) מד שלא יובלו להאמין ויון שאר ישוב כו כמחמר ישמים (פכוק 27).

אם האלחים החפץ להראות ועמו, פי לבר כלינופו בלגל פרים שאין אנו שבינים בשכל וחבמה שלנו.

כן כים כרצון מלפין וחנתנו רק נחמין כי הגור חמים פשלו וכל דרפיו משפם אף כי כסמרת חם חלם מחבמים ויכונים וגלים למולים חבן חבי ולם ממלם בחבן החיים כמים חיוב. וכן חמר כחדון (ממי יים 25) חודך חבי חדון כשיי (כמיש המקובלים על עורכי פאלה) וראון עליון כנגב מאד לא ידע אוש שרכם כל מעשיו שכוא יודע כל הספות ואנתנ לא נדע מאומב, כי כיא הכתה בהימאה של משול שעולם נודעים לאול 18 פיש בניאורט) שעולם נודעים לאנים משולם נודעים לאנים כבודו על כלי כתונה אף מן כגוים. *) כי כי כוא וסעולם שלו וכמשלי יעשה, וכגל שספרך תכמוב כזה בספר אור) ולשיזה אין למי לבאול גם כן מחוע פניה מודיע אה משד מווס במשבים דק בראוו הנולם בני סבם ודשה על ואשור לנו לאבל על אי ץ, 8 עי בטיחורטו שם) ואימר שם אשר לפי הישור שהושיח כי בחירה השיי אינה

צני בהבשחה נמשבים לוכע וכש בשאמונים צמשיח וגף השאמימים שן הנוים (ששוק (82) רבוד אפוא וגר, עהה ינמול פינים את מכל כמל נאתר ולפולית כי על כל האנך כי מדעים לאלטים כל מפשיו ואומנו לא גדם וכמ"ש בפסוק 22 מ"ב. שצלנו כלל כמשומר בסטוק 12 ומחה נחהסך הדבר שטותר בחומות ג"ב והיה הי למלך אמון כי רצומי בוא בכל, ומוכי בוא בייב במירם אומכי כיםכאלים באין לה פינם לפי כן מפן כי ואין לבחול עליו קוביום כי כי הוא, ולכן אמר בחודם וחנובי אם אבר אשר אממו אין מבימים סנסגת כשיי וכוא למעלה מבינת שכנת, ואגחנו לריסים לועד יפחור כמם כהובים וגם דבריו בעלמו בספרי נהיח. אך הוא מורה בים כמה עוינים ים מוכן לקבל אם האמוכה זום מוכן לפמפום הלב כלא לקבל אם החמוכה, דאם כן ואין כונס שולוש להודוס הכלל הזה על כל דני האדש, כי כתה לפי נזרש כשי מקודש בכלשונה. ודעם טולם אינו כן אך פכעם כוכן לאך. וכמיש כשיי בפיי המורם עיש. בזה. והכחצים בהיא חשופה אומר כי סרסה כטגש בקשי הלג על שמרה שי הי ס כי החבמה מחון המבח וכאן כי פועל ביו סבם מדעם למו. ועמה להב הבא כי כי יש כשה ליוצר על החער לעשום כלי אחד לכנוד ואחר לבויון, ואין לנו לשאול על ם אין שול בו ואם הבאל מדוע זם יוכיח אחרי כן מיז יטיב אין לנו לריב עם אים הי שמעמד אוהו בשים ואינו ממיהו כפשמו והעמיד אוהו שהכיאוי למגלם אך בעצור זם לפולם בעבור זה להקום לנו ולהדאופו אח מעבי פי והעמדהך כולל שחי הבוטס לשעול בו מעשי כי), ויוצא מזה כי אשר יחשון כי יחשו ואשר יחשון יקשהו. ועם כל כזב ולא פטוק ואי אקבה אה לב פרשה (במוח זי) לכורות מוב כי פרשה בא מוכם שרק ברטן ה' חלוי זה וכן הכחוב אומר לשכסה בעבור זאת העמדתך ונו" יהביא דמיומת לזה הקשה מאד כי לחשה אתר וחניהו אם אשר אמון שלשון הכדוב שששיי כקשה אם לב שנעה ואחרי כן הוכים אומו בחטים מראות (יהכיא שולום הכחוב אבל דוב כנהגות הקב"ה כם מוברים לנו כמבואה במקרא בכמה פקומות והבן.

· 用食用 回行公司 医多种性的

examples ones or the orthonorms on (adder or or, notice me at), that occur read to the range territor and the first between the contract of the contract דם כן בנסחם כן ייד וסים למקדם ולחבן מף ולמר מכשל לבני בתי ובכלל ונו ופכסוהו בהלמוד סנהדרין לים מים על המביח וכמו מכהב לביי בם והיה מוביעם בל בו לא יבוש, פולום קבים פה שני כמובים כבחים כלתר וחתר מבחר חד מבינו מל כמדה (כמ"ם גם לפניו בחיי פי בכלה מ"ם) בנקרם להן (זברים כי פי, כי זי, er cate eracio ena int est for edit det enfirst, badar f di rara realte pe 88) ככתוב הנני יסר בציון אבן נגף וציר מכשול ובל המאמין

מף בינו הנבים כבהוב וניי. 32) לא מאמונה, פי המנה סמיה דרבור לחורה כנוקה, כי הזונם בלבן

כמל והוא על דרך הדרום הנהוג בין היהודה, גם יכיל להיות שחות בעבור שאמר הכהוב שם שבני ישנאל יהיו לשמיד כחול מים והוח מיי הנוים המשחים ומחש למשלם eerdier 17 81 ear de rere reup. 96) וחיה במקום וגוי, הוא נמסע נ' 1 עיש. ופינטו ג'יכ על הגום

Chisamin the speakings

וובת בוכיל וב בקבל ובפשם. קבי לם בוסשם וקשבם, ללם ממו משו שביצי ובום למושם כבסוב שם קי ני יצים שם לם רוחמם וכססיק מי ווחמב קרם שמו לם ממי ונה ופירם הכהוב על הנוים, וכן פרבו בהלמוד מסחים פיז עיצ חה לפונם: חבר ני אלמור לא פגלה הקריה אם יבראל אלא כדי ביהוסמי עליהם גרים בנחתר וונעהיה לי בארך כלום אדם זורע שאם אלא להבנים כמה כורים וכי יוחנן אמר מהכא ורחמה את לא נוחמה ורב"י נולם שם עיד יאמרמי ללא עמי עמי אהה ושיכם שלא היד מעת וחיכ כחבר ינחם את לא דוחמה, חקרא רוחמה, ושולום הניא הכחוב לפי הכונה כרכו ידכיף ככם ויכיו לי לעם עלם, 35) כדברו בהושע אקרא ללא עמי וגרי, כול נכופע צ' כ'כ ופה

הרפשים הנכונים לאבדון (הימו הבלים שכם למזון בספוק הקודם) בעבור בלי התמים להודיעם את פער בנורו. היינו בלא האביר הוכות הנוים הקדמונים נבדי להוציא מכם 16 אי בכולה הקנ"ה זה בשולים עלמו ע"ב. הכלה זעתו וננורה כולים לנתו מנד לתר שכא בכל לכך כוח וסבל לה כלי הזבם בברדות בשונות המלמינים במנית וכדומה לזה המוא בדברי פילום בכחבונה אל פימוחים

אל הרומים ם'

411

נוכה לחר בחקרם מח"ם בחדי כל, לו הפירהי מלוה לל ישים הבנוסה חלנו במו הפירם בתנום יווק לא ידוכישן כי לא יחים שלבון חום וחוםם סידוע בתמנה וכן בקהלם בי פים ומי יחום חין ממני ובחיוב כי כי ובעבור חובי בי, וסיינו כה יחבום ולה ירנים כלל (כלה כפיי התפרסים מעיון מפיכות כמו ממדי גלה המפרחקיד מהלים קינם) כל המאמין בו לא יבוש, כן הוא לפי הנטים הזנטים, וחילי היה להם

הכתיב לפי הכונה ביהיה אבן נגף להכופנים בחבר יבחן חם יבוחל יכל המחמון בו לא יבום. הלוותי בפצרו מלור שינים פיה לך ככר כפנמי בתקומום רכים כי מחברי כפרי ביום הוסה נתסכו פתיר לתרי מרגים לדתי שהים בדרים, והול בכתה תקיעום השמים אל העברי ובכתה מקועות לל *) וכאמת בסרגום סבכצים וכן בסביי פילון האלכסנהרוני נמלא גם מלח וביריך כפי פרוח

המוכה לצרקה והמפרשה נדחקו שה מחד כי בכתוב שהוכח להין חינו מנוחר כי לרקה באמונה בְּשְּלְה נְדְקְהְ הַחֵוְרָה, גם מְדֵוֹע שֵינִה סִוֹנִם לְשֵוֹ הַבְּמִינִים וֹאָמֵר וְהְנֵדְקְהְ אָשִׁר מסיך כלמנים כה חומנה ולא חמר ועל כלוקה חבר מבוך הלשנה כהב חבה. ולדעדי כמנון כן כום, כי כנה מבה אמר (דברים לי מי - "ד) והיה כי יכלו עלוך כל הרברים החלה הנרכה והקלה ונוי והזבוח חל לכבך ונוי וסיים מחמרו זם כי הזוכ אל כי פלכיך בכל לבכך וככל כפבך ואתרי כן חותר בסכום ייים כי החניה הואם משר אנים פיוך כיום לא נפלמת ביא ולא כחקף כיא וגוי כי קרוב אלך כדבר מאד בפך וכלכבן לשנותו והקנו המפרבים מדוע לה המר בפך וכלכבן וכידוך לשנוחו *) ועל כן פרבו המפרבים שימוכב על מנות המשוכה במדכר למעלה והבנות אל לככך ונו, (סכמבין והספורנו ובעל חווק ממונה), כי השוכה כים כק נפה ולג שמוזרה שנ מפאי ומרנחם בלכני כל מעשיי הרטים כירוע. ולשי הנראה גם פילום הלך בדכך סום לך כום ציםר זכ לפי יסודי מורם המביה כי מבוכה יסרם! הינו בכונו לסחמן כמבות כי מבה מדבר פה כון החבוכה העחידה חתר הגלים הארוך ביכחי על יבכאל הבככה והקלוה וני 🕬 והתבוכה העדודה של הנכוחים שיבותו כני יבראל אל כי אלפיכם מקוברת עם כאמונה נמבים לדקם וכמו שאמר הושע (ני כי) אחר ישינו בני ישראל וכקשו את כי מנכינים ואת דוד מלכה, ומזה יכא לשונים המלמר שלו כי כלדקם מתוך בלמנים כם לומבת ונו" כי התבוכה בל ונבה כולנת לדקף בלמונה ומנד פוקה פחשונם גיב קרוכ הדבר מחד הך בסיך ובלבבך העשה וחדים חותו ולם 6) בי משה בתב, (מאל) סול מעם וכלום על כנלמר כי המבים סוף ኔ

and any source states reached states of 19-22 or state of the order מה שחתר בשטוק הקרדם לצרקה אלפים לא נכנעו והם. רוצים רק במעשיב, כי המשח לפור יפחה ונוי, ואף כי המביח לא ביכל החורה ואמר כל ימי שמים וארן לא יבשל לנדקם בינדק בחוד על ידו (אין בעצוג חויף לעתפצערטינוגו) היח בוף החורה חה שאמר לצדקה לכל החאמן בו והכן, ועמים במעםי השליחים מיו בזה. אף קינו של ייד שן כהורה עד אשר יששו כלם (מהי כ' 16 שיש) ואלם בנוגע 4) כי המשיח בוף התורה לצרקה לכל המאמין בו, מפכם כיה

כי נצרך להתפלל גם נעד הנוים שושמו, אך הכונה כי עליהם גדוליותר חשן לבני והעלתי 3) בי מעיך אני עליחם וגיי, אין הכנים לכן אני מחפלל עליכם שושני.

מעל הנוים בעבור בהחם מקנחים למנסים ובעבור קלחהם ההנגטו בחבן ניף.

**) (מי נמתים לוי סי זבר וגוי משר ליום אם משם עברן לותר משם משבלו אני מכין מסכם צפאים וגוי ונחלה מוש כי נמוים הבין הדבר של שוב ישראל מבכל, כי בלפם מאמר משם הדלל הכל מן שוב ישיאל מבכל ומד שוכם מכל האילוס).

אל הרוסיים

נאם מחוך השמועה והשמועה באה על ידי המניך והמניך שיי שנבלת נדבר הי משמ לנני החדם. וזה כולה להוכיח גם מן השמיבים (אף שמון מעצמו) בכחב (שבין 15) מה כאוו כנלי מבשר הייש שהקביה משכח את המבשר כי נשלח ממני, וגם כחוב (נשיק 16) מי האמין לשמעשים כרי שהאמונה באה ממוך השמועה כהוראית המלום

14) ובכן איך יקראו וגי, הכלים דבריו פד ספיק 17 להוכיח כי כחמונה

וחן להוכיח מזה כי סולום שי יקלם בשם הי של החדון המנים (בדעם התקוניים וחן החלכםנדרי על הי חחד ובשו המידון), כי השיקר רולה להוכיח שם מלשו כל חשר יקרם שבשו שלאל כי כל הקורה אליו שום הוא כן מיוי כן ניי וכמיש לחלכי אי מיא — מיצ וכן ולפנים ג' 6 אז אהפוך אל שחים שם בכורם לקרא במלכים אי מיא הי"ג וכן ולפנים ג' 6 אז אהפוך אל שחים שם בכורם לקרא כלם בש כי כורם לקרא כלם בש כי כורם לקרא כלם בש כי כורם לקרא בשים ביו ביותם בשים בכורם לקרא כים כי כו הוא היים ביותם ביו

11) כל המאמין בו לא יבוש, מי גניאומט מוף מימן מי בים. 13) כי כל אשר יקרא בשם הי ימלט, מוא כהוג ציואל ני כי.

על הברות למעלה ולא המנה בדברן כי מלאם לחיים של מבל המנה במול מולה משלה ביא מבל ביא מולה ביא הברות ביא המל מבר למעלה ולא מעצר לים המול מות המל המול מות מבל המול מות מבל ביא מות מבל ביא מות מבל מבל מות מבל ביא מבל מבל ביא מות מבל ביא מ

6) אל חאשר בלבבך ונו׳, שי שלם הסים הסר למונה לשלול מי יונדד הסבים מן השמים ומי המשל לל השמקה כלל כי כלמת המשיח מן המסים לל השמקה כלל כי כלמת המשיח ידד מן השמים, והשיחום, וכבינוש שלה למו.
 7) או פי ירד לתחום, וכבינוש שלמו מי יענה לנו אל עכד היש. ולל

בדים כים מודם שישוע הוא האדון ונוי ודמו משם סה גם על לוקח כאמונה כאת בדים כים מודם שישוע הוא כן לא אמר שילום ועל בלוקה ממוך האמונה כאת משם ביו לא כתכ מש משוב על זהקה ממלוח המשובה בשי עלמה כי האליה הוא עוי בדביר ומפשוק "א כד פשוק "ד ממלוח המשובה בשי עלמה כי האליה הוא עוי בדביר ומפשוק "א כד פשוק "ד ממלוח המשובה בשי עלמה כי האליה הוא ומויקם ביו וכלבוך לששות כא על לדקם האמונה ביו, ומש שמדבר שם מן מאום זהוקם ביו וכלבוך לששות כא על לדקם האמונה ביו, ומש שמדבר שם מן מאום זהוקם ביו וכלבוך לששות כאום ממונה ביו, ומש שמדבר שם מן מאום זהוקם ביו וכשוק או נמשק או נמשק או נמשק או ביו ביו מאום ביו למעלה במוק או משובה ואף מורה ביו מולים מורה ביו משובה ביו מורה ביו מורה

ממקום אחר, ויסובב כל מים בכשב הקודם כי כל הגיים במעור הבטורה וכל הלקה ממקום אחר, ויסובב כל מים במעור הקודם כי כל הגיים במעור הבטורה וכל הרוים וידוע הוא הבטורה (לא מתביח ים האמשי, אבל האבי הבליחים בערו אל התוים וא המחלו קאם (לא אמורסם כי החם העם הגבחר והמשום הוא על בים ויהי באוחם ייצ מיי במעור הבים חודים האם אמרי בלים וני ובבת הבני במעור הבים וויהי באוחם ייצ מיי במעור הבים חודים האם ואמרי באוחם אור בים אור בים האוחם בערו אורי ובבת הבני באוחם הייב לה האור, ובערה באוחם אורי באוחם הייב אורים בערה וויהי באוחם מורי אורי האוחם באוחם לא האורי באוחם באורי באוחם האורי באורי באוחם באוחם באוחם האורי באוחם באורי באוחם האורי באוחם באורי באוחם האורי באוחם האורי באוחם האורי באוחם באורי באוחם האורי באוחם האורי באוחם האורי באוחם באוחם האורי באוחם האורי באוחם האורי באורי באוחם האורי באוחם האורים באוחם האורים באוחם האורים באוחם האורים באורים באורים באוחם האורים האורים באורים בא

לאי דבריו (פסוק 14) אך אחמיו באשר לא שמנו ונוח יסים להגוים אלהיסודים כחולות שא משני שיל הנוים בא החלים שא קשי ובקף הבל מולכי של משני באלים המשל מנים בשמע לכל הנוים באלי הארך. ומשם אליאה השתוב בחלים יים, ואון כנכשי שסכחוב כיון ליה כל דרך הכתו, ואולם יישמין 39 פי הבחוב הזה על הבשתה ועל התחבים פתחים פיש.
במחום פתחים פיש.

(19) ואוטר הבי ישראל לא ידע, פס רוצה לשלו התחלות היסודים

ניותון "צ 38 מים. ומים חן לא כלם ממעו ונוי משמע כי רובם שמעו ונדתקו המפנים ובעני חוד של לל כל בי בחי האדון כל העולם חון שפרוטים והכפנים כלנו אמריו (יותון "ב 19). הלנו אמריו (יותון "ב 19). און ואולם אופר אני (פאיל) הבי לא שפעו, כיניחו לאמר פה שלפלורה

ה, מי האמין, כן כנוסת בתנום כשבעים בכוספת מוח כי וכן למעום בכוסרים.

16) בי ישעיה אסר וגו', אף שנם כבסוב כה לאו וגו' (פ' 15) הוא צישניה, אך הכחוב הכיל מדבר הקב"ה אל הגביא חים אמר ישניה להי בנכאו על בבוסרים. כאמן לשמושמים, וחולם פולום לא דלה לבחוב וגם בחוב ה' מי החמון לבמושמים כי בקובאים לא יבינו על מה נאמר בכחוב היו, ועדב הוכדה לחבר הבחובים בציאור המשמנו שך לא כלם הקטינו לכן הגבורה כי ישמים אמר ה' מי האמין לששמים בהשמקה הכינו הקובאים שיטובב על הבשורה ואתר זה נומר דאימו ואומר אם כן (פים ההשמנים הבינו הקובאים שיטובב על הבשורה ואתר זה נומר דאימו ואומר אם כן (פים המשקרים שלא מנוד וקשוף הי בכורה אתר המשחנים השמנים שיי דבר אלטים בהשמקה שלא מנוד וקשוף הי בכורה אתר משחנים השמנים שיי דבר אלטים בהשמקה שלא מנוד וקשוף הי בשחנים לא מום שלא היו שלא היום במשחנים ביום במשחנים ביום לאמל) שלא כמו במחלם הספום מום לאמר של דיי בכורה אתר היום בשחנים ביום במשחנים ביום במשחנים ביום במשחנים ביום במשחנים ביום במשחנים ביום במשחנים במשחנים ביום במשחנים ב

The state of the s

מבותי היהודים שישובב על מיש שם בששק 17 מי חואל ויחוא ואלישע ימיקו רצים האל והרך שבעה אלישי ימיקו בנים האל ואלי באדו הרבה יחד מאד כאשר נראה במקרא. וע"ד פירוש שיליש בהוא מאתד אחד באדו הרבה יחד מאד כאשר נראה במקרא. וע"ד פירוש שיליש בהוא מאתר אחד להשינ על מאתר לאיסו ואוהר אני לא השינו, שי השקר לשי האליסים ומלפוש האליסים

ודע כי כבהוב (מים יים יהם) המסם הממלהה ביבלה מבשה אלפים ונוי ופכשו

המפרשים שרשו בבשארמי לי ששמרמי אותם מעטור הבעל ומששע שלא יששעי בי, מול בכונה ששעל על במירה אך הבחירה מייח בידיקם ובחירה באל מחורה אך הבחירה מייח בשינו לבי בבידיקה אל האמורה על החד לאים שי שהרינו לבים בבידיקה אל האמורה על החד לאים מייח שהרינו לבים בבידיקה אל האמורה על החד אותם למיים עלה בעיון בי מוב ולמיוה ען הרושעים לחיי עולם. ועיל מכל החד אותם למשלים וי 13 אך חשיני אד למיים אל לארים זעי, וכן בסטיק 19 מכל החד לאותם לארים זעי, וכן בסטיק 19 מכל החד לארים זעי, וכן בסטיק 19 מכל החדרי שלאם למכל היים לא מכל החדרים אל האמורה אל החדרים שלא המכל המיים לארים לאותם לא

לא ונח ונו׳ אשר ידעו מקדם, ממים למעלה ח׳ 29 כזכ.
 ומה ענה אותו דבר אלהים השארתי לו שבעת אלפים ונו׳,

7

המקובל כיוו ביקמליים שים.

בשונים כבלום צרך לכלור פדן חתר וחול, כי שלום בם" ע' תפסוק 6 ואילך בילר כי לא נפל דבר אלפים ארלה, אף כי שם ינדאל ברוכם ולפי וקרואל עם כברו במשים וינדו לכים ובילה לכאורה כי כ' הכר ברות ממדם ויחום לכאוה ולא יוסף להשיכם ולפי זז דבר האלפים סהבעית להאבום נפל ארלה לפי ראום עינים, על כל זה באחת

צווהן "ש 28, וכל כן ציאר שולם זה כל דור סמשים. 11) ועתה אני אומר הגכשאו למען יפולו, למען הכין דכרי שילום

בי השלמים ביאור שי שים בהסים (אשר שם משוק הום) על למיח סתשים כמ"ש ספונס כי כן קלל דודי את הכשים וכן קדם לדור המשיח ויכול למיח סתשים במ"ש

פנה כמחוב הזה האל מקצל במשני אל מבחוב דברים כיע נ' ולא יקן כ' בקבם מינה ממחם ומצים לכלוח ולאים לשתוע עד היום הזה אך כדקב מינה מכחב האלים קציו ה' מתחם יהיו שישים מינה ואלי המום ביל לולות ולאים בללוח ולאים לשתוע עד היום הד, והוא כך על דוך המליצה ויאלי הרשב שלום ביל שלום הכונה (בדרב המיד) ולש הקבלוח לכחוב החוכה כמיל עינים לא לולות ולאים מבלום בלאים לא למוע עד היום הד, והוא כך על דוך המליצה ויאלי הרשב שלום ביל שלום ולאים מבלום בלאים לאלום ולאים מבלום בלאים לחוב להבלוח לישלים הלא לולות ולאים מבלום בלאים לאלום ולאים מבלום בלאים להבלוח מי 88 עיים בנולות ולאים מבלום בלאים להבלוח מי 88 עיים בנולות ולאים מבלום ללאות ולאים מבלום בלאים להבלוח מי 189 עיים בלאות ולאים מבלום בלאים להבלוח מיל מיל החוב הוב בלאים להבלוח הלאים בלאים להבלוח הלאים להבלוח להבלוח הלאים מבלום בלאים להבלוח להבלוח הלבלוח הלבלות הלבלוח הלבלות הלבלוח הלבלוח הלבלוח הלבלוח הלבלות הלבלוח הלבלות הל

מכמדו חבמו ובינת כבוניו הסחמר כמוש ובמיד שם סיי כיים וביומה לים שים אמרו הוא מן הנסוב בושניה כיש י' כי נסך עליכם ה' הוח הרדמה ויעצם את עיניכם ונו'. כנמלם במשנה אצות פים מיית על איזה עצורות שעונש האדם הוא אין מסשיקון צידו עבירה מסמטמת אה לבו של אדם שלאמר ונסמרם פיי תלרסיים בעצור שכחוב חשר אלף מן בקפים בעבור שכחקו מזמו והבו ילחתם מנות אנים מלומדם (שם כייו 9) ואכדם פמין לבמול פחלום פייז כי כן כנומי ומי יחתב לו מה המשבי וצחמה היה יה שוכם מנוש שכשה, אנל צמקומיה אחרים הודיש למ נדבריו כי המה אשים בזה ושמטים סמר שונש רק שלא לשאול שאלות על בקציים כי תצמחו וסמרם מאמנו ולא ידע בנוגם ויקשה את לב כבים ואך שאר ישונ בו, כי העולם שלו ואש אשר ילאה יקבהו וכוי, לבאול שאות של הקציה מדוע כשה שונן ומודיק אם העשיב, ואה עמו ישראל מאש שים דרים לים מלפון במפום) אל מכךנו ונספתם אלא ונספתם פיים. והוא על דרך אלם מחבמים וגבונים ונליחם לעוללים, אכן אצי כן כים הראון לפניך נ"כ השנה כן כלב בא לכם בענםם ככיל. ולדעם גם דבכי האדון בעםי ייא 3 כי הסדרם אם ומס שנראם מדברי שלום בסיי מי (מיש בכיאורי בססוק 20) כי חלמו שם שאין כי הוא גא רק לאן האובדות מבים יבראל ווכאם שם בפסוק 12 כי הוא שוכש עליהם. סים בעבור כנום וכן במלי יינ 11 -15 למר כלוון בכם כום בסמן 8) בכתוב נתן להם אלהים רוח תרדמה עינים לא לראית וגוי, לפשום החובה פים, יפי חוספים יוים כם, וכן כחב הלפנים בכובות החובה פים.

סיי כי במצבם כים כשמכת לפולם כים מצבת זכש קדם פים ומבין), וימים יבחו חבר ורכם כשמכה בקרב כארן ונוי כאלה וכאלון אשר בשלכת מצבש בש מע קדש פצבחה יקרם עליכם, (וכום כנסער ביבעים ו' הבמן לב כעם הזם ונו' ורמק כ' יחם יהחם מום כאל המה יהיו שופטיכה כי הכנים ישובו אל אמונת המשיח) ועל כן בא שלום כי גם זכע יבראל ישבמו מכיום גוי לפני כל כימים (ואגמו כואים לעיים כם לצומ כאמהי לדיך להיום צכל עת חומן בלי הססק כמי בימי אליהו וכדודה, וכן החפטים באמה כי לָפח פחה ים פארית ושרד, כי סריד ושאדים חאשיני ה' באמה פה לכבאות כי הדמיון אל ימי אליכו דמיון גמוד הוא כי גם בעת כואם יהקייתו בני ישראל פו כל אשר עשו פ"ש. (והוא מאמר האדון לוקם מיא 19 בניכם במי הם מוכשים צמחם כחשם משכה כי הגנוחה קימם היא) ושם סשוק ליז כי לא ימאם הי ככל זכש במשענים ואך יסקיים הכחוב בילמיבו לא ליה אם יסובו החבים באלה שלפני כא כשלר שם חבר בעולם בפני עצמו להקרם בשם עם ישראל כי השעדפי דין כגוים בכל דור ודור יש מאמנים מישראל. אשר שם יסודים נוצרים (יודען קריסשען, שראושליפען) לא במבים (לוקם לי 17) כי מן השלחים החלמינים כימי שולוש מדעי יבראל לא האח בישי פולום אף כי שהה אך שניד ומאכית יש אבל לעשיד ימים יכאו ובני הבוכבים הרחשונים שבו להי ווכיו לפס כוב לפניו ואם כן דיו לכא מן הדין לכיוח כנדין שנעים יאולה שמני כן כימי בים הבי שבו בני יבראל אל לי א מים ביי ביי בכוכרים בשלים בל כל כי בלתם לי בישי לי בישי לי בלים ולאנים לאלים כי לאלים לי שלים לי ליבים כשי אה שני הדרכים כניל כי בניסם אמה, כי כאשר נכים בכרמיון שכביא מן ככחוצ פעשם ישובו אל כי ואל דוד מלכם כנכואת הושע ני ויהים עם חשוכן (בקד שם)

ובאמת בסבקסם בנקדוק בדברי שלום נרחם כי לקח לו לקו החששע בהכנית ינם כי אם ממו שראל בכללו ויבא יום אשר גם כל ישראל ישובו לאמנש המשים. פולים, עד פי פימינו אלה החלי חכפי הנוצרים לספון הנאמד בכחופים הפאים כי לא כדמו מפת כי', וכבמונים כבפים פכשו בפירושים דמוקים מפד וישקעו כישלם בדבי ואם כן יש שחירה בדברי פולום. ומוה יצא להמלרים הקדמינים להאשון כי עם ישר אל בזים שלכם כבחתלה (23) ואספתם חסים חיים מן כמחים וגו' כי חשיבים כם למען לחבת כי לה נכבלו למען ישלו ויכה יום הבר כל ישראל יושע (שבוק 25) ויוכבני שלא ברפי לבפל. ואולם מששיק זם וכלאם כואים אנחנו דרך אחדש פשו כי כואם כוסנה שאכיה ישראל המאמינים (פסוק 5) וכמו צימי אליהי שנשארו רק שבשה אלשים 6 עד כנם דוו בדרך כום כי לא זום אלכים אה עמו בעבור כי נם בעת כאלם מירא סעדב הקפן כי כלה אביכם להם לכם אם השלבות וגם מאמני הגוים נעשו לדפ וקראם אלסים לכיכים להחקים בכל המון ישראל ולא אך בעריד ובארים המאמיים. באנות (28) ולא ינתם אלסים על מסנתו ועל קריאתו (29) הרי מסוכב כם כי מחב הענכם כי אב המון גוים נהמך וכוא אב לכל המאמים מיש. וכן בשמן זה מששוק אל כמבים, ודבר כי ההקיים בבריד כזם, ועליו אומר האדון (לוקם ייב 82) אל מחשפים לזכע והביא שם כאיה מישעיה (שם פסוק 28 27) כי דק שאל יעקב ישוב לא כשל דברו אכצם כי לא כל מישראל ישראל כם ורק בני הסבסחה ובני האמונה

אנמנו רואים כי בסשם יאלם שיותם לנוים ואם פשעם שם. כעולם ונו מאום על כתבנו למשן ישוו, וכן בישור ככחוב חולה כי גם נכשו למשן ישוו לך אדרכם ציהו עם ססוק שלחר זה וחלה לך יסובב על כל השני בחופים וחורה החנגוח למאשר מוקם על סשע ישראל ולא על מעשה כי כמו שהעני על זה בניאור מייער שיש. טוב היה שלא יכשלו ולא יצמרך להקריאה המו שהקשה בציאור מיישר, גם מלח בפשעם והמעשיקים במשלכם כום שעום לשי טיוניה מצב, ולשמי המשמר אך בשבשם נמבך כחשמם לגוים. גם כלם אומר בעצמו שירבועם כאם לגוים בכאשום אך למען בדון סים שמן היסודים ככא השבועה לצוים אך צעצור שמאשו כם כשלחם בראשונה לגרים וסיינו שנבעלו ושבער בכדי שיובעו הגרים. חם לא יובל לסיות אמא כי אדכנה בפלה אך שראה לכאורה ברובה לומר שלם וכבינו למטן יפולו אך בסשבה ילאה היסועה כיהה למשן הקנים עני ישראל אלי ישובו בעלמם ובקשו את דוד מלכם וכמ"ם משה סקנים בני יבדאל ומס כן מין לומד שנשלו בכדי שהחשומה הגא לגוים. כלם יוהד מני אנקאם באה מבים שולום למשלם יי 19 יין ודע שהמשכשה והקאף פים קצלו בשמר שמבי ממים בבלחה הביוכה מלובים וכמם יבמשו שים. וכל ה ונת כננו שומש אל כנוים ונו וכן פיח כשופו כחשר במי יבראל כבפדו לבכם ולא באם הישועם לגוים בכאבו הועם שלים כמעשי כבלימים מינ 46 אמרי אבר משכם באם כלל תולים שהלם כל הכביטים ככלו תבובה כל הגוים כלוהים, שך הכוכה כי בסבכם כמים החדון (נוקם יינ 29 80). ואין המוכה כי ליני שבע יבראל לא באה הרועה לגוים בשיום מים בשובלים ביובלים ובשם ביותה החלבו ובים 26 25 או ביהילבים ונוי והובו נוום לארך ונוי ועוד כמובים ברומה לזה וכמו באתר פמרום במעבי (כמ"ש ושעים ש' קומי חובי כי הורך וגוי כי הנכן החדך יכסה חדן ועדכל לחומים כן כנוים כי סיטועם מיא זן כיסודים (יוסק ד' 29) ומכם יקבו נוים אם האמונם שדרי בראשים, כי אשר הים שליון אשר כל בני יבראל יקבט המשיח בראשונה ואמני

אך במשעם באה הישועה לנוים לבען הקניאם, פי לפי בפה נפהמי כנים וכשלו ונשברו משמע שאין לכם הקום עוד כי שם יסובב על כנים המהקוממים בשמים חי מיד מינו (בשיכשו שולוש של התשים ודותו למשלם שי 88 מיש) וכשלו כש הבאים. ובזם יחיבב לנו רושיא בדלם על שולום שאותר חגולם כי יקושו עוד מן הבחוב בכללו מר שן המשיח וככשל לא ישול לגמרי עד עולם כי עוד יקום לאשונם ומי בדוכות עם ישראל להורות עולם כמו שדבר מן עם ישראל בשטוק אי וני וחומר אף כי כעם לנגד המשיח ומחשיניו כי הש כלכו לאבדון בלי סשק. חלא שילום חדבר פה מן כלל כי יקומו עוד, והכונה על עם ישראל בכלו אבל לא הכונם על בני כקוד שלו שההקומעו לננד כמכים כנ"ל.

הגבשלו למען יפולו, שי נפילה נמורה בוא יוטיפי לקום טוד, ואומר חיילה כשלמים גי 21, ואז יכי' כי לתר ושמו לתה, ושחה נכלר דברי שלום לפי סדד דברי הגדאים שלא כהקיימו עד דגי וישונו כל הדברים להקוגם כמ"ש פפרוס במעש: פש יבראל כולו לפי מה שנקלא פש וגוי ישוב אל אמונה המשיח ואז יקאימו

אל הרומים ייא

כקשו ים מקום בנפן או צוים גם צעדם והכניה הראשונם של הקציים כיתה שלא יכקטו שנקטו מקצח הענסים למען ירכבו המה הוח דבר שחין לו שחר כי אף אם המה בל נם העתשים כא בעבור כדעם כמ"ם למעלה בפטיק 7 וספוק 11. וכל מלחד הגוים (25) כיונה הרמש ונוי גם זה לשלם ועד כי אם שד יכנם מלו ינו בי לש כמה אם לא יעמדו במרים ירבנו (23). ואף שנאמר למעלה כי נממם לכם וה' יסך האינו ואהם הגך קום שיי האמונה, אבל גא שבאם צמקומם והמש אבורים. כי גם נקפו למשן הונה ירכבו שכבשלו למשן יוששו הגוים, כי אם המה נקפו על אשר לא צני ישראל אך כגוים יספתו עליאל וכמיש ישעה ייך כי ירחם ה' אם ישקב ובמר שבן סים המששם שבני יבכאל כקפו וכנוים כאו לישועה, אך לא כדמונם שבני ישכאל

20) כן הרבר, המה נקפו על אשר לא האמינו, סול מידם לכם וחה זה פולום למעלה וכן להלך בשחק 20.

מגוים בשמוח שכם ידמו שנכשלו בני ישנאל ונקמשי, בדי שיפאו כם צמקומם, ובבל 19) ובי תאמר הלא נקפו הענפים למען ארכב אני, אל הממלות

נכשוק 11 בסופו לה באו כנוים במקום יכראל, וכמו שאומר גם להלך בסטוק 19

ובשרם לפי המתבאר למעלה ואתה זית היער הרכבת בתוכם, כאי לפי היוים, שטוכב על כלל הענפים, וכן פיי זויים בציחור החיוחם לחייער. קרם מצפתה (ישמים יי 13).

ואם השרש קרש, פי מכם עם יבכמל האמה והכנימים, וכן ככמוב זכם

המשמנים. שיכיו במששר שלה ולרבעים ולרבעה אלף והול ההרושה של ישראל לחד מממשים ומם ניסים במספב כים ובתנומה קדם ולו בים כנסי כלו בים בנו מנים בנולולים

16) נאם התרומה קרש, נהבאר נחון יותן סי זי שבנוני על סיכורים

חיים מן המחים, כוח לבון על דרך כמלילה. וכיועו אשר נהול לכל כעמים בעניים בשל ידי דברי אלה אקריא אה יבואל והיינו לעוררש (בעאייפערין) ולשאה אש כלבכש שלית לנוים, וכוכיו כדה לכבד את שבותי כמה שאשיב את כנים מכני יכלל אל משיחם שלמעלה כי מילוו יבראל יכים לכצלחה כל העולם והגוים, אני מדבר אליכם כשי היוהי מו) אספתם, פי שומסטו לאמנה כמשיח ולמלכוחו, כמו לוקם ייז 84 36, לפשות השושם לכל השולם על ידיהם, וכזב הסים שרושי לכבוד בכשיב בני ישראל.

13) ואליכם (מו כי אליכם) הגוים אני מדבר, פי' מס הדגדים מן ששפם כי מלואם כולל ככל ברוהניום ובנשמיום.

צלבונו סן שולם לגוים כוא שיד החליצה. מלואם סוא השך מן חסרון, ולא אמר הכשך הצלחם בדולם לכל השמים ואין שרוך לו כלל. ובציאור מיישר שיכש שבשונה שלא כשלו (12) ואם פשעם עשר העולם והכרונם עשר הגוים, ישול והגוים במו במקומם אך שכישועה באה לנוים למשן הקדשם וכבן.

כתם ובתה ואם כן אן לומר שנכנו למען ישונו לומרי כי כלא מלאם כוא

ונמרש במזון יומכן כוי של נעיש שלכן לא נמקיים הזון יומלן מן כאושם השםי וכלאה (בט יי 12)

החדותה קדם (שפוק 18) גם המפה לריכה להיום קדם, ויתובלה התביח רשיב פשב תישקב כולו *) אך כיאם המשים פעם שנים סלוי בסשוכת רכים מישואל מקורם למספר קמיד אלף ואם

ואז יפהת מקור מי החפאם עזי המשיח שושיב פשע מכל יעקב"). והוא מאמר שלום כולו בהור עם ישראל יהים בהחגלות המביח פעם שניה ואות ביאחו יראה בשמים. כתבית בן יוסף שנהרג וכוא ישום בן יוסף מילרם אשר דיקרו. ולש זה השובח יבראל צסי ייג ציום החול יהי מקור נפחח ונוי וישה שרשו בחלמוד סוכה ניצ אי של וינחמו של מששיה ושסדו שליו והמל נסשם שליו על שעשו בו עניים כאלם ינבא שם ופמר עליו כהמר על הבכור ונוי וספדה האכן משפחום משפחוח וניי, והבוכה שישונו ופתמום כלב יסור מכם) וכביפו אלי אח אשר דקרו ופשהו עליו כמסשד על פיחיד ובפכחי על בית דוד ועל יושב יכושלים כות תן ומתנגים (פיינו ביכירו את משמם דקרוכו וספדו עליו כל משפחים סארך וכמנו ביום על סנמוב בזכרים וייב 10 --- 12 במזון יומנן א' ז' דגה הוא כא עם העננים וכאחה אומו כל עין גם המה אשר פמדון (מסי כ"ד 30) או יפאס אום גן סאדם בשמים וספדו כל תבפהות פאק זכן פולום פה, צרך אני לדאד יפוד גדול מיפודי הברים החדשה, כי אכו רואים בדברי שלפנינו פלח ולשיב והבן), וכונה שולים שה כי שישקב משמע פכל ישקב. ולהצין דבכי

וכן כום בהרגום יונהן ולחבם מכודים דבים ישקב (כי לפניםם סים בתקום ולפני ככתוב ובא לציון גואל וישיב פשע מיעקב, כן כול בכגנים בזבעים חסובב על מלח ששישא שים.

26) וכן כל ישראל יושע ככתוב, לאל לפי סומת כי מלת 2006 כמים יותון שם כסי יים ופי יינ פכוק 5 פיש ועיכ כבליחים וכן פואים חבו או ליומגן כי דברי האדון (לוקס'כיא 24) שד אבר ישלאו שטוש הגוים גיב לאון הגיל. שיש לניסה כארון פעם בניה כמצוסר בדבריו בכמה מקומות, ויפה אמר בביאור מייער סים ביתי חורבן ביח כשני וחים זמן הגאולה לישראל שנים וארבעים חדש אחרי החורבן כנוים כיו כתון כב אשר לא יוכל איש למוחו (פשוק 9 שם). וזם המון כב כבכ שלש) וכמים גייכ בחזון יותנן שי זי אשר מישראל לא כיו רק קמד אלף אבל מן כייט שיר הכהוב צישטיה ליא 4 שלוא רושים שהשנם כטון דב (איינע מאסע איינע בששם כמיש האחון שבלאשוים יכיו אחרונים. ופנין פלוא כנוים (וכן כיוניה בינים אלא

פי 39 וייב 42 מיד, (שמיש למעלה בשמוק 7) ובשם ישראל ימשבו אחריהם עד כי יכנס מלוא הגיים, פי למלכים כי ומשיהו, כי ננזר על ימלפל אמרי מנהאים עורים, כמיש האדון, וכן ישמים ני 12 עמי מאשריך מחשים ונו".

כעם כולו הוכה בשמשום כלב, אך רבים מן השרושים מודי השולה והכהגים אן, כמים 25) שישראל בא לירי שמשום הלב למקצתו, פי כי למ נאש כי מקדן נדמי יציאל עוד אקבן עליו לנקנציו וכדומה.

פוד בישראל והגיחש על אדמחש ועלוה בגר עליהש ומשמח על בית יעקב, וכן ליו 8

3

אל הרומיים ייא

קיום החורם כמים במחשר חבן בהן פיר בחודב

כי לה היה מספר הזה בשלימות ומינ הוה על הכנגרים ורחשי התניות הל המיסיםן בישראל לעמול אחד להקים נישראל כנקיום יהודים משיחים חשר השרחועלישען לח יחערבו בנוים עות חך לכדור יצנונו וכנוים לא יסמשנו, כמו נימי קדם, והמס יהיו הסרומה בישרמל, וכל אם לא יהיה אף ציי

יוני מים בציחור עברים יים ל ולפי זם ים לפרם פה כונה חתרה לפי היונים ש"ם וחבין.

36) ואליו הבל וגוי, שי לליו כמה משעבדים לעבדו, כן הול במשכשים. בחסר כי ילדק החורש, וכים בחהלים שינ ולך כי החסד כי חהה השלם וגוי.

או מי הקדים להם לו והכל נמבך בענין מבמה אלהים. ושלום מצא הרמז בזה כי אך כהרנום השבעים נמצא זה בישעיה אחר הבמוב הגייל מי הכן אח רום כי ואיש עלמו יודיענו

26) או שי הקדים אותו בדבר וַישלם לו, לשי היונים מי הקדים להם לו, למשרחו למשן יצאה חשדו ביתר שאה ועי למשלה גי 4 כזה.

ע"י סשעם כמצואר למעלה בססוק 7 אך ידוע כי הקב"ה משמש עלמו גם עם החשא

32) בי האלהים הסגיר את כלם לפרי וגו', ואף שכשמשם כלב 32 (2 " הלצים וכל כשלים במשוח הוא בעשור "קואם לאבים שלא בדשח (למשלה " 2 בי היהוא ועיל כחשל לח יעמדו במרים גם כם יוחנו (28).

הם למען הגם הישועה לכם, כי כנר כדסה זו הדעה למעלה נססוק 11 ונססוק 20, שבייהם ממרים אש פי אלהים (שסוק 30) מדוע לא יחון צני ישראל בהם מאמינים קד כונהו כי היכודים בנאותם שהבשורה ממבשרת בנוים נחמלאו קנאה וינדפו ונעשו (31) למען יותנו גם הם עיי חנינתכם, כי כאשר מון אלסים אחכם חונים לכי ולמשיחו וכמסופר במעשי השליחים סיי ייצ (עמיש בכיחור יי 29)

28) הן בדבר הבשורה אויבים הם בגללכם, אין סירוש שמוינים שלם מהמחו עוד ודכרי חבר כממי בפיך לם ימיבו ונו' וכמיש יחזקםל (ליין כייז) וחק ולתעולתם לח. חובר עוד, חם בחמר עוד רוחי חבר עליך רוח מסורה שחםן בתוככם כי זאם חסים צריםי חותם וכמים ילמים ובלחי ונוי בלים חדשה ונוי כי אפלח לעונם ואני מבעים אוהם בואם לפי שאמר ולשבי סבע ביעקב שיהיו נקיים מכל ששע אמר משממם הוא ביאור להצרי המקרא כדרכו צכל מקום. וכן שירש הרדיק וזה לשונו, ושי פולום שמלות ואני זאש ברוהי יסובבו למעלה ששוב סשע מישקב, ודבריי בהשירי הכלשונוה. כי שולים יכוין אל הכתוב שם אחרי זה ואני זאח צריהי אוחם אמר היי כוחי להן בקרבכם ועשיםי לח לבר בחקי הלכו עד כלן לשון הרדיק.

ואני ואת בריתי אותם בהסירי חמאתם, כליל כמו בכעתקה שעם שנים, כי מדבר שם מקודם מן צר המשיח (אנמיקריםם) בששים פיי נים 19 פה ככחיב וגם לציון נוכל וישיב פשע מישקב, כי הכחוב הזה ישובב של בילח חמשית כי יכח כנכר ער רות כי מספס בו וע"ו חתר וכח לפון נוחל וניי.

מפי וווי כם שומים עם הרום ונוי. ומה שבישלל בפנוו וכן מתפפונם מי מבולנים באלילים כמים שם כי ידין כי שמו ונוי ושל מוכדי אלילים שרעו יופליקו לשלאל ים פי ימותו לוס חל ייחום מכור זם ביל כיו שנאלי כים יל משני כמש מפלום בשלים שפון חמידן על בניים ונוי וכדומה וכן חמב פלום ברחשונה לקריתיום כי 13 ואשל בחון ללמים ישמשם פים. וכן לאול בחון יותן די 10 פד נקום מסם בשנתו כק לשמוך על ה' במים לי נקם ומלם שיסובב שם על סובדי ואים כעם מחם כעם (וכים כחשלי כ' כיב) ולמם כפל דבריו וחשבו חל הנקחו ונוי. החקופם מכלים שנחם שנחמים וגרי (מכלים קלים). וחף על פי כן שְּצְוּה פולום שלם כשנם עם כל אדם וסטובה אף עם עובדי האלילים ובונאם את כי וע"ב אתר אם ולדמתי יסובב פס של מחמרו בשסוק 18 חם חוכלו ככל חשל ימלח ידכם כינ שנים כלדון של שונאי כי וצורדיו שעליכם אמר דוד כלא מבנאך כי אבנא ובהקומשך סוכלון ועל זה אמר ניכ' אל הנקמנ, כי לפי המנואר בניטור עלי שם לא סיקה ונכןם מאויביו ויסן מכום לו. וטוד קסם שכנג אמר שילים גלשוק 17 אל השלמו בססוק 14 ברכו אה כודשיכה ברכו ואל הקללו ואין לפי זה יחשן כמאשין אשר כי נקס ושלם. ולכאורה שומר פולום את לפוד כאדון בפתי ה' 44 ברכו את פקליכש מנו מקום וחרון אף כיינו לחת מקום לחרון יבשיי בכול ינקום למ נקמינו כבים לי משלם וכן תרגם אונקלם והוא לפי הכונה עי לשיי שם, גם מלום אמר כי לימא המיצו לשונאיבם וההפללו בעד מבאיביכה ורודסיכה (למובמה). זגה סוהר דגריו בטלמו בנוסחלינו. וחולי פילום בעצמו הוסיף החלום כחלה להוכות כי הוא שאתר כי. ושי כי כתוב לי נקם ושלם אסר ה', (זכרים ליב ה'). מימת ממת פה ומיי

19) אל תנקשו נקטתבם (כיא) ידידים כיא הנו מקום לחרון אף בשמה המעה דומקחו (בככום פיד פים).

וו) אהיו עברים לשעה, למסם הפני כוח פיד מחתר החלמד כל כהוסק ד) ואם שמוש לאיש יעםק בשמוטו ונדי, פי פאל ימערב במנום אתרים כי אים אים פעלהו לפנין ואל ינבה פלמו.

מן הראוי ומדמה לההגבא עד למעלה מכפי מדכנה אמוראו כא לידי כבואם שקר מרום מיים נכחם לי לפרשו בפי בורחותו בכחשונה (פרחשומים) שחם כחדם מתנחם למעום מכפי מדרגמו בשלמו ואינו נכון בעיני שביה לו לומר זה בכשים 8 במדכר מן מוכית. 6. קדנסים ייד וכמו בלשן סברי הדוכם ומוכיח לעם וחמר שלם יוכיח וידרוש יותר הממחה כידונ.

6) אם גבואה תהי בסרת האמונה, ים פרטו במנוחה פה הטוס כמו סיי עיני שמציר אני אהבם רחמי כאלהים (נסימן בקודב) אני מעירד אחבם אבר השימו אם גויסיכם קרבן זגו, בכדי שיקול עליכם חסד האלסים. ולכן אמר ציונים באל. 1) הנני סעורר אתכם (כליל כמו לכלן מיו 30) אתי ברחמי אלהים,

The State of the

מאלם כשל על השירום כחם: מי מדוע במלם למ ימכל בק יבק שום חינו לשי הוכם לקראת הגלטים בחפלם לפתור בחורה עפ"י היסוד שנתבאר לנו במעשי השליחים שיי מייו. נקבלם רומי כמו שכיחה להלן שי שיין, ולכן לא יצא לקרחים בחמם ששיכה כמו 2) יש מאמין ונול, ים משכשה דנרי השימן הזה על היהודים שהיו הלכה

9) ככחוב על כן אורך בגוים וגוי, אף שסינג שם על דוד אולם דוד

על המשים וכמים ביותון ייש 28 מ"ם.

3) ככתוב חרפת חורפיך נפלו עלי, נחמים מים יישהמימן הזה פרשורו

ថ

מלום כנוים שיש.

דבריו סה יוכנו לפי מה שכמנתי למעלה בניחורי (יא 25) על הסוק עד כי יכנם

ני ישועתנו קרובה עתה מחיום אשר באנו להאמין, מנילו קים אם המוכה שאין הפונה ח"ו שבזה יצא ידי מובכו ואין לדיך לקיים עוד, עיר פירש האמבה לא הרע לרע וממילא כשיש לו אהדה את חים לא יעצר עוד להרע לו. ואדככה יחאמן בכל כחו להטיב לו. וע"כ האהבה קום החודה בלה.

10) האחבה לא תרע לרע וגו', פי' כזה דבריו נפסוק 8 כמוהב אם נסעתקהו העברית.

לשמח כתג אח פעניים הכל כלול בזה וכדומה הרבה. ועמשם בהעדושי לשי ישוע והלל נמור וסרש"י כלשון השני כנון נוילה גניכה כאיף ורוב המצוח. וכעל היוסישן בספרו נו מה דעלך שני למברך לם העביד זו הים כל החודה כלה וחידן פירוםם הים זיל נעבם לייח ה' שמער כלל לגר אחד שרלם מתנו ללמדכו בהורם על דגל אחח והשיב עד אפיאן כיאב כי כל המצוח הכומות ומעשכוה לקט שכחה ופאם והחודה: משכוו

כלן הנה בכלל המאמר הוה ואהבת לרעך במוך, ועל דכך זה עינים להחדומי פיד הביח בשם פילון החלכשנדרי גם כן שכן היה משתו וחולם בשחי "ש 18 הקדים לא הרלה ללא הנאף כנוסח שלנו העברי.

מבלח וכן במדקום י' 19 ולוקם י"ח 20 (וע' באגרת ישקב ב' 11) וכםי מאיר 9) כי מצות לא תנאף לא תרצח וגו׳, מולום הקדים לא מנאף ללא

נבור הכוכש חה יצרו וכו'.

21) כבוש אתה את הרע בשוב, ועל דרך זה נמשנה למה פ"ד לרום האלילים אשר הליקו לעם כי כמכואר בשפוק 19 משש.

(כ'יה בחשלי כיה 21) כרי זו מובה מעורבת בנקחה כי יסובב על הגוים עובדי אם רעב שונאך וגר כי גחלים אתה חתה על ראשו, (20 כי כיו מבני עמם ולחמו עליכם.

מקלסם אל הי צלא דעת (למעלם יי 2) וקדובי הנומרים בתפללו גיב בעד הגוים כן

כי מדבר הוא לנחה וכמ"ש (אים 18) ואליכם הנויה אני מדבר. ועל דרך זה כמה דבריו צאפילה האמר ממאים הם לכש היינו לבמ ישרא!, אבל בפני מצמם אינם פמאים ולכל בני כעולם שמומרים כם לכם באכילם כם מכודים, ולכן אתר בסטוק 20 כן ככל מכור ידעהי כי אין דבר ממא בסני שנמו, אך החורם בעבור שאמרם אוחם לבני יבראל כי נפשורים כן משלשה קליפות כפתאות), ואת זה דוחה פולום נאמרו בשוק 14 ופשו ויחשבו כי יש באמח שומאה בבעלי מיים האלם (ובפרט המקוגלים אשר יאמרו כם לכם (ויקדא מיא, דברים מיד), אך כוכנו כיסה לדמוה דברי חבמי ישראל אשר כאורם תורם ה' שאשרה לבני ישראל איזה צעלי מיים לאכול ואמרה בפירוש כיאלים 19 בדברו כם חורה זכמי כמלילים. ולח כיון שלום שם לכבמים ונו, וכן בשטוק 20 21 דבליו כחס כחו בלשמנה לקרונחם מי 4 - 13. " לאשל בשר שמחבלם מן סעין או שמשר במקולין אולי חייו הוא מוכחי אלילים, וכן זי ביין אולי הוא יין יסך. ועל אושים כאלה אומר בסשוק 14 ידעתי כי אין דבר ממא דבר ואחד רק ירק. וצינים יש כמה משולעים על דרך משל שהיו אנשים שפיו מהרים ואמר בשטוק א' בלא לדון את המחשבות והשם בשטוק 2 שמי כקצוות אחד אכל כל מחשה אבלות ובדומה. ולדעהי נכאה כי פולום דכך שה בדרך כלו על מחשבות רבוה הכל שהור כוח ונוי משמע שהמדובר כה שחים חוכלים על שחינו מסור בעניהם ולח ידעמי כי אין דבר ממא ונוי (בדקדוק לפי היונית דבל חול ופשיט) וכן בפשק 20 אם כיום וכיינו שנות ליון עליו להברילו משאר כימום). ולפירוש זה קשה שאתר בססוק 14 אם כיום שלם לאשול בי כל דבר (ובשרם בדקדוק לפי כיונים צדך לספחיק בשחשים ציום יוש להם זמנים באינם אובלים כק יכק או אלב כידוע חבו הטוב השומל ושמים) רק שביו מוצרים רצים (וכן עד עהם אול כוצרי הקאשוליקים) אלא אכלו בשר ליסודים. (גם נדאה מבל השימן ובכלט בשסוק 17 20 שמדבר שה רק על אשלם בין יום ליום וגוי כשומר אם כיום וגוי פרשו שאין ככונם על שמירה בכה וחנים (שמי פ' 15) הגד ימים באים ולקח מהם החהן ואז יטמו. גם נקסוק 5 יש מצדיל כפים מן כגוים אשר לא אכלו דכר מן החי ולא שהו יין (וכמטופר על יעקב אחי כנוים 'אני מדבר וכן בסיי פיו 16 15 מים, ושל כן פירשו דבים שכון אי מארים סיסודים? גם באגרת כואת ככתנם לנוים בתאמרו מפוכש למעלה איא 18 אלים כאדון ומשי וששנום) כי היו כאבלים על מוח האדון שאינמ בעולם הזה, וכמיש האדון בענון העדלם והמילה בראשונה לקורינסים זי 19 כמיש שם בביאורי שיש.

אל הרומיים ייד מיומ"ז

אל הרומיים רע יינ ידר 5א

סנוים לה' ולמשיהו, וכשים שלום וכר יכה במעשי השליחים י"נ 47 46 הייו שונים לם משר דם דבם לל של היכול שלל הנפילים ים כשל של היכולים ים לים להיביל ים להיביל היכולים ים ים ים לים לל אל שנוים פי כן פוס לנו ס' (כן לכיך לסעדוק עם) כחתך לאוכ גוים לחות בועדי הגפולים, הוא כעון מאמר מוטנר לנאר דברו שאמר כמנום אלהי שילם. כי אף שבחירם

עד קצה הארן וכן הרבה כחובים בדבני הגבילים האומרים כי אחלת ישראל חשרת

(3) פריםקלא ועקילם, קלודיום הקיסר גרשם מרומי בגרפו אם היהודיםמשבי השליחים יים 2) אצל כפי הגראה בימי ירון קיסר יחבר לרומי, 20) הוא ידכא את השפון, ככל מווק למונה הפם פה, ודכריו נקח: 7) והיו אפורים אתי, כאל כי גבתנו המכתב כזה כבל כים חפני כנוחם 29) גיום המארח אותי ואת כל הקהלה, כי כיכ לגלו קנון בקבלה להחשלל ולשפוד שבודהם. ויכול להיום כי בכונה כים כשמו כי בעת שהיה

פולום אל מבי בקבלם טיו באים אליו והוא היה בְּאָבוּם אותם בקבלם מי מאבל.

בביאורי לקולטים כי 15 מ"ב.

ביש 25 24 שים היו למעלה

מצ) ולאשר יכול לחוק אתכם כפי בשרתי, (כאי (פי סיומים) פי

מלג) ולאשר יבול לווין חונש שב בבינים ללכן ני 17 כזה. ביחוק חומס חבל כל תמופו מלכת כש דכך בפולהי וממים כניחוק היווי ביי

ובפי קריאת ישוע המשיח, (כציי) ים פכש שהום נימור מיין הכשרה

ופים הגבון מה ששלםו ובפי קריחש ישום שהום הקולם חשבה לעמד בחשהו כמו למעלם בומינים הוא קריאת ישוע החשיח, ואולם לפי זכן הבף מלח אמא ובעברית הויין היוסף.

. c. 30 n 6 h

כטי גלני חסור ונוי, זם כוח ניחור מנין הבשוכה,

בניחור כי משלוניקים ני 12 כזה.

ואני מעורר אתכם אחי באדוננו וגוי, סי מיי שלמי מעד למכס (30 הם הדופער והסבת הדות ולכן החד ביונים שאה ובחים לתעלם ייב הי עים. ועמים

16) להיות משרת וגו', יסוכנ על כנימון לי בכסים כקודם. מים שאמד למשן ישים קדבן ונוי ישיבב על העושי מעש ונוי וסכן.

לום מחיבו ויכנר נחבלור במקומות רבים כי כיי לכם נוסחלות למנום במציך בליים אשר עוםר לנשיא עמים, ולוסחסינו בישני אל 10 אזר טומד (12 שפרשו דבים כמו אדמקו ופמו,

כלמינו נוים עם עמו ביחד ספדםו כמו נוים ושמו וכמו בכסוב זה וכסר אדמהו שמו ואומר הרנינו גוים עמו, לפי היונים שהוא כמו בחרנום הפכפים (10

לא סדכ לכי בין כבוים אך בוכשו במשיח (פ"ד כנלמד במשפיש בי פיש) נחקיים, כי כום פים הסבם והגורם הודשוח בנוים כניל.

אל הרומיים מ"ו מ"ז

Von 1. Lichtenstein's Kommentar zum Neuen Testament

ist bisher erschienen:

- Kommentar zu Matthäus, Leipzig 1891.
 S. Preis 60 Pf.
- . Kommentar zu Markus und Lukas, Leipzig 1896 46 S. Preis 40 Pf.
- Kommentar zu Johannes, Leipzig 1897. 40 S. Preis 40 Pf.
- Kommentar zu Apostelgeschichte, Leipzig 1898. 48 S. Preis 40 Pt.
- Kommentar zu Römerbrief, Leipzig 1898.
 40 S. Preis 40 Pf.

Zu haben durch das Bureau des Ev. luth. Centralvereins Leipzig, Markt 2 III.

Das hebräische Neue Testament von Franz Delitzsch, in Aufl. 11 von G. Dalman herausgegeben, ist zu Mk. 1 zu haben ebendaselbst und in den Depôts der Britischen und Ausländ. Bibelgesellschaft zu London, Berlin, Wien. Prag. Lemberg, Budapest, St. Petersburg. Odessa.

ביאור לספרי הכרית החדשה

אברות שלום

אל הקורונתים א' וב'. אל הנלטוים. אל האפסים, אל הפיליפיים ואל הקולסים.

קבר מאת הר י, ליכשענשטיין

ויצא לאור

יי הפראשעטאר נ. דאלמאן

いいはいい

ישיבת וכרון דעליטש. בשנת תרכיא לפיק

KOMMENTAR ZUM NEUEN TESTAMENT

VCF

J. LICHTENSTEIN

Briefe an die Korinther, Galater, Epheser, Philipper, Kolosser

LEIPZIG INSTITUTUM DELITZSCHIANUM 1901.

על ביהה המשים כפעם שנים (מייער). ועדש בציהוד רומיים ייה 35 ביבי

5) קרוב הוא האדון פי קרוב וכל למ כמו כמפי ני 2 וכדומם וסכונה קהלת הפיליפים, ויש כהצו כי שם האיש שיציגע היה.

פח, ומי כום החבר הזה לם מדע כעה, אך לפי הגרלה הום הח ידוע אל לכבי 3) ואתה חברי הנצטר לי באמת ונו׳ כן שלכו משכנים מלחשליום שכיולים

אחד יכול לחשוב כראונו, רק נסהלכה באשר הגענו עדים לכאמין כמשים ולעשוח כיכר (20) ומשם מחכים אנחנו ונוי, היינו שנם מן כנמים למ עלי פלך פחוע השנין של כי שכום יוכה פוחב דעם בכוח קדשה כי צענין זה חין פעיקר בדה וכל בפיניו הידוע לכי, דומה למחמר כזה חי קורינהים יים 16 שים.

ישות עלם לכם האלהם היינו שנום אינו רולם להחוכת עמסם אודות זה אך ישיוב פרך לפוח לבו ככון בטום כי יכא למלבות האלפים ולמחים החדום ואיננו כמו היהידי ישלוננו פליו (ובחשם משכשי המלרים נדסקו בוש מלד) לחמר שי מי שים המלרים ההקותה בשעם הראשונה פתים בכיאור אי קורנישים פייו 28. וידע פולום כי יש כאורח המעשים שלו. על זה ישיב פולום (סשוק 15) ולש החשבו מחשבה לחדה גם החים המסים של הלדיקים לחיי עולם כמו שאמר מסכם ששר המאחן ואילי הכונה של שלא גם בכשעים יקופו לחחים לדכאון עולם, סישוב הוא כי כונע פולים לכייע אל בו מי שמלם צנו כן גם כול יחשוב צלנו. ולף כי לפי כלשי השמים בה בדתם לתחים החמים על כל זה כבקר שלם נפול חש ושלוש ען האחונה. ואם הבשנ

מובן ממלא. לשכן בו פי בששית. אשכל המלוא, יש פירשו מלא העולם כל העולם בפבוד פו) כי בן היה הרצון לשבן בו אה כל הסלוא טי כנטן מפסיוטום ממלא כל שלמין בדברי כזובר. אך דברי שילום שם ובכל קים בו מדבר כק מן מיום שמחיקם בכמו מרחוק וכן בדרך פנימי ומילוי שממלם אוהם בהארומיו כניל וכקרא וסחילות כול ניו כלאגאם ועין כאלכים כאב הנעלם כי האב העלם אינו בייך לעולמים כלל וכוא כם ומסבם עליכם אבל הגן כיא דבר כי (לאנאם) כוא מקועו של מולם וסובב אומו וככל קים צו וים להם כקיום ממנו כן צדרך סיבב ומקוף הקציים יאמר נייב על כבדינה כיחוש. ועתיים לתעלה בניאור אפשיים די 6 בזה הוא עוד בנחינה סובב כל עלמין ומקומו של שולם. וכבל ביאכו המקובלים כי סלה בשובב שהוא מצד עלמו של שולם כניל ופדבני ההקובלים כהבאר באדר.

כל פער של ברב"ב משלא העולם כולו ולם הוא משלא במו כמכ אם כן העולם מקושו מקומו של שולם ואין השולם מקומו. ומה שאמרו צברכות "יציא חה הגשמה ממלאם אש 17) והבל קים בו, מול על דרך שמצא בכילשים רבס כשיח כקבים שכיבם לפני הקפייה כו' והציאו הרמפין באנרחו מאכן יפראל עיש. ובכור כל נברא מי מים נמון יומן ני 14 כוכ.

זכן מלד כחלוסיו במחלק מחורו לכל כיכףם (חיממחיםגן נחשמם) אבל מלד עצמו

מתנא לשם יחוד קוביים ישבינסים כו'. וכמדרש משלי בסופו ומלא מאשר אמרם בכל במי כנסיום כדי מיש, כני שדמש השפינה לאיר השמש. וככל פדר השפלה ליהודים לים ניים הכאם כיו במליאל אל הקושר כמו שאיר השמש בא לכשה אלומות כן השכידה נוש פרדים שער גי בעיון סבחר שמה לכוש אל התאציל לעילם לדעת בעלי הריטין שם מיש) זם שעשם שככם חשלפינו וישב לימין בגדלם במרושים עיש. לך העיקר כדעה הכנשים וכים מולא בשפי שלון ופתקובליש, כי דבר כי כלאגאש כוא המגלה אזכוה וכוא יכן כקדם אצלם שבינה כמיש הדמנין פיי וינש כי הוא בשוכן נחחחונים. וכשוהדלין בא בגילוי לפי שבעף האאואם, ועל כן קראוהו בעלי המדכש אור לבושו של הקב"ה דם בנילוי לעיני הנבראים (עמים בספוק 17), כי כאלהים מזה עצמו חביי וספו אין לסמוך לאה ובטור כל נכלא כי בו נכלאים והוא צלה אלהים הנעלה אינו כדן אמרי על אחרי על אחרי על אחרי על אחרי על לשמה בנוף דוחמי ובנוף הזה הוא גלוי לנבלאים והוא צלה אלהים הנעלה אינו כדן בעצור ששמיכם האל וכן לעברים א' 3 אמר גם כן וצלם עצמותו ואומר שם אחר 15) שהוא צלם האלהים הנעלם, כאלו אין לפרשו על היוהו בכשר כי ד) בעדכם פיי למונמלב. וום נוכשים בעדמ ופיכוםו במקומיו.

שבשמים, כי הרילוי להקב"ה את הבל והשלום להכל כולל גם נית החתים כי גם שלום כזם לחשר נחכן וכשמים נעבור שבוח הכל כמל. הן אישר בארץ והן 20) בעשותו שלום בדם צלובו, ום משכשם האין השיחם כין נעני ש"י בני ישכאל גם בנוים וגם כל כפלאבים וכל כבכיאה יושעו (מיימיילבאר) והכן. ישראל (ועיב דקדק לוחר זרש אבכסם כמו לוקם יינ 16 בי אברים לחול אום מחלים לוחר 16 כי לם במלחכים החזיק ונו' פי'יםלה בה לפולם בשבור החלחים אך בעבור אם הכל ההת המשיח הן מה שבשמיש והן מה שבחלרן. ומיש נתגרה הל הענכים בי סטרום ג' 19 מ"ש והוא מאמר סאול גם כן למעלה אל החפביה ה' 10 שקבץ הוכחו בביחור ה' קומימים וי 3 עים. ועמ"ם בחברם יהודה כיה, יין בביחוד הי כם ים חופאים רבים ורבים כשלו מקדומתן בין הנפעים כמו ביזייני כל התדכשים יובה ממבים ומם בל ידו הוא לחוק הדבר כי רק על ידו יובל לשיום מיצי ושי דבניו לאשמים כ' 13 –17 נכאם כי השלום הוא בין כני חדם לאלשים וכן במש. ויוסר ככון לשרש על השלום עם האלהים על דרך שאמר לריייים שי כי פיש. צוב ומחלוקה אלא הסוגה כם מנוחה מעלכון וכנז הנסש כמו למעלה יידיף ב- 21 19 מומר פאול (מעס"ב יינ 26) אנשים אחים כני משחח הברנים וני׳ לכם שוחם בין יכלל לחומת פים. ובכונה מם שבקבים הלה היכה שלים כיניים ביניים צלים ובי

כהאמר למעלה שאמר בהמכך הבמוצים ססוק 14 אבר כו ים יום ישדיון פליחה הז כל כמלוח שי מלם החלבות על כעולם מה שמחלת בעולם כולו היינו הוסף כל החודות ביהשמם דרילר לבי בעים חדל משניםו (משנים יבל לילי) בימולה כלל הומב ביהבהם מלא האלפים של האם בשלמו על דכך הנאמר ביותנן מד 10 כי אני רשוכן בקרפי הדבר, והגבון בשרושו כמו לכלן צ' 9 כי כו שוכן כל מלא האלהות, אך אין השנים באשר הוא אם אלבים ונוי ומערש פה כאורך כי כן היה הרגון יין הקביה לשכן בו האמר בפסוק 17 והכל קים כו והוא פעות כי יש חילוק בין לשון רוש כו וכין לשון שם שלם משלם ושל שלם הום בשבור שהום לכם והום הלום הלום של של כל בש דקדק ואמב המלבום המהכינה לל הלל המלבים) בכני לבניה לל מיחי (אל בקב"ב המקובלים, (וכן מ"ם להלן כ" 9 מלום החלבות הייני החלבות החמלת כל עלמך וש"כ השולמות, וכחוב הדל אול לשלון האלכסנדרוני בסשרו מן החלומות לד 674 וכן דעש והבוחות הצוחנים שבעולם, כי דבל ה' הוא קובן כל הכמות היולמים ההאלחים להמיזי חוץ פמנו ואינו זו יכול גם כן לכלום בעולם אל עצמו עיי כתביה כן האלכים אך על זה בשבוק 20 וללאת אל עצמו אח הכל על ידו, כי אה היובים האב באב (ש' מים בפיאורי שם בזכ) כי אין זה מן האורך להועלה דילוי העולם ואיך יאמד כי השולם קום בו ואינו שוכן כי, כי מוכן היום בפונעים כלב שכום מון למשים) חם ככל על ידו, כן כבח במשיח לינטיו כישו חם כל בפתם הכונה שה על החמור בהמשים כום דבר ה' הלחבלה, ותלם כי חשובה על בדול ועצום. וכמ"ש כסי למודי הגניחים מחמר ימום המשיח פיד. לשק נו (וכן ניונית מיש)

פ כי בו שון כל מלם כחלכום ונוי חשר כשלשומים ישחקו על זה. ובשרוחי שוא

8) פן יוליך איש אתכם שולל בפילוסופיה כול כעין כקדמה להכיי נישוק בעדכם בחשוחו ולמשלה 6י 99 שלהם בעבודהו ש"ם. State

12 '7 jini 1) בדל הקדב שלי ונוי, פי פוחתה נהפלה ומתנופה כמו

12 אומר הממנוכב בהפלומיו זנוי ובהפחקה האחרוכה העביק ומהנוכב יהוא ג'כ שנין מלחמם ככל איכדיות ולפלן כי 1 סטחים הקרב והוא גייב פנין שלחמה.

יד להוא ביני 4,3 יי פוריאו בינים לפורימים יי 4,3 יים וכלות ליים (29 27) אשר הוא תקות הבבוד, פי לומיים מי 18–25 ומבין.

כמשים אינם כמאים לשון אבל אני אמלא בבשני החי כטים לפני דואים ועל ידי זם מם מחשר פושורי המשיח למנון חזים לב השדה (166 לה לשנין כפרה היו) כי ישורי כבשרם ונו' ורב האמים נברו שי מוסרותי בבעמום כאדוננו והתחקו יותר צלבנם למענכם כיינו למען ושחזק אצלם ענון הצטורה (ולא למען כשרהב) ואמלא בגבני המי לצבר את הדבר בני שחד. והוא אותרו גם סה הגיי שמה בענויי אבר אני סובל והם דברי שלום משרש אל בשילישים א' 14—14 כי אשר מאמצי היוכה אך לישרין פנין מוס הקדובים לעדום (מאכטיכער פאד) כמים בגיאור פילישים א' 29 ביב. מאד מם ביסורי המביח שאים כראים לפנינו אינם יכולים לפפול כל כך על כלב והוא סוגבים לו יסחוק הלב ציהר בלה לעבות כחוסה, כי כאמונה מסחוקה על ידי יה לפינימו, ובאבר יש לנו לשינים שליחים וקחומים המוסמים נפשם על סכמוכם ועדות (אומגן פיזו (20) וכדופסו עם כל זה יסורי המשמח כם רק בתברומו ואים ניאים (אומגן ובאשר אמר האדון השבד אינוו גדול שאדוניו אש רדשו אימו גם אשכם ירדשו ונוי כשועל בי בגבורה יכן במקומות הרבה (אפשים א' 19. ב' 16 וכיומה). וכל סמבית בעמייו הוא כבר למושה למ אשר גם אנחנו כשבל כמסו (רותיים ח' 17) ומחק לב ככל וכמיש פילום בעצמו בכסוק 29 אני עמל וגלמם כפי סעלת כחו כבוש וכשיונות, כי אף כי באשם כענין זם גם כן מוש המשים הוא העושם הכל פי ש' שם ובמקומות רבים, אך השונה שה לשנין חיזוק לבב העדה בבוא עליה לכום מפא השולה עד שנפרך עוד בצרות השליחים והקדושים. כי כבר אתר פערום (מששי השליחים אמר אל כשברים יי 14 כי פוא בקדבן אחד הבוים לגלה אהל המקדטים וכן בפוף רי 18) ואין סישועה באחר ואין מחם השמים שם אחר הגמן לבני אדם אשר בו נושע. ובן ממוק לב דעדה וזה מומרו בעד גופו הים העדה. ובחנם נדחקו המשרטים שה.

המשיח בעד גופו היא העדה. אין המנה חיו כי מסר עוד ביסורי המבים להוצלם כפרם 24) בענויי אשר אני סובל לסענכם ואסלא בבשרי את החסר ביסורי כן במקרח.

22) בגוף בשרו. שי בנוף הבשרי שלו והשימי סובב על ששי השלוש, זכרבכ וני וכסוק 46 עם שחתרי כן כלך אל כגרים וכן כסוף משני כשליחים, וכמים בניאור מעבים אם 6 ביב.

אל הקולטים אים

אל הקולסים א

ועל דכך זה נמלה בחלמוד כדכים לים כים (פים בכם יהיסטום) שמן בחוד הצפורי ליה ליה כשו לאישפוני כו". וכמות הששיה אין אירך ליום כשיר שיה.

בדברים חילונים מחד שמששילים חה ככוח וכמו שאומד בסשוק 23 בעבודה בדויה אל תתנו לאיש ונוי עיי שמום רום כים מנודם כפרשי מעשהיש מ"ו 29.

דברי המשוח, וחסונה כזה הכין בכיאורמו בעברים ז' 3 מיה. ועמים כזה בציאור המשוח, כן הואלפי היומים בדקחוק, ופי'נופסהיינו הדברים העחירים לכא בעצמם כם

17) אשר המה צל הרכרים העתידים לבא וגופם הוא של המבים פעם שנים אז יאברו כבען וכוי כמים כמון יוהון כ' ע'ב.

אוי ליושבי אכן חם כי יכד אליכם המלשון וחמהו גדלם מדעמו כי כלכם שחי וכבוא (12 בפוק שוד בכל כחו יחלמן להדיחם מאמונהם וכמו באמל יוחק כם (פסוק 12) כי מעשה השטן יתתלק לשני חלקים כאמרם בחלמוד בבא בחדם ע"ז עיא יוכד ומשים שבל במרושים וכן לרומיים מיז 26 ואלפי ביצים היה ידכה הם השמן ונה וכדומם כי לם עם כשר ודם מלחמה לנו כי סם עם שרים ושלישים וגוי עם כרוחות הרשום ומה שאמר - פאול למעלה אל האששים 11—11 למען הוכלו שמד נגד נכלי השי ושאו ומלכיסו וממבלה משימו כי סוכד שוסן אחינו כשומד לשמים לפני אלכינו וגיי ופשי מלחמה בשמים וגוז זיומל החנין הגדול הנחם הקדמוני יגוז באה ישנים אלשינו וכמש הפרון יותן אב 31 מחם ישלך של העומיו חולה עיי מום המשיח. וכן אל המלסים וכמיש שם בציאורי כי המשה ממלכוהו נבר על בשען וסייעהו ויכעל מלכוהו בישר האון (שסוק 20) כי שב צמצבע אלכים מגרש שם השדים הגם הגיעה מלכום מכלי נשקם אשר עליהם כמו שאשר צלוקם "א 20 ישא ממנו אם כשקו ונוי וש לאמר בפסוק 10 אשר הוא ראש כל שדרה ופלפן. והשונה בכתוב זה שהשים אוחם שולה ומשמין. ולולם אחרי לפלו אין לו כשות להשמין עוד כמ"ש יומנן הגילו 10-7 כענדים כ' 14 למען יכפל וגר' הוא השכן וכדומה וכמים כשיון יוסגן "כ10-7

רופשם את השרים והשלישים וניי ישובב על כשן ופייעהו ולכן הקדים (15 עלמו שכוח שליקש וכמיש בציחור גלמים ג' שיש.

14) ויסחק את השמר המעיד בנו בחקותיו ונו' מדנר לנגד סממס ועל כי נקברתם אתו בטבילה ונו' נסכלר נכילור רומים ו' 3 מ"ב. (12 יי אין ומלחם את פכלה לבככם, ושם לי מי ומל הי אלטים את לבכך ונוי וסוא מילת המשיח.

מולה שלא בידים בהמשמת גוף הבשר, על דכך דכמוג דכנים 10) אשר הוא ראש ונוי ממים לכלן כספוק 15 כים.

14 ויתחק ונוי בחקומיו ובשפוק 20 ובכן אם מהם עם המשיח לחקוני כעולם ליד פי התפורה אשר ביד בני ישראל אינם מדכים שה לעמן כלדקם וכמו שאתר בשמק נם כמלחם מולם פודים ונו' כי השום בזה כי חקוני סעולם על עי החוכה ועל 9) כי בו בנופו שוכן כל כלא האלהות ני' נהנאנ פירוש למשלה א' 19 שים לפי קצלם ברי אדם וחסףני בעולם כוא כעין בקדמב לבגאמר בפסוק 11 מממנדו למקס ונוי.

בנים של דדך כבחוב בדנימל כי הי הי מדגם מנסון זכיון, וכיינו במסמלים לסרוים יחד, וכטנים לקיים קבשה עשים למוכה ולפנודת אלמים, ויש הפחיקו פה וקוו אם סעם כמו שנדאם מן דבניו אל האפשים כ' 16 15 עים באלם החאמנים קשנים שאונם מעדש השטיח (ע' א' השליניקים זי 12) התגינו בחכמה בסדי להוקיד א התנהגו כהכסה עם איתם שבחוץ, פי עם האמים אמר נחוד (5 לספור זמן כשפור מפורה ללחיכן ועי כאמן פורא שב-

מין מים שולפם במדם עד שנדמה לו כבהמכי

צום האלמים וכמו שנמצא גיד בסשרי סיסורים. עי במהוביא שבה קריא כי על המאמר 10) המתחדש בדעת וצלם בוראו, כי כמדם נחמאו מזכד ממנו וכאום כי כינו שלא ישאו שבסף והאב לאלחים, כי בשונד אא שאום אבסף והאב באלפים. ודמיון לזה פנישים ני 19 משל בנסם אלפיהם פים.

יי 24 לם יובל מים לשבוד שני מדונים וגוי לם כוכלו עבוד את כמלכים ואם כמשון ובשבר ישבר של היהורים מנגא שירום גדרך רמו אלהי כשף ואלהי היהורים מנגא שירום גדרך 6) ונטות אהר הבצע אשר היא עבורה אלילים, כמים כחזון מהי

אנכים (פניישאשיקשר).

הקם שונים בעוניו כמו שידוע בפבע כל אדם, אבל לא האדם הדוהני המי ברוח 28) רק להשביע הבשר, כי כחדם כבדי מנים נפנטו לטסוח נבסל 22 באמרו לפי מצום אנשים ולמודיכם כראה כי עיקר סענהו הוא פל לתודי הפרושים. דצרים נושים כאלו כמו שכשב בכשה מקומים ובימוד לכומיים שי מי עיש. ובשבוק ולהי סומים ההשחק סכיון בחשמים בנשה (מיסגרויכט) וסבן.

ואיב חיים פור בגוף בשרי כי אם חיים ברוחת והחי ברוח אינו לריך להביש של (וושלפליך) למם משמעברו למקים כאלו עודכם חיים בעולם כי ממו למורם ולמקים 20) ובכן אם פתם עם המשיח ומקוני כעולם פהכ רק עולמיים 19) ואיננו אוחו בראש וניי לפבין הדבנים כאלה שי אשוים די 16 16 ביר. מלב ובשלום כוח וכשמיי כגוף וגרים ושבודם מלאכים וגרי כיא שבודם בעלי כבוד ורוח שוא כננאסטיקער כקדמונים שדימו עצמם בענודמם אל כמלאכים.

אל הקולטים ב ניד

סינעדריםן הום ביונים כמו ,סענפשי בלשונון, והום מין שממין ובעבריה דכרי ובדומת, כי מון ספסי בלשמש אמרות אמר הטבני גלשן נקבה כמיש הנמבחין בס' בראשית סיס מה זאת טשית. ובאיזה תקושות בחלשה ימלא המסת שנהדרי בלא יוי. סכסונם כח בפוף מדומ, וכן לחבו סוכדבין גלחה מיכוכנים לפניום, כיים ליאל, בפלי המשכה והכלמוד כלשן נקנה כמו סניהדין ישנה בלשבה כגזים והים

בידוטה בי ציומה אומד ימשללמינים ") בלא מלה מה וושליסה בהסתקחו האמרונה הכנים בדה משר שינם מקדם גומה לתניום כמים צבבת מיו מרבעים בנה קודם מוכן הבים בובל היכולן, ומולם גם מלם מם מינם נכונה לפי לשון המברים ונדיך לדיום ציומן יים 47 לה הסקרים דלשי השבנים והשרובים לם בסודדין וגוי של ואולם אתר כדדיבם נשנון הום סכתי לראום שנון גדול כי שעו המפחקב הקבילו שנהדנין (בלבון משבו מין שינהדניםן). וכעון כום כי השנהדנין כמבוחים מן ברומיים לך בימשכו החייב אל ברומיים שכם ימיהוכו, אולם לשי השנואר בים כם רק לא יכלו לכתיה אים אכל לססוק המפכט כל החיוב תיתה היה רבות בידם ולהה סנכונין כו זכן כיה לאחוסנהונין מיא, ולף כי לפי הגדאה מספוני החברים

יוחגן אי זה להב אם הע אים לם מקומו וגוי, פי כשום ללה כעם פציבותי. לביאור יוחנקיית 19: אתר שלים וכלוקם כינ פיב, ציל.

בכלשים פי לו חימר ד' אבל שרונום ונסובל עמים ברים זם מוך הפשים ביחתר לביאור יוחנן א' 4: ממר מנום פנו כלוסים, פינ: וכן במדרם ככה הקון בביאור לוקם מיו 23: ויכם חז כמקום מכסוק, כיל: ייכה הז מבלכםם מכסוק. קומי חוכי כי בח חיקן וגוי מצי

לאמיא בשרססיא לעיני סעשו במו בענון זה בלוקה ייני 48 ולא מצאו מה לעשוח ונוי ועש לביאור לוקם ג' 9: ממר מלום בישרמל (שרממאן) ציל: מו השונה מלכוש בים 46 לים ובמי ובמי להלן ייב 12, ובמי כים 46 מים. בסמים קרפה לכל וכחל הביכור ובצירוף ועמים ביוחק ני 19 מום.

מרקום ייא 18: וכמש הסופרים וכלשי ככפנים וימנלו לוכו לפשמדו כי משניו וגוי. פיי שמלאו נכלים וערמימות ותשנו אך להמים אותו כי יכאו משייו מכל מדרונהו היה כמו יחוקאל כיי. ועים פל"ה.

נמטו קראו לפסף מסף הגביא. ועי בדהים ה"ה אי פסף וחיםן וידושון הגבישים לביאור סתי יינ 35: מתרפלה זה ומלמה עים, אל וכן בספיקהם רבהי לביאור טותי ייב 17: אחר מיום כמטים כדעשה לייל: כמכנוס יוכקן וכן... פנים שי בעבורש הקדש חלק החכליה שיים בשש חבמי הממש שלם היה כצים יצלית, לביאור טתי כיד 15: דימל כננים ומיש בגמי מגילכ ני דים לל לא כים פכמיני, ופם פפוק כי לכימן מחם כמלך. ij.

מנים, פֿאַי (39 היד 29) ולמתר הפחונ משוכם (דברים לי 39) ובניכם לשב לביאור סתי א' 25: לכר מלום ומידם דור המדבר לל מצים דק מל כני לא ידעו סיום מוב ולע כמס יכאו ונוץ.

דכרי המשנם וכשי בנדמש כן פשו גם חתרי בן שנלחש מיהורק ליכנה ועדיין השים קים בסנהדרין פים א' ומפולק קוביים המום' שם דים ולא נכיד שניבנה עיש. וכזני יוכן שבו לכם ביין הנדול אחר בירופלים לעם כליק ~

בשני הבית מאם שנה 7 אך לם יהגיל אחי בפיר כי שמשון הביא עם השודדרין באו גלו לחניוש ולא ששו וחקני שם דבר כלל, עד שחדה השיהדרין בימי אביפא לירובליש ששל זה אמרו בריה ליא ומחניות לירושלים ואז היה דרן ימן כנבים במשון בן כגל ובהלמוד שבה מיי למכי הלל ושמשון נמליכל ושמשון נהנו כשילוה וכזה מסילקה המיהח כוחבי קורות ישראל מדוע לא נמלא שום חקיה ושים דבר נמליחל כנכים בכחבה וממנו ים זכרונוה רכים.

הל פלכום *) וכן פכו פסיסום ספסקן פליו פנימים דבות להפיהו וילא להספו ולמסכו (אנאכעית) ועשו לכם אפושום סנהדרון כאלם פעמים רכוה לעם האורך ויששו וימסלוי כנפתרה פים בגלום ולא עשה כלום היה אז גם בעצין המשפע צלחום ולא סדרים ני 6 ובשתון כי 28 שים, כי בישים האלם אשר בית דון הגדול השנהדרון האשישית המבשרים כי חשישות ועצות (בעשיושע) כחים להמיהו היו שעמים דגית כחשר דאו לפלטים אך ידאו משני העם וובקשו למשצו כאצר היא כלא העם שניבוחיו כאשר הולי כל ה שנים) במו כמהו ייב 14: ויצח הפרובים ודיוניו עליו לחברו וכן במקום השרושים כי תפא בכבת וחלל את השבת לדעתם (אשר רק פקוח נשש דוחה שבת ולא התובם כסק עלי להמימו עוד ימים הרכם קודם השיםחו. ום כופים פנהנו בדברי פלפום כמסופר שם. וכן מיוסגן "א כניל דאים מפורשם כי ביה דין של יש כאל השנהדרך באנינו שמעמה מסיו, זה מוכה למדי כי הכשימה למיחה ושים הניכוהו מיקו סבחוב שם כייב 71: ויאתרו (סיינו שכולם אתרו) שם לנו שוד לבקש נידים כלא במו המבשרים כאשרים, וכן הכיא דאים שלוקם שלא הושיר ששק השנהדרון ולא דאש בססכו "בישות תנצרת" בלסון אשכתה ואותר כי כדד של ישראל לא ששקה אש דינו כלל למיסם, והצים לפים מוחק פי י"ם שלם הציר כלל מסים לם פשק מן המנהדכון

פניו מימד כח"ם יותן בפסיק 53 ויועלו ימדיו להמיסו ונוי. ועל הסנהדרין היאם סים כן בעצור כי כם כיו מולע דוד ומבי ג'יב על מלכום צים דוד (בלא כסכסים כנשם בכמשם שים מז שמעון בן כלל מבי כבן נמליאל ביכן*) ומנו כומים מבנו ים שום שם שם שם התשורה ויכול לביום גיב כי כם לא כיו מסכימים לכלון קישא כי ציה סיי, ולכן השנכדרון הקדומה הגנהגה מכל קהל ישראל והכניא בראשם לא ישלם ומן הכמוג הזה ביוחנן את 47 שהקהילו סנהדרין העלים עינו ד"ר המבורגעד הסיכדרון לריכים לפטופ לפי החולה וכם הכשימיהו לפי החולה כמו שיחבאר לכילן. ידברו גם משי מדקום ולוקם. ואף כי קופא יעץ להמינה בעבור כרומיים, אולם בנהדרון חדשה בבים המקדש בירושליבו וקיפש ישן חומם להמיהו וחם השיננו ושפקו שעווינו זרש דוד כניל). ועליכן הוכנה קושה והמשבטה ההוה או הפניבים לבייו. כבן צמליאל שלא הסטים לעלה הנסנים (מעשי השליחה כי 35) ובודאי גם אביו מפקום גורם סיינו רק בנים כמקדם לדיך לפסוק דדין ולא חוץ לירופלים בחניום של בהלמוד מבודם זרם הי שיב לא דנו בלל אף

בים מסורי

פמר כלכום סבול ספול שם אין ושיש בי כי משים אין לריך המראש, וכן הדין כולם ולא לאה בשנהדרין שיז אי ושיש בי כי משים אין לריך המראש, וכן הדין כולם מאייביש הוא ספול שיז אי ושיש בי כי משים אין לריך המראש, וכן הדין כולם

נב מונה זה על מברך כבם מימי בלו. לם פשם הכחוד) כי מנדף הייני כחשר מפשל

נם המחנה מחום מנדף ונוי (מה שמיבו בזם לי מקופ לה המדבר כדנרי יזוע ? היא מנדף במשנה ומלמוד הוא מכרך (מקל:) אם השם אבל לא המדבר כדנרי יזוע ? אינה קושא כול, כי כולא אמו כואים במשר במדבר מיו 80 והמש אשר העדה כיי למה ונוי אם סי הוא מנדף ונוי (מה שמיבו בזם לי מקופא במכהדרן סיד מידי

נם כשאלם ששאל במבורגער אין בתשימושו געבור שבוא מנדף (מכי כיו 65)

ועל כן בקסו עדות שקל, להשים דעם פלשום. ובזה יהורן גיד שם שהקשה כתבורנער אם גים דין של ישראל בשכן הדין אתר ובזה יהורן גיד שם שהקשה כתבורנער אם במשנה שכהדרין פישה ולפי שה שהיאלר

יספרו במבברים מהי כין 4, מדקום ייד א', שומנו למשו צעלמה ולמדינו ויהודה המבברים מהי כין 4, מדקום ייד א', שומנו למשו צעלמה ולשדינו ויהודה המהדרין וגמרו בחייב מים בים במדר ולמ צמי ההמון (לוקם כ"ל למים יד מוכי מים המהדרין וגמרו בחייב מים והיה כי בשם המלווה זה המששם היה למים יד מוכי יד מר מים במותיו וגויי (מישי בדינו ביות וביות מיים הכי במשם המלווה זה המששב היה למים יד מוכי יד מר מיים במים ביות מיים ביות מיים הכי במשם המלווה היות במים ביות למים ביות ביות וביות וביות וביות מיים ביות מיי

משרובין כים כי ממום בחלמוד כי דברי מושרים מדברי הוכה בדבבי מוקרים כן בשובר עלים, היה מחקה ולי מק מלקה לחייב לחוץ לה בשובר עליםן היה מחקה בי מתר בדברי מושרים לה מחל מורכ בי מתר בדברי מושרים לה מחל מורכ בי מתר בדברי מושרים להתר כן מורך בקשק בבשלים ידים ובשמה שלום ידי ובשל לה להיו מבי לה להיו לה להיו בבי משרם מחל במורב מחלץ בי היהודים להתר לן מור בקשק בבשלים ידים ובשמה שלום ידי ובקלו לה להיו כל מורכ בי משבר מחל בדור מחלים להתר לן מורכ להיו בשל להיו לבי מבים לה ביו מבים לה ביו מבים לה ביו בשל בי ביו להיו ביו מבים להיו ובן ביו להיו ביו מבים להיו ביו מורכ ביו מה ששאל המפורנעת (האריו דיר מנדות מחשבים לכהסן המודי) חם כול משחת מה ששאל המפורנעת (האריו דיר מנדות מחשבים בכחם מנינים כלא דון מי החדובות אם הם שמת לנה לחודי השחשה בכחם מנינים כלא דון מתחיבות אם הם שמת לנה לחודי השחשה בכחם מנינים כלא דון מתחה שאלו מושלא שביד אינו חייב עד שיעשה בהולאו או שוכה ללא בדי אינו חייב עד שיעשה באורות הוא ישורה ללארים עון בהולאו מו בעון בשור בשנון באלח בצבת כלא ישוע משם גם כן בהולאו והו לאחרים עון בהולאו כל מי השנון באורות הוא ישוע לעדים עון בהולאו מו בענון בשור בשנון באלח בצבת הלא בעבור השבה (מא ייב ובחוקם בי מולאו בבת בשנון לעדים אורות אורות לא נאון ויהבה") ובחמה בענות השבות במארי) וכן מלא האורות לא נאון ויהבה") ובחמה בכתורתות עלא חומן ביו במאכום בא מחשבון בעולה ואורות לא נאון ויהבה") ובחמה בכתורתות ואורות לא מאון ויהבה" ובחמה בבות המארון והבהיא לאום משחת במאור במארון והבאור מאום משום משור במארון והבאורות לא באור משור באורות באורות האורות האורות

Institutum Delitzschianum

大学 一大学 一大学 一大学

ist zu den beigesetzten Preisen zu haben:

Das hebräische Neue Testament von Franz Delitzsch, G. Dalman, Duodezausgabe, Aufl. 11 (1892). Mk. 1. im Auftr. der Brit. Bibel-Gesellschaft herausgegeben von Oktavansgabe, Antl. 12 (1901). Mk. 2.

J. Lichtenstein's Kommentar zum Neuen Testament:

Markus und Lukas (1896), 46 S. 40 Pr. Matthäus (1891) 56 S. 60 Pf.

Johannes (1897). 40 S. 40 Pf.

Apostelgeschichte (1898). 47 S. 40 Pf.

Korinther, Galater. Epheser. Philipper. Kölosser (1901) 64 S. Römerbrief (1898), 39 S. 40 Pf.

Isch Jehudi (M. 6.). Matthäns, hebt, von Fr. Delitzsch

mit Übersetzung und Erklärung in jüdischer Sprache.

Berith Am, em Monatsblatt zur Belehrung und Unterhaltung, Gordon von Prof. G. Dalman. Jahresabonnement Mk. 2. in Judisch-deutsch herausgegehen in Verbindung mit Ph.

Adresse: Institutum Delitzschianum, Leipzig. 49 Brüderstrasse.

> לביאור מעשי השליחים מיו 29 מהר מלות כמדבר כים מי, אל בסלמוד של זה היכא דסלחו כולי עלמא לא סליני דחייב דבחים לא חעשה לך סשל כי שובה שלמו לש"ז ומסיח לבני אדם לפבדו) ד' מאיד מחיב וד' יהודה סופר ואמרו לישום זי גם זה חינם קושים כלל כי שם חמרו בברייקם: יהחומר בחו ושבדוני (ברשיי מחייב וסיכודים לזו כים דעתם כד' מאיר. ואף כי ישום לא אמר באו ועבדוני באייו פליני בדבורא בטלמא ר"מ סבר דבורא מילמא בוא וכי יהודה סבר דבורא לאו מילמא חשים לעצמו לא שמעו לים אינען האמרי מאי שנא איכו מיק דידן וכן אמרן מיסודים בתפורגער על זה כלא אמרו בסככדרון ס"א א' כעוסם עצמו לאוה פשור ממרסה כי מקץ כיא בטוסו, ודברי ספרום - במספסים ני 22 הן מפה אמר וגוי נכיא יקה לכם בבמו (פי דעבור זכומו) אך כם דמופו על שם סופו על דדך שאמרו בשבה בכהדרון ולם נמנה אף בכל בשורם יוחנן שיאשר להחשל! איוי אך אשר שיחשללו לאלפים האב כוא. ואם אף כי לא שבמו אח ישוע כלל נחייו וחסא רק בדפור בעלמא") כלא ר"ע הש השבת גם אמר כי האלהים הוא אניו וידמה לאלהים (וכן שוה שם " 38) והקשה ינו' ועמיש שם. וביוחק ה' 18 אומר אז יוסישו היסורים לכקש אש משו אבר חלל וא שמד לנכד השרשים בהור זכן משכה אלא בחור נכיא שליח משי לכפל דבריהם פי לוקם יינ 88 על מאמר ישום כי לא יהק שאבד נכיא ממון לירושלים עיש, כי הוא להיום שדם אומו כדין זכן שמכה אבל לבסוף דם אומו כדין נכיא כשקר כמיש בציאור שים ב' בגן סוכר ומוכם שנדון על שם סופו שיש. ועלה כשים כחקם מני.

כי ספור החלמוד בסכהדרון מינ א' ישוע כשף והסים והרים אם יבראל כוא בקר גמור בנחחדם כימים האמרונים והמשפילים החדשים מבני ישראל יודעים

ום, בכשבי שולדום ישוע בזה.

לכם סיינו לבני ישראל, ציל: וכן אמר הכהוב (יוקרא כי 35) אבר הגדלמי לכם לביאור רומיים ייוד 2 (צד יים שוכה 26): חתר מנות ממלים כם

לטמא ונו'. (ומה שנמל בש נח חי 20 בהמה המסורה ועוף המחור הוא

לשנין קרבנות שים).

לביאור רומיים דיב 19: חתר מלום חלכים ישפשם מים, ציל: וכן זכרים

בי על פסוק עם אלבי שברכם שבים מחלה לגרים שים.

וודנום כי במוכו (22 דרים כיבל לבים הידנום כי בים להכים הידנום

ימשו שונחי כי מיש.

למבוד מש?

לביאור דומיים ד' 17: חתר שלום לחומות כו' מים, פל: ונסוכם פיפ

(קדמוניוה כ' 8) מספר כי אים יהודי בא ממצרים ועמו המון רב ועשה עצמו למשית

םעשי השליחים ביא 28: כלם כמצרי פכה ונו, יוסיפון לדומיים

ונסהלים קיו 28 זבחי מהים.

נפח וכן כשם כאלהים, אך כעבור בהשחברות עם הנוף וכל בגילוי שלה כק פיי כל הנשח ממעל כמים כווסר עים ויסם כחשיו וגו' כל הנשח מעלשותו כי זה כום מדד כהחברוחו עם הגיף ונילויו בנוף כי לדעה חבמי ישראל כל נפש כאושים ככל שרשים. וכמדש כזה ביומנן א' 14 בשי והדכר יהיה בשר פיש. ומה כגילוי בניף סים כדכך כן אדם לאכול ולשחות ובף וצלשוננו נאמר על זם שקכל עבע לב יכים לו דמום אלסים כי אם דמום עבר ויכים דומם לבני אום אלסים בל א מן דמום כאלבים אשר עליו (ענמאישעדש) וילבש דמוח עבר שנתגלה צבחים איש בשלל כר' סעדים גאון באשומים ודישוח שלו על זה כי איך יסהפך מם שאין לו פנין לשנון ואיננו צוכם לצוכם ואלסום לסבע מדם שיאנש ווכעב ויצמא וכוי לא קשם כלל משמדו והשוניתו (וכן כאוי לספסיק מלס האליא ביונים) כבן אדש דפיינו של

6) בי יהיה בלבבם כמו בלבב המשיח, זים לפי מינים נדקרוק.6) לא חשב לו לשלל ונו׳, מול למן מלינה על דרך סבמוב (סטלים) "כי אם הפשים את עצמו וילבש דמות עבד, פי הסום עניין) בי אם הפשים את עצמו וילבש דמות כוים) שם אנכי ונוי כמולא שלל רב, והכונה שלא שמח על זה כעל של כב ויכיה די לו בוה בהוא שוה לאלהים, כי אם השבים אם עצמו וגוי למען כל בני האדם להושים.

בלבון יון). ועל דכך זה נמצא במשי שמחום פ"מ באשרו שם על רבי עקיבא בי $oldsymbol{4}$ עיש, ויקרא אלל הטלרים הראשונים מוחהעדות (מארשירער שאד, שארשיריא היא עדוש $oldsymbol{4}$ למשן השדות למזום ולמחום אומם גדם בקדושים וכן הוא בחוץ יומגן ייב 11 ומוסרים נסשם שלים, וכן מה שאמר שם בלוקם פסוק 16 וימישו מכם, הוא הכל כמו לעדום לכם במדקום כמיל, לכדאום לגוים כי אמונם המשיח אמונה אשם כיא סווק לשונה לליזה ארך נהכנו הקדובים כוי ועשיים בזה עוד בביאור קולסים א' 4.4 עיים, שבסכג למוסה כוז שיש ועמשש ביוחקן ייג 34 בהשכה. וכשלו בזה שאלות הסכל בעל

בשמהו למדון ונמן לו פשלמן כשיים וכארן כמו שמשר ספרום במעשי השלמים כי מאד וימן לו שם ומלם על כל שם אבר בשם ישוע הכלע כל ברך ונח סיים אך האמח כוא בבוגם שולום שה בתבחוב נמשך ניחד שהאלחים הגניהו לתעתם) שקבל באלן לעצמו גם כן כחצלכי, צום אין הגבהם לו לעצמו כלל לפצם לדמומו מראשונה לעי אדם השנימי, ומה לו בזה אשל לצוש נוסו (או גם כשו מצמו שבשפל פנחו ללטים כנפיכו מאד בפעור כשבור או מש שבנבים אלים מנציכו מאד בפעור משבבים אלים במ דמוש עבד וידמם לכן אדש ונול, ועל כן גם האלמים סגניהו מאד וגיז היינו שיה כום שניף הלחגחש הנותי שנות כים בדמות מלחים שום לאנטים (ששוק 8) וילבש אי אפשר לפרם סכ כן בכרי פה כבמדבר מן החמים ידבר מן פנימוכו האדם הפצימי פצשרו כי מדכך וכחפוֹה ברותיות וכמ"ש ביוחגן איז 5 בניאורי פניש. ואולם לדכשי צעלותו לשמים, שבא למדרניתו הראשונה שהיה לו פרש לכשו דתוש עבד ואף בנושו שהנמבסה המוברס פה לחשלים פששת כארן (שהשמיל עצמו עד הצליפה) היא התבסה

地震の関係の関係の概念の表現であるとなっている。これのないのでは、日本のは、日本のは、日本の本人では、「最からなっている」となっている。これのない。

9) על כן גם האלחים הגבוהו מאד כאל ונויג ממשפים פרסו ירד עליו כיונס ומתם עליו ומתלא אומו לבלי מדם (יומון ג' 34 אחל ולמליכו ומפהם יובן שיון הקרואה אני אני למה מזבחיי בעבור כי רוח אלהי שבקרבו. אשר כון פאי גבורה יוצאה שמו בעושה בו כמו שספרו מרקום כ' 30 ולוקם מ' 46. הואגאש כי האלהות ידע כק נסעלם בשומו אבל בנוף לא נתגלה כלל, ועעשי הנשלאוש לשי כום אלהי שבקבו לכני מדם (יותון ני 81) אבל לא לשי שבע אלסות של אך 10 ומכקום אם 18 ובכשה מקומות שלא משאם כק למי מבעו האוובית אך בתרקום יים אצל ההאנה עים בציאורנו. וגם משני הגסלאות צלו כבר נחבאר ביוחק כק פעניני צרכי האלסיב, אבל כתה שמגע לציכי הגוך הגשמי לא ידע כמו שנראש מנקף תלמעלם בקשור עם אור המוח, וגם אף בידיעמו שירע הכל בניל לא כיה ים האלפים. וגם זם לא פל ידי כלי פשוח כי הם לא יכלכיו את האלפום אך בדכך אם הפצע האלהים בהימברופו לנוף כשמי ונשאר אצלו אך במוחו בהעלה ההברה והידיפה ידישמו במותו אכל בנמינס מעשוו והנכנומיו כים כן אדש, בעכוכ שמסשים מעלחו אני ופאב אחד אנחנו או נפרם היות אברכם אני כוא (בם חי 68) כבל בנחירם אלמוח ישוע כק כדבר סידועה שידע כבל (אלוויסער) וכן מה שאמר (שם א 80) פערואן נאך) אך כאפא כשננים כיטב נראם כי יותגן לא אמר ככל פכרו מענין ונדחה מזם כי דולה בזם לפורום אלהום ישום לשי מה שהיה בנומו גם כן (ייידשר תם כקרכ החדם וכן שיז 80 מחם ידעמו כי כל ידעת ונוי נחמון כי מחלהים ולה אחד האלשים. והדבר כזה ראוי לבאר שה במקצה כי מדברי יוהון כ' 26 כי הוא ידע כבים מחבמי זשנינו. זלכן חמל (חככנים יי 18) מדוע לךחחי לי מוב חין מוב גלחי בפהמבכו עם הגוף ויהי לבן חדם ממש בפכם אושים וכן דעה פאחטיים וחכמים עצמו והסיר (לסי כגילוי בגיף) מעצמו אם הטצע האלהום ונעשה בכמיי נש אדם בשבע האנושים, שרם אז משליו ומש נשחר מעיכיו.

משן שמי וסיחם לכל כל לעדום פיי שולה הארה חגם לכם למען העדות אל הגוים

ומלכים מובאו למעני לעדות לכם. וכן לוקם כ"א 12 ולפני כל אלה ישלחו בכם את האדון במדקום ייצ 9 כי ימסרו אהכם לסנסדריות וסנימם בכמי כנפיות ולפני מוסלים

29) בי ניתן לכם להתענות בעד המשיח, הופינה הואם מהאלהים הוא כמוכאה

ידיהם ויכדשו וימשכו אחבם לצמי כנשוח ואל במי כלאים יחובאו לפני מלכים ומועלים

כנוף פיכיש לה שבע אמשים כידוע. וכן אצו הלאנאש (דבר כי) לפי גילויו בנוף אדם לא

כמגלם במשלכתו כי אם כן הגוף מגשמי יכפל וחים כלא הים ועל כן השציע אח

אל הפיליפים ב

A CONTRACTOR OF THE PARTY OF TH

וכל לשון תורה כי ארון הוא ישוע המשיח לכבור אלהים לאלהים ומדק לאמנים היחוד (מאנאפטישחום) וגראם כשמי לשווח, אך שזה לכבוד האבני הופיף הדברים כאלה להוציא מלכות היהודים שאומרים שוהו פחיהות הכבוד יוהק י"ב 23 וכדומה הרצה.

כי בחיץ כיה עוד בצחים עבד וכל המחנים שלער ביוחגן שי ה' יכוון על המחנום משה אבי ונו, כי הכונה שם במסנום שכליום כמו שפיכו המשכשים אכל לא צממצלה יל במל מחרי מוחו על הצליכה ממה במחר בילון (בהי יום 27 לים בכל מפסי המים בש בים מים למשן יבים מדון גם של המחים גם של החיים מאד וישם אומו לאדון בשמים וכאכן כמיש שאול אל כרומיים ייד 9 כי סוב 6 במבים ולא בימה ד האל כלל משלקה מים (ומים מולים בשבוק 6 כהן לו המחשלה מעולם על כל לצחיו. אך כי הוא קודם מוחו על הצליבה היה כה וכמו שמפים פולום פה וכל לשון מודה כי מדון הול ישיע 10) אשר בשם ישוע כליל לפי כיונים כי פי מלח בעל הום חבר כמו כם במפשלה וכמו שמשה בחזון יותון ני 21 כחשר מחשי גם אנה וחשב שם וכמ"ש בם בפיחורי עיש סיטב. אך חתרי מומו קבל ככל ושנה לחלכים יוכהו (20 ביקבל אחרי מוהו ומקומהו וכמים שם ושוד מעשים נדולים שאלה יוכהו (20 ביקבל סלב מחו לכן לי כל שלכן ונוי שלו וכן לשלמלם שמש בים המתבלם (שי יומון מי 64 שספת הוא אלבי ישראל) אך אחרי מומו על הצליכה האלהים הנפיהו לל סיס נקרם בם חדון כלל ושל כן צני שכחל לחידשו כלל ממנו לה ודה שליו כלל לאלבים הוא בענין דמום אלבים בשלמוכו ומכוחו כמכואר, בינליו אבל לא בממשלה) כלי המעשה ביד כי הלב שבר בידו בדם העולם (יומנן 6 3) ועל ידו הנהיב ככל כנבישים מיצ פיד כי סמו סמקוכלים כאומרים כי שליף כשני כוא שר כמולם וכקביה סמשות ונוי, ועד"ו סמה דברון אל העברים אי מיש, כי ככר נמכאר בששרי למודי כח הגיף ינבר על כח השכלי חשר במוח ויפול בחשח. ויש היכני שהשמן לח ידע כלל נו בשבע החלכים כק בעומה ועל כן היה הנסיון ברעבון נדול חלכעים יום חשר נרכת כסמן ממנו שהוא הלאנאם, אינו קשה לפי מה שנתנאר נסמוק 7 שלא היה הלשום באם נשתים שם בצולוני שום, נמוש שם בשל מוום שום בשל שונה של היום להיו להיו ישנ 6 וכן שם יות 26 פים בניחוכנו. ולשי המכוחכ מוכן בשומות מה שהשמן. נשה אבי על כסאו וכדועה, ועל כן לא אתר כאדון שניא אדון התקדם בתחי יבקבו ויהפללו אליו ויכרשו ברכם לפניובפור אדון ומופל בשמים ובארן יכחו פנמלא יותן נ' 21) חם כול פשיטי שנפשה לתרי מום במשיח, ועל כן עום במשיחים משםה בחור משני לחלך (שינטרלולום בלשון יון) וישם שם שבי של כשלו (יוון וכמים בניחור מייער שם וכמו שנתבחר בכיחורנו. (ה' קרינמים מ"ו 25) ונו' (לוקם ד' 6) כי שוד לא כים מושל בארן ואומר אליו כי נמשרם בידי הייני מן לוכו ויפתר חליו כך פון כל הממשלם כולש ונוי כי נמשרם צידי ונמסים לפשר מחשן נכחה מקומות גם בדבני ספרי ברים החדבה, ואם המאל על דברי פילום פה שקבל בכול הללולם. ישי בענין הרמה החשים כם' למודי הגניאים מיה פיד באורך. 36 וכממי בסוטו,

שבר הנצחון (שבוק 14) ויסים חמיד נים למאח משועה נסשו (לחעלם די 12) ויסים כי לפחת מפלח דבן ואל האדם משוקשו, על כן יהים האדם דודף חמיד אם מפדש המחבר הידוע (חצום שיב מיד וכן בברכום כים חי) חל מחמן בשמך עד יוכ שוקל.

שהשכםתי אבל ארדוף אולי אשיג וגוי, יכנס סה כזכניו לבום ליסוד 11) אולי אוכל להגיע אל תחית הסתים לא כאלו שהשגתי או כחדשם לשי דנגי שושיף לאשר אה סכל כל אשר בשילם כלי הבדל. ובכן.

8) וגם: אני חושב את הכל לחסרון וגוי, כאל לפי סוגים, וכן נספסקס מן התלמדים מפני שמילה שמלמדים אם הגוים שלא בדברי פולום, כידוש, ועיב אומד כי אנחני השבני המילה וגוי אכל המלחדים השם כס כק בני החחוך שחשנו בשכש בחב. המינה בים פונים והסגה בני המינה) כמו המימר מוסרו מן השועים הכעים להכה מבום כבונה שה להזהל מן המחוך כיינו מן בני החחוך (כמו בסטוק 3 כי אנמנו כש חחוך בעלמס (צעלבנידונג) באים אשר לא יאמן בחבים ואינו עובד אה האלוטים בכוס ואין לו מולה כלב כשי הרוח (דומיים בי 29 מים) או מולמו הוא כק חהיך בחוב. הבון שם יבוין נייכ של המילם כק שכוח בנשין במוק שהשלה חלל שלוש הוח כך 2) הזהרו בון התתוך, הכון הוא כמים צפונים בפואור מייער כי מלכ

15) בני אלהום אין סום כם בתוך דור עקש ומתלתל, יכנו על הכזוכ ימוקאל במקום אחר (יים 31) ועשו לכם לב חדם ונוחחדם ולמם המוכו בים יבראל. בצחורהו כי לא המבטי הבסירם על האדם מכל וכל. והאדם צרך להכין לכו ולכן אמר מת משר פחקן של של דכך המיל. אבל הכבה שלב צריכם לסיוח מן האבי גם יחקאל (ליו כייו) ורום מדשם אמן בקרבכסונוי ואש רומי אמן בקרבכס ובסידי שעודדו במלחמתו עם בילדאל ויכים לו לצון וחשק גמול כניל ובשלט ליסמאמים במשיח בום המשים הוא שחר בהם לכל שוב ובמים לרומיים הי ובכמה מקומוה, וכמו האמר של אדם מסגבר עליו בשל יום לסמיסו ופלמלם בקצים עחלו פינו ישל לו פיי. סייט מים) אני כי מלמדן לכועיל מדרים בדרך חלך, וכן אמרו בשוכה כייב עיב יבדו מסייפון לוחי, וכמכוה יי פיב בדרך שלדם רולה לילך מוליכון לוחו שנאמל (יבשיה לתשופשבט. ודבריו המה פל דרך שאמרו גם כן בחלמוד יומא ליח שיב הבא לישרה המשק ומשום האירך למשומה והן בהששולה שאמה אשר הנמר צלי שמעום וההיה צחשן כגמור וכן בנמר השעולה, כיינו שלא תשארו בלי נמר כן שלא יכא אשישש פדאר ימום נשצם ועישהם לא חהא לביק כי אלהים יהיה נשצם ויפייע אותם הן בס שאל המאשו בענות שהוא אינו אצלם להמשלל געדם ולחזק לבכם כי רצונו, כום נמינת שעם על אמנו בכחוב הקודם חינעו לתמיעת נסשומים ויאמת (דברים ליוב 5) שחם לו לא בניו מופס דור מקד ושאמל, והם יסמו מום.

בי האלחים הוא השועל בכם גם לחשוץ גם לשעול אלטים כי כום משן בום כי כום למר שב לימיני ונוי (מכלים קיי) של דרך (באם בי לי) כי מכנדי מבבד וכיומה.

אל יהפוליפים ב ג

State

.cru 21 7

מי 6 מדום כמשים, כי העדום על כמשיח מבימה לעדום על האלהים כמים למעלה 1) את עדות האלחים, פי פה שמטידים לנחגו על פחלפים כמים לפפלפ

הים (שטוק 20) שאיננה לפי רות הפלסים וכמים לפלן צ' 7,6 מיש.

יתם כסשול "אם סחשות» (ציונים שלהדיטקא) יפוגב של סבחוג הקודם ואכתע משתישים אם כחשית, ואשר סם למקוראים אותו קוראים ומשמישים אם כחשית וגוף. רבים החכטים ונוי, שיי שלא רכים צייכם סטכמים לטי הבשר חיינו בסבמת העולם 26) את קריאתכם, פי הניפו שני קרם ממנים מף לפי פעמדכם מיל. שלא

אבל למקוראים ונו' את המשיח אשר הוא נכורת אלהים ונו', של ידי סכלות.

מלכם דברים כחבים כמו שפום שוברי האלילים או שמום שלוסופי יון, ועשב כא השיי להשיע את העולם עיי סכלות הקריאה של גשוכת המשית. בטבלות למי היוניתלהעמיק אשר גולב כאדם לא ככיר העולם את האלחים כי להפך כיו תכמים להרש ויבדו

בחכמה (יומר מון לכמחק פ"י החבמה), פ"י חבמה אלהים חדה ועשחה אשד פ"י החבמה 21) בי אחר אשר בחכטת האלהים לא ידע העולם את. האלהים

20) איה חכם איה סופר איה דורש העולם הוה נוו, הוא לשון שולים על דרך המליאש לקוח מששיה ליני יית, וחוא אמר זה מול חשמי כגוים, ובמלח איה פוסר כיון גם על היסודים כמיש בשטוק 22 כי היסודים שואלים לכם אוח וגו'. לו ליזם דבר ע"ם.

מרגום כשבעים. וגלאם מן היונית שפירשו ופנה נבומים אסחיר מלשון סחירה של ביין 19) כי כן כתוב אאבר תכשת חכשום ונוי, כוח נישמים כיש ייד לשי כנכלה להלן מיי מיז ססוק 8. אבל לפי הנרשם נשוף האגרם כמב אומו געיר שיליםי במקדונים.

צלילוח קודינחום, וכשקומוס שלנו כיינו גלילוח אסשום שבם כתג סולום כאגרה כואת 2) בכל סקום שלהם ושלנו, פי המקומום ששיכים לקהלת קרכמים סיינו

הראשונה אל הנורינתים.

כמח כזה שסוח הנאמן במשמכתו ועוכד כחמונה.

ים באם לוח עוד יבקש מן הסוכנים להמצא נאמן, כאל לפייניות. ואחתונ זים פרשו שלח כן נמשך של כמשרמין ככף, יישב כמשרמיי והכן.

כמשיח וכן גם פנמנו וכוח כמו דבלין לפלן כשנים יי ד חם כוח למשיח כן גם כשוק 6) כמשרמי כמשים ונוי ומלם כן נמשך של סימן הקודם נפופו וחמם של

(1) כן יחשב איש אותנו ונוי, פיי מכלוי לכל לים לפשוב לומנו לומי ולפלום

מחשבות חדב, וחולם שולום הכיחו לפי כשנה כדכני.

20) ה' יורע מחשבות חכמים ונו', הוא בהכלים 5"ד א' ופם כמוב וכן כמחי נ' 12 מ"ם.

וכן בחשים של כל מים כללפים ולם כלם. וכן ביששים שיו 15 כי הכם כי בלש יבא ונא נים בים בים בים בים בים בים בים בי כשפה קש ולהם חומם היום הכם חמד כי ונוי. וכן מעשה כל חוש יראה חי מם יכיון על הכחוב במלחכי ני יים כי הנה חים בח בוער כחנול והי כל זדים וכל עומה

פמשים (שסוק 15) ואולם יש מדרינות גבור מעל גבור כמים בביאור מסי יי 8) יקבל את שברו כפי עםלו, אף שמוש למי שולש ניפועת 13) מעשה כל איש יגלה כי היום יכררהו כי באש יראה ונין, סים באורך. וכיים בכיאור מייער שם בפשוק 15 בהערם. ומיש בשי עמלו --- עמיש צשנים לקורינחים כי 10 כזה. וכן שם סי 6 הזורע בלמלום ונוי.

(לומיים מ' 9) כי לוח המשיח וכוח המנסים אחד הוא ש"ש.

מבל כלדם ככוחני ונו׳ פי׳ בים לו כום האלכים וכולך אמריו, וכמ"ם בססוק 16 ואלמנו יש לנו כוח הי, ויש נוכסים שם כוח המשיח, וכבר אתר שילים

14) האדם הנפשי כיה לפי שינית (ששיכיקום) שיי שהולך אחד נשעו השבעית, ובספסקס החושה העמיק הלוהם העבעי פי שחולך רק אחר עבעו מלידה וכפן. בכתה מכומות.

ככמוב כן חשר שין לא כאמה אלשך אלשים שבקבים ששינו חבל שאדם אין בכתו לם שמעו לם סחינו עין לם כחסם שלמים זולהך יעשה למחבה לו, ושכשו סרבתים הקדמונים של שולם הכח כמים בחלמוד שבם סייב שים ובפנהדרון ליים ח'י ופרבו בלב בשישית, כי דרך שלום חשיד להביא הכמוכים לשי הבוונה והביאור כמיש גביאורו ולא עלה על לב אדם ונון, סום סעסקם מן מנום לם כחינו שסום קבנם להשינו בעולם הזם מם שכאלפים יפשם למחכה לו, ופולום ביארהו יפי דרכו על המשיח.

פ) כי מם ככמוב מבר עין לם כמהם ונו׳ הום בחוב ביבעים סיד ג׳ ומעולם

הראשונה אל הקורינתים כ' נ' ד'

שמשר למען - יוסרו - (ולפי סיונים - שם, סיינו יסורים - כמו שכאפ ייסר - אם בנו י כלה מדכניו שם בנאטונה אל מימוחיום א' 90 אמר ממרחים לסמן וממן יושרותה מים. למען יושע אל כשמן והוא המכם אומו גבל מכם יסורים ולהום וזהו לאכדן כבשר. ועל דכך זה במלמוס כמו סיפודים כמס) שכתרימו את כחים וממרוהן חל כשמן מיד שנמכר חיוב (בי לא יכלו לעשום דבר - כגד לצון הממשלה מהיחה - ממשלה האליל ועייב החנהגו בימיסוהו בשנמם שפיו לא בייך מנח למסור אלא הכונה שהיה אצלם מין חום חחור הרוח וני סיום שמסוך כלרום שיכחו שליו יחור כחשוכה וכן

6) למסור את האיש ההוא לשמן לאבד את הבשר וני', מין ככוכה בני נק כידוע.

וכני כח ובין לשר לא המילה. וממילא יוצא מום כי בשכליום מחוייבים נם בענים (מאראלישע) מופים כב, שכרי לקיהם אשת אניו אתרי מופו אין שם של ומוסר שם (שפוק כייו) שהכנמנים נמנשו עבור חשם המריות, וכום מפתר שולום פה פשר פנוים, ופיא עוד פתלום בני גם כמ"ש כפנסדלין כיו עיב וכאשר אנו רואים בחודם כי פולום בלפודיו עשם הפכד בין המנוח המסשיות (שבישמאישלש) ובין השכיים בנוים אין כמום כי שמנו איזם מצוח בני מה. ומזם נכאם בעליל כי פעצרים המושנים סעכיום (ולם רק לשם שים לבדם) שבחולה ויקלם מיח וכח"ש בחולשל שכן בפן סשליחים על כגוים (מעשי כשליחים פיז 20). כי זמת במכך שם כילל כל פרשת ופנים לו ולם כשכ שבר פולום כך שו פה בשם זמת וכום כי זמת כמבושר כלבורי שאפרכ כחודה על הגר בחושב (כי בחורה אין דק גד מושב) 'כפילו השליחיש על שהשלומים סמטו האיסור על מיש צמורם שם (ששוק כיזי) והגר הגר בחרכם וכל מה אביו. נחוק למונס שלו כלא בברים החדשה לא נמצא כאיסור של לקיחש העריום, לאפרו, אך פולום וכשלימים עשו הפרד נין המלום שהפילה החורה על

1) וונות אשר בנוים אין כמוה ער שיקח איש את אשת

מחדשם מדעתן ולם קבלהו וניתן לך מלחרים המורים.

ופן ישכאל שמית יים יי) מן כאמרים. ופלה בירך אשר לא בתן לך, כיים ד) בי מי הפליא אותך, פי הכדיל אוכך (מלמון לבר יפלה הי בין פלרים וכן השתיק דשלישם בההשחקה החדשה כשם חים לנגד רשהו.

, החמד (איבער איינען) שיתנחם בגלו ובעבורו והוא הסבה של נאוחו כתישן שילון בסשר צפחול נגד אשולום חם באסולום נגד שולום. באים שי אים יום כאבר בגלל המלים פישן והיינו שיהגלה שמו (ואינו נכון שפי בניאור פייעד פיר איינען פיש).

משפרש דסיינו כל חים מכש יהצחה כמוכה אחד לנגד מוכה רמהו, כמו שוה יתגאם מן התנאו איש באחד לנגד רעהו, כאל למי סיונים, וסבונה מן מתנלו בעבורכם וגף.

מסעותי לדבר 6) ואת זאת, פיי פ"ם לכטי כקודם ופס כלי ופל אפולום

הראשונה אל הקורינתים ד' ה'

*) כמיש בודנים ליא בי במשנה שאל העלה לפני הקביה כי ועיש עול. מלכות החלכים (מסוק 10) שלף כי לפי מוכח הכוח והחמשה הכל מוחר בחבילה הן לח 12) הכל רשות לי ונוי, מכחר דכריו למעלה שחמר לז כשובחים ירשו

ששוח כל דע שצעולם כמו שאמרו נאשה רצים כם כננאסטיקער, ואומר שאל,ישעו ציה בי המשוח לם נעשה משרם המעם. ועי ברחשונה ליומון ג' 7 כזה.

אל תשיאו נפשותיכם זני פי לממד מכ כק כממוכה ילדק חים נוכל ידומיכם פיי שתושיבים אם אינם מאמינים (כמו ספוק 6) הנמאפים לאכםי הקבלבי.

כמים שולה וכדומה. וכמדדשי מכמי ישראל זכן כסשרי המקוכלים מסופר גם כן מנשילת סמלאכים מקדומתם ומכדם באדון כל סארן וכמבואר בפרקי דרי אליעזר סכיא ופכ"ב חכם ונו הן בקדושיו לם יחמין ושמים לם זכו בשיניו אף כי יחשב ונחלת חים שחם ילמין ובמלחכיו ישים מחלה אף שוכני נמי חמר ונוי וכן שם ס"ו די מה אנוש כי ולצא במששם, שנת אם סכמוב באינ די יין האמש מאלה יצדק ונו' כן בעבדיו לא לבשיי והר"ן שב. ומה ששאל בחזוק אמונה הלם הפלאכים אינם בעלי תומר לחשוא פר מנו מל מה הוכה לכם הקבידה כו וכן גים במדרים לים אין על פסוק היו של לדיקים לסיד ממחילתן של מלאכי כשרם ומלאכי כשרה שואלים אוחש ואומרים בירושלמי שמיד הקב"ה לבשה כים כי מצמ בר כהוא שמיד הקב"ה למשוח ממיפון סוכה לכם סקנייה לפי בסינם יכולים ליכנם בממיחם כו וכוכם בכשיי שם. וכן כום יושבין לפני שקניים כמלמיד לפני רבו לעסיד לבם שנם? ולם יכנף עוד מדרך יוכיו צמדצר פ"כ על פסוק כפה יחתר ליעקב ולישראל מה פעל אל רחה צלעם ישראל במלכוה כשמים נדול סום משנו ועי בחורה חל העברים סוף סיי אי. ובמדרש רנה כי יוחנן המשבל היה גדול שנביא ולא כה בילורי אהה גדול שיוחנן המסבל אך ככסן קף מגדול שניבישים הים נצעת מן המלקן ? ושכח דצרי השדון מיםי הים 11-9 ליים מלק שניך דוחות אם מוריך (ישמיה ל') ומלאבי השרם דואים אותם ושואלים אותם מכ 4) מושיבים אתם את הנטאסים כקהל, כליל כמו מעזרים ז' 11 ובחלמוד יומל פיזו ע"ב כדם סים עים. וע' בחגדה יכודם צוה.

יבראל נמצא כי בים דין של מעלה הם לדיקי הדור כו' פ"ש, וצעל חמק אמונה סער 6) הלא ידעתם כי נדין את הפלאכים ונו', כחוק למונה שלו כלפ ודינא יהיב לקדיםי שליוכין וזמנה ממה ונוי וסום מקביל סם להנחמר כספוק שי פיו על זה, ועפרא לסומים כי כן מנואר כדניאל ז' כ"צ פד די אחא עחיק יומיא יומנן כ' 4 ולכל כפלום ויופנים עליכם וסמשפם נקן כידם ונוי, וכדכרי מקובלי שנים עשר שנשי ישראל. וכמו שהאדון שופע גם הגוים כן גם הקדושם. וכן נחזון כאשר ישב גן האדם על כשא כבודו ששנו גם אחם על שנים עשר כשאום לשפוכ אק ככסוץ כמיו וכססוק כ"ו ודינה יחיב ע"ם ודו"ק.

28 מלא ידעתם כי הקדושים ידינו את העולם, כמים כממי ייע 92

שלנישהוננסססרחפש) לכלהי בדף עוד פים. ביום האדון ישוע, פי ככוחו לשמע השום.

משר ישו תר ולכן כשחים דעלים בההעדקה החדשה על כן ישי הכוומים.

פירושו כמו אשל וכמו יותון ייב 28 ודומיהם. ולכיך להעמיק שהשעה דמוקה מביה יעבר האל בעולם כזום כבוא המשיח שעם שנים. והיומל נפון בעיני כי מלח שאל ביוכים

כזים והבכים וכז', כי אין כחוקה בשם דנר (אללשם אית אוהאלשבאר) כי שבר שפעת דמוקה למטן הדעו באין להחיק בשום דבר כשח והכאלים יהיו כאלו אין להם וחאש אני אומר אמי (כי סמת דמוכף מעשה) פיי שאני אומר לכם זה ומודיע לכם 29) למען יהי הנשואים ונוי, יש פי כי השיי מדר הגתנא כן כי הפי דחוקה וקלכה למשן יהיו הכואים וגיי ואינו כשן בשיני, וים פכשו שישובצ על המאמל

ישדאל הוא רק בעבור לשמר מאים האלהים והגוים שלא לאשוו על. המילה פעורים, דשמי הוא שכונתו שה לאמר שאין המילם נחשבה כדעת כרבנים *) ואין העבלה נחשבה בדעם הגוים אך הפיקר כוא שמירם מליה האלהים ובכלל זה גם החילה, והמילה לבני גני וסם ני 18 כי 60 כבכילה החדםה וכדומה ופה ידבר מן שמיכם התצוח? ועיב סולום שנם דבריו סם מדבריו בכל מקום למשל לגלמים כי 6 שאמר כי 6ם האמונה ועל כן איש איש במשמרהו ישמד (פסוק 20) החולים במילחם והגוים בעכלתם.

19) אין המילה וחשבה ואין העכלה נחשבה כי אם לפחור מנוח האלהים. ממים בשלבי שיש.

נפלמוד יבחוח עיב אי וכבראשים לכם פמיו וכדומה עים. והכל יפלה פיהו בזה בםי 18) אל יםשוך את ערלתו, כי היו ממנין כזה כימים ההם כמסומל נם ולא לכוף אם מבירו (בספוק 15).

האחום אים משעבדים לעיון זה ואין זה צכלל אישור האדון כי לשלום קראוו האלים בי אם 15 אחד וכלה אחד לשרום מי שאינו מאמין ישו הדעל ליהן גע והאח א 12) ואל האחרים אומר ונוי, שי לחמים שחין שני פצדים מחמינים

וככמוב סום משך עם כקודם לו ניחד, וכגן.

19) או הלא ונוי, פלם או לפסוק כי פלם לי ביונים היא כאה לק לשאלה. 11 מחמרהים העיר ונוי, מספ טומו עיד מחמרו לרומיים קי 11 פ"ם.

יעיר פגופום לפחים. ויש פרשו שהאדון יעיר פגופום לפחים. ואינו נכון.

נו אם לארון, לפנד פוסו וכחדון לנוף למשול עליי לפשוכו לחפצי (13 מפור וחפם כים.

ישעבדני דבר לכשמעבד אל כמאבל ומשקם שכמאבל יהיי לככם והככם למאכל

הראשונה אל הקורינתים ה' ז'

שם לכתבימים. למשה, פיי לכלמין במבה כמיב יולמינו בכיובתבה עבדו ע"ד העצילה

הראשונה אל הקורינתים י' י'א

מאכל ומשקה כומני על דכך שים לסתשימים בשנו ודמו של סמשים, ואשמיב נפלו רבים, וכן שמנו כמקובלים (עבודת בקדם) כי כמן כים מולדום כאור של מעלם כיל, ולכן אמר ר"ם

3) ובולם אבלו מאבלאחר רוחנו, מומו מה פינסדור המדבר היה לכם

פסוק לחם אציכים אכל אים (מכלים ניים) למם שחלאכי כשרה אוכלים אוחוניומה דף מ"כנ

4) שן הצור הרוחני ההולך עשהם, כונמו כיהם של הקבלה כמפורסמה

במדרשים בכבער ההוא שנימן לכם ביחלם הארבעים בוה כלך עמהם עד שנכנם

לימה של מבריה (ואך במום מרים נסחלק לשנה, כחיי במדבר כי אי)

במו בנמנק

ברכה במדבר שי יים ובן בתלמוד בבלי שבה ליה 6' ובירושלמי כלאישפ"ם היינ. ונקרם

אלם בארה כל תריב ש"ם.

מל הצור בחרכ והכים בצור ונו' ובהב הרמכ"ן (במדבר כי מי) שסה סוד גדול מסמרי

והצור ההוא היה המשיח, כי כסוב (שמח יא ף) כנני ממד לפנך שם

החורה כי כצוד הי ההלכם צלור ונהן מים כו' מ"ם וכן כחב שילון האלכסנדרוני בספריו

כי בנור הים דבר כי (לתנאם) אשר החלבש בני, והיא גם יבן החחלבם במשת במים

enay & 11 is oid enor red eagicte.

אלף, ואולי היה לפולום נוסחת אחרה, ורוב התפרשה הסכיתו כי פעות נשל בספרים פה

19) לבן האוםר וניי, פיי בכבים של דור המדבר שנפלו כיל. (19) ועחה מה אומר היש ממש באליל ונו, פי זכל נשנה לתשנ

8) שלשה ועשרים אלף, ונספר כמדכר כ"ה כ" כחוג ארנעה ועפרים

כתו שנמקדה באבילה הקרבנות נתחברו אל החור האלהי ונעשו חברי החונח, ורן החשיחה נסטוות החדון אל נוף המשיח וחורו, ורן בזבחי אלילים מהדבקים לרוח

כאלילים, לא כן כי חון ממם בו וחון כח בו כמים כסיי חי 4 מים.

53 הבל רשות לי ונוי, מי מ"ם נסיי ו' 12, ונסיי מי 4 כזכ. 35) ואל תחקרו ספני הרעיון, כפיל (וק 77 98). ים פרש בהשיון

לשם ישוע כמים במשפים סיי ייש.

סיב ע"כ והמצים במין ובנותיו סמוך לתרקן עליו הכתוב חומר וידעת כי שלום להלך מ"ם. 36) אם יעבור עליה פרקה וגוי ישיאנה, וכמו בלמיד נכמים

הקדמה של דבריו להלן כי בעבור הדעה נוכל לחבול זבחי חלילים וחולם בעבור החהבה (אלסים ולגרואיו לא נאכל בעבור מכזול החלשים (פסוק 9). 1) ועל דבר ובחי האלילים ידענו שכולנו יש לנו דעת ונוי, פופ

(ספוק 12) למשיח האם הועלים והתשיח לל נעשה מפרח החסל במיש למעלה וי 9 כח מה ועובדים להם וכן מועים המקובלים בחשבם שים לו כח להשרוח בוח מונחם מל הזכח שחבה לשמו) אך מעם האיסור הוא לאבול מזכחי אלילים בעבור הרשיון ונוסן על זכחו כידוע ואם יראה אוהם גן הדעם אוכל גם הוא החלם יאכל זכח ללילים ויכון ללליל ובכן לכו יסגאל (מפשוק 7 עד 11). ואם כבה מחבאו וגרי בעולם והוא באפש וחהו למול האלהים האמתי מקור כל הכחום הנפרדות ואין אלהים כולל ככל כק אחד. ואם כן מה יזיק אם הזבח מובח לאלילים כלם על ידו לא חברה רוח שומחה על הזכח כי אין לו כה לעבות מה (בלה בשעום בנוים שיחשנו שים לכם שים אוכלים אותם כזבה האליל (ססוק 7) היינו שמדמים שים כהם רוח האליל שמחלק שים אלהים רצים וחדונים רצים אמנה לנו רק אל אחד וגוי בעבור – כי האלול אי שאסכר בשליחים לבגוים וכן החורה מקדם אם זבחי אלילים כי אף שבאמח אין שמא בשולם והחלול אין בעולם ואף כי ים בטציחות כחות כפרדות בחמים ובחרך שכמה נקראים בכחוב אנסים במיש אנסי האנסים ואדוני האדונים (דברים י 17) ובדוסם (כמ"ם גם פילון האלכסנדכוני גפיי אלהים לא הקלל וכן עברים בי' 7 פיי ומחסרה מעט מאלהים על המלאכים ש"ש ביוניק) והלשון אלהים ואדונים בלשון רבים מורה במו 4) ועל רבר אכילת יבחי האלילים ונוי, פילום יכתר לפי דרם המעם

בתוכם ובפנימיותם אף שים דעם למלה (פסוק אי) והכן. מ"ש. וכדברים סאלם מדבר ג"כ להלן " 19—11 מ"ש. 7) אך לא בכלם הדעת, פי שלח נכלס נשישב הדעק נישיבה קנועה

כנים מן הנולרים לא אכלו בער כלל בעצור חשם זכחי אלילים ואם בן הדעת בין 13) על כן אם מאבלי וגוי, יכמח על מים גם כן לכומיים ייד 21 כי

כולרים בחלה ייובל לסכמילם לח יחבל במר כלל.

מל ספוק ממלקך לא גלמס) מנני כבוד כיו שפים בכסומט ומנהצים לומם בוי) כמץ פבילה ככוח וסים על פבילה כמים (וע' כשי פ' עקב בשם המדרם (דברים חי די 2) וכולם נשבלי לסשה בענן ובים, פיי השמרשם שהעון פיה למו על כדי להכלוח הכמה לפני הללהים שים לי על כחשו מתשלה החלהים כמו שמלל בשבם

דכיינו הלב של החתר החלם ברשיוניו והכן

כי שם ידע ויחבל בולח משמונה (רומיים ייד 23 עים) או יכבל, ולפי זם כעהיק משני מכשל הלב, וכששוק 28 שם הכוורה צבירור על מכשול הלב וכמו שמשרש בשאיק 29

פירוב זה בעמיק דעלים בההעסקה הראשייה מסף יכף הלב (נמוויםמנם-ניסמם).

וים מסרפים שיסובב על כל התחסר חחכלו וחל החקרו שלה לעורר אה הרעיון כלל

שלכם (נשוושמן) יכריח אחבם לחקיר ולדעה אם הוא זכחי אלילים ולסרות מהם ולסי

שולם על דין הרבנים בצרך כחים לכסום חם כחם! אף כי ביים החל לו (שסוק 4) ק) בי אמנם האיש (כליל) איננו היב לכסות את ראשו ונוי, מלום

*) וממלא במכנום אומקלום על הפסוק (שמוח "ד 8) וכי שכאל יולאים ניד צמין נו שום המעשה, אבל כסוי הראש שורה המנשה, ועידה לאני אוא שד היום און נו שום המעשה, אבל כסוי הראש שורה המנשה, ועידה לפני אדם גדול הם מבסים ראש המחשבת בני איירושא ומפהטה.

צריך לכסום לכראות כונד כאם ויכאם שמים כלל, על זאת חשובתי לו (אלם כמלום שאמרתי (ססוק 7) שהאיש אינטי מחויב לכסוח כאשו בשעם המשלה, כי לפי דעמם

16) ואם ואהבאיש לרוב, פי כי כנים מן היסודים יצפקו חמם על דברי כמו כיות להארש) ועל כן ונשמלתם ברותכם וכאשת מעוריכם ונוי וכמיש במתי ייש מיש. ובמלאם כי מיו אמר גם כן על האשם ושאר (הייש האשם שאר בשרו) דוח לו (שביא בשים כל המהוותו וקוומו על ידי החשה כי היא לו עזר בנגדו (ברששים כי 18).

12) בי כאשר האשה כן האיש (וכן נספוק 8) כל התחותה, כן גם קיום העולם כי אין האיש בלא אשה וגוין שלא כמו אצל העראים באיא.

כי המשה מחם ממשלח המיש עם כל זה לם השול על ידי זה מדרגת החשה לעניך

11) אבל אין האיש בלא אשה ונוי, כוס יחמר חף שהוכחתי עד הגם מה עשים שוכים לכך למנה להם מימי לא כאו קורום צישי קלעי שערי כול, וצירושלמי שנים בו שלביו היה שמו פאני ולמו קמחים) וכולן שמשו בנהונה גדולה אמרו לה חדמים נדול ובמהרקים שם שרי ישמעהל בן קמחים הום די ישמעהל בן שהבי בשוף מקום תייו עים הנו די בנים סיו לה לקמחיה (חמו : של כי ישמעמל בן קמחיה כהן על כל זה' מכסה דחשה בעבור המלחנים חשר המה ממיד עמה, והם המלחנים המלוים המשידים שהחשה תגלה ראשה אף בביחה לנדה על שי דנכי האוהר, וכן בחלמוד יומא מת כל חדש כמים כמים יים 10 עיש. וכן הוא אישור משוכשם בין כל יסיסודים פים דיומם כגוסה שלמכה יכם עלי אם כאו קוכום כימי שעבות כאשי וכו".

בעבור המלאכים, כונמו לומר לף כי בסיומה לבדה יחין חים חמה בנים להכאום שלפון האים, כי הבונה על פין האיש בכלל.

ממשלה על ראשה, והוא ממשלה האים (פסוק 3 ונאשי האשה החים והאשה מן האים לכלן י"ד 34 ע"ש. ונדחה מדבריו שקף שהים אלמיה ואין לה בעל לריכהלכשום ראשה ססוק 8) וכמים גם בחורם (ברמשים ני יחי) ולל איש השוקסן והוא ימשל בך וכן לפי היומה ופי׳ לופבער דהיעו הכסה והמכסה על ראש האשה שמראה כזה שיש לים

10) על כן האשה חיבת להיות לה שלמון על ראשה, כן כום 8) האשה כן האיש, כמסופר בסורה (בראשים כי) שהיא עלם מעלמיו כיי.

וכבודו, אבל האשה להפך שלה הוא בייון לגלוח דאשה ושיד בהחפולה הכשה דאשה ולם החבוש עלמה לפני החלכים כי החלכים לא יחשון בהגנעה היאם וחדרבה לאי בחיב לכסום כלשו ולכוום חותו וכשלכים שינו משך שר קד בי כום ללם חוש בי כום ללם דישוך דמכוי עלך מימחם דשמים ובעי כחמי וכוי *) ומולם דעם שולום הום שמינני קריו שיב שמנו של כב מחמן כר יצוק לל שבקב לים גלייי ביש אמרה של כבי יבי כים מחוינה (פסוק 10)"וכסוח כחשכ.

דווד מלכא, ועוד כדומכי

ישון הכם כהםי הכם דבים מלש בניושין שכן מומר שבין במחוו בידו לחש מששח ומנאסה לכל המסובון (והאריזיל סשו לכוכח שנו במעד אכשן החלף מלפו של מולם כי הוא ממונה אלהים המשלם ע"ד מאחר פאול לקולטים א 15) וכן אמר שם דבים בעולם וליח עשין דלים דניון דמקושון, דעו דילים דבלי ליי לבעלם לכל קלישון, כי החשים מקור הרמונים ורפוב בישל כל הקלישות הדקישה, וואומר שם לבר כשליון ולא עוללין הני כלצי דמליטין הם הששרים במון יומן כיב 15 וממן לה הלכים והמכשים והומם וגי וכן שה סטודה 15. וכן בשמתקצים המסידים יוסטודה מנוה מלכה אומרים דא היא סטודהא ודאשקורטים שירחכן עצמם מלקבל חלה בסעודה האדון, והוא מוסד על ההסוב דכסיסו למחוד זו דושור לנסון כח ודודי דרי פיזשנטאל זיל כפור כי האריזיל כשמיק זה האתר מן הליפורניע של הקאמוניקים בסעידה האדון, ולכן אוהר שם כמדרם לפעודם כשלישים של שבם (או לסעודה מלום מלכם היא הסעודה במולאי שבה) וכל אחד מציא סעיראו מציאו כל אשר ציכולהו, או שתקציה מעיח אנפון (פוא הפנטף סשי פידום) ומשוכרים ניחד סומר של האריחיל בני סיכלא ושבין בשודה שומשום ואומדים בפעודה השלכיה דא הוא פעודהה דושר ד) וכמו שנוהנים החשירים בשלין ורושים שמחחששים בניה חחד חו בביה

מעודם כלדון ולמכו דל כיל משודהל דמכן דמלכל משיחל *). ובלוכך כימים מציחו כל אשר פיכלחו למקום באסשם ושם אכלוהו: ספם בחקהלות ובשהשות לשם לבשל ולאסוס של כל סעדם וכל אחד משן שכישו של זכ, או שכל אחד הכיא שעודשי חצליחים ובסמתברות הקדושם שכשובה בשותשות הקדושים) על כן כים התוכנ או שיוו שבבל כשולם אי אששר לכנסוג זה לונשאה רק לקדושים אשר בארן וכחים בעקרי ופמים במספי השליחים כי 42 מיש, ובטבור פלא הנסינו שוחפות הנכסים שמי פירופלים, שסו משובים בשלחן אחד ואכלו כשל בשומשות וסשעודות פיו אצלם גם שעודת כאדון באמים ושל כיון מפוא כם כמבים וכנכינו זאם בדמיון כמדם כקדובם אבל צירובלים בימינו אלכי אלא כיסם סעודת כאדון גם כן כי חשבו ואמדו על כלמב שכוא גוף צלשון יון). וכשעודה הזאם לא היחה אצלה כשעודה שמועה כסעודת מדעים ולאכיל ביחד סטודוה חרשים ואסבה אשר זכר אוסם ישודה באגרחו פי 18 (אנאסטן לפי הונית. הבונה שה כי ביתי בנולרים הראשונים הנסינו בקהלות להחקבן יחד לשעמים

21) בי כל אחר מקרים לקחח מעורתו בעת האכילה ונוי, לייל בים שלף כי שולום בעוינים אמרים המתנגדים ללקח המשיח עמד על דעתו ולא בנע באל אבל בעיון זם של נילוי הכאש אינו משן לחרמר ריב בחנכ, כי איננו מישודי הדם ראיש כישר בעירו יעשה. אבל עלות ולא לקבלות האלהים איבם נכונים לעירושיה והבן. כזה לחדחר ריב במגם, ולכן השמיק דעלימש בהעמקה החתרונה לא זו דלכנו ונויי, והטונה למשום מה שלבו חשן. כן שיכש דבריו רבים מן הקדמונים. ויש שיכשו אין לנו מכבל יבראל גם כם אין לכם מנכנ בכור צום ואם יחשון אים לריצ ולעדער עלינו יכול (פשל לפי היוניה), פיי אין לנו מנכב בדור בעיון זה ולא לקבלות אלהים אשר באל "החדשה, עי אגרת יעקב בי 18 גביאורמים: "אנחנו אין לנו מנהג שיה ולא לקהלות האלהים כם מוגנים בעצמם מדברי פולום יבדברי המפרכים נמצא דוגמאות לזה מספרי בדיה हे

הראשונה אל הקורינתים יא

בסתרי מלשוניםם והתתבר חותם חתם לחתם לשמה תפודרת.

סיינו למודי כאלכום כשי מב שבש יסודי חכמה כאלפות, וכדעת כוא כידיעה וככבנש 8) דבור החכמה, דבור הדעה, הנפנה כייהם פכנו נמפלפים כי חפתב יים 10 ולמעלה בשפיק א' בביאור זה.

3) ולא יקרא איש וגוי ושונות הנה הטתנות וני שמים כחון יוחנן (ישמים מי ייה).

בשבון והיאר שרע משכו אחכם בתבליהם והובלהם מן הדרך העוב לעבוד אלילים אלמים נו' (ססוק 3). אחרי אלילים אלחים הובלחם כאשר יחשבחם כלאל לפי היוניה, ופרושו בדומניום מחומם ועל כן מועל עלי לבורות חבכם כזה (פסוק הי) ולכן חודיע חשכם למלמוד סוכה ליב ילר הרש דומה בהחלה לחום של בוכיח (פרט"י שכנים) ולנשוף ועתם כנחמי כי שבחם לעבודת אל אחד. וענין המשיבה במכרת כיא על דרך כנאמר דומב כעבום בעולה שנאי הוי מושבי השון בחבלי השום וכעבים העולה חעאה

2) הלא ידעתם כי גוים היתם וגי', יפין פהם יודשים בלפודי משום יקראו רק הגבואה ודבור כלשונום אבל כאמם הכל ברוח הקדש וכל מאמין הקורא לשוע אדון יש לו הרום ההוא כק המהנוא שונות.

1) ובענין הרוחניות, לפי סונים יומר כפון לספסיק וכעיין מהנום ככום כמו לכלן ידה אי ש"ם. ומכאר לכם פה שאף כי לפי כנגלה לעין מהגוח כדום לא

en er, gjelt andt.

(32) וכשאנו גדונים ונוי פי' אם אף יקרם שמים מומים באים ישומים (נעליכטיום, לוכסבסרחם) על פי הכהוב (דנרים מ' הי) כי כלשר ייתר איש אש שלך לאבדון עם הטפרים שלכו לדדאון עולם. ולשון נושר יעחק תו היונים שלששוטישלאשה לו (שרציהיונסשמראשש) לחשן לא נחיב עם השולם ניום המשפש הגדול העחיד, היינו בשלם הזה מוסר עיי כי לפוב למו ולא על דנך עונם כק כאב אם כן יוכים לפוב

(30) והרבה ישנו הכות, פי זמפו מנכ כוא יומכ וזה סימן שוכב.

ומשב לומו כבשר ודם פשום.

29) לפו שלא הפלה את נוף האדון, פי שלא הכדיל מימו מנוף חפר לעסו פי שאכלו ביחד כשהשום וכשווי.

פה סבואי לאספה לדיכה להיום כמו צירופלים בשהפות נמולה, והשנית תכלימו אם שולום ולוחר חם חבולו לאכול כל אחד שעודהו במוכנת לו שאין לכם בתים ונוי, אלא ולא יאבלו העניים עמחם, ונשארו העניים רענים והם השחכבו לשוגע, ועל זה מהגעם במכר במעשי השלימים שם) ומיכף קדמו ומפשו מהכה חם חשר הביחו מבישם למען מאשר הביאו מניחם כדרך העשירים היו מחשים לפרכת הלחם כמנהג (בפריסת הלחם אם אין בידה מאומה, ועל כן מצום בססוק 33 בהקהלבם יחד לאכול המסיט איש אל בנקור ימום כאשו ' מתכנו המלמודים והיו ביניהם עשירים ורעי עין ולא כא ליקן לאחרים

צכלל אבנת כי ואבה בני אום באחד, ובמו שאתר יוחש בראשונה די 120 בי ואין בי האחבה ונו' כלככם לשר ילמר שילום כשים זה כיל כלככם.

٠,

והמחקם על כלנה מינה נכונה, ועמים לכלן יינ 18 ציה.

ואני הנני פורה אתכם דרך נעלה פאר, כמיל לפי סיוים, אלו סים לבל ממד מם מלכ סים שלו

19) איה הגוף, פי שמגוף לפי הככלה למיך לפיות מככב מחבמים כנים המח להועיל פיי גם לחתרים.

יטו לסופיל זה לזם וידלבו זה לזה (שפוק 26 26). וכמים ג"ב נספוק 7 החבלום הוא אחד באיברים רבים ביתר ביאור כדרכו, ורונה ג"ב להורות כי כל איברי העדם 14) כי גם הגוף ונו', מפה והלמה יכאר דבריו מה שאמר בספוק 12 שהנוף

כנוסחם באחרת בכוח אחד השקמו. וענין השקה ושחים אצל רוח חמצא בדוגחא נישעים "מ משך כי בקרבה כום ונוי וכם' בן סיכל מ"ו 3 מ"ב.

(מקציל לגוף אחד בניל) בקרבנו כי כרום כוא אחד בכיל. ואולם יוהר גבין כוא וכלנו לרוח אחד השקינו, פי הזקינו נהזקם כרום לפיום כום פמד לבוף אחד, פי לסיות נוף למד למבים כמים כמים כמים ברום ססבלו ברום סקדם. 5

18) כי ברוח אחד נשבלנו כלנו, על דכך הנחוב נחעשי השלחים מי השעולות והמקבלים כניל.

כם כן גם סתמים ענם אחד ורות אחד כוא (פסוק 1,4) השנוי כוא רק מלד

12) כי כאשר הגוף הוא אחד וני כן נס ממשים, סכונה כי שדם כאלבים כית נוף המשיח וכמו שמבחר נפשוק 27 וכמו שכם נוף חחד אף כי רבים ואמם בשמדלו להשמעות המועילוה ביותר היינו שיבקשו כאלה מאח כי והוא יתנם במשדו ולכל קוראיי. ואף כי מלם כרצויו מוסג על הרוס ובאמש הרוח והאלהים אחד הוא כידים. לפי סרם כסחתו משנה נפבעו ובמעסיו, אלא שהוא בכאן כשיי. ומיש בשסוק 31 המקבל וכמו שנמלא גם כן אצל הגנאסטיקער (וואלשנטימים) ואצל המקרביים שכל אים המחלק לאיש איש כרצוני, פה יכון להוצים שלם ידמו שהוח בשכע

ופלד ההחגלות (פשוק 7) וכל השעולות השוניה שופל כוח אחד (והוא דעה הכפכ"ם (ונקדאים אצלם משר ששירות כוי), אך ידעו אמונש אותן כי פרות אחד כוא וכאדון אסד הוא וכשים הוא כק שלד המקבלים (ספוק 8) ומלד השעולות השונות (סשוק 6) גם כן במורה כנביכים שנו חוק כחשון פניצ פיש).

לפוכות אם הקודונתים לבל ידמו כי ים כוסות אלפים. שונות כוח כתקמה לחוד ודום הדעת לחוד וכוי כתו שלתדו בנכאסשיקער (נאסילידים) וכן התקובלים נין היסודים 11) וכל אלה פועד הרוח האחד וני׳, כל מברת שולום נסימן יה הבליו כמו פה.

9) לאחר האמונה, פי פיים מדום כאמונם כמים אל הרומיים ייזב 3 מיים

הראשונה אל הקורונ זים ייב יינ

ים כונה לפנים בעיון כוכ, לך צרך להנין החלה מה שלתר ומהה שלש ללה העמדנה ינוי שמום מקבול לובדיו כמם שמתר בסטוק 8 כגעוחות חבמלים והלשונה חבלינה זם ים לו גם כלתרום, ולכן מסיים יצפי י"ד רדשו לתרי כלהנה והכן. ועוד וססקו נדול חלפור שמבוא לירי מעשה. וכבוכ שיבקו כחדם חם בחבבם כי ש"י לכן היא מקור כל המובות ומביאה לידי אמונה ומקוה ופייכ היא הגדולה בכלן, והוא והדפת הבפל ואומר סה ומתה-לפי זה לפי התנומר כי הכל אין נו קיום וחועלת דק שבהן היא האהבה, כי נשפוק 7 ממר של כמבנס מם כל פממין מם כל פקום פיד מחמר המומוד קודומין כיו עיב כחשר נשלם השלה שלמוד נדול או מעשם גדול

14) ועתה שלש אלה תעמדנה האמונה והתקוה והאהבה והגדולה

אוםי כן מדע גם מני, נודעשי לפי כיונים לשן ענר (ולח נודע מני כלשון כיום). וירמוז על מה שחמר לרומיים חי 29 כי חם חשר ידעם מקדם ונר.

ובמוח מים פיצ כל הגביחים הסחבלו בחסבל הייל שמינה מחירה ומש נישראל כמשה חשר ידעו כי פנים אל פנים (כפוף החורם). והוא שאמרו גם בסלמוד ואו כאשר נודעתי אדע אף אני, פי כמו שנודפטי לפי ושום יודע (13 באספקלכיא המאיכה היינו זכוכית סמאיר מעבר אל עבר.

ולם שלמותו משם חבל בבילה במשיח בעולם כרחהו שנים אל שנים בכבודו ומשארהו נם כן (שמום ליז יים) ודבר כי של משם מנים אל פנים ונוי וכן ולא קם כניא עוד מעבר אל עבר ובלמון אשכנו נקרא שפינעל שבמראה אנמנו רואים לק חמונה הדבר סם אל סה אדבר בו ומראה (בסגול היינו ראיה ממש) ולא בחידות ונח וכאשר גאמר לשלר בנביאים אם יביה נפיאכם כי במראה אליי אהודע ונוי לא כן עבדי משה ונוי ונגלה כבוד כי'. והסרד כעין זה נמצם גם כן בחורה משה (נמדכר ייצ) כין משם

21) ביכעת מבומים אנחנו בסראה (נקמן) הוא אספקלריא שאינה מאידה ונדאה מדבריו כי פסוק 11 דברסי כשול הכונה של מ"ש והלשנוש הבלינה והק.

טשלם היינו שמחיה הידיעה בשלישוח וכבול השלם לז יעבר הקלח חיי שלין טרך לו מנים שאו יכשלו הגניאים כמיש זכריה י"ג ב', ולכן משרש שאל בשחוק 9 כי הידישה ונוי, ואתרי כן חותר לדבריו שאם כן כוא שלם אלם חממדנם וכגדולם בכלן כאסבם, כניל, וכל הססוקים מן 9 עד 13 הוא דק לכאר דגריו שאמר סה הגדואות מכשלנה שוד, ואם כן כל המחנות לפחד לבא אין להם קיום עוד כי כל שנינם הם רק למקלח וכתבומה בזמן הוה יהים לק למקצם מבל בניחם החבים וחמלם החבץ דמה חי יבה 8) הגבואות תבשלנה ונו', סמסכשים סכשו על ימי כיחם כחדון כמעם

ים צדיק במור כוי, וסולום חולק על זה.

מת כל הוא לצדקה ולא הבת היא משבת היא כדלה כי כל לבי במכלם השכם לא לבים אם אחלק את כל הוני וגף ואין בי האהבה, כי יכול להיות ולכן שולום פה (סטוק 4, 5) מיחם אל האכנה כל המדום המובות לאלהים ולאדם. פנים אמרפי ובמלמור פסמים מי שים האומר סלע זו להקם בסביל שימיו בניייהרי מסבת האלבים ואכבת אחיו קשורים זדבוקים זה בזה, ואי אפשר לזה בלא זה מיש.

פאלה כם חון מן המתנות, ואים נכון כי בשי ייד 9 חשב גם אשונה צין לידע כמשום כנדולום וסשובום יוסר שכם אמונה מקור וכאסבה, ויש אכשי י) כי יצאר צום דבריו בשוף שימן הקודם וכום פורם אוחם כוכן המשלם המחנות וכן סקום וחהבה ככל תחנת חשד מכשי כדום.

רק הגדם שמידום לך גם חוכחם ונחמה כולאם בדגרי הנכיאים.

3) והמתנבא הוא מדבר לבני אדם לבנותם ונוי כי ננולה כיל ל

ודש פשר הקול ונוז וכן בפשוק 6 צלחי אם ישרש שיינו שיששיק ללשון במדברם נאותו המדבר לשון החקום ולא יבינו בלשונות זרות והוא כמו שאומר במשוק אא אם איני א ואיך אנחנו שומעים אחם איש כשפח ארך עולדהנו) ועל כן אינו טועיל לחביכו מקום, ויותר ככון להעתיק אם ימרגם.

בינסו כאחר כלחי אם יכא אים בעל כלשון כאחר (כחו שמואא בחשי השליחים כי 2) בי אין איש שומעו ווי, כי המדבר כלמנוח זרות לא ימעהו ולא מפצחי ונוי וכן בססוק 99 מ"ם.

וסבן, שעל כן בסשוקים כבאים מדבר מן שאי אלם המתנות, וכן דברת בסטוק 5 שסמם מן כרות כמו דבור צלשונות והנבומה וכיותל שתמנבאו כי המדבר צלשון ונוי ם והשתרלו להשוג מתנות הרוח, פה יכוין על ממנים הנום העלים

ים המחיקו שם יפמד ושמים שם.

אלפים ג׳ 10 ארור כל אפר לא יקים וגוי בציונית שם ג׳כ המלה נשיאשון שישלבו לימות המשיח וכדחקו מאד בעבור הקושיא הגייל כי האמונה והשקום גם המה בכם (שלאיכ כיי לו לותר אבל אלה כשוב אך אומר ועשה וככן). והוא ע"ד שנארל בפלתוסם יכפלו ובאמח כבונה שעחה לפי הסכואר מעמדנה אלים הבלש אל האים שיכתר קייתה לעולם ככם וכמיים כספוק 8 האהבה לא תכול לעולה אף כי הגבואות חבשלכה כו בצדוקום יחיו לעולם באהבת כי ומשיחו. והמסכטים דימו כי עלה מעמדיה הייג נבשמ שדים ובשמך עשינו כשלמום רבום והאדון יענה סורו ממני כל סועלי חון כי לא וסגדולה שבכלה היא כאהבה כי באהבה גם בעצמומה (ולא אך רק. בחושלתה) השאר במתנוח כגיל חבה כפדם למיי טוס"ב אך באטונה וחבףה וכאהבה. ולפי זה יש לפכש מועליום לעולם כבא כלל ככיל וכמו שמלינו במהי זי 20 כלא בשמך ככאנו ובשמן על ידם מצם לעולם ככא, אבל במסגום האמצים (כנזברים יינ 92 30) אין לכם מאנל לרושים הי 24 ולעברים ייא אי ואולם הועלוחם כם בעבור פשלם הבא כי גם דמה מכלו לימות עולם הכא כי אמורה והקום אין שיך בדבר הכאה לעין וכמ"ש בעולם הזש, ולעולם הגם גם כם גם מועלוחש יבעלו, אבל האמונה והתקוף אף שהעה בידם מבם לחיי עולם בכם ובלעדם לם כשינם, שכל במחנות השמרות שועלותם רק סטלם האלה המסדנה אשר יכתר בכן האדם שהמה המחמות המועילות ביומר *) כי

הראשונה אל הקורינתים יינ ייד

מתר נמוק כידוע.

כלשון חתרת ידבר משל חתר חליהם מי שיחתר אליהם זחם התנותה הגיחו לשיף ונוי

ולם מצו שמוע, כדי שידבר מן כתבים מו מן הקבים בעצמו. גם ההמשך עם צולנו

רצוח ימר מכל אדם, כי הכופרים יש להם העולם הזה אוכלים ושומים וחוגים כי אנחנו מכל אדם, כי כעולם כזם אין לנו ואנחנו נדדסים ונחונים לסכג ואבדן ולדוה

במשיח אבדו ואך בחיים כאלם לבד שי בעולם הזה נקור לחנוא נחש וישועה אמללים 19) ואם בחיים האלה לבר וגוי ממן על כמוב הקודם אם סיפינים

אינו כן כאלסים (כומיים א' 2) ומיחתו לא כפרה את המאחינו, ואשל ישנו במשים 17) ואם המשיח לא קם וגרי ועודכם בחמאתיכם, כי מכ למ קס ממש לקיים כל דברי כנכיחים כמ"ש בחקומים רכים.

דגאולה בביאה ראשונה גאולה כושמת מבא זמן בציאתו שעם שמת לגאולה בשעל החים למסים בגשמיות בסופל ממש כמו שהמשיח קב נסופל ממש, כי כעם כק אחתלהא לחים בשמים ממעל. וכנד זה עמד פולום והורם לדעה כי עלבד זה עוד ההיה כי הכונה באמוכה המים המכים על החקומה ניחד עם המביח לחיים חדשים ולדכיה ציאור הכחוב כמיל אמכו אים אכשים מקורימים כי אין מחים למחים (פסוק 12) מסיים כמהים וכן בידושלמי סוף שנהדרין אמרו כי מאמר יטעים לחזקים ביום השלישי עתי זכר כא מים (ואלי קראו יקימנו בסגול החה המס). ויצול לסיה כי על יסוד וגמיה לשניו ש"ם, וע' בווכר פ' בלק על ססוק כי מנאש אורים. הזה בדבור המחמיל קשלה בית כי כים כעין תחיית כתחים של הבחוב יחיינו מיומים ביום השלישי יקומנו אמיום מסיא יקימיכוא וכן בספרי פי האימי בסשוק ראו עתה ביאכו הכחוב הזה על קמנו למיים חדשים כמיש לרומיים ו' 5 ומ' 11 ע"ש. וכן ביונמן הרגש שם ביום הופע ו' צ' יחינו שומים ביום כשלים. יקישנו ונחים לפניו, כי בחקומתו גם אניהני פום בשלישי וכן משמע בלוקם פיד 46 ש"ש. ונדאם לדעתי שסמכו ברמזיסם על בכמוכ

4) והוקם ביום השלישי כבתוב, משמש שהבחוד לומל כי צרך לקום

(34 באשר אמרה התורה, פי ומל ימצל כך (בכלצים ני ייי). ישכאל ובכל זאם לא אבו שמוע וגוי, והכן.

בעמי פ"ו והוא אשר דבר בשיחים בישני ששה וכלשון אחרת למען העיר אח עם על החשיח (רועיים ע' 83) ועל יסיד שירוש הזה ביארו פולים שהאוער זאח הבנוחה ילכו וכשלו ונו' ועל כן ינצא שם בפשוק 16 סגרי ישד באיון אבן ונו' שהוא נם כן הניתו לשיף הוא הקב"ה שדבר במשיח להניה לעם ולא ישילו עליו אש חומרושים כמ"ש יולם דעם ונו' כי לו ללו ונו' שספרושים חילם יודעים רק לסוסיף מנים על מנום ונו' פטוק 10 ופטוק 18 אין לו קשור כלל, וכן כל הסיפן שם. והאמש כוא כמו שביאכמי צלעני שפה וצלשון אחרת ידבר ולא אבו שמוש אך דבר כי אללם צו לנו וניי למען אם יאנור אליהם הניתו לפיף שצל ישילו על העם משאום כאלה (משי כ"ע 4) בציאורי לישעים שבל השימן הוה הוא כנואה על ימי המשיח ואמד בפשוק עי אה מי

מלום שה בסשוק 20 אל חהיו ילדים בבינה וניי) והכונה שהקדיה ידבר אל העם יולה דעם ולה מי ינין שמוסה (ספוק מי) נמולי מחלב עחיקו משדים ? ניזה שרמו של בי בלעני שפה וכלשון אחרה ידבר אל העם הזה וני") על הי הגזכר למעלה במשלי וכדומה, וכן הכמוב כה הום בישטיה כאת "ם. וכבר נמבאר בכמה מקומאם כי במשבה מצורה זים י"ז ה' ושברתי של מה שכחוב בתורה הרחק מצייה דרק בהוה כי כל ספרי החג"ך קרמו פימי קדם בשם חורה כמו שהוכיח נספר מחור שינים וכמ"ם 12) הן כתיב בתירה כי בלעגי שפה וניי, כבר כתבתי בתקוחות רכים כלשונום להכחוק כזה כי כוח הי דבר בשליחים בלשונות זצוה לחופת וחוש לחינם שם בשפוק פי ביום הסום יהים כי לבלות לעשבת לבי וגוי וכמו הכמוב שם את מי דרך פולום לכנים הססוק לפי המכוון והסידוש וכן עשה גם פה כי ביחר מלח ידבר אחרם למען העיר בני ישראל (אשר כם כמו נמולי מחלכ) אל האמונה על ידי מוסת הה כלפני שפה כשפה שהיא ללפנ (למי שאינו מבין הלשון ש' ספוק 23 פה) וכלפון משור כי נכמה שם משורש כי הששוקים יים מחוברים ימד והכונה כי בלעני ששה של כן מוכרה אני לבכר דבריו ולהורים שהוא שעות נדול לפכם שם צישעים של שמי מופח הלשנים ושם יסובב על עמי אשור כמו בישעים לינ 19 לעב לשון וגוי, אבור המחנל בעבור שלחיםי בניחור מייעד שחפם חם פולום פה שניחר הכחובים על מאמינים (ססוק 22) ובאמת התעוררו על ידי זה רבים מישראל כתסושר במעשי

לכל כפו לשון אחרם חיץ היוניה בשם ברבר וכן חרגם יונסן פל חפם לופז (מכליש 11) אהיה בלועו בעיני הסדבר, וניונים סם אמר כרכר שקראו סיונים

קייד א") בכברין יהיינו בעל לשון אחרם.

בלשון בני עמו כי אם לא ישחור לא חהא לחועלה כמיש בפסוק 2 וססוק 6 וססוק מספרים בלשוניתה בדולה האליסים ומצוה שאול שימפגל למפרה הזאא למען ישקרנה נם כן מחפולים צלבומה האלה וכמדש בססוק שאחר זה וכן במעשי השליחים בי 11 18) של כן ימשלל החדבר צלשון לחשן ישחרנה, שי כי המדברים צלשולה איום היו

ייב 30 מחרכתי לשונית). גם נוכל להעחיק שה חלח משל כמו צייחון ייב 28 אבר 17. ויוסר נכון להשחיק למען יחרנתה. וכן כולם להשחיק בחלה הרגום (28 27) וכן

יפלפנה היינו בחופן חשל יפלשנה ובהעתקה החדשה לדעליעש וגם יפלשנה.

כי בהפלה ללפון זרה הים שיי פעולה הרוח הנפקר בקרב החדם וכמ"ש נמעש הפליחים

ני אם אתפלל כלשון רוחי סתפלל ושכלי אינו עושה פרי,

ב' (ומם שחת דומי כי הוא הרום שכשל לו הבל לחלקו גם כי הוא משחתה עם רומו

מסחוק כרוה) וכוא כחו בסבט הרוח שמשגבר על השכל ודובר כשי נחיכה הרוח לדבר

15) סה לעשות אתפללה ברוחי ואתפללה גם בשכלי ונוי כייני סם כי 4 וכשל אין לו חלק כזם וגם האחר העוחד אלו לא יכינהו (פסוק 17 16).

שישרוקם לששם שמו ואז יחשלל גם בשכלו ויסים לחושלת השומע כי אם תכרך ונוי.

A CONTRACTOR OF THE PROPERTY O

ובל אחד ואחד בסדרו וגוי ואחרי כן הקץ בשוטטור (ג. 24 28) ובל אחד ואחד בסדרו וגוי ואחרי כן הקץ בשוטטור אגר שלום מדנר לק מפחים אפז ולכאוכה מולק עם מוון יומק סיי כי שמלמד שפי מחום כאום כללום מלכומה אלף בשנים, אכל לפי זם קנו מחום כללום מלכומו אלף בשנים, אכל לפי זם קנו

כקשום פת, 6' בוכלם מדבריו וכל לחד ואמד בסדרו ונו' בחסן למשוב כסדרים של

פתחיום כאשים כלם כחשים ואחרי כן איתם שכם לחשים בכואו (פעם שנית) ואחרי

כן הקף, ולפי זם גם הקף הוא אחד מן הסדרים על ההחיות, והוא אומר כשמסור אם המלכוה אל האלהים האב וגרי. כ' מדוע לא הדביר מתחים הלדיקים על ברים

סישנה שמלא גם הם יקומו לקבל שככם וכמ"ש אצל דניאל בשופו ותניח והשמוך

לנועד לכן הימין והאדון אמר לאחד (ליקס דד 14) כי שלם לך בשקותח האדיקים (ועמיש בניאורי שם), ואם נפגש מה שאמר אשר הם למשיח לא על המשיחים לגדם

לגפ" המפרשים) כי אם אף על הלדיקים של גרית הישנה שקיו על המשית ואייב הם למשיח (ע"ד הכחוב ביומנן מי 66 אברכם אפינים שש לראוה אש יועי וניז) והעם

עם ככלל מה שאמר אל המסלוניקים די 16 ואז יקומו לאבונה הממים במטית, עם ככלל מה שלים למני או בלעים היא במים למני או לאב למים לאבר הם למני או לאבר או לאב

להדם) והאדם המציא חקיים המתים הוא המשיח. וכן אחרו במדרם חפלי פיח למק בקל מנו של משיח ידון שמחד ליין ייציו מפר וכן בשרקי די אלימור פליני ואין הלחם שכונים מאום פיחה פה כדמת התקובלים שאדבייר בעבור שיים מקור כל לפלם שכונים מאום פיחה פה כדמת התקובלים שאדביר ביון וכאשר ביון ובאר מון במשוח למשם המיחה קבלו מנו כל המשוח ומוכרום המה למון, ובמשח המשם הקבלו מנו כל המשוח ומוכרום המה למון ומר בל או מושל הרוך מעם המיחה וקבלו מנו כל המשוח, כי דלאה אשר מלום באוכרו לא הול מון בל המשוח לל היד בדרך הזה כי אם אומר בשן להי בל 10 שמיחה באה למולה עד המורם באה למולים בי מיחי בל הידו באיח של בני אדם כי כל ח מל זו וביות באום למרינהים לי אל ני אם מל הבשוח הביות באום למרינהים לא הידו המורם בא מול בעד מהורם ונה וכן משוח אלבה בא מול ביות המורם בא משוח להידו המורם בא מול ביות המורם בא מול ביות המורם בא מורם ביות באורם בא מורם ביות באורם בא מורם ביות המורם ביות המורם בא מורם ביות המורם ביות המורם בא מורם ביות המורם בא מורם ביות המורם בא מורם ביות המורם ביות

למנה כי המשיח הוא (כניצ) המשוח הוקם וגר' שי אלל מהה שדע באמנה כי המשיח הוא אלמנה כי המשיח הוא מניצ) בי כאשר באדם מתים כלם וגר' שי כאדם כראשון (נפינים 2) בי כאשר באדם מתים כלם וגר' שי כאדם כראשון (נפינים 2) בי כאשר באדם מתים כלם וגר' שי כאדם כראשון (נפינים 4) בי כאשר באדם מתים כלם וגר' שי כאדם כראשון (נפינים 4) בי כאשר באדם מתים כלם וגר' שי אלל המרוב) בי

ימיו כלם צמשים. המפרשים פירסו ביח השמוש שה וביונית על פירושו על השבה כי

אלה כים הסבה לבמיחה והמשיח הוא הסבה להחיים (ויש משלשים אמרו כי מלא אל ביוניים ההשרש כמו על ידו לפעמים כידוע). וכשל פולים המאמר שבשחו הקודם הוא בדרכו לבאר ציחר ביאור שמבאר שאדש אשר הציא המות חים אדם הלאשון (בשש

שניסן כו כשלכן לחתרי כן אחבי נאחונו כי כודם להם פשם האצ ככל של ידי (יוחק בנם כום מלך ימלוך עד כי ישיה כל חוביו החם כגליו, חם כום בחילות בין קודם כי (כב ביש לני אבן לכם הני שליך לשאל מן האב (נעי מים שם) כי כל השנמן כמן לי בשמים ובחכן. והכה הכוכה בענין השלמן הים לח חם ושלום שהקב"ם זם ירמוז על כבחוב בהסילים ק"י שב לימיני עד חשים חויבך הדום לכלך ושרשו ומושל כתים פסרום במעםי השליחים ב' 86 המיל. וכן הוא במדכם שמוח לכה פים כפאי כאשר למתי גם אכני וא שב עם אבי על כסאו, ונוא עיין שב לימיני סטים ונו' כחשר קבלתי גם חנכי מחם חבי. ושם נ' 21 המלח חשננו לשבח חשי על הוא המנבינ ככל מדי הבן וכמו קודם זים, ועל כן אומר בכהוב עד אשים אויק שינט מספרב עוד בסנכבה כעולם הלא האדון בעלתו מים (יותרן מ"ז 23 ל d כ' 35) שברמה מום בהמשים כבים לחדון בשמים וכאדן וכמממר המדין פוף משי האדון בעצמו (מהי כייב 43) על המשחה. וכן למעלה בדברי ששרום (מעשי השליחים 25) בי הוא פלך יפלוך עד כי ישית כל אויביו חחת רגליו. א' 3) ובוא כח השועל בעולם אבל לא סיה בהור אדון ומושל ועמה הוא בהור אדון וכמשון יון אסיסקלישלים) וכמים בחון יוחק כ' 26 והמנלח וני' חקן לו שלשן על הדום לכנלך, אלא הבונה פהמבית הוא כשין מבנה המלך ומוכל עמו ביחד (מיסרשנשנם כקביה ילבים מבלה שלו למלך התשיח ופיי בעקידה פי כח שהשיח יהיה כמון

פדקרוק לא נמצא מלח אתר כלל ואך כאמר "בנמרו לכשבים" מיש. ומי מיש בום שם וכאוי לפערוק אתר השניהו כי אתר שמיך כמיש במדכש שם, וכשכע לשי היונים אומבר אמר השביהו וגיי בוא אמר סמוך כי בנפלו ימסור המלכוה מידף כמאמר פאול ישסור קיכף במלוכה להחב. גם לרך לפדש שם שהכונה בחלשוחו מלי חדן. ואולש בשנים לפימוסום ד' ח' בסופעתו ובפלטוכו הני שיהיה עוד מלטום המשיח בטחו ול שקן בום חברי מושלג לזמן רב לחלף שנים. ומוכרחים חגבו לשכש כן כי בשלמו חומר לומן כמ"ש במדכם ברחשים רבה פמ"ד וכשי דברים יים לי) כן בחמכו וחתי ק כבר ים יוהר מאלף בחונה מאום בנה ועדיין מביח לא גא (כי לבון אחרי מושלב כן חומם ככם למשים בכוחו שחין הפירוב וחתרי כן חיכף חתר החים החבית כי הנכ כלמוד של האלף שנים בין מחים למחיה, כי כמו באמרו ראשים כלם המשיח ואחדי וכל ולם יאמו שוד גם אם המכים והסים החים ככללים לדיקים ולכשנים ויקויים וסחים ככללים. ולפי זם ים לחמר כי פילום חיננו מחולק כלל עם חזין יוחקן גם בפנין עם כל זם כוא אמר מסדכי התחיים כי בעת הזאם יהים נ"כ ביעול המוה לגמרי נאבם אם פיים, נמצא לפי פירום בזם מאמר ואחרי כן הקץ אף שהבונה קן לכל דעד כנאמר בחזון יותנן כי כי קפו כל הממים וגם הרשעים למשפים והחות והשאל השלכו שבים קד לפל עמודם לפיום מחים כמסים לצדיקים ולרשעים ואיך לא ידבר פולום ממסים האלח? דבר שומסיר אה המלכוח להאב בנמרו להשבית כל הממשלות ויכפל אה המוש מכל עולם ואלכ לתרסות ולדראון שולם, וכן שולוס בעצמו אומר כמעשי השליחים כיד 15 ופים נכחה לי לפכש כי בחמרו וחמרי כן סקן כיון אל סקן הנמור בבניה לפימודיום די אי ובהסלוניקים די 16 כדם.

יכלסמנה חזיל מעד (מהלים פי). וכמים להלן ייו 8--9 אבר באפסום וגוי ורכים בכומי. ויש חולקים ואומרים שהכונה כק על אנשים כעים כחיות היעל, עדה הבחוב שלום לפני מיום רשום וכם לא נגעו בו וכן ומצא בהאקמען של פולום המוצאים 32) נלחםתי עם החיות הרעות באפסום, ים אומרים כי נאמה כמליכו

31) בתהלתכם, פי שנשנע בסחקים שיש לו מקכלת קורינתום שכוח מפ בבל יום היינו בסובל יסוכים קבים כמום.

30) ולסה זה אנחנו בסכנה וגר, היא שאלה אקרם ומשכה עד סמכים ונו.

אומד קדים בעד המס ומזכה בזה אם המה לחיי שלם הבא כי הוא אינו מחוייב בישום הולפף במשוב פולים בינו במחם מבינה בחתם בינו בקבוב בחלים בינול בינו אומם כעם שאלה אחנת ואומר שיש שוד ראים שדבריםם הבל, כי כלא פותגים אש שנוכנים סיסודים לאמר קדיש על כמס סיינו שבנו של כמס או קרונו או אשלו אמר וכסנו כן על יכוד דם סיכודים כי כדם מזכי אבם בכלמוד שנכדכין ק"ד עיאם. וכמו במשועם) כדי לזבום המפים ואם המסים לא יקומו מה להם לקבוח אאה במנם. יחוד לדבניו נססוק 12 בשה שלחר איך יאמנו אכנים מכם שאין מחים למשים ושאל סמלה סולה. ומי משמנלים בי שוף סיי יים שיהודה הביא קרצווח אשם בעד לעשות הדבר הום בעבור כלמו אך עובה זאש בעבור המש ונותן לו בממנה שכר

29) כי מה יעשו הנטבלים בער המתים וגו', שה מחחל שיון את בשמים על הארץ, ובערוב העולם מוש לא דברו כלל.

בסגלות יותן סיי כ"א והגביאים באמרס מלכות עולם סיינו על דרך שאמר משם כישי חלכותו מלכוח שלם ונוי, כבר נחיםב במחמר חבן במן פיו כי חז כשיחור החלוכה בלוקם א' 38 ועל בים יעקב יעלוך לעולם ועד ולמלכוהו אין קון, וכן דניאל זי כא (יסמים מי וי) למרבם המשרה ולשלום אין קן על כסא דוד ועל שמוכמו וגוי וכן אמרו המשיח שמיד להחזיר המלוכה לנפלים הוא הקביה שיש. ומה שמצא במקרא נימסור הבן אח המלוכה להאם והאלבים יהים הכל בכל. וכן בפרכך דרי אלימור עייה 24 או יושת הבן גם הוא ונוץ, כול ליםד דכריו מלמר נפסוק 24 לסקביים או יאבדו גם כשמים ובאכן ויכים שולם הדם כמים חדשים ואכן חדשה וכמו

בקצור). גרור הוא שהשה כל מחשיו שהוא האלהים אינו בכלל לכן כאשר יושח הכל החהיו ונו' (פסוק 88), כי ססוק 27 הום כניון הקדמה לססוק 28 והכן.

ובאסרו כל הושת תחתיו פיצלמור כנמוג כל מהם מחם כגליון (כקי מחצו מ"ם בבילורנו.

ממשלהו במשש ידוך כל שמה המת הגליו ומכשו פחול חל העברים בי ישל החשים בי כל שת תחת רגליו, ידמוז שו כחוב חחר בחכנים ח' זי 9 וכרסוון הוא לבון רכים) אחד לו ואחד למשיח ש"ש. ועי מוד בזה בניאורי אל הפיליפים בי 9 ובביפורמ אל העברים א' 8 מים.

א בבנסדכין דף ליש אמר כי עקיבא על השסוק עד די ברסוון רמיו (דניאל א

הראשונה אל הקורינתים שיו

(עמיש ביותנן כי 17) ויאכל פתכם ופטרום אמר (מעשי השלימים יי 14) אשר אכלט סנאשון כבשרי וודאה לחלמודיו אם מכום המסמלים לכל יחשבו שהוא נוף אחל חדש צא בכם וימון וישמדו כל רגליכם. גם המשיח בעלמו כאשים המהויים קם בנופו שכמיה יחוקאל אנו כואים בסשלמות נמקרבו אחד אל אחד ויקרמו עור וכבר והרוח בבבר (אויפערשטשחות דעם פלייששם). גם קשם מדברי יאקאל בסיי איי ודם. ושאלו המפרשים כי לפי זה לכך לבנות הניסת בעיקרי הפליחים עיקר ני בתחים גוף ארב ילבשו, גוף כוהני ושמימי, גוף אשר אין במצעו ליססד ולכלות שאינו צעד כי לתמים המחים לא יפחדו בנוסם שכים להם כחיים (כדעת בעלי החלמה) כי אם אה מלכוח האלכים בהומיה וכגלמים, ומשמע לבאוכה מדברי פולוש שם בל הבשנים ספדיה גאון באמונוס ודישוה שלו מאמר פי פיש). ופל כן בשר ודם לא ווכל לכשם (צמיים ברמפיים רוש פי חלק ופכיז לחלק שני ממוכה הנסוכים שלו שלא כדפה רפינו עומד לבלוח בשבעו, עצם בשסה, לא קבל להחקיים כזשן עולם סבא בקוים לא

60) ואשר יכלה לא ירש את אשר לא יכלה, פי כמיף הול שין סיים (בצמקרם) אצל פולוש יחלות על זה ואומר כי הגפתה כיא רק נפש השפעים

ופתקובלים כי יסאדם ים לי כפם סאלפים מלבד כפם כטבעים כי כפח כי באפו כחבי צותים), אבל כאדם כאחרון לרום מחים (פרימא). נראם מדבריו שחגק על כרבנים

45) וכן כתוב (פרלמית פי 7) ויהי האדם אדהיר לנפש חיה (פסיכד 44) ארע גוף נפשו, פי נוף עם נפי הפבעה (פסיבע) נפו האמוים מיקום שף דומני בדוח הי, וכנשש השבעית ההאחד עתו וחהיה לשלם כוחני אחד. כנמן בקומון.

88) והאלהום יתן לו גוף כרצונו, שיום רוטן שמשם נפגע הגרוחה, פפרו בנוחיום כנסם וכשל ועגם חמל המום.

בסלוסושים. ובאסש בדברי כיושישן לכומיים במלסמום כיהוריםשיב פייח אומל שאשרקים כזם ולם זר אמח גם זה אח מחיים הממים צנוסים. וכן נראה מדברי הלבנים סקדשורים, אבל בדברי הרבנים סאחרונים נמלא השרד כזה, בהמשכם אתרי למידי פדן חים וקמים (פיד כמפיפר צלותם פיז 23). לך כמפס כיא כמיל כי זם הלוי באחון ראים אל האחקים כטפטים במחים חפסים מן מם שאומר הכחוב אלםי אבכם אלן הבאנם הופש כלל ואין מלבות השמים כלל, וכזה יש להבין גם כן מה שהניא 88) וניכ קשר כלא יוכל לסיות בפבור כי בשוחיהם כם בשמש מעשל יום בגן ונה ואלים אינו אליו משים כ"א אלא מיים מכח מדם בממדם יחיו (מהי כיב בעולם כבא אחר בתחים כי אם אין החים לתחים גם שלם כבא האחם החים אינו

פולום בכל הסימן הזה נראה כי להפחו אין להסריך ממן עולם הגא כאחר החום מן אם הסתים לא יקומו נאכל ונשתה כי מחר נמוח, מדגי המהקוממים. ואמר זה בדרך משל מן המנהג שהים אז צין הרומיים אשר אנשים גבורים כיו לוחמים עם כמיום כרשים בטיחמכלוום למען יקבלו כבוד וחדב, יחומד שהום לפש לפי דרכו של אדם כי אם לפי דרכם של הורם והאמונה במשים.

הראשונה אל הקורינתים מ"ו

No. of London States of Line States

אתר, כי אם גיאו הפעום של הנוף הגשו שהסיד מעליו דעוה הגשמי וילבש דעות דווגי, ודברים אלה יובנו למשיין בספר לעודי הגביאים שאמר א'י. ועת"ש גציאור עברים "א 3, ובעדרש העולם ריש חולדות אומד הקפ"ה מעים עמים ושלם משב עם עלים כוי. ונדחקו המשלשים שכלל שם אצל החשם היה השמח ומשעורה המה, וחולם למי ביחורי שה חדי ששיר כי הגוף כרוחני חינו נוף הזם בסשלם בחשם פידוע בחכמת האפעיק, שעל כן לא יצא מחשם שעורם משם כוי ויעמדו בבין מקויים לכיות לכם קיומא כוי והוא כדברי שלום סכ יועבר אוהן משפרן שלא יהיו בנין שפר כמום שהיו בהחלה שגבראו מספר *) ושל כן דמה שילוש עמן זה אל החשה (ססיק 36—86) המרשין חשה

מחדי כן עם כממים לקיים כנהוב כי עשר אחה ואל עשר חשוב וכן משמע במשנה שבה קנייב שיב) כי שמש אחת קודש תחיים המשים לריכים כל החיים למות ולקום ה' 15 הנתנו בחיים בנותרים כד בות הלדון ונו' כי כל תדם בחייו הנהו מקום ביהיו בחיים בעם בום החביה פעם שנים על דרך שממר ברחשונה אל החשלומקים באלקוראן שלו במאן הצבאום סיח ביום יחקע בשובר כל שיקוש ישלו משים אבלם ונוי שוזכה לכחות כיחה המשיח בחייו. וכצה פולום פה להוצים מדעת החומדים (בחלמוד 61) לא כלנו נישן המות אך כלנו נתחלף, פה מדבר מן המים חבום פייד משנה כיים הילודים למום והממים להחיום והמיים לדון כו' וכן חמד מחמד

צין הקומה כרשעים להקומת הלדיקה כי הרשעים יקומו גנוסם ממם הבשרי שלי מהוסט וקיממכן, ופון קושום ממכי יחוקאל כי הט קמי וימוחו שניה, אבל במחים אך בחקומהם יקומו עלי ארן עם נופם שכבר נמפך ונהחלף מגבמי לרוחף בעם המקובלים ועי סנהדרון ריש חלק עומדים במומם ומהצפאים) שהוא עיון ללא צירך. ארן אבל כמשים למם לכם לקום עלי ארך בנופם הגשמי ואחרי כן להחחלף (כדלעת נם ללם החדם חשר מן השמים, והנה כמו שחלל החדון הנוף הגעמי נחחלף לרומני שהמבי ישחלפו, וכמו שאמר בפסוק 49 כאשר לבשנו צלב האדם אשר מעשר כן גלכש שיפחלף מגשמי לרותני כמו על דרך כמים גצוא האדון שמדבר לחלן (שסוק 28). שיקום גוף אחר לגמרי רומני, כי אם כגוף הזה בפצמו יקום בדמום רומני *) שמינו אחר אחרי קומו מן הממים, וסיבוב האממי הוא בי לא היחה שינים פילום כלב שהחלף מכשנו לכוחני בנילן וברשעים נשאר הגוף הבשרי גם עלי ארך כיילן, ועל ק בחחות הנשר, בעצור שנם אצל האדוקים החקומה בנופש הבשרי אך בעת הקומם סוא עד. ודע כי לשי דברי פערום (6' פערום 7' 6) לחחית המחים ככלליה יהים כערד לעמיד בעם קיממם יממלף גופם מגבמי לכוסני ויקוחו בנוף דומני — כדי למיום חיי יבים גם אלונו המפים והפיים. אך החילוק בין מחים לחיים כוא שהחים יחחלפו עלי בלשבכמים ששבקלשדש) (שי יותן כ' 26 והחלחום מסגרום ויצא וישמד ביניהם) ב והלדיקים ימו ברוח בנוף רותני שלם. ועל כן אמרו בעיקרי ששליחים בדרך כלל ארן למטן ישפטו בנשר כבני אדם כמו שמשאו בנוף וגש (שמיש בביאורי) אמרו בדרך כלל וכקצור ובחמים הכשר כי העקרים נחחברו בלשין קצר מאד בדרך כלל ובדרך פרט יודעו לכמסטינים אתרי כלחוד והחקורה בעינים כאלה כידוע.

יכיו חבאים עוד כחים ישעים וסחועם כן מאם שנם יקולל (ע' לעודי הגניאים כמשים בתלכום אלף השנים יכיה עוד טוח כנבואה ישעים הכייל, וגם ככאה כי השולם הצא אמל שם בשמק 4 והמום לא יסים שד, ומוכח מזם כי צימום החדשה אז יצולע המום לנלת. וכן המצא בחזון יותון סיי כ"א בדברו מן כמו שבמגנו כי לעולם הבא לאחר, ימוח המשיח בגוא כשמים החדשים והארץ *) וכן נמצא זכ בחיכון מיכ שם כאן לימום בחשים כאן למואם כבא

אמרון כאויבים אה כמוח עיש *).

אם כמים יותן שם בשתיכי וכמים פולום למעלם כפסיק 26 כי אי הקן בשיכם ל א יחקוים כבסוב צלע המוה לנאת בעלימוה לכל כמיים וכממים שאז ישלך המוה באגש סמשים בשיעברו האלף שנים ומסים החים השנים ככללית שאמב יוחטן בחיונו פי' כ' יצום כמשים כשבופן כי סישר כן מאם שנם ימוח. גם צרך לדעם כי לאחר ימום (א שמלוניקים די 17) וכם מדום בכינה, אבל בחחנה לדיקים היינו שאד החיים אתרם ואמנו כאן במהגם לדיקים כאן במהנם שכינה, כי הממים צמביה כאיקים הגמורים אשר קחו בתחים הכאשונה וכן החיים התחולפים החם יסיו עם האדון המיד ונספחו על ציח יעקב. אך לעי מם שכהבנו החירון נכון על דכך שישנו שם קושיא כי למלך על כל כחלבן ולא יסים כפרד בין שדחל לנוים כל! וכמ"ש שעים יד כי לפשיד אמר סכמוב אז אספוך אל עמים ששה בכורה וגיי לפברו שכם אחד והים לצח וכחב כי כגעל בן מחלה שנים ימוח ונוי והירך כחן בישרחל כחן בנורם ושכח אינם חודין לפשרם כו' פיש. ושם דף ציא פיצ אחרו עולא רפי כהיב בלפ הפוש סמס כמואכי השמים כחדש האדון גווקם כי 36 פישו. ובמו שאתר גם פאול שם וכמו שממכו גם כן בשנסדרין ציב א' חנא דבי אליהו צדיקים שעמיד הקב"ה לכמיוהן (פסוק 54) אז (כשיסתלפו) יהיה דבר הבהוב בלש המוח לנלח פיי אצל המחולפים, נן מאם שנם יקולל כי המכים המפויים והפיים המפולשים לא יובלו למום עוד כי של דברי ככיאי ישכאל וכתו שאמר ישעים סאם כי כי היער כן מאם שנה ישוח והחוטא הממום הבנים לפלף שנים לדעם חוון יותגן כי אם יהיו לפס ימוח המשיח לפי פשופן לא יתהלשו בנוא כמבים עד אחר כי מחים הומים מסים קודם כמחלפות המיים ולם יקדם חה משנים לך שיהיו חבופים (ואמר מכודש וכמחיש יחיו וגו' ואח"כ ואנהגו נחחלף כתו שאמר אל החסלוניקים שם ואמנו נהחלף פיז גם כן אנחנו לדיקים גמורים כמו שולום בחיו אך גרוח המשיח. במשיח (אי מסלוניקים די 16) ועל אלה אומר פה ושמסים ישיו בלי בליין. וכן אימר הרמשונה אלה אשר הם למשיח אשר עלכו אם בשרם בחייהם אשר יחיו במשיח ומהו כבד נמבאר למעלה בשסוק 28 ובחון יומנן כ' כי לימי ציאה המשיח יקומו במחים ים פמוך לום ש"ם) אבל באכ החים התאמינים

52) ברגע אחד וגוי והמתים יחיו בלי כליון ואנחבו נתחלף. באתרופס יסמלפו ונית. ובדברי, כבינו ספדים גאון בספרו אמונום ודיעום מים וכן ה ישוב וימקש בשופר וכלם ימשוכרו וישקחו את שיניםם וכן הוא בזוכר ש' משפשים ה דים דקים עיב, אך דעם פולום הוא כי החיים לא ימוהו אבל בחקועת באפל בחסד לאברכם מען זי נכך כיח ים דישות בזה.

הראשונה אל הקורינתים מיי

הראשונה אל הקורינתים מיו

היים על איה עלצך המות ונת, יסובב על פסוק 54 דבי הכמוב, כי יסיב הכמוב בהוסע "ע ייד אפי דברך מות אהי קספך שאול למובה כי אמר עם מקודם

וכנס כמו שאשם סלחשם אחר סליחסי כן אסלח גם אני אחר סליחשכה, ואולם לדפסי אכי כאבר סוחמי סיחה סליחתי למענב אבר גם סויחמבם הסים תכופה לסליחחי םלחתי לאיש סלחתי לו למענבם, פידמו המפרפים (בניאור מייעד) כי גם 10) ואיש אשר הפלחו כו אפלה לו גם אני כי גם אנכי אם

מוכף בסומן כי. מש מסתאום אשר סימן כי הבחיל כה סשוק כינ.

שהוכחמי לכם את מעשיכם כמו בראשונה לקוריריום ואמליב אתכם, וכמו שמשרש לחלך עליכם, אלא כק טוזרים אנתנו ונו' בסוכחה וכדומה, ואם באמי אליכם יוכל להיום

24) לא שכושלים אנחנו באכונתכם, אל הסעו מדנרי בארי מוכל לעד וכמו שנמצא נחב אצל כי אליתור במסי עדון היו בי שאתר כאמן עלי הדיין כני

עליבם פים. ודרך סיכודים בשלוקמים כאלישים לעד אוערים נאמן עלי האלטים פי זה, וגם בשיון זם לוקח אלפים לעד (כשוק 23) כי לא בא אליהם בעבור היוהו חם ווקם כאלמים לעד (כמו לכלן 23) כי כשם פעם לא סים אצלו הן ולא, אך בערן

לצלח יעצור לוחם על מעבירם (פשוק 23 וכן כשי ב'י מ"ם). 18) אבן נאשן האלהים כי דברנו אליכם לא היה הן ולא, שצאו היחה לפי הרוח, ומה ששינה בדבורו גם כן לפי הרוח בעבור שחש שליהם

היחה לפי מבשר משר לפיהו ישנה דבורו כדרך הבשר שמומר הן וחור ואומר לא, אך וימן ההשובם על זה כי באמח ישן לעבור למקדוניא בהוכם (ספוק 16) ועלהו לא לספכשך ואינו עומד בדדורו ויש המנשאו כאלו לא יכא עליהם (אי קורינמים ד' 18). ונסט אל מקדומים בראשונה כאשר יוכה על זה שהחבדה כשלת שתקדוניא, וחשדוהו כי בפטיח להקורינתים לעבור בדרן קורינהום אל מקדוניא ולבסוף לא קום הבסחשו

17) ועתה ההיתה עצהי נסהרה וגר, פולום ישיל אם כאשם שעליו מסלמכם ונו' זם הדעו.

סוף מאמר ימיח המשיח) והיינו לפרקים (זעמר זיצלמעון) ועמים עוד בחזון יותן סי' כ' בזה.

אשר נתן לנו הנצחון ע"י אדוננו ישוע הסשיח, כי על ידי (57

לום המשום נכחנו להתנבר על המעם כמ"ש מש נסיי הי שיש.

וכח (56) עקץ המות הוא החמא כמים מו הרומים כי 12 מים, וכח

החשא הוא התורה שניי סמוכה ימנכנו ממום המעם כעיש עם זי 5 עיש.

כדבר בממים בו וכוח שוכן המום החםה ומום יצה לפולום ככחוב הזכי כי דכבי (כמו שחרגם יונחן שם על פסוק חבי מלכך חפוח וע"ע כמשרשים), ופיכם דבקד מד שחול אשדם ממום אנאום שיכמוז על ימום פהחים, ומפרש לשי זה אכי כמו אים

לסכים ממיד סכמונים לפי סכונם.

14) ואף חדעו עד תבלית, פי עד שלמהו ולא דק פקלה, כי אלהט שום אני בעימכט בתהפללו בעדי (בביאור מישר).

12) כי זאת הוא ההלחינו וגר אשר בהום ויושר וגרי, שי ולכן פרבו בהפלח רבים.

(11) עיי רבים, פיי צומה כנים ים לנו מתנה החסד בעוני הכות. וים

השניו אל הקורי

במשה אשר שליו היה דק האדה מועמת בעלמא).

ילוה, ודאו בצ"י אם שני משם כי קרן עור שני משם וחשיב משם את המסום על שניו עד באו לדבר אחו. מזם וכאם כאשר דבר המצוח אל בניי לא היה המסום על שניו רק אחרי כן בשובו אל המחנה אל ביתו נחן על שניו מסוה, ולא כמש המעם אבל משר לשני בי לדבר אשו ישיר אם המשום עד נאשו ויצא ודבר אל בני"י אם אשר וצוש אם כל אשל דבר כי ונוי ויכל משם מדבר אבש וימן על פניו מסוה, וצבוא שני משם ונו') ויקרא אליהם משם ונו' וידגר משה אליהש, ואחרי כן. ננשו כל גנייי קרן עוד פניו וידאו מגשם אליו (והוא מאמר שולום פה שלא יכו גדיי להבים אל סבמונים אל משם (שמום ליד 30—30) ויכא אבק וכל בני ישכאל את משק והגם ר) מפני כבור פניו הבמל, להנין דנרי פולום פה לריך להצים דברי סשברים כסיי ג' כי כצוד גדול ממשה נחל הוא וגו'. והוא שאחד בפסוק 18 משה כום מובן כי בנמכו בליחותו חז בעל כבוד עניו וע"כ גקן מסום על פניו לכל יכחו נהן מסום על שניו שלא יציעו בניי אל סוף הדבר הבעל (כליל לפי היוניה), ובעסוק כנייי כי האור והכבוד חדל ובשל. חם הענין לקח שולוש לכמו על בעחיד כי בבוא 14 אומד כי עד היום נקראם הברים סישנה נשאר המסיח הסוא בלי גילוי (כלי) המשיח או יכשל כבוד משם וכבודו הוא כאין לעומה כבוד כמשיח וכמים באגרם אל 77 6 הוא הופיע בלבנו להפין אור דעת כבוד כאלהים אשר בסני המשיח, פיי שאיננו ובאנה כי לא יראו כי כבוד משה נהצמל למול כבוד המשיח (והוא שאמר שולוש להין

למיד ונו/ עו בביאור רומיים זי בזה.

6) כי האות תמות ונו' שרות המות וגו', וכן נשמק 9 כשנום לשל 4.) ווה בשהונגו וגו', ש' שאמש אגרה שרוכה שיי שרותנו כמו בשטוק 3.

ונוי, ועל זה יסובב פסוק 17 כי אין אכחנו כמו הרכים וגוי.

16) ומו זה ראוי לכך, פי לפיום מוכה כמוני להיום כים מסום המבים

בעיקר חבר מן בספר לפי זם שהים לרץ לפרש דבריו כי גם באשר שלמתי של בי במים באשר שלמתי לפי התביק גם אמם. וגם נדחקו בפיי בפני המשיח וסיכשו שהקליחה היחה באמח לפני התשיק דפליטש בהעשקה האחרונה לפי דברי). ולשי זה אחי שפיר בפני המשיח כי לוקא ספצים שאפלת לו וכן גם עתם כאשר הפלמו לו בודאי אשלת גם אני (וכן העמיק כמה ששמים שאירע ששלמתי לאיש היחה השליחה בעצורכם בעצור שהבנתי שאלה וגם בזה מיקד חסר מן הספב, ולדמחי מלח למא לם הסובב על פלח שיל בל אלא על כל המחשב וכחוי להשחיק "בי גם מם חנם שלחני לחם שלחתי לו למעוכם לא בחלח לחשוכם כי אם בחלת בגללכם שהוה חודה יוחר על השבה. גם צעיון בשי כמשים לפד של אמרו שכימה כסלימה בעבורש. ולשי הפירוש כזה יותר נסון לכעמיק ספשים עי לכלן די 6 דשה חחרם בזם.

בפסוק 20 ובכן מליני במשיח לנחמי וגו'.

נבשר הרצוי כזה בעולם, וכן כסשוק 19 וישם כנו אם דבר הרצוי ועל כן מסיים

18) ויתן לנו שרות הרצוי, שי שנהן למ הסליחים שנות כלניי הזם השועלת באסבם שיש, ועיי ניכ לכלן פי 6 הזורע בצמטה וגוי.

10) למען ישא איש בפעלו וגוי, שיד חמכו לנלמים כ' 6 כחמינה

לפי ככונה כדכט. 31000

באמונה נדולה עד כי אוכל לדבר ולכן אמר ביונית האמנחי לכן אדבר ושילום הביא

13) כבתוב האמנתי כי ארבר (מסלים קמ"ז י") שלם הכחוב הלממי לפי הבשר למען חשר לשומשים הבשוכה יהיו חיים לפי הרוח. ונחמה כי לפי הרוה גם בפלימים כפרם כפנימי יאסן חתחדם בכח יום יום, ואך החיטן יכלה (סחק 16).

18) לכן בנו יאמץ המות ובכם החיים, פי צוי הצלחים ילחן כמות דעת כבוד החלהים שהושיע בלבנו (ששיק 6).

ק) בבלי חרש, פי בנוף כשבי ונדכה (כמו פשוק 10 11) יש לנו אור בשרטוף המשיח-

המשיח והוא כמו שיאשר שלפהי במשיח, כי כל מעשה המאמין מושה הוא במבית. ואף כי דכך שולום לומב המדד לך מלח במבים, וחולם באגדם הדום מפם דכך לבסוב ונדאם לי גם כן כי לתפלם כי 10 פלחתו צפני (כייל) החשים החובה כחו בפכיניף פני ילפו (שמוח ליצ ו"ד) ופוד שלפים בקרב (ש"ב ייז יים), וכן פרגם השולי, פראף (פערואלו) ולא פנים ובאממלבים מלח שנים במקרא יבא ב"כ על השניאף כמו במשיח (כמו בששות 4) ודאוי להעשיק אשר בשרלוף המשיח, כי שמאשאלן שה פי" המשיח שהוא ישולם ועד. ויכול להיום שכמחו היחה בפשימות כבוד אלהים אשר האמור למעלה ני 7 על פני משה כבוד שני המסבעל ואחר על כן שה ככוד הי כשני

6) כבוד האלהום אשר בפני המשוח, פירפו המפרסים שמת זי לפומס יגלו כמה לכשה ולחדשה.

כיא מאסנו בסתרי בשת, פי שומ לעשות דכנים נסתר אשר 29

18) כמו מאת אדון הרוח, כ"ם לפי היונים, ופיי לדון בכום פי בכילול מייער כמו כל דרך אב הכחמים וכמו שאמר בשבוק 17 לאדון הוא כלום והבך.

17) ובאשר רוח האדון שם חרוה, מין למס פלמכ לל כגלמים כס" בביום לנו מקום ונו". יכי ועים בנימורנו.

8) כמה יגדל בבודו, פיכש המשרשים למשיד לבא ולכן אומר בששוק 12

השניה אל הקורינתים נ' ד' ה'

השניה אל הקורינחים ב' ני

על החצל של דכך ככמוב לנאו ופל ממשלו (מכלים ז' כ') ופרשו במלמוד ברכוח כי רנה שישה ולידי רגו, שי רני ללם משל משל מלידי רגו, שי רני לידי רגו, שי רני 11) ולידי ההנצלות, שהתלו ענתם לפני ניננים על המעשה היע שאידע למולם ירניז אדם יצד מוב על יצד הדע כוי, ולא כשי המפרכים לגזו חרדו, D U

m

18 שולחיפו לכבס גם הס, וכן להין בסי ז' 2 חנו לני מקים בלכבכם וניי מיש.

ימנק ומתוך לברים עם לחקים מנך להנשל נחלים שיעמות לחמר למשנים למי וני ממר כי ונוי לבום כם להתעב נוי למבד מובלים מלכים ידלו וקמו ונוי וכן בם שקב, וגם אין לפכש כמו שפיכסו שם על ישעים כי עליו אין לפכש הכחוב שם כה שם אחד שיקים אח שנמי יעקב וגם כנוים. ואין לפרש עבדי הגאמר שם-על עבדי 11) אך צר המקום במעיכם, פיי המקום בענור שלום, ומנקם נפסוק סמשים - לון שים דוחק כלל וכ"ד בשמיקה לכשי שי ומהמכליון במנחב מדני כמלך המשיח המשלבום קלשו הכחופים לנחלים זם של יששים חם של ישדמל. אכל כאשל ישונם של כו', הוא אומר פי סכפוב לומכ כדכך לכון החלמוד והמדוכ.

2) כי הוא אומר בעת רצון עניתיך וביום ישועה עורתיך, הו כחוב בישעים מ"ע וישוגב עם על כעציה (ועמיש גם הדענ"ץ עי כי חשא על שטיק

מהיותך לי שבד להקום את בכפי ישקב ונוי וכתרוך לאור נוים ונוי הדי שמדבר מן שני ילכו כוח מלחך הבנים שעליו נחמר בעש כלין מנישיך ב"ש) וכמו שחמר שם נקל

the cure of equal

ונוי לצדקת אלהים כציל, והכונה מפכחהו לפכוף המפח בפימו (כמו הומיים שניון כדכך המקלה (ישמיה מ"ה 24, דניהל מ' 23) כי החמה גדול מן החומי ז' פ"ם) שכשע למות הוא. למען נסים אנחנו הזדקה בפצחה. והוא לשון מלאי לכנדיל

אשר לא ידע חשא אותו עשה לחשא בעדנו לשען נהיה (21 כים יותר כמנכן

מדשה (פשוק 15, 17) וכן יצאר דבריו בשימנים הבאים ש"ם. וההמחקה החוני מבר התרצו נא וגוי, פיי הכינו לנככם כמסרם הגוף והנפם להיום כבריה: ע' בביאור מייער.

ביוםק יוד 9 הכולם לומי כולם לם הלב כי לנכי בלבי ולפי כי פים. וים פכים צמשים (פיי על כסשופו בסוך) בו ובחיכו וריצה העולם אל עלמו וכשונה פיד שאחד סכונה פה שהאלהים היה מכצם במשיח וגוי ישי על היינו על ידי כדרך היוכיה לשפחש, סעמים בי דכך סולום לכפול דבכיו באיזה ביאור וכן פה בורשו לאחר כי אנהים היה סבל העידות שמי (19) יען אשר אלהים היה במשיח מרצה וגוי,

בכלים ומי מים.

20-19 שמלא הבשורה עד לאילוריקון ונוי שמניד הכשורה לא במקומות אשר פגד

16) בדי לבשר וגר ולא להתהלל וגר, כם כינכיו לל היומיים מיי לם נחגדל לכלי מדם בינישם אחרים אך ככבד ככם כפי מדחמי.

בקרינסוס כפו אשלום ושפא (א' הקריביום א' 18, מעשי השלושי ייש) ועייב אפל 15) לא נתנדל לבלי מדה ביציעה אחרים וניי, כי גם חחרים למדו שלנו ולא כמו כאמכים מתמכולים בנסשם ולא לפי פשדחם ועמלם.

13) ביא כפי כדת הגבול וגר להגיע גם עדיכם, פי לפי סענודה (פשוק 8) בדברים לכים וממים.

9) לשען אשר לא אראה וגוי, פי לכן מחכך נדברי ומתהלכ מעם בשפוק שלחר זם עיים ממר לא כלחם. והבן.

באלפים (ולא בהחבנים אותנו לטולנים לפי הבבר). וסים יכול לאמר לא לפי בבשר כנו כל אדם ואולם לא נוכג עלמנו לשי הבבר סיינו בהאום החושים לנגד לנון הנשר, אך בפבור כי מענם פאיל היה לכשר בשרש המשיח במלחמה רכה כמו שאמר כוא בין בבבר ובין לפי כבסר וכיוסו הוא בארמו בניף בשרי וכולבים איתנו

3) הן התהלכנו בבשר ולא נלחמנו לפי הבשר כמיל, ההפהד פס

שנם אנו שאול היה ממכם.

סים לשם ולחהלה, כמו שכשש שהחנרת ישלחה שיי שיפוש ולוקש. ואולם פה משמש בספורן 18 הוא אשר יא שביו בבשורה בכל הקרלות הוא לוקם המבשר אשר בבשורשו צעבור בספריד ניומית בבפסיק 18 אמר לבון את ופה אתר אחוזו. כי האת אבר

ושלחנו עבהם את אחינו וגוי, ים פרסו על פהיו של פולוש, (22 מחודה אני את דעתי וגוי, פי לא למינה כק לפלה מוכה כמו (10 בסטוק 8. לעשות בחפץ לבבכם, כי סענים כלם כנון מוב מינם בום כלום.

6) ולא באשר הוחלנו, פי ססים יותר מחבר דמינו. כי חם נפבס וני 4) הקרושים, סיט כקילה אשר צירובלים עי רומיים כ"ו כ"ו. פי שמשכו נפבס לנו כי יותר מבחם התודבו כתו שלתר נפסוק 8.

מפנים מים עים.

מכם - וכן חמר אל הרומיים מינ 19 אל הנכתו כתוחכם ודידים ונוי וכמו אשר בחון (הגוים שובדי האליים) האליים ישפשם (שם בטיפו) יאהם לא הנקשי שופשרו אש הכפ מקרבש. ש באנשי הקהלה צריכה הקהלם לנקום על דעהם— ואולם ולידי נקסב לנקום בטושה הכע שלקח אבין אניו שלום עליהם (א' קורינחים ש') ואין זה שם הרוגז בהדיר שילום' אל הרומיים מד 19 היו מקום לדגז ונוי פים. ופמים לטלן אל כאפטים 7' 26 בוכ. ולידי קנאם פי' לקנא ולסברגל למעשים פוביב.

השניה אל הקורינתים ז' ח' י'

כזם ומיו סעולם הבא", וכדומה הרכה.

*) וכן מים הוא על משל היוני כי יש מים העליונים ומים כהתחונים לפי ססור החורה גש' גנאשים. וכן חיים הוא על משקל היוני כי יש חיי העולם

ארצעם נכוסו לפרדם כוי שי כנוסו פרדם מעין נן עדן שכוא ננוז לאיקים כך אומו הוא גן עדן העליון. וכמים רבינו חניאל בחנינה ייד ע"ב על מאמר הנמדא שם גן שדן בהתחון כידוע בספי בני ישרא: (וכן בלוקם ייו 28 מים בניאורי)

4) אשר הועלה אל הפרדם וגוי, הול מאן למר. וספרדם הזה ליננו בצב-כיו שים לקום על לאשי המיום ועל הלקיע כשא כבודו של בקביה, והא הדקים וממלא שם גם כן כי לפי ספור החורם ים שני שמים מ"ם: וכנה כחוב ביחקאל אי לקים שם מ"ש והצין. וכן מי כספר למודי הגצימים בחלמר ו' ברים פ' גרלשיה בכם בחקים וברות פיו כל לבסם שנכסה מזה שהמלכות הן בשחקים שלם כדעת כיש

שבוא מדב יהודה בשנהדרין מיצ ע"א מקובל בכל יבראל ושם נאמר אבר כמאמרו סמולה פינ הוא משומ וכן משה המפרם בלמבים שם מים. והוה אםה ברכות המדב בגליון מין משפט על השים על דברי רים לקים זי רקומים כן אל הבתב"ם כלי יסודי שמים בלשון עברי על חשקל האוני כמו ידים כגלים כי רק שנים כם "א ואים שכלמה

בי כק שני כקישים הם וכמו שכחוב כן להי אלדיך השמים וסמי השמים. ועל כן עד לרקוע השלישי, כי כעיקר כום כדעם רב יכודם בתנינה י"ב פ"ב בנשמים על כן לא הכנים בנפשי אם סים בנוף או תחון לנוף.

אם בגוף לא ידעתי וגר, נעצור. כי נמרחוה הדום ינטלו כל החומים הן שונר כן משני סעווה.

ודעתי איש בסשיח וגו', מול פולום נעצמו כמו מכולה לכלן בסחק

מומו לעשות זמה כמו שמפופל במעשי בשליחים מי מ' כי היחדים שמכו בשערים וסגלים שלו שמר אם השיר בכל שערים. וכאה לחפום אם שולום, כי היהודים העירו ממשלה רומי על כל זה כרומיים והגום החה רשות עלך ערכים שכים חז כשם הרפם עור הדמשקיים ונויל, ים פיכזו על דכך בשערה כי עיר דמשק אף שכימה הקה מיכצו להמיהו והוא נמלם בסל וגות ואדעש הזהי היה חותנו של הורודום אנששש.

כסה כח לשמות כזה, ובחתת חמור לשמות, וכום שיר שחתר כלמון מחוק וכל יה לפשות כדבכים כאלם שבשפוק פקודבן ומום מיד שמוק (פדאנים) שתכשם זו שבי 82) ברמשק שמר הנצב (או הנציב) של המלך ארומם את 13 שלחו לי אם כעולם האם מיש.

21) לחרפתינו אני מדבר, פי מה שמומר היינו הלשים, מתהו לפי לה

מכות שלסם (מם).

בשחרי (מי אי קורינסים די 4. 5) ואך אהאבל פליהם בלי טשום מאומם לטובה. אשר חשאו וגוי, פיי שנעבור החשלה לא אוכל לשנות להם דבר באשר לא החיי פן ישפולני אלהי אצליכם בשובי לבא ואתאבל על רבים (21

תמולפים ולא אני בעצמי (אינדיכעקבי) ועל זה יאמר האף הוגישי אכבם ציד אחו ונוי בשמק שמתר זה.

בפרטה לברתי אתכם, פי אולי יאבר אדם שאני לכושי אדבם בתכמס פיי 16) אבל אם כן דוא ואני לא הכברתי עליכם אולי כאיש ערום בדעם הדמבים בכלכוה יטודו החולה.

כות בשמים מחשל שתשכו שם של הלישע הזי לחמשכון כיי וכן נמירי דלתשלם וכיי תקום הוא שהכשות של גדיקים צטרות בו כוי פיש, ומבואר אם בשלמוד שהפרדם הזה וכן די מקובא על כ בשלום וכן כשיי ומוסי שם פרשו עלו לרקוע כוי מיש,

השניה אל הקורינתים זים יינ

30

השניה אל הקורינתים ייא יים

שכמוב (ישמיה ניש) ולברסה לכם ברים שולם חסדי דוד הנלמנים כן עד לאמים מלמניכה לנמנו כי במסד ישום המשיח לדונינו מסע ונו' שים. ולולי רמז על זה באו של ידי ישוע במשיח. וכן פכשו כים דברי פעדום במשם כשליחם פיו 11 אבל ככם ימלוך גם כחשד וגוי פיי ישים ספשים אדוננו, וכן יושק א' 17 וטחשד והאשם וכמ"ם לרומיים כי 6 משל ביו מלאנו באשורה, פילשו כתמכשים כי כחסד בא על ידי וכמ"ש לרומיים כי 8 משל ביוז מלאנו באשונה מבוא החסד כזש ונוי וכן שם 21

נכתיו ונו'.

ה מים נופע לעלב כי שם היה התלך ארשם היובר שמה ואשר מצבו. שמר השערים אל צלחו מדמשק המשושר במעשי השנישים עי 25 ובשניה לקרינתים ייא 38, כי בראשונה בדמשק. וגם לא סים שב לדמשק אחרי פבנה כאח ונצאם פה בפסוק 18 כי החתהמה בוששק שלשם שנים. אך הענין הוא כמו שביאראי למעלה.

בעבור אשר השם קראו לבשר בעוים (ששיק 16) לא מעץ עש אדם ואא עלה ירושלים 17) כי אם הלכתי לערב ומשם שבתי אל המשק, לין מנוס למני כשישה קפנה לעדב הסמון לדמשק כי גם דמשק היחם נחשבת למלך ערצ (במ"ש בשים כי אם מוכף כין למכב לבבר בנוים את המביח, כי אם כן יקבה מדוע לוקם במעצי בשורה בש נש לוקם וישוק) וכנסיעה היחה רק על ימים מועשים ובלא צפורח הבשירה במשפר לוקם שם פשיק 19 משני מים האמים עם האלמידים אשר בדמשק א בשליחים מי לא הזביר כלל שהיה שילום בערב. אך המעשה שהיה יך היהי בזיק לאינע שלהאלועם לייוע). ומם שמסופל שם (פשוק 28) ייםי כאשר אלכטו נו ש לא דע לוקם כלל מן הנסימה האאם בעבור כלא היחה נסיעה בחורה כיא לארך גופי כם מעל בפשורתו ממסופר בחעם: הכלירים כם (פסיק 20) ומה בחלי כב שב אל דמשק ושם קרם, ובשר אם המשיח. וההקצלה היא כק במש שאומר שבה אל קים שם אשו שם אלה שלה אף לירובלים שי אם כק בערב שים יחים יחים בלל ושל כך לה סדירה לוקם כלל. ומן עדב שב מיכף להמשק כמשופר פה, ושוכת סגוים וכפיי כיו 17—20 כי האדון אתר לי היכף עוד בדכך דמבק כאשר כגלה לה לפשבו בשליחים ביל 17 בין בנוכן ליכוכלים לה שלה שלה הילה ביל מחלים בין ליכוכלים ליכוכלים בין היל היל בין בין בין סמום ונו" כם בשלשם שנים שנפשוק 18 פה. והנה אנהנו רואים ששאל בעצמו משפר יו מה כל ויקרם ומי הום בשבור כי הנסיפה היהה כך של ימים מושפים כניול ומולי לקרימים אם לבים לחק לחק לח פצח מן הלמול נופו שבחלחל מן כחייי שבות יהיה שלים הגוים, ועל כן מספר בם נסי כ"ו פסוק 20 כי לם קרלתי כלשונה סחוכם כלל כי במסלב נאמר לו בדרך כלל בשוושן כוא לכשר גם בנוים ואם פיסוד 16) כחבר סים לצין המנסים ונוי לנלות בי חם כנו למען אבשרנו בנוים משמי 15 מון מון כעם ומן כנוים אבל אשלפך עתה אליחם, וכן פס אתר (ספוק כי שם משפר שבשר ליהורים ברששק, ומולם מתרי כן בשומו לירושלים סיתה פליו ליושבי רמשק וירושלים וכל ארץ יהורה וגם לגוים וגיי. וכן לוקם צשי בים כי חיקף ניסן לו הדבור לבשר בנוים. וגיאה כפון שחירה בזח, אבל באנח אין ומשם שבתי אל דמשק, אין לומד שהיה הישיעה הואה לערב אחרי יד האדון (פציל שם) וושלחשה אל הגויש בישוד להיום שלים הגויש.

כסכימו לו כתבונים (לזכר לפניכם שם בשולמו נימוז ששוק 2) אדר הגוים אש פין פארש וכנום לא פאמינו לאלול כי פשבים הפבימו לו ועל כן גירו כי ילפי צריכים לפחול ולא חל אם פיטום. אך אחרי כן נעשה של ענין זה חאוקה גדולה אם פאצ וצר יכם עם קצולם נדבים לעזרם הקדושים כייל. וצנפיעם ככלשינה האלם על שי סכוח (סיינו מחום הגבואם) כי רעב גדול יהים על כל יושבי הכל ואז שלחו ממום של מחול של מחום של מנבים המשופר שם (אים 186 בחבבים הנד לנו המשפון האמשי בשנים האלה כידוש. גם נראה לדעשי כי המחים הנושל פה אינני שבאים הנסושה הגיל נכיי "ש. ומה שהקבה החשלש סיפסשלם גבילור החיותם מספר שעלה על פי מחזה? ועוד שאלוח רנוה הקשו המפרשים אלא העיקר הוא כו הגוש גודו אמר וישלמו אם פאל וכר נפא ומיד אחרים אודוהשאלם קום השרכהופה לתויער סה שחשמון בשנים לפי זה אינו מדוקדקה אינוב קוביא כלל כי לא נודע כלל נבא ימיש שלכו אל הגוים, גם הלא שם כסי מיי משופר בשרום (שם פשות 9) כנוים כמכי בנים, ולוך יכית זה כתפופר פה (שפוק 9) שהצמודים כהו לו ולבר הקדושים שלון לפכם על מנסישה בסי מיין שם כי או כבל סים אול שלים כל העלים כנזברה בחשבי השליחים יא 30 שכלכו לירושלים להגיא קבוצה נדבוה אל

-(סרום באחרום (שם כיו 20 ובכל ארן יהודם)

(2) ואעל שפה על פי פהוה וני. דעשי מסכמה לדעה המסרבים בהיה

ידשם ממנו כמסופר במעשי הבליחים מ', וום היה או אבל אמרי כן נשודע גם 29) וקהלות יהודה וגוי לא ידינו את פני, כי לך קדלם ירופלים ודם ולח שלם חל השלימים לקבל רשות מכם מיש.

שהלא יוכל לכיום שלמד ששפרום ויעקב, ועל כן פירשו שהכונה שלא קיכל תן השליחים כשמוק 12 לה קצלמים תחדם ולה מלמדמ כית לי ונות. ויש שללו על פירוש כשלומים או על כל פנים רובם אלא בדנדיו בפסוק אל 17 אי א מעלדי עם בש שקדם לקרום בנוים כי לם סיו כבלישים בבישבי יולקבל שקודה כזו לריכים להיוש כל 20) ואשר אני כתב וגו׳ לא אכוב, לטוו לים להוכים דכריו שלשל

כן שלוקם לא ידע בשרושרום מי סים אז בירושלים. ולשי הוראה ולא ידע בשרושרום מי סים אז בירושים בקבום עד שבים נחשב בין השליחים אף שלא היה מן השנים עשר, ווכיל להיות גם לקח את שולוש ויפיאהו אל השליחים ונוי כי יעקב אחי האדון גדל לחלד בשים פערום החבר בססוק 18, ועם שנמלו נמעשי הבליחים פי 27 26 כי בל נכל בפוכם וגו'. וסוא לשי הגודם בקורות הבושיה (קירכטן נעשיכשש) קים הראש בקהלת ירושלים, ולא זה יעקב השלים, ועל כן אשכ כה ואתר מן השליחים לא דלישי חוך בי סכים ילדה ביום ומח שמלה בלחים מחלתה (מדי לה 25 / עד כי ילדה בי שי הוא יעקב כמבר בין בני מכים (מחי ייינ 65) וכחאי שם שםים השני אחרי כאחון. 19) ואחר כן השליחים לא ראיתי זולתי את יעקב אחי אדונני את בינושלים ועל כן לא כאה שאול אותם.

けいのひょに

- 18 A. S. B. C.

אל הגלמיים ב'

בים של מולים מן כישה (הו לחים שמחשים ממחשים פיציום) כלחו המפרשם מחד, כי לםי פחשן של דברים (וכמו שחחים בנוצרים) המחבר נסמר J D Z .ars 10 'n

למכן למים לאלכים וכמים בשטוק 20 עם כמשום וללכתי ונו", ועמים בכיאור. כומיים

על ידי התורה פי שממוכ מוכתי במימה בפכרי של דכריה וממי במשיח 19) בי שתי אני לתורה זגו ישוכב על פסוק 17 על מלח חללה כמדש ש-

יכול באטלמנו עם בנים אין אנשנו חמאש נלל ומשבים על ידי בששיק 19 כי שיי אני לפוכה ונו׳ והמה דבריו לרומים ז׳ 6 כי נסטרנו ימן החולה במוחנו ונו׳ ישיש. מחה לפי בינינסך כלם כמשים משרה הישם ? שלילה במשים לא ישרה לחשאייו אן הגיים ולבנות אה המחילה מחדם אני עובה אה כיאעי פישע וכן גם אהה פושע סתכנו אם כמסילה במבדלת בין יהודים לגוים (אבסים ב' 14 מים) ועהה בהחדהק שפתרמי אני שופה אם נילמי סופע כי לדכרך פפרום לבנום אם כסחול, כי שדחנם כש בל משרם למשרם המשום (משרם בששם 18 בישום 18 של של של משרם המשום בל שבינים ו וכן בדבכיו בשנים לקורינהים כי 17-14 ע"ש.

ואם נמצא גם אנחנו חטאים, לפי דעם פכרים כנס מולס כים חפשי שן כשלים וחובל עם כבורם לה בעצור רוע לב וחשה כיחך אך מדשים כי היו זקם בהודם ואך באמנים המבים לדק ועל כן לא כחיק עוד במעשי החולם.

בשעשי התורה וגות פי שפון לנמנו מפלים כן כניים (שבוק 15) ומה כלי

16) שיודעים וגו׳ כי לא יצדק אדם ונו׳ האמנו במשיח וגו׳ ולא מנית כי חסוב לסיתכה בבקר.

הם הממר שבמחה מוהר למשל דק מילמת היחדים שירש מן כנוים גם זה היה נפשר . מבלי אמונם חמא הוא ואנחנו מודע ביהודים ולא חמאים מן בנוים. (שמין 15). לו ברומים מיד 28 ולשבו לו ספר ולהלו נחמיב כי לא ששה שאשום וכל אבל אם אתה הוהודי תתנהג כנכרי ונוי, פי כיון שליכון ודכם רואם אבלם עם כנום ישדיו אין זם כי אם רום זה אום אום הבא וכנו באבר כליחי ישקב לרוך שיסוצי לכשרתק ולפרום ולם למכול עם הגוים יחדיו ולפני זם במין

ונו׳ הוכחהי אוהו על כחבת וביאצהי לכם אם אמתה של הכשורה כמו כשיק 6 ש"ם. 14) ובראותי אשר לא ישרו לכת וגוי, אמרתי לכיסא כאוני כילם

ב"ם. ומח"ם למעלם מ' 19 בים.

סקטלה בירושלים אשר שם שמרו סוכה משם צכל פרשים כאצואר צמששי השליחים שיי 12) בי לפני בוא אנשים מאת יעקב, כול ישקב למי כלדון כלב

וכאשר בא כיפא לאנטיוביא ונוץ, זה מספר לכלחה כי לל כז (11 י שאל וכד ככם ופוד חתרים ליכופלים על חוחית בשחלה בחחם במשופר בשיי ביי בדצריכם ויפפרו כנוים מן החודה בהפתם כל הקבל ויבלתו או גם אח שילא ובר ים ומז נססק במקהלום עם כדברי פאל ובר ככא כי המשופים פמרום ויעקב החיקי בכל לנתם אם הגוים בכדי שהגוים יאמינו אמוגם אמן כי שמוכים מן החולם הם. פנים לנדולי השליחים כחמכו בששיק 6 ופלחב.

מש כי כש רוצים לקור בשורה בעשרה בללים, של כן כש לא יקיימו בחורה כלל מחוד מדים אל הרומיים גי אול מששו לקוף המיח וישו מנדים מחשד לדקה המיוח וכמו ששק אל הרומיים גי אול מששו לקוף המיח ושור בעשרה בלדקה, אבל הישורי חיב מושל עיולקיים החורה באימ חבא למום (על דקד אנכם, אי יומנן כ 17) ווסבים אינו משדם כחבא. ולא שלה ומקדם והמשם לא פיסלה כמשה כאים באין כא כח לבסלה אליך לקימה שלם למשן הפדקה לך שלם של שניון לקבל שנים ולם וכשלם יהום הוצה ולף בי 177 מוכ מום כלכם למעשם פשל בנוים שאן מוכ מושל עליהם לקחם מוכפ פנים הסודה כמה דק צווה אל העידות במשח והעלם כם דברי במשח (קולטים לצו כמאמין ביו וכן לענון מהרה כלב וכנשם בהחוכה לא יכלה לפכר את הרשיונים בקרב כאדם וכנכו מי לשי כרום ולא לשי כבבר אף שמא בבשר (חומים מי) וכל ולכלם בשבע שלב בני כאדב, אבל המשיח בעים רותו יברא לב עיהור ורוח יכון יחדם בים רק לענון הצדקה על דרך באמר (רומיים יי 4) כי סמטיה פיף פחורה לצדקה פשרים בינון בינולים לגוים ושל דבריו בכל לגרומיו. בעיון בינול מחדם

אשנם לפי שתהמל לכלן בסי ני במחם כם פולום סים דשחו כמו דעם ינסתפרשה ברבו פוד פה במלוה פ"ד.

מן כבמים (עי מי קורומים בייו 8-9) הוא הבינ אממם על הכבורם יותר מהם ? למדו אללי בחייו ודאו אוחו אחבי הקומהו (בעדות שלום בעלמו אי קודידים כאי סדברים אותום מלכות האלשים (B 'b ב') וגם אף: האתים האתרים רפים מדם עוד כבלמים בעצמם אבר למדו אגל האדון במייו וגם אחרי מכןמהו ולימד ממכם כל פ-8) כם לא יברו לבת כאממה של הכשוכה, ואך פולום אשר ליבע כאם אור האדין כפיידו בפשק דים (אפיסטוליסעם דעקועט) צין יהודים מאמינים לנום מאמינים ל היסודים חיבים בתוכם והנוים פשוריש, והמה היו מקנחים לשוכה (עם כייא 20) הרי נאמר שבל אנתנו פואים בשכני השלוחים כימו וביא כי כשלוחים וכל קכליו ופושלים ויעקב בכלשם במכשי כשלמים פיא שותר אש המלמו וגם הוא כהש בכמש וכקר ? צ'י קש כאא אנשי ישקב ובשאוו משכול בסשוק א כי לא כך למשתשו אחי שקר אף לשמה אחם חאה פיכושלים לנאה ודי כבריות אנשי קהלה ירושלים וישקב בכאשם בהחיקו בחלם ולא כל אהן שישום לחשן חשמד בקרב כנוים אחתה של סבשוכה, וכנים כסשול כגאל מאר כלין, ואם כן גם שוא כחם ולא ישר לכין כאמוש של מבשורה מידאת ציי מחלם לצורם לכשל אם מורח משם כחקים כלל, ומפרשש שדם אידה חכמי בולמים כי משם בואה כי שומד כחודם כוא בעלמו ואיננו מלמד אם סיהודים אבר בקדב קשום לבות, אי אלא משופר במעשי השלימים ביא שי גם פאול בבואו לירושלים מן כאוכם כי מאו לשוכה במשום (ששוק 19). ואולם לשי השרום הום קשם בצבורה (שטיק 14) כי לשי אתהה של הבשרה היסידים פעורים גם השם (פשוק 13) כי כמשו וסתומנו כשכך שבהחלב אכלו עם כנוים יחדיו וכאשר כאו אנשים מאם יעקב הדמחן וסיסו עצמה מיראם בני המינה ואא ישיר לגם כאממה של אפשורים מן המקים סיבנים, ועל כן סים 6שם בשמרום (סשוק 11) ובשלר היסודים משמש פי לדעש שלום בשלם תוכש משם לנמני וסיחודים כמו בנוים שים לבל דכד

") ושלדשה כי גם בחלשוד מצלא ענין למוד של דחים כים. למשל התאמר עשב . . דותם לא הפשה, כי דחים אינה במול, וכנן.

ו) אחוד גלמים וחסרי דעת וניו, הגלמים הניים חפני לקבל על עצמם קום סשורה כמי שהורו אותה מחים מין בלמים החיבות ואף כי בבר יצא השקק מן השליחים (חפשי הפליחים סי' מיי) לצלמי להתמיר על הגוים המחים או לבלמי ביום עליהם המח מחוד ונו עם כל זה דעו הגלמים האף האין צרך להם בחורה עם כל זה אם החוד או מבולה בעל כם יום מחיב או מבולה החוד או מבולה בעל כנים למתור על עצמו והכי זה מבולה ואחוד להחוד או מבולה ואחוד או מבולה להם באחור להם באחור להם לחוד להו בעל הניים לשתור את ההורה ואחור להם באחור להם החוד להוח ביום באחור להם באחור אחור להם באחור באחור להם באחור באחור להם באחור לה

משם. ועיי בדברנו בביאור עברים סוף סיי סי נות

ומעתה כספור עד לפבין כי שמרום למי שם בנוים יחדיו גם כן מן מלח ממים המי לכיום בסטיר בדם משפעים בכילור כמוותם למיים"). וכלפר בלו לכיום מלח יינקה וכם לל סיכגלו עד לכלות בישול המורם כי המה ישבו ביר ושלי בלו לל לשר קלאו לחורה שלה ולל היי שום לרך לחלות מלומים. בנישורה כלו, לו שמרום ושלה סיבורים בחשו וצרשו לרלות לשבי אום ברך לחלות מיי לוח מלום בלחת המרכים בחשו וצרשו לרלות לשבי של החורה לאשול עם ושלה בלול ליוות מיי לחום כלחה וכתחלה בתבדלה בין יהודים לנוים ומכום החורה (שחוף אל משי החורה לנוים ומכום החורה (שחוף אל משי החורה בלות השלה ביו על בלוח מלום משול ללוים (שחוף ללוים ומכום החורה בלות של משול בלום בלות של ללוים (שחוף ללוים מסום החורה בלות של משול בלוים משול הבלות של משול בלוים של משול בלוים משול בלוים משול בלוים משול בלוים משול בלוים של משול בלוים של השלה בלוים של משול בלוים משול בלוים משול בלוים משול בלוים משול בלוים של המשול בלוים משול בלוים משול בלוים משול בלוים משול בלוים בלוים

מפטו לנתמיר על שלמן, ומן כשבון לא מוכח רק שבשליחים לא החמירו עליהם אנל מן פסק בשלמים (ועתדו על זה במשלשים) כי הפשק סים ידוע לכל אך הגלמים השלים ובפיחור מעשי השליחים שי שיו בחורך. וביה יוכן ששלוש לח היהר כלל סי חיוב מושל שליכם מן החורה לשחרה מדוע כם כולים לכחעיר של עלחן חין זה כי סו יום שני למדם סעשמעמבר יום לשל לדני לה מליחה שנדלן מיד הלכשיים ישראל וגם אף במצוח שבם ושמרו בני ישראל אם השבה (עמדש בניאור מעשי השליחים יש המונה במשים של ידים המונה בשל המונה בל להים ולהים המונה במשים של המונה במשים במשים של המונה במשים ב ול בכנל ששנה כי כמשיח לא בישלה כנו שליחים וכל קהליח החאשים שישים לא דק לענין הצדקה ולענין מהדה הנפש (עמיש למעלה נסיף סיי צ') והלכה למעשה בתנוח ווגמלו לכם דעב כי במשחלא יועול לכש, על כן הוכרם גם הוא על פי הרוח ננזכים מחסר כמשיח כנייל, ומי עוד כזה בניחורי חל העברים חי 18 ובחורה ישקב מש משום לדקה לפנים משורת חדון. בשנור שנר שולם הגא, חש מזיך להם כי יהיו ומשאלתן קופר צרשה נכל בשני כירם וכדומה. אכל כגוים שלא היו בחצרים ואין וכמו פנקרטה ביל ובלים להשלים להאימים להאימים ובמו ביים ביים ביים ביים להבלי במקומות בבים וכם שנים כק לבני ישראל כמ"ם בהורה בכפה מקומות דבד אל בני כם דק קיומו חותה במוצלם עליסם משי ה' בעבור היוהם כארן מצרים וכמים השורה שמכו את השוכה בעוך חמש שאות שנה כאשר משפר היראיומוש ולא שמרוה בעבור עליכם עלא ועקדם מפי כי ולער בחוכם חקה עולם לדורוסים ואין המה ביי עורין בוש כל הגוים ש"ם), אגל היהודים לכיכים לשמור אם החורה בשבור שהיא מומב לפנין הגוים (ולכן דקדק לומד כספיק 14 פה למען חבר הגם ברכת הבלהה כתביה במעבי השליחים פיי פיש מ"ש, וכל דברי פאל בכל אנרופיו בעיון בעול החורה הוא כים במצלם חובקרים קרננות והדאם כי סום בעלתו מחבין בחקום כחודה (מלד עלתו ולשלחו כינם אני כמוכם. *) אבל כאבר בא אל היהודים לירובלים ופט לא שרה במשמרחוכי בין היהודים לשיות חשש מן החורה בהיוחו בין הגויה בעבור שידמו לו הכל וכמו שאמר להלך 7' 12 היו כמני מש כנוים יכאו אם שלום שומר כשוכה והמצוה אז יכצו ללכת כדכנו ולחפש צדקת כוא פשור שן התורה ונעשה חששי ממנה (א' קורינשי ש' 19,1) בעבור שונה היוש כי מחונוסיו (בי קורימים ייב) כי כעבור שהוא שליח לנוים צרך לכבד משמרמו וגם להתמיל על עלמן וכמו שתנחר דכריו להלן כשי כי 1-7, כי אם ימולו ויחשו לדקם באבר איננו בין הגוים נמשמרה). ואם היהודים איננו מלמד כלל לגפל החודה כמשופר לם יושל לכם כתחים עוד כי ינזרו מן כיסד. גם ידע פאל ברום קדחו ועל כמלום כל כמופיף נוכש כי מכלים. כזה חשרון למונה להופע כלדקד המשיח ועל

יני מולא מזין דיב וכים הפילו אומה בנחלה לכם ולבגרים הגרים בחוככם וניי מון נוים נחוד שיבו כי בונים המלמנים מהם מחום מונים ליבראל כמו נכי לק לף רי 16 כלך בדרך אחרוסיכה זדעו כששועו וביאב כי זדעו כולל אף כגוים המאמינים ככחוב כי אב ובדבריו אל ברומיים כפי הסנמחה (פפוק 29). ובדבריו אל ברומיים וסבילור כוז של שולום הול כק על דכך כמו מדרך המדרשים כי צלמה המשיח הים ובאמם אלו כמב ליסודים כלשון עברי כים אומר שלא אמר ככחוב ולביך (כי בעברי כין ימיד לרנים וחמר בלם מתר הנמני שהששהה מלם לשון ימיד שמבשקיבי מחם כי שלום כתב ביונים וספים כאים מכשחקת בשבשים הגודעם או וציונים יש חילוק 15 ואפשים וכלמיכם ונו' פים וסימוב הגפון הוח כמ"ם בם חזוק חמוכה ככים כוא רק על עיני זכעים שונים. ואולם נעלא גם בעקרא אעואל א' א' הי וכמים למון דמים, ולף כי בלמון המתרם זכם הום המיד למון יחיד לכל היה יכול סום המיד נחמר לדעו לכון ימיד ולם חמר ולולשיך לשון רבים כמו במשנה והלמוד 16) והנה לאברהם נאמרו ההבשחות ולורעו פי כנימים כאכן סיובם כאתמי, ולפי זה בני כאשונה מן הגוים בעבור אמונתם במשיח למשיח יחשבי לושל כן ולאישוך מלשון המשנה, ווש שדמו גם זם כי אישים במשנם לשון בכצוחו לוחר לשון כפים חותר ולכיוך) אך חתר וארשך לשון יחיד לתחו על השביח. כלם שמוכם כחוכה וכמים בשמהו למעלה במשבי העליחים סי' שיין וים שמך

מסמובנון מוח מן בניה צין מבמרים על מס נכיני. או בע סאורני וסי שים ישנה כן מכח מקדמנים מכחב בסמום ייני ש

ארבע מאות ושלשים שנה כן פכנו הקדמוים הכחונ צחחת ייכ 40

אפילו דייתיקי של בן אדם וגוי וכן כפסיק 17 כי דייקיקי של בן אדם וגוי וכן כפסיק 17 כי דייקיקי של קמה קמה לכיים של בינים מזמה ככמים כי לפנים של בעצים לייםיקי שמזמה כממים כי לפנים של בעצים של בעצים של בעצים של העצרים לייםיקים אוני בעלים אוני בעלים של העצרים ש

הוא צהורה דצרים כיז צסופו, וציוסחמינו ליחא מלח כל אך צמסח הבצעים האאם בקל מי כמו פב, והוא צאק כי כן כאמד גם ק פי מיי ומיה אם לא מבמע בקל מין למדי לפתור לפתור לפתור לפתור לפתור לפתור בל מין ומקומיו אבר אוכי מאף בי בקלות האלה והפינוך. ובחומבי ומים בלכי צעל מינוק לפתור לפתור ביום ונאו שליך כל יקלו פלינו לבתור לפתוח פייד קיימו וקצלו היהודים (אסבר מי ביין) לחים דצריו מן הכתור בים פסוק לייח אם לא מבמיר לפתוח אם כל דברי ההוכה ומו' פ"ב- דבריו מן הכתור ביום מחוק לייח אם לא מבמיר לפתוח אם לא דברי כאל ביי ופאול ציאר בכתור בירום המצוח קללה אלחים. הלאים מים.

המודה ואם בן כל מעווים בעבור, למודק מממים כוא לגיק. אם אף אמנם הוא לריק, כציל לפי מיונית, ולועמי מבןלמסוק מאמר. וכנונה לף אם נגים בטוא גאתה לביק לפאל במלה אחדה כנס ממטיק לכם אם הכוח ונרי, מאמר ארור כל איש אשר לא יקום את כל הדברים ונרי,

מאח אלם בכלשונים דבל כי כשדבל בפדו אבלי כי אלביך וכן לא יפיה לך אלכים לשום וכן מוש כבניעי בכם לכי אלפיך ונוי וכן כלם ועל כן ביאכו הקדמונים מן מתר שמתר לם משם מם כי מלכוך לשום כי לא ינקה כי מש משר ישם אחרים על עני וגרי עד לאוכני ולבומרי מנומי. אבל מבם וכלאם ידבר כמדבר ען כי וכן הביא כשיי שם מן המכילמא, וישוד המאמל זה הוא . בעכור שאש לואים בבשם לך משי כנצורם שמשום אבלשאר המאוח הם שיי משה כחים חורם או מש מי לי סים לל שינה משבש בחלת בתוכו בחומר מניה נד עים לני שים ללי יום מים מים לליים המבשה על ברים היבים הישלה משלה עדי המלאמים והשלמבה אמברה עדים היבים היבים על ברים (חורה בנימטי הריאה ובחי מנוח חני ואם יהיה לך מפי הי נסך הכל חריינ) ש"ב. כתרה שיי מלחטים, וכן בילקים כחובני דף קיז פיים. וחטי חחשוב צפיחור זה כי הדפה המלחבים חלחבים מחש. וכן בקדמוניות ליוסיטן חלק סיו 3,6 חחר גם כן בהחוכה אך כחלם ונוי כנלמכה מחמלה בשי האדון וניי. וכראה חוה כי כוכאו באחדו כשיי אחד עם כאלכים וכן בדבכיו אל כעברים ב' 2 8 כי אם הדבר כאמר ע"המלאטם הים קים וני שם הוים בו' מ"ש. ואולם מדבכי שאול שה ששמע (בפסוק 20) שלימע לפגדיל מעליש בכיים מיב פיד באדוכה וכלפבין כהג בציאורי על הפורה שציה ואתר שם וידבר אלטים וגו' ולא שמעו אז החורם ושמו שהחריבו גם המקופלים. בדבריהם דלה בשפי לחודי היביאים בן המלכים ומלחך הכחשי מלאך שניו גם אלהים השניוישראל לא השניו כק אוהי ומשמי כמו ששחרך שילון לשובית מזה כי הלאנאש הוא כמו כי בשלמו ונקרא אלו גם כן בשב בהר סינה שהמלוך הום הוא דבר כ׳ (לאנאם) שמדבר המיד בחורם כמו כשיי בעלמו ומעלם במששי השליחים זו 88 בבילור דכרי ששישלטוש שם המלאך הדובר אליזי בספרי שילון האלכסודדוני בעבוד כי השיי לא יושג דק לנסשות החלשים כו' ויש פרשי ולשי הידום יסודי הלכסגדרים קרמו הה הוכם משה בכם הוכם במלמכיכ, ימלם רבתי סי' פין, ומכ שאתר פיי התלאשים וכן אתר ספיפאנום במעשי השלימים י' 53.

צאה לפרבות הששיש שבמולש ושם ז' א מ' מ" החוכה החשוכה החשוכה החשלים אבל לא כים ביתר החשוכה מחשיש של לא כים ביתר החשוב של מי יו וחי באורן ומחיש להלן בשטוק 12 נחם. ולא החונית יש להעורן למוכה השטיש מששה אם נקת החלם להלן בשטוק ובמר השלים שלו.
ערובה ע" השלאבים וביד פרפר, משה לכינו מיהנקלא פלסל גם בפסיקחא

או לחכעו לכיום יורש בעולב. ואף כי בכחונ שם אינו מדבר דק ממאם אהן ישאאל, עביז פרשו בקימונים על נמלם כל בעולב, ובמיש בם צביאורי עיש. 19) מפני הששעים נוספה נתאל גאגרת אל ברומים כי 20 שהמוכה באלים

The second secon

באיו נפלמו רולה להחמיר על עלמו רשלי וחולם פולום הוכה להם שלינו רשאיכניינ.

4) הכואת נעניתם לריק, פי אם אתם מפלים מן האמונה לבקז

ä 3) היינו משעובדים לתקוני העולם, הול פ"ד הגלתר לל העברים פי א ומקדם עולמי עלמאויסטא שהפים שמול מן כעילם כוה (וועלעלך) וכן

בים 16-14 שם טיבבלם לח

ציק לטום לו פלדקף שנמורה וה הים נסגר החם החרה ועמים במעם הבליחים שיון כי ידבר לציים. (עי לפלן די 8) כבונה בענין הצדקה בחקדם כחשר כלם הגוי לפיוח בל סבינים בשומו לפשמיו וים לני הלדקה הגמורה במשורשו בנילל ובשו שבילי פולים זם בום. ושל דרך זה להלן כי לי עמדו גם בחרום משר שחרר אוחנו החשים וגי

gb) ולפני בוא האטונה שמורים וסגורים היינו תחת התורה, gb מחם בנחמר ולדיק בחמונתו יחים ועמ"ש בכיחור רומיים חי 17 מיש.

מאלפים הגן אם אככם פיי כן ופסד) ואך אומר כם בספיק 17 כי כיורם לא ככשוק 18 אמר פולוס כי החודה שומרס ההבטחה כי השודה ממנים מגאי קיום האשת לל נמלם בעולם בשל הלל בכנמתה היא בנו ומשד בלי שים חולו (יעים אמר של (ש" שנדע חומו) יצדוק לדוק עבדי לרבים ונוי, וכמ"ב שה (שאק 24) למען כדק (יומן 16 /17) וישעים אומד פי ניד ובחשד עולם כחשמך ויפובב על פיי ,ידי בדעשו בשופו משן אמין לישקב חשד לאצרבש אשר נשבעש לאצומינו והוא א מיי - האשים ביכל להחום בנתלכה כשי בלבר כומים מי די) למען תנתן ההצמחה עייי חמוכה אים מבשלמם כלל כי הכתוב בשלמו אומר (וכבשיב הוא חורה כי כל המוץ הא כמבות, כל זה הוא מדברי הכשונה כי הגביאים נכאו אבר בחבד יושטו כאים מיכה הורם ממים בכיחד מהון ביי ח) שבל בני חדם החז החשם (יהתורם במצוחים ה מיכל לכפל, וגוית ומחם מוסיף לאחר כי החורה אינה נגד ההבחחה (ב"ה ציונים) לששם כשיני וכו' כל דוד והשמידן על להה עשלה וכוי כל הכקוק והשמידן על באמונה, ודברי שאול סה כש פאד דברי כי שמאאי (מבות כיד) תריינ כצות נאכז

כו בסבים ואינו שלו עלם מעצמו וכאלכים כוא אחד כליל וכזם יוכם שילום כי כ אם ובמבית כול של חלבים וגם יאתר פעם על מאמרו (פסוק 17) שכתורם 28 מלוק בין משה לישוש המשיח ביהמשיח הוא של אחד מצם מעלמות כמיש לו אל הקידינמים ני שון) ועתה הסבסלת התורה את הבטחת האלהים חלילה וניץ: מוכל לכשל דיהיקי אשר קימה הפלהים בשצמו, כי השונה כק שיי שכשור והכן.

י' סדנכות דבר אחד מחמי וכשמעם ואל ידבר מחמי אלפים וני '(שם ל' 19) ובשרש בפי ולסחון מכולר בפרום כי ללכים דכר הכל ועל כן פרשו לחרים כי לככי ולה למפה (שמוש בוף שימן יים) בעת דבר כי יו בדברה וישראל אמרו אל משה אתרי סיסו כמס לה שים מבחב כם כמוכם ממשם להוש מכם מחשם מים מילי מום משם משים במוכים ממש יסים לך דבר ה' בעלמו ושאר הדברות דבר מלאך ה' בתלאכות ה' וע"ב נקרא בהחג 20) והסרסר לא של אחד הוא כאל פיי בססכסור לא ממיסם אל אחד בשם דגר אלסים. ואולי לזה כיון ששיפאנוס המלאך הדובר אליו וגרי.

לפי הבשל חבלשי כבוח פיד אישו כם כייחק שאיתנו כם נולרים לפי ככוח מן בכות.

1

The same of the same of the same

13) עיב אחי ונוי, פי לפי כנחמר כספרד בין יבמשחל לפידק מים מלד פרח נקצאר כשם אגרושים אלל הרומים פלשם ההגרואים שישנו שחם (יהיא ד' יי). וכל השחשר של שאול שה כוח דק של דכך כמה הידוע לבעלי המדכם והושארות.

שי רוגם כיהום, פיכ כר סומי כול כגר וכן כלפה האדינה לכללה מזה לל לד היהר 25) כי סיני הר בערב הוא, והפרצימים כם 1866 יפמעמל כן הגר פל

Ü

(בראשים מים) ואין לסרש כששומו כי באמש גם בישמשאל כיה הגבתה בכחוב בראשיים פיי 28) על פי ההבשחה, פי נכת הטנטתה כי לככהם ובכה היו זקים ושמן משולל שמים בואם של דכך סכמב לכלן זי 15 כי במנים ישוע בכיאם חדום עינו. סיינו לדבר אם דבריו כיסר אומן ומזקף כחבחה גלוים בכדי להשיכם מדוכם כוש

20) אסנה חסצתי להיות עתה אצליכם לשנות את קול דברי, 19) בני אשר אני מחולל שניה, מי מיי המנים חלה. לכמים בשרם.

17) חמה אונם מקנאים לכם לשובה פי חמי פקר כממינים חוכם .org 29

ותל דכך סבמוב איו אי לא יובע מלדיק עימן ועמים בביאוכו אל הרומיים חי מין יים) בי ידעמון למען אשר יאום ונוי דסיונו שמהן לבו וידישהו עליו בשומרם חידע אלחים ושי רביי שכהן לכ עליהם וכן שי הרמבין הנאשר באברהם (בואנים

כום יודע פתבה, וכשירוש כים עיד ככמוג שמה כי כים ויכח אבים פח ביי ישדאל 9) ויותר אחרי שנודעתם לאלחים, פי פיי מבסם לכאמין נו וכמכיחו מכונים קשים בנידין ולשמך בח וראום על שמינת בחכים (אף שאינו נאם לבר ישראל) בברי להשיב אוחם מדרכם סרעם לשוב להם בשלם שכולו חיים בחשית.

ופל ידי זה יהיו ננדים מחסד המשיח (להלן הי 4) על כן הוכנח לדבר בדכרים כי דבר ם כאלה יאוהו דק אל יהודי אלבשודריא שומי החודה וחפי בחבתה יון אין בשכל יסודם. ואולש על זה ישהומש הקורא העברי אשר כחתך על ברכי החורה. וטישוב הוא כי פאול בכאומו אם כעלפים נמעו בשוא ובבכ הפלו בשמרם המלים כנשמים של השורה ועבודה האלילים הגשמיים (נעשאמן דינסט), בעבור כי שניהם התקונים הרפים וניי. כפי סנכלם כול מפים במלונים יכלו יחד ענודס מצום כמבפיים

8) הן לפנים כאין דעת אלהים עברתם וגי איך תשובו אל מארן מצרכ וכדומכנורן אשר לכלן ששוק 25 כי ירוסלים של שחה (כימי פולים) כיא במבדום עם בנים ש"ם, וכן בפי" כ' באורן.

ממכה בכמה מקומות נפשש המצים כי לי בני ישרת! עבדים, עבדי כש אשר היצאשש שפורם הפנים הוא כשו שבודם שבד והוא שעור שאונא שיך לבנים וכן הערכ ד) לבן אינך עוד עבר ומי, מחם מכל דכריו כי מפרסו לחבר כי רבים. ועמיש אל הקולסים כי 20.

טסויסטא פסה שי שהם מן השלם סום ואינם לש הרוח דק לשי כבשר וכנוף כמיש במקושם

אל הנלמיים ד'

אל הנלמיים ני ד'

רק אבי ולא ישים לך דבר כי בפלחו אבל שאר שמלים דבר משם כחים בהלתוך

. . orošbo

בנכה פינום.

כמילה (בכלשים ייז 13) וסיקה בריפי בבשרכם וגוי ופתיש למעלה בסי ניי

כומיים מי 6). וישון שלום בום קל בסב קל בום נחוקים ולוינם מים לאמר ועל ישראל אבר לאלהים יהיש הידושים הילנים בראבונים (עי ביאנד ישראל אשר לאלהים, כרלשונה ימון על הגוים שותנים כפי שתלחד לותם. 16) וכל הנוהגים כשורה הואת שלום ורחמים עליהם ועל 17) חבורות האדון ישוע אני נושא בנויתי, יכין לשותם כולמר על כי המה חיכם מושים למען הצדקה כמו הגלפים (ה' 4) לך בעצור המושל עליהם ולם נוסנים כשולם סוחם (במכוחר במשבם"ם פי כ"ח) טולם יקבלו שלום ורחמים מלבדו מן כחבד כחפולה למעלה כפי בי 19 באורך. וכזם משילקים שלוח דיפעים בכילול מייער פה ש"ם.

וכן בטיטום כ' 10 מים. ועמ"ם בשי שולימון 5 ביה.

192 ואסונה, שדום חמונה שה לעד בני חדם (שריים), וכן שיכש המשכשים

בבשר אינס שוד בששית (ששוק 24 25) ומחויבים בחוכם,

18) ואם הרוח מנהוגכם אז אינכם תחת התורה, פגל 65 מנמנו בחשמעו של תנכשי אלה וסשובו מדכשים.

באדקה שלה ולדקה מסים למ לפני כי אלסינוים נשתר לעשות א מכל כ מצור 10) סבמה אני ככם באדון שלא תהיה רוח אחרת עסכם, פי מן כמשים וגשל מחשהו (שסוק 4) ולך לדקד כחוכם חושישה וכדוכה לתככ בחשי (דברים ח) כידוע ועתים כמעשי הפייחים יינ 89 כזכ.

פו במשים חמר (ממי כי 17) לא צאש לכטל בחורה ונו' וחולם כמותו באש אלם לעברים כמים כסי הקודם פסוק א', ופי מה בכסבה בניאור זה למעלה ני 28 שלדקם ע"ר האשונה, ונמלא כי לקיים החורה בעבור הלדקה אנחנו משוחריים ועשים 3) אים אשר יכול שחייב לשטר את התורה בלה, כענול כי עזל נסי ני ומי ני.

1100 とのいいない

כמו כמולח של כמל בל בל במים לכן ני 19 יותולמים בל בל כמים כמו

28) סלוא של הסשלא את הכל ככל, כזיל, פי כי כפדם כים נופו 28) וישת כל תחת רגליו, פי או השברים כי בזה.

19) כשי שעולם וגוי ישובנ על מלוח ימרון וגי ולם על מלה המאמיים וכבן. כומיים בי 5 ועבלים לי 8 בוכ.

שייער) צרוך לפשחק אלפי ואני אדונט וניי פיב. (וכן רומים ביין 6) ועי בכיאור מלכי מדוננו ישוע סמשית וכמו בשחק 3 לשי השירום בממח (בניחור כבני ממאלסים איש לפרש לפי זם אפי הכפוד הוא כפל פיון צמלום שונום לאפרו ונדשה סמקובלים (עי לסבץ שיף פי פקדי) כבור כי כנובר בחורה הוא הפביץ? של, וסיינו שמשנו יוצא ומולד סכפרה. והוא כביד נמלאו הניכל בשטוק 18 והבלף (ישקב אי 7) ושל דכך הבסוב (איוב ליש כיס) היש למשר אב או מי הוליך אבלי

(מששי באימים ז' 8) שאליו יאום בכפוד ויש שכשו אפי הכפוד על דדך אפי האורוק 17) אבי הכבור, יש שנשו על דכך עלך כנצור (מפלים כיד זי) אלאי ככציר פלבון נמלחו סום כמון מחמל כחומנל (מייעל).

כמהמתם בכום הקודם ומסדם ססימה התחימה למען למרום לו עם כולה. ומדם כי כי קרימוש ה' 5 נסן לנו 6ה פרפון הרום. לפרות לו ששבנולה לתחלת בבורו, יסופג על שמו בשוק 18 כשהאמים גש

(14) בי זה ערבון נחלתינו פי כנום כקדם שכשם כקדם וכשו כי בן שמולים גם לכם וגו', וכן שי מייער ע"ם.

מבר יחלמ אל המבים מאי, פי כי פולום מן היהודים ביאלו מאי על המביח ואבר כפובם כבחה כיי החמוב, והוא שמשרש שה בשקוק 12 להיוהוו למהלח כבודו אנחני במשיח ופי במים לרומיים חי 29, בזב שלין היכוד על האמוכה כיא ביעוד כוא על

11) ובו לקהנו נחלחינו אנחנו הטיועדים לה מלפנים, פי 16 המלה **-11316733 20**

ים שבשמים וכה שבארץ, ניחור זו עי 16 הקולכים 6. 3) בפרופים, אל אזר במרומים כמו להלן מ-10 מ-12, וים כשחיקו במיים בשום (לומסעל) וכמו שהשחיק ביוחון ני 12.

1) בחרות אשר שחרר אותנו המשוח וגף כי פנס לומו למים

המלכים, וסב יוסיף למער שכם מבתי כבים בשלחו בניים על יסור כשליחים ונוי וכמו כם כמשמים במים על יסוד באלימים, כי בכמוג 19 אמר שהמשמים כם בני ביש יסמלה במים מלחה ביונים בחסובב על הכסוב (19) ובני בים אלהיה, ואמר ההגנים אחשם וכמו שאמר לכלן נ' 6 כאשר נגלה עתר לשלישיו הקדושים ולכניאיו ברוח שיש.

-

THE PERSON NAMED IN

20) בנוים על יסוד השליחים והנכיאים, ככינה על כנעמים מן צרים בקדומים אשר בירושלים ויכודה כידוע.

מון ואל עיר אלמים חיים אל ירושלים שכשמם ירבומה הרכה. הקדושים, פי מלמים היה הנושים המשיחת. וכן אחד אל העברים "יב לצל כי אם בחשם אל חב מי מיא מים בני מיר אחת יכון על ירובום של מעלם (עי גלפים ל' 26 וכים 19 לכן אינכם עוד גרים ותושבים ונוץ, נהפאר היפנ נמעשי השלישים

בבשלו וגוי, את תורת השצות וני׳ כי שים נפי׳ גלפים ני 32, ישם ב' 19 נאורך, ושם כי 1 בישונ השאלה שישוע אשר שלא בא לכעל החורה

האלהים מקדם למען נתהלך בהם. פיני מגרימה בחגשה מימלח לממצים מיצים, כי רוח המשים הוא נוכן כת באדם אל מעשי הכוח לחיום באלהים כשי לאנו השימי. וכונשו פה לומד (פוף ממי) ולמדםם מומם לבמור מם כל מבר צויתי מיםכם, ויוהר נטן להצדיק כמעשים בקודם עוד שנבכלנו במשום בכילה מדשם, כיינו שחדים לומש לנו בחורא. אים במעשיו כמיש בסשוק הקווש, והישועה היא כחשד שהם אלהים ולא מידי איש בכים סחדם כישי המשים שם כבתנו עלי ספר כל מעשי הרותי וכמו שלמל קלוון פשי מעביו (שסיק 8 9). אבר הבעם אלבים מקום למען וכלך צוב, פא שהיין מוא בפעל בכם גם לחפן גם לפעל כפי ראונו ועיים בכיאורנו) ועל כן לא יחבלל כי כאלבים סועל בקרבו אם המשפים בשובים (וכמש בשליפים פי 13 כי האלהים مَرْفِيْتُونَ مِنْ يَصْفِيْتُ الحَدْثُ

10) כי פעל אלהים אנחנו נבראים בסשית ישוע, פי הלוסים ככל אוהנו מחדש ש"י רום כמשים וכל אבר נמצים הוא בריאה חדשה (כי קוריקים כי לסעשים מובים אשר הכונם (כאל כי - כיונים מפורם מיסוכנ על המעשם) 17. גלפים: 16) וכן אמר להלן די 24 וחלבש אם האדם החדם הנכרא בדשום אלכיש. כעולם ונוי שיש.

ראבו ביש הסע הייביין בישור למלוח בישילים הסעילים בישיל בישר הישר וכירן שלפון האויר והוא הרות הפועל בעת בבני הסרי, כצי לפי כיונים כי שלו כום השמן. והכן. וכדמשונה לקורימים כי 12 שבר כי לם קבלתם חם רים הלו ולוער עוד כי כשםן כול כול של של בשלקן. הים לשל בלוילי וכשלם בים לוכי ולוער הילך ופועל על בני המגיי כקעב יבוד מכבים, וכעין שיידו הכמבים במורם הגבוכים הכוח השופל בכשמים. מאמר על האשטים בהשחלכו לשי כוח הזמן הציל ולשי הגד פולום פה כי צייל לדמיונו כי כות הזמן (צייעייםט) הוא כעין כוח באויל בעולם

2) אשר התהלכתם בהם לפי זמן העולם הזה לפי רצין שר

בדי אבר מקדם לא ידעו איבו ועמה יקויים הכחוב כי מלאה האדן דעה את הב מדע לבני חום (פסוק 6) עתם ראלמה ומנקת סאול מסקמים (פסוק 14) אשרי והבליכו. וכום מקביל לשומח ככחוב כאיל נכני שמים מחקם משפול כם גבם ומחקה (ישנים יש פון אשר שינו עם כל הקדומים הרחב והמלך והעמק והגבה בחקר אלום יפשיר את כשדם פאי חזוק האדש הפנישי צידישה חכמת השי וחקך אנה וחכלית פאי העדה וגו' הכמה אלכים ונו', כי כנוש חבמה אלכים אשל בדורות הראשוים לא המלא אם עד הפליח שדי המצא נכני ששים עה השעל מתקה משאול מה חדע ארכה ממכן מדם וכתבים מני ים, ובעבור כי פאנו ממר בספוק 10 למען אשר מודע עזה והעושק והגובה, לדעהי ישין שאול על הכשוב בחיוב יים 7-9 החקר אוים

האמרונה של דשליפש אשר כקרא שמו על כל משפים אינה כשנה לפי היונית שיש.. באלים אלם פדוע מספרי כתיסהאללגיש, וכבר ידוע ספכחוב ידבר לפי דעם ההחוך. בסום לבי ישוע המבות כמו בכשוב בסטוק בקודם לאכי אדוגנו ישוע המשיח ושיד 18) לפען תוכלולהבין ככל הקרושים מה הוא הרוחב והאורך וכמים כמששי השליחים זו 14 כסם חלמוד ירושלמי, וכן יהג גם שלום פה וההשתקה כקדמונים שהאמניו כי גם בשמים ים אנות ובנים אצל המלאמים והרוחות ודם כיו יאמר אשר דרף על שמו כל אכוף ונוז. ומה שאמר שבשמים ובארך ידבר (דשם: האמדום היא אבר כה יאמר לכל דבר אחדי והאמדום האממי והראבונה הוא אצי שים בעולם בהאפות האמיטים היא בראש וראשונה אנל הקפים האים בראשונה כאין ביף שים. ויחשל פולים פה שוכו נם כן נשיון שם (פאפשלמאט ופיונים יכוין על דברי אקלידם היוני (הובא בסשר חובות כלבבות בשער היחוד) כו כל שב אבר בעולם יש לו מקור בעלם האין שוף והובא שם למשל בעמן האחדות שם

אשר נקרא על שמו כל אנות שבשמים וכארץ כליל, לזעד (15. דגרן זה במדדם במדבר כבה שים כשיו יאתר לישקב מה שעל אל והובא לימלה בנחשונה לקורינמים " 3 מיש.

10 לפען אשר תורע עתה פיי העדה לפנים ולפליפים חבל בפרומים, על מל דרך באמר שילישים אי 14 וכב כאחים ונוי הישיטו אמן זנח

למשנכם הנוים (על המסובב) כח שחלמהו שממי למסור נפשי על קדוש השם ומשיחו. כשנה (עמים בביאור רומיים יאל 28). וים משרשים למעוכם שישובב על אמרו לחשלה ופו נכוים גם אדם וניי ואותר שם בעכור שידוו ביים בניין אלסים אני אסור ומשכב לתשנכם כנוים מיי שכימי שלים כנוים ולפי זה יותר כפון להשמיק בנולכם כנוים על דאת כתכומר כסיף סימן סקוש ביון עדת החשות אני אפור ברומי כעת, ומשרם

1) בעבור ואת אני פולום אסיר המשיח למענכם הגיום, פי נענול

צליחור מיישל שים. ופי לפיכל קדם לחלפים בחדון ישום.

21) להיכל קודש באדון, כים לפי סונים פים וכן כעסוק לוספעל וכן שאתר גם כן בפסוק 22 וכו ככים נם אתם לסיום משכן אלמים ברום. ועמדש כזה בציאור בי שישורוים כי 19 כזה. ויוהר נראם ששובג על השיר ועל הבית.

אל האפטיים די

ដ

ונבה ווכלש והקהבסה ל פיהל המעירטע ממל לנמ המעירטע ממל פי הפלפוע מושלכשר איבשר אלושם אוכד דורך אלושם אינד אין אולשם, כביא אל הקדחנים בוספה שלה מושא לו מששי ומום ולאו הספתקום ובתוך כלכם או ובתיך כלכי, והוא בבביחו דסיעו שסוא בלל וחבו ההפרד בינם לא ידעו. ועל כן נמצא במסתאות שנית הפששונים לדשוקים שונים, כי בבינו אשר הוכך אללעש וכן אין אללעש שוא שום 6) שהוא על כל ואה כל וכתוך כל. כאל כלכון כיונים סכ באשר כשיים (ירמיכו כינ כיד) הלא אם השמים ואה האקה אם אם לא פאר כי ולא ב של ומפשב שם הציאור פל שי דצרו לכימו שעדים באון באשמים ודישים פיצ פי מס מובן של בסון; כי ידוש המחשב בשיר היחוד שוכנ חוד כל נגלח חחבל ובסיום כל חשם מ"ש. אמנם לשי ישודי הבמם האומות שנתבאר בששר למוךי הכניאים שיא שים שיא לושרו הגסם באכנינאל להבון ההפרה בין המאמרים. וכן כיניר בזם בכיאור שיישר סשלם אתר שבכם הנשמים כלם כסמלאו קודם לכן בלאישינוי ובלא שיידים ובלא ממר בשמים ובאדן לסורנים יסוד נחל בפקרי האמורה כי כביי מצא בכל מקום ואין בשים) היום שלמר כבחוב הם כשמים ומש כחלך מני מלא לא של דכך כח בנוף השפק כוי (שוכאו דברים אלה גם בשעשי השלישים ייז 27 בציאור דברי פאול שם כמקומוה מפרדים בין מלקו וחין הנשמיים מפרדים המקימות משנו הן המלחי במקים בשמים כמוסם לולם בעד הביי הרומני הנמור בחלום הסשימום לל יסחיכו ולל יססיקו פאסעודע אוכד דוכבורינענודע שובספאין) ולא כל דיך ממלא כנבמיים כי אם על בשולם כנסמה בחוך הגוף אך שהוא חוסם בשולם וחודר והוץ אה הכל (אלועם אומ-(שלתפוצורועדן נמשמשם), כי הגבמיים לך בעדנו משמיקים ומשחירים כי גם מנמנו דרך אשר בגשמים לא ישתירו ולא ישיכו בעדו ואינו מתמרב עם בנשמים כלץ פגל והום מודב והולך מותם כמקדם כמו קודם מבכם מותם מיי. וממנם זו הנום בדבדיו פלד כי שלה הסשום שאינו נגום לנו, אבל כאשק נחבר מצה העלה לנו נאסטעם, איממאעסק נאסטעס) על דקך הכחוב ויסח באפיי נסמה לוח חיים. נמצא טוק וממלק מטצמוכו חלק בכל דבר לסיום לו כה כוחני ולח לעינען (תיששטיילונג ביניני שלם בח וותל כח כותי כמו לדם נכבון וכחתה וה הלח וחבר בי כלולה ם כל (הוכבדיונע אלופת) שמודי והילך אם ככל בלי המערצות ויחום אל הנסמיים מולו שני חושנים מם שסקבים שוכב חד, כי והוח מוך לפולב, תם מה שהוח מלח לפי זה מם בנקרם צושונום בעמים פראנסועידער נאטטשם, וצושונו סובב כל עלמין

19 בום. וכן שם כי 9 אומרכי בו בנושי שוכן כל מלוא כאלפים ובו אשם זמלאים. וכן סם ישיבה על אמרו בעסוק 17 שישיק המשיח כלבנם ונה וסכן.

כהב חוד מחק וגבם, סיינו מממם לחמלה, לכמו כי מחדרגם למדרגם יפום החדם 19) ונסלאתם את כל שלוא האלהים, מי לכלן צציפור קולקים פי בל גנפי במים, ופבן.

ותלום כן החלשים יחובני על בניכם על המוכם ורעם שחמינו ודשי הם בן כליכים המשים כנשמה ממל אם הגוף (שסוק 10) ושל דקד מי 19 מי ממלא ההוף (שסוק 10) ושל דקד מי מי 19 כולם באחות שות, ולא נפרדים וכלמידים שונים (פשיק 14). קוחת פלא כחשית, כי

一日の大学 これの大学の

13) לאהדות האשונה והדעת של בן האלחים, כים לשי סיושם בשלול כשל ועתשם בום במכני ביליהם כי 31 מים.

פונים בנתוב זם כי באתרו פנה לפרום הום בינור בידו פקדם לחחיות אדו וופום כבים מיץ שחל ויעלו עמו אל השמים (עמיש לקום מו 28 יועל די כל מפרם (שנקום פישוקאל לים יין גם כן פכן המחום) וכשר בחם פל החשים את בשרמו מתרם שמו כי כן מוח ממקובל בשקרי משימים מיבמים ידי במוחו בשקבל מחים ספירה שם כבל שעוי מחם של שלול וכוא באיאם לחפשי בלדהו שאוא כי שפיי יצים ביונים פסוק 8 כיאל נהחה כי פולום פירש שציח שבי שלקח ושבה לה השבי

9) ועלה שאשר מה הוא אש לא שירד מקדם להחתיות ארץ, כלזגי הפוציף השני, ופמים כשי נלמים ג' 19 בזה.

ויביל לסיום שפיבו במששות יסיבב על השסיק הקודם שם אדני גם סיני בקודם והאם סכתוב לפי כתכוון. ודה סכונום ביאר כענין על משה, ושאים ביארוכו על סתבים לשון מאנן לבני כם וסום פסס כמו שפסה שינים כה. ושולים נהג בדכנו להגים עוב כזמי לכם ופל כן אימר אלפיזה פיונמי איצייכה, ובחרנים אלה מחמים איתר יהבהם וְהַבְּחָא לְסוֹן מִדְנֵן לְבִּעִי כִשְׁ, וכשי הנכאה שרכי בעל הדתנים לקחת מלשון כי לקח כהוב זה ,סלקהא לרקים (מכם כפיא) שניקוא שלקרא פיצמי אורייהא (ויש כשבו כי נושח פולוש כיה חלקת מחווה בדרם) אמנש כאיים פולוש כיחה חמלם מהנים דביים שלקה על מנה ליהן מהנים לבני לדם. וכן נמלץ בחבנים כארמי על קף כן בכחום נחקל (ממום שיות 19) שלים לחמום שנים בים לאדר מחום כלה

לשי ביונים עלה למרום שבה שבי ויתן פתנות לאדם, כאל וכמדכשים לומד וכן הוא אומד והבינה על הכשב.

אן על כן הוא אום יבי כל מימר כלן נס דרן חבשי מבוכה והילמוד (8 .ors 17 %

כשמיק דעלישם בספעתקה האחרוכה שכוא על כל ואחכל ובחקיכל. ושמים בכיאור קולשים כת בנוף חם כוח מצד כחלכה כשי בכל דבר הף משד נילווו לשינינו, ושל שי דכב" סובב כל עלמין, וכחן כבל זהו משלא כל עולמין כגשה בניף, ועל זה אמרו בחלמוד עו כשל, גם מלאאז כל שמור אז כשל (דוכך אולשם, דוכסדפיעם אללשם) זהו פוד בניל. וללה כם דברי פאל כה (יכן מצאה השבה האת בשבי שילון היהידי) כי הול מקרא איממאיפטן כניל. וים חילות בלשון טברי בין כלא את כל ובין חלא בכל כם בנוף h יאמר על זה ובסיים כל אהה ככל הייט בחיך וכפויעיום כל פעודשוף. אבל לשי בגילוי בכססכלוס חיבור האלסוח שם העולם במלא בחסו בכחיד כלל, ואם הוא בעולם על כל זה הוא בברונה סובב עוד שאינו נוגע לעולם (סדאנש"

THE PARTY OF THE P

ארכה החדן וכחבש מני ים כם אדן וכחב. וחבב שאיל איהן לפי סדל בכחוב למפרע

ובנומיו בדרך ישנים וכמשיאן שמוך לפרקן עליו ככשוב אומר וידעה כי שלום אכלך עיש פוצמות סיב עיב מנו דבק המיסב לסמו כנוסו והמכבדה יותר מנוסו והמדרך ביאי

28) כן האנשים הייבים לאהוב את נשיהם כנופם ונוי וכן מזכו הפנשים אשר במון או הדברים אשר במון והיו מוקירים אם המש וגוי כמו שנהבאר בפי קולמים די 6 מים.

15) והוחרו שלא תתהלכו ככסילים כי אם כהכסים, פי עם נמם המדרם.

יכון על הכהוב צישמיה כיו יים יחו מחן כבלחי יקומון הקלו וכנו שוכל עבר כי כדכני, ויש כחבו שכיון על הכשוב קומי חורי כי גא חורך. ועמיש בשנק 13 כל אוכות פליך הוא אור המשיח וכלו שבחכלים קףי ג'. ושאול הביא הכחוב לפי המכיין

14) על כן הוא איםר, פי הכחוב חומר כתו למעלם די 8 פיז, ולדעהי ונוי וכם דברי פולום פני ובספוק שמתר זה וימר לך המשים.

מס. בתשולם מלו מעשיהם של רשעים שנחתר והיה במחשך מעשיהה, ונהוכח עמיה שכה קרם לילם חלל מעשים כל כשעים של. וכן בשכבה לי שם על פשיק גלי עמיקהם מם מעצ קהן וני, כי מס בעשם הם הם כם חד וניי וחתר כי מעשים הנגלים ומסחרהם אל המשיכם של רשמים בנחמר כוי המממיקים מבי לששיר מובי ידע במדכם בכלשים כבם פינ ויקדם ללכם ילחור יום אלו מעשים של לדיקים ולחק כל הלדיקים חיר שוח. כמו מעשי הרשעים שבשפר שים חשך. וביותה לזה חתלא לייר מבל שרועים ונהוכל עשיה שלם זה מלך המשים שנלמר קומי לוכי כי כל לוכך אלג מעשיםם של לדיקים שנאשר ואדם לדיקים כאור מנכי ואומר אור, זרוע לדיק.

13) בי כל הנגלה אור הוא, שי לשומם שחתר נסשוק 11 וחל השחשו בדבריו אל הקולסים ג' פ מ"ש.

בשש הם דון במשי זי 24 לה מוכלו לעשוד הם החלורים והם הממון ש"ש. וכדה משוכש 5) שהוא עובר אלילים, כאל, מן היונים נכחה שישונג על חוכב בעם

.JB1721 ETF 23

30) אל יום הגאלה, כול בכול כתבים פום פנים כמים בכומים מי מ"ם. ולם משנו מקום לשנן על ידי זה כירוע.

הדע שולחתר לנא ועל חמשחו (חכלים די כ') ועמיים בשנה לקורינהים זי 11 כזה. הפא, כי אם על דרך האמרו גם בחלמוד (ברכוח הי) לשלם ירניז אדם יצר עוב על יצר וממא אל יכא הבמש על זה כי אם עוד ציום זה הפלחו לכל אדם ובמים בשבוק ולא יבא השמש על רגובם, פי ומם פננו והתמונ שינים כונו חנים

כאלבים ובספוק 15 אומר משל אתר על המשים שהוא הראש אל הגוף שרי. ולשעלה 26) רבוו. ואל תחשאו, פי שכונז יסי למען כ' ומלבומו לא לאיד בסוף שימן א' אמר גיב שני המשלים פישה והבן.

בהוספות ובאמה החלמוד לא כיון ליה.

פ"ש, כי כם כאמינו ביש של כעולם כוא המנסינ אה כפבע בכל פרסים. ופ"ב פשם. ועל כן השטן גם הן נקרא בשם שר העולם מום (יומטן את 31, ייד 90 עיש כחשך, כי השמן והרשעים ומעשיכה יקראו נשם חשך וים אור כמיש למעלה כי 18 נזם בקב"ם מושל בשלם הוש במו בשלם בשליון) ושל דכך זה בלוקם כז? בציאורי). ואין זה של כעולם הוזכר בחלמוד חולץ שי פייא פשוק זה של

צלפות הדעים למשוח מששים הדעים שנעולם סום, והוא חשבה פטולם הזה (אבל הין 12) עם הסושלים בחשכת העולם חוה, פי' סומן וסייעש המוכלים כמסת כמו מת המדוני

על ששוק פקודם כי אם כענדי משמח ונוי ושובדים כאדון ונוי. וכאיזה נוסמאים שלחם מוגדים מסיה אצליכם כמו מבודם האדון המשיה ולא כעבודם ביי אדם. וישובב ד) לעבור בנפש חפצה את האדון ולא בני אדם, פי עבודם פדומכם

6) העושום רצון האוֹהים, פי כי כנון אוֹסים כוח לשמע חו כאיון חשב וע׳ מיש במפי נ׳. יםי הכשל.

בתפך כחבשי חשב כים ניד כחמון של נפי ישבחל כים כחוב כמו שחבים שונום שבי שמהב. ובמצגום השבטים מצא גם בסשר שמוש בטינו האם. ולשי מנכאכ וסמור בדפור לחד נאמבו פיי שלתר כי זבור ושמור אם כשבה לקקין, וכן פה למד משם אם משנת הדברות במשנם מורם (דברים כ׳ ייי) אמר למשן יאריכון ישיך ילמשן ישב לך על הסדמה ונוי, ומסממס מער זה כי גם כן, על דגך שמעדו החבמים זכור הדבנום בסשר שמוש (כי ייב) לא נאשר רק למשן יאריטון ימיך ונוי אך כאשר חד 8) לשען ישב לך ולשען יאריכון ישיך על האדמה, לא

וני שי משן שברה כחוב צלדה כי ה' מצמיח למשן יטנ לך והצמחה כזו לא היחה לכחנים אשר קדמו לה מן אמור כי אנכי כי אלביך ונוי כי אמרו שם ועישה מפד 2) ואת היא המצוה הראשונה שמתן שכרה בצדה למען יטב לך -נאלפים וגוז יסוא מאמר כולל ואיננו על דכך זה.

48

אל האפסיים די ה'

עואר לספרי הערית החדשה

אל התסלוניקם א' וב' אל שימותיום א' וב' אל טיטוס, ואל פילימון. ואגרת אל העברים.

חבר מאת היר

י לינםענשמיין.

KOMMENTAR ZUM NEUEN TESTAMENT

TOT

J. LICHTENSTEIN.

Briefe an die Thessalonicher, Timotheus, Titus, Philemon, Hebräer:

LEIPZIG

TITUTUM DELITZSCHIANUM

ישינות ברון ועלים ש.

לונם אתם כנותי ומתחמני.

ב ב מונים אתם הווי כמו שלה מקצות שלנו. והוסיף ניתר לווין כליתר למנט אתם כנותי ומתחמני.

ב ב מונים מסוק לי למנון יכסיו שטון, והן צימנתה לייד.

ב ב א אתם המנטית הוא משון אותני עם כל קרושוו, מי בניאורני למתי כיים מוניסה מטון ב בוא ישוע המשוח אותני עם כל קרושוו, מי בניאורני למתי כיים מוניסה מטון ב בוא ישוע המשוח אותני עם בל קרושוו, מי בניאורני למתי כיים מוניסה מטון ב בוא ישוע המשוח אותני עם בל קרושוו, מי בניאורני למתי כיים מוניסה מטון ב

סרומים, לייקים וחנימים חאם סיחם נטוברו. עיש. 18) והשטן עצורו אי גדוברו בניאור קולסים נ' 15 מס. ונראה מה פה כי סשפן יש לו גייכ כח לעשות מישוח ליראי הי לנסות אותם כעו להלן ג' 5.

(10) עדים אתם ועד האלחים וגי שה הפסן בעל חוק לשוכה מסקים על מאס לללהים, וכנר כתבנו בספר הזוק לשוכה לות, לן על דבר בתחר לא הלקח ללהים לנת, לן על דבר בתחר לקח ללהים לנת, לן על דבר בתחר לקח ללהים לעד, כי על דבר כתחר לל ילקח לדם למו, וועמה לין וועמה לין לקחל ללהים כי בקדם ובלוק היים ולתח מוכם זו, כי חלין ידעו בני לדם זה הלא זה הוא דבר המסך ללב ולין ידע לפכם החלות עדים למם הוא דבר למות החלות לל חזברי זונה האלחים לי בקדם ובלוק חיום לא לחם ידעה לחם על זה. והם מאחים ני בבר יוינה ולילה בללתי לחום למחיום נפטה ועל לחום ידעה לחם על זה. והם מאחר ועד האלחים העל בללתי לחום ללחים ובלוק היינו על אות עדים לחם על זה. והם מאחר ועד האלחים העד כי הלות מחים זונה מעל זה מאל מען בלוע בטע בסקר כי ועל דקן זה יפרש גם כן לחולה מקוק להיי מעלם לל דבר זה כן לא לחם בדר כי הדבור הוא ללהן ולא לחם בדר כן לחולה מקום ללקום המלם ללקום הללים האלחים האלחים בחיד בי הדבור הוא להיין על מחום ללחם האלחים העד כי הדבור הוא להיין על מחום ללחם האלחים בחיד החום לחום ללחם האלחים הוא משלים, ולא היים לאלחים האלחים הא

דראשונה אל התסלוניקים

נדפס ברפום של שאם, מאיקם בעור הבירה בודאפעשם.

לכת במשמקה המנסק הייבהארה אל האויד, וכן הצופים שם אפני לופני, וכן הצופים שם אפני לופני, וכן בשמקה המונס המחוץ לאויד או כלך לשמים לפי דברי לאויד. והמפרשים שם אפוים (כי בניאטי בקראה האוון לאויד או כלך לשמים כי מוסב המאמינים האון ידד מן קרינמים הי אי, ופיליצים גי 20). ואומו גם כי לפי הכלחה אחון ידד מו לארן כלל רק שיקדן המאמינים לאיר ומשם כל קרינמים הי אי, ופיליצים גי 20). ואומו גם כן כי לפי הכלחה מהפחק בזכרה שמהם לפחות בשמהם לניתו בשמים (בניאור מישב). והדעה האם הוא מהפח ופסקות בזכרה מניתוד בליו ביום האם על הי הימים ונוי ועיש מו בניאו ביום האם על הי הימים ונוי ועיש מולך ביותולים עיר הקדם ואז יקרימו דברי החלאן (לוקם אי 30) והי אלהים יישלך ביותולים עיר הקדם ואז יקרימו דברי החלאן (לוקם אי 30) והי אלהים יישלף היותו או מישה ביותול היותו או מושה ביותו המאם בניאורי, והוא לצי חוד לצי חדו לצי החלים או ביותולים ולא ביותו לאו ביותו בלל החלים או ביותולים ולא ביותו המאם ביותו המאם ביותו המאם ביותו בלל החלים אלל היותו המאם ביותו המאם ביות

אדל בן אבדנו החיים הנוחרים נלקח אתם יחדיו בעננים ונוי ומקדם 52 החלפי סדים מנוף לל גוף לל-כלידן וממים במלטונס לקרימתים מיו 35 במני חשר כדקף טין מתקוע סטופר סאחרון ומנמים יחיד צלי כליון ואנתנו נתחלף. לכני חשר כדקף טין מתקוע סטופר סאחרון ומנמים יחיד צלי כליון ואנתנו נתחלף. לכני האורן ליקיע ובבן נהיה תמיד עם האורן. לפני סיונים פר 252 מיונים במניסים היוריהלים או חליים וני היידים ליידים במניסים היוריהלים או חליים וני היידים ליידים במניסים היוריהלים או חליים וני היידים ליידים מניסים מיונים ליידים ליידים מניסים מיונים ליידים מניסים מני

ואו יקומו האשונה המתם במשיח, פיי לויקים מגוורים. וכן בפקוק על היוכים ביושו יקומו האשונה המתם במשיח, פיי לויקים מגוורים. וכן בפקוק לי מוכים לפי זה עם דבני מזון יומנן קיי כ' 4 כי מסרונים הימנים על קיי מו עם דבני מזון יומנן קיי כ' 4 כי מסרונים יוקיו ביומים מלקוה בעננים הם לזיקים מזורים לפד יוקיו ביומים המחונה עיש. וכן החיים שלקחו בעננים הם לזיקים עיי 50, ולמלן בעבוק 17 בות.

בהניאל היע. ואף כי באמת מוצא בהניאל הי יונ מיכאל אחד הסרים המאטונים, ונמאס מינה אר מינה או בי שד סרים באמת מוצא בי בי שד סרים באמת מוצא בי בי שד סרים באמנים באמני

16) האדון דוא ידד מן השמים בחרוצה, לפי סוגים לאוי לסעמיק בקול פקודה, ועל זה וופרט בקול בר הולאצים ובחפר אלהים. שר המאמש, לפי אגרמ יסודה ספוק 9 הוא מיכאל השר הגדול החבר בים אותם שבחוץ, כומש נפיז קולפים די 5 נזם שסטום שם אחם אחם מעדה המשית. מעדה המשית.

שוד כי בבואו לארץ לירושלים וה בה לכמנו כהים שנו. וויש נפסוק 14 ביים מיל מלוך למו נכויש ביים באלבים ליולוך למו וכויש החחונה אחר בילאו מקדם לקראתו (פסוק 6 T); וכן הטנה גם פה בכל בחירי רו) אך כמו שלמד ישמים כש הי מי שמע כולת מי כלם כולם ביותל לכך ביום כי האדון יצא אל סד הזימים כמיל והמיאוניכים אשר צכל האכלות מקלה העולם ודב שוד משרם בעניון הלקוחה בעננים לקהאם האדון אף כי האדון יכא אל הארץ. נהון יומנן כי 4 וימיו ויולטו עם הנושיה אלף שנים חם הזיון נקרא ינות הונשיה לנאת לקראתו לפעום אותו על דכך שילא אחרן לקראת מעה ויפנסהו ויכיאהו מלריימה סומים לירושלים עיר סקש וכמיש ביביה הייד שם ובא הי כלהי כל קדושים עיק סכלה כידוע וכמו שאמר צמתי שם פסוק 10 ויפא סחקן והכטנום פאו אשי אל אך האונם כיא כי כלקיחה בעננים לקראש האדון הנוכרת שם הטונה כץ פגודה וכנוד כב וישלח את מלאכיו בקול שופר גדול היקצנו את בסריו מארכע ועל זה היה הטנה נמתי כ"ר 31 30 וראו אה כן האדם כא עם עכני השרים חחד אם יולד גוי פעם אחם כי חלה גם ילדה ליון אם צנים כי צדגע אחם ילקדו ועד קלבו לא יכו הלוך וכמה ואם הי יכקבו כונו בהיה בבוכם וככל (ירמים כי שמות די כייז. והוא אותרו פה וצכן כהיה ממד עם האדון היינו שלא כפרד מוננו הזימים ושל זה למו ששיה בי הי הי הלה כעב חעופינה וכיונים אל הרונותיהם סרוחום נכלכם סשמים ועד קלסו וסיינו שילקחו נענכים עיי חלאכים לקדאח סאדון בשננים כל המשמינים מקצם השמים ועד קציאו ויגאו לקדאת האדון בכדתו על הד סי ילקחו בעננים לקרחת האחן לאיר ויביאו אותו לעיר יולטיתו בארץ על על דרך הכסג צווסי כיים אי לקרלת החתן כי הוגדיה יחואר לנו צחור החתן אל סכלה אמר קרוצי הכלה ותכבדיה יולאים לקראם החתן ומציאים אוחו אל כמיל. וכל זו שול דק ללדיקים במורים חחיים במשיח וכמו שכחבתי בפפוק

דו ובמים פסרום (תעסים ל 34) כי דוד לח עלה השנייה וער. ועל הה אות במי במל כטרו חשבו גם במיחי ייש 28 בהשחום הצריחם לחבי שב ב החד על כסף כטרו חשבו גם מחם על היים מולכות לחבים לחבים לחבים על מוכר על מוכר על מוכר במי ישראל נועשי הבליחה לי מולים לי היים ועליות היים לחבים להקום לה הרבים לי הרבים לים ליכום לישרים לילום לי הרבים לים ליכום לי הרבים לים ליכום לי הרבים לים ליכום ליום ליבום לים ליבום ליכום ליבום ליכום ליבום לים ליכום ליבום ליב

הראשונה אל התסלוניקים די

ï

בישנים אל התסלוניקים.

נכלל כל המאמינים המכרים.

ימשם בכאשונים בערדר, עדר שים אינני דק באמונים לבדם ופאמנים כמשימים כי אם ימשי בלל, וכאשר המשימים כלל, וכאשר

7 אמר לשון זכר "ממונע" (ממצלאמא) שור ישרחו לרעות שונות לבאד מי

לושקחלד פיין כן בספרו קחמשעדיום) חום ניחוד דנריו, כי לח יצח החדון בערם

לתשנ ולשבין הצאמר צפסוק 7 שמונע עד כה היינו המונע מלחבלות גן האצדון שמי צפסוק 6 מה שימנה מלחבלות (באיל) בעתו. ומלבד מה ההוקשה להם מדוע אמר צפסוק 6 לשון שממיי "מה שימנשה" (1902/2015) ולא אמר מי שימנשהו. דפסוק

אל יחעה אתכם איש בשום אופן ונוי פה נגנו היופלסים, כי נחצו (3

סגלמנים כוחה ונו ואותר הטעם כי האינתם לעדותני אליכם ועל כן גם אשם כי האשנתם לעדורנו עליכם, ליצמי כוא ניסן על כאמור דפסקו 7 ולכם

10) ולהחפלא בכל המאמינים, סיינו בהתאונינים יכאו כנור האדון ויתפלאי עליו על דרך שכמוב זכרים סי ח כי יפלא צעיני שארית העם סום ינוי.

וכן פי בכיאור חייכד שה, והוא על דרך צאוינדים היסודים (במעלינד עדובין ייש מיא) כי הננילה אות ליסודים לסלל וינספט סגיסנס וכז' וכי בביאודטו אל סרוניים ני 25 נום. והמשפש הום מפרש נשבוק 7 8 פה שיש.

לאות שעפש צדק האלחים להמצא יאים לצלכות האלחים מלומים ונג' מספוע מנש נוג' ומל מלומים מלומים מספוע מים מספוע מקוע מספיע מספי סאלסים לשפוע כל גני אדם יני הראוי למלכום האלסים (יותי כיים 11—16).

> בי אם רדפו בכל עה את השוב ונוי פיי לכולם מוע מחת כע מולות [5] האדון בונמי הי.

22) החרחקו מכל הדומה לדעו ועל דרך זה גם נחלמד חולין ימד שינ

ע"ב והאלהים היה נמשים כמים בכמה מקומות.

הכחק מן הכישר זמן הדומה לו פיש.

לכם כאון האלהים מושים כי סוא גלם כאן האלהים האימי וכמיש בניאור משי הי 18) כי זה רצון אלחים במשיח ישוע אליכם כאיל פיי שכתלה וכחדע

18) לכן נחמו וגוי פיי נמס שאמר כי הישמים יקדמו אל הפיים. הראשונה בניאה הנבדת, ושאר הנוחים יקומו אחר אלף שנים מיש.

ואמיות מכשום בראשוכה לסביא בניך ונרחוק כספס חסבם אתם ונור. ועמים בחוו יותנן כ' עוד בזם. וכן בענין המחים יש חילוק שם כי הקדושים יקוחו בתחים פיים אצל שאר החיים הואונינים עליהם נגא ישעיה שם סי שי בי בי אי היי

דראשונה אל ההסלוניקים ד' ה'

מף כי לגון הי חום חשר כל גני חום ישונו וכמו שחור שונום נונעשי השליחים ישונה וכן ברלשונה לשישחיום כי 4 חפלו שיושש כל בני החדם, וכן בשנים יין 30 לכן מחם ונו מנום סוח חם כל בני האום נכל חפםי חדן כי שונ 2) כי לא לכל אדם האשונה, פי שיותע פני כי לח ימדל נופר בחדן

בראשונה לפטרום אי 9 מיש.

18) אשר האלהים בהר בנם מראשית לישועה נקדישת היוה ונה כזכלי על מנץ רוני וקדאו ארמינס עיש המגן הראשון לרוניים רונולום).

חורמבם ומעידו לי שאני אלשים וצח, נייש נחורך ניום. (ועל דרך הפשיי כיון יונמן אומו אנטיקדיסטו ארט שחים עשרה אינה וכוי ויצא אצל איום הכעעה ויאנור אליהם דכך שלונכר ביודכם על זה וחופא בספר אבקה רוכל איכו שיש ביותי אכן של שיש דומות נערם יפת שאר והיא איכה עבויה בידי אדם אלא הקצ"ח הדאה כן בגבוכשי ישרים ולה וללביכה איד וממנים עו וממלים. שוה בכיים להיו כליים לאותם ליים בער העלים בער העלים ובי והים משבקעם ווצל מינכה דמום לדם ושנו לרמילם השטן ה הללומות קורין כשע וסרגם יונקן שם ארורלס כשיעא והוא זר המשיח (אנסיקריסט) שנ סבתו בשעים איים לכן בשנע פון (אנה היוורדים) ונדות שפתיו יינים

וממנדים צעלי כה וגצורה וווועשים עוד החפשמותו צארן ואם יוסר שקקוף החוגע סמלם פעולמו היינו בהערד כנר החל אך עוד פעולחו פעקמר כי ים עוד אכםים הינלא הארן גדעה המכד הזה ולא יהיו עוד מחנגדי הדעה האאם המונעים בכמם סמונע וכן לשון לקונה כי כונב על כני אדם שישנם לנגד שינינו בחוך האנשים פניש וכן בלוקב שינ 37 העסוך ליונים ואם פובעים נונגה "מניווגען" שיש) כנד סור מפשע ובמליות שנועות היים עים פסעים ואלו האנדים כיוו ואלי הואנדי שים יים הם המפשיותה (אף שישארו עוד מאמינים בארץ אך האים כישים באשות שי 8) ואו יכלה הרשע אשר יכיתנו האדון ברוה שפתיו ונה, ירתה כל הרשעים האלה והם מחוקים בישנות ומונעים. בכחם החפשעות הרשע והמרד. והגן. דועם המרד ויהיה המכד בעולם ולז יולה הדשע כן האפדון המל. יאמר לשון זכר כד כה פי המונע את הרשע והפבע זה היורד להתפבע צארך או תונה סור סרשע (ציונים אַנְלְאִינֵי היינו צלי דם וחוס למו יניד הגייל ויוסר ככון להעמיק ים ימגלה. וכל אנן שהינדר היננו מלם סטולם לה ייכל להגלות, ומנחד עוד כי פיז לפי דגרי סמיל כחודע לכם מה שימנעהו הגלוחו כי לרוך להיום הינדד בראשונה ההמכר באצרות יותנן. ואנד בססוק 6 ועתה ידעתם מה שינגעהו זילהגלות בעתו ימנדל וימדונים על כל הנקדם אל או מבודם וגוי וסום לי סנושיה (אנשיקריסטי) ווכלו למכוע המפשטותה נארץ) או ישנלה כן האבדון ויקום בראש המודדים והא

רק שללת שלום כתב בכתב ידו. ולך המכתב אל הגלטים כתב בכתב ידו כל המכתב כמיש זו 11 מה נחל המכתב אשר כתבם אליכם בידו טיש.

בן אנכי בותב, פי׳ שהראה להם כחב ידו. כי כל המכתב כתב אחר(18%)ולא לחם כדבת אחרים.

פיזי 30 הוסף גם כן ולהצם הדות, והכן. לשען יאבלו את לחמם שלחם לאינ (איייגענעט ברקוד) פיז מינוע כפיהם צכם רום הקדש ש"ש, ושם אי אפשר לפרש כן, כי שם נאינר צרחמי אלהים ונכניי

ונהורים באדוננו ישוע המשרה, ביונים סוא כאינר δia יינו על ידי באדונו וישוע המשרה ביונים או אינ אי ומיון 0.30יינו על כה כי סמשרה ומיון 0.30יינו בדרכים בפרכם רומיים או אינ אי ומיון בדיאונה בה כי סמשרה ביונים ביינו אינו אינו ביינו ביינו ואינו ביינו ביינ ופרש גם כן דהיינו צפח ישוע המכיה אני מזהיר אתכם וכינו צ' כיינוחיום א 14 א

השניה אל התסלוניקים. ני

לפי דרך העולם העודע עוד ישחרו כופרים לחדבה. ועל כן מפקש שיכלל מן חכשים

כחשים וכלשם.

נפצרום גי 9 ולא יחפץ באבד אים כי אם בפנוח כאם לתחובה. וכדומה, ואולם

השניה אל התסלוניקים ב' נ'

חם שימתם שחין לורך בחורם עוד אף במעשי הרום ומתמל) סיינו בחוקם ומצות כוש ושכנו מוא רק מוג וישר (כמיש גם שולום צכמה מקומות) ואולם מחרה נחוקה שברחום אומו כי סום מעלמו בלי לווי ומוק לה יוכל לעשוח דע כגד שכלו ופרי הלדיק וצעל הדוח (פניימאסיקעד) אין טורך לו נחודה (ועל זה בנו הגפאסטיקעד שלכסנדרוני בספרו "סלדים סוח בן חורין" וף 738 שיש. באמרו: הן אתת כי שתלם נמוס הוא בלא היא הידיעה עיש. יסורי דבריו הם נמלאים בדברי שינון

9) בדעתו ואת כי חוק לא הושם להצדיק ונוי, כליול לפי סוונים נענוד מקומות באברותיו.

מעולם ולא מן האלמים האממי ודצרו סכה על האוכה פורת היסודים כדכך הגוים שלמדו את הגוים כי הוגשים זא לצעל החורה הישנה בכנור שהיחה כן אנהים של יפנו אחרי למודי הצל בחשנם לסיום מורי מורה ונו' והיו ונאבניקעד יין היוה ללדקם המאמינים (שם מ- 4) ועל ידו משעו משועה עולמים. וכמו שניאר בכמה הקדמונים. ועל כן חומר אבל ידענו כי החורה טונה אם ישחתם נא האדם כחורה ככם האדם לקיים כל מלוחיה (דווניים ה) ולכן היושית גא להיים שוף החודה דיינו שלא יעבר עליה ויקיים כל מלומים, אך בעבור כי נחלשם על ירי הבשר ואין

סכרשות וקוולאכים סנקראים אלמים אלם כינום אין כולדו אי היה וכולם נון הסכי גם כן ספורי האפוקריפא לגדים התדשת. גם היו להם למודי חולדום אין קן בחולדות למגדום הצדויות שלחם, (וצאגרמ טיטום אי 14 יושוע כי היהודים היו ונהברי התגדות 8) אבל ידענו כי התורה שובה ונוי יסופנ גם כן על אינדו בפסוק 8 באם יונים רפים בכחובים ואץ סלכה בקצלה פה אל פה, וניחוד נמאים למודי חולדות נם כן להיהורים התלמודים, והחבמה הנסתרת האם נקראה אללם כשם קולה, כי לא ומן סגוים הגואסטיקער מנו שהאריך הזה נעאכדער במצליות הכנסיה צלו) ומאלה יאו משקיים של כי היו הגדום ושומום "דישום שומום וף היהיחים של המחלים המחלים המחלים המחלים המחלים המחלים המחלים המחלים שם לשתנולן ניוניו מן נעלי ספור כם הגנאפשיקעית והוא אוונדו שלא להשים לנ זכונה מקומות באברותיו אלה (פאספאריאל בריעפט) שמד עד דעות כחטות אעד כאלה בכחבי המקובל האכייי לוריה. אשר דוב דבריו הש לפי דברי דב מלכיו וחוקיה סראשונה, ואלה באו ממערובות למודי היסודים ולמודי סגוים, והלמודים האלה השנפו סינינים (באסילידוס אונד וואלענטינוס) עי נעאנדער באורך.

4) ולא ישימו לבם להגדות וללמורי הולדות ונות. כפי סנרסם יודגרי פונום

רואטונו אל טימודיים

וש פירשו פה שחף כי הננשמין אינם חיין כלל וחך הקציה הוא הדיין אולם הבונה ום כי יכד אליכם סמלמין וממתו גדלה ונה וכן קראו בם כביי כי 2 והוא סולמין ועוד ביומר חוקף כמיש בחון יותן סם וכן בביאור קולסים שם. ויוה שקראו פה רשות לסשמין עוד וכנייש גם כן בניחור קולסים כי 15 כום מיש. ועל כן לריך בהתססון מיי הסטנמו ומלשומוש נורם שחיון יכא על החוטא (מייער) ואני לועתי לא אוכל לפנש כן כי הנה יש לפ דברי חוון יופנן יייב 10 כי חורד שופן אחינו סמשמין או במלשון כן קראו גם כן יומן שם נפשוק 12 אוי ליושני לפרש צדון שחשמן גורם עיי חסחתו כי זה כחלר נהשמן לחסים התחוינים בחרן סעומד לשמנם לפני אלסינו וגח כנו על אאת שמים ושוכניסם. כי בשחים אין לו

השול בדין המשפק. השונה על השון כמיש נפסוק 7 ונומקש המשוץ.

(מייער ניש ברפות). ומש פולום צליתה כנים פיי גרוים שגם גידול הכנים נעשה משרח המטא ועי נאגרת יעקב ביה נאורך. אם מעמדנה וגח יסוצב על הנביה גנלמים סי 22 ואפסיים הי לי ואם אדם יענד עליהם הוא חועא והמשים ל שימו מעשים מודים של מורח הרוח כם כם כן נחולים כי הנים פרי הרוח ממים במלוח האלחים וכמו לסלן הי 14. ואף כי הישועה היא דק עיי האמונה במשיח

15) אבל הושע בלדהה בנים אם תעמרנה ונו' כי זמ מוס מוכ מאשמ, רוגז על אלהים שאינו ממלא משאלומם וכן הזמות היינו מחשנות שונות שלנו אינון שלם אל אלהים ויש לו מקשנות רעות.

בלי רוגו ומומות כליל לפי סיונים כניים נגיהור יוייער. וסכונה גכי

עיים 48).

למען יושרו וגיי סוא פייד המסופר בספר איוני, יהוא משלחה יולאכי רצים (פהלים 20) אשר מסרתים לשמן ונות, ענמש נרחשוכה נקורינחיים כי 5 ניה.

לך בכבוחם וגרי.

ממעשי הי וישים כלי מנחר פידו וכן ינילא לשלן די 19 משנת החשר אשר כך שנחנה

18) כפי הגבואות הקודמות עליך, כי היו מוחום קודמום עליו כי עלים 11) כפי בשורת וגוי יסופב על אומי שלקה הבריא שחוא כפי בשורח וגוי. סשמעיות אינו מדבר כלל והבן.

וסישר. ודע כי פולוס מדכר פה מומוח השכליות שהושלו על הגוים, אצל ומומת שעולם הום היכים לנוי וחוק והאים הרוחני . הוא עושה מלצו ומעלינו הש יונאיםיים נחומה בעבור היחן העם אנשי נשר נעלי רוח קצה וונשועבדים נחפלי

נפיתומיום אי 6 וחבין דנדיו פה.

מחנת החבר חנו ממים למעלם לי 18 נום, וכלם דכריו כשנים (וומה שם נומלפלויה) ונמפשני כנית בכל חדלות חיידחפה כידוע.

נופס לכל דגר ענודה, והוא מנה: שהחל דין היונים בראשונה ננהי הגיימאייום שלהם 8) הדגל הגוף לפי סיונים גיונאנאסטיק אשר יכגילו הנעדים והאנשים א בירשו הנולרים מן עונדי החלילים, ומן הגנחסמיקער. יהוקרות והמשנגדים לשכל הישר והם גם פסולות ומימאות והכונה על איזה הגדות 7) הגדוה פשולות ובלוה פיי ישמם אבר אבי עלימו כלם אשר יספרו הזקנים

ל מנועים ממיני מאבל ונף עמ"ב בניחוד אל הענדים חיי.. וטימום א (3 חם נפשו מיש. . בייעד. 14

וכשרף וקול החק (צרחלדינחלקקי). ויש ונפרסים שיש להם צרעיונם כאצ החדפה ואשפיים סופאים (געוויסענסבים על) כי דוצרי שקרים הם. וכנו עישום ג' 11 שמדשיש שנורף דעשו וקצל היזק בנפשו (מלשון מרופה) ועל דרך זה פה ניוניה שהואע כנוה

הם במדעם, סוא על דרך שמוף הדעת המכר נתלמוד ומדכש ונכוים (2

מושב כל הנפשה בארץ ואחים אומר שנפלה בכנות.

עלישו. ומיש בגד כנוים וגוי קודם נעלה בכנוד אף שהם היה אחרי כן כי מקודם שיסובנ של שליםו לשונים (כי הפשל הזה שדיונית מכר ב"כ במרקום י"ו 111 ומעשה"ש בזכר שם בענים שלו בי 14 מיש. ומון לזם יש בשאול גם כן ולאכים חם היה קרם בו (פי׳ בדוק בבכמוב הקודם שים) הלך יקרא גם לרומות אבר צונבונד והם הולאכים ועל כן נדחם לפרב בהטונה על הוולאטים באמר פסרום בראשונה שלו גי 19 אבר ים 11 יים 16 עיב) ואם כן הנואנד הזה שנראה לנילאכים לריך להכחב אחרי כן.

נראה למלאפים. הגם הוופרשים פיכנו ברחיות הווחוני לחגן נעלם בכנה -j

ללדק כמו וללדק קדש בוניאל הי יידו ולדקה ההבמה במתי יים 19 שמחוע שהוה צבר ססביא על כן אוור ללדק ברוה שלפי סרוח לא היה חפיא צו והיה חוים ולדיק. נצדק ברוח, לכוותה אונרו כנלה בבבר ואור פולוס לרומיים חי 6 שכנה בתאר

נם הענם (דיבען) והיינו בהשמן יענשהו וייסדנו והוה כיון להגאוור לוועלה אי 16) ובודי פי הדבר הזם מום שנון שכל הדם לרוך להודות על זה ומדע -שבר ובוי. וסבן למען יוסכו ובוי. וסבן. 20

לרצים היינו כי גדול סוד המסרדות.

ģ

אף כי אין נו רשום נסלבון כי חורד משונים כמל. ומיופר נטן צעיני כי דין שם (ניונים מווְלַשִּׁ) כיינו סעונש כי יש לו שםי פרופים גם ספסק דץ

でしょう 大学は一般などのりに対し

נסן מכולם כוא על דרך שהעמיק בהעמקום בקדמות וראוי להעמיק כן: מפני (או המשתחשים) למעשה הסוצי עי ציונים שסמה מאמינים ואסוצים סעותרים

2) המקבלים את השובה, פירוסים רכים נאונרו על דנדיו פה ניונית. והיותל ٠.

דדן ויש מהם אשר משאמישם שולכום אהריהם היינו שאין גלמיום מקודם ויודעו אך סדם ים מסם אשר השאמיסם גלויות וומקדימות לדין כיינו שמדע מסם פוד קדם שמור משמור אם אאת כלי משפט נמהר וגוי פסוק 21) ידט כי יש הפרד בין בני יסובג על הכחוב אל מקצל שעיה פסיק 19. את המצאים חוציה וגף פסיק 20 כן עיי המקורה ביון. ועל כן יחנהג בנושפט בנומינות ולה יעשה נושפש ğ

ים בני אדם ונוי ילמד אם פימוחיום כאשר דיון אם צני האדם (24 יבדברי החלמוד והמידרשים מלאכי השרח.

21) המלאכים בחרייה, סוא על זכן סכשנ בדניאל יי ייג שפרים סכאשונים ימיכה. עייכ אומר כי דין מחורה הוא על כל אדם אף על זקן ואינו הולוק כי עייש שנים או שלשה עדים יקים דבר (דברים ייצי פיני).

(ענסשיידען) בלחי על פי שני עדים. ואף כי זה הדין הוא על כל אדם כר"ש במוכם משה הוי אמינה כי על הזקן לידן לקבל אף בעד אחד כי הזקן לכיך שמיכה 19) אל חקבל ששנה על הוקן כמים פיי שיקונם פננו ויפסוק דון על פיד

הסמוב הזה כמוב הדד הוא בלוקם " 7 בלשון זה מינש. ופונים " 10 הלשון ומשונה כאר לשכדו השוניים ביונים בנקודות סמורות שהדברים לקוחים יוספר אחר פיש. הוא כי מלס ועוד למשכה על אמדו כי הכחוב אומר ועוד אומר.. והמלוס השועל קלם כי כחור לפועל די מחיםו כיש.

18) ועוד נאמר הפיעל ראף לשברו. פייניה אין וולה נאמר, אך הכינה כן בדבר ובלשון אשכם מרייא, מייב.

Sach ວ່າ 12) שבנדו באמנהן הראשונה, פיי אינוכה פה כינו להלן פיליינון 9) אלמנה אל תנסר וגח, פיז לאיזה החינות ככל דנר שנקיושה.

וכמלם כבל יכוץ גם כן לחמוך חותם שיסיו להם צמה לחחים את כבם כמו כבל אם אביך ואם אינך בחורם (וכמו שאינר פה פסוק 4).

3) כבר את האלמנות אישי באמת אלמנות הנה, יפרש זה לחלן נפסוק 5. וחיים כאחות כל מהרה, שהם וותנהגים נמהרה ונקרושה (קיישהיים). והכן.

2) בכל שחדה משלי הוג המפרשים הסכינו שיסוגנ רק על המאמר הקדום

Ė

9

THE PROPERTY OF THE PROPERTY O

האשר העובר וווי שם ירוח לשך רלש הקףל לריך לחיות חושרטו ולם יחעבקן בחיים כחיים כפסוק 4 מיש.

בקאשונה לו זי 3 האים אשר יוכה שוכה אחתם ולא יצמר בדברים הבריאים ונת כי אש שים.

ב.

ב.

ב.

ב.

6) האשר העובר ונוי שם יימו אשר כאש הקשל ארך לשיות מושרטו ולא

פיום סהול יתן לי האדון ונוי. 13) בחבניה הדברים הבייאים פי' שהנה בריאים ואין כהם חלי וחטיטות כמ כלל, כי אינם וחמנדים לשל אנושי ואומר זה לשונים למודי הגכאספיקצר וכמיש

למולם ונו נסן המסך דרך כלל אל כל היואמינים. 12) שברו וישטור את פקרוני ליוש חדוא, כאיל לפי היונית, וכן בססק דייבארד פקרון נקרא לקה הצבורה אשר בפקר נידו על דרך הכחיב לחלן נפסוק 14 שמור את הפקרון הטוב. ולהלן זי 2 אשר שמנה ממני וגיי מפקרנו גדי אנשים נאמנים וגר ואמר בהקצים ביכולסו לשמר פקרונו, שאף די השמרה חלוים נפחירה התקלל מניש שוחר את הפקיון עם כל זה לריך עזר השיי לזה והוא הפני לני חוצלה חוצו בנו לפעול כפי דלוח (פיליפים בי 18). ליום הדווא פיי שיכיה לי חוצלה חוצו ליום סהוא הוא יום האמרון יום הרין הגדול כמו בפכוק 18" פה יכן לו האדץ לינאא רחמים מלפני הי ציום ההוא ולהלץ די 8 ומעיזה שימור לי כפר האדקה אשר

כן אומר שכול האלבים הזם פלמו של אנומיו, כי כונת שולום בכל אבחייו פה להוציא מן למדי מהו כאלה כומש למכלה נזה. 9) וחשרו הגתן לנו במשיח יישוע לפני יכוח עולם, כי המשיח קודם

סגרים אשר לנודו כי האלכהים של החורה הישנה הוא אלהים אחר שר העולם והאלכהים. של בריח החדשה הוא אלהים נעלה ממני, (שמים בראשונה לפימוחים אי 8) ועל

אלדום אשר אני פובד אחו מיםי אבותי, פיי שענדתיו עד נייני אותר היה למליל ודעת הגלקמיקער קדם כאל היה למליל ודעת הגלקמיקער שולום שליה ישוע סונשיה.

לפי הבמחת החיים ונף שיי לפי הנטחה החיים הם דברי הגשורה הו

20) הנקיא בן בשקות, פי שנקרא אנלם כשם מדע (גנקשים ווישנושאופט) בשעות, כי הוא דעת רוח והגל. ruck source.

אצר ליכוד שוב למען (18 וואצירו לדם אוצר ליכוד שוב למען 18) ויעשירו במעשים פובים ונו' וואצירו לדם אוצר ליכוד שוב למען ישינו את דוי האכת, וים נורכים חיי סעולם. ואף כי לשימים שלום נאשונה לנדה

37 36 710 13) אשר העוד ונוי לפני פנשיום פלפום, סול ניוסק

אל מימוחים ב

- יאנים וימברא עיש. ובמנחומא הנוסח "לים ויומברים. אבל בסיי הוא כחו פה גנים יותכם וממדם למשם וכר, וחולי לריך לסיות גם במלמוד יותני וימדם. ומתם כם ביונים כיע שהיו שני נני נלעם עיש. וכחלמוד מנחום פיים כיא נמנא גם כן אוכרו ליה 9) כאשר קדה גם אה האגשים ההם פיי המכטפים ינים חמגרים מנחומה כי משה פי ייצי. ובמכנום יונמן שמום ה' ניין ז' יייה', ובמיי במדבר כייצ שנמלרים שהחנגדו למסה המסופר נחירה, והם עשו הכשפים לפני פרעה וכוי מדרש
 - 8) וכמו ינים ומברים אישר קמו על משה וגיי. הם היו מן החדכותים וסיינו שווכחשים גכחה ואינם רולים לדעת ווכחה וכחה אין בקרבם.
 - (מסי יי 38) ושכחשים בכחה ונח, הוא מ"ד הכחוב אבר יכחש ני ונח (מסי יי 88)

ים כיונים מלם אוא פיים.

- 26) צרם בה לרצונו, פי כדי שיעשם כלונו לחטוח לכי ולשרשה ולכן סמכר נפסוק 19 מיש. 26) צרם בה לי
- סוא וולילס לקוחם ודדכי הכחוב במדבר ייון הי לפי נוסח השבטים. ועלון הידיעה פה כתבאר בביאור רומיים קי 29 מיש. כלי סבים וכם יון סביה עצמו 20) ובנית נדול וגף פה טשם משל אמר מן פסוק 19 שישו

ווה חותפו, של יכוד האלהים בריד הואמינים כהון "יודע הי את אבר לי"

ואומר אף כי רצים שעו מן האמם והכה אבנים רבוח נעשו לשקן וכוחלי הבים בשלימים והגבילים פי שהמה היסוד אל הנית ניו פה וישוע הישיח הוא אבן שנדה וכיא מקום לעד. ועל דרך זה אנה אל האפסיים ני 20 צנוים על יסוד נחסכו עם כל זה יסוד הגיח איתן הוא שנשארו עוד מאמינים כהגן אשר המה יסוד שולוס צבמה מקומה בשם בים המשיח או גיש הי בעצור שהמה היכל הי מושיחו 19) וישוד האלדים איהן ונה הכחנה פה כי שדם המשימים חקרא אנל שפנה ונוי שיש.

- 4 מחות המתום כבר חותה ממשם נהמשונה לקוריכשיים מיו
 - .50 6 77
- בא בבשר ואן היה ממוכה לגבד הרואים ונעלי הועה היאם היו בקראים בשם דיְּוְקְבְּשִׁים. וכן יושנן באברומיו שמד לנבד הדושה הואם ואור וכל דוח אשר אכנו מודם בישוע אדוננו כי בא בבשר לא יאלביים הוא (אי יושנן די 3 וכדומה). 10) אסבל את כל למען הבחרים, עי ניאר זם נגיאורנו לקולסים א' 44.
 - אשר הוא מורע דוד כבשוחת, למלים מוגלי מחומרים כי יבוע לפ

אברם אל העברים נהעדם.

- 18) הצילני הי ונח כמיל וכן שוח בשמחקת בייכהמדר ועומים בים בפוף ייי כדון קיכר. וכן העורק לושהער (מוך ווערדע גענועפשערט). ועי מים כחון . 22 או מיניקום שלהתי לאסמס, מי דנדיו לאפמיים וי 21 22 נים יוחק וי פ כזה.
 - 6) בי מחח זה מסך נסך, פיי שלחים כלרגן הנסך שמים צווקדם (שימוכף מְשִבּשׁבי) כי דיור ישפך על יחובה של מעלה כי עם פטירתי הגיעש וכוח נהרג על ושעשועי אונים (פפוק 3) ע"ש.

חחרה בכל ארך חדו והוראה, פי שסקודכה כא משים כק זכרון לכנע כי אם שמשים סוראס ולמוד כמוכה שוב לחקום על לב החלוריד לעולם ולא כמוכה (מתרי ז' 6) מייש.

אם כאים דור שאין התורה חציבה עליו כגם שלאונר עם לעשום להי הפרו מרחן. רש לומר כי גם טונה כלל היתה רק כשהם ונצים את החורה וכנוו שפיי רשיי שלא משלוך דברי מודם לבמון וכומ שאור גם ישוע ואל משלים פניכם לפני החורים וגח

2) בעחו ושלא בעחה פי אף שניאם שאין העם גים מלד המקצים אל (ניכוח בעי ניים) מנים עול היכוח בעי ניים) מנים על היכוח לא ניים אל ביכוח בעי ניים אל ביכוח בעים ביכוח בי

1) בתופעתו ובמלכוחות כמ"ם ממני כיים 18 וסים כי יכח ונור חשב על 28 במום לחוינמים מייו 28 במא בבודו וכחמש למניו כל סגוים ונור. וממש בכאשונה לחוינמים מייו 35

ב אל שימוחיום בי ני

שבילת התלדה השניה חדוש רוח הקודש. הצלימים הנסינו סעצילם

קדם מוגלין כל גופס במים ואך בימים האחרונים הנהינו כסני הקאשוליקים וסקלו לגני אדם לפגלם רק בזריקת מים קדופים. ורבים חולקים על זה. עלמו מכל חלחומיו הקדמים ונכנס נגרית הי שחם כן היה די חן ברחילה נמים לא יוכל לנא לעלכות האלהים ועי מעשי השליחים מי 17 18, כיע 16 בדגרד כמצואר שם. וכמו שאותר האדון (יושק גי 5) אם לא יולד אים מן סמים והכוש אף לבני ישראל (כי מנות האדון כוף מתי וטבלהם אחם הוא על כל הגרים אף לנכי ישראל) וכמיש נמעשי השליחים ני 38 לחכלית לידה אדשה וקצלת דוה הקדש שרומיים וי 6 עיש נציאורנו, וכן הוא עצילת השליחים לאות לידה חדשה שהאדם סעולם, ובעמדו מן סמים דומה לנולד מחדש עלי חרץ וישונ לחחים כנחש פחול חל כקטן שמלד דעו (ידמות מייס) כי בטכילמו כל גופו ביוים אוא דומה כמם שעובד מן וסם סלדיכו סצולת כל נופו במים. אך סוח גייכ לחות לידה חדםה כי גר שנתצייר סיטן שנו מת נהאומיו וכולד מחדש לסיות במשיח וברום הקדשי ועל כן היו צימי מנכים. וכנוו שהנהיגו הפדושים את הגר בעבילה במים, שאיננו רק אות הצאני שרושץ

9) למודי תולדות כתנאר נדאשונה למימומיום אי 4 עיש.

1) ושליח ישוע המשח לפי אמונת ונוי פיי לפי זה וכענין הזה הול עלים

עלי חקות וגרי נמשך גם כן על אמרו שלים ישוע המשים ככיל. ישוע המשיח. וכמש גם נשניה למימוחים עיש.

3) וגלה את דברו במועדו פי מסגממה למיי שולם סכיל.

הלב וכמו בדאשונה לסימוחיום אי אי פולוס שליח ישוע המשיח כמלות האלהים מושיעני הקרואה המפקדה בידי כמצות האלהים מושיענה מכונה פה על אלהים

וסחדון ישוע סמשים מקומינו וכן לפלן ני 4. 6 מיש. כי גם סחב נקדח מושיע

וכמים בפסוק 11 כי קוח סכל.

ואל מצות האנשים הסרים מן האמה הכל שהור למהורים ונוי ים לפכם

19) ולא ישימי לב אל הגרות היהודים נמנסר למעלה ברסטונה לפימוסיום

על סיסרים שלוחו את סגוים להחיק באסורי שומאם ושסרם. ויש גם כן לפדש על האנשים המזכרים למעלם בכאשונה לשימוחיום די 1—3 אשר יסודו מן האמונט וגר אוסרים את האישות ומונטים מעיני מאכל וגרי זה יותר נטן כי אם כפירוש מראשון היה לו לומר צימד אל כגדום היהודים ואל. מלחם — אך באמרו ואל משם האכשים תר משמע שהאנשים האלה הם אחרים מן הגוים.

מא נותכה לחקדה המאשרת וכן נגמים סי 5 כי אנקנו נכום ניתל פיי מאפנו לחקדה המאשרת וכן נגמים אנחנו ביניו החקדם וכן פכטן פט סאשנה במקדם האדקה. ופרושו ביניו שמחכים אנחנו ביניו החקדם וכן פכטן פט

מלח מקום על מדבר מתקום.

שייעד צדחיות וכן גרויה פס כי הם שני משפים, וחלסינו הגדול הוה החלפים וני ועל זם כחמר (ישעים מי) ועלם כנור כי תר וכן פרטו מכחונים עונים סאני ויכמון אל האלמתר במתי מיין 27 כי כן האדם עתיר לכא בעבור אבין ולדופעת כבוד אלהינו הגדול ומושיענו ישוע המשיה, סנטן מס מפיי לפסרום אי א ונאגרת יהודה פסוק 4 וכמו שהעתיק דעליש שם.

לאגרת אל הענוים

כחלם סיו צחרץ ישרחל, ועל כן יוחד נכון לקצל דצרי הכנסים המזרחים חשר זה לא והיו נסכנה לפול מחנדת המשיח ולהספה אל היהודים ואל מקדשם במיש לפלן. ויהודים שכוסג אל אנשים אשר היו להם געגועים אל עבודם הכהגים צבים המקדש בירושלים צארן יון כי גם אם היו נקראים גבם מברים חם רחוק בעיניו. גם נראה מכל האגרת שעברים והיה לו עסק והחקרצות עינהם, ויש אוורים כי הענדים פה היינו היהורים היוערבים לדעום שונות. יש אוונדים כי פולוס השליק כחפוג ויש אומרים כי אפולוס חמנרת הואת אל העפרים לא מכר נה מי הכותני. וכמלקו החכוים בכנסיה סכבסים המערבית שנרוני קצלה אחר יונים רגים האגרה מוחרה למערב וגראותם שלא לשום לג כי הלא האגרם הזאת כעלחה אל הנחדמ והם ידעו היכיב נני הכוחבו. אכל סים וושלם ספק כלל אך דבר צרור כי פולוס הטלים כחב האגרת הזאת. וכן דאוי (מעשי השליחים איין $24\,$ כתנת. אנל לא נמלא גבום ווקום כי אשילים היה באק

מכר זה שם כוחנה התחפקו זה.

בה כי נכסבה אלה הארים השישים בראש בישה בישה אלה האותר האת אל האותר אים א

בם לא מוכר צאגרת האאת הקשבים אבר אליה נכתנה, אכל עם כל זה האה

ומי, ווי 10, יי 29 וויי), וניאם גם כן שכנד היה הכותב אלם רודעים אושו 1^2

אינים לעיר אבר איננה באפליה, ואין לוינד שכתב לירושלים כי אונד בסי בי צ

ומקריתה לנו מאש שומנים ובירוסלים היו השומנים בעלמס, גם בכיי ייב אמר עדיין

וחשב לגם עוד ספעם אליסם (ייג 19, 29), ומסוף סאגים כראה שכחג מאדן

(וים אומדים בדומי) והוא המדע אל פולום ויציאהו פולום בבדים המשיח, ועתה חניסימוס היו עצדו של שילימון ויצרה ממנו ויצא אל קפריה ושם היה שלום צמוסרות 10) על בני אשר הוללחיו במושרי על אנישימום, המפרטים פרטו כי נלגרם הזאם שולח אותו בחחורה אל פילימון וונבקש בעדוו ככל הכחוב שה.

סמשים וגיונים שם מטיסושת שנש וכן בעברים יאמר מלחלשם בייכ על סמערם כמו של בו למנים למנים למנים אליו וכל ונעדת המדולם בחיים האלם למנים שלים למנים אליו סחם המשיח ממשך על המכו למען השר ממחוק ביינו שבשעולם בחתם

לשם יחוד קוניה ושכינמים וכדומם.

חשר הוא בין המשיחים שהמשיח המשיר אוחנו נכל המוב הזה. (נחשנים נגלמים א 6) בדעת כל שוב אשר בכם, פיי כל הטוג של זה המשיחים (היילפניסער)

22 וכדומה שיש).

נאמת ואמונה הוא לנושית ולקדושיו (שריים באשבנוית) וחפץ טובחם ככל אמונה פה כמו למעלה שישום כי 10. אי תפלוניקים אי 8 וגלשים הי 22, שנתל

ונפטו

כמים שם בכילורי ברחיות.

ים שחתר לול בים לא כים החלים לל יישרים לל יישרים החתרים ללל לים לל יישרים ללל יישרים ללל יישרים ללל יישרים ללל

כי שולוס כמנ האגרה החלה אל קהלה קסרי או קסריך (לעוארטי) אדר בחסמי מעד להם כמס פעידם והי אוכדי ומיודעיו *) (מעשי הסלמים ייני 22, ביני 8 – 16.

סגרים המדשם. זיש מחלוקת גם צוה וכפרדו לדיעום שונות. והי החיר את עיני לועת הם הקושים ושדכם וושדמים והיינו שליחום יושום לירושלים כלשון היגיל גספרי לא עוודחם וווי עד לדם ואלו בירושלים כנר נשפך דוום. ונסיי ו- 10 אויור השרחש דברו גם משומים החודים וחלשי מעם כלשון יונים לחם כמו ככל אין ישרול וחולים חשוכים והים ילח משמם בטלמוד (עיד יי פייח) ליחוד על היותיים שלון ליחם לה כמו ולה לשון, וכמים כקי של מכמום חלק שני צערך ויותיים וולכיתם ניים. וכן במדוש חקמו רכה פייד היותיים לקחו לשוכ מלשון יוני. ולחנם נייתף התפישים בעין עיקוב עיש וכן כקפו המודיה צישראל. כסשוכה היא כי צרומי לא דביו יונים כיא לשון רומי (לאמיק) ופונים כחל כלשן יונים. אבל בקסיי "ן ואם מצאל הגא האגרם אל הרומיים ככמכה ביכ אל עיר יאלכה עיר רומי המעעידם (*

Ļ,

ij ני 1, סי 25) ועוד הניאו קרנמה למקדם (שם פיי כייל, כייד 17) הייט זגמי מעדם היהודים האמרים ועוד היו מתפללים ננית המקדש וצגתי כנסומים (מעהים מכן האברת ונושרתה היא, כי היסודים הנולדים אף כי בכאשונה לא נבדלו כטן ולא קרנטת מעא, וסיסורים קראו אותם גסם כת (שם כייד 24) או מין

אך סים מוכמה ואוסרה כמיל.

כי אין נכון נפיסם. גם מה ששאלו שאונר נפי, כי 3 ונמכרה לא מן כשומנים (א 12) כי סבשורה לא קבל מאדם חגר אינה שאלה כלל כי שלן מגוקה מלן השלום, וכן פיי ייש 7 ויכי ליוכש מגוקה שקד האמונה. גם מש מלך מגוקה מלן השלום, גם מש 20) אינם שאלם כלל כי זאם האגרת אינוח שבשורם שבשרם רק פתקומות חדשים, ססשועה פייי המשיח. גם מה ששאלו שפולום אמר שלא כא נגגול אחרים (רומיים פייו שם מדבר מענין בשולתו בנוים (וכמ"ש בביחורי שם בפסוק 20) ופה מדבר מן שאמרו איזם מחבמי הטולרים כי הסרחב מטה במכונת כים הונקדש כבר הכחים בניאורי זם כי דברון ממיד כיו אל הגוים אבל ליפודים היה כיבודי וחחם העורה (אי קוריכיום כי הול היה בזוי צעיני היהודים הנולדים החחדים על דבר לחדיו בחרום החדה מקסרי כי גם פין כל סעברים הנולרים בחדץ ישרחל, ולכן העלים גם שמו בעבוד כידוע. ועוד שאלו מדוע פולום לא זכר מצדקם האמונה כדככו חניד? החשונה על נספה העלים אם שנו ושם העיר, כי הפצו היה אשר האגרם הואת שקרא לא לבד

וננה ששחלנו עוד מדוע כא זכר שננו ושם העיר שכחב אלים, החשובה כי נחרגום השנעים על הרוב.

מברים כיו ווארן שראל על כל זם בקסרי נעשו לווו הסעליריסטען בארן יון וקראי סשבעים ואין יכשוב כום לגני ארן ישראל? היא לפי זה וייושבת כי יהודי קשרי אף כי נם השחלה הני כי הכתונים שהציח הכותב מתניץ (לישחשץ) שם לפי חדנום

ישראל בלשון יונים לחם ורמם ועל כן בקש לו פולוס איש יודע לדבר לחום וחוא כחצ פה מלכי) ושריו ויושציו ומושב יונים ורוומים לפים ושם לברו גם שיסורים בני ארץ וכזם כרוים אשר מונלא משונות נכונות על כל השאלות שנשאלו על זמ, כראשונה של לשון האברת שאינכה כלשון שילום נאגרותיו אך מוא לשון יונית לחה ורינה ? התשונה סוא כי קפרי סיחה עיר מלוכם מושב הפחה מדועי (תמלמוד מגלה וי שיים דערבי לו את דבריו בלשון לחה ודווה *) ועומיש לחלן גי 9 בזש.

מינום נסרו ממיקו כמימו מבים המודם מים.

מסקמא שטובאים בכלמה סנסדיון (קי כי) ולכן אמו בנויימא שם שוכנים בסשר חיים. כי מיום במשכי וחלמה הבונים של כיז סמוליים כניאה בספהדיון ליה פיב ועיף ייז עיא תוקורות דכים. וכן צמצונה מיו כי צמכין חלושע שענה על מטערון יחתר שם שחי השיות וחתרי שם כי פפרי כן מקראים צמשנה מגולה כיד ני וכנו העיר על זה החכם קראפואל צמנהיי שלה (אין כי חלק לעולם חבא), כן מאור די עקיבא צרים פרק חלק אף הקורא בספיי החליפים (אין כי חלק לעולם חבא), כן

ערנם בברכה המשולשת, אכייר.

שראל החדים ויכידו גם הם את משיפם וגואלם יולך הלדקה והנהן לעולם יוחום מס ופלום מאמוכמם ומשלכתם לנושים ישוע. ולכן יארון לבאר לחם כי הנשים הוא בדול ממשם הנו יולבי ליק גדול ממשם וגם מן הולאסים והוא הכשן הגדול האמשי העומד לנאי מוו יולבי ליק ונמקדש האנישי בשמים מנועל והוא גם הציא נכשטו הקדבן האושי הנלשי ינו היא השלימום מה שאיננה בזבחי הנוצח של משם, ועוד דברים דבים כאלה הרבש לדבר מלג וחדוש רוח כסן לדבקה באלהים חיים. ויואל הי ניסוד תכלול העורון וועל בני אליסם לחוק את לגם במצרת ממצים אבר אך נו סליחת העונות הגמורה ומהרם סיסודים ואל מקדשם כי סים לסם נענועים לנים חמקדש ולעטרת מכאנים אשר סיפוניו ועמוריםם, ועל כן כא פולוס באגרה הואה להחיר ולהוכיח אותם לגל ישלו היסודים הטלדים להשמוטם מאד והיו בסכנה לישול מחברה המשיח ולסשפח אל מא 2) ותפדש מניח המקדש ולא יכלו שדו לצוא להקריב קדצנוחים, ועל כן החלי אם סיסודים הנולדים דיקראו אותם בשם חילונים *) וינדום וובחי כנסיוחים (יותגן מנים (על דרך כם המפודים אלל המתנגדים), אבל אחרי כן החלי שישורים דוסום ואש ליסף *) אצל סבן כסאו לעולם יעד צלי שינוי ואמורה כלל.

מונרי סימים הנייל, שבשמחלל כחמר שם נפסוק ייוז וכחמן ניסך וממלכתך עד עולם

מני, גם כאו לפים שין על הפדר אחר. בין הכחוב בשמואל הניע ובין הכחוב הזם השחב פה סביל דלימו מן הכחוב : הוה בדהים זו יינו ושם לם לחמר חשר בהעומו

שמתופר הוא מן כית דור, אכל ברברי הימים שם פסוק יייך כאמר והעמדמיהו

יהוכחמיו בשנט אכשים תוי וישוע המשיח לא חמא ולא עום כלל? ולדעתי נדאה כי

במיצ זי יייד על שלמס כן דוד חכעו, והדאיה כי סוף הכחוב סוא אשר נהעומו ועוד אני אחיד לו לאב ונוי, בשוק שמונס ששל שלם שמוכ סום כשמד כי אל מי מן המלאלים אמר מעולם בני אחה וגיי, ואף סחונלאנים (ל נקרלים נני אלמים, ואולם אבר מקצים יאונר אליסם נני אחם לא ואינו נוולאנים

יאדרבה כאמר ובמלאכיו ישים משלה (איוב די ייים).

ירום מלצרסם כוי וכשל משם כיי וגבם ממלאכי השרש כיי בייש. ועמן הסגדלה הזאש

נמצאר בציאור פיליפים צי 9 בייש.

לפי גרסס הילקוני הנפינה) על שסוק הנם ישכיל ענדי ירום - ונשח וגנה עלד

מן התלאכים האמרים, כי התלאכים האחרים אינם לשלם ועד אך הקדיה עושה מה שאין לפרש מלד האנושים שהלא לפי זה היא נוחיסר מייב מן המלאכים כיחיש מפרש אני עולם לל לה יול להיכם ולל ללהי ואלהיכם ועומש שם בביאורי, וכן לה האששים עלמין כמו ביונים פס. וכשיי יפוד רבים פכשו כי חמלך מכים דה כקרא אלחים לאלן בי 9 מיש. ומי מיש בכיאור שילישים כי 9 באורך. והטראב שה שירש מחביריף אלפי אדוננו ישוע שנשים וציותנן איך 28 שאתר ישוע כי אצי גדול ממני עים משפך אלסים אלשין הוא אלשים שאב כי שוא גיים אלשיו וכיוו ביושנן כי 17 הי (וֹאָגְמָש) בקרא ביש הלהים כנמיש ניותנן הי ויכיל הכשוב בייב לוור שליו כננו שהשופשים נקדאים אלהים בנוקרא, ואולם הטוחג פידש לפי דדכו כי הגן דבר מלכה משיחה ונה ופחדנים כם על הכמיני המופח כה כירסי יחדך הי קים לעלמי פרסישו שקרמונים על המשיח כמו בתרגים עם על פכוק ישישיה מכני אדם שופרך

יקלל אלסיו וברמציין עייב לא יהיה לך אלהים אחרים על פני.

בכל המקדם (עומים למפלה בשבות ב) ועי באבן עזרה ויקרה כיין טיין טיב טייפ סשמשוו לו כל ללחם וסיב ביונים וללא שירול כי הם יסי של שירום ביים חדבר מן תלוכם כי כול פייי כונשים (כנייש יוסטין בדילללע שלו) יפייז ככל גם לשנים מלכותו פיי המשיה) והכחוב פה מדבר זכואו פעם שנית ואז יבשו כל טוברי פסל יתצלה פיזי הפרלוף השני ביושיח אדון כל האדן — כי זה הכלל כאבר הכחוצ סיולם ונת) הרים כדונני טיבו מלפני ה' מלפני אדיון כל האדץ, ודמו פה כי אלהם לו כל אלחים, כן החצמקה הכנוכה כלה כהעמקה לומהעל כומים דעניטם בניהודו נאמר מקום כי חלך חגל הארץ וגח האירו נדקיו חגל וגח (ני מחי כיד 27 כנדק לענדים, וססונה בגואו פעם שנית בעולם, כי הנתוב הזה הוא בחהלים איז זי, ושם ט פייו מלך שראל אי בקדבן (וכן הייוד בספרי הנרים החשה אלסים אלים

6) תבתנותו את הבכור שנית לעולם אומר (פיי סכחוב אויני) והישתחוו של בארוך לשר לא ממעיך ובד"ם כאומר אבר המנד למכיך לשרום על וסות שקר כי סוכיר זלות באיזם מלכי בית דור שיש. וראוי לשום עין אים על ההפלד מש לא סוכיר אשר" בחשושו ומצדן אשר משבר דיים לא ריים לכתוב זלום לבים דוד לא סיים אשר בהעושו וגוז כי המשיה לא יעות כלל. ורשיי בפירושו נדהק בזה מפני וצדמים בילם זאם ונמיב אונד והענודחיהו בביחי ובנולבותי, ובנולנגד והוא יהיה לי לפן לי לכן שוא דק ברכך דונו ודנות על סנטים, ועיקר ווילוי סכנואה האח היא בינשים יסובב על סונסים, ומה שאנכר הקפייה על שלמה חדעו אני אהיה לו לאז והוא יהיה פנסי ופמלסוסי עד שולם, שהאיש המדוצר וניונו יעמד גבית הי ובמלטיחו, והיא שנשיח לפי הוכוחל בביחור לוקס גי 25 שחובית היה כן יוסף לפי הדח ביים.

(ממלים מים) ולבן אומד כפאך אלדום עולם ועד וניי, כל סימעור הם (מכלים מיים) כן שומה מלאכיו דומות ומי שמים בסוף פסוק שאחר זה.

סיולאכים אחרי שישג ביתורים, וכחונה לום אתרי נמדכם תנחומא פוף. פי חולחות (4 מנדל מאד שן המלאכים ונוי, לפי חיומים דוקדוק שנתנדל וומד שן

נכיחור סכמונ והכל קום כו, קולסים אי 17 מיש: לישון הגדלה, מיד לימון מגורם (ודקקם ייא 62) מיש:

ונושא כל בדבר נבודתו, פיי נדנוד וכם מיולה ימינית ויסונב על הכן. ועומים

דגרי המקובלים ופילון כי דגר הי הוא הלאגאם או השכינה בלשוכם הוא המעלה כי מרחש לורים חבחנו ליוכח ודיוקנה דחבוי חתכשים ביה ממש כוי ומים גייכ לפי ממשונים אם נילוי אלכים הנעלם ונמבאר בפיי קולסים אי לא עיש :

שמו (או להעתיק יעדו) ליוכש כל, כי בוף יועשה פינחשנה תחלה. על דכך שיעד מן ונעונדו קודם העולם כנייש וגם עשם בידו אם שעולניום. אך שכונה כי אז קודם העולם סמשים בירושה ונוי וכן עוד בדבר. פילון מאלכסנדרי. ואף כי ידבר עוד בכמוב סזה בשמים ובארץ (סוף מחי) יישיבנו ליינינו בערומים ממעל לכל שרדה ונה' (אפסים 3) והוא והר כבודו וצלם עצמותו, וכ"ה כזוהר פי כלק דף ר"ג מיצ מיפ יש 20) ובדונוס, ולשון ירושם נמצא גייכ בדגבי פולוס אל הרווניים חי 17 וחבדי את המאניינים לחיי עולם (רומיים חי), ועימש בגיאור שילישים בי 9 בזה.

2) אשר שמו ליויש כל, פכסו סיפכסים חיסובג על שנמן לי סשלען

אל העברים אי

מסי מי וחללם שממשים כוכן מלכותו וכהונתו בשמים ולזם מצים הכתוב במהלים יח פרקרוק הישור הבל (עמיש בלוקם בי לי) והכונה על השמים ולבליהם ביחיבר עליהם 6) כי לא תהת יד המלאכים שה את העולם הבא תה, לפי סיומים שהחדם ממשים חושם חחם כצליו גם השמים ואשר עליהם כמיש נפסוק 8 להלן.

4) וגם אלחים חעד ונת, פין מלנד שהחדון בעלוח בשרה גם חלהים מעיד במלמוד מכום כינ פיען פלים בחושום וכני.

אבני ולא ישים לך מפי סגצורם שמענום כח כמיש 2) כי אם דדבר דגאשר עייי המלאפים ינות, פרי ממורם מישנה ונתנחר סטונה נפיי גלפים גי 19, כי כק

נציאור אי קורינתים וי 3 בשם הירושנוני.

14) הלא כולם רוחות חשרת רומה וגרי, ופסלמוד סכמדדין לייג עיים גדולים לדיקים יותר מתלאכי השרת וכוי ועי נספרי על פסוק האינו השמים. ועמיש

13) שב ליסיני ונוי, כי סכסונ הוה יסובג על המשיח כמו שביחר המשיח וחוא כפל לשון עם קלר ימי כדרך סכחוצ. בעלמו במתי כייב 44 ביים.

חמר אלי אל העלני בחצי ישי וגרי (זים סים נגם שמני מחי כיו 39) ועל זם ולכן המוש שה ביאר הכתוב הזה על הנשיח שפירם הטנה בי כי הוא חשונת האלהים אל הנשיח כאשר בקם אותו שם נוקר יוני אל הנשיח כאשר בקש אותו שם נוקרם (פסוק 24 25) ענה בדרך כמי קצר יוני מלכה משיחה עני הקרי נגין דלים ליה מדיליה כמו סיסרה (הוה השכינה) וכה, לדוד במשיח כמינ חפלה לעני כי יעמוף כוי וכן הוא במקרים כי בסיוק הזה הוה הפלח המשיח כמפורש נחגדת ברחשים (ביסמיד ליעלינעק) פייו במסלים קייצ מפלח לעני כי יעשוף ונוי על סונמים מנקדם צוכרים כי עני ואונדי לפי חמשות הזה היה יכול להפיא כמה כחוצים התוצדים יון הי וציונית קיריאם ולפדשם למייער אמר כי סכוחב פה טעה ופיי מלח קיריאם על האדון ישוע, ואינו ככון כי (פסחים ני נמיא) ויכול גם כן לחיום שהיה כמונ שם: הוייה פה, ונציאור, המיוחם חוש כי השנשים העתוקו כל שם הוייה ניונית נמנת קיריאם נענור שנקרא נאדני ננוסח העברי שלנו, אך נמלאים גם במרגום השבעים, ועמייש צממי גי צום. וסנם 10) ואומר אתה אדני לפנים הארץ יפדת תוי, המלות לתה לדני ליכם נפיי ענס נדרך כחיו ולפי סכל סבונה מונענה אומו נדרך כל הארך היא העיחם מקון כיים מפום לעני דה שכינמה כת וכן כזומר פי וימי דפום קחרען דרליים עיים על הנושיה ונהוע צמר בכמוב הזה. אך הגטון הוא כי הנודרשים פרשו החפלה האאם ישראל נדמקן שם שלא חובאה המשובה על הפלחו אם נמקצלה אם לא. גם נדמקן סשיב לו אחם אדכי לפנים חארץ יכודת וגוי הנום יאבדו ואחם מטננוך וגוי. ומפכשי בנדר כמיב תפלה

אר מעודה מחום חורה בלמרי מהם דברי הי בעצמה וכן בפסוק מים חומד כם חעד ימקב וקוים: לו כגה חנכי והילדים וביי, חצל לפ"ז קשם שנכמוד שלפני זה חומד ייז, והמפכדים אומדים כי הם דברי ישעיה גם וחכיחי להי המקחיר פניו מכים

13) ואובר וקוחו לו, לפי ההעמקה הואם הכמונ הזה הוא ורשעים ש השליחים על המשיח כמיש במחי כייז 43 ע"ש.

12) אָשרה שמך לאדו וגוי, הום בחבלים כיני, וכל החמור הה פרסוהו תדול בשמים שיש.

על בני עווך, שהוא שר שראל, אבל משנא ישוע הושיח וווח נעום הוא שר שלהם ואינם עד ממע מיכאל הבר הגדול ועמיש כעין זה להלן בניאור די 15 נענין הכהן (ישעים בי ל) בר שלוסי או יכין אל הצאור בדניאל יייב וויכאל השר הגדול השחד

10) להשלים בענוים אה שר ישועהם, אולי ירמח אל הכחוצ על המשים אשר יעעם יסוענו על זה ציונית ניש וחבין.

סעסיק דעליטש המלוס מפני ענוחו עד מוח אחר המלוח בכטד והזרג. כי מנוח למעך למען אשר יפעם ונת, פת כענה עד מות כדי שימות נעד כל חטולם. ויפה

6 פכ), וכיון שד בזה לחק שירושו שיסופג על ישוע כי על האדם גכלל אין לוחד התתפרטו מעש אחף מעלאכים כי אין ערוך כלל וכמיש גאיוב די 18 הן בקרושיו סים מחבר רק מעם ממלאבים כי גם נאנושותו סים מלא רוח סקדש כלי מדם וני ובמל אביו וגר אף שוכני גמי מונר אשר געפר יכודם, אבל ישוע כשכים אנוש אלסים בנוקדא (אלסי האלסים, וכן שופסים מיד כי אלסים דאינו וטמיש זביאור אי נעצמו שיולא לענדו אין עדוך כלל כשסים נאנושית אלא הסנים מן הוגאפים שנקראים (יומכן ני 34).

9) אבל ישוע המחסר מעם ממלאבים, כחין לפכם מחלמים על הקפיים משרעייה שיש והוא למרוח המיניש. וכן צאצות דריינ פייב פרשו על משה, ועיים בשמים ופארץ, ועל כן אמר הכמוב זה על יוץ האדם בכלל כל שמה מחה רגליו כי נכמונ בקודם לום כי אכחם שורך מעשי אצבעותך ונת, חם אין חנו כוחים נחדם באדם ישוע, מבחר ווין האדם, נמקיים זה בשלימות, כי נעשה לגן אדם מוש וכמו רואים אנתנו מעטר בכנוד והדר (פכוק 9) וכומים נמחי בכופו לי נחן כל השלפן נכלל כי כל חומת מחתיו בלי חמרון דבר, אך באדם ישוע רואים אנחנו זה, אותי ספרון דבר שם ממתיו וכא השאיר דבר שלא שם תחפיו, ואף השינים ונכאיהם שחזכיר ממשילהו במעשי ידיך כל שתה מתח כגליו וושעע בכל מעשי די הקביית כלי על משה רפיטו עיש וכמו שפי' רי שמלאי (שוף פי'ס בשטשה) ישטיה שי מיג על שמפרש נססוקים הגאים. ונחגמור ראש השנה כ"א מיצ ונדרים לייח א' פרשו הכחוג האם שפי נייכ הכחור עליח לחדום על משה ופולוס ביהדו על הועיה (אשים די 8).

8) אנה בשיחו כל החתיו ונת, מנומנ ידע הימנ כי ממונור הום נחבלים יסוכג על מין החדם בכלל, אך שהוא מקשה עייז קושיא עלומה שיולשון הכחיצ תעלם מיש. וכוח סעונם סנם חתר כמיחם.

Ж

ונוכל להעמיק גם כן הדירה הצאה כלשון החלמוד סנהדרין ליד

ואסים אלו אחן כוא אותן שסקנים צונה סכל עייי החכונה. ועי צוצרי הרופיין סיים וגיי, וונה שאור וצונה הכל הוא האלהים הוא צכונה ספרים וואור מיסגר להורות בחשים שיש ויחעלה אל לבו על דברי המדרש משל לחלך שבנה שלפרק שייי חדריכל שהאלבים האב הוא הבונה הכל עייי דבר הי ורוחו. וכנייש במדרש רבה פייא ע"פ

4) כי כל בית יש לו בונה סום לכלר דבריו שלומר כחשק כונה הבים

של סשיי וכידו ששם סכל ועייכ אמר נחשי שייו 18 ועל ססלע סום אבנה את עדשי צמקומות דבים. מנסה פייה אף לי היה גם הוא מיסד הכנסיה של פידת ישראל בברים סישנה. אולם איננו בעל הבית ועוכהו בכח האלהי שנו כמו המשיח שהוא כה השועל שראל המאמינים באלהים ובמשיחו וכמו שאומר בפסוק 6 ואנחגו ביחוי וכמיש פולוש שטוח צונה עדת המחמינים במשיק.

כאשר בונה הבית רב ככודו מככוד חבית. ענין הנית פה חוא כנקת ומונק עם על רג ושמוחל מיש.

מנחומה הובה למעלה (לי ל) "וכשה ממשה" שלה כדברי הרמציים בהלי מלכים פייצי ולוס כוסה דעת כי יוסכן בסנהדרץ לייח בי שאומר לא איצרי עלמא אלא ליושים אל השליח ונוי ונותן טעם כי תשאדת גדולה ונושה נמל סוא, וכן איניו במדיש

3) כי תפתרת נדולה ממשה נחל הות, יסופג על אמרו נפסוק א' ספיסו במשה בכל ביתו, ירמח על הכמוג (נמדבר יינ 7) גכל ניםי לאמן הוא.

(מון יומן אי 6) ויעם אומנו לנולכים וכסכים, ועל זכך זה (אים אים 6 ש מים מים אים לים א אנאטן לינושהו, פיי מממח למלים וכהן (פסוק אי) על דרך הכחוב (2 עבה את משה ואת אחרן ופכשו היפרשים שנשאום לשלימים --- וילשון הזה מורגל

1) הודאתינו, פיי סודלת למונסינו וכל"ל ג'ורבענס-בעקינטים.

(17) למען אשר יהיה כהן נדול רחמן ינו כי באשר הוא נסה ינת, כתבאר כוכתו להלך די 15 עיים. ולמיפתים בישרחל.

יני היוסו בנשה ופיז גייב הילדים על השליקים והיואינים. ההאשונים שהיו לאושוש זה נמשך גם הכופב הזה ופיי שהנודבר פה הוא הלינְגְישָׁם, והיא אינור אר העודה יסונג על הי לבחוח שנפסוק הקרה אך על הי בעצווו אין לוותר ולאגן מגף ולאר הכחוב שם פרוק ייד והיה למקדש ולחבן כגף ולטר מכשול וגרי על העשיה וכמו חמום פורם בלמדי והוא אומר וסכיפי להי הנוספיר פניו וגיי וקייפי ליי ויסובב על דהי, הוא וֹלְגּאָם צלפון יון (והכונה הי לכאות בגואי בהתגלות צוויערא שלו). ואחר מכשול וכבד פכשו סקדמונים סמדגומים ופילון האלכסנדרי דבדים כאלה על מימרא שפרשומו גייל בתלונות תנהדרין ליים עייה ע"שי והף כי לפי הפירוש הפשוט שם הי וגרי לאוכי ולדעסי היא כי כבר כחבחי בניאור רווויים מי נסופו כי שולוס ביאר

נקל משמש. תפכחרין נים ע"א נמצא גם כן מאמר אלישו לרי יססע בן לוי אותר פס שבכל יום הוכיחו אים אם רעהו ועכל יום יאפר זה הכשב היום אם שוב כיום שמח ימום למחר לכן יכיה כל ימיו נחשונה (שנת סוף פרק שוחל) וכן על המשנה ושוב יום אחד לפני מיתחן והקשו הגל אינו יודע מחי ימוח והשינו

13) אם יום כל עוד שיאמר היום, הכונה פה על דרך התכוחר בחלחד בשם והוסיף תלח לכן שחיננה כלל נחינום השבעים.

אחר ארפעים שנה קו פסיק כמו בעלי המסורה. והמעמיק דימה כי הפסוק נעדד אומר כי לפעמים טעם המעחיק בפירוש דברית יוכל להיות גם פה כי פילוס כחב הממקרה ליוניה ועל כן לשון שיוני איננו לבון שלוס לפי דרה חווד וריזענשאל קלממערשש מאלכשנדריא האומד שולוש כחג האגרת הזאח גלשון ענדי ואחדי כן ונוס שאונד לכן אקום בדור חוסב על אשר נסוני אבוחינם לכן אקוטי והבן. ולפי דגדי המשים דבים מן הקוראים מלות ארבעים שנה לומלה שיאו פעלי ארבעים שנה. שהחקומי בהם (וכן פה בכסוב 17 החקומי ופגריהה כפלו בנודדר) ולפי פירוש היה סאבן שחדא ראו פעלי שיינו בראו שונבס בעברים אשו בחדבר והוא איבעים באבר קדור וגר כאשר נשבע הי לסם (שם 6 34 36 מכרת השבועה). ואילם לפי פירוש הלכנו מקדם עבנע עד אסר עברנו איז כדל זרה שלעים וסמונה שנה עד חם כל ותאם אושו בעטר אשר נשבעתי באפי אש יבואון אל וונוסשי כי השבועה היחה קורש פגרוס תח (נומדנד איד כאים) ופוחש משה מפורם (דנדים בי דיד) והימים אבי הארגעים שנה במידם בחירם והארגעים. שנה היו לאלאות הביעשו ביודבר הה יפלי לפי פירום כפשום לריך למשוך ארבעים שנה נמסה היים ארבעים שנה אקום בדוד 17 דנר לפי ספרד ספפוקים. וסנס המשך המלוח האלה לונעלה ולמטה הוא לדעתי כי נושבים לועסה. ולפי הגראה הן מן המלוח הגרשנים למעלה ולמים (שמיש מושי בי 3 זש צעצור כי צעלי המסורה הלינו אחרי תלוש אדצעים שנה קו פכיק להחאת כי צשם החלמה על כסונים כאלה). וכן הסופנ פה ידע מזה וסליג שה כשי הפסיק ונפסוק המלוח האלה כפדדות וון אקוש גדור וכמבכים למעלה, ואולם לפי הפדד הכחינים סיתה כנוו שלנו חדבעים שנה אקוע בדור. והינפרשים נדמקו פה נואד. וליעמי גא ואולם בפסוק 17 אוונד וכנוי החקושני אדנעים שנה ונה נדאה שנוקחתו היה שמלות ארגעים שנה נמשבים למעלה. ועל כן הוסף בפסוק 10 ולש לכן

9) נם דאו פעלי איבעים שנה, פה נכחה כי נוסח כותנ החגרה הוחם אנל כמשיק הוא כגן על ביתו שהוא מושל על גני הגית, והכוחב ביאשונה ביא המעלה מלד בנין הבים ואחים אמר מלד ממשלית הביה, והבן.

כאמן הוא שהוא הנאמן בכל בני הבים אבל על כל פנים נחשב לאחד מנני הצים 6) אבל המשיח הוא כבן על ביהו ואנחנו ניהו. מין פמסס כחיור ככל פיסי כשל, פח להעיד ולשגיד הדברים העחדים להחמוד על ידו היא חירם משה.

כת וכתב שחום סוד שחים דחוי לגלותו אצל רפים בחיי גילה את שודו, וכם דבר 5) והן משה נאמן בכל ביהו כעבר לערות הרברים העתידים להאמר פילון האלכסנדרי על הוֹמְגמָם וסובא נסי מאור עינים להאווני.

אל העברים ב' ני

一方面 大きのできる

כי אם מנוחם העחיר מנוחם טולם הצא. ואם חבאל שאפשר לפרט הכחור שקונע מנוסחי היינו מנוחח עולם הכא מוקצע יום גם נחה לצא אל המנוחה היים אם יום לבני קגולה היום אם צקולו חשמעו וישוע לאכץ ישראל שנים כמו מקדם, (עי בקולו חשושו שמע מינם כי המנוחה הואם איננה מנוחם יהושע נישונ ארץ ישראל

שנאמר צומצר הזה יממו ושם ימוחו יממו צעולם הזה ושם ימוחו לעולם הצא הכאונד במלמוד סכהדרין קייי עייב חנו רבנן דור המדבר אין להם חלק לעולם הבא 10). ויען כי יש עור מקום לגוא אליה ואלה אשר המצערו בראשונה הנה לא גאו מכל מלאכמה אולם וננוחת שבת הזה הוא רק להקבייה אבל לא לבני האדם, ולעחיד ונת ואף כי יננוחה כי מיחה חיכה אחד בריאת העולם כניים וישנוח ביום השניעי שלא כהכונה הפשומה על ניאת ארץ ישראל אז כמו דברים יייב יייע אל המנוחם וננוחם עולם. סגם יום שטלו שצת וונוחה כנו שגת של הקציה וכנויש להלן צפסוק 10, נס במשנה שם פיי מיג) ואומר אשר נשצעתי נאפי אם יצואון אל מנוחתי (פרשיי 2) כי אלו ידושני דגיה להם וגוי כולה להוכים מער כתנמר נפסוק 3 כי שם בעבור סנורי כמבואר למעלה כי דור הנודגר אין להם חלק לעולם הגא לכן כי הכונה שינאו גייכ הם אל מנוקה עולם הגם שהום כמו מנוחח הקפיה (פכוק כי ממכו וכוי כמים וישנות ונוי ונמקם הזה לומד עוד אם יצולון אל מנוחמי כמיש אשר כשבעתי באפי אם יצואון אל מנוחתי ומפרש מם כיא כמנוחם כאאם אף פה, כי צאי המנוחה חיינו לעולם הצא אנחנו המאמינים, ולא אנשי דור שמדגר 8 ציאר הכוחב עוד ראים על פירוש זה. וכל אלה הדברים הם גם כן דברי הטחב ליום שכולו שנת ומנומם למיי העולמים" (כן הנוסח האמפי שלא כפיי הרעיע והחני ממיד נסופה "נשנת היו אומרים מזמור שיר ליום השנת מומור שיר לעמיד לגא לבא יכאו גם האדיקים אל סועימה יום בכולו בנת וועוחה וכנו שאמרו במשנה דברי רי מקיבא כרי כי חכמי סיסודים פרשו הכמוב אם יבואון אל מנוחשי על מי"ט עיש) ויהיה להמאמינים גייכ שנח כנו שים להקדייה (פסוק 10) ולהלך נפסוק לשיל מינים קדם מי שנה חקוט בדור דהיינו דור המדבר כמיש כיום מסם במדבד) הוסיף לקצוע יום בעדנו היינו יום אחר והוא בכל יום כנייל:

פשל מותנ) אל מעם מפלחך קצע אלא רחמים ומחנונים לפני מקציים וכח ופי. כן הוקצע כו בעצע בריהוחו וחיננו מצעער כלל כידוע. וחפמי ישרחל חמרו (חבת שדחל העלין בעדם (דכיחל יינ) חיננו מלד רחענות לבב חנום ידוע חלי כעונו אך להצטער על חלינו כווו וויכחל כי חם יש לנו גן חדם סוושים חונכסה צכל כמוט כמו כהן גדול של הארץ (סיי הי) ואף על פי כן הוא נשמים כמיל. כי מיכאל שר של נמו שפרשתי שם, ועל זה אותר כי אין לנו כהן גדול פיי נשמים אשר לא יוכל אדני ולא אדם וגרי ואלו היה באדן לא היה כהן וגרי. ואם הדבר אור גם כן במעצ חשר ישנ לימין כסח הגדולה נשמים והוח משרם הקדש והמשכן החממי חשר שננו תחוקה פי חדותה קניש אי משמרוץ כהיג למעלה ומיכאל כה"ג למשה ממחידות עבר והנה השחת אור בסי טי 11 המשיק בנאו להיוח כהן גיול לשונות העחידות עבר שמשפרותן מקריצ שם נפשוחיהן של לדיקים ועי חוספוח במנחוח שם שפרשו כן פיש. ומזבק בנוי וויוכאל סבוד הגדול שומד ומקרינ עליו קרבן וגח ועצמדבר דכם פייע בישראל (מנחום קיי אי ומצונה יינ בי) כי בירושלים של מעלה יש ביח המקדש צמוך המשכן וגוי חשר לה נעשה צידי חדם כי חיננו מהצריחה הזחת (יכן להאן כהן גדול הלקום מהוך בני אדם וגף. ויש לחמר עוד כי כיון על הקצלה חשד בחינת מלאך או שרקף, כי אם כן אדם כמונו מצד אושומו ומפדש בתיי הי כי ל שכוכה להוליא אם הכהן הגדול של צני ישראל צעדר ירושלים וצגים המקדש של משם 15) בי אין לנו כהן נדול אשר לא יוכל להצמער על חליינו ונר, חין ידוע חלי וחלטער על חליינו וכן היה המשיח עיש. אך הטנה שאין לנו כהן גדול הקודם פה שים לנו כהן גדול נעלה מאד אשר עבר אה השמים ויושנ לימין ייע 22 כי באמם וגוי אל ירושלים שבשמים וגוי) וכן בסיי חי יש לנו כהן כי אדרצא נסי הי 1--4 מוכים כי הכהן הגדול מישראל נעצור שהוא אדם של הכפרת.

נצים המקדש שעבר כל המחרות וההיכל עד צלו לקדש הקדשים לפני שכינת הי עיש. וחיבור הלשון פה כהן גדול אשר עבר השונים, הוא נושל יון הכהן הגדול לימין האב על כפאו (חזון יומק גי 21) וכן אמר גם להלן זי 26 וכפא מן השמים אשר עבר את השמים, כאל לפי סיונים ופיי מענר השתים ייושג (14 (13) לעיני בעל דברים שלנו, ים פרשו שהוא העלם אשר דברנו נו כמו להלן הי 11 פיים ביונית. וים פרשו שהוא צעל דברים שלנו שאליו אנחנו לריכים ליתן וועוחם הכייל שבונשנה, וונפרש לווה הוא. שנת לעם אלהים כי: חבא וקשבון על מעשינו וכמו בנועשי השליסים ייש 40 פיש ביונים. כול שנת ונוי. טי באי השנחדו אנחנו המאמינים ונוי, ליסוד יחלוכרו פח לדיך לדעה (3

3

ובלבד שנחוק בבשחה הראשונה פיי כמו מהחלנו לנמוח ולנפום לימועת היי נמשיחו למשי : לנחול חם המלכום עמו כמים צלוקם כיני 29 מיש וכן רומיים חי 17. בי חברים היינו למשח, כנייל פיי עייי החמוכה והנסחון כעמינו חברים כן כחיק עד הקן על זירן פסוק 6 מיש.

על שחלמו לחמשים חימה חמי מד וסשינ לו חיום ופידש לו חליםו היום חם נקולו משמעו היינו שנכל יומא זימנים הוא וכל היום הוא היים.

(9) על כן נשארה עור מנוחח שבת לעם אלהים, קייט יום שטלו שנת הפיל שנושום. וועפדם לוחם הוא שנת לעם אלהים כי הנא אל וועוקתו גם פי כן קונע יום לנוח אל המנוחם אם נקולו חשמעה ואינו מדנה מן הגולם Ę באמדו היום על ידי דוד, ואנה צימי דוד היו באדץ ישראל בדום המעלה

למעלם ני 13 נשם מלמוד סנסורין ליית). על זה דקדק הטמנ ואמר נפטוק 7

סקודם (פסוק 12) מחם מן הגדן לשוב וללמד אחכם עקרי דאשים דברי אלסים נשוב לשיח תח כלייל לפי היונית. המפרטים כדחקו פה מחדי דכלם חמר נפימן על כן בעווב כעת ראשות דבר המשיח נעבור אל השליטות ולא (1 תר, דק סרחשים. אבל דברי אלסים בעמק יותר יש לו לדבר סרכם וקשם לבאדיו

A TOTAL OF THE PARTY OF THE PAR

(11) על ואת יש לנו לדבר רבות ונוי עי נניחורט לחלן ח חי נום.

במעלם גי 9 כעין זה.

ירחמו. וחף כי היה הבן למד מענותו לשמוע ונוי ולפי זה ההמשך כפשושו. אך כחב בעברית בפסוק 7 וִיִּשְׁבֵּע בסוח החםן. והכונה בדבריו הוא על המעשה ומסר נפשו למיחה אז נהיה סבת השועת עולונים לכל שומעיו. ויש אומרים כי שולוס כי סים הגן ואחרי אשר השלם שבונע להקצ"ה ככל דבר ובישל דלוט וופני דלון הי כן בעת היותו בצבר הקריב מפלות ותתנוכים וכן בעת היותו בצבר למי לשמוע ואף אנומיק סיוני קדם ווששת ועל כן סעסיק ציונים אואסטיאסולה ועי צניאוכני נגם שווני שהחשלל להי להצילהו וחתר זה ציטול כצונו גישביע לקדל הקצייה מפני

8) ואף כו היה דבן למד מעודו לשמוע, קמיר מכחונים לריך לפרם

סיונים בדקרוק השפיל) מפני יראשו, יכוצב על כל זמן סיוםו בנבד וכציום מום רספו על פניו כמה פעמים וישועהו הי וכמ"ש (יוהגן יייל 42 אלני ידעתי כי סקריב הפלוח אשר עוד בחייו הועד מהקצייה לכהן הגדול והקריב הפלוח ואחרי כן כו ס' ואדרבה הוא ציעל דטע מעני דנון ה' כונסופר שם. ונדאה מלשון העתנ פס נכל עת השתעני. ואין לפרש כפיי התפרשים על החפלה צגח שוני כי או לא נעשר הקדיב גם נפטו והכל בשונים כמיש להלן חי 4 מיש:

אשר בימי היותו בבשר הקריב הפלות והחנונים וני ויעמר לו בעלמו על המשיח במתי כייב 44 ועיש שם באה.

6) כמיש במקום אחר אהה כהן לעולם וגוי וספיתן סוס פכטו מארון תוניד גם בעד כפשו (בפסוק שחתר זה).

3) בהיותו גם הוא ידוע חלי פיי נחולי הכפה ונעצור זחם לריך להקרינ

ברי. ועמים לחעלם כי 10 כזם.

חמרים לריכה המפלה להיות ברקעים ובתחטינים להתחנן ברחמי לכנו ונקועיו זהעון נגמחון אל כפא החסף לשאח רחשים ונוי, וכן נפיי הי פכוק 2 וחוא יכול לחמול משיו ולא מפלח קצע שמחייצ להתפלל. והגן. והוא אומדו בפסוק 16 על כן נקדים הדנמיצ בם שמקביים דולה במתנונים ודחמים, והחדם בהתפללו בעד עלמו או בעד

נש אבר השל שנע כלל מן הושים לרץ לרודים על כאשים הבל שבים ו שומק כמל, זהוא ראשית דברי אלהים שבשינון הקורם ששוק 12, ולא כשיב לשיש כמצ) נעבור אל השנמות לבאד שלמות דבר המישיח מה עבכו ומה מעלחו ביתר אשית, בכחוב כבת כחבים דבר המשחה (כי כחשים דבר סיוטית חין מדך לחם אומיז פס כל כן כעפר שלכך ללמד אחכם עקרי ראשים דבני אלחים וחייטו דבר סשליחים בדברי האלחים כינו יסודי התשובה והאמינה וחורם העצילות ובדוויה. והא שד באינונת סוגבית וענק סמביה נודע לסם על צלימיתו, ולהם כלכך ללמד למדי ראה בשיים ביאם באחבר בייאאית הנפני בלה ים (כיהלה יישר) באימבר ששלם שדרך כל חנמוש שליל, אבל על כל פנים לידני וכן היחשים ולא וין לחיד של ידוע בנו, אך לדיך להאי לו ננין המשיח על שלמש מה מועלם ומה ישרפו כר כים נכסצי הארכת לאן לדבר עוד יון דאשית דבר היעדה ולבשרו החדשות כי זה וצברו הדבות כיוו' שעשו התפשרים, והאלם לדצר עם וואדון כיוו העצרים אשר

ואולם ביבל רושיה עלנו יש האשית ושלימות היינו לישל בנוה האושן ליבי האלמים והשקדים (שמשניית), ושות דבר הנבדת לפי הגדוב המפל מן אבשיים והרון הצלחי ובדוניה באלה וואלה לא ידבר כלל רץ דולה ליצר וון האשיח דברי כשין שהוכנ פה יכורי התשונה והחמונה והורה המצילות ופמיכת ידים וחדום המחם בשלה לתם רון כו). ואינה שם כיד שלרון לנגד אורם כיקרי האשת דבר אלמים פשרו פולון, ואם כן לא ביארו כל וונה שמדיר בסינן זי ינן וולכי לדק איננו ונה (عامات معرد معرد المعرد المعرد معرد المعرد ا בי בסימן הקודם (11, 12) אומר בצעירן חלפי לדק ים לו לדבר הרבה וקשה שש לו לדבר שרבים רוך מאשרים דברו. (וכפי סכראש שים לו לדבר שדי עליו בשר השליחים ושא כעון סטאכא פוניה המיל. וונטחה יובט דברי המחפ שה על ככון אם שבות עבות בכנה שמעונעלים והוה החוקה הדקדה אל השבי המעונעים אל של האבר אל אר הישותו של הצרים משים (מיז בניאורנו) בשית בייאבר אם ביאינותו ביריאבר ישל של היון בילים וישוע הישיח אול און השבה ונדאי ביהישל שדברי של מיש שבער איש) שלשמענים אר בקרוחים כרו לישענים לה המשוקר החשית דברי אליהים (עייקרים ביונית מיסיצלת היהוה יוע כי שמאנייא ביהאחים יברי אלחים ופס אינר משים דבר המישוה. גם יש חילוק בלבכיו שכם אינר ולא כי דפרין מפט על דכך זה, כי דקרק גדפריו שנפסוק 12 בסיון הקרה אנד ראבים נפסוק 11 שם לו אנה לדנד וקשה לבארו נולין וונח כייל? ואנכי ישוב לשים יסודי השובה (יסוד ציונית אhetaונים בשבוק 12 אווני עקרhetaיילבי לדק אם חוף סביאור בעלימום כנוו שנראה פה אם כן סומר דבריו שאנר אבאר השלימות בעותן יותר? ומסר על כן? מיו שביאור שלו בשי יותר? יולפין ועי (פשות 11) וינה זה שאומר בעזוב הרשמים נעשור אל הסלמוס מדוע הפיל, חבן קשנה של יסורי השניחים.

38

אל העברים די הי ז

סטום כי על ידי הושים נאם הלדקם נעולם כמו במוצנם חמיד באבחחיו הלדקת האשונה. ובשני הוכקומות האלם רוח הכוחב אל למוד הדיקה באבות פולים וכן פה 2) שבו הראשון יפרש שלך הצרקה כאיל כמו מיל 7 ליוכש הלדקה מקב

חדו כהן בהול לעולם ונו מוזר לדבריו בכוף כיי ני.

נססזיק בעוגין הזה נכל נשם.

לצלסי מטרף בשניי האקן והשתון הזה מניע אל מנים לפרוכת היינו לקדש הקרשים סבדכםי בספרו נחירת כיולם. וסחקום חקות המביה כוח לפוגין ככון וקים לכפטינו סעונס רוח אי יייג) שלא חמרף בדוח וכמו צועשי השליחים כייז 29 ודיוצייז ווכר את הטונון. הברא אשר וושליכון נחצל אל מים לענן הספינה לחלשון הלהן של משנם אשר גא שונה ישוע (שפוק 20) כמיש בפח בי באודך, וגם אנחני ואשכבוים כקדא חובקער. וחבנושל פה כי העולם דומה לים זועף כנויש החלץ

(19) לשנין נכון חוק, שוין נקדם בנם בחדם פים מים, סמוכר הם הספינה סרמציים לפירום ממשכם שלת ובחון יוחנן יינג ה בשמדם ביחרתי בחורך.

אפילו על תכחי אינו מזר וכר ומה באמרו ביצימת כי נזר דין שאין עום שנומס מדם שנשבע לקיים דברו. וכן אמרו בברכות זי אי כל דבר שילא מפי סקףיים למובם סמקבל כמו באמר פה בפסוק 17 להראות ביותר את יורבי השבטחה וגוי וכמו סבטחם גם כן לא איב אל ויכזב (מדבר ביי איש) ומשפועה הוא כק לחזק לב ישל הוא להשקע היינו נזד דין לרעה וכמו ציונה עוד אדבעים יום וניניה נספכת ני) שנשבע הי לציח עלי אם ישבפר וגרי. וצי צמחור עינים פי היא וצהקדמת ולחבטל מיי מחבונים, וכשבומה אף לדמם אינו מבעל כנוו בנוגאה בעלי (שנואל) א

מעל באמוכה ולא בחסמון אמוכה לבד אך גם שהיו משנאי האמוכה על דכך הגאינר ימי מנים הני ומי במני מו במנים ומושב למני מה מדים המנים הני ומי 18) שני דברים כלתי משתנים, פיי הסגפחה והשנועה על זה, כי פיי ੜ੍ਹੇ לחור בחשובה. ועיי בשנים לפטרוס כי 20 21, ובראשונה ליותנן ה' 16 בזה. מילוק בין גר לטלד באוונה כי הגד בסורו מדרך האטונה סורו רע ואיט פתכלתה פ'י ונספטים ומתקכת גרים פ"ד וו"ב גר שקורו רע ופרשו האפרשים

12, וכן שישור מאמרו בספור כי אלם אשר מעלו במשיח לא ישחדשו עוד לחשובה 6) נמנעו מההחדש עוד לחשובה, וגני פיטו סמפרטים יסיינו שמעלו ונוי ועל בשחננו בכם שחשם לא מעלתם במשים וחשלנו שחשקנו לסחיק ונוי ועל 4) כי אלה אשר ננה הות, מלח כי נמשכח על כל סכחבים סבאים כדבר לכם בענין המשיח לבאר עניכו אל ככון.

יסודי המשונה וגוי, כי מדבדי אלהים עלמה לא נדבר בעת, אך מן המשיח דאשית דברי אלסים כדבר כעם לבאר דבר הנשיק על שלמושו כנייל

הנם מלכך ישם לך לדיק ומשנ הוח ומה כיל הלים להם ויין כרים יהי פקח עי כחן בחם היים שים כשבע כי ולא ימשם אתם כהן לשלם על ינכיםי מלכי ביהן ואיתה זה שלך הישיה שמאים מור ועיי בחבום דרבי כמן שליי בוה. *) תבחר כח משם הרשן הובח נישושים חשיחו להחברכאל שיון די שיב ומינם ישה קונן בפצורה בחושה צייש מורה וכנשמה. ניים

ינאר זה נחרך.

התניאים הסמנים סלוים. וכן לכלן פסיק 11 סמנת נני לוי, וחופיף זה פה לחומת לאתר ששבע לוי נמל גם אם מכחונה שחנחנים היו רק משבע לוי (כעין שנמצא פפי הכחוד כיא שן אלם מפני לוי יש להם חק עפיי המורכ לקחם אם המעשדות ונוי (פסוק שלחר זה) וכן בענין הכחנה היה כהן אף שאינו משיחם לוכשפחה ליי. ולסלן כי כנו פענין המעשרות לא לקה מלכי זהק כפי השורה שאינו משיחש למשפחה לה חאם סגרסה וללח אמר שעד ואורין מני) כי אהרן היה משגע לוי ומקראים צשרה והעארד מחלי שכבים סוא ומכנד ומכף כמין הקדיום על אשר יצא להלן. וסנא קטים. ולי נראם כי מלוש נושלי הכהונה הוא דק כעין מאולר מוסגד ונושף שישור לקקן בני לווי שאינם כחנים וחברים וובני אחרן לקח רן וועשר מן חמעשר אל

הן בני לוי נוחלי חבדונה ונוי שישלשים נחשקי שם שסום סחששחם אשר ימט וגת, כי שרוות שי ליל יק היופשר..

באריונט אם חלמו ונת. וכן משוני שם בפשוק 19 כל חלב ילאר וות ראשים סהם. וסנוך לזם אף כי נועשר לא האור רק סחם לשון וועשר (חיצר ייים כיא) פרם הנוחב שנחן לו מרחשים כל פי מן המנחר כי כן נחגו בני ישרחל בימים אבל פוששר מן המעשר של האוים כאמי שם (פכוק כיים ולי) ייכל חלכו.

4) מראושות הבל כמיל, ואף כי בכמונ לא כאונד דק ויתן לו מעשר מכל 3) הוא עופר בכהונהו לנצח עמיש נפסוק 8 זיה.

ני שיע כמנס סוומיחשים ונוי וכן ניושנה.

תראנוניאל פיי גלאן יחב היינו יחב הכהונה בחיה ללדן אל הכהגים כמיש בנאדא כי היה דיות וכמוז על הושים. ויושר נכון צום דעת אנות הככבים כי כן האלהים פסחראו לגלח בכדונה לגן האלסים וחופר עליו כי הוא חי (פסוק חי) ועויים ב כחולם אי לאברהם (כמו שנתגלה אליו באלוני ממדא כידוע) והוליא לחם ויץ (בסד לרוך לחזמר זה, אך מכחוב ינינו לפניטו כאלו לא סים אים שבעי כלל ושועד דעם די שמעאל בנדרים סוף פרק ני כי מלכי לדק סים אם בן כם כי ככחוב סים ואפרסם כמן לו ונעשר סים לרץ הכמוב לנאר נוי סוא ווום ימוכן, וציש דוקה הטמב כסן לאל שליון כאבר כל כגוים עבדו פיזו והיה גדול בדודו שברך אם אברסם כמס מלכים יש במקרה שלה מכר יחוסם מחץ הם, וחולם באיש מלכי להק הזם סשדם האדון) ויפרכהו ואזרהם כתן לו וועשר מראשים כל. ועי צסוכה מיצ טיצ") ומאדן כוא, ואף שמוצא גם מיסושע יי ניהי כשמע אדני לדק מלך ירושלים וכן

3) באין אב באין אם ובאין יחש, ונה פיי שהכתונ לינו תקפל מי אתרם (רעבטשערטיגונג) וכן השנום גא על ידו ויונכי לדק סרום עליו ועל כן שמו כן, ועניש בפסוק שאמר זם.

a a

And the second second

(א) בעבור אשר המצוה הקרמת הוסרה ונה מלח כי (איני) תכוננ (18 על שני הכחונים הגלים כאחר בעצור כי הולוה הקורמה הוכדה היא מעת

כפסקים -- ולא כמו בבר הנפסד ואינו קים ואמם כחציר יכתן.

מק הוא מקציל אל חלש כם בחצי שכוק השני כה חים וגוז. והכונה שהוא איננו כאן עפיי חק מנוה בברית באמנוה מחייצת אותו לכהן כמו שמקייצת לכתנים בני אהרן המק. אלא שוא כשן כפ" כם מיים. שהוא ענין רומני ולא גופי וצברי. ואם צלתי במם לפי סגבר מחבר סכהן — ולכן קודה הוחם מצוח בבר בחלוים בגבי

16) אשר אינו עפי חק מצות בשר כאיל (מודטויכעם געבקט). מלת כוח כי לכיך להדונום למלכי לדק ככל מניכיו, והכן.

האת ש לוחות כי הים לק לפי הנודע לנולרים מובני האדון כי הפינון הוה יפובג ביקום על דביון מלכי לדק כהן חתר (ולכן יקדק ביונית לחתר פס לשון דביון) ואמרו בפכוק הקרם כי גלוי לכל אשר אמנט למה מיסודס וגוי, וסנה הראים דמיון וולבי לדק בסים חלך וכקן צירוסנים וכן שמשון התפומני ובניו. ודעת סטתב לארות שלא יהא משכט לוי כלל כימ יככי לדק. והמפרשים הגייל מפרשים על שמעון ההבאוני. ועל זה אותר ועוד יותר צרור תן הכחוב עלמו אם הכחוב איתר ממנו פה הוא אחד וחדע הכהגים יופני אסרן וכינו שנופרבים איזם מחפני היהודים על על ישוע המשיח ושוא הים משבע יהודה. ואולם הכופר יכול לדחות ולומר ההתדופי אם המוובר נו מורע הכהנים הלוים לא היה לוחר על דעיון מלכי לוק אלא בצא

פיי שינוי דדון הכהונה של החורה, כי לפי החורה רק מזרט אחרן כבר לסחונה, 15 ועוד חוב ברוו הוא אם יוסף ברמיון שלכי צדק ונוי זה יסופנ על על דו נסיס, ואלו סיסה שלמות בסחנת לוי לא צל שיניי מדול כים להחוכה, והבן.

בי בחשתנות הבתנה בתברה יש גם שינוי התורה כליל לפי סייני (12

לא סים מוכע אסקן כמו לפי סחורת, אלא שאף משנע לוי לא סים, כי אלו הים משבט לוי עכשפ היה יכול הכחוב לוינר על דברתי אהדן היינו בדמות כהנת אהדן מדבר בו כואם הוא משבט אחר לגומרי (פכוק 13) יוצא ירך יהודה מזרע דוד טנו שאשרן נבמר וון שבע שלון כן הוא ככהר וון שבע לוי. אך המשן הנושים אשר פכוק 14).

ולא יאבר על דברתי אדרן, חונה להוכיח מזה כי לה די מסכהן המכיח סיינו שסחורם ברוב סומות קבורם ודגוקה בכסונת הגוים כידוע.

גם במורה אין שליוות וכורש גייל בפסוק 18, 19 מיש. ופירום אשל כה כתנה אשר בה נהנה הבורה לעם, כום משוני שופגי ורונה לרוח כזה כי לנלם והוא חי וקים כנייש בפכוק 3 פיש.

מי שרועד עליו כי הוא הי, כיינו צזה בהכחוב ליננו יומפר יולידמו ומושו כלל כמיש בפסוק 8 בגיאוכנו. ואולי גנה הסושב יסודו על לשון הכשנ צלבונו מן ענד להוה והוא כהן ולא אמר והוא היה כהן ונעיד גזה שמומר בכהונמו משים מין 18 ומלכי לדק מלך שלם סוליה למם חיץ וסוח כסן לחל עליון מרשיכם

הפנס אשר אונה הפרו אם בריחי וביי (פכוון 9) החשונה כי זה נעצמו לכךי לני שמש האים שאיננה געודם והיים שאין נכחה להשלים הלפנות ולפלוא פקרצם פסוד ורום מכן וכיו שונואד לסלן בכיי בי וביי יי. ולק בני יבראל הפרו

7) בי אלי הוחה הראשונה נבורה ונר, וחם משחל הכח הכסוב חותר בס (כי 12) ומים מור.

וציים הציא קדננו (או פסוך או וביים הציא קדננו או פסוך או וציים הציא קדננו

(2 רופב) יראלה בשמה החשם המש השני משנים שאר (פשן הארם הארשם משנים אונים בארשם הארשם הארשם הארשם הארשים הארש (פתוק 4) כי אם המוך המשך המעלה (פי 11) מושל של מעלם שאינו אין

, פאנים דבליים דקום ורוחגיים והוא אווכרו (שמות פייר 40) וראה ועשה בחגניתם יינקנ חיל ש שום סותי ורכי שימשלים של מטה ואיון זבית הימקדש כלם צורים אשר אחם מכאש בשר עבייל. ובחון חומן הינא היכל וארון ויוזבח בשמים מיועל מיש. (6) ועתה הוא קבל שרות שעלה ונוי פיי ועתם כחדר לה לה בחלך וא של הדברים שבשמים במשין של מעלם. ובמשנים וי על יולמי הומכל שם רנובלים של משלה (המציחה שו בין מקרם של משלה) כחב הרשפיים הכם בנדן אשר אמס מכאם צסה, מזם סכסוב למדו תכניי ישראל שכל דברי הימקדם היו דמום

אדם. תמנחות קיי אי מזכח של תעלה עישה ומייש למעלה לי 15 בים. האשר ציה משה ומי בתכניסו שבששר ציה משה ומי כתכניסו (5 בי תכשוב הזה שרשו חשוני הבחלל על יושרן של ייעלה שיושונגשי הוא אדכי ולא בהאל ביני נלוחם וכן הוא אינו מקדם אדני סנט ידיד (שמות מיו) וכי שיש.

משכן של משלה הוא משכן הנעד בשמו מינישרון שנו מקריב כשבותיהן של צריקים לכפר על פירושלים צל משלה (כמו לשלן 11 וביומה) ושל דרך זה פמרכם פמדכר רכה שיים

2) והוא משות הקרש והמשבן האשר. אשר כוננו ארני, סיינו משכן של ונעלה

מסכת יונא) וסונעסיק לא סציטו בייש.

יציאמנטאל אומר כי הכוחב כתו בעברית יווא יווא והבונה על יום הכעורים (כמי וומליחי בערב שיים במקרם, וכן ביוול פער מיני שים בדברי הרשיים והשיוים מקדא זי 14 של מחבה פעמן מעשה מיז והיחה עשירית האישה הלח מחציחה ובקד

מגדולים סיו מקריבים בכל יום וננחם חביסין הנקרא כלשון זה בחלמור מיש הכסוב אשר אינו ציין יום יום כברנים הגדולים הום ונה, כי סכפים (27 סכאן מיש. וסכן. ובמיש בסוף כיכן חי כום.

6 השלימש דבר. ונפשוק 26, 28 מרחה החילות בין הכחנים הלוים ובין היושיה מעשה הקרנמת שלה כינו שמנאר להין נכן יה ישיש ואין בין שלמול כי גם האמר נפסוק 17. בדיותה חלושה וקנות יד מהועיל פיז שכים מלומם עם ענודמה כום הלוים וסנם ככנסה אצלה (בציל) מקום שוגה ווונה ונויר העיד על הנגשיח אחה כהן לעולם

אל העניים יי הי

אל העברים זי

הכל של האחנה לומר (שקרן 26) לשם הפרוכה.

מר מפניקו Little. וכן כפי שקורי הי 22 אותי על השלהן משון לפריכת יועל . יורה שם, ויהנן.

כי עוד היה ציוני הבותג. ועמים נפסוק 8 כזה.

מפיר הינטרים ועינ *) ולוני עשו זלת בקוף ייי הפים השני כשנקיע הפיינה לפי

שאיאו אלם מדברים וכן האדון והציפום מחוץ לארון כי דק ביושכן היו באדון. והשתב (משל שי 9) אין באכון כק בני לומום האננים ונת. יאינה קוביא כי הכונה באו פמדבל כשאו אם הארון גם עם הגברים האלה בשיט ולא ילערך עליהם אדם פרעי יספר פה כפי שהיו נמשת. וישל להיות כי השנה היותה צכרי להקל העדילה שקבר אוכרבים על דצריו שאוונד שמנלכה של היון ויוצה להרן היו בארון יון הכחד היקה של זהג חולק על המדכש תנחומה פי בשלה שהוונר שהיהה של חכם שיש. ופה

ובו צנצנת והב ונוי ושמה אדין ולודות הברות. מה שחוני שהלכלנים של המן

רק זם מחוץ לפכוכם וזה מנים לפכוכת. ולכן נפר ופטיד של יום הכפורים ופרים וטעירים הנשרפים איפה שמדק על הפרכת כזרק ג"כ על מזה חושג (צלא על של של משום באל אי וכמים שיוני קסורה באלן (דברים ליג 10) ולכן נקלה בם כן בילכים עם האדן ועם הכשות נוקם משנן השנינה. וניה הקדרה אשר עליו עלה לריה לו מזבק הזסב ואכון סברים כי קשורים מצוקים זה בוה. ואין הכוכה שעודו ביתר א ה פנע אחבת אשר לדביר (שמוא קדם אקדשים) שישי וכן אונגר אטחב פה אשר אשר על העדות אשר אועד לך שנים **) הנה לך שומבה החב היה לו קצור וחבור העדות, וסס לי 6 ונתחה אותו לפני הפרובת לכל על לכון העדות לפני הבפרת כזם מן כנמוב שמום מי כי ונמחה את מוצח הוסב כקצרת לפני איון שמפם הוסב הים שיך ונחשב נקדש הקושים והוא גדול פודריגמו מן השלחן והונטירה. בעבוד שמיחסם ביחד במכואר להלן. ועל מצמח ונו אומד ובו לכלכח יוני יהגן) כי כיו אולה של של של הוא של הוא של הוא של הוא של הוא של האינה של הארך ביו אים הארם הארך ביו הארם הארם הארם הארם ה יו מובח החשב (ביונים באים להוכום שלהן מנמו שמוצה החשב טמי בקד באים החשב שמי בקדם החשב שמים בקדם החשב שמים בקדם סיאפטה ביוש כשל המישה המים לף בישיףם ישיףש הציא החיר אל במחמים כי בשפר הקושים בילה וחבה חושב פנוד בסיכל ייחוץ לפרוכת. וחיכו כסן כי בראשונה א חשב מזבח הוהנ בפסוק 2 אצל השלחן והועורס. ונאעם הטיחב דקדק ואער אשר כמפואר במשנה חימא שי הוציאו או. והשנית עדיין הקשיא פמקומה שומדה ונשני יה לקטרם. ורצים פרשו פה על ונחמת הזהג שהקטיר עליה הכהן הגדול ציום הכפורים. ומנוכה) כמבוחר בהוכה ובמשנה כי חידו מקומן. מילאני

הפקרא מפן בשמום כיון למין מישו ומש שפיי ביוענשאל שכיון לפי דברי החכמים שם פרשו דעליטש ולינשמאן שנספרי שילון ויושושוש כקרא כן הימצח ההז אשר 4) אשר לו מוכה הוהב לקשרת ונוי לעל. וציונים כה ייסטורותושים פומא פיים שמו שמי פרובות לקדש הקדשים אינו נטן כי היו רק גצית השני שלא שיש כוחל וומד סספק וכה כוונואר שם ") אבל לא נמשכן ודביח שליים מיש. (3) ומנית לפרוכת השנית ונו' כי גם צפחח המסכן החילון היה

> מלפס ענרה לה וחיננה. חע כי הטנה פה רק שהגרים הראשונה (בונד) חלפה הלכה לה צל עיי סמשית שבכת בדמו ברית חדשה (מחי כיץ 28) וסברית הישכה כושן וומקון קרוב הוא אל קט, פיי ציוני ירמים האומר זם בשם הי הים קרוב אל

ונמשה גרום חדשה בין ישראל לחלשים בדם המשים. אגל החוקם לא החתלפה כלל ולא כמבצלה כי חקה עולם היא וכינו שאונד הכחוג שה (פשוק 10) נתחי את שוכתי

(ממיש להלן מי 16 להום לה היושיה לה לה לגמל הח החודה וכמיש ביותר פה גאו לגאר דגריו גסיינן זי באור עם שהומיה הקדונה מאום כהונה הליים סי 17 ובמצואר שם וסגרים החדשה שולום החודה הישנה ועוד נוסף עליה להשליתה. סוסרים וכשתנה וסונשית נעשה לכהן שלם ועל ידו נקרג לחלהים. וחגם נהגין דצריו ופחי בי בות. וכן לחלן מי 16 בות. גם כרחה חתר העון היעוג כי דבריו בכיי חי וסרו דברי המבקש שלילום בעל חיזוק אמורה פה. ועמיש בציאור גלפים סיי בי ללוים עוד יכשור הנאמר בירמים לינ כי כה אמר הי לא יכרת לחוד איש יושב על כפשוטו כמו שיבינו תכמי הנוצרים מלגד ששותר מחמר השורה שחיה כהגת שילם קדננו ועם סוא כהן לעולם. ועל ידי קרצנו הוא מעלים את לצב העובד ינקרצ. כסא ניח ישראל ולכהמים הלוים לא יכרת איש חלפני חילה עולה ומקציר חנחם צדיתי חפר את דוד מבדי משיות לו כן מולך על כפאו ואת הלוים הכהנים משרתי את ינושק זנח כל הימים ומו אם תפרו את גריתי היום ואם גריתי הלילה ומו ים כי בארץ לא בשחבה מאומה, (ואכן דקדק ואמר זי 19 בכנסה אכלה. (באייל) וביוצית דסיינו כי יש לנו כשן גדול בשונים ומשרם שמשרן החומתי ומשרן של מעלית, ושם וכן ציחוקאל ומייך 15, וכדומה בדברי הגביאים. ועל כן כא צבימן הי ומבאר דבריי בתוש ליכשואן והיינו בארץ והבן.) כי אף שההל הוא גל של מעלה ואולם אינם לא סים ככן כי יש פס כשנים חמקדינים לפי החורה וחם מצני אסרן (פסוק 4) אם שהוא קבל שרות מעלה (פסוק 6) שהוא משרת צמשכן של מעלה ושם הציא בשמים בסוגת הלחם עם עצורתה הוסרה ולא חועיל נואומה ובאנות אל היה באדץ מל לדיך שישאר עד עת המקון לעתיד לצוח התר התחיה כתיש נסיי שי פסוק 10. לאלטים וכמו שמבאר כל זה בסיי מי וסיי יו בארך. ועי מוד בביאורנו מי 8 בים. משכן של מסה בהתנודות למשכן של מעלה (פכוק 11) ואולם כבר הראה לינצונאן צביאר, מייעד כי הוא ניתח מוטעד זצא מן פתוק לל לפה בעבור בלא הביני כי מלח יסודג על הצריח הצוכר מי 7 מיש. גם על משכן של ישה לא יאירי נקרנם ונוי וסיינו החודם סישנה ואף לפי הפירום נריח חושם ון היה גם לברית הראשונה ונו' וים נוכסים למסק វ់ទ

אל העברים הי פי

לאו את הראשונה כליל פיי שמשנ את הראשונה לישנה וונה שהחל לי

את עצמו שמשם (שמש בכיאוכני) ופאל בעצימו אומר שם שין 17 ומקן שנים ככום

כלוים כמובא לבריםם למעלה כוף סי אי נישב. וכן רצות בדברי הגביאים. וגם פועלה ביועסי השליחים סיי כייה כי שאיל הגיה אל המקדש קרבטת הסירים ויטסר

וכן יחוקאל נגא על הקדנטות. וכן ידוויה ליצ 17 וישניה ביא 21 על הכהים וכן כי זי כל לאן קדל יקצלי לך וני יעלו על כנון מוצמי ובים תפארתי אפאר. בנית חפלפי שלוחים הבחיסם לכלון על יחבתי כי ציפי נית תפלה יקרא לכל העוים

מפא בי שמיר לא משא במירושו כלל שחים מיר לאלמים (יאאל נעלמו חים מים צ) ואו יפא הקן לכל. ולכן סבים שאול קדצנות כויר כי גם סמם אינם באים על עד ישט בשולם ודמיוני הדברים שבשמים לריכים להשחר שר בזמן הה בזכיים באלה (שבוק 23 פס) עד כח החקון דאו דים הפוחחה יעבר כן הארץ (זכריה אינ וכפר מטומאשה וכפר ואושו וכדויים אינם בפילים עד עת התקף, בעטר כי דוק סטומאה (19 חב חבם (צם מיי) חילדם (בם מי 8) שפירש הכחוד ברן בגאים למחרם כגוף שנאמר פחורם שכמה קרבנות כאו למהר מקוש וקדשות וכן קדפן מורש (ויקדם מיי כל הקדבנית בשלים מון מקרבן חורה ושי (מקרא רגה שרשה שי) ילכן אמר פאול פימשמיש כייד 17 שבא להקריב קדבום הייני זברי חודה. יכן הקדבות שבאים יקשם למסרת בשרם. וכן בשסוק 29 יפועע הכל ימהר בדם עפי החורה וגוי כנא ישו בים כד כאו לש השוף באור שאור להלן פפוק או אבר הים ברים וניו אין עוד קרפניה על החשמים), אצל הקרפניה שכן דאין רק בדטן סונמרה לשדות לא על תנחילותי עליו לא יפעלו לעולם (ומה שחשב לכלן " 6 גם זפח ומכחה כי גב סניה היו נוסגון להכיחם לתכלית כפרת החפאים כירוש) עיד האינדו גם נינדרם פוכח כפשו בדברי חשתב לחלך א 18 (כיים ביונית ומכאם כי דקרק בדבריו לוער החשא הדאים למכלית בליחה החמאים אלה נצטלו פנות הושיח ווכפר הטולם לשלם שונה ובליל או ישלו של מזכחן פרים. וכינו בדברי הצביאים הניל. כי אן קרבנו? רה השל שלב בלל בלל משלו כלל מחלים ביילה של השלים לא הששר לל אביחם, הגה ביתכם יעזב לכם שיום כי אני אוור לכם ראש לא מראוני וגוי. וכן באומום לבש המיד של הארן פוסי פין 38 37 ממש פעמים היים לקלן וגוי ולא בארך כדעש הצועים אלא שנמהנ בעומת ישראל שלא השירו אש היושיה וכשארו כנון שכתפתי בניאורי שם פיש) כי מה שנחרב הגיה לא נחרב בכנור שפכקה תעודש (תפני האדון פיומן די 21 לא בה הה אל פינופלים וגיי ש להם פיכוב אמר פיישן היתליששן וועלט ארדטונגי לאך נטששערשן ווערדע" וחם דברי הטחג שה כשל. צאמי ונח ולהקייב קרבנוה, והוא לא אור בקר. וכן נונא שם ח 14 18 כי באמדו בזה הלשון "דחש דאך יענעם אירדשע באמשוען פילדי פיז מש פעניע דער שהיצא פססוק 10 וכזמת היסודים הטוצרים הקדייונים (הוגא בקירכטן גמשיכטט בנעאבוטר) של לי לשמר החוץ הוה של שת החוץ בחחים המשים וכנכחם החוץ יותן כים של ונו מש בביחורנו בכוף הבינון). משה כחים כי מף חברי מום הכבים הינוך כיו עד. בקר. (גם סמתב סום עלים אועד ת' 4 ואלו דוד באיץ לא דוד בדון העדים שסשידו על סטיפאנים באור כי ישוע הגלדי יסרום אם הונקום סים וגוונד

הופכבי הנולים בדחקו פה בפיחשם בונים נפי אי הואם שהי והכן יים כמכם לם השפח של אמש בעיבועשא יים נורפים עף אנא ייסוכנ (* ברלן יייב 19 בות

והפרבים עם התקון בפסוק 10 על עם הקדבה המשיח אם עצמו על גלגלחא, אין לורך שד במקדם אלסים ועבודם סקרפטם (כמו דעתם על החורת בכללה) בעבור כי שוו ליסוד שאחרי מות הוצייה ורכפר בפד השולם ויקדבה לאלפים סיסוד הום סומר לדגני הגביאים צישעים ניא ז' וסגיאומים אל אר קדטי ושתחדים כדוע מובריסס, שלא בכיאורי לסלן על עם החקון הנמור על ימי פולם הבא. ואמנש

i.

המשכן החילון המשל שלפי המשו מקרינים קרצנות ונוי יהשוה שלכת אל מקום אתר.

व्यक्ति व्यक्ति הימים אשר יעמר המשכן החיצון, דקדק למנכ מממכן מהילון כמי בה בחשבה כלל ולא נגלה עוד הדרך אל הקדש הייט לווקףם שריית האלהים, והמשכן יש פים שנן נחול פי בשום החילון הוא שנל חיים על היים שולים ביי 9) והוא משל לומן הוה תור, ולפי סיונית בדקדוק טונן ססוה. סטתב ביפר בם על שמאדר ומוכחל מקריפ עלית בנפשוח הלדיקים שנסיבים פאים על שמים ועי פיי- של מעלה וע 15. מי ש שים ועי פיי-לדיכים שישחרו בוצחים שובים מאלם (23). ונזה מיושב קוביית בעל הגלחון מדע באולם שולם וניהרת הלג בא במשכן של מעלה (פסוק 11) כי הדברים שבשמים השר אין ביכלסם להשלים לב העובדי כי לעם עמה אין שלייות כלל והתשיק בהביאו כינו בנכאו הנכיחים וכנו לחון יוחק ביי ביים. ולכן בזמן הוס *) ווקריבים קרבנות פלים אלל ים היהו יה אנם כלאה ולה לצה בלושה איר של לאל שיר לאני פילם הא השלמד המתדשל כי ביום בשלם הוה הוה הוה שלם חלשה לתחות אלקות אלקים וכא בשלם הוה מנו מדקום א 30 שהוא בהתנגדות למון העתיי לשולם הגא ע"ם וכן הוא בו מפרה כי אם על השפח בל מעלה כים האתרו ביום יינסות קיי פית בי בחוקפות ה מקריב ישוע חת עלמו על המחבה חשר בייקדש כי כבה אם הח עלמו על החבה לה בפסוק 6 מופרם חוש בפסוק באחר זה החה משל לזמן הזה ונח.

ד) פעם אחרו בשנה, פיי ביום אחר נשכה אנל באמם ניום זה הים כמה: פעמים נכנם ויוצה כמנוחל במשנה -- חם קולה פעם הסת. לא בבלי דם ונה פונים מוח הקדש מודיע בואת, פיי פמה מנחסר לכל חדם (8 סקדשים מקום שכינת האלחים על הכפרת כידוע. באחת יכל חשרן אל הקרש בפר כן בקר ונח.

שכתב שביו לפני הארון כי זם סים נחקדש שלותה. והכלפייג כסג שביו גם צוחקדש אמר לשאם אומם. ולפי אד הטוחב איננו חולק על המוכיים פיים ווהלטות בית הצחירה. פה הפך הקשרה על פיה מיש. אדצר יש ליושג ג"ב קושיית האגן שורא שם על צארון ועי שם חידון אחר על הכחוב הצייל. ואולם הוא דחוק צפיני. גם ציוענטאל היאלשו מנחוש ליים לוחוש וושברי לוחוש מונסים בארון נון הצפוב הציל עיש שבאלים עד המקדש היו מוכחים באכון ואז הוכיאום משם כפיל.

היענה ž 1

15) ובעבור זאת הוא סרטר לכרית הדשה ונו אתרי אשר מת לפרית יום לחקים בדימו ברים חדבה לכמו נמשה בדשק ים הגדיה על בני ישראל ועל םן הפשעים ונו פיי כי מומו היה לו שפי מניחת בהחשינה לפניל כליהה החשמה בירים החישם ושפטר שני וצים ברלים מהאשם שיה שמנים המשק השלים ביניים בינים ביניים בינים ביניים בינים בינים ביניים בי פר שה לום כן 28 יכר יברים מח) וכן לינד כאדון ניתי וכר 28 יכר כל לינד כל מולי

למעלה יושסוק אי עד הגם (יעים אובר בם בדנים יואין ניים דעליעה בניאורו). היש למיני האולה באים לה משבי המשבר המשבר האולה באולה בהאולה ביים שליי מון להיים באולה בהאולם ומינים הלצנות מונעםי מות לפבד אלהים חיים (פסוק 14) כי הוא פופל ים על הפבית על סיוובה של ישלה (שמיש בביתור חוון חתנן וי וו כוס), ושים ים לו חבה לשחק ישם שיקרם ובפי כישן האום כליישה או שיישה בשום משובש אש לה כיישה סקיבנות לפתחה הדידה לה מקום נות אלל מושיח בבריתו הבחה אלן לו דברים הכוחניים כמיש צפבוק 28 פיש.

אבל המשה בבואו וני, ילח הכל (כיונית $\delta \ell$ יוסנה על כל המאידי $(\delta \ell)$ היכלה ונת אבל ליינות סוושיה באלך חשנים כיכל

עד עת החקרן, כיינו ימי שנולם הגם שינטים בים להחקר בים בארך מים היה האישי גר יש (משחה בילבוריש) הש היאש אל לביחו (22 אים) שוחש שחיי בשווים ואז מת החקון סגמור כומים בפיז רוניים חי 18-20 פיים. ועל כן אוד

עם ואו אצל) המאבלות והבישקים ונו אין המנה בהקדננים הם צימאכלות אל מחלבות שקבנות שיב בים ונשת רבות והרבישים כינו לושל אלל איור בים. היו וכן שבילות ביולו לעפורה לא השם זו וכן שבילות שינית אולא בחרים. יינשקים (האלב מפכים) כיוו שהעתיקו היה ויעמיקה כי ציונית אומר וילם ודה וכרך לשפחיק אלל המשכלום והמשקים. והמו מכילום שוניח בחם ענין אשר, והשניה

האום אינם ישנים לשעול ומאומה להפכם וורע לעוב (שסוק 9) בעבור שאינם מניץ 10) כי אם חוקות חבשר (או חנק) הגה וגוי פיי שעל חלג ופנייניית נפט סגפש והרוח אך חוקות סגשר וחגוף הייה שעליהם יכילים לשעול ולמהרם מיוו להגן בפסוק 13 ופסוק 29. כווו ביונה להונה בחרם בכחות חשמעות שפעולת אר קובם יי יבש בינים חיבור ושקה של היים על קרבן היים היים ביביאה היים או כלימיה באירות כבא המה באה כאכשה עבאו האונה השילה סדבר ולכפר עליו שלא יחול עליו הצווואה כיוש בכוף פסוק 1. וויה שניעא בעורה וכוש לציאור מעשי השליחים כי 21 פישי אצל להכילים אלנכיח אין בכחם.

נססרסו. והוא ענין הכפרה לפשמים כסורה (כמו ביולדם חב וכרי וכפרה אצל המפכה "מ 18) כק קרצן החמחם היחה למסכו במהכם הצוף יחתר שתור וצי נספר לוודי הגבואים וייו בביאור הפסוק (שמום פיט לייו) וקטאם על היודי השוניאה. וכן השאם תלשון וחשא את הצים וגף (ויקרה ייני 52) שפא לשהרה כנייל. אלל מקדם קדמיו שהם לא חשמו כלל) כשרם לכיסוי על הדבר צלא יחול

המותנם וסמדובר ביניםם קרום וקם לעד כמי נוחם ממח וכום חבין מש שקרא המקומים דבר קום לחמון בהניה ולבעור בין נחדיהם להורות צוה כי הבחמה מתם מחם סמקימים סברים ובום כיסה בחבב כאלו ולשו סמקימים הבריש ובום כיסי הדבר מקופלת לקדובת בעיני כל אדם ואין אים רבאי לככילה (נלסים בי 15) ועל כן כשני שנידשן). ואולם שבעם בנהגו כן חות הכוד הישואר פהן בעטר עי לאם הוות הים מלשון ונדא אחשן במרנושם (יחוקאל כיי 47) שאה כריחה וחומך (חייכע טרידוגג לשנים וישברו בין נתריו וכן נאברהם בנרית בין הפתרים) הנה התקום הזבר המדונד פון כאדרם סטרמים את הצרים לצלי להפר אישו שדי ולבון צרית כנית הדייק סים נסוף לנחד נחוב ולילך בין כתרים (סיון בירוייםו לייד 18 חצול חשל חשר כרחו ואני פעזר השם זעישי להכין ביאור דברית כי ענין כרישת כריש המכר בייקרא שולום אל הגלמים ג' 17 הנעחם הקנ"ה לאנרהם בגרית בין הנחדים

מובך לחמום השנשים על בכיד שמצל מברהם נחלה דיהיקי. חיינה כם סמם משן דישיץ ואינכה במקשה בעוד מקומה בחיים. וכן פולום אל הגלעים גי הצדים מן החדים כענון והקימות את בדימי וכומה וכמו במפרם כי הק נמים המושה וה בללה שבששחשתים שבבר משמשהו הוא אות למוש או הבורם (מישים האלה או הבורם) חינים שבשמים ומנו שפיכשמי שם מישן, ופירושו אינו חינה פי ביי היינים הבשתום סיול ווס שנים לו בינו נענו נעשה הניים היו ליהם היים לי צפסוק 15 שחוטיה אה סנסד וכיוניה מסישעם פיי אוונעי לנחית חישה שהיה כנו בין הצמרים, וכן דם הצרים של מבה, והמה מקיינים אומו (ועל דרך זה גם כן על האינועיים הבחיות המיים המשמיים הכורשים נהם את הברית על דרך ברית שלרון שים מקדם מום מקינם אין הכוכה על המקים מן הלדים לך השנם וניזענסכאל כמב שנאמם כיון הכוחב רק על צרית המקשכות הלדרים ווגם שאיד למות? ואיך בנה הטוסג יכודו על לבון היונים שלא ירמיה דבר בעבדית ולא כיונים? שורם כן על משקשרות של קיונא ומכתב תנאים בין שני לדדים ולזה אין מחוייב הווקים סקשו כי אף אונכם וולח דיסיק. ביונים ים לה שחי כונות, אבל בעבדים וולח בדים (שֿבטטומטלובר). ולא סיחה כונחם כלל לפי הפשום על לאה של וח. והיופדשים דישיק על דרך החדמים (באוכקלום ויוכשן) שחדגם קומל וכוא דישיק ביונים שיפרשו תנות זרות על שי לשונם.) והגם השנעים תרגיון יילה בדית אירר כשם במלם אפוסיקי. כי לא ידעו שהוא לשון יוכי. או בניתנו מונכני היהודים עד היום Ĕ עליו אין לסוסיף ומונו אין לגרוע. ופתשנה וחלמוד נולא מלח דיתיקי פצמים לפוס פֿערטראנג פֿערפֿראנג) זי אאה של הנית (טעטטאווענט) נעפר שחא זבר מקויים לטנס האם מאם סומם (ומה שפרבו שם על פי הארמים דא פהא קאי וכן הבשמת הש"י לאברהם ללואה היות ע"ש והוא ג"ב כפלא מאוד.

שתי כונות. אי המקברות של קינא בין שני לדדים. וגם המגאים אשר פיניהם (בוגד, נדים מדשם. ולואה המדשה (דמם ניים שעסשמוענים) 16) כי במקם ישיש ביית היא דיתיק תח, יולם דימיקו כיונים ים כמשמת כחלת שולם כיוו נשניה לשינותיום אי שנקראה הגשאת החיים שיש. לו עוד יופרה לכרוח זו

21 שניה על המשבן ועל בלי השרת הוה דב, אין המנה של המשנה הר בפלים מים בפלים ביו מנה בפלים ביו מנהלים היה בפלים ביו בשרה במלואין: (ייקא אי) לא מכר רק שנשם חופשן וכלי בשנן חנשמה אנל בי בשרה במלואין: (ייקא אי) לא מכר רק שנשם חופשן וכלי בשנן חנשמה ועל

על תלום מנס דם הגרים ולא על תלום אשר ככתי וחבן.

18) לכן עם הראשונה וגי, להראות כי סדבר קים כינו לואת חיות כתצואר בפסוק סקודם נאכך:

וניוובן זאתם אות. צ' בניים בעבריה, אף כי ראשים החשו הוא דין על החשון העברה לב" ביים החשו הוא דיך כענין הכחוב נוובה הנה" הנה הם הברים האלם ומיים שאלם ומיים שחשל על התקברות ומתמברות שני ב"ל" אלו"ם אלים גם כן במורה שהדים ומניים שאלם ומיים שחשל (דרים די"ב) במניים להי" שוניה שחשה מחשה מחשה מחשה מחשה לדרים. אים של ב"ל את ב"ל החשה מהי"ה וכן ביים את ב"ל הי"ל שוניה שהי"ם למבורת עברה הדרים. וכן בייום אין העפר הי"ל מחשה ברייה וכן בייום אין הוא בריים הדרים. וכן בייום אין העפר החברים מחשה למולם ברישו ובחונה היינו האלחם בבלה מושי בריה ומחון וחות מוש מחשים על אין מחשה מוש כן אותר המושה ביינו האלחם בבלה מושר ביינו האלחם בבלה מושר ביינו באלחם האלח מושר ביינו באלחם המושר ביינו האלחם בבלה מושר ביינו האלחם המושר ביינו האלחם בבלה מושר ביינו האלחם בבלה מושר ביינו האלחם הבייה ומחון וחות מושר ביינו האלחם הבייה וכן ביינו ביינו ביינו האלחם היינו האלחם בבלה מושר ביינו באלחם האלחם הוא ביינו ביינו האלחם המושר ביינו האלחם הוא ביינו ביינו האלחם הוא ביינו ביינו האלחם הוא ביינו ביינו ביינו ביינו ביינו ביינו האלחם בבלה הוא ביינו ביינו ביינו האלחם הוא ביינו ביינ

או ישין לדברי פולוס לדוחיים מ' 28 וכחכם לינשפט הגנים לפדוש גויסני שיש בביאורי.

יאנול : לישועה לפחבים לו הפיכה לשוטה העלם הוא לגני ישראל יום לני ישראל יום ליושועה (28

בשתים לא יוויה, ומם בנאמר ציים אכלן יוועו ווות חוות (ציאטית פי 11) הטופה מית פעולם הוה תעולם האיא כפיי הכני ישראל וכן פילון האלכסכרדי בשפח וכן העולם הוה תעולה ישוא כאוונה פה ואחרי כן המשפט פי פוס הדון

כן בחלמוד יוואל שי מיא וועואר לועלה פועם השליחים כי 21 באורך, וכפבי הכלמון באל האל הסולש אינו דבי, בי וואלים בקי וחקלא הייאל של בעבירים בא מיות מא מכן באל הקוץ זה באיות בא מכן בא הקוץ והי בשיות בא מכן בא הקוץ וכבו וכן בה לי ייצר מיות ביות למכל על מכן זה באיות בא באיות בא מכן בה לי ייצר מכן באור בא באיות בא מכן בא מכן בא מכן באור באיות באור באור באור בא באיות בא מכן המכן בא מכן האום אורנים שבשמים צרובים ששחרו באלה היותני ההברים בא מכן האני הוביים שבשמים צרובים ששחרו באלה לוכולה אי 5 כי הומכן האני הוביים שבמון באלה מכן מכן לוכולה אי 5 כי הומכן האני הוביים שבמון בארים האום לוכולה אינונים האנים בא מכן האני הוביים שבמון בא מכן האני לוכולה אינונים בא מכן האנים בא מכן האנים האנים האנים בא מכן האנים האני

סים שמן המשחם צבית השני שיש. ויש לפלש שסכונה כזמן יום הכפונים בלאויר (חקלא ייא 16) וכן יושם לאמל מועד ונה וצרץ לפלש לפי זם וולח היה לא על משם לאמל מועד (אזן האט געטברשנט).
ב-29) וכמעש חבל ישחר ברם ונוי פונואר לועלה צניאור שכוק 21 עיש. ואין בפרה (אז נוק לאירו בים ואין בפרה (אז עשברה דש. וכן אירו בים ואין בפרה (או נוק אירו בים בים אירו בים אירו

בדם משב חם יש לדמום כי ישוקאל נגא על נית שני ולפי סתלמיד בחריום ייצ לא

ווספר גם כן יוסיסוס בקיוווניום שלו. וכן ניחוףאל וויים מולא מצוי היוקדש והשוכה

אל העברים מ'

+

S, Life of

מאר לפונס ולחטמסס לא אזכר עוד (מלם 2012) א לפרם כמו אי שימסמים ה' 18 עוד מארי שים) כנו שאמר צפסוק 14 כי הוא בקרבן אתו משנים לנלת. וחבן, וכן הוא לפי הנתקח האלקיבאלן שיש. ממכי כמנקום שים פליחם בחמחים חין שו קיבן מליסם. אם כן היי לך דכיי מה הקודם כפי הככיל למעלם מי 10 עישן ושיעור שמחמר שה כן הוא כי חברי אמרי האם הגריש וני עי אכהנש עור

> שלם נחסה עד אל חסים בנו רגשת מטאים (עדים בפסוק אל חמרתי כבר חשאנו ינשלהו וופפרסו לנמרי והן ינשל את החשא שנעולם שישחר את הלצ

כנה בחחי נחצח ספר כחוב עלי פי לפי הנחוג בספרי כחצי הקדע עלי לעשוח

THE PERSON NAMED IN

ים לפרב גם כן כי התלום משנים אלא אם העמקה מן כאום הי שבמקהל (יכים

דאן כוא כי דיכהן דכות בכי יבראל ועל עבדוי לדיקיים הוא וחכמם משועע שהרשעים כנגין סכמוג וכרותי יוכם המורדים והפוסנים וצלשון התרגים הירושלמי אמר אחם בנם עומ ידין היינו הרשנים שנהם כמו שפידש רש" וכן התשורט כמנ על זה (פי שם עציאורי) יסופג על הגוים וכמו רוב מפרצר היהודים. אך השנה שה כי אם ישלו מן הסאמונה אז יבורה (ועוד יחד גרוע נרים כרוע). זינד די דיך די די די די במדבום אוכקום ובכש" לפירוש הבני מיש. יאף כי לדנית פאול אל הדוויים מינ 19

> האלימים זו 31 הכמוב כם משן מסידן ונח) כי הכשוב היה לא יובן כלל באומרו אי הכשוב כי דוד הציא מאמר המשיח על עלמו גבואו לעולם (ע"ד שפרשו נמעש-נוסח ארמי שסיח בידי גני יבראל. וגצרור שכן סים בנוסח האדמי. והטושב ביאר

אורפי סכם באתי וגר על אחם זמן ידבר זה ומפרטי שראל כדהקו בזה. ופירם הכותב ביסובב על זמן כיאם סמשים בעולם חה גוף שנכם לי וכמו שפושתי למעלה. והוא

אומרו אז אמרתי הכה צאתי פית בקן העתים (פי 26) כאשר צא העת אשר קרצנות החשה

יתבעלו מן האדץ כי המביח יכביל את התמה מנה נפשו (שם) פיי. הן החשה אשר

ני ידענו מי הוא האמר לי נקס ושלם, לפי היונית ולני העלם וכן הוא צל קרפן סומדיה, וכשצה סעלם בעל של וסרוח.

נטלו הקרנחת על החשחים כמש בפפוק 9 מעציר את ההחשונה וצה בעשור שהיו הק ם 16 בארץ. אין עוד יושר זבח קרבן על המעאים למיל והכונה כי פיי הינשיה

26) כי אם נחשא בחון ונו' עי פניאור זה לוועלה זי 6 וכראשורה ליוסק לפגם ממשוכם לנשרת ולב שחור ורוח נכון יחחדש בקרבם פייי שישיח ושדכי חווסי סיונים לכוג סנוספאום) כתבי אם מורפי בקרנם ושל לגם אכתנגה וסייני אשר יתספך ישב דף קליב שינ והועשק למעלה במעשה השליחם הי 31 ל שיש.

לסקי למכר שיכרום צרים וכיינו גדם המשיח למנד כי עוד בכמוב הזה (כן הוא לפי (15 מוף חוד הקיש מעד ונו פיי זכרי הגבים גם כן יותו של די כי כי

הרם נסם עוד הנשם חשמים ועימש ננימור פסוק.

כן השועה ומתפלה כי בננה שכנים פחת כהקך הנתקראות והחפונים (עי צרשות כי שיא). 14) כי הוא בקיבן אחר חשלים לנצה את המקרשים, פי שהשלים אותם בצומו אל סעולם וכן פסוק זי כד פסוק ייה. ואחרי כן ווציא נוסה השיעה וחתשלה עלי כמים במוצ'ת ספר כחובי עלי וסחורה נקרה כל כחבי הקדם המים ביותכן יי צכלון פגמור ולא צאוכם, ומורפך במוך מעי היינו באני רולה לקיים הכמוג במורה של עם ישראל יון פסוק ייז ער סוף הנמונית. ויום שביאר את השיר מחלה ואחר ונאמר וכן סוא בפיום עזרם לאכרון של פספ) וניהו נוספ השיר החדש? דברי המשיה (כזכך מזמוכים רבים במחלים) אך הי שמע שוערג ותפלחו וגוי ויהן בפיו שיר חדש 34 פיש. וסמשך היחמור לדעם הכוחג הוא כן, כי דוד קדגר גחאלה געד עם ישראל זכר הוא על העמיד וכיי וכן בינכילאא עם ובי בחובי פסמים קייו בי הוה דייה יטכך אלכה כמות בעד החטא ונות. ומה שאוונר במקרא להלך הפלחי וחורתך בחדך על גאולמו ועל פזות כפשו (וכבר אוכו במדכם רבה כ"פ או ישיר כי שיר חדם לשון תעי הוא פיאור לדבריו שאמר שנאתי לעשום רלוכן אלהיי כי הפלחי כן וכושה

ויביהו קרצנות כענין הכתוב בצמואן אי (שיין כייב) הלה ביניונ נחבת שוב להקשיפ ממלב אנים ונת ובאתם שבותב פה גם כן פירש כן חבו האמים ומאמיו בנפור פי הקרבנות לא יכלו להסדד סחביא תנב האדם (ספוק 1) וכל כן אוונד שנטים בגאו פעולם זכח ווערה לל מפנם בחרם מחפץ יותר שלה יוסים משח כלל ועל כן גון ים אותים לאלהים (בם פית ת) וכניש בפפוק 4 מיש. וכוחים בחלשונה לייחקן ני ם" ב") ע"י קרבן גופו על הצליבה והוא הפיעל אחם בלנות צני הארם להיח מחים כוכמו לי שנא דבר כי בבבר בחלה בשר החצא ויכשיע את החצא בבשך (רותים אן בוננת לי כן מוח בתתום השבעים, ועמים בוום: גי כי הם העתיקה וין 6 כי סשומד גו גם יקשם ונוי ושמש שם.

חיבה בגומו בשיומו לל ורך, אך הטכר באינו להכרם האלחום ולידע אם חשוקטו ם) ועל כן אומר בבואו לעולם, פי חימים הווכר נטחו לכולם. וחין המכס הארץ. ושכשוב הוא השלבה של אין ולפנינו הנוסח אומים בריח לי וכונת בכחופ סוא שבקביים בעיקר לא יספן קדבנים ויספן יותר אשר ישמעו לדפרו מאשר יחשאו

צ'ל לא יוכנו לשולם להכרים את החכא נמים ציונית. פיז כמו בפכוק אי וכי להשלים (4 בי דם הפרים הושעירים לא יוצל להמיר המאים, כציל וכן למלן 11 אל מרווניים צפי ח גי ח' מיש וכן צפי׳ שי למעלה צפסוק 14 אף כי דם המשיח וכום מושם חתן בקרבכם וגוי (לאו כיין) כי זם החת כק על ידי המשיח כמים צפירובו צפסוק שאחר אחר אומדי גם צפסוק 10 ומרטן החם הקדשים אנתני וני ישהר לבבכם מונעםי מום וני וכן נפבין 26 לבעל אם החצא וני. ועומיש לב הקרבים שלה להיום כהם כווד דגשם החשמים ולה יחצמו עוד וכמו נפוחום יאק ונו הייט שיש לנו מה הנשיה לחוח לאלהים ולניוח למשא. וכן בשסוק 29 ונשחרים בהים לגעו מרשיון דע וכדומה.

ים בייכונים שם דק לל ורנון (פֿאָרביאה) פל קרגן הונטים וכניים בפיאור מנטים יים 1) כי החורה בהיות בה צל ונוי אין פיפלמס ונוי בקדפנות ונתי פי כי

אל העבים יי

The state of the s

A STATE OF THE STA

המים מיב אל האכן אשר אכאן. ועמש במעשר השלימים זי 2 מה.

190 XII 8) כאשר נקרא ללכת אל הארץ וני ויצא ולא דע אנה

אשר צוד, על דברים שלא נראים, למסות מינה לאי האפול שחינו (7 संदर्भ अस्त्राभ בשבע כלל וכולה האידון שיהיה ועשה חיבה לף כי בני חורו בחקי

ם לקה אות אלחם. שירם מיו התכנום יונקן והמדרבים וכן בספר כן שרם נוש 17 שללקה לשתום ולה כחם תוח, וכן בספל היופלים כי לי פייצי.

(נרחבים די יי) ועי נהלן מע 44 בזה.

אן כדשת היהודים שהעולם נפרא יש ואיף וכן העתיק לופער הלקינאאן. העליטש יצא הנראש בשולם משומד קדמן כותני אשר הוא מושג בשיל הדעה אשלמין, המרשה כן המושה של מלש ממיים מושים שיובים יורדה ביים השובה לי השלים לא לא לא לא המיים לא המיים לא המיים לא המיי אי להוציא הגראה מן הנעלם. לבי היוניה פוקחק ים להצחיק כי לא אנו מודעו מובר אודי מותו כינו שכסוג קל דיני ליון שמקים יוער (4 איר לי כי מחצר האגרת היה אלכסנדרי וצינשך לדעית אפלטון ולכן העתיק וכן העכילם. ואינו נכון בעיני. גם לדעםי הנוחבר הוא פולים כניים בנכוא פיש.

צפחונם באלחים, (עי פסוק 5 6).

קרים של החבות, פיי בהפתרה מעדה שלים של החבוד על החבות פיי בהפתרה מעדה של החבות. נאים (יצעים פינ 23).

ב האמנה היא בשהן יני כ למונס היכ מלכן יהקניתיו הא נשהן יני לימונה היא בשהן יני לימונה היא מלכן

ķ

הינו הנדה שבף כעופל ובתן (חלבון ויעפלו לעלום נוחבר ייד 44) והינו הנדה כלך דורך הי וכסוג אחר. גם פרטו לה ישרם כפשי ט וולשך יישר שמאנות כאשר ידים ואם יכן אחור לא למח נפשי זו לקוח ונחוב שם פכוק די, הנה עפלה לא "סבקוק בי בי לה ילה לה יהתב, וכן הפכוק 38 פה הצדיק באתוכנור מפכוק פי אור בים היום לא כלמה נפבי צו (קין געפתווען מן מיהכן). יום מן המפרטים פרטו מפלה כמו סובר פוב ומחקבל אומד יישר. ואומר הקפיים שנפשי לא ממלא בו כאה ומחקבל והייכו אות על הושל הים לבני ביחום ופעם היחים של היום על היום אותם אים של היום אותם היום אותם היום אותם היום אותם היום ישרה כשאו זו ולדיק צאמוכח יחיה. אולם פה הוצא לפי פרנום השצעים ומקחשם עלפה בהה מוש היש הילך לחתר הי כי אם נסוג אחור מיש, חים בתחפתי קוף כי עוד מעם רוע והבא יבא לא יאדר קוף (37 cha ed

יקן (ופפרט כי הירובלוני פי גם כי יקם וסלם על רסעי ישראל) וכן מפועע בתרגום

ויפנק משם ונח. גם המפכשים בדומן על יניחש מעלכים עם ישכחל חינו נטן כי על יליחשו ובריקשו למדין כי אדכבס שם כאונד (שחום זי 14 15) ויירא משם וני

27) באמונה יצא מארץ מצרים ולא ידא מחמת המלך וני ליון כנים ועמש גניאור פיליפים אי 29 גזה.

פייד המאמר בראשונה לפסחם די 13 חלק לכם נפנויי המשים וכדומה כדברי פאול לתכשת המשים. וירוז כזה אל המאמינים החדשים שישנלו "תרפח המשיח ביונים האלם עלי דומים מייו 3) וכן מיונד על מסק ספגל הצפת המשיח היינו הצפה שדומה סמשים (לשלן מע 2 מיבו התרפה מיג 13 תרפתו ניש הכחוג וחרפה חרפיך נפלי כקצא הדפה המשיח אף לגני נרים הישנה הקדמונים, נעבור שהוא דומה למרפם

26) בחשבו את הרפת המישיח ונו המכפה שים לנואמין נענור ענוו ואוונגעו 25) מבחר לשבול ונה כמיש מנדל משה וילא אל אחיו ונה שמום בי ייא. שני נני יוסף והגן.

ציר יוסף להציחו לחרץ. והיח חמשה חדר וחיננו נקשר עם רחש הכחוב שברך חם פם שנחמנה השפחום על רחש המשם וחדם להי שיקצי בחרן כי החמן כהי שיעוד שיקבר בחרץ ישראל כי יוסף כפבע לו ומסתמא יקיים שבועמי. והיא גייכ מאמל הטופב עלת. וספילום האמן כזה כמים האגן עורא מהחתוה להקניה וחודה לו ענור בפחוני מסשכינם לתעלם מרחשמיו של מולם עיש) רק שחלך כנו חיש זקן בפשה וישמחו הגם אבוך חולם וכניו שהער בלדק האבן נמרא טם. ועל כן מעשיף הוקים וכן כי לא סים שוד חולם ולא שכב נמנים. (ונייכ אין יכון בפיי ושיי בם בפרובו השני שילון האלבסגירוני (מאור שינים פים) לפי קריאמם הפטף ולא כקריאה שלני בפטף פרכם פני יוסף בעוד לא היה יעקב חולה כיונואר בכשוב עם שאחרי כן אוגדו ליוסף

וצ) וישהות על ראש הפשה (כחשים מייז לייל). זה כמעשם כים קודם כי כוח מכון כדע ומוכן ועלמו. וכינו דומיים כי 14 מים.

ונעם היותים. ויוה שהקפה שיו בביאור נייער ונדוע לא ביאר על היושים. אינה קשיא 19) להיחת למישל, פי על הינשים שנקרב באינת על המחבם של מעלה ויקם וכן אדם וימנמם וגוי.

ישמעאל עם כל זה הקריעו כי חשב צלצו כי יכול יוכל וגוז כי לא אים אל ויכזב כי בינחק קדם לך זרע וחיב יבחק לרך לקצל הם ההנערה יסוב כובעם לזכעו ולם שמשלבו מון שביש לל שביים שביום לכן שם משממות מושבי הוא לאשים

סיים וקומים לפניו וממיש האדון (לוכף כי 38) והאלהים איננו אלהי המסים כי 17) ואת יחדו הקדב המקבל את ההבשתות לפי היונים לריכים אם אלהי החיים כי כולם חיים לי.

בארם שנים אבינה שלים וכים עם שלים שלים שנים שנים שנים שנים שלים באים באים באים שלים שלים באים שלים באים באים ב 16) בי הבון להם עדר, הוא נהינת שעם (בעצרינדוג) על מה שנקגא ğ

10) בי חבר לעיר ונוי כיינו ירושלים של יועלה כמים להלן שפוץ 16, ייצ פסוק 22 מיר. אלהים היים ירועלים שנשמים.

אל העברים יא.

אל העברים יי יא

49

なる となる となった

כל סלדיקים הנזכרים נפר ייל.

- לאשר מוסר דו בני אל תשאש ונוי, משלי ני חין חען.
 לאשר מוסר דו בני אל תשאש ונוי, משלי וים כתנו שקרלו ובאב לת
 לאשר אה בן דצה וכיים נתכנום כשנעים. וים כתנו שקרלו ובאב לת
 יכאב אה בן דצה ומים שלותר נפסוק ז כתנ ש נכיו ונוי מנס יסודו על מלח בני חל חמחם חו כן יכלה. ועי במנחת שי על מלחכי ממדכש חחלים ליד. אן אם תהיו באין מוסר אשר היה מנת כלם פיי מכשפר כייה מנת 8

ij

דכך חלמה החלמה (יצמום סיינ בי) לין כן דוד גא עד שיבו כל הכשמיז שבנוף שנאמר כי דום מלפני יעיוף וכשיום אני עשים וני פיריש רשי שם ולי כראה לפרש כל הנשמום שראוים לכא בנוף אדם ויישיו עלי ארץ. הצה. וחומר פה שלה קננו ההכמחה למען חשר לה ישלמי בלעדנה (פשוק 40). י 36 37 וכשאמם אם ההבניחה כי עוד מעט רגע והגא ינוא לא יאתר וכדומה אל הכלל אכל כעת נשור עלוויים נפרדים מירנשים אנתנו הישועה) ולכן לא קצלי דאטו לעולם כללי ואולם האלחים לפה לנו טונה יחידה אשר גם אנסטו נקס חלק הקורים והחיים הנוחולפים לפי דברי פולום א' קורינחים מייו לא יצעלו ולא חצעלנה ולא כי אם כל הישיח ביניהם כבר נעלוו כלעדיות כי בבואו פעם עניתה א שנושינו את ההגניחה כדי שנולד עוד גם אנו והם לא ישלמו בלעדנו כפ"ל. יהוא על בסישועה (כי בהיותינו ביועד האכות לא היינו יורריטים כלל היטועה כי החלק בעל שניס ,כי אז יסוגלאו כל דברי האביאים כמיש פערוס צמעשי השליחים גי 21' וכן למעלה

לא קבלו את ההבמחה, פי' ההנמהה הנמרה מה בימינה ננות המבים פמם עליהם שעומו באנונה עם הי וישהלט לפניו כינו לונעלה פסוק 2.

ע"ב ד"ס יום שכלו מתי מדצר ע"ש חינו נכון כי הם לא מתו כלל והכשים לא קבלו אפרכש נרזענטאל על החיים שצמחי מדבר בהוכא גרשיי בשם הירושלמי נחענים לי סקודמים. וסבונה פה על סלרפים והשונמים על ידי אליהו וחלישע בעקרם. ומה 59) אף כי הועד עליהם בגלל אמונחם, פיי גגלל אמוכמם הפיד הכפוצ אותם עייי אמונה עיש.

35) נשים לקחו מתדיה את מתיהן, מוכנ על מלח כאמונה שנפכוקים נעכך רשונקם כזכ.

ולעסי נמן רשות להם, ובפסוק 28 מדצר מן הפסח ששו עוד במלרים? ולדעסי יסונג עוד על המעשה הציל וינדל משם יולא אל אחיו שילא מארץ מלרים לארץ גען בשל בשן בשל משם יחוצר שם לארו בשל היכ ארץ מלרים - אצל שברו שם אחיות כי אף כי גשן היה ארץ העליים ונקרא גייל ארץ מלרים - אצל שברו שם אחיות כי אף כי גשן היה ארץ העם יד מלרים ונשילאו שעברים משם (המעוצר – אצל בשן בא נדגרי אוונשטאן) הוסיבו גני יעקג שם (ציאשית מיי נסופו). ועי נספר שנע חכמות

כבל בדול מחד וכדי מיים.

אמך לושקים תני כמו למענם יאל 4 עיש. וני נוצרי הדמציין שם שכמג הסוד נמנק

ישר דני מדם לבל פיי שנמנל נחיד (44 יחים 10 יח 10 קול דמי (24 סגטרים צעדם הושית. והמה צאו אליהם להיום שונה.

23) ועדת הבכורים הכתובים בשמים פיי היחדים המולרים הכאשונים שמיה פיסם וכת. אך החגדה תשונה עם בספורה בכונה מנינים פייש.

כנל ומז שלה. וכן נמנא זם כן נחרום לשפרת היפרות (נופס פונחור לשנושה) וכח וכן כמנא בפלמור שבם פייח בייב באמר מבה מחירא אני שמה ישרפוני נהגל ושי וש בשוף המאמר שם שמי אבר ליי לא מדחל משם דמיותרי יהוי לן בשעדן ארכן הי שניא לכיני ואות למשה וההתנים מא שוק גני פלשין דידי לא יפהלוך ינרם ופנדמת ועל כן קרח חומי סקצים אל כאש הדר ויאמר לו שכל יפחד וידא מספר מם אלם הדפרים (עד באבן עזרא שם) והיחה בקלה פידם כי משה אמר א קקד ויעל משם כוחם כי בעוד שעמד משה בחחתים השר דבר אל כיי ושכמוב איננו שולך וחזק מלה משם יצבר ושלהים יעננו נקל וגף ויקה הי לה משם ידבר שני ליינו ווצינו משוכם זם ככמוב. כל כל זה מן סכמוב עם (מע מים כי) ויסי קל המוער

21) והמראה היה נידא עד מאה ויאמר משה יערתי והנדרג. מף כי למ

בסתר סים משליך אננים וענ כן אחר הכחוב גם (יים ייב) לא תבע נו יד פי נסר (נא כפי האיע כל האדם) כי סקול ישוף או ירה יירה אם בחום אם אים לא יומים וגוי. אשר לוו מן השמים אז כיינו עברה הדברות מונואר בכחיב שם. וכמו שאמר בכבוק 19 ולקל הדברים אשר שומשיו בקשו שלא יושף ונהי (שמת כי ייים יייש). וסהאמר במשם המנות שם מחום מחום מין לו מונן כלל. קד המנים שלם מוכי ביום מונים ביום מים ביום מים ביום מונים ביום מים בי כם יום פרכז הפר הפרה לשלה הנוחה הגורה שינו כמו שפירם כשי שם ילני האות על שחותר כם פה ביו האום שחום שחות השוכה של האודים ביונים ביונים

20) כי לא יכלו לישאת את אשר צוג גם אם" בחמה כליל. ווים פנוגל 18) דר גמשש, פי שחום גשני וישלים לנששו בידים.

.(16 phps)

המשום כיין . a) אף כי בקט בדונעום בעבור כי ווכר את בטרמו ליעקב בכיד אחד שכל חחון כמן לו לעפדים (כומים כן נביר שומדו לך ונות ולכים חשים לי משרים לביים למדמה היינו שלא יכול לפטול שימחרטי ילחק על הגרכה שברך את יישקב ברכת הגבור משם משובת. אך הגטן כפיז הופרטים פה ומחרגמים חרטה, כי לא וולא ויקים אותה אף שבקשם בחמשות. ובשיני ההשתקה משוכה איננה ככינה לי לא מצינו שמשו על המשונה כי לא מתקלה משוכחי ויש משרשים בקש אותה על הגרכה שלא קצל

11) כי לא מצא מקם להשונה אף כי בקש אותה ברמעות, ים מפרשים 10) לימים מעשים, פת נעבור חוצלה ייים יונטים בעולם הזה.

הענרים יא יב

ž

1

ונון, ים פכשו על אכילם זכאי עלמים והדומה וכדי להכר הבחוכים הנאים לזה. חם אינו 9) אל חשיעו בחודות שתנוח וחדות ונו' ולא בעניני מאבל (ננומבלום כפי היומית)

) בינו לאחרות דרבם, כי רובם מתו כל קמום הםם (כיון יעקנ למנים כמון). ועל כן לכו בוכן משכם. מכים כמון). ועל כן לכו בוכן משכם.

נם כי אלחינו אש אוכלה הוא כמיל לפי סיונית. פיי לא נעזור ממקצלים אנמטי מלכות לבץ ודאוי לבא בחודם אביו כי אם גייכ מיכאחו שחוץ אם אוכלה. והבך.

כשופו כי כחבר כבונים המקבים והחלץ החושה שונודים לפני כן יעוד זרעכם ישבעו ואמס מעוד וכן כאתר לתרכם המשרם ולכלום אין קן (ישעים מי) ושם

לחת וועש סיו ואני וורשים את השונים ואת הארן כי הטונה אשר הסרטשה חדים סמס. יאבדו ואחה חשמוד כלבוש חחליפם ויחלופו וגוי, והוא אומרו אשר הם עשרים ונוח שאור שכחיו (שונה ליותלה ליום (10 לפנים הארך שדות ומעשם ידך שמים כי אחרי שנור זמן מועם חדיה הליפה הנכשים לומרי סיים השמים הארץ שובר על זוכן ווועם (עוד חחם כמו עוד רגע חחם ווופרם מעם הים כי לייעלה - 37) כנו ומעשה ידן שמים. למען יעתר אשר הינגו נרעש היינו שיום מדשים וארץ הדשה ווו עד אחת שאבר מישמיע חליפת הנרעשים ונוי פיכם הכחוב טוד (27 ים מדים ונו ועניים שם בזת ומנים שחונה לשר הם עשוים פיי נכנלים, כרחם כי שהוביר ישעים בסופו. וכן אונה פפרוס בשניה ני 10 גא יכא יום הי כנוב בלילה משלבות שלכות אשר לא המום וני וכמש פפסון שמיל כמס (28) סמקשים אינם משוים כמיש בסי למודי הנפיאים מיים פייני דלא כדעת המדכש בראשית א סשנים בשאון ימלופי וגרי ושם בפסוק 13 אנסגו נימרים לשניים הדשים ואדץ כנה פייל מיים

38 ומתנאר בניאור הלשים גי 19 שיש. ומחם זם סבשים לאוני פייי תני (בי 6) שד אחם ומם שד אחם ואני תרעים לא לבד הוי. כוא קיצור מלשון סכסוג שם: עוד אחם ומע נבשנים הקרמים 18, 19 שלו דבר גייל מן השמים כמיש בטיפלמם במעשקיש יו ים וחני מדעים חת השמים וחת החדך ונת ושכנה על הנחעד בכחשונה לפשרום ני 26) אשר קדו הדעיש או את הארץ, פי כסם נסינם סמורה נסיני שדכר עבר השמיחה ויכנעו לפניו הילאכים והרשויות והגפורות, כי לו נקן השלק נשמים וצארן (מתי בסופו.)

רציט פיים בדצר כשם בי, וחיך נמנם חנחם חם נמחן לשמע בקול המדבר מן השמים סון לא נמלשו המאנים לשמוע אל המדבר עמדם בארץ, סוח משם (25 כום דבר כי הנעים שטום בשנים כום (יומנן ג׳ 13) גם בחייו.

ואם בפיחד היכ בשלפים בשליונים מסיקם קדישה חשיר הנפין וחקל כפוד קעידום שכה נכיחור דברי האהר שם.

יועל דרך זה כמלה חלל הכמי ישרחל האקוכלים כענין קעורום שכם שמחירים כמחבנים.

וכן ח 23 שמשורים באמילה).

11) כי הברמות אשר הוכא דמן בקדש ונו' כמש כמורה (ויקכל ייו כייו על כמשים *)

אתר זאם למול אלה אשר היה להם נענועים אל זבחי הקדצנות שאבלו מהם בעד העל ומים לחולה בדולה ומעשה מוב בעיניהם (כמעאר פיציא לארת האאת), ותל כן אותר כי אנתנו צר ביתי החדשה יש לנו ומזבה של ומעלה ומשכן של העלה משלה הם הקדני המשכן יוננו כי משלה ומשכן היה אין הם הקדני העלו מיציא היונו כי משלה ומשכן היה אין להער האתר למני מיננו כי מי, ואין מששב היה קושיא מל דעם לושיבת בעשות האתן (אבערוניאל) אתר באמת אילוי מוש כנו באשלה את המשכיה היונו כי מילוי מוש כנו באשלה את המשכן היונו כי המותר בעשות האתון (אבערוניאל) אתר באמת המילוי מוש כנו באשלה את המשכים היא המשיק כי הצומה שה היא שלהן אתו אכולים מותר בנילוי מוש כנו באשלה את המשכה היא המשכה היא המשיק בי הצומה שה היא שלה אתר המשכה היא היא המשכה היא היא המשכה היא היא המשכה היא היא המשכה המשכה היא המשכה היא המשכה היא המש של מסה, אבל נהעלם גדול מסחחר ומחלבם נלחם ויין בשרו ודינו הקרצנות צמשכן

10) יש לנו מונה אשר אין לדם רשות למשרתי המשכן לאכול מעלית לא דרך כנייל לפי עדום החלידור בעלונו.

ם לדקה היא תח. ומיש נפסוק 10 יש לנו מזנח ונה זא לחוק דבריו כי אין לנו. מסק שם עליני ואלל בי יש לנו מזנח אשר אינם, רשאים לאטול חנה. חש לפכש לנו. מסק שם עליני ואל למודי הלמודי ביה שמאי וניש כלל בירושלים שהרחיבו בס כן הטומ בדבריו שמיון על למודי הלמודי ביה שמאי וניש כלל בירושלים שהרחיבו לשון וואחר הצוח מכוח ואמר אותם שה שלה ימשכו לחביהם בהצלי חשחושיהם, אשר יחשי בשוא זייחקן וכן האינה הפרשים של כשל משה לכן כל אשר יאנור לכם שחודו לששוח למשוח היאים החיקו בחורם משה על פי דעה הפרושים לפי דגני האדון מתי כיני 2, 3 הסופנים סורה כששי חורות וכא. ורבים מן שישורים הטלרים נמשט אחרי למודיהם כי הם ציוניה אצל האחרונים העו מן הדרך כי מאסו צועים וגם הי מאס בהם זימעם בהה ויתפאו דברים על התורה אשר לא כן. ודברי האדון הם כק על הפרושים אשר (סנהדרין פייס פייב) מפיד מברבו הלמידי שמאי והלל שלא שמשו כל לרכן נעשיים שורות שונות כי ביש שמאי לימי באובן החבר ובים הלל באובן החבר והחלמור בעליוו שטיו בין הצפחשיקער למורים שונים וכחות שונות מייכ חומר בחורות שונות וזרות שיפונני שם על הלוחדים של הנתחשיקעד וגם איזה ווהם נכנכום הקאשולים שהנהוני פינש דעליטש שדבריו הם כנוו לועלה בראשונה לשינווחיום ד' כי באחרים היתים יהי תוף על דרך שאותר גם כן לרומים מיד 17 כי וולכות אלשים אינה אכלה וסחים בסם אים לפי יסחי חורה הומיחית. כי שוב לבונן לבנו בחםר ולא במאכלות מנון חידוש בכמה מנינים וכנו שכתבאי נוהם בניחור רוויים מיד. עיין שם, וכעבוד אנשים שיפנו אל סורום השדים ונח לוכךרים אם האישות ומונשים ממיני ואלל זנח מוקי חורת משם בענמי ואכל (ששייע בעונטלע) לא יאמר חורום שונית חרות. ועל ממש גם דעליםם כי על זה לא יאער מורות (או למודים) שומת חדות גם

שלום בשנים להבבוד וגיי, לתעמי יסובב על חאלהי השלום (פסוק 20) וכן דרך מאלום באלבומיו דומיים מייז 27 וכן פיליפים די 20 ומם מפורש על אלהים האל. וכן לישדי לרץ למעמיק בשנים לפייווחדות די 18 וצילניי הי ובי לי הבנד וגוי (וכן בפסוק 17 והי שדרכי) וכנו שהעמיק שם דשלים בפסוק 14 ישלם לו הי ונר *) וכן באברת פירות ההאשונה הי 11 10 על דרך זה ובחון יומנן א 6. א. האשונה הי 11 10 על דרך זה ובחון יומנן א 6. א. האשונה בי 11 10 על דרך זה ובחון יומנן א 6. א.

90) אשר בדם ברות עולם העלה מן המתים את יעה הצאן וני' ירווח אל מכונ פוכדים פי "א נס את פני בריתן שלמתי אפירין וננור אין עים נו. יהינטים היה הנכור ועס העמים (קלמים א 18).

מורה (ויקרא זי ייצ). וכדברים האלה חוא פיי ששתים וני ולא זבח חודה לאלחם חוא פיי ששתים וני ולא זבח חודה לאלחם הוא פיי לא על מור (ויקרא זי ייצ). וכדברים האלה וודבר הביא בתאלים כי חי בייו לא על הכדרים האלה אינם קרצות פרים ואילים כי על זה אות לא אתם ובני ואין לו הכדרים האלה חובה לדכי לדכף וחשר והא אותרו בשבוק 16 פה ואל משכחו לבוונ מסף ובני זולא המסים האלחים. וכפרון דרי אלישתר פייע אתר לבוונ מסף ובני זולאם משרים ומצחים ומולחים וכפרון דרי אלישתר פייע אתר מדין שם.

12) בעבור זאת גם ישוע וגיי ענה מחוין אשער פיז לפי פילומת הוף כחבי מחוץ לשפר נותףם ולגמא אצל לפי פכינותו שפך דמו בקדש האומיתי בקדשי קדשים של מעלה כמיש לומעלם שי 12 מיש. ועיז מיש בביאורי שם בפסוק 9 כגד קדשיים בעל הנלחן.

מאור לספרי ברית ההרשה

אגרת יעקני ואגרות מטרוס א' וכו: ואגרות יורנז א' נו' וצ'. ואגרת יהורה, וחודן יורנז.

השר מאת היר

י ליטפטיפפייי.

von J. LIGHTENSTEIN. Briefe Jacobi, Petri, Johannis, Judä und die Offenbarung Johannis.

KOMMENTAR ZUM NEUEN TESTAMENT

NSTITUTUM DELITZCHIANUM

י פיעת יערון דעלימש

Im Institutum Delitzschianum

ist zu den beigesetzten Preisen zu haben:

Delitzsch, im Auftr. der Brit. Bibel-Gesellschaft herausgegeben von G. Dalman, Duodezausgabe Auff. 11

Oktavausgabe, Auff. 12 (1901). Mk. 2.

J. Lichtenstein's Kommentar zum Neuen Testament:

Matthäus (1891) 56 S. 60 Pf.

Markus und Lukas (1896). 46 S. 40 Pf.

Johannes (1897), 40 S. 40 Pf.

Apostelgeschichte (1898). 47 S. 40 Pf.

Römerbrief (1898). 39 S. 40 Pf.

Korinther, Galater, Epheser, Philipper, Kolosser (1901) 64 S. 50 Pf.

Thessalonicher, Timothens, Titus, Philemon, Hebräcr. 50 Pf.

Isch Jehudi (M. G.) Matthäus, hebr. von Fr. Pelitzsch
mit Übersetzung und Erklärung in jüdischer Sprache.

Berith Am, ein Monatsblatt zur Belehrung und Unterhaltung, in Jüdisch-deutsch herausgegeben in Verbindung mit Ph. Gordon von Prof. G. Dalman, Jahresabonnemont Mk. 2.

Adresse: Institutum Delitzschianum,

TIT TITC (17)

THE STATE THE TITC (17)

TO THE TITC (18)

TO TO THE TITC (18)

TO TO THE TITC (18)

TO

גדפס בדפום של שאמ. מארקים בעד הבידה בודאפעשם.

נכסיון ונכסכה ליווכסם. וים נכיון נפנימות לב סלדם כעין בוליני נדוד (בדב כ"ד) יחיםף לף כי לחרוק ביברלל ויכם לח דוד כדם לאות לך יונה לח שראל (ובדהים והאלכים נכה אם אברכם ונוי וכן שנות פיץ 4 ליוען הנסנו כילך בתורתי אם כא חם ממכלים שהכונה אלהים לא ינסה ליוטרה רעה כינו הפטן האי אך ביונסה לטונה סלב והוא ששת כי וברון להור ושנומום הלב לחדו. אך לדעוזי הישוב האנידי הוא כי ים נפיון על שני פנים: נכיון ע"י דבר שנוחון לחדם בדרך נפיון לבנהם בחקרבת הסיסך כי ידם מנחם סיינו . בהסיח את בחול בעצור סטא דוד ועל כן אות ירח , מנחם לכפרם שנט. ווה שאנה ינוקג פה "אל יאור סונוסה היים הננוסה פ" מל ממרו כלנ. סארם וכמים (דברים מי 16) ליושן שנתך ילמופן ככותך להסיבך בחבריתך, וחים נכון כי וולבד בסעיקר מכל יון סבפר עוד קבס סלא יעקג אווני וופורם כי אם שמם כל לים במלום כפשו (פסוק 14), וקלווין עילב ענין המיון עם שומום צנו לו נסיון גני שכאל מייי אכילם הינן או נסיון גחולי וליה, וכנו נסיון הנולרים כראשונים (שורגר יעקב נפסוק 2) שהגים הכריחי איתם לכפור צושים וכם עונדו כיא ויעמד ששן על ישכאל ויכם אם דור וגוי) חה הנסיון שנאופן סיה ישלול ישקר ואותר בזה לא יעשם אלהים לוומניינים ולא יסים אותם להטוא כי אין נון הלדק מימערב אלסים בכצון סחדם והנחירה שלו וחחיים יענישהו על זה, וחשר הבים חת זה היה למכם ישראל ביעותו על ידי הענין וכנויש הכמונ ויוסף אף הי למרוח ניבראל איסם אם דור כניצ ונני בפיי כגר"ק שם, ועל דכך זה (כ"א ביו 19) ואם סי 13) אל יאמר המנסה אלחם נסני ונח, רבים שלנו וק שכתונ (נכלסים כ"נ)

(9) אבל האח השפל יההל ברוממוהו, סוא על זכך סכמונ (4 קרינסים 29) מקרוא עבר משומרר סוא לאדון והקרוא מפסי ענד סוא לומשי, וכן פס הפפל בעולם הזה עיי עניומי ימטלל בחיומיום שחיא יוניים ביובים ביובים בנובו וינוים בוומיום בפימוחו ולא נפני אחרים. וכנוו לכלן די ה בעניי עילם הזה נה הללהים להיות מסרים באיומה.

10) והקשור יההלל בשפלותו שכול שפל נונסים, כי נונמים לין ונניסים

שבנולה. עי עם בכתנתי בארת פסרוק אי אי בוס.
 ובלבד שיבקש באמונה ובלי ססק, פי׳ כנו סאמר האדון (נירקס ייא 39 לאמר יאינר וני, ואין ספק בלננו כיא יאינין כי עוסה דגרו כן יהיה לו כאמר על אמר יאיני וני, ואין ספק בלננו כיא

צרת ישקנו

אנה יעק ני

1

E STATE

ליזה תלאכות האסורים בענת צהעלם אחד היינו בהעלמה אחת בעכת בהול בבת וכיים בילקום אמור על פסוק נפט כי מקמא בטגוה מכל עלות וגדי כי העוצר על תלום אחת כאלו עבר על כלם. וכן דעת פולום במעשי ספליחים ייץ 99 ע"ש בביאורו. ועניאור העיותם לנייעד הציא נשם וואלף ראיה מדעדי רי יותנן נענת עי צי ,,באם מסאן כלם נסעלם אחר" חיב על כל אחת ואחת ומעה מאד כי שם המנה שמשה היום חיים קרבן על כל מלחכה ומלחכה. ע"ב. וחדרכה שלח רי יוחנן חולק שם בתנהדרון (ישמים כי) למי שמשיים לפיי מק למד שלל קיימו מ"ש. ועי מסת כ"ד לי כעין זה

11) בי האומר לא הנאף ונה עמ"ם נכילור רומיים י"ג 9 כזה.

19) כן דביר וכן משו וגף כי סם לא מעשו כונלום מוכם הזכום אתם מוטאים

אתר בנסורש (גי 18) המאמין ני לא ידון וכן שם הי 24 נלא ינא נמשפט כי עבר מן המוח אל האים כי האמוה בדם המשיח ממהכנו מכל שן אם נשדה את בעברכם מלוח החורה והחורה חוביחכם כעוברים עליה (פסוק 9) כי המשיה לא נעשם יושרים המשא (נגלפים בי 17) ואתם נשפטים על התטא "), ואף כי יוחק iunt dina en'a enuar ratione et 38 inden teep data exista et dra neut nuttion, in za a 18 inv et 20 etc. atta e van india et אלסים ויעטו יועטים כחוים לחבוכה (ע"ב נכיחורי) חבל כל זונן בחוהו נחמחיו מצימינו (אי יומן אי) היינו בעבות החדם תבובה ומתנחם על מציאיו ומחודה עליהם

על הצריום מרחמין עליו מן השמים (וכמ"ש האדון במחי הי 7 לשרי הרחינים כי (סנקרם בחלמור טובל וכרך בירו) לם יושיל לו דם סמבים אף שויחיון בו. ייק 35—23 בעטל העבר הרע ואתר שם צפסוק 35 הלא היה לך גם אתה לרחם על סענה הנירך כאשר רחוותי אני עליך ושם עוד ככה יעשם לכם גם אנירו מצמחים אם לא המחלו וגוי. ועל דרך זה אמרו גם נחלמה שנת קציא ע"נ כל מתרחם סם ירוחמו) וכל שאינו מרחם על הבריות אך מרחמין עליו מך הפמים. ויעקג אוינד בה עוד פעם לתר כי תכל מכיעה המשבה הכונ בענין לדקה וחבר הול גרוע מחשל 13) כי אין הסך במשפט לאשר לא עשה הסד, וכונ"כ פלדון נותי

אלם נמלח כיה הלשון: וגם אם השרה הנהנה מחלכים כדי תםה לא תהייב אנשים תשיחים לקיים מחלים המרום המחלים. גכל זאת אין אום משיחי משני כצמיע אל תלימים הגקואות הלים החרום פים פור. כי מורם משה קימום לעולם. ועים בחחוד להן נחן פיד ופים ביה. ומלילות מעמים סורם כווא העל על פי החורה ונשפט על פי החורה בחלה וכיה ביהאחורה לחורן מים בי מארך מיש. חוף כי מאוורה ילורן אים בכלי ועמים (ליווניים ני 98) אח דינף באם על דרך משל השמענם כלל כל זמן בחוחה בחוחה (להלך 16.15) כך המשיח כל נמשה משכם השחח כריל. ונם שאמונים אללו כחנם כמים לפלן פקוק ייז, ובעיקרי פאמונה לכנקים פאנולים התפקים בקדר ספלם מוכים שלנו חינן מועילום לחיי העוסיב כי ככנה עדים כל להקיחינו (ישעים סיד ס) וכן חומר בחבלים (סיב 13) ולך כי החקר כי חהה משלם לחיש בוועשהו, לדעם חבמי הרעשחרוחליהן, וחולם מנישה יצור חים בעדבר וחי חסבר כו לעקום עוכ והסך אף בהסן מחד חיי החמונה לבדה מועלם לו להיי שולם חבל בשבם החים דין הכשים ועניים מהוכחים בחים הליו והחה חינו הרחם עליהם בה הוכיל בו *) רעקב אתר להלן די 11 היורע למשות העוב ולא יעשנו תני הוא לו. כי אף בממשים

ג"כ יולאך סשטן להסים כני"ב בתלוור כ"ב ס"ץ לי הוא השטן הוא יצר הרט וכר. ועווים בביאור יוחנן מי 44. ולכלן די בוה. אחר שהקריונה התאוה בנפש האדם וא יבא הששן וונחוק התאום, כדעת הרבנים על סילר הרע שהוא התאוה בנייש כי ילר לב האדם רע וננעוריו (ראשית מי כ'א) והוא כנראה נתעת איה פרושים ציומיסון לרוניים וכן במפר חצות כלבנות, ועל כן עות ישקג לענד סדעס סואת ויכול לסיות עוד שכונת ישקג לוחד שאף סקחת ספען הוא ני"ם בכי למודי הנביחים מחמר ההשנחה פיים בחרך. והיו חנשים שלמדו בחובן חתר היה שוכבו כן להקבות לנו, ועומיה בציאורי לאל הרווניים בכתי מי וכתי ייא בזה. וכן לרמן וכדונים הרבה. וינים שהקשה הי את לב פרעם הוא בני"ם הרוננים זיצ שבבר ממעו וגיי כל ממם פוצס וגיי מרך מונעל וגיי היימן כי רק שוצ יוכר ממנו ולא כע הייו. וייה שכחיור (מהלים קניים) אל מש לבי לדבר רע להתעולל עלילום ברשע ונח כבר פיי חכמי ישראל דסיימי שלא יניק סשייי שיצאו סצות כאלה שהלב יקיה נושה בהאות נפשו אישר הסותה והפהרג. וסול בלוותר יעקג כומך לוס אל ונבדל יוחד וקן כדע ועל כן לח ינסה חים בהסתה לדעיה, כי חם ינוסם כל חים לענירה לנסוחו (על דרך לשון פולום אי קורינחים זי 5 פן ינסה אחנם השמן בהוא ע"י הסתה), כי סאלהים אינו ווגוסה גרע פיי שסרע גא ישכון אצלו וסוא קדום

עונדים ומחזנה כננים לתכיסם, ורוח הנושיה בחרר חותם ונותן לסם רוח חושם, ואלי כיון לזה גם השתב לפנדים (פי 15) צאמרו מאימם סמום סע נשנים לעבדום כתחשר סחדון שבח לסשלים החורה כמיש בציחור שתי הי עיש. תורוז הודרוה פיי בעצור בהיואמינים במסים אינם מוכדים עוד אם האלהים כעבד בענור היראב, אך T) at well, for every events it indeed each an activation edges (for one reces), that they are the case, the red attitudes tuning that the 25) אבל המשקף בהורה השלימה כפי לפר הימים הבלים לותה נצילורו

כם שוים נתשיח, והנכם שופיום בין אים לאים נתחבות כעות. 8) המצוח השולבת על בולן, כתנחר בניחור לרוניים י'צ וגם צכבדם את העביר יותר ען העני תבתרו את רעיון האמונה, כי לפי האמונה בעני בעביר 4) הלא לב ולב לבם, פי נוועסיכם וגרשיוניכם אחם נחלקים גלבנכם כי

ומכנני ישראל 'נשם מנריין, והוא כנו מונר על כלם ואשם נכולם, כי דעת יעקר שאל כדעם כים לקים בסניסדרין קי"ל אי על פכוק ופערם פים (סניהגם) לבלי חק השובר על דבה אי כנכ נקרם בוצר סהורה, וכיוון אל מים שנקרם צלשון סיבודים (10) כי איש אשר יקים אה בל דתורה ונוי, מפנם נפלוק בחמר זם כי 9) אולם אם השאו פנים הבאים אחם וגר שניים לכלן פקוק 12 ניס.

-

ij

ביועםים ואז ממער ללדקה. כי ותחך התעשים השלמה החמונה פיי שהשלמה ביניחתה חל הפעל, כי בלח הועשה מות ואו נחתלא סכמונ וסאיין בהי וישבה לו לנדקם, כי סאוונים לריכה להתלום (were red $T_{\rm I}$), this state opens on driven equals agree to the table אף סאוונים החים הוא נהעלם באדם ונחיי המעשם כשלמת עילויה ויולחם אל הפעל 29) דגך רואה; כי האמננה עוורה למקשה, כי כאמנה העלה אה ננו

נמעשים ככיל. ולא באמונה לבדה, עווים למעלה נפסוק 12 נסערה, החילוק בין רונכם רואים כי במעשים יצרק האיש, פי כחמר סחמונה ממנים

בי 3) וביאם כדע כי סכרנו לוסו אם כשמור אם תוחדו, האומר הכרסיו ואם תנוחיו לא ישמור כחצ סוא יסאמת אין צו. וע"ש עות. וכן אמר סארון (מתי זי 21) לא כל סאותר אלי אדוני אדוני יבא בתולכים הבתים כי אם סעומה רלון אבי בגבונים,

גלסים כי 6. אי סימותיות כי 8, סיסות גי 14 וכדויים) וק אומר יומנן (אי זמק

להמגלום בתעשים שהם פרי האייונים וכיוו שאורה גם פולים צכונים ונקישום, (לומצל

סמרות, כי יונכלעדם האיוונים יוחם היא וחינים איוונים חים כי איווכל חים לריכה גם סאוונס הינם מועלת כי ניתם היא צעלונת, וסוא מעם שליםי לצורך וועשי תורם

חים יומנ במודבר ובין יוסנ בין בני חדם ותבין.

ברעם פיי לווטרה רעה, לווען הגלו בתאוחיכם. פיי את הכשאל אתם רולים לגלות (פשרלטהרש) בחאוחכם והצדיק יחפלל כק. לציכים ההכרחים. ועי אי יוחק הי 14 3) ואם שואלים אתם, כניל פיי מטלהים ולח ינתן לכם על חשר שחותם

שאם נשאל דבר ברצונו ישמע בקוננו.

וסילר סרע הבוכן בקרבנו, ויעקג יחכירו פה בפבוק 7 סמיננו עד המטן וינרק מפניכס, ועד היום יקרלו היהודים אל הסייפעל "דער רוח", והנחוד הראשון שהביא מלעור אל סילר הכע חוי דאם מרא (עולאך אש) ואנא נמרא ולגא עדיפנא ווכך כח שים. ופה הכתונ הוא לפתח הלג תכאת כובן הוא השמן מקור המכא (כן הוא נתרטם ירוםלניי) והוא משמוקק להמשיא את האדם ווהו ואליך משוקעו, ואמה מצעל כו הוא הצממה סמייי כי יפור להסדם למשל צו אם רק יחפן צום וכחמרם (סוכה מיע מ"ע) יצרו של אנסיס, ולכל הפירושים אין לו מקור בנחפי הקדש. ולרעתי נושא הגיהמר פה בנחוב סראשון סוא הרוה (כמיש נייישר). אך הרום פה איננו הרוח הקרם אבל צמבך הוא השמן (כנון שנקדף גם כן גלונה אל האפסיים וי 12 גשם פניינול) הרים הכנ יעקר פה הוא הכמונ אלל קין (בראציים די זי) לבמח מטלח הוגן והליך תנוקחו ואמה מנושל זו שפרשומו כל המכנוים הקדמונים על השמן הוא יצר הרע שנאדם, ופי פנא במכא מ"ץ אי הוא השמן הוא יצר הרע, כי ציצר הרע שנאדם וותלבם וולאך של השטן לסחנים את האדם, ושל כן נוולם דברי רב עוורם חבורה (קירושון פיים מייב) אדם מתגבר עליו בכל יום לסמיתו וחלמנלח הקציים עחרו חינו יכול לו, וכן ברומח ליים ע"ד due ria lega wat rease (mali er 48) do llesa and ily iluano ial af בקרבנול אך הוא ינדיל להה הן על כן הוא אומר אלהם ללצם יליץ ולענים יהן הן. כליל לפי היונים. היופרשים כרחקן מחלר גם על יוקים הכמול הרחשון במניץ, גם על כונמו, ויני הוא נושא התאונה, ים פרשו על המוח וים פרשו על 5) התרמו בנפשכם כי לריק אמר הכתום בקיאה "שהוקק הרות השובן

ecch many souch torthe g or others souther of creases tar total aging 22 the לניסח בכלי מעשים סרוכם כן שיל שלומר לו ברוך פיסוג (מירקנים) מולור כל לום למונכן

שודים פולום כי חברקם בלדק צוועשיו (על פי הכחוב ברחשים כיץ 6 על

כלוק אצרכם משך סוומשים לו התהלה חצל לא לפני האלהים, כי הוא פירש הכשת עים ידעוזי כפיי כשיי, שיוכל הקני"ה להתחלל עינו לפני זני חדם. חזל על כל פנים

סיכף נפבוק באחר זה. וכמו בחיור הכחוב שם (ברחבית כיני 12) מחה ידעתי כי ירא אלסים אתם וגוי, ועי בפת הרוונ"ן שם. ועי רוויים די 2 שאנר פולום כי אם

21) הלא במעשיו נצוק, פיי כחבר חוונתו נתנחה נתנחי ומנו שתפנת.

חמלא בדברי פולוס אי קדינמים "אל 16 פ"ע בביאורני, ועוד כהועה.

סים ותקיפה. רמיון לזם סכושנ בחציו כרחבון כוח בחלכ וחלין סבני כוח תבונה נוס שמחרבין לותי שאין לי לוחנם כי מעשי יגידון ויפידו על שאני ים לי אינים

שלך היא אמונה ניתה ומהצת כאמונת העדים שנואמינים באלהים ורועדים מונו ואשמיר הם כשחרים ברשמתם (פסוק 19). אנל אני אראך נישך ונשר אם אנונתי כי שקר

אייניםן יושרן ") אם אייונה גד, כי אייונה חים גריכה לחתנות ביונבדם שונים כינו שנתנאר בפסוק סקרים, ואם לא תרארי יניחך ונעשיך הוא שינון שהאינוה

ויחייברי שארי ציינוםי רולים לשלמדק ואין לי אחונים (וכאיות סיו כונס בין הגיים בחדפו את קסלת ינקב בייוםלים נענור מעטיסם) על זה אביב לך: הראני נא את

יניקר יידבר אל החדם חבר יש לו חוונה חבל ינומים אין זו (פסוק 16,14) שהוכיתו על פנין עד הנה: ואם יאור אים פיי שאים אחד שליםי רלה לעיור געוך ולחתליץ שור עליך ויאמר כי אמם יש לך אוינה, ולי יש ועמדים פיי אוהי יעיך הבותר יחרף

18) ואם יאמר איש (כליל וכ"ה נסעמקס החדשה) אמה איונים צך ומי

ואף ליעח חכתי הרששארתאציאן שהאדם לא יובל לסלמדק במעשיו כי לא יובנו להיום שלייים (עות"ש בניאור וועס"ש יינ 39 ולוועלה 12 בהערה) אבל יש יוצא יון הכלל.

רשווור משוורמי מקוחי ותורותי שאונין סקר"ה לינמק) כמו שספיר שם גביאור מיער

ALL ACT C

לחשר לא משה חבד לחנירו, והאחונה לא חומיל לום כלל. אחר, כי ונכישם משום חשר לחבירו גורם לננטוע חשר הי מאשו כי חין חשר צומשפם

שחדניר לכו לבלום וגי וסרחונות הגא יק גדניים נעויח ואינו וווציל כלום ככם 17) ככה גם האמונה אם אין בה מעשים מהה הוא בעצמה, פיי כמו

סבל לימות פוחחין לו וסבל לימסר תסיימין לוחו, ובתכוח י בי על סכמונ סום אנה יעקב ני די

ואליך חמיקים (והגיא הכמוב כדיך כל התנמרים מתניאים הכמוג לפי הפירום מלו ניחד) והייני ביתביםוקק לסמנייל אם סאדם ולמשומו אייב אלסים ותורד בו (פקוק

הכשוב בקבחה ישמוקק הכרום השוכן בקרבנו הוא הכמוב הכיצ לפמח מנואת כובן בדרך שחים רוצה לילך מוליכין חותו ע"ש. ועתם נגין מחמר יעקג עה כלריק חומר

לו מפחם של גשמים ועלר את השמים וכיו. ויעקר אוער נפשיטות שהתפלל שלא

יהים ממר ולא כיי ועור וגוי. ועי בפרקי דרבי אליעזר פכים.

חי לשיר אח נעותן מלרעתו. וכזה נכין דברי יעקב שאור בפכוק 18 וישב ויתפלל לפניו היינו שהתפלל לפניו שלם יהיה נוסר וכן צחלישע פרשו נייכ שהחפלל לפני והשמים כתנו מער שכלמד גייכ מנוה שלמר לליהו לעוצדים (שם ייים 15) מי הי אשר עמדהי לפניו כי סיום מרמס מליו (ונפסוק מי שם הכמה מל מחמג וחחנה אבל אחר עיוני בזה נכאה לי יוחר בלנודו זאה נונים באנור אשר נמדרוי

מכר וגוי) והכונה גייב שהתפלל לפני כי שיצה יומר. ולא היה מפר בארץ שלש שנים וששה הרשים, וכיים דבכי החדון . ה

r 35 rao caetr.

פיי הופכבים שיומיע אה נכט המושא (ונפרכ לפי הנוסח ביוניה הוא יושיני נפט) סבר מן המות, ויכםה על המון פשנים של החופל כי עיי חשונתו לפי 02) המשיב את ההומא מעקשות דרכו הוא יושיע אה נפשו

ממימו יכופרו לו מונותיו בדם המפיה.

and, its name easing T tel accur for adding savier turn any reco מפניכם קיבו לאלדים ויקרב אליבם, כי סגל לימסר מסיימין לוחו כנין. סמך על אמרו אחר זה הבתונ אלהים ללצים הוא יליץ וגוי בתנואר בהאלהים הוא תנוביתם, אך סוף יגדיל לחה קו, כיון אל סגאות בפיי סכחונ סבא לישחד מקיימין לומי לקיים סכמוצ ואמם ממשל צו כניצ, ולא סזכיר יעקר פה ווי הוא הנומן כי שמקכל אלסים ומלכומו, והות עם כל סימחו מרדו בחלההם ולכן אם מולם מוכנם לששן ולימלחכיו (נותי כיים 41) ויחפון נחד אשר גם בני החדם יותרדו באלהים 4), יהוסיף יעקר מלם בקגאם, כי לפי סקצלה מעשי הששן הם בקנאם גחלם 11) המדרף את רעדע ודן אח אחיו את התורה הוא מהקף ואת התורה

סי גדברי סאדון עד דעם הפרוסים וכן לוקם " 37 סירם סחדון כי דרע יכול לסיום שותרוני ע"ש בגילורי) ואם לפס דן לח לחץ לפס דן לם סבורם כאלר למם ולא כאחד סוא משומק סמוכם (פסוק 13). באמרכ ואהנת ליעך לעוך גא מממה הפרד אם דורש לדיק או רשע (עמיש בחתי היא דן, כי כאם המוכה סול תנות וחהנת לכעך כמוך (לתעלה ני 8), ומנה המוכה 3) אצרתם לבם לקץ רומים, סוח על דרך לחוק בחלניםם חולרום לומן

שיש לו מולם גמון צימו ילך אצל סכם ויבקם עליו רמניים וכה. אי פטרום די 7 קן סכל קרנ וגוי וכן שולום אל כפיליפים די 6 קדונ כחל האדון, אי קרינחים 29 כי העת דתוקה ועתה וגוי, ובם 31 כי עבר יעבר תאר העולם הזיה, וכדומה הרבה, והוא נעבור שאמר האדון מחי כ"ד 29 ומיד אחרי לכח הימים ההסונה וע"ש בניאורי וכן בניאורי לננרקים י"ד 30. ועי בביאורי לחזון יומנף"ד נושני עה לא נשקיים אז. מקים כל היות הסוף שהחיון ינה מהכה כמ"ש בפסוק 8 כי קרוצ החיון לבה, וכן כום חשר משרכם ינלה ונה כי כן יסיה בקן הימים, וחמר כן כי מקוחו הים כח 16) כי גדול כה תפלה הצדיק היה וכן למנה נגנה נמכה קפ"ו לי מי

צכברם סמלמור פנסדרץ קיינ ע"א באליסו ואחתב סדו אלל חיאל בים סחלי לנחוד מל בכיו חימה חימן שדברי משם שחמה כחשה ישרחל יעיניו חלהים חחדים לחיקים אין זכר במקרא, ואין לומר שכלמר ממאמר אליטו (מיא "יון אי) חי סי אשר מחרחי לפניו סיניו שהחפלל לפניו שלא יסים מטיר והלא מליני זה כלשון גייב אלו אליסע מפר לא נמקיימו כי ימראל מונדים ע"ו ונוסל יורד וחו בקש אלינו רחנים ונמנו (תייב הי ייין) מהכונם כק משובר הוא את הי, אך היתה קבלה על פת, ונותלאם 17) אליהי ונוי והתפלל תפלה שלא יהיה מפר ונוי, מן סמפלס סחת

לישות בנו נתבחר שם, ודימת ספיי בנחיים כאדם לינה תברום בא הצבורה כי ידישה לוצנה מתר שיחיים נמשים (בישם קולורון ובישהו), 166 הכוכה שנעטר היישה סקרימה של הקבים מיות היחדו כחיימה ועל כן גדור גם להיום לו עם קנולה ומים שוול שם ינד ונקדם להיום ודורם וגר ואשר יביר גם קים וגר. ולרוך ליע! כי סכאמר עם שנצחרו מקדם אך כבונה גורם קרותם וכתו שאתר פוע לרועיים 29 ואם אשר ירעס תקדם אותם גם ימד תקדם לסמת דוועם

בנותה מקומות.

8) ורבו נבשלו, פיי גטר מכבול בזכר מקדם. וכיון אל סכחב נימנים מי מיין אתי הכחוג אלן נגף ולדר מכבול וכבלו גם יכנים ונפלו ונפנה, כי זה השוכם יתי שליחם יען לא צותנו להפר זידימורו גמני ידים ועל כן ננגבו בוכבולו לנמיי

הער יכור בציון וגוי בי נביאוכני לחומים פי 33 נזה. וכן נפסוק 7 ולאבן עף ולטר מכחל הפלד שם. הגייז הכחוג לפי ניאוכו הדרן המבדרים וכחים

מלכו הצוניה וגר ומים צבילורם.

4) NY NET THE CAN FROM STEET SHALL STITLE COST SEA OF CENTER

ĥ

הגיחירה שנתר נהם מקדם, והשניה שנתר נחם נפעל מונש נהיותם עלי חרץ נקדום הרוח שותקרש חוחם ברוחו הקרוש, ועל כן לריך להעשיק בסעחקתי כי ביונים מלם סגנמרים (מו סגמירים) בוא בפבוק אי, ופה ממחל בפי דעת אלסים הלה מקרם (מום משעק לי $_{
m D}$). לך הכונה לתר כול לם הנתרו כפי דעמו הקדמת אם כן גם גנמכו מקרם,*) וחונם פה ידצר מן שחי מדכנות הבחירה מראשונה 2) הגבתרים כפי רעה אלהים האב מקרם בקרוש היוח כמע, כי כאמם

היוסנים בארץ אסטרייך אותרים עליהם ביוסנים בהיאספארא כיווע ועי יוחק א צייקים אחד כמו ענסה אלא היו כמו צני ישראל אי, וכיוו עתה הנילדים העוונננליונים מגרים סמדבים היו גייל ביניים כאלה וופחרים זה כה וזה כה ולא וומנים כלם פה הגלה פטרום כחב חגרתו אל חגוים כנוו שנרחה בכותה ונקומום בחנרתו והם חושבי החרץ וועולם? ולדעתי אינה קושיא כלל כי הנוים שנאו לדת יבראל והוושית בריוקפרה כלטון המלווור ולה שנוולה כהעוקת דעניטט החחינה. והוופרטים שאלו היסודים ביבנו בארץ גבל בסים נקרא גבם גולה כי גאו שיי גלוח לבם, אנל יסור סיכודים בארך יון ואזים סקטנס נקרא בסם דיומפרא שכאו לשם עיי פזר וכן ישנו. ומייב נכחם לחמחיק בלובת ינוקג חי חי שנים משר השבחים הנפונים, לו חשר פני ארעא קריםא לבני דיוםפרא וכרי, חסו לדעתי סכונים נתלנווד שבת ייו עים כני סגן לדיוספרא וכיי, (וחולי הים אז ברוני ונומדע לאניירינום קפר והים וענים ונציח לציח סקישר שמפרו במלחור מיז פרק אי). ויש חלוק צין ישונ יובינם, והיולה הואם נוונאה גם גזוהר (נקדר מקון מלום נקודרי חפלה) בלמי ביהם יופחרים זה כה והם כם יצא יובצים כלם במקום אחד כמו נאיי וכמו מוצצי הארץ יבונ בני ישראל סיושנים גארן יון ואזיא סקשנס סיס נקרא נצוס דיאקפארא נענור לי אי אבר בדילוםפארת. וביחור הוגלה כיא בלבון אבכנו דיוו לערבוטרייחונג, כי חושבי הפוציה ונה. פיניה פה מוספי דיחקפלרלם וכמו פלגכם ישקר

12) לשען היוה אסונהגם גם חקוה לאלהם. כי נסקינו את סובית גם יקס את מתי תלו (פי אי קרינתים בייו (20) וננתנו לו כבוד יאינ' גם עלינו תכבחו ולכן אור קולסים אי 27 סמבים אשר כיא סקוח כבכור וכן נבכים למסלוניקים כי 14 לנמלח כנוד להונינו ובח וכן מנינה.

.tro 15 ,14 pm 17) בימי מנוריבם ירמח אל הכחוב כי א יוניט טלי ארן וכות טבנים

בכיאור רווניים חי 9, 34 שים. לדכימל כך כקן ותכים ועי שים. 19) תנלה לדם אשר לא לנפשם תר Ę) מניעיסט 4 ינל זה כונים

דצרי כאדון בנכואומיו על העתיד. אשר הודימה רוה המישיה אשר בקרבם, סול כוק סקרם 7 **actical**

 להקור לדעת הני הוא ניגלא בדכיאל "יב, ויוזה לות כי גם שאר הכביאים הקדו על זה (ועיי בירויהו לייב גייב כעוץ זה) וכנוו שהשלימים מקדו על מן הזה הלרוף. ומהיה למהלה ולכנה וניי וכן אור יעקג אי 12 מיש.

 לפען חמצא אפונהכם הפוקקה והי סאל פעס על אווכו נפסוק
 הלפי סלרן נוסות שונים" שהם לוען חוקן והליף לאונתנם וחולל יקדם הנוביה בפעם בנית להקים כל דברי הנגיאים עוויש בנותי בי 28 בזה.

הואם דעו למסכם עשנותיסם. 6) לחשועה העתדה להגלות לעת קץ אשר בה הגלו וגר, סוף ניאם

תפעמקה סרלבונס מנצחרו מקדם. מנכתרו אל יומנועת ישוע המשיח ולקגל הזיה דמו עייי קדוש הרוח, והכונה בעבור מכיים חומם בקוום רוחי בקדם שימושו לבטורה כיושיח ויאמינו בכל לכם ולקבל בטחננים לכם לאמונה ואינם דוחים אוחה נבומי ידיהם כינו הכופרים או הקצים אל משמעה. ישוע המשיה ואל היה דמו, יסופנ ביכ על עלם הננחרים

Z,

הנצחרים מכלל שמי מירנות הכיל, והגן. וכך העתיק דעליעם נהעתקה האחרונה

N, watto (1)

שינחרו בכפירה ימד כליסם ענט מתסום סלב, ופחיש נמערה לועלה אי 2 זיה. 21 עם זו ילימי לי מהלמי יספרו לפי מרגום השנעים. עיניים והשמין לכנם שלם יכלו עוד לשאמין נו עיש וכן פאול לרועיים יים 7 עיים והים בניתטום סלב כנוו שאמר יותן י"נ 40--87 כי בעבור שלא האותנו השנ 10) אשר למנים לא עם היחם וגרי ידורה על סכמונ ואוונים: 9) ועם סנולה למען הפפרו תהלות ונוי סול לפי הכמונ ניטעים מין וליואה גם גועדו, כיינו לסכםל ולסמנגם נסווסום כלנ כי סי היודע מקדם

ž לסה ועניים בביאור רוניים מי 25 צום. te au

המתים. חם ספירום אינו נכון כי מה לו לכפול כל הכחוצ הזה כי זה נכלל נפסוק 5 אבר ימנו מבנון לפני העמיד למפוני החיים והתחים גם עי מהנולרים לא ידע

זה כי הנויחה אינה מלכת מן הענם כי אם מללח אכל ושמה כי מחר ננוח? ועל

כן הככן כפירום הקרמונים שכיון פה על קולת הכנביה שהמשיח בשר את היוחים שותו קורם הנשורם ברושו לשחול קורם חקיותו כמיש בניחור יוחנן מי פש מיש,

כי פנירים באינרו העתיד לשפוני החיים והותדים כולנ כל החיים והותדים גם אלם

שמחו ירימוח עולם כירם כל החשים (כי אף הגרים שהיו קודם כם בנכחום הבכע תלות המחו לפני הי בלי מורה כתנואר גווקרא וכונו שבירם פאול שישבטו ציום הרץ כי דעת האדם מעדים בו וגוי כומיים כי 11-11 מיש) ונוכל לשאול על זם

סימם לנו כפרת עונותינו, ועל כן יוביים פסרובן ולויור כי המסים יכר למאול ועמר מרוע ישפעם כי כלא יכולין לומר אלו סיינו צחיים כחינו מקבלים את הנושיה ובדונו

גם את התמים והשומעים קבלו חיי עולם. והעבוק הזם הוא ניאור ליולות והמחים

שנשמק הקרום. על דיך למעלה ני 21 חה הוא ובף שישונו על מלח נמים כמו

לא מקרה בנום נוקום בנום נושפת, גם אין לפרם על נוכלונות המאול (לוקם מ"ז (23) כי שם התכחונות אימן נכשר רק נכפש כירוע. ועל כן לדעתי השנה פה על המשפם הוה עלמו שמדבר ממנו נפסוק הקורה משפט העמדד, והשמיענו שמרוש כי תמפני סרמנים הוא נצבור לפי דרך גני אדם כי ליום הדין ימבנו בנוף ונפם תונם כתו שמשלו צגוף וניפש מתם וכנהו שלמכון גייכ צבניסדרין לייל מיצ זורק לה סיבונים צנוף ורן שניהם כאחד וכח, וכחים הניאל צמופו ורכים זנוי יקיו אלה למיי עולם חלכ למרפות ולדראון שולם וכן ישמיה גפופו ואשם לא מכבה והיו דראון לכל בשר והלריקים בעותים לחיים יחיו ברוח לפי דרך אלסים ולא עוף מוחש כי הנוף יחספך לרמניות כנוים פחול חל סקורונתים מיוו מים. וווה שהונים שמחנקע בניחודו

למען ישפטו בנשר ננה, ים פרכו פה הממפט על הזימה, וחולם הנימה

בה לשלול שלא לחשוב כיון שוותו אחר הנשרה כללו יון הענש אך יהנו חשבון גם

לתמים) ים פרבור שהסבטרו נחייהם בענור שיהים עוד משפט הביים והממים. ורולה

6) כי על כן התבשרו גם המחים ונה (ולפי סיונים נדקדוק סתנמר גם

r.

Z DALO L

11) אוהירכם כנרים והושבים, נמטר כי לל ימיני מלי ארן

17. 0 12) ויכבדו את האלהים ביום הפקרה סיינו שימינו כי שופני מומנו נענור Carro Carro ģ

21 cra. 14) ולהחלת עושי השוב פיי ששליחי המלך מכירים ומסללים עושי סמוצ בידות. 16) ולא באלו ההפשה למכסה הרעה וגוי מנחם גניחור ימקג ני

סטחר לסאדם שיענם וימימר ויקצול למענו. 19) כי הסך הוא לאיש ובה כמו לסלן 20 מסך סוף מוף מלפני חלסים

הקצייה המוב בעיניו לפי לדקחו אם לממוע מפלמו שהתפלל בעדם או לת. על דרך ocare eing one 24 of the oction or to action פטיפנום וונפחים זי 60). אך סכונה פה מסגים את דינו למופני לדק מינוכה שידין את דינו מיד אויניין. כי זה לא ימשה כחוע מד דבריו נותר הי 44 נהם אם מקלליכם החפלט בעד רודפיכם (היינו למונחם), וחלינו בלוקם כיג 34 פאחר ישוע צעח ללינח "אלרי סלח להם כי אינם יודעים ווה הם שושים" (וק צקם דין לשמים" שמגנים אומו החכמים, ששם הכונה שמוסר דינו להקריה ותנקש מונו 33) כי אם כבור דינו לשופם צדק, לין סכונס פה כונו נחלומד "וויכר

מחפלוחכם כי אם לא מתנו כנור לאבם יכול לסיום נחיי זה מחלוקת וקטמים ותניעה לאשם כי גם לקן ים לקן חלק ננחלם קחים אות עוד סעם שני פן חבלתו ד) פן תבלאו מתפלותבם, לחר שלמר סנה לחם ועעם לחד לימן כנור 6) וחקיא לו ארון שום שמונים וחנוני זקן ברחשים ייים 12.

מים. וכלונכת יכודה 6 עים. 19) אשר בו הלך ויקרא גם לרוחות וגוי ימכלת צמנים 12) והיא רכות המבילה תר פיי הניים מוכר גנחוצ הקדם ענה וצניו לפמרום כי

מלם נתים.

לעהר כי באספתו לא ייכרו ולא יעלו על לב לעולם ופיי רוב במעים כמו פמעים

קיביל כלל כמו שלמכו הדגנים כי כשנים נסרפים וחהרים חים וכן החר מלילה. 8) כי על רוב פשעים הכסה האובה ניים הכחני משני יי ייע על כל

פבעים מכמה אהנה, והכועה כי האהנה מכמה על

הפבעים הרנים שחמל חמיו

לקדינמים שייו כי גם הדשעים יחלופו לגוף רוחני בעצור שהיוה לדרחון שולם ואשם לא המנה ותנוף שלנו לא ימל לסיום גלחי כמיום פאול שם (מיי 60) ע"ש, אינם

ע מטרום:

אניה ארץ ישראל שטם כמצו נצל נונקום רוווי ופרכ נונקום אדום, וכן נשאר בתלווד. ועווים בספרי מולדום ישוע בסופו. בכל (ימילה ף ע"ב, מבוח כ"ד ב"א וכדותה), ועל חדים אוכרו במם פכק מיכחם המלבות כמו שנמצא בתלמוד גכניה מקינית, כי דריכה ורב אשי העמיקו מספרי נפיסם לוונר נכל על רוור. וכן סים סיונסג בין חבור יפראל גם כן לווור על רוורי הינלטות כי דברו עלים לרעה חורד ואף כאשר לא דנרו עלים לרעם כבר סים תיל כי כיותי קראו נשם כגל כנוו שנתכא כחון יומגן ככוום נוקוניום וגן כתב שירלין. וכן כשיר השירים רבס בפסוק אל מראוני אונדו בקורין לרוויי רווני בבלין עיין בם סניבם על פי סגרם אמת, וכאמת על דכך בקרם ההבכלה קראו לרומי בבל מיראת ונוי וסיא הבירה לסב. גם הנכון שכיון על קסלם דותי (כי שם היה פמדום ניהוע)

על הקהלם העשישים אשר גנבל בהיא ננחרה כוווהם באותר עליהם נסיי אי הננחרים

13) חברתכם אשר בכל הנבחרה אתכם ונר, סגכון פיי סמפכטים מיפונג

N. 02-10 -1

ומרקום בני ונוי מי מים נתסוא לצטורם מרקום על אורומת.

שהמחלמינים היהודים בינירו חורם וושה והנוים המחירים לא שנכוה לפי פבק השלימים בם ונביחור גלמים גי א' מ"ש. החורה שייי אימנת המשיח בניים באול אל הרוניים ב-21 שיש. ווקדק לאנר כשלני, ספליחים (מעמד הפליחים ברי מייר) ולם כננו שכים ניירי קדם נענין כגר לדק. על כן אותר שהם גם הם קצלו אתוכם יקרם כשלנו נענין הצדקם, כי גם סתה ישינו סלדקה האניחים מחלהים כעו העחנינים ען היהודים. וכעו שניחרמי בנעשי סמשימים, ופיי שהחתונה היח בלרקה אלהינו (ניונית יוא) היינו שיש לרקם אלהים יובלערי למלול זום מאל ישבנו כי ים הילוק בין סיסורים לגורם בענון סלדקה בעבור

1) אישר קבלו אמונה יקרה בשלנו, פיי כווו סיסורים מומיפים כן סגוים

אוורקום כר ומם נאצר וימלם על הר געה וגוי וקרא פה ההר הוה הר מפני אטר ירך מליו כי בעק ויאער זה בני ירידי וגרי כמקופר צם, וווה צאח 18) ואח הקיל ונוי בהיותנו עמי בדר הקדש, סמעםם מה נזכר נממי א

ועלוש לשורם, ובאו סוא באו בפעם שנים שהורו והודיעו השליהים.

כי עננה, פיי לך עינית. וכיים ביונים.

16) נבורת ארונים ישוע המשוח ובאו, פה גבורתו נהוים מלי ארן

כירום.

דרך למורי (טהעקרעטרש), אך בפעל ממם לרעם לופו ולרצקה כי ולקום ברום 8) ובשלים מעשות פרי לדעה אדונינו ונוי לעם המכר פה לה רק מל

את הדעה, סיינו הדעת ליך להחומו בכל ענינים לפי ינה שהול יושימי.

סו גם כן בלב וסיווח, והפריבות היה ג"ר בלב לכבות היצר.

מיעל לפי היונים כי קיום של הבונה פה הכבורון שבלב לעבות מוב (דיח יושורבת טרבטיגקייט, במשיתבֿפעמדייט) כמו באמרו המפרסים כי מן לדקה וממשים פופים לא ידבר פה אך יון לג סוב, ההלב נתהפך יורע למוצ עייי האמונה בכלג והדעת

er trega abero va ter estarea varu occaria (entre e 22). ה) ובעבור זאת שקדו להוסף באמונהכם לב לשוב ובלב לטוב את הרעה,

סכמוב (ישנים פיג "א) בדעוםו ילדיק לדיק עבדי לרבים היינו בדעונו שנדע לוומ, אדוכינו, כמו באמר בפסוק 3 מייי דעם הקורה אומנו בנדע אופו, וכן כול פירוב

2) בדעה האלהים וישות ארונינו, פה סמיני את הלוסים ואם

כמו בשסוק 2 ובדווים. וכן שכשו באגרם יעקב אי אי מיש. בצרקה אלהיני ומושיעני ישוע המשדו, לרקו המפרטים מכם בני ממסים

מדפטם. ונזוסר פי גלק משפר בהמה סגורים מחת הרי חשך אלל חרם נהרים הנלעם למד אצלם חבמת סבשוף וכת, ועייכ שעמיק דעלימש בהסעמקם החדשם לפי נגני סוכירם לקצני סרים על דרך סכמנ ביונה (ני זי) לקצני סרים יכוקי. ייסא משירי האועני היוני שהאא מקום בכמק הארץ וכן רובין העהיק בסי היוננים פיים צמעתקי הפרנים. ונקפר חנוך " 12 כנלם סימב מחם הרי ספרץ תר עד יום הורדם לקצבי הרים, לפי סיננים סוכידם למחכשחכום, ומחכמחנום יהוע

גם לרוחות אשר צנושנור (סיינו הינואכים שהווה ציושור כפי דנריו פם) אשר ופנים כל האינה בחבר מכם ללהים בלרך אשו ביתי כה וגוי, ובחברת יטורם פבוק 6 סיימשה יון העלאבים גם כן היה ניתי נה כתיש פמחם בראשונה ני 20 19 ויקרא ביחד עם פסוק ל וגם על הדורות הראשונים לא מפ ויפעור רק אם נה ונו. כי 4) כי לא הם אלהם על הכילאכם אשר המאו תר, זס סכתונ נמשך

ל) אישר משפטם מעולם לא יהמדמדו, לפי הוגים אינוי ותמתאה לשון סוס ולכן לדקן דברי סמפטם מסולם לא יהמדמדו, לפי הוגים אינוי ותמתאה לשון וכן פה סכונה ביומפטם לא המיראה מעולם (שערמיריבט ריאווס) כמון במניא ראיות על זה מתלאסים ודורות קדם ובקיום ועמורה ובר מב אף להסעותקה לא יחמוסמים סום עמיד במקום סום ועצר כדרך לבון הניקראות.

educe corre 4 estables. מודי שקר אשר יכניםו בהוח משהיהות וכנמסס נמומל 5

21) כי אנשי אלהום ונה יולה כי פיכובו פה כיוו לך וכיה ניונים.

אשר נמנא במרגום השכעים אצל פתרון יותף את התלומות מיש. ואס פומר לרע הו צל רע. ועל כן אומר כי הנצוחות אינן כיוו מלומות שקן הינן היץ לפי הפתרון אשר יפתר האדם תלני ועל כן אתר פה תלח פתרון (הואלינהם) כל כחלושות סולכין אתר כפה ואחר השתרון אם שותר האדם למופ אז פא שת כגביאים אך ברוח סקדם, כיוו שסגנואום יצאו ברוח הקוש (פסוק 21), ויכול לסיות עוד שכיון אל ממינה הידוע בין גני ישראל וחית בתלמוד גרכום (ניין מיינ) רצט). והסנים פה לפי רוב התפרבים כי אדם יגלצו אינו יכול לפחור אם חידום 90) אינגה כפי פתרון ארם מלבו, לפי סיונים לינים דוְה (גמטיהמט

סמנו לסמקיים ונותלי ימקיים גייכ כל הנסלר עוד כנוא הממים בפעם בנית כרצתי פסרום ניוננםי הפליחים ג' 21 מ"ם. 19) ודבר הגבואה יוהר קים אחנו ונר, נענור פראינו כי הנרי סגניאים

יגל ממחים סוח על דרך סכמונ (נחחים פי ייג) ועל סר מיני יכדם ודגל עוסם

לפי היונים כי שוא יעבם קן לכל. דבק וינונה באוני פצרום ולהחיב לוחו אין למוכים כי יום הי איננו וויונת בגורם השיי אך מלוי בתבובת בני האדם, כי וודברי י (12) ולההיש אהני פי לם יום כי. אשר עו השמים ימונו מוי פי נקנסו

דברי כלדון במשר כ"ד 24-44 מים. 10) בא יבא דם ה' כננב בלילה פי בחימי יחים יותי יכה ויהם

לינם לבון הנים, ובם לאבר גייב לבון הנים ופיי לישמר של ידי הינים והבר הי ולינו נכון בניני, אך לדעתי הכונה כל הרשעים והלנים שוהבר עליהם בבקורף הקידורה ואונור ועל ידיכם סיים עיי כשמים כנוהם אבוה החבל הקדונום. ועל יריהם אברה הבל ונוי פון הפורום על ידי הונים כי ונים ביונים

השלישי יקוו הננים אל מקום אחד ותראה היצחה ויקרא אלמים ליצשה ארץ ולנוקום כייים קרם יעים ועיב חות פערום על כחרך בקונה ען כונים סינו בינחם יון היי בקדם והאיין קבה מן המים ובהך המים, נצכר סאלסים, כאל לפי סיונים, כי אין נכון פיי המפכשים מנת 30 ביונים שסינים היוה האמנעי והיסוד שינהם הארץ מהוה (מטקון וויטטש) מיי בניאור הירוחם לחיישר, כי אין ראיה בנחורים על זה והכחוד באיני ליים 38 בנקח עיפר ליוולק ורגנים ירבקו לה וורם על סינים הינים למעלם ביום הטליםי להקרה חרץ כי נוקודם היסה קבורה ומכוסה צירה. המחך הינים כי הארץ מודכת (דוגך בעהיט) בנוים גם בכל יימףה הינים הינים והכהרות כק ביומסה בנוים מלומלם. חם באמר ביוניה וולת ל6 בלבון אשכנו דורך כי חורכת בנורם נוקלם אל הקלה (כעון זה ים בציאורי לאפזים די 6 שים) אבל גלבון ענרי לורך לסעמיק ונחך סיים. והשנים סיו ונקרם כנוו שנחוג ברלשיה ברל הלסים את סשמים ואת סארץ והארץ קניה להראות ביום סבליטי. יהבן. כנל. ועל כן הגפון בעיני לפכם כן, וסחרץ קונם יון סונים כיינו נים בניחות בנום נילם מדעהם לרצונם, פיי ססס נל ילעינו נקדום סעונה. בי השמדם

cv 91 cacq.

(20) בדעה אדונגו ונוי, פיי על ידי בסכירו לותו ונודע לקם. 12) נוח להם ונוי, מי בדנרנו זביאור מברים וי 6 מים. ובראבונה ליוחנן

אם פר כאיזון וגוי מיב.

יכורס 10 מים. 16) כי הבהמה האלמה דברה ונוי כניים כסי נתדכר כיב 28 וימחה Ú

(12) ואלה כבחמות הכבלות כחק מבעם הנולדות ונוי כפול כיני כתוכת 11) אשר אף המלאכים הנדולים מהם ונוי. נתכלר כלנרת יסודם כפכוק 9 ניש.

גלאמית פ"ל. and or 14 ero. כה קורא הצרק, לא ניתלא ניוקרא אך ביסוא בקצלה וביים ציותרב רכה

לסיות לפי סזכר כמילגני בם מנמינום כא אל היונים מן מעורב מתנימה ויונית פורי פררים (טויערטע העדירעם), מעורכ מחלמים ויונים שורי שורים (שוערטע געבירגע), ועמים בניחורי לחזון סלרוניים, וסול 钽

L 60 10 % L

לבנה הנוגה ביורה בה על פבוק 2 זה ההפגר לריך להקמיל בעלות על ובר החיים, כי יופה עד כוף פסיק 2 הוא ייאית יווכנה (מורחנטעות) ונה נבנו כל קומיות את אשר דיה מראש ונוי על דבר החים ונוי, לרטמי סמבר נכני חלו

ילותרו בלקן ניסי מסל ולם מסלו קדים מצילוקן. חם לינו נסך כי יוי יון סגוים ילותר אוני מילות בלק ניסי מסל ולם מסלו קדים מצילוקן. חם לינו נסן כי יוי יון סגוים ילותר לכים וחלכים אתר מאוח לכם כנו באותר לכים מנידות ופולום כבל לברותיקם. כי לם הכננה פה כפיי סאופנמים על הוביתים בענין אבר עליו ידנר פה בקמם סהים ינראס וכלוסו עיבינו ותסטוכו ידינו וינפנס נראם כי ליעות הנובית יהיו חוסאים אך הנובית הוא צרק שלניים, כי גדווו יכפו סיופרסים, כי בישור הכמוב כן הוא, את אמר היה ווראם ונוי ואמר מסטו ידינו מריעה לכם ליוען התחברו ונוי (שבוק 3). ובחחתל היווסגר כלה יוחנן לבחר יוה כוח מנפסוק לי פקטר. אם לשר כלינו ומונמני נודינום לכם ונה, וסגן. אשר היה מראש י צעני הנאסמיליזעום) לפר לעודי פולום אל הרועים (ען סיי זי עד סיען חי), כי האים כים לא יחתרו עוד אכום אכלו נבר ועד כי אם אים בעונו יונים ועד וכן ימעים (מים כי), והחשא גן עאם בנה יקלל וכדונים, וכאדון מקן נמבלונו לפוציידים לאיד בכל ידם ובכלה לנו את מובומינו ונה ואם אומדים אכתו שאיכנו חבואים פשום את האלפים לכזג הצכדו אין צנו. וכזה נדמים גייכ דצרי צעל מזוק אוונה ששאל איך אימה כי ישוע האל המשיח הלל צימוח המשיח יסים לדק עולמים וחבלא הבשע נו שהשנה על וצר המיים (מ' יוחן א' 4 מה) והחיים עלו ונחי ווערדים אנתו הנושים מפהד חת לנגנו ונותן לם עז ועלמה לעונד כוד החש ולהבריתו מקדנו ומחדם בקצנו כוח חדם ונכון במצוחר בכמה מקומות בדברי ברים החדשה וגם בנביחים שן. יים שרט לפרש פה שנתבר יומנן אל הגיים קונם שנחים נמצילה הומיח הם וני. ונעניר בהפסיק בניאור הנוסגר שנו לכן הולרך נפסוק 3 נכפול הדפרים המבים מת למכים וחי חך ברוח המביח וחיכני יכול למניום עורי על כן חווכר יוהן אם כאנה שאין צנו חניא נוסטים אנמנו אם נפשוחינו, כי כן כאנת כוח כווכינו לכזב כבייתו וגר כי סגם סאלסים אומר על יווח המשיח (ירמים ליא כיים) ביידם (הניאל פי) והי ימן כוח חדשה ונה ולעח הנולרים עוד חומאים כזי? ולפי הניי קראבונים (הנרים לי 10, יחוקאל ליוי 27 וכרונים), אצל עם כל זה השא לונעם נשאר בנו, סיינו שנהסא בפעל ממש וכמו שאמר בהפסוק 10 ואסנאמר בלא מטאנו 8) אם נאמר שאין בו השא הני, כי ים המעו את נפסומיסס (וניתה

לפי דברי ונעבי הפליחים בם. וכן בשניה לפיוותחום די אי נחופניתו ובתלחתו ועייים בלוקם אי 38 בזה. ובניאורי ליוחנן שם ביאההיו שיש. וכן בספר לותדי הגנילים במחתר חבן בתן פייר שים. כי ומיי כייל מיש) ים חלף שנים בינידים, ום סמשיה לריך למשות מלוכה בינומלים לבוא הינשים פעם בנית הבתיים והארץ ימלופו ונות. ואילם בדבר יוחק בחונו (פי (6-4) פירות, וייקודס זכו המשכה, וסבן. ויובמיני הדברי פמרום במימן זה (4-6בבלטן הבייה. לך הכונה פה באינה ולהחים לותו שים צכח התחורנים להחשהו על צעמה, זכו להיסמה, כי ים להקצייה יעוד עלו בסוף הזמרה לבר לז יהיה מתכרם ינעבי הפניסים לי 7 אשר ינד וגף נראה כי המחים והזיננים לכל דבר מיועדים דרך נוחנו התנונד בנהדרין לייה מיים על פסוק חלי הי דעות חייםנם לח זנו

ב, סבוום נ

(18) ליום העילם, הוא כלשון המשכה שוף חייד ליום בכולו שנת, קראו העולה הגל גשה יום אחד עולייי כי אין שוד ליליה כלל.

Ü,

the colored anatom eacher of the above the amount of the second forces da odina. (cu anara eagiq 12) at of 1702 an escan four africa יען כי נשלחו הוף פיי מעם הכמינה צענור שהם יונעים כי נפלח החחמים

בכל מכסברו לכפול דבריו במשם ביחור, אבל פה בענין האנוח חין בום בינוי כלל, ולדעתי כי פס סדו בתי נוסמלות בלוכת ולת לקע כותב לכי וביו ולקת כבבתי וביו והכותנים ערננו שמנ הנוסחחום 'ניחר. erro cui foel es 2, 7 ictivos that ef direc secre ette der étetta ette de לנחורים. וכן בספוק 13 בסופו הכוסחל הככונה כחנתי אליכה הילוים והוא גם ס כיניי כגלי אל הוושימים כמו מפסוק 18 ואחרי כן לומר נפרם כחבתי לאנות כתנחי לנחורים. והמפרטים נרחקי בכפל דבריו, אף כי דרך מחץ חניד גם בנשורתו גם 12) הגני כותב אליכם הבנים, וגיי פס יכון על המפיחים נכלל מנקרחים

לצום המאוינים, ולכן מקימים באומ. ולוויני סביעם על זה יופני כי ספסך עונכי וסחר כאמתי כבר זורם פיי זורח על

שהונים הואם ביא ישנה וולד אחד כי כנד ונשה אוור ואדגם לרעין ווולד השני היא הדשם בענין מפירם נפשר של החדם, והוא חומכו פה והיא כאתכה גם כו גם ככם פי בכחאותה נפעל יוות גם נוגדים גם נכם ברבים יון סוביקים קיונו יאם נאוח, הניקן, ואונם סאדון הכאם בינעסיו כי גדר האהבה חוא לנוות בעד הביהו, וכן אוני יותן גם פה לכלן גי 16 בזאת הפכלנו לדעת את סאהבה כי הוא נתן את נפעד צעדעו גם הנחנו חידים לתם את נפבותינו צעד החינו. ווה הוא הכונה גם פה היא להצת חרם וכמו שמפרם נפכוק 9, 10. וכבר נחבחר לביחר יחק "ע 34 על ונוי בסטנם באף בנאמה כיר ונמה אמר ואסנת לרעך כעיך אנל וחם לא נדע עד אם חייב האדם ליוסור נפשו בעד חבירו, ורי עקיצא פסק באנים חייך קרומין לקי מדשם כייל עלום יצנה ופה מוכיף ואוינר וצור ננוה הדשם אני כומנו פיי שהעום משר כוא כותנ כיא נולד אחד ושנה ווולד שני חדשה, כי הוציח אשר סוא כותב פה הנתונ שם תנום חדשה אני נותן לכם אשר. מאסנו אים אחי כאשר אשבי אחכם 8) ועיד כעות הדשה אני כוהב לבם, נפסוק 7 לוונד שלינו כופנ עלום

לא רק בכם אך בפעל מנגם. וכן אמכו מכיני ישראל בספרי על פסיק ואסבת אם הי לבידן עשם יחליבה כיו. וכן אימר להין הי 3 כי זאת אהבת אלבים היא אתר נמימר חם מלוחיו. בו נשלמה באבת אהבת אלרים, פיי כמכנס למסונ מת מלכים כי כימ

ů

10) לכחב נשימני, נחנטר פירוםו נפבוק 8 מ"ם.

הנריז בעלמו לחלן בי 6, 9 כל העומה בו לא יחפא תה ולא יוכל לחפוא כי מאלסים נולד, חמלא התשובה בניחורי שם מיש.

האונסיים (וכן להלן כי אי ואם יחבא אים ונה). ואם מבאל אם כן הוא בנות

2 En 2 n

attack in the state of the state of כי נים שיראו את יולכם ונואלם כוא משורש ביברי הביראים (ישעיה נייה 9) ואמר ביום סקשם ליםן לסם עיי יושים וכר, וכן כלמר (ישעים כיצ 8) כי עין בעין יכלו בבוב כי לון תי ובחויה, ועל יסוד זם כובים יוסנן פה כי במגלות נדובי לו וכראים סוא נחינת סעם (דאם לא כן סים לו לומר ונראשו) וראים על אומח נדינה לו. והבינה ספום הנה חלבינו זה קינט לו יותושנו וגוי ופרבו הקינונים (סוף מענית וכן בלו היתרשים) עמיד הקרייה לעבות ניחל ללדיקים ענן עדן והוא יושר ביניהם וכל דרכי עקובא אות זיין הוביף על זה והקצים דוכם להם שעורי חוכם חושה בעמד ואחר מכלה עליו באנבעו בנלמנר ואמר ביום הסום רעה אלהינו זה ונוי. ובאושום כי נכלסו כלשכ כול וה ידוע כי צבשר קנשני אי לפשר לכלות כללכים וכניש כי צ) אך רדענו כי בהגלותו נהוה דומים לו כי נראחו כמו שהוא, כי סמני

ŧ

כותני (וכנוש גם פולום אל הפיליפה מ-21 אשר יתלף את גוף בפנותים לסיום דומה לגוף בנודו וגוי). וכנר אית סמכם (סופא נבפר מניקר הפנינים) אלו ידעמדו

לא ייאני האדם וחי אלא על בניתן כי לונה לו שנסים שוים אליו וידיה לנו נוף

סימיו פת אלו ירעמי את כן כנר הית כמכון והנן.

7

הבופרים כי אם נתכר שה נון הגוים שנתבה אחרי נתמים רבים (פסוק 20) וכנו pour sinds eagly 19 agreet the del ed adaet on mis

(22) המכחש בישוע לאמר כי איננו המשה הר, לין מנתו על היסורים

ישעים סיים אי כום חדי: וגור יען נעשם וגור. וכן נעשר השליחים די 27 יו 99) ואחם לכם המשתה מאת הקדוש, מיי סנינסחסם גרוס הקדם £ တ္

S. THE E. C.

מאוררו פה, ופייר לא כאהג צוולץ כי גפעל (פסוק 18). חלה שני הספורים אות

יכול לסומע. כי להנה האלבים ואסגת אמים קבורים נימד זה ושנו לנאר בכל לים וכן היו בחות כנות בין הנואמשיקער שלנתו זאת ועל זה יונית כי בנוו החושל צורך במעמים מונים אף ונעטה חורת החרום של המטיח כיון הצאמונה לבדה ילדק אינני מאלבים כי המלד ימלבים לה יחסה (פכוק 9) וק זה צפמיו בינניפה נעשי הלדקם כי כל אבר לא יינסה לדיךה איננו מאלהים (פסוק 10). כי בעברו על ועוח וכאסבס יותים אלנו ולכן אינם עושים פרי כלל. כי אים אשר לו נכסי העולם איננו חידה לעני שחין לו. נכסים לימן לתניכו שלו הוא נושע כק נאיוונים לבדם, אבל כמסיר צמם שחינו נותן לעני היא מראה קלקול אמונש ואהצש לאלהים ולכן אינו הי חוסה הוה לכירו והתנדיה לה כנובה יחברה החבים כחים בילום עצמו לנלסים כי למיו יוסר למם וקצן למניו ניוננו ליך מנונה בו להצם ללסים. כי זה כיונן שהאמינה 17. וכפסוק 17 ינגאר תשנים אחר, כי לים אשר לו נכסי הקולם וכוח רוחה את בל העמר בו לא יהשא ובה נמנחר להלן נפסוק 9 מים.
 בני אל יהעה אתכם איש ובה סונת פה להוכיה עד החיודרם בלין

נייר ישקג באיניתו בסי כי נפסוק 12 ונפסוק 17 כניים שם פניאורי ניים. וני דברי פולום בראשונה לקורינתים זי 9 כעין זה.

というなど という

ק סממן, ואינר בפסוק 6 והחובא הינו בחוסה בכצון לגו ובכל דעתו לא כאה התמיח ולא ידשה כי סשותה צתמים אמר זו אין מטא (פסוק 5) גם היא לא ימים ביבם בליום כייל. וכי גלבים ח לי כעק זם. שהתהגו כל ינויסם במסמים (שמיש בפבוק T) ולחוור של ש כזה אינו וחלבים רק והחרכים בשל לבבם ושבים אל ועניהם באלהים, והאלהים ותקבלם, כבן שומחשא לשני חביו (סלבון היושנה ביותי חמנית כ"ג מ"ח). וכזה ישיור חתן פה לנגד החמנים סומיקי מלר מחלכים סיינו בוות לחדם סיסן ונווות צומחיה (פסוק 6) סיינו שקי כק ברוח חלכים. ועל כן בונח חים חים חדם בכל לגצו ולה יחדים כי ישורי אם נפשו והרע לא יגע זו (הי 18) ועם כל זם יקרה להתשיחים החתחים ממאים בנסקם צלרכי העולם והיום נבשלים לשעה קלה שנכנת נהם דות שחות וותפרדום מאלכים לזמן מועם ואינם גדעת בלימה והוכאים באמת, אבל כל המעשם בל הפיא נעסה שלא בנותענס ורצון שלמים וקודמים (מונבעיקנען וווכר מונודבערוענט) עד כיועני שלא נוכל ליוור עליסם שעושים סמצא, והוא כיועני כווו דסונו. וחיקף סיום האים היושיחי לא יחשא כלל וחם יהשא כפיר מחלסים לשולם וחץ לו שקבם בנל, er nich eathe etter mach h. 8, er 1, 2 nied er 81 er in nut en de une ואם חופטים אנמנו ים גנו יולין ישוע והוא כפרה על המחחינו. אלא השנה כי כפסיק 6 כל סטימה עו לח יחשר כל סחשת לח כחשו חף לח ידשי, אין סטים בי 9) כל הנולד מאלחם לא ידמא ונר, ולא ידבל לחמוא ונר, וכן חינכ

14) ישאר במות ממים לסלן סי 16 מה.

אותר ולפניו נשקים אם לנוחינו לשון זכר. וענין ההשקטה מפנש נפסוק שאחר זם כי (פיי לבור פי גיונים באותר בי פנותים תלח 16 ולרך להמפיק ביולח "דחם" כנו שהעתיק לושער) אם לבנו יכשיע חומנו האלהים נעוב והי ואו בא יכשיע חותנו שרי, ועל כן לושר ידידי אם לצנו לל ירשיענו שח (לו צמיחם) לנו צולמים, ויהן. (19) ובואה נדע כי כין האמה אנהנו פיי ען החלכים בסיח סמעם, ימיכ

where c_1 and c_2 and c_3 and c_4 and c_4 and c_4 and c_4 and c_4

מיים. ותפסוקים שלחר זה מנאר דבריו על הסדר נמחלה מנאר דבריו נענין הבריהון

(18) אין אינים במסבה וגוי ואחר כן מבאר ענין ההחנימות למשיה שהוא בענין

does does (early 91---12, reef.

נפכוק 12 שהאנה נמלווה נאסגת אחים ואיורו ליוען היות לנו וגוי הוא בעץ ויאור

יסונב על איירו כי כיווסו כן גם אנמנו בעולם הום סיינו בפואה נשלוים האהבה

אשר (ועם כי פס מי6 פירופו אבר, דאם וויר) נסיה כינו הושים שעונו פאהנה וויכור נפבור בעד העולם כן גם אנמנו באהבה וויכורים נפבעו בעד אהנת אחים, וכיו"ם

היונית לונען היום לנו לג בנווך ציום הדין והם יפכשו ושאם שליוה צנו ההיבה

בייחשבתו, כי חין חדם יודע יום בלבו של חבירו. ינודני פה להכיר את נגיאי האות והשקר והאדם יוכר רק נדנור והודאת פיו ולא 2) בואת חבירו את רוח אלהם כל רוח המורה מה ולם ממר התממן כי

סינפים הגל נגשר (תפבוק 9 יש נורבים ביונית לשר חינו מונה גישוע וצח יחר over onche exp expe at every city of the same seemen serve see כי שוע לא סים צמר מותם רק מנראס לעיפי סרואים כן. וחולם ים סמחיקי נישוע יפורש כי הילה לשלול רעת איזה הן הגנאסטיקער הנקראים נאס דקיקעטען שהאמינו כל רוח המודה בישוע המשיח כי בא כבשר ונת, לפי הסנמקה מוחם

שלונו אה מצוחיו, עי למעלה ? 35 וחנין.

אללם שול מלשה שחים (פרשה בייב נייד). אך להתשיחי הם קלים ונעינוים (ניחי and 08) red the auties entained series doese shown equation remains the de-סרותים חי 15 ע"ש נכילוכנו. ותפכש נפסוק 4 כי כל הנולר נוחח האלהים תנוח 3) ומצוחיו בלחי קשות הנה פיי מחינם כינו למיסחים עול ועבדות, וניקרח

המפכשים שיוחנך כנר כחם כי דם שנולים גניה בעולם. אסונתנו הוא הצחון אשר נצה אה העולם כפיל לפי סיונים,

da outo en ana cuia munt (trate e 11, 71).

שבים המשים וכל ננשר ינם יש לפרם לפי זה שביון על גנלבעיקער לתרים שהוכלו

(4 €) הצדורם אותם פיי סרוקום סרטות מנפסוק לי ופסוק 3 סוטני סוובים.

אשר לא יאפנ אם אשר אשר שא רואם חיכנה יוכל לאהוג אם אנשים אשר היננו רומה מומו, חהו במקרים לאניר גם פה את האלהים לא רמה אים ונעולם. וכדייה

זה, כי סלכנה לה לנהים ולהנה לת רעהו קטונים יחד וכנוו שלות בפבוק 20

12) ואחבתו נשלמה בנו, פיי החהנה לחהנה חת חלסים נמלמה ננו מ"י

10) לא שאחני ארבנו את האלחים פיי ייקורס, ומי לכלן פסוק 19 ייזנין,

לזה הם הצריו לוועלה כ' ה מיע.

rara than to cathe others en. thing the finate of 91-12 and, of an

הוטהער ואחריו נחבך העלימם נהעחקמו. כי מוסו כן גה אנמנו געולם הזה פיים הנופרסים על הנוסים שבפסוק 15, חיים כיני שהוח עות באהכה כן גם אנחנו עונדים באסגה בעולם הזה וניגדן על נייש בפכוק 16 הענה נאהבה וגוי. ויש העידיקו לפי

reduce active and do other (april 18) the dry record one titue titter

נשליים בלבוסינו או לנבנו לא יכשיענו וים לנו לב שמוך ובשוח כי אין אינים באסבה

11) ובואת נשלמה בנו הארבה בריות לנו לב סמוך בוום הרין, פיי לס כלינה

הצריכה לכלן כי B מ"ם וחצין.

כי סמשים המושיע יחרג וחמך כן יקום וחם עממים יחלק שלל (ישמים ניש) חברים יינ זי קרטו רומי וגנר עמחי, וייסינ וייוקרוסו ויספרו עליו וגוי (סס יינ), אם כן מום יבוע וועד כי הוא הנהכת הוא היוושיע בענות ולא כרעת תנהאפרקער הכיצ וסדם סיינו ניום ישוע והות ועיר בסול בן החלמים המשיע, כי בל הגניאים נגחו . סוא הגן האלחים עלם אחד (ונישמחקה החושה שעמיק דעלישע ושלשחן עדות אחת) וכקרים לחשונ הרוח הקדש כי הוא העיקר ועל ידו נדע גם כן את עדות העים והדם על זה. וענין הנים וחדם הוא השנילה צירדן והללינה במיע נפקוק 6. כי ססרלם בירון חים כוח על סירותה שלו וצחחו וון סירון על סחקונים לחיים חושים. כיו שאיר פאול לרותיים ו- 8 כי כל סשבילות הם דיותת הוניתה מיש בניאוכת. כליל לפי היונית. פיז שהניה ונעידים מלם לעדות אחת אל משירה אחת כי שוע כי שלשה המה המעירים הרוח המים והדם ושלשהם לאורי, המה

THE RESERVE AND THE PARTY OF TH

רום הלעת היולא מלת לבי הול יעיד עני. והרוה הוא המעיך כי הרוח הוא האסרד, כמים סחירך נייכ ביומנן מיז 26

מליועלה ירד עלה (על הגן האלסים שנעטם בשר ירם) ונחם צו לחוק ולהאיר אם הוה ועייכ לעין אלי אלי יונף כיויים צניאור פיליפים שם. ולכן יש' בורסים בייב וגרום בינע האנושים ולמלאים גם אושה נרוס אלהים כיקוע, וניוושו בר נוענו הרוס הקדש הרות בכל תלמעלם היוכם אחרי שבילתו ליעני הכן החלבים כי לם הות הקדם השליחים כי 28) עדום האלהים אשר קנה בדועו שלו עיש בניאורטו. וזה כלון יומנן , בנווחו כתיש שם בכיחורי) רלבם דיוום עבד וימלא צונעורוו כבן אדם (בשבע מנוקים) ויביפל כלינו ויכנע מד מיום כלליבה ובוי, ושל כן נמלא גם דברי פולום (וממד גם פה נפקוק 6 שישוע הוא זן האלהים, וגן האלהים הוא זה הגא צווים ונדם היינו שנמצל צניי הידדך וכא גדורו שניהרג על הצליבה האדם ישוע התביה. אצל אל השיליפים כי שהפבים את ענינו (היינו יון שבע האלכות שלו ונשארת רק הידיעה ה בישות בנתינת נפט חדם (פסיכת ביונית) והוח נות על העלינה כמים גם פולום בחכני (14 או) וייםפר שם כי יותן היומנל אייר על ישוע שוי קודם שבילהו שהוא היה לפניו וגר (שם 29—99), וכייים שם נציאורי כי דבר הי האמגמם ראשר משפו ידינו וגוי כי לדעמו גצפורחו הדנר שהוא כן האלהים נהיה לנפר וישכון ונים האים שוע ועייב לעק אלי אלה ליים עוצמבי, וסכם יוחנן בכל הגרש הלים לבטל הדעה הזאח ועייב הקדים נכחם תגרתו לאמר את חבר סיה מראם חבר הבטנו ריסדי דגריהם על התבופר בנוחי גי 16 ייהי כאפר כמצל יבוע ונת. זירא את כוח התחמר זה גני ובוי היה על רוח אלהים שנתם חו עלה אחד שבילהו והתלבם בו (כי נמלודער), יכן ליכדו שבעת נבירן השכין יכן נמום ישוע הבן הללסים מוצי או כי בן החלהים תושיע השולם (שקשער) הוא התלבש בישוע החדם ומם עני ענויים, אלסים יוכדה כיונה וגר והנה קל יון הפניים זה פני ירידי וגרי ופכבו הם כי לן החלחים שנכחופ הקודם, כי כן כל הכחונים הבחים מפסוק 9 עד 13 התדובר רק יכן בן סאלסים. ומכלים מאוורו פה סוא לבלול דעם אדה נגאסטיקער באוורן 6) זה הוא אשר בא במים ובדם ישוע המשיח, יסונג (לפי הזנים) על

> (וכנות ייחון זי (28) שנרסס פס שרולה לפכש מנח סממי שזכו כי הול נוקור חיי ישוע הנשיח כי יוחנן לוונר בכל לגרש כי הנשיח הוא חיי שלם (לוועלה פסוק 11 ופח א 2), וים פרסו שיסונג על האומה שוכר מקודם היינו האלהים האנ,

בלא למוח כמיש נפבוק סקודם. 90) זה הוא האל האטתי וחיי העולם, לונות הכנסים פרסו שיפוננ על

9. כארך עיש. וכן הכונה גם פה שלא יחשא ביעת שליונה, ואם יחשא הוא חשא למות שלינו יכול לחוור בתפובה כלל, וסגן. 18) ידענו כי כל הגולד מאה האלהים לא יהשא היו כתנור ליונונה מי

לין מכפרת על כל המטחים שנעולם וחין קבין חמור לפני המהנה ברם המשיר וכח"ם ממן לונעלה אי 7, 9. וכנו שחון האדון נהפלהו וסלה לנו את הינומינו ונוי וצרשמה) שמושה בעל לנון לנו להשנים את בן האלהים בעפרו זו אחרי שבילמי יריני שקושה עם נפכורן 29 ירווות ברגנו את בן האלהים יוחשב לחול את דם הכונה לפי הכחוב שם י 26 כי אם נחשל נזדון אחרי אשר קבלנו רעה האכח אך הבונה כה המא לינות על פי היוניאר גאורה אל העונים ף 5, 6 כי אלה אבר סטינו דבר אלכים הני ויינעלו יונעל פיננעו ייים ההדם עד למשונה ונוי וניהנאר שם לא יבאר עוד זנים קרבן לכפר על התעא, שאין הכונה חיי שמחשר כאים היושירה מושא אחרי שנילחו אין לו בפרה שור (שמ"ש בניאור שגרים מי 15) ההלא יוחנן אונר לנועלם כי אי ואם יהצה אים ים לנו תליך וברי וסוף כפיה על מצאמינו וגרי, הצריד אשר הוא יוקודם זו וגיו ועל אים צום צונעלי נועל צהי וצווחיקו אווני שנונע מסחמרם עוד לחמוכה וסורו רע וכנוו שנחבאר שם נציאורי, שליע כזה לא יצא לידי תמובה כלל. ועל מעל כזה לועד יוחק פה הן ים העל לעות שחובל להבעים וגא למיאנון שאז אין יישפיקין צירו לעשום חשונה וליחור לאיונסו וללדקיו. ווים שלונד יותן לנענלם בי 14 לים סבר לה יחיב אם אחר יבאר בחום ונה בל אלא סכונס על משא בזרון (לא כנוו לשין ינזיד במלינוד ספך סשובג אלא בזרון לב הבזכא את אחר יבואר בנות ונוי כל הבוכא את אחר כוצת נפם היא נא יתיקינוו בו מיי עולמיים היינו כחשר נשחר בחשח וחינו חויר בחשופה כלו הבל בכחו לששוח השוכה ולביות אותב מוניתו ואמרו ולמבוד למוכ לו, וזה נקרא משא שלה לימים שיטול למזור בחצונה עליו. אכל ממא כעירה בעבים כי אירי העבילה הוא מנו 16 הן יש המא למות ונה כלל גדול נידינו כי התמונה וכחיוונה ביומיה

שנקבנו ערום החלהים. קוח בן החלבוים היה היח שדות החלבים חשר העיד על בנו. וחף כי ביותי בי 16, יים אין כאים (שמיש בפכוק 6) יחולם צממי ייז 6 כאשר ישוע שנמו כהחלף כי זאת היא עדות האלחים אשר העד על בנו. פיי זאם כי יסוע דארם

ופניו סאירו כבוום או העיד כי ממוך העק זה בני ידירי וור ב"ם.

ששחונה בפחן 6, וכן השבילה שנמבל ישוע בירדן (וצה הרום שירד לחרי כן ונלועלה) הנה היא היום על מותו של המושיע, הנה לך ערות כי ישוע הנמצל. הוא המשיע בעלות. והבן. 9) הן נקבל-עדות בני ארם, פי שנקצל בכל שניני משפש ורון קל וחומה

SCL FEEL.

נמך) ועל כן לווער לדוני על יבוע וללטי כל כחלכים סלפ סחון נעלם צו ויחוד עותו. ועומים בניחור חון יחוק גי 14 צום. וכן נםי לוחדי הוביחים פווחיות הכן

כי סחב נענם זו (קולמים הי 15) וסחי אחר עם סאב יעד סענעות (דעק וועדען

חדוני וחלסי, בעבור שסשיג מהשחתר ישוע (שם ייד 9) הרוחה חומי רחה חם החב

העלם הזה אותר זה הוא האל האתתי וחיי שולתים היינו האל והגן כפי שהם צינם אחר הכולל מניסם. וים מפרבים של דרך זה דנרי שומא אל ימוע (יותון כי 29)

אנחנו בננו ישוע העשים נייר גימוחו אם האלשים מלד ענימוחו שהוא ובנו אחו, ועל

אשר הם אהונים באלחים האב פי שיי כוק לַּהְמוֹ. ושמורים לִישוֹעַ

. הששיח פיי שמורים לו להיות קנינו ונקלמו.

4) הנהובים מקדם למשפש הוה כן סול לפי סיונים פת הנומפט בלוות

ימה וכל היעבות בעות באמכם כי באמוכה יצוק אים ולא במעבים, ועליבם כיון ובנהםם במושל אבר קנם וגוי, וחלה כם גם דבר יסודק פה, כי בעשות כב גם פשרום בשניה כי מותי שקר אשר יכנישו (פיי בקסל המשיחים) כמות משהוחות לפלן מפסוק 5 עד 15, ונענין כסונים מקדם עיי ביאורי לכומים חי 29. ההופכים את הבה אלחינו לופה ונוי כי הנכסיקמר נפים יווים כיו אמר

מכחשים בחלסים ובמשיחו וכמיש יוחנן ברחשונה ביי בי בחורך. בהם מקדם לא הועיל להם, יבן יסיה גם לכם מינ. וכן הניא כאיה ינן הינלאבים על דיך זה אף שהיו יושרמי אלהים נדחו ליושפט עולם. 5) כי הושיע הי אה העם תה רשמר אחר כן ונה, סממירם סמר 6) והמלאכים אשר לא שמרו אה משמרהם כיא עום את ובולם וני

וועשם אחר לגותרי הווסופר בספר בראשים בקאר (ף כי). וידאו בכי האלהים אם בנות האים כי מונות הנה ויקחו להם נמים יוכל אשר בתרו, ונקראים שם נשם

נפילים שנפלו יוקוושתן מן השמים (כמו הפיי בפרקי דרייה) ומזנו אה זכולם (כמו מאמר פה ולמון שזנו מורם כי בילונם שזנוהו), כי המלחכים דרכן להתנימה בנבר ולגל עלי לרץ (רמציץ ריים וירל ופרום פער סיכלות פמיץ) וקרם לו קרוב

אין זם נוכיות סשטן ומלאכיו לנגד כי כידוש, כי סם לא מאסרו בכבני אפל

יארכנה לסס נתן הרשות לפעול צלפוח אנשי רשע (ענייש צלוקם די 6) אך פה

היוביחים נחור אחם ונחשים אוחם צלוחד שוא, אכל על כן אנונה אחרם לניתר לא אית זה כי לרץ לקבל את כל אים בסבר פנים ישות וסאול געלוונים. אף עוכדי

הביקוה ונתי פרטו הוופרשים שיבוצג רק על הוומעים שוכר גפסוק 7 שנאים אל

10) כל רבא אליבם ולא יבוא את התורה הואת לא האסמי אותר

ואה היא המצור, פי ללסכה לים לה כמהו (נמכוק הקורס) כי זה כולל כל סוניות.

6) וואת היא האהבה פיי אהנת לנהים כיוו דכריו נכלסונה בלו סי 3.

T) בישוע המשיה כי בא בבשר (לו סבל בנסר) ממיש נכילורי נילפונה

cur ethatica facting h 2 and.

ן) אל הנבידה הבחידה, פי בנפחרה לחי מולם על ממועות ימוע התבים

C1 72 2 cdr.

החורחים אשר קבל חומם גיום וליום חומם והקסלה לא קבלה חומם עייי דיומריפם אל גיום. ומי נכיאור יישמייריק סמיוהם למייער כחון יוהן גי 7 שקביל נשם Erb wedenthis every open is early use leading that Apost. VII 46, כאשר ספר צפסוקים הקירונים, ויש אונדים כי דוננריום הוא הונציא האנרח האת הפניור בלך צעניני האלשות והדוח הוא על לד סיוחר שונ כאשר יצאר צעבויקם סגלים, כן יושיעך סי נכל דבר גם צונעיתך החימיר צענירי גמיות. 12) על דמפרים העודר הבל יגוי. כפי סנכאס דממכיום כזם כים כין 2) כי יישב לך בכל דבר והראה בריא כשוב לנפשך פיי כלשל תמית

> כי כובות כנס ויקחו לומן לנמים וימתו את זמלם ותמרחם מצמחים, ולא כאוינו גם לדברי כס וכן אותר בספר סגוך ייוב 4 כורע לשוותי השונים אשר עזנו את השמים וחת המקום הקדום למולם וישקיתי אה דרכם ננסים. ונכיי בייו 3 מדום

ליחי נק (כמיש פטרוס בראשונה גי 19, 20) שהמנלעו התנאכים ויראו ננות האדם

אחר בעם דוומריום מיש ואולי חוא הכוכר פה.

תמופטים סוא כדרט לפרם המתנים לנורות דעת המלרים כירוע) תנרה ביא אי קימן ומג גני למיה נכ שמחלי ופנשיי שמחי ומחל שירוו ברור לטם, וק נסינום יונמן כלסים ר די הטכם שנימי ומחלל, והוא על פי הנמוב גני בנק יון מוכל קין ועליסם כלונה ויכלו בני כללכים וגר, (חה שפי כשיי בחותם כל מחבלם את הסונים הקרושים לעולם ותמכנו עם הנסים וכן יי ל הסור את מואל ופן לוחו בלשלה וגיי וכדוונה שם. וציוול ביז צי וצל רבי כי ישוננאל שאצ שמכפר על מעשה עות ועותל פרשיי מלחר תגלה שירוו לחרץ בימי נעמה אמוח

医多形形成 经经营的 医动物 医多种性性

3) כי קרובה העה, וכן לסלן פסיי סיב 10 כי קרוב סמיעה, במבאר לסלן

ויכים ורקדק לוווכ ויגל כי יצל האלסים לוומה לעולם וימגלה לוולויניו כאשר הגא 4) מאת חרות ותוח ויבוא היי כיון פה על פירום עם טויים רים והים

מלכות השנונים גם בארץ וכנוו שבמונ ואנור ביום הסוא כנה אלהינו זה קרנו לו וגוי (ישמה - בייז כי) וכן כמינ יולך ישראל כי בקרבך ונוי (לפנים גי פייו), והוא

את האלסים לא ראה אים מעולם הגן היהיד אבר בחיק האג הוא הירינה שהוא

5) ומאח ישוע המשיה העד הנאמן. פיי על דכך סכמונ ניוחק לי 18

ומן שבעה הרוחות, נמנחר לכלן כי 6 מים.

המעיר על מליאה המם. ועל זה יכורן גם הכחוב בתהלים פיים לייה כירה יכון שלם

וער בנוחק כחימן סבים, וביסעים כיים ני די חסרי דוד הנחמנים הן עד נחורים

. בנותי בייד 30 וספרו כל מבפחות הארץ. יש פרשו שישפרו מכאג לב וילילו בנוצור בי אין ינקום לתחונה שור, ואינו נשון כי סונעיין מוכרים יכאם כי ישונג של עם ישראל באונר שם ובפרם כארך משפחת משפחת לכד משפחת צים דוד לצר ונור משפחת צית לתן ונוו משפחת

וספרן עליו ונה סול לפי סכסונ בוכמיס ייב ה וסניפו לליו ונה וספדו ונה וכן

בימלוי ונף משפחת השמני ונף כל המשפחת הנשחרות ונף. ום נרחה בם כונת הנתוף נהבים על המפך הכתובים נחמרו (פסוק 14-11 עד ייג לי) ביים החוף יגן הי נעד יוםג ירובלים ובת וכים גיום כהוא אנקה לסמיניד את כל סגוים הבאים על ירובלים ומפכמי על נית דור ועל יושג ירובלים רום קן ומתנונים ומגיעו אלי לת אשר דקרו ותפרו מליו כינספר על היחיד הוי כיום ההוא יהיה תקור נפחה לפים דור וליוםני

ירופלים למטאת ולנהם ובף "פי אוננה בראות כי להשניה את הנוים הגרים על ירובלים ואולם הסים ונרעה לום בעבור כי בני ישראל רובם לא יאוינו ביושיהם וגואלם ואיך ולנקש מלפניו על לרחם חהו וסניעו אלי ונוי וספרו עליו היינו שינחמו על מעשיחם, וכמו שבנשו גם בהלומוד סוכה נייב אי האי השפירא מאי מנידחיה והשינו, על משיח בן יוסף שנהיר (היה ישוע בן יוסף יונלרים) ולח יהיה מקור נפחח גם להם לחשחם

יבה עליסם ייוםיעם, על כן ישפוך הם"י עליסם דוח חן וחתונים להכיר אח גואלם

כממיר ונה.

בימשלים החושה על הארן החושה כמיש להין ביי כייא ומיי כ"ב מ"ם.

היולרים (שמוח יי כייג) ולא קנו אים מחחחי שלשם יונים עצור החשך. וליע ונשפר מניך י' 4, אבור אם נחאול וחן צאפלה ע"ש.

האפל וכמו שאמר פערום נענים זי 4 ויסגירם נכגלי אפל וגות עיש כי האפל המשתיר שם הוא לסם למוסרות באינם יכולים לזה מתקונם עייד הכחור אלל

שמרם במוסרות עולם באפלה כמיל לפי קונים, והכונה כי השמחות פן

סטטן (מדכם רבה בוף החורה) והוא מלאך המות הוא אחר למודי ביים. וכן

ç

בהביתו את תום כוי וכאו בנות קן כוי ותנתי אתריכן כה ותסם ילאו הנמילים והענקים כזי. ואולם לפי הנודרם רכה הכייל שא וצחאל הם אחרים, ופונאל הוא

שמים ובזהר פ" כלק מסופר סענין בחרך מים. ובפרקי דרי חלימזר פיייך ופריץ נחערנו הענינים כי הוא אתר המתאל וסיעתו הפילים הקר"ה מן המתים בעבור

הקצייה מאצל בכינתך מתרום ירדו שני מלחבים עות ועותל ומתדו בנות חבלות והשחיחו דרכן על החרץ כה ובילקום שוושוני פי בראשיח בשם וודרם אבכיר בחיום

התכול (סם זי כים כיו), וכפיי וקפר שהיוחות פרעות מחלר למחצילו לם בני כה וידישום נחשכה הגקרחים שותרים (ובעו במנוך החל שומיו השתים) ידה ללעד אם בני האדם משפע ותישרים, וכשיה יקפר מון כי השחיים דרכם בנשים גם המה ריקפרו בתמנוקי החדומה עד יים המשמו, ובעונם כח فحرمانهم فإ معما عما زغور وا عدائدت فلا فعماه علامهم البابير جا فعد مدم معمرا المعا

ונראטונה לקורינמים ייא 21 מיש.

13) בסעורות אדבה שלכם ממים נכילור וועקי הפליחים כי 42,

10) ובדברים אשר יביני מהק מבינם וגרי מווים כ' פניכום כי 12 נוס.

19) בעלי נפש, פיי שהולכים אחר הנפש המנשים ולח אחר הרום.

כן שקצר משה ננוסר למיכאל תמת הענמתו מיש.

ניילא ויכוח נייכאל עם סטען על אורוח לקיחה נגונית נעסה, ולפי סגראה לא צאה בם הפגיה בשלינות כי חוכות חזה סים ג"ב אתרי יוותו על גובו שהשמן כלה לקעלו חחה כשותו ותיכאל קבלו מחה כשותו. ובתרגום יוניק כשוף השורם נוצא גם

למענה אי מסלוניקים די 16) בהמוכחו עם השטן וידב אחו על אוחם גוים נוס השם

9) ומיכאל שור המלאבים, (כמיש דניחל ייב מיכחל סבר סגדול ועמים

זר, יכין אל הגלונר (ברחשית יים 5) אים האנשים ונה הוציאם חלינו וגדעה אותם.

וסערים סגיצוחיםן הזנו כנו החלאכים כנוצואר בפסוק 6 פיים. וחלכנה אחר בשר

אשר הננו במורם, יקוננ על סתלמרים בנפסוק 6, סיינו קדום ועותק

וגר אינר יומר כי גך. לא היתה שנתו כלל לפרש הכחו בזכרים ני גי על החושה

סים לך מפם לשון ככמוג ענם עם כאמר כים נהצטין השכו את יכוע הככן כגדול, ונאנוה עם נועטם אחר שהיה בקבלה כל פם. וניודכם כבה ינרים במוף החירה

 והספר סיובנים הנגומן לענדים והוכה וחדן בעיניקסיע מוכה כפיד (ייח) כי הלחבי ה שארילום למקומם ושם הוומו) ומשלל כח עליהם שנם המה יווְתרו כמו השומרם

כוכם הכחוב על פי פשונוו, וכן הכונה גם פה. גם לרץ לדעם גאוניו פה כנה הוא הבליחים אי 11 כי בינו שעלם החדון על הכי הזיחים כן יבא על הר הזיחים עיש. זה הוא הי וגלים בגוים הססוגי ועותו יגליו ניום סהוא על הד הזיחים וגיי, וכנוו שפיבחי נוועהי בניאם שניה וכמו שפנבתי בם מיש, ונקי, יוץ שם ניאר זכריה ניתר ניאור (פסוק ג' זי) זיפא ולנדה, וביוים פאול למויים ייש 36 26 בכל יבראל יוטע ככמונ וכא לניון גואל וגי והיינו

כל עם שעניים יכחשם אימו כל עין גם אלה אשר דקרוסו ומפדו עליו זוף אין הכונה כלומו חותו בבלימות בבוחו כלרך כי בבוחו בחרך ונה שנייעני שרום שיכחו בסור של מחבה מלובן בינוי סקובר דלותניאן כת. 13) אשר שק כסא השמן כי הסופטים הכעים הכנו את הנכינב נענת

במשן אשר הבים אותם, וכבאם סוא כשא השמן ונוקום צים דינם כוא מובג הששן. לתמיפם עדי הנאיון ים ותפרים כי לנטיפם הים נישלף צפרגונום ונהרג עייי שריפה

11) nauen de urq cum nau, caete feet e 41 ano.

לחק כי עם היון ירוו ליבראל לפנים מונות כוי, וסמניה הואת הסנה את הכות. נים בעת הבתירה כחשר בחרו חת נחשי הקבל היו משלינים נחינה חבנים לבנים לבנות אבן לבנה וגרי, וכענין אבן הלבנה ועליה יופחת. שם מצם וגרי הוא ונכל לוקה וכן דרך הדוורים אז לחת להיונלתים אבן ועליו חבוח יולת הקימר השכר הוניני לו. בינתן לסתולם אלו לבכם ועליו שם סדש, אשר לא ידענו איש זילחי העקבל, ובזם (bot) we 1) are is no cons due eq tentimons in both in 21 onite לחוור על כיון (שווח מ"ז ש"ן) דלמנים לישראל יון שרויל בשני יורועל. ונחלמור ישורע לו כי הוא הנבער ייאה כי לעייר בהיכלו לכלה. והוא צוה בינו האדון בעניתו יומה עים הי לחם הצירים להם שתלחרי הצרם הוכלין חותו נמש. וחתרו בות הגדם ועליהם כחנים השנות של האנשים הננחרים, כל אחת סגיא להנותג לונשל הזה בייו אמר מננים ביין ענם לעמיד לכם כנוו שאונרו בעדרבים וסוא רווז על לחם שינים לחבר שני ענינים לנוחמר אחד ונהצטחת היון הגמו תתחבר גם ההנחחה ונחח לו בחיומי וביום, חיונה איצ עייב בחקים שנו שוחקן מן ללדיקים ונחכנום כמיוחם ליונחן בלקה הניקלסיים שנ"ש נפסוק 6 צוכ.
 אצבילנו סן הכן הנגוו, כול נוכל ינליש על מידי סרותנים לשחד לנה

תר וכתנתי עליו ונוף ולה שני החדש. ונישמיה שיים כייו אותר ולעבדיו יקרא (20) כי הניח לאשה לאיבל, הופכבים פלפו כי היום בחילמיכל מבה

כואה באוום שהיהה כביאה לפי דברים ולוודה מדום גדולה כעו הגיקלסיים (פסוק 6, פו) לינוח ולאטל זנסי אלילים. וקדא אומה יומנן היצל על עם אבה אחלה בנוקרא (מ"ל כ"ל כ"ל) שהתעתה את אחלו וישראל. נענדות הכעל וחזנות ונתלונוד (מי כבייר מיא כיוב ליים) ספרו על איזנל בעבותה לאחלה דעות בתי זונות בתרכנות כי.

וצנולכים צי סי כיב עד זנוני איצל אמך וגרי

44) אשר אין להם הלקה החוא, של סחשה שחצל הננילה עת"ם נפסוק

ביו המכלנים שום לכם ליחדים מעוקים וכלמרים, ייישנן קרם לוחם צלמוק מעוקים לא ידעו אה עטוקת השמן ונה כי מננקסטיקקי אמר לאנל הימה מסם

NC, and enacted on to una יוקם בשנש ברול מי לסלן יינ 5 נוס. כאשר קבלתי נם אוני מאת

99) ונחתי לו כתב השחרי, הוא תמל לומן שן המנים המלימים בים נים THE THE

סבלימים ה 6) וסול לינוד את מקות המשיח בספרוה נולד עד כי מלוידיו לא צוורן בחולכים בתורח בלעם ונח, ונמוי"ם בניחור לי קררנתים מי בוה. ועי עוד בפבוק סיה או תברת לכשים לשר מושכו לחרי רבם ותישום ניקולם גר (לכשיוביל (תנבו. שור עליום יחבקי אלילים ויחנות (בם סף פיץ) וכינו שנהאה להלן נשכוק 14, 13 6) כי שונא אתה את פעשי הניקלסים וגר, לונות הכנמיה הקיוונים פרבו כי

9) וארלם נישרי ארוח פיי בטונות הונברת, ועורים בנילור חברם ינוקר אי

עו) הגה עתיך המלשין, פיי השסן כן שחל לפי שיונית וכתו לשלן יהו פ א מלשין ושסן וגח, כי ונושף מרששים שנום ונושר השסן, ששול וננחן מנה להנו כדלונו ועמיש נפסוק 13. הפסוק 9 קרא אם היחודים שם נשם כבבת השקן. ונפי הנקאם סימדים הבישו את ראשי מעם והשופסים לקחם בנושות אים מן

ישרו יהים אן כמי סחים או מטל לותה אן סחלים נותרוש שסותנת. (11) מקבל סכמי כנוי גראשונם לקרינותים מי 24 מיש, משות ימים, התפכשים פכשו רסיים אין קצר.

ומי ה מים.

כי הוושית ינא נתג הפסח, וכן פה וופרם ניום חג הפסח ניום הראשון. (יימדי השליחים כי 7 אי קרינתים ייין 2), והירחבינות חוננר, שים קבלת הכנמים

(10) ביום הארון, נפי פשוטו הוא יום הדאשון שחבנו יום מקומת האיון

30) אלאבי שבע הקהלות ים מפרשים על כחפי וכסני הקפלות כמו בנכחם

18) ואדי מה, פי שנעמימי נות (געווקרדיםן מוים) כייה לפי היונים.

נכפדו כל יושפחות כחרן וניחו אם זן סחדם זמ שם ענני סמנים ונוי מנק לך ביהפפר יסים הקרי חום ביחשו נפונים וחשר מכפפר יכלו ביחשו לחרן גענני המעים, לך הבינה פה וכחבה חומו כל עין כחשר עורנו בשיים פרם כלו לחרך וחז ומפנו

לוחן כל עין, וגם הכלל מכוחר כמחר כיש 80" לו לוח כן האדם באור בשמים

מליו יהת כתו פתמי הניצ, והגן.

ים י) וכן נספרי הנתרים הראשונים נחול לפעונים וולם נגרא עליו (לך נחחה בְּמְבְנְמִים). ודום יובנו דברי פילון האלכסגדרי באמרו על דבר האלהים (הוֹמְגִמָּם) הציצימית ככשלו בזה רבים ודינוו שהוא נגרא לגונדי ונעשה מחלוקת נוה כידוע בקורות

ב ברף ואינו נגרף (געשאפען אובר ניט געטאפען) ומפסו המכס שיימר (וק נענער) שייים שפילון לם הגין שיסמו על נכון אצל האמה הוא כי פילון כון לתני למעלה

ווונדיקי הרפים בכוכפים למולם ועד. orce adar fait eve 31 rem deare (anter ent m) bet eine muge ien והמחלמינים חהיכו נמונד וגם המה יהיו ככוכב השחר וכמו שחמד הניתל (יינ בי)

上生

्रं **1**

せる למעלה אי 20 שהם מלאכי שצע הקהלות ע"ש. 1) אשר לו שבע רוחיה האלחם מחים לכלן כי 6 כזה. ומכנמי סכוכנים

יעקר בתוכחו פי 17 כי האוונה בלי מעשים מחם האל, ועל כן אותר דעתי הו היצשיך שעל ידם נגלה שאחה מתו ואותר בייר נפסוק 2 כי לא ינגאתי בעשיך ידעתי אה מעשיך כי לך שם כאלו אחה הי והגך מה, יכיון למס מהינר

בי המחלמה לבן בקן פינג בילההי שמתם בלורך עיש.

בשלימום ויצינו הוחה, הכל מחכמי הנולדים כבר נשכחה במה הרביבים. ורחי לדעם

כי שמח יותנן ושולום בענין הוֹמְגַמְם לא מסנים נכל דבר אל שיטח פילון והונקובלים.

צישלמים, וכן בעיקרי אטאכאסיום כולר מאז בערם ארץ ומבל הולגו וביון למים מושלי חי על התכנה. והנוקונים נישראל יש להם בקבלה השנה האלבתנדרות

של כעין נגים שנולו ונחחדש וע"ו אונרו נעיקרי ניקיים הנולד ווחביו קודם כל

שפוא כאלל מאלכים ולא כניא ועלמותו עלמות אלכים אך מכר הגילוי לפרנוף שלם

81 לקנות מאחי והב צרוף באש למען תעשיר, הוח מזל ותלינה על האשונה הלרופה זכור העני והנפרון כמיש פסרום לי אי, ויעקג לי 12. ועל דרך

. 18 לקנות מאחי והב צדוף באש למען תעשיר, סוח ממל ומלינה

שחתר זכרים ייג שי ובתנמים כבמון את סוסנ כוא יקכא בשני וגף.

קלוריד, הוא פט שנותנין צעינים לעשותן נהירות והוא נוולא צלשון הושנה

נכיוותם. ועל דרך זה בוועמה"ם אי 15 ע"ע. 4) שמוח מעש פיי ותספר קטן של גני אדם נעצור כי גני סקהלם נספרו

לבושי לבנים, זם דוח על סכחונ (שעים אי 18) אם יהיו חמאיכם

כמנים כמלג ילנים, ונקהלם כי 8 בכל מח יסיו צגיין לננים וגת. אשר בידו מפתח דור הפוחח ואין סוגר וגף סיס ימלילים לקיסה מוצרי

יספיה כ"ני 22 של אליקים, אך פה בינה ואמר מפחח יוד ולא מפחח בים דוך לסורות כי ישוע אינט כעו אליקם שם מעונה צבים דוד כי אם סוא מלך צבים כמו דר בכולמו והוא בעל הבים בעלינו שיושב על ככא דוד אביו ויש לו מפחה דוד כי כול סיורש החמתי, ועי בלדוב יה 14 יבור על לים ולל יפחת. 8) דגה נחתי לפיך שער פתח תף פיכעו סמפכסים חסו גמול מעמיסם

שניתן לפני הקהלה פחה פחיה אצר רביה יכלו זי להחלותה אל הקהלה ואף היסודים יכלו צו כניים נפבוק באחר זה. וזה הוא גמולם יכן כי כה ניצע לך ורכל זאח

שמרה דברי ולא כהסה נממי.

והמלמורי קנורין נמינים.

עם אבוא אליו לסעור עבו והוא עם י, עם ברינים סקדמונים נסם סטורה, ושחרוחים נראשים ונהנים הדו היים.

4) ארנעה ועשרים הוקנים, ים פכחו כי סמס מניי נגי ינוקנ מנים

יוקנים לית השנטים תן נכית החדשה. ועודש להלן כי 4 נזה. ששר וסשליחים של המשיח שרים עשר כמו להלן כיא 12, 12 נכעם יינ השערים יים ממסדות מיים. וים מפרסים ייצ זקנים לייצ סטנטים מן גרית היבנה, וייע

בה ומי לי 14 ועיניו כלנוח לם ועיכ נמשלו כלפדי לש. (5) ורם שבעה רוחות האלהם ממים להלן כי 6 נזה כי סם 200 ä

למסה וכמו שנכשם גם ביונית. ואומר פה שהכנפים "מסביר (הימו כל 6) ולפני הכסא ים וכוכות ונות מניים להלן מיין 2 מה. 8) והן מלאות עינים מסגינ ומלפנים לדקר דברי המפרבים כי מלה מסנים.

מיחלבים לפממים בדם כגלה מלד סגילוי שלו שנחמות לסיות בלנוף! שלם לכחות

מלטו ליש מתנים בפני מלמו ופ"ך שכתו הכינו קור דיוולהו בספר הפרדם על שלם expected fame within sectal and their give reduce earlier and and account

נבכם (ביונים שרמשוןשונקחס, כיים סמלה סרמשון) כיוו בכור במחם. והנכון territai and or near agree actaining grant at actail (an activi) actail

ראשיה בראה האלחים, וק פולום אל סקולמים אי 15 קקו גטר כל

my day county early early editor duly unique

העד הנאכון כתכלה לתעלה לי 6 עים.

11) בה אמר האמן. מי לביחורי למחי סי 18 מן סכחול ציממים מיין

10) דבר סבלנותי פיי סדנר צוניך לסנול עניו סרנה.

ectara era alco to august rece man an

por net and that for anima

() inagricio chango escen publicareno cui quano tra dun un usanti sente como persona con como posicio contra con como como posicio contra con con un un una como como posicio contra con contra contra contra contra con contra cont שם כנוא מלו כנילוי כמים הפרום של הפפירום שנחחיםו בנילוין מחין ליש להיום מהח מה חלל ochti erc tauno

上上上

منظام مدده. اجاهبه مذ هم عطمه دعمام 6 حد مصدم منظم مدده دد فه הכנפים מלאות עינים. erticion in operation of the fection out also center leaving at sear of שנמם התלחנים השניחים אל כל החרץ והנוה משומשים בכל החרץ לכחום מם ישידו ed 42 by at they what a state are seen where to read so town and the בכ, כנוו שים אל כאב כי יוא והאנ אחד כם. ועליו אנור זכרים וועמני אח עון

דיה והוה ויבא, ממים נסיי לי 4 נזכ.

משפר שנעה סיה קדום געיני הקדמונים וכל דנר שנקדוםה חשנו לשנעה. ועוד אלל בלעם בתדבר כיין נתלא בנה לי בום שבעם מובשת וסכן לי בום שנעה פרים חתום בשבעה החמוה, פיומנן נמלא על כמס ענינים מלמון מצעה כי

Ľ

זגר וסיינו אנשים נוכל משפחה ועל האנשים האלה אנור וחמש איחם. וים גורסים

10) והעש אותם נור יסונג על לעכו וביתך קנים לללהים תכל משפחה

וממם לותנו.

בלחים תם וב"ה כי התלתינים בתבים יותנים זה.

סלרך ניום לחד יום שנסרג התפיח בירוע, ורמיי כי על הכמונ הזה גל דעמה

מל סרכוי. והכונה שים לו כח מנום ורנ. מליסם. והנה ירוע בנוקרא כי סקרן אגל הצהמוח נוורה על הכח והחוחק והוא משל חמידי צמקרא כל הכיח והמנושלה, ויטול להיוח כי ירמוז עם השצע קרנים על סכחות סאלסיים בחלקן סקדתונים לפנעם סוגים סולים (תרונרי התקונלים נקראים שבעם ימי הצרץ כה). וים לאמר גיר שסוא רק נאמר על דרך שנע ושנעה נמקרא ולו שבע קרנים ושבעה עינים אשר הם שבעה רוחות וגף. ימכן בסבנע קרנים וחרים על ענין למר ולל על כשנעם כוחום לך כשנעם עינים זכן

סמשים הנקרם לחם מזרע זרונגל שחוח חנן מחבו הנוכים והימה לרחש פנה (נוח בדניאל על מיכאל (יי ייג) אחד סבורים סראבונים ויסודה הפליח באברתי קראר שר החלפרים) ומלכי פרם וותי על ישור החיווכה הוחת שנוולה בדם לפרשמפשה מחקקם ערם מלכוחל דליעל כמין מלכוחל דרקיעל והיו לסה נייר בצעת ברי פרם ומדי כחי פני המלך היושנים כחשונה נחלמת (חסתר אי יייד), ולפי המסופר בספרי יווי שולם הם היו נקצאים אנלם בשם עיני הוולך כי היו יווונים להגים על כל פדרי הערינה. וכן היו ברים נמם אני העלך החיונים למחוע כל השענות והנקשות, ובזוכה נקראו מלאכים כאלם נמם מארי דעייכין, מארי דאדונין. חכרים עם נכא כי הארץ ההיא ציום אחד. וכל הדברים האלה יובנו לפי האוונה הקדנוניה שים שבנות שרי מעלה הראשונים על כל שרי לנאות וסמה יושנים ראשונה נמלכות (כמו שנוונא שורות על בנעם עיני כי התבועים בכל סלרן. וכן אוור שם גי מי כי כנני מנים אם עברי למח כי סכם החבן והג על חבן חחם שכעה עינים הוי ונשחי חם ערן ביד ארוצגל שנעם אלה עיני כי סמה משומסים בכל סארץ,. וכפי כגראה מפעם סכמות סים ציד זרונגל אבן גדיל בל סבונים שסים לו שבע נוונים ואור סברא רי 5 שם על הקציה הלב צעניוו שהם לפני כבחו. יוק ניאן ביי חי 2 ורן ים בתנחומה סוף פיי סולחם ובהצוח דרכי נסן פליי שנעה מחום משתבוח לפני כבה סכבור מיש. ונזכרים די יי כלמר כי מי כז ליום קמנום ובמפו וכלו לם לכן סבריל וכן למעלה ג' 6י על סגנשית, ונסף 4י 4 ויון שצעם סרוחום אשר לפני כשלו וכן ושבעה עינים אשר דם שבעה רוחות האלחים השלוחים אל כל הארץ

P. (4) החותות הוא המשיח. אך הכונה פה על מלאך אחר, ובדניאל ביו ייו, כי נמלא נוך ונלאך אחד שאימר לו שעושה מלחינה עם שר מלכוח פרם ואני ויצא פיי ביונא מך העלהונה בועלה וגר ויגלהך וויכאל שר ישראל הוא בחר אוחי בועלהותו ביש, ואולי גם פה הכונה עליו ולכן אותר וילא כתנלת. קשת צירו הוא קשת נצורים (מיא צי). התשיח בעליוו כווו להלן י"בי 11, אכל פה אין ככון לפכש כן כי השה הפוחח את 3) ואביט והנה סום לבן והרוכב עליו קשה בידו וני ים פרסו על

racat is ware ord ware extent we"a er 01 ere. 4) והוא אדום, סימן למיליה דם והכנ כב לים בליחי.

(פשמות 6) ולקי ויחזרים צידו להירות ביאכלו הלחם נווביןל והוא קללה כנו שנוצא צמורה בין הקנלות (ויקרף כין 26) והשינו לחונה בעשקל וחבותה ולה שבנה וכדומם. ומי ליכה מיי די 8 9. ומיי כי 10 וכדומה. 6) פום שחור וגרי, השמרות בינון על במרות הפנים מפני זלעפות רעד

סיוות הפנים יווריקים, וכיחים גם נתלמוד כייז כיין ציינ על עלהן המות בשזורם השפה למוך פיו כל הגופם מוננה מם מוננה מברום מוננה פניו מוייקום כת. 8) סום ירקרק והרובב עליו שמו המה, סיכקן סוף כיון המום כי פיי

כשמיהן של לדיקים גנחום מקם ככל הכנור מיש. ולדעה הנכים החשם היו הלדיקים היסנים עון עדן של יושה וכן לדעת הנוקולים כווים בלוקם בייז 23 עיש. ישראל סוא כי ישמות הלדיקים הנהננים כם קדנות על המוצח צל ונעלה נוקום של משנה, כמיש בתלמור יונמות ק". שים ומיכשל מקרוב עליו קרבן ופ" בחיפפום שאייר באנרה על הענרים פיי מי על הווביה) ועל כן אוער פה שהם נכחים ווחרה ליחנם בל מעלם. ועל כשמום כלדיקים המסים בנויםם עלמן אמרו בתימור שנם קר"ב נשתומיהן של גדיקים -- וכן הוא בעדכם תנחומה בעדבר פייצ ניש (והוא על דרך 9) וארא מיהדה למובה את נפשוה השבחים ונה, כי למונת נני

The rate of the character of the second TI or ed. 12) ויקרר השמש הני הירה נהפך לדם הני סום כתי מנוחם יחל בי 11) שמלה לבנה מי לסלן זי 14 ומניים נסיי ני 4 נום. 156 Q1

THE PARTY OF THE P

תן סגרם יהיו עלי מתפה לעת הישועה (פסוק 10) אצל מכל שנני בני שראל מספר החשמים קני"ד אלף (פכוק 4), לירך המספר הזה כחד בדול ונתנלה לי 9) והנה המון רב אשר לא יוכל איש למנותו מכל הנים ונה, כי החוויים

Barbara Carlos

עוד יומר כי הסשנון כלובן בתעון לוי וגוי ידוע לבה בי רב תיבוכלל ומחרי בן בא מלנייד כיועם יון סגרים ויולא את הנחקר צענור הגרים ולא הפנה כפדרם גם פעה ועל כן נכחם לדעמד כי פה נפל כיעות בקפר ובניקום מנכה כייל דן. וכפי הנרחה כי יומנן כמג לפנט יהידה ממוננים ייב אלף לפצט כחובן ייב אלף והקדים יהודה אל קאוק צענור שהתשים הוא תונה (כעין זה ברהיא בי, ני מיש בתפכשים) ואחר זה חשל לאונן שהוא בכור השביים וכתו בעצ פרינו כנוו צעוברים ,וכח" ולא חשב נוים מין דן ידין שנו כלחד שנסי ישראל ויחוקלל נויק ליינ השנ שנה דן לחד ושער יופף אחד כי יופף כולל אפרים ומנשם (שמוח כ"ח יי) ואך לנחלה נחלק. פיהו כי נראס בכל המפר בקאות גדלה בנתבי הקדם עד להפלית. וייה ביאונרו אים מפרשים כי לא מפנ דן בגינע בין באר השנטים בענור ממאו באלילים והניאו יחים כי גדברי הימים אי לא השב יקום דן, וזה אינו ראים בנל כי לא השב שם גם יחום זפולון, כי שורה בספרו דברי הימים לם כחב אך לשר הכה בתולוח ישניח ואלה כלל כי נהכר מביניסם ואין מי למלא אומם. גם כלא יעקב אמר גברכחו (ראשים ובעל הוק אעונה פער פיו רחרף כי יוחנן לא ידע מנין הצנכים כוי והנל יפלה יוסף וגיי. המפרטים נדחקי מאד שחשל מנשה ויוסף. גם דל! על שנט דן ולא הניחו. לספר אחד, ועל כן אצלו כיום ענינים מסוררים זה אהר זה ואין לסם שייבות 5) לשבש יהרה חתומים וגר ונפסוק 6 לבנט מנסס וגר ונפסוק 8 לפנס

4) קטיד אלף וגרי, מעם מספר סום עי לכלן נפסוק 9.

בה האלהים ובם אציו מיים. שהמלאך עם החומנת מה עליהם להמחין עוד מעד עד כי ענדי הייחחיו על מלחום. הארץ וסעץ והים על כן עלכד לח הרוחות למען לא החור רוח לא צארץ ולא בים ולא בכל שן, והכננה שבני אדם יושבי הארך ינווחו ומחסרון כוח חיים באפיהה. וכן כים יכיה ליניקמה ויבאם והחיים אפר צו ינווחו וכן כל הען יינם ויפחת, אך בים ולא בכל עין, ובפסוק 2 יחתר מליסם לפר כחן להם לחבל החרץ והים כי הארץ הולנת גם העץ. ונפתוק 3 אינר עוד הפעם נפרע אל מתכלו את הארץ ואת הים ואם העץ, ומעתם יוכן למה עלכו אם חכבע כוחות החרץ בעכור עליהם להחחים 2) הותמת אלדים דים לפלן ייד לי נכלס כי על המומנת היה כחונ בם ויעצרו את אדבע רוחוה הארץ אשר לא השוב רוח לא בארץ ולא

סיי ייג פסוק 6 נתכלר הסעם כלורך מים. משנפחח שחוחם הששי לא נחקיים עוד כי יום הי עוד לא כל עד הכה, ולהין הגדול. ודע כי כל הדברים שכנא יומנן עד סכה כלם נחקיימו אצל מה שאויה

שהוכל בילקום פי בכלסים שהוכירו שני בכים היות והיים עיש

הינלים פיי וכן פווהר פי צלק בונילורים רצים נלסרו מחז הרי יהן עם לצורהם שלהם, ואף לדכרי המלמוד כי שא וצאל הם הראשים, ואולם נזכר ביהרש אבכר יכון פה עליםה, ווים באיור. פה ארגעה הוצלאים עם לבאוחיהם כי אדגעה כם הראבים השומרים, ופכשיו נניאור כי פשרום כי 4 שהווה נהרי שויערעם על נהר פרה ואולי

סרומיים עד כלותם. 14 האסורים על הנהר הכדול נהר סרה, פי לוועלה ניניה יהדה ווספר

19) אוי אחר הלף הלך ואוי שני וישלישי באים אהריו, כנוג שלכה קולות פופר שלשת הולאמים באור עלידים ג' פעונים לה (לונעלה תי 13). והאוי הברי (20—13). ואחרי כן בנפילה עביריה סעיר סגדולה ונף אז הזור הבכי שילף הימ סלרם השנית נווותם (ייים 13 14). והשליםי היא הגים האחרונה בקול שופר השנינו מחמיל בסחרת חרצעה היציחכים חחרי קיל שופר השםי וניימים שלישיה בני חים היא נכמנה ומחנה בקירה סארן (ייי 17) ונסבע וומה האסרונה (ביי ב"א וביי) וכיתים בבילור אל 18 בום. כי הלרים האלה הן על הרסטים ולחיני ה' ויולכה

דעה סיסוריס, וסגן.

מפקירת, ועל כן פכסו אם בס אלידי היונים אפולידון שהוא שם יולאך התהום היינונה של האברון כי בני יבראל והנולרים אחריהם עשו את אלהי העונים לראשי הרוחום סבעות והתרים. ורלים: בכדני מכוילנלר לי מלרן משקברקל שתים עם קרלום לנ אל ספרן (טיישט) צבם יחוחי, וגרך לחקור צום חולי צה להם הנעם הואם לערות 11) ושבו אברון בעבריה ואפיליון ביוניה, כי לוכון תכנוו הביכים

מקום מותנ כרוחות כרשות והברים כננו לוקם חי 31 ברוח אל כתשום. ועומים בבילור כומיים יי 7 בזה.

1) שפתה באר הההום, הזהום לדעם מקדמונים תהת סארן או זבמן הארן

ស្

כי המרועה קרם.

אות בן הארם יניאה בשנים ונגי ימראל יחזרו נתבוכה להכיר את נואלם ויבפרו את עלי מנין ואו כל יבראל יוסע. אכל התמי כוא בערך להיוח מליו על יוסעה אלה להנות התרונה הנם ויוכל הובית להתנות ולהציג שמע וניעקה. (49 this strain of the second הסחרוור (אחר מחמשים) סיא קמ"ד אלף וכלל גדול אמר שולום לרומיים י"א 16 הביתות, כי בני שכחלי סד או נעת החרבן בנע עיליאן ושתי עאות חלף. והנה צמשיח והתרונה קרושה גם העושה תחקדם וכל ישראל יושע ככתונ ובא לליון גואל יהשיר פשע יויעקר (שם פעוק 26), כיינו ניוז שנחצאר לוועלה צניאור אי 7 כי מקודם קניד אלף להיום התרונה קדם ויוכל המשיח להתנלות ולהשיפ ששע נועקב. ועניים בים י"כ בכילור רונוים יייל 20 ולכלן ייג 5 בלורך. ונים כבין ג"כ כי נפס יואם פערונה קדם גם סעמם קרושה כנווה, היעו אם יהים נעפר קח"ד אלף מאוינים נימות אלף והחרונה כיתה ייני אלף, ולכן לא נפקר ניהם אים (ניותנו בייא 49)

ik. . p

FILL SELL

כנון בשונע כן כלה, ומי להלן כייב 8 כעדן זה. בבונע ונקפר הפרשים הוסיף לוונר 17) ובן ראיהי במראה את הסוסים ורוכביהם מכן גם כן רצה אם כבובים ורוכניםם כייבו וגרי, בעכור שאתר כפסוק 16 נראם כי גם מזרות ימראל והנהנים נמארו מלורם כי ירוע אמר להיכל אכל מועד סים אכור לאים ניכנם להחפלל רק החפללו בעזרום, ומה נרלה שגם העזרות הם נכלל החיכל בזכר בם. וכן מבונע צעזרא ני כי העזרות בכלל ההיכל וכן נכחם ביוגילם " ע"ח בדברי כי חלישור כססיו בוכין בהיכל כוי יהוא

מל סהרג הרב בחורבן ירושלים, כי עם חדצר מן אורני הי מוכדי האלילים, ופר יבראל ביירים ההם לא ענדו אלילים ושמית האלילים נבדתו מפיהם בירוע. ממצשה יריהם מהשתחת הר, יחה כלים מליך נכון גפי המפכמים התפות האלם 92) וישאר בני אדם אשר לא כיהו במנפות האלה בכל ואה לא שבו

ירן ביים מיים מיין מיין מיים וונס במולח בדברי כחרון (מסי כיד 2 ולוקם כיח 6)

באשר הראו לו חלומידיו בניני הנוקדש וישן ישוע ויאמר לא השאר שה אהן על אבן

אסר לא ההרבי, דנריו יפוננו על צריני הנוקדם שהושיף הורוצום להפחרה ובנה

ימדום וונםי מניר והם כולם נמרבו שהנוס בכלל החלר שזכר פה ועל כן שושיף ואמד ואם לשכות ונגינים שונים סדו נחלר סנוקום וסביב לעזרת ישראל והשהנים כנוצואר נוושי

הפלר חצר מחץ נהיכל ומי לח ידע חבר החלר מחץ לסיכל חץ כשים הוביף לחיר

אבר וומון לסיכל היינו כל הנגינים וכל הלשכוח הן בכלל החלר ונסנו לגוים וגר) והנצואה הזאת נתקייות באונת כי ההיכל לא כחרב ציני ביובובי, ואך אחרי כן ציני ארראטם נחרב הסיכל פ"י בר ווונטלתו מרנקרופום (טיחרובי רופווי אבר הים ציב באלכבכיריא פקיר הינדינה ואמ"ב צא לא"י) היובופר ציובי מעניה כ"ע ע"א כמחרם

מרנפרופום את ההימל כר וכן בירופלור הענית פ"ר ה"ה ובאיכה רבה פ"א. וכן נוולם בנוכום כיוד עייב שרבי עקובל וחביריו סגיעו להר הלופים וכר וחמרי כן ראו שועל שילם יננים קדשי סקושים כר וכן נירושלמי מבדה פ"צ מ"ל לניכע זן לנורם

מגר לפני קום הקושים כוי. ונוז יוהן גם כן בניולא נפסחים ג' מ"ב בניני רי רי יסודה בן במירא הקרינו שבמים בירושלים והנה בחימת הפבת הוא רק בעזרה

בניים בתבנים פי ליזהו ניקורון לך המזרס נמלרה בניצ. ולכן ננונל וחולדום הננסים המשיחות (קרבשן איטיבטע) כי מלחירי יוחק הצליה היו מקריבון את הפפח בייר

ניבן כיו כי נבקרר נעלנוער וניונומאל נכברו "לור ונוסיבטע דבר קריטורבען

קרבע) חייב קאביטל 8 בזה. והרוענ"ם כחב בסלבות נית הבקירה פ"ו הייו אף על

פי שמתקום היום מרכ בשנומניו חייב אדם צוויראו בינו שהים נוהו בבנינו לא יכנב אלא לניקים שמוחר נהכנים לשם ולא ישב בעורה ולא יקל ראשו נגד שנור המזכק וכוי.

ענדי בחים פורקום זי 12 מ"ם. ובמ"ם דיבשערניק פניחור ודיער פה. המלום עלי חרן לת הגשם בקולו החוק והוא שאותי גם בחשלים כ"ש ני קול כי על המים אל הכצור הרשים וגדי וחושב שם שנשה קלוח, ועל כן האנינו התבנים סי לעשות נפלחתו בארץ, ועל זה אותר שה בהא הירועה שצעת הרעונים. בוד האלבים כנראם להלן יית 15 מ"ם. כי מלח שא ציורות פה הות שיד לבון לשלג יאור הוא ארץ ונשם וגוי כי האורעו בינוי קרם כי הרעם טוא הגם פי הי הקרמונים כי הרעם יהתלק לשצעה רעמים הינו קולות נפרדים מיולאים מהגה פי מפורם באותו שמעו שנות ברונז קולו והגה מפדו ילה וגרי ירעם אל בקולו וגיי כי אך בימי קול המלאך השביעי בעסדו לתקע ונשלם וגוי פיי מו פלם 3) ובקראו רברו שבעת הדעמים בקולותיהם ונוי, נחיונ ליי ני – וי מחה

ליומנן נתנו סכם לעוד אם ססיכל וגוי שיבאר ע"י זם ולא יחיב. ואת המשתהוים בל, פיי נהיכל. וכפי הניחה אבר גם הינה יבוחר נחיים, ויכול להיות בהם אלה בכם לכעה (מי 4 אשר אין לכם הומם אלכים מ"ש). קיי"ר אלף החהומים לבינים עשר השנשים בקר זי, וכמו שכשארו מן הארבה שלא הנע ואת המובח, כול מזנח כמינון מזנח סקרננום, כי ספנימי מקכל מזנח הזכ לנה והוא במשה, יכווח אל ונינה כאלכים על ונסס רבינו, וסיינו עבם

מי לווענה חי, 3. ורמפו אה העיר הקרושה ונוי ופכלל סעיר גם סמלר בכלל, מודכי יומנן פס נכאם תפורם שיפונג על חורבן ירושלים וניח התקדש ע"א הרוחיים וינגל כי ההיכל יבאר ולא יחדנ וכן כמוצח (פסוק אי). כי כן סים מיועד לסיות לפי סגניאים ולא נחקים כמ"ם לכלן בניאור יינ 6 ע"ם כאורך. ונומה שאמר ואם המשתחים כו (נסיבל) 2) והחצר אשר מהוץ להיכל, אותה נמיש ואל תמדנה כי נתנה לגוים

> והלשנום שכם כן החל ולנגים גם הרם אל יצור כנו האלי ההלונה שחא כי הרים ששיך לחניר ומנה לנוים בהל. ואלם דעליעם נשנמקהו האתיונה לא הכוא כלל המסה חה כי היה בינית מן *) וום מפה לתר וההלר הפניחים של ההיכל לוחה נעוש ונה והכונה לפי זה שמל הבניסם

בנתולם אליסו ניותק המשכל (לוקם לי 17), ועל כן אתר פספוק פֿי. 6 כי יש לסס סכת של נושם ואליסו נוש. ומי צומר י"ז 3 והים נכאה אליסם ובה ואליסו וותי החלסים יודע. יונים אלף וותאחים ובשים כם נויני חדה סכילי.

כי התלאך ירכר סגיד כלבון בולח צינקרא כידום. ולפי היונים ים פה הי הדועה

ורשםו את העיר הקרושה ארבעה ושנים הרשים, נתכחר להלן ייג 6 מ"ס. 8) ינחרי לשני עדי, פי שחק לכם להתנשות ונגחו, ומיש התלאך ונחדי ואתן לפר העדים פלי, ופרפו התפרסים שאלי יצאו רתגלו תפה דיליהו, על דרך

בנושים לקבל שברם אן חדים בנושפט וכנו"ש לכלן כ' 4 THE SE והימפט נק ניים וטים

בסף ייין סול לזמן לפר עם הפורבן הגרינו כה נפסוק לי ועם עדות העדים על זמן (פי 3). והפים העולה מן המהום מהיו לוחם היל הפים המוכה מהיו ו"ב בבוף בייון י"ד וביי נ"ד גענט ייבוה האמרונות ונהן נבנם זעם אלהים (בם 3). אך שתפבוק פה נחודן אתר אבר הוא חבלום להנאתר בכף ייא ען הלרם הסנים (מפסוק 7 עד 14) לכאר דברים אשר נקרו ויאסיו עווה, כי בריחם האשם הארבנה על מינ חדם נכוי יינ וההיה אשר ינאה להלמם עם הקרובים מיצ חדם ז. הלהשחות את מישחותי הארץ. לגלה הנוים החיים הכשמים, וממלום זה על הלחשות את מישחותי הארץ. לגלה הנוים המיים הכשמים (בם מיז

וביי י"ז וכלסר יפולר בס כלרך.

אשה אשר השמש לבושה ער כול מ"ד סונלינה נחלר לה כוכת יברל!

במה לדם סובים כי לה סיל נוקור סלור וכנוים יסעים (פי, לי בי) קייני לורי כי כל לוכך ובטר כי עליך זכק גור וסלכו גוים לאוכך גור, ובסי ב"ל כוח כי עלי ישן משם כי חומי ונגי שהוא של המשים כמיש בלוקם די 18. וכן אמר להלן כיא 32 הפעיר איננס לריכה לאור הצוום ונות, וכנוו גם יבעיה שם (מי "יש) לא יהיה

לך שדר כשונב ונות.

9) והיא הרה ללדה, לה הימים מיו שינהר נפסוק 6 מיש. והועק בהבלה,

ונה יסיו מהך ככלתי יקומון ונה ע"ב ועמ"ב בכיאור אפסיים כי 14 כום. ירמח על כלחת צישעים כיו י"ו י"ש כנוו סרם חקריב לנדת מחיל חושק בתניה 3) הנין כדול, כפי כיונים דיקון גדול, ולסון דרקון ידום נווסנה צ"ו פי כל

כלנוים לוכת דכקו, והוא נין נחב, וכנים נותניוים גם מלת מנין בינקבא על הדכקון פרעם מגן מנרים הרוכן בתוך יאוריו (כי במס ובנון אחד סוא) ושם נראה כי הוא על בירך הכחוב (מהלים ל"א, "צ) על בחל ופחן מדרוך מריוום כפיר ומיון. שמרון כחי בסקלם למלח ופתן. ואולם נומא במקרא תרון על הדו הגוול בצווים כמו גפי ברחשים התינים הגדולים והם ווחושישב גל"ח. וניחוקאל (כ"ש 3) מנוח תנין כל

הנקרה קרחקחועל בנסרי מנרים שכוח נקרח נחיוב נשם לייתן. וכתים שם) והתנן הוא השבון כתים להלן נפסוק 9. גם הוא היוניא אם אובלה אדום כאש, לרוח על יירלה הגם כי המכין רולם הול יירלם (יומנן מי 44

School as ofte. שבעה ראשים ובף, נמכלה לכלן בסיר ייני וסיר ייני מים.

ויין המנכים ותייוסם, ועד של כלנא הגדול וגר והושל צוה סוף כנכאה בם שישפיל לחוחת רבות עם ערי יועלה צלסם (כמו יבעיה כ"ד. 21) ועי עם פדראל מיי "אל 4) שלישיה הנוכבים, דונה לנפוסה דנילל -פי יו וחפל סרלה ען הלפל

ואליסו, והנס ידוע הואמר פנחב זם אליהו שסים כהן וונשם הים הוגלן כת"ש ויהי בישורון מלך (דכרים ל"ג) וווה שאתר שתי התורות האוי להעמיק עני לנמחת בנו נשנק (זרונגל רשוע כן יסולדק), ופה אותר זה יותן על ספר עדים שלם משה מל הכמונ גוברים די שראה מנורה אחם עדי ושנים זימים עליה עדי ומפרם שם ענין סבני זימים אפר ביד בני נממרות הזכב וגו' אלם פני בני הינהר העותדים על אדון כל סארץ ופיכם הנופבשים שהמנירם, רומוז על עם ישראל (כמו למעלה אי 20 שנע מנורום, שנע קהלום) והשני בני הילהר כם המלך והכה"ג המשחים 4) אלה הם שני הייתים ושתי המנחוה העומרות לפני אלדי הארץ, יכנה

בלופי לפזיכו כמלך מ"ב. אש יוצאה מפירם ואכלה את אייבדם, כממפי לליסו (יויד לי) מס

סנס ימי נכולתם סם ג' בנים ומחלה (פסוק 8) וידמוז על מעמס אליסו אמר ענר היז ייייה הדייה רחי הידיה כחי הלדו לוס די 20 וימקג כי 17 מל ומשר שלם שנים וששה חושים כפי דברי החדון לוקם די 25 ויכקב הי וממ"ם שם נבילורי. 6) ולהם יש לאל דם לעצר את השמים ולא יהיה משר ביני נבואהם,

במלרים כפי המקופר בסורה. רשלמו על המים להפכם לרם ועל הארץ ונוי יכינח למעסה מסה כנינו

י"ג וביי ייז והיה מלכוח כומי מיש. ד) הדיה העילה מן החהום וגיי ניאור סמים הואם ומעשים הוא להגן נביי

שקראם ישנים אי בתעו דבר הי קליני סדם ונוי. וכן סוא כינו הנרים בנאח ישראל בפסוק 4) וסמיר מסים לרוניים או מפקטן קרוטמה נוונכה כי במבור היהדים הכופרים לא מקרא עיר הקדם. וע"כ נקראת צעשל כפי הרוח צמם בדום ותנרים וכמו העיר הקדוםה כינו בפבוק 21 כי אחרי הרצת העדים עריד הנואויכים (עמים של הגניחים הגייל) התפכשים פרשו שימונג פה על העיר ירושלים ולח חנור פה 8) ברתב העיר הגדולה אשר שם נצלב גם אדוננו (מיל לדוניהם פי

נפכוק 9 וחבן. 10) וושבי הארץ הוי, פי סיסדים סטפרים נמשיח לנוומם סגוים שוכר

יכול לסיות לסורות הסיפך גן יוני אליהו שהשאיר הקנ"ה שנעת אלפים אשר לא ברעו לבענ (עי רווריים ייק 4) אבל בלרם כזו העמידה לך צנעח אלפים יהרגו והצפארים יתנו כנוד לאלהי השונים ויבונו אל הוושים. 13) ושבעה אלמים שנאה בני אדם (פיי נכי לכני כם) נכרנו נכעם

81 "d. rcf ta" or 21 ""d. 14) והאוי שלישי מהרה יבא כול ממהל. נסוף פינן ייד כמים נפסוק

סאלסים. ועת למשים שנתים ולתת שכר ונוי, ואף כי כת משפר הותים סכלני יהיה לחר אלף ענים. חולם גם חיכף גניאמו החחים שכאשונה לליוקים גיוורים שוחים 18) ויבה קצבן כמיש למעלה (י' 7) כי נחקעת המלון השניעי יכלם שה

11. 15. 5

13 בי הירחום נהה את הילה להשתימו חירף בליחשה ווועשי הרשמים הם ייהיצב החנין וניי למען בלוע את בנה בלהחה, ייהה על הונסופר פתםי (דשם גרשבטען אדלערם על דרך כופערלאסיף) והוא דנייון הכחונ (שנות יים די) 14) ויתוו לאשה שהי נופי הנשר הנדול

ואבא אתכם על כנפי נברים וכדותה.

נחולתות הכנכיה הינהימית (קרובען גמטיבטע) צוכנה וצכי האוון לנום ייירובלים. ובם ישנו יינים רצים לפי עדות הירקניאום בחי בחקלת מחה החירבים. אך יותן

לינה על מועד מועדים וחלי ויצוחה דצריו להלן יייג 6 עים.

ישורה אשר במשיח אל מעבר לירדן בפעלא ופניטומים ועד למנכר כהר פרח כיוביפה

לעוף המדברה אל מקומה אשר הכלכל שם הר, יציח על בריחה קצורה

פיי כנפר הנבור הנדול ווכל

חל החוצים למסף נהד וים וכן גם פה הכונה כי חל הרוניה בלוחי השמן יריפו אמריסם להשיום, ואוכם הרוופים ישוחי שוף ויום נמדגר ותנלמווו ארן

15) וישלה הנהש נהר מים משו וניי הנגילים דיונו נכנום ניקונות לם שנף

(edf. 81).

הי ב"ם והוא על דרך ניקל החובלים של זכרים יוץ זי. eve evil ecti nee acaso inter acase as it fracto e 12 feat "a 21 לפי חרגום השנטים אשר קראו הקדעם ועלשון רטים לאן. וכנוו שנאמר עלדו גמיסם העהד לרעות כל הגיים בישבש ברול, על פס סכמוני מכלים ני מי קינעם פ) והלר בן זבר וגוי סול סינםים.

כי לוקם אל אלסים. ויומן קצר ברצריו פס כי הנים דנרים ידועים נים שכנו היו כי סוף החזון הזה וגניות האשם ולהלן הוא עמיד לגא כאשר יצואר, זצאה לא קשם פה כעין הקושיה הנוגלת בחילון ל"ב ע"ל דברי רי יהופע וכי ונהלין לי לחדם יוה ראמיי. והחוך הוה הוא של העצר ולא נגלה אליו רק צעצור לקשר צו הועשים העמירים וילקה בנה אל האלחים ואל ככאו פיי שהמען לח יכול לו כל ימיו מד

 האשה ברוה המרברה ונוי כל פס סוולמר סזס כק לקפר החון ענד ועמיד כוונולה נפסוק 5, ובילור ענין זס נפרכו הול לפלן יופסוק 18 עד 16 מיש. שסים אלא יוניסין נו יוס שעתיד להיות כוי עיש.

והפסיק בספור תלהוח כשטן עם מיכאל והטלחו ארלה בהוא מעשה שנקרס קורם בריחם האשה בכדי לבלר הענין הזה עד נמירא סבת רדיפת החנין את האשה ואין ברחם תפניו אל התדבר בתבואר להלן.

9) וישלך ההגין ונות, והוא בכם מימם המשים בנבר עניו וכיויש אל המנכים 8) ולא ההחקרום מקומם וגף פיי התוך וולאכו כוים רוכל המניך ווף. ישים אלף ומאהים ויששים נהנחר נהון ייונ פ עיש.

כי 14 למען חבר יבעל ע"י היוום חב חבר לו יותבלם המוח הוא הבשן. וכן אתר האדון ביומנן אינ 31 שמה יכלך שר השולם הזה חלה וצי פי ביונים האלה אתני

כידוע וכן נתלמוד צייז כינ כי כל נהם על שוה וכוי עים. ונפייר פכ"ב בשם נחש הקדמוני (והן נחלמור סנהדרון מ"ג אי אנל אין חומנין למסים) בכא אל שיה ויביא הימום לשולם, וכל היותרשים יאותו כי השבין החלבש בנחם הזה מומי. ועימים בניחור קולמים בי 15 פור. הנחש הקרמוני אשר נקרא יינה מלשין ושטן, כן נקרל גם כן נספרי

כנו השניים וגוי ואף ליושני ארץ נפסוק 12 אנל בניאה הסנים מנא יולכושו כנוו נשניום כן בארץ ועל הינלוכה השניה גם בארץ יהובני השפוקים לועעלה "7 18 17 ועומש שם צביאורי. (10) ומלבות ושמשלת ששיהו וגיי זסו על נולסת המזוים נכילה הכלבונה ומ"ב רק 19) על כן רנו שמים ושוכניהם, יסוכב על היימופר נפסוק 10 שהירה

בקרף אומם עיי עושי כלוט הקוניים הקשנים. ושויים להלן ייג 3 פזה. כי היהודים הכופרים במשיח אינם בכלל זה כי הזרו אחר ויסד לבסת. סשמן ען סשמים. ואולם אוי ליוסני, ארץ וים כי ירד ליומים וכת. וירוקי את האשה ונף סוא כנסת סוולמינים כנכת ישראל. והכנים

כי נספח על נים ישראל ונקראים גם הם נשם ימר זכעה. ומיש השותרים פקרי אלהים כי תעשי השליחים ייו 4 הר. וגם ועות השנליות יקראו נשם פיקרי אלהים.

יולחנים עם יחר זרעה וגוי. והיופנהים פרשו יחר זרעה על הגוים הווחינים בעבור

כי כוצ המחמינים בכהי מענה לירון. והמה יקרחו בשם חחשה מעק ישרחל המלים, אך עוד במאכו וופונרים הנה והנה ונפנה באכך יון ובליהם יאור שהלך לנמית

תו) ויקצוף התנין על האשה וילך לעשות מלימה עם יהר הינה הו

(היינו שנעשם אף) ועליה נגנה ברך גדול של הייני. וכך גירושליף ותדרסיסה ועמ"ש פפסוק 11 גדוג ואף שזה נקרה ויאהם עיד צייר קרה, עבו"א הראו לו נחוץ יירשים ועד קובה וכיו"ם לוועלה י"ב 6 העעם בזה, ולה שבעה ראשים ועשר ותפכצים על המנין בהביון עניה על היל הים להנים גם כן אך ההים העלם נון ופעם יביאל. מים עולה יון הים סיא קברית רונני אשר נמיבוה על אי צים סמימן כי כל הפליה הוא אי בים החיבון כי הענדים יקראו גם חלי אי נשם אי (עי ראשות יי פ וכזונים). ובמסדרין כ"ל כ"ב ילד וגרילל ונען קנה כים ועלם עליו שנמן סים, כי עיפיו הכו לה לראותה באבר תחיה כלי פעולמו להלחם בשה ונווארינה, הראשים שהנים שנעה מלכים בלה והף, כי מלכת רווני המחבר ממנה נשימנים אלה קרנים ועל קרניה עשרה בהרים כליל: יוחן נעמנו להלן גסי יין ניחר מנין הפננוז הוא מעת כעבית לקברית בימי יוליום קבר ואו הכיאה את עם שראל תחו מומלמה מ"י שומפיום אוהנו והחלה מונטלת הסכן, ואחרי כן מייני אוםטום מכלה כוני כאות נפסה על ישראל, והנוסטוס הענויר עליהם לנולך את הורווס האשקלני יחרע ו) ואדי עמד על הול הם. הל בעל בעה כים. יום עונסים ייהי שיה.

היורים (וווה שהעחיק דעליצש ומכם מום שלו הינו נכון והודה בעלמו כחשר חיורים

3) והנה אחד מראשיה כפצוע פצע למוח ומכח מוה שלה נרפאה בלצל לפי

לו וכן שעמיק נסעמקס כאמרונס) כי יסוכנ על סחים ולא על הראם וכיוו נפכוק 12. וצוה נפלו רגרי דע וועניטא בוופרם החון פה, כי אחר מראביה הנפנע הוא

כרון קיפר כי כחבר כרון קיפר כחבד ולא מדע מקומו אימו אכזו עליו כי דקר עצימו בחרב (כמבואר בספרי הרומיים ועי בזה להלן פיי ייז) וללא יוחנן פה כי מכח מוח

שלו מרפא ועל זה ישמומנו האנשים, שאם כן היה לו לומד ומנג מום שלו על הראש גם סלא יחתן לסלן סיי ייז 8 יציג לפנינו ניאם גדון קיסר נפעם השנים אחרי נפלו בסים סעולם ען התכום וכן למעלם "מ 7, ופה נחבר יון החים העולה מן הים and recta time can parase than functi aut ja due "in 8 aran in ואף לפירושי פסבוק 19 היוספר הרב"ז על נרון קיבר היינו נעורנו בחייו הרחשונים קודם נפלו. ועי בניחור סי' "יו וחבין דברנו פה. ועל הן הנכון לדעתי כי אחד מראשים הכינה על הקיסר שראשון יוליום שנסרג על ידי מכם תרכ (כי נסרג בכלי שקורין דינויר וסוא נקרא בלשון עברי אלל אחוו ועולון שופסים

העבורה התנכים הנכונים אשר ילחווו נשם ונמאמיניו והווים ינשו עניהו (כי כל העשיהם ניששה התנין כניצ) ועל כן התה בו, ותנאר שם שלא קצלו תלכוח רק לשמה אחת נגיי וכ"כ סמס כלא כמרים מ"ם בביאורטו ותבין. וכא בשם ובמאניניו ואינם שייכים לו, ועל כן פצלו כק שצעם כאשים וכחרים עליהם, ונשרה הקרנים בים לו בנה כחרים סם שברה קרנים חחרים במוכנו להלן בחי י"ז השלשה הקפרים גיוובק קשוף ווישומוש לא משי דנר ענירו ולה לחווו נעם ישראל נהן לחים כנו"ם צפסוק שחחר זה, וווה שרחה שם רק שצעה כחרים על רחשות כי וההן. ועמיש בענין ההאשים והקכים עור לסלן סי "ין 7, 12 וועשה תנין הנאתר לוועלה אלל התנין היא השטן ("פ 3) ולו שנמה ראשים ועשיים קרנים, כי וומשלתו הנדינו מלכוח מוני, והנוה גמובק, קטק, חישניום, (וכן כנים מסופרי דוני מושבים יונים אנה ליוני אין נעך בארך וגא עלו בהפבון) אכל אשפסיאנום כוא סנהי מלכיה כומי רופף עלים ארץ יהודה וברישאניה והוא הקיבר העניעי במנין הראשים, מני אבל אלם סמלמם נשאו כתר שקברים לימים מועשים בימי המרד, אבל לא יהיו קברים ברותי. אכל נא בתור כאבים כי הכאב כזא ממיה הגוף ותנסינו ואתר ואחריםם אספסיאנום מחרינ סבית על ידי מיטום כנו. וכפי סגראם ראם יותן שנע האחרון בייוך לחירנן הניח, ואלה שם: יציום, תנוסיום, מיברים, גאליגנו, קלודים, נרון, ואחריו על ימים מעטים בימי הערד והגלבול ברותי ; גחובק, מְשַׁתְ, וישעוחם. קרנים על השנעה ראשים כי הלא גם סראשים דומזים על קסרי דוור כגיאור יוחנן בעליוו ייין 9, כריצי, לך שלש קרנים וכחרים עליהם ראה בלא כאשים, ורויות שהוה עם כתרים עליסם ירוחה על קסרי רומי מימי יוליטום קסר סרטטון *) עד סקיסר

גי יייר כשם מרצ עיש), וכאשר נהרג הוא דימו רצים כי קבורים כווני חדלה להיום

בארץ וחשות מושלם הרעפובלים למקונה, והיינו כי החיה בכלנה חמות על ירי זה (וכנוו שפירשם: לוועלה כי החים בכללה היא קברים רומי) וזה חומרו כפלע עו העום בהחיה העות על ידי זה, ואולם מש בתמפשם כי להפן נתחקה הקברים מ" לגופטום הקיסר הלדיר וונכת מות של החיה נרפלה והחים נשלרה גריים. ולנופטום החל לעלום עלמו לאלום וילו לצכות לו מזכתות כירוע. ונחיב נפבוק 15 אשר הכחה מכם סרל ומסי כי ע"י סרצם יוליום ניהרב סים סוכסה יוכם סרב עד לנווח, וסיסה כנה צנחינת נוסם וחשוב כנות וחתי. (פייר אלל הוקים כי יות אתה ובעיה יייה אי).

ובראשות שמות גרופים, כי קסרי רותי עמו מליים לחלסים וינסנו נעם

לההתחות לצלמיהם כירוע נספרי קירות הרוציים.

והקיפה ימיכה ונוי וחונה פה יוסגן כי הסיה הגוכהה ים לה כל הנוחים חבר ימוחרו בהן המיות הראשונית. פרטיים כי אם ישותר לנו הצב הנורא של החיה ונחה הגדול, כי בוניאל זי יציו לפניני חה אחם כארים והבנים כחוב והבלישים כנינר והחיה הרביעים דחילא ואומני 2) מראה כמראה הנמר ורגליה רגלי חוב ופיה פי ארדו, לין נוס נמזים

וים הוו למים וזם איננו שהתנין נפן לה כחי ומתשלחו ועת"ש את העמים להבתחחת לגלמי קבריהם ותכריחם גם כן לזה כמכיאר בבימן זה, סיחה כלי אוינכתו של השיםן שעל ידה פעל פעולמו נארץ וכחים בפכוק 4 וישתחו לתכין מלבין ומסקם מנכין (דכיאל בי 15) אך הממשלה על בני אדם להסבניה. על דתם אשר מאת כי ולשגליכם שומה נגד כלון כי זס סוא ציד השפון, כמיש בלוקם די 6 מיש. ומלטות הומי, אצה לקחם את הכת בנתן לה המיי ותפעל זו לעד הזכו ותתעם ריהן לה התנין את כתו ואת כבאו וממשל רב, לף כי כלומם כי נהמניל

העיר הקדמה נו"ב מדם או אלף ומאחים ומסים יום וכן נסר "וב פסוק 6 והאסה

גרמה היודביה וגר יניים אלף ונואחים וששים ושם פסוק 14 אוונר נוועד מועדים

ומלי שהוא שלבה שנים ומלי (כי חונה הוא שנה חונורים שהי שנים וחלי חונה הוא מלי בנה כנון שפיי החדן נמרח גפיי דניחל) והם מ"ב הדש וכל מדש שלשים יום הכני אלף ומחחים ובחים יום, (הניאל חבנ נכני חיב אלף וניאחים והסעים יום

ולגלסבה כי התלמנה עם הקדוםים החלרך מ"ב חדם כמ"ם ג"ב בסיי י"ל ורמסו אח

הקדושים מייב הושי כי שיעור הנחונים פה כן הוא כי פביק 6, 7 חוא ציאור להגאונו פה על מערו: וינחן לם פה מחלל גדולות ועל זה איתר בפסוק 6 ותפחה אם פיה לבאץ שם האלהים ומנאץ. אם שנוו ואם משכנו וגוי ועל אומרו ושלכן נחן לה לעכות מלחמה מ"ב חדם אומר בפסוק 7 רינתן לה לעשוח הנהמה עם הקודרם

5) ושלשן נהן לה לעשות מלחמה ארבעם ושנים הדשים, פיי נהנחם מם

*) tel edindeut vertus en 16 10 to 10 atte d'arte endes ted desque espectes enques me 2, 2 and ñ

che ann war of arrived che or water said chinese. *) כמור הקיכל והתונה עוד קימים כמו בחמר במי ייח, ולכן כגו יכשיה על העמיד (מיו

משב מדם כעבור ליהודים) ואחר הזמן הזה ימולה המשיח *) עם בחירו קמ"ד אלף אים

היתאוינים וובני ישראל ראשים בכורים לאלהים ולשה (סיי יייר) ואז

ינצא לשלום כי על היעה שמנה בעשות משוכה אף בקנישות און כאשר ואינו בוונה (ני 4) החל להחקים על כל פנים ופיב לאנר ירתים כי לם יצול חיבר לה למת ככל וחם לו בקר כבא כי דבר כי כמ ימול מרכה וחם קצע זמן או החצמ כא יבנק כמום חופן. וייונים דקדק ואורי חבר מוד חרצעים יום וגינום הדפכה וכשכשו מפוננה נכום כי מל הרעה לף מקנע זמן חרצעים יום (יצי dement and to actual the new actual or need on the erein), these descent that as the gere zen zero rati crei ritarie en enqua ? raquad ente mit. het est mis estra אשיר כי אף צהחמת אינו תקלקל הזמן הקבוע חן המנישה הית בעבור כי יבוחל לח יהבר כה זפנים חנגים גן כמור קנע זמן בעור שנסים ימים ישוכ קי סבלים וגלות יכרים וומכרה כי לא ימם הי וק כאשר בה בלהו לכדית, וכבר משמותו האוייני בעל מחור עינים יחייי ממיין הנכון בעיר שוא. כי דבר שי לא שול אכלה כי לא ליש אל הכוב ובה יהוצר שיווכנות יווכיות להזוקים נכים לק שיי ההשל הקיים מהחתר ליותן מחומר (נמי בירבום זי מייל יצר שילל עשי הקניים למוכה ובוי ושם די מיול אלה שגרסהתטל) ולשציים עד אפרים הייים ועל זה יאתר צירתיהן ייה נכחמתי על פעונה היים שהעתה ונהאמים למקמלת כעבור כי זוקם קשם (לחים יה נציו עד ונקנע והקניה, ולהלם כלשו מי קוצע זען לקיום דערו חדי מוברת החם להחקיים לוענו והחכם לה יוכל לקלקל כי לה חיש חל ויכוב. פחלהוחיו שם כי הלשון ציינויםו רגע מדבר וכן אשר אוניםי וושונע גם פאונד לנציא ינאם. ורושוב המוכה אבר איווסי להישינ אותו, ואם לן ימזיכן ביע כי בקר נגא היונגא גם לצלום כאבר לא יקיים אלא יוכל להיות שהעם עשה היע אחרי כן בעני הי וינים הי על העוכה? ויהשע היתנים הי פלומח" פי שלם כלו יכל דברו ידוע כי שקך נכלו וכיולמר החוים גייב (דכרים ייח) אשר ידני הנכיח וגר ולא יכה וגרי הודן דביד הנכיח וגרי. ומאל הרעפים כהקדאמו לפיי הומניות תדבר ירודה לשם פי (ייה 9) ורגע חדפי על גיי ועל, וותלבה לנסח ולנסוע ועשה סיע נעיני הי וני ונהוקני הנכיה כן נהור אשר נכא שם כי בשור שנחים יונים ישוב כי הכלים יוככל אל היוקדש וגלום יכניה יביה לחילם כזה הלשון ,,הנכיח לבר ינכח ל בל ו ב לנום לצוח דבר הנכיח יודע הגביה חבר בלחו הי *) as onyo teh any and eren econo, or must hur (qu end) of north any

השיר רוור (שם) ורנווים סמם גם אנשי ירוטלים המפרים צוומים ימנו כמר לאלקי השיום (מי"ם לארון ביום אנים וביו לארי ירוטלים הוחם על פר ים צדי נביליו המיים (מי"ם לארון ביום בנים ומי ירוטלים והיום עו מים אנים ים ארי בניליו ממוח (ויי"ם לארון בלוקם בנים ומני מדי ביום מורכן בניחם ירוטלים מורכן בניחו המלים לבלים בנים ומי יהולים מורכן בניחו השיברין בניחוי החלק מללן בקרכן, מיש), והוא המכים ללו ירוטלים להלחים הכלים יובלים סערי ונוי הילא הלי המלך ביום המליב יום להי יום להי הולם מיום הם והי, מהם לן כי בנולם היום המליים וכן המל זברים און יוסבן לה מקדים או, ויוסך ביותל ביותל ביותלים בון בנילים מון יוסבן לא ממקדים או, ויוסך ביותלים בליום בליום בליום בליום היום המליים וכן מחלף ביותלים היום המליים בלאומם בלל ממקדים דברי הון יחסך ביותלים היום בליום ביום בליום בל

סים משלם צירים האלכה.

לא משקים או ניבל לעשת כק ש"י הכתונים במשני בגינים התפה ותכולה ומבול המושה במשלה בירים החומה במשלה משלה להמים או ניבל לעשת כק ש"י הכתונים במשני בגינים התפה ותכולה ומבול מחיים לא בשליות האחן גיהאים או ירובנים כהם יונים גדי באיר אוק ומשפו אויבין הקיבון והירו איל אבן שכך אמר לא יונים עם קרשן. זכן ומשפו אויבין בקיבון וכל באירו די לא לא שרך אמר לא יונים עם מקוחן. זכן המש בעדי יוצי 36 אריובים ייבולים יהוצים ההוכנה אם הבניאים והסוקות את הצלוחים החם במי ולא לוניום, להכ ביתכם יבול לא מבול המשלי החומה להם ביו וכן אם בכר ייח 7, 8 דבר סוע החלים האם לא יושם ומשפו במירה לך בארים לניו יווים ולילה נהו ליו שונה למשם המשנים ביתיבים לך בל החומ בנולף מונים לא יושם המשנים ביתיבים לך בן הארים בנולא שיונה למין, אויות לכם בי יובה להיו החלים הוח לא יווים בעים ביתיבים לך בן הארים בנולא שיונה לאינה בלרך, או

A CONTRACT OF STREET

מחייר ונתינת הבוקון מבוונוס ע" הנמיונוסן מביפנחם, ואוני שם עד ונהבעלם יבודה מדי מעום ובי סיבועם ע" היבועמה, ואוני שר חוון הומניליס יכבלו ללדף בס ולנדר וללבן עד שו קן. עד אחרי כן בבוקון 40 בס יובר הן עם קן, ואוני בס ולנדר וללבן עבן עת קן. עד אחרי כן בבוקון 20 בס יובר הן מען העון הגיני רבאער עלין מלפון ביר וללן הלפון פי כול בעים קן ימעם ענוי הלך הבוק (10%) האל עלך רוני בצא צוקס יולן מלפון לינים בקון בוונים החורים לבווני הן, ועל זה יקוני בל כי "צ ההבוני החוון הנוונים החוור ביר בלול הנוון בנוון בנוון בנוון בהוון בנוון בהוון בנוון בהוון בהוון בהוון בהוון בהוון בהוון החוום החוור היווניבילים. והוא והבלים לבנואת זוחן בהווים והיו און הל ולל לבנוג על החוונילים אך על זון העדיו ביוו בתי ציורה, וכללה הווילי ווהי יווים יהיו היוון הבוון בהוון החוום הוון הווים הווין און הביוון ההבים והחוון החלבים והוולים הווין היוון ההבים הווון החלבים הווון החלבים החוונים הווון היוון ההבים החוונים הווון החלבים החלבים

כי בסתלאו ונה ולה סיו מסגיסין וכה. וניסלמור יותה כי מ"ב מתנו ליבוב הקוביה

ער שיפי למה מעמוד ני שנים ומחלה היחה שכינה עומדת צהר החלם וינכרות דרטו

תפני עם חרו צים כשני כלא היו לדיקה שתלים פחירה חסירין ציועברות? ויום של שנש שם שנהרג על שלאה מנם עריין קשה שגם זה היה נציה הלאבון ועם כל שוש (אף בענהו ע"י וגלה עריות ומפיצות היים כעדית החלומה אם) לא היה גלוסה

קיי ייצ וכך ייש ועי נתיכות עולם פכיו. כוס) וולות סוס גלות רועי אין קן לו

כלנ? וע"כ אות נמלמת שם שעומה האחרונים (בני בים רשני) יותר גדולים העומם המשונים (בני ביה הרלשון) ואירו שם ג"כ "רלשונים שנתגלה עונה נתולה

קלבי, אתרורים שלא לתגלה עוכם לא נתגלה קלם" כי אין אדם יודע על נכין מה

רק בל שנעים שנה והי שלח נגיהה אליהם לחיסרכם (נלאמונתנו גם עתה שלח הי הציא הגוול המשיח צעומי להזהירם שלא יחרב נוקדםם בנוו שנעה צנותי כ"ג ולוקב

השונאים ותקיפים את ירופלים היחה השכינה שונתת על הר החתים והיהה קולאה פכל יום קול סי לעדר יקרא (ניבה ו-9) ולא נקשו לעשוח תשופה, וניהרש חללים

וניתלא בפביקתא רבתי פל"א שלש שנים ווותלה (מכוון לונקפר הנ"ל) שהיו

מינה יומן נכיי יים ט'ם.

重点

סאלסים וגני וגם זה נחקיים, אצל ווה שאוור צפחיחה החום השם והשבי ויקדר השוום כשק וסירח נהפך לדם וכוכני השורם נפלו חכלה ובת כי גל יום אפו ובת והוא שום לדנה סחיון שם (פסוק 29) ונייד אחר לרח הייים הסם (פלרה פירא צלוקם בהוא מורכן ירובלים) חמבך הצונם והירה לה יניה חורו והכוכנים יפלו יון המורם למכם גיר, וכוא כנוו פה נפמיחה החותם החותםי ילה נפטוח הצינוחים על ובר רענ ורגר וגוי וכל זה נמקיים או. ואיתר שם עוד או ישגירו אחבם לצרה והאישו בכתי ף עם דברי סגדון בנותי כ"ד ולוקם כ"ל נכחה ונחלל כי כל ונה שלחר יוחנן שם ער פתיחם החוחם הששי הכל נחקיים, צפתיחת החוחם השני ענד השלום יון הארץ, ובשלישי בא רשב של הארץ וברבישי בא השום והדבר בשולה, וכן אמר האדון (ייחי שם פסוק 7) כי יקום גוי על גוי וגוי (סיינו שמשלום יענור מן הארץ) והים וכן נראה למעלה נקי ף וסף זי כאשר נבים היטב ונשום דוברי חזון יותן

ראה שאותרים המלחכים כי כא עה משפרו של החלקים ונפלה ככל (היא רוני) והרום ישפך על כל יבראל ויתידים הכחת וכא לליון גואל והשיב פשע מיעקה (רווניים ייא 26) ולכן ניוגא פה מיכף נסי ייד שחוות יוחן שראה שם שווד על ה ליון ושינו קינ"ד אלף וביי אלה נקט משך בני האדם להאשנה בטרים לאלהים ולסה וגיי כי סכונס על סיהודים מחינינים הראסונים כמיש נסיי זי ציש. ואחרי כן גליתם ביושיחם שקיא התרווה של ישראל (עוז"ש בסיי זי) ואז יתגלה המשדת בשורם ולא נשבן א הביות על ישראל להפיאם לאמונה? התשובה היא כי נחצאר בציאור רותיים שם וכן לתעלם זי 9 כי תגלי גדול יש בוס כוחים פולום עם "אם התרותה קדש גם העכה תמקדם". היינו בנוקדם לריך להיוה נוישראל קני"ד אלף איש הנואוינים על ירושלים לדברי זכרים וייחנן וח"ב קשם יורוע לא נחגלם או בן האדם צשורם ונוי סיינו שינחתו על הרעם ויכירו את משיחם וראייה הימה זאת לכל בעת סתנה דוד ועל יושג ירושלים רוח קן ושתטינים והעישו אלי אם אשר דקרו ומפדו עליו ונה יכל כשאינם הפלים כנ. ואף שנחבאר לנו בסיי אי פסוק 7 יוובואח זכריה ויוחנן יות ביד 30 ופולום להומרים יייל 26 כי חשונת ישראל חבא בעת לאת בן האדם יראה צמונים ני"י. החשררות ונהקר"ה כמ"ם זבריה ייב 10 ושפכתי על נית ביי ג' סטעם כי לא יחפרן סי באצור אים כ"א גבות כלם לתבונה סוא וודבר צדרך כלל שם, והעיקר הוא משונת עם ישראל, כי התשיח לריך לגא אליסם לנאלם ואיך וגרי הדי לך ג"כ שנתשונה ישראל להיושיה יצא אליהם ויגאלם גאולה שליום גם נגשורום. ועי ג'יכ נונגמי השליחים א' 1, 7 כזה. וויה שאוור פסרום באבת שנים היסודים (מעפי סטלימים גי 19 20) לכן כגממו ופונו רומו מפאיכם למצון אפר כלו יוי כוחס תלפני הי וישלה ארה אשר יערו לכם מקרם ארת ישוע המשיה ונוי) וכל עוד שלא ייונא איוונה באדן לא יבא אלישם וינאלם ולכן אמר פערום אל יביהל כתיום סושע גי אחר ישונו גני ישראל ובקשו אם כי אלסיסם ואם דור תלכם יבראל להביר את מסיהם וגואלם רחבו שליו ויוכלו לאות עליו גרוך הגא גבם הי (כווו שלעקי נפעם סרטשונה) אז יצוא אליהם וינאלם, (וסקב"ה הנשיא משונת הכחצים האלה נליוו צרור כי גאולם יסראל גניאם התסים בפעם שנים תלוים צמשונא

> השקור לאבר לאיכול לאים לתנישו נכנל הנוים והנים והנים זהות והצתים והנוסות לזונות שיברים (כליל) לפני הככל ונוי הזה לך צלרך להיזת מכל הנוים וכל המשמחת והצתים ומלצומה ולא הכל הגכולים להקרים. ולאלם קשה עלינו מותים נמלה הכשרים, לישת המבוה בנעז היל קרילה בכל השנים לכל הנוים והלשונות ויחד בל הכל הגדלה בצולה בצולה בצולה הבל לנחים לכל הגוים וחתר יכל הקן, וכיורי חירבן הכים הצני לא מקראה עת ככל הארן לכל הגוים. נמכל כיב לאתר שמעיין היה גם הוא יודותה במכרי יוהן ליועלה קיי זי בסקוק 9 צאותר האיםי

מיי 3 וכן ייים 20 כי יהיה נגיא שקר שיעשה אוחות להדיח בני האדם להשתחות לשים וגר וסיא הכננה פה כנו"ם להלן. והיו כנוה נביאים כאלה אלל הרוינים בירום.

מפחיים החוםה הבשי והלחה כי האידן אמר כנושי כיד 14 וחקרא כשרים היולכום הואם ככל הארץ

*) ודם כי ים כאמר שור סכה גדולה שכעכור זה כא כמקיים וכא כא לה יום שאיר

מלח מסילים ביונית יסובב על הנהרג. י 11) וארא היה אהיה עלה כון הארכוה וגרי, מעולר כדברי יומנן לכלן

ואפילו כאשר מניים אם המאמין בחרב יקצל המאמין זאם על עלמו כי לריך הוא בחרב למום צגזרם השיי עליו למום בעבור עדום החביה, ולכן אמר ביננים מלם "לריך". היא לפי המפרשים פה שהיא נחמה אל המאמינים כי הלוחלים אותם יקבלו מנש אנו ולהעתקה - הנכונה היא כנו שהעשיק רייכהארד "אם אים יוליך נשני ילך נשני ואם אים יונית בחרב לריך הוא בחרב להומת" והיים שהתאורן ילך נשבי ולא יחקונם עד האויב. הפדרום סזה אינו נכון בשיני כי ווענם הגוים ידבר סיכף. בסיי ייד באופן יומר גדול ומוכא. ושיצ הצטן כפיי התפרטים שהיא אזהרם אל התאמינים לבגול ולא להשמחת לנליי החה, 10) המולך שני ילך נשני וההורג בהיב היג יהרג בהיב וגו' זאח ההניקה

אלילים כי קשרי יחור עשו עלונם לאלילים כמיש נפסוק 2 מיש וכן להלן פסוק 15 מיש. 8) ויישתחו להוגר אישר לא נכתבו שמותם וגרי, כי סמתהולה הולת היל מנותם מיום הוםר הבל, מוסג על נספר המיים כמו לסלן "א 8 נספר החיים

ניים סוסד מצל ע"ס.

2) וימן לה החנין את כמו ואת כסאו וויינשל רב פרשמי שם, וימול להיות גם כן שהאינם כי סמטן סול מר מל כווני.

מאת השיי המיתלוך מלכים מ"ד שמתא בנשוכהנלה (ירונים כיוז) ומ"ש לונעלה (פסוק כי על סיונקפר סיכ. 7) וינהן לה לעשות מלחמה ונוי והנתן לה ממשלה ונה פה מימן לה

ונוי לא נחקיים שודן וכל דנכי יוחן יתן פחיחם החוחם החשי והנאם לא גאו שור, ואולם כאשר נביט היטו נמלא כי בסי זי אחר זה מספר יומן שחתמו ענדי אלהים מבני ישראל על מלקומם קמ"ד אלף איש ונרי, שזה היא הפנאי הגדול לקיום הננואה. ומעחה נחורע הפנה מרוע בא כאה הגאולה אז צעם חירבן ירובלים (אך באוני ספרון ומיד פתי ככם ונוי שמ"ס צמסי שם) ומספתכת עד כיום כזה, *) כי הנושים לריך לוולום חנונה בסרך היינו הבחירים שלו קונ"ך. חלף ונישרהל וחו יהולה אום הנושים בשניים וכל ישראל יחזרו או בהשנכה ובא לליון גואל וכל ישראל ירש תשועת עולינים כהיל. וחולם לא סיו הצמירים או צווקפר שלם סוה, וכד עהה יחכם

אי ובכלטים כבה פייל ובנודבר כבה פייב לונכו כי גברילל שר של לם ונייבלל שר 10) ולא מהול. ביי שלינו מסול בנוים, ע"ד ישנים לי 22 מסול בנים. 18) שלאך אהר תה ומששלתו על האש, נמלמת יומל כיל ופבסים קי"ה

של יים כוי.

דימה את סדם ליין האדום הגדרך צגת ען העונים המחרים (פיע גי) פורה דרכם 02) יהדרך הנה מחיץ לעיר ויצא רם מן הנרה ונה נס ימניים במלילים

סממיק דרך אלף ונה אינו נכון ואינו לפר היונים. כי הכונה פה שיוחבן לייר לפנינו על דרך הספלגם כי הדם עשה ים קטן אשר סקיפו מארצע כוחומיו אלף וכש מאות ההפלגה שהיה נהוג אללם. וכן יומנן שהים יהורי נינשך אחריהם אך שהפליף את ספרסה גרים גענור שכתנ אל הקוראים הדונים. והגן. לצדי וגוי ולדרכם בלפי וגוי וץ כלהם וגוי רים והיינו לכל לד לדבע יולאים רים, והיה לפי זה לדבע יולאים רים על לדבע יולאים רים. ומוספר כזה על דרך ההפלגה היה נהו בין היסודים כמו מנהאה גלבון הנהוג לרוב בחלמור ומדרשים ארבע מאות פרסה על ארבע. מאוה פרסה בהוא מספר ע"ד אלף ושש מאוה רים לו ייקום לוף ומם מלות רים כליל ולמר דעניטם

1) וארא וביר שבעה מלאבים וביר סרום זה סולו נפסוק 5, 6, ומנסיו

והוא זם עלעו בכתם פה בלול באם בכנואם הניאל זי 10 נסר די נוד עד ונפיק מן קדמוסי זגוי אחר שאנה שם לפני זה כרסוון רמיו וגוי מים. והוא משל על the everage discise the ectaure. כפי הגימה נחם חותם קודם בנכנבו להיכל, מיש וחבין. 2) בים וכובית בלול כאש וני לימוכ ד' 6 למה סים מה לפר סכמה C.

ដ

פלאך הבים, לרמה המנוחר והתוכשים הוא תיכאל וכיוים לתמלה ידר

æ æ הייות יהיה והקרוש פה לא אתר ויכא כתו לי 8, ſ. αć ņ ğ £

fauto n 9 service. למפוני החרץ בוונגמי היולחכים וכבר החל התמפני. ד) ואשמע את המובה נור, כי עליו דם סקדומים מכפסוק מלפני זם במ"ם

המזרח ביכלו ויצורו את סמים בתלחמה נגד כי ומצימו. ואלם סם גם כן ** וחצל כלה לחקפם לעלמנית סיום ההוץ הגדול ונור. נכחה שהנופלה נעשה לעלכי עם הכחוב 14 1 בי רוחות השדים הנה עושות אומות ויולאות אל נולכי ארן 19) לישר מסלה למלכים הכאם ממורה השמש. כמננים קבור התחתר סום Suge

חם הקברים הים החיה. על החים הואה עולה מן האדמה הפן החים הגדולה הראשונה בעלמה מן הים לפי הגרחה ייחרך אזיה. כי כל חייראשא נקרא בענרית בשם איים ראשית יי 5. (פסוק אי) צעצור כי סראשונה עלתה מים גאי ים סתיכון כמים עם, וקנניא ילא מניים יאך שולמם כו אכל באנוח כל דבריו סמה בנורמה וערמה כמו הנחם. ואתר 14) צלם לחיוו, סיינו גלם הקיבר, כי כל קיפר הוא מעמיד בנופו למינינו ולה שתי קרנים בקדני שה ומדברת כתנון, סיט מיכאס לנני כתום כמס

לי פ"א ברברי רי שקיבא נכחם שחולק על זה עיש. הענים שההייון בדברים לסירון מן השלם כי כא לישמא פוחחן לו מיש. ונפנהדרין (דברים יינ 4-2) כי יקום בקרבן נביא וגרי ונתן אליץ אום לו מופם ובח האום והמועפת ונוי לאונר כלכים אחרי אלסים אחרים ונוי לא חבונע ונוי כי ונכם סי אלהיכם אחבם עתי וכן אמכו נחלמור עיץ כ"ה על העופחים של האלילים אשר הלק לכל (31) וינהן לה לתה רוה בצלם החיה וינסן לכימן סקציים על דרך מחור סכחים

בשלישום עם חותנות לקראים שהניה כפופים לראם גולה שהועוד עלים ונשעה מלכות מדי ופרם פיים. וכמין זה נמלח בתלמור שבת נייח ע"א כי בממפלת פכם היו בני ישראל הולכים 16) יתור הור הניי, כפי הנראם חפן נרון קסר להנסיג כן בכל האנצים,

י על דימינם או על מצחורם. על דרך התבילין בבתורת תםם.

היא שהיה הק רווני שאבור ליהודים לקנות אחות נארץ, ועל כן הקיבר אניינינוס נהן ליכי סעיר יכלונה נאריקות על שני אלפים שנה כי אריפות הימה מוחרם לכם מים: 17) ולא יובל איש לקנות ונה, כן ככסה גם כן פירובלתי שביעית פיץ

לסעלים הענין מן היונים החויבים מירחת המלחת וכמ"ש בכל מקים בנל במקום רומי כדף אם המחמינים עד לכלה, הוא שלה אספביאנים להחרינ את ירובלים ולעשות מלחונה עם יקלאל, ועל דושב מכפר החיה כי מספר אדם הוא ומספרו חים", כי כל החיק מללה ולאה צפילוף (פשקונופלילירם) הקיפר ונפרע צלהם הזה שהול הוציא לפעל אם נוערתם בארץ וכיוו שביארמי בפסוק 14 כי ללם סחים סיים ללם סקיפר שסוא הרעפרעומנסלגנו של החים. והבילור הנכון פה הוא על נרון קישר כווו שקראוהו בסורים ועברים, ויוסגן סשב בכונם סשנין סלוסיום סעבריום ולא באומיום יונים בכדי (עושש לסלן יא 5). וומספר אומיות ציין קקיי סוא מרס"ו. כוא נרון האכור אשר ל כן סוא עצם החים. ובלסן השמן הוא התנין כמל. ועמים

F

כופר מים: 9) נפלח נפלה בכל היח מני"ם להלן ۍ چ בוה, מהכונה של ğ

A CONTRACTOR OF THE PARTY OF TH

一人有不可以自己不不不不 人名斯特斯 高者 熱養養養

בלאת שמות ג'רופים ויש לה שבעה ראשים וצשר קרנים, לפי הזנים תובד על החיה וכן בפפוק T ופפוק 16 וניאר יותך בעצות להלך -21 עיש

צכיחוכנו. ועייכ חומר נשכוק 4 וסחשם לנושם חכנמן וגח. 4) ובירה בים זהב ונוי מלילם לקימה מן ירמים כיול זי כוב זהג כגל

2

כי ינמכרת כל החרץ.

כנוו נשמוק שאמר זה שכורם יודם הקרושים ונודם עדי ישוע וכן להלן נכווה פשוקם. אך ייראם התלכות כסבר בכל וכן לוועלה ייד 8. סיין 19 ונדושה ובחים לוועלה ייי. 19 בענין נכון קקר, וכן מכנור ישראל רבים כהנו 'בגל מוקום רומי נחלמור ותדכם כיוו מהכלמי בנילור לי פטרום הי שים. כמו במחמר מוכנה. והכונה כזה שים פה סוד שחמור לגלותו כי כבונה על מיר רווי 5) ועל מצווה כהוב שם בוד בבל הגדולה וגף מלא פוד נאם ביונים

וכן סימה ואיננה וחבל ביאר יומנן לבריו בפבוק איל עמים במילורנו. והכונה פה לאייר לו שאחם רואם אומם ביוו שמהיה צעלומה יון המסום, והיר העולם צקובר השוניני כת"ם נפסוק 11 מים. 8) ההיה אישר ראית היא היהה ואיננה ישהירה לעלות כץ הנהום מה

סלרם הגדולם ועלטת כזער על הקובים ואו הדיה כעולה וק היהום (יא 7) תהדוג הכביחים, וחחרי גי יונים וחלי (20 11) יקונו לחיים וגה והתלאך השבינה יחקר בשופר ומלטה סמשיה תכה כארן (שם 15) ועומיש שם בניחור פשוק 1.8 אך הנכולה בלו לא נמקייוה לו ומתקים באמרים הימים במכואר למעלה בביחרנו וסאחר יבעו סוא נכון סאכזכ. והאחר עור לא גא כוא אספסיאטס ויחריב הבית בלימעלה (כוזיים נבילור ייע 5 בלורך) כי לך גי שנים ותצי חבי החוכבן מנפך בשבעה יאסים. ותפשוק 10 ינאר עוד סהראסים גם שנעה מלכים הונה פיי קקרים, סמלוכם וילך למקים לא נודע איכו והחל הינהר בחוני וכנוו שיחבהר להלן פי 11. המשה יישם כפלו היינו שכבר יותו: יוליום, אנוכשום, סבריום, גאליגאלו וקנוריום, לסיה כי יבא, צינות נרוף, עונה יבונה לעת מיעכי, הוא לפי יכור נכואתו בסיוננים ווניסד סילוכם של רוור אשר היא נברם חינכים הארן (שם 18) והיא כמו ראם מבל מוונו מי כל הגוף לענין קשרים ליוני כל סארן בנריחת נתומר סחים (כי סמים סיא קבר מ רווני בנוים בסיי ייונ אי). ונחיכ ראם אשר כאשו יוצנת על מים וכינו בהכחפי השננם (יינ אי) יולים, חנוקסום, פנרום, גאליגלו, קלודים, נרון, ואכפילמכי. והכפר חון יחנן הזה נכתו בכוף ינוי גרון האכונ כאבר עזו את לכלן פפסוק 18 ציאר יוחק כי האשם היא העיר בגדולה, רווי רצמא, וירוע כי הותי כיחה בנויה על שבעה הרים, וחם כן כל כה עם יושבי הוא חלק בעוםי 9) שנעה הראשים שנעת הרים המה אשר האשה ישנת עליהם.

ניתי יי 28) והוא גם כון השבעה יילך לאברון, לסבק דנכיו נירן לגלר נוקדם דבריו נפסוק 8 בליוד סחים לבר כלים היום ולינכם ונמדדים לנולות יון החהום 11) החה אשר התה ראיננה הוא גם השמיני (כן כלוי להנמיק כנו

וחופיהם נקסלים לעבות מלחמה עם הרוכנ על הפוס תר, ועל כן אמר פה נפסוק 15 סגר כל מגנ, שהוא כא לעשות מלחים מנחם לקים הכרי הגריאם עיים (להלן ייז 19 אים החברים לחלן יים 19 וארא את המיה ווולכי הארץ היולדים אשר יחנו את יומשלתם ואת כמם למיה והם ילמונו נשם והשה יוכל להם

לכן שקווו וגי ואם זאם הכימי אשר לו ידע נעל הכים פאים אשיורה יפא הנכנ ונה לכן כדין נכונים גם חתם כי נשעם חשר לח חדעו יצח כן החדם. והיינו כמו כיסם סנפנ. 15) דנני בא כננב אשרי השוקד ונוי סוח כרכרי סחרון בנתו כשי 24

נעדון, כי אף כי רוחות השרים וואספים אומם לנולחנות היום הכוא הגדול (פסוק 14) כל זה הוא בילון הי והוא הנושבת הכל. וים לוות נייב שהוא פעל מחני וילסוף הוולסף (עולן ווירד בליא). אך שהפסיק נפסוק 15 במאמר האדון הנני גא שנג וגף כדרך יחק נמקמות רנים צקפר הזם. והכונה ואלהי הלגמות יאסוף אומם אל הווקום הנקרא צענרים הר 16) ויאסוף איהם, הכחת הזם הוא מיום פמוק 14 יום אלהי הצפאה

גם פת שימסוף מותם אל הר יוגדון, פיי שימנו שם מחת ההר ברגליי כי שם יוקים רחב ירים להתחסף שם חיל רב למלמות. שם נפקוק 12 יעורו ויעלו הגורם אל עיוק יהוספט כי שם אשב לשפוע את כל כגוים מקנינ. *) וכן יאביכה המלך ברטוש להלחם נפרעה כני נא להלחם ננקעת מגדו (דסיב ליים 22) בסים גייב בעותק יזכעהל מוב כה מגדו. והום מחתר יותך אסיפת סטיים למלחמם בישראל (די 2) וקבלתי את כל סגוים והורדמים אל שנוך יהושפט ונשפטסי עוום שם וגיי וקראו עווק יהושפט בענור הוושפס וכחי שאותר השנים, חם שנת הכחוד (הושע 4. 6) ובצרםי את קשת ישראל בענוק יורצאל כי שמה כאסשו למלחמה על מלכי אשור. ואל עמק הזה ביון גם הנביח יואל בדבר על בארץ ישראל רגילים החיילות להתאכף בעומק חרעאל כי שם סוא ונקום רחב ירים ולכדן למלחמס, במיש סיר מסף שווחרץ בספרו חבואם החרץ ועוד רבים מחבמי דד מנחן, לפי היחום נקרות הפתים (וומוֹט נפטיבׁשני) כבהיה ינוֹחוִה

הדיוחה מצני לוחדה העווים, ועל כן ילייר גם רוחי בעוודה בנודבר. ומרים וכל מותחם. (וכן כל מקום חרב כה להלן "מ 2) ונו"ב הוליך השביר התחתלם לח השוטות אל המודבר. וכן נכלה בדברי הגבילים במקושום כבים, וכן לרך השינים 3) היליבני ברוח השרברה, סמוזני סים נמשו נפני ישראל למקים שמירים

") וכן קילה שם שוק החירן (פסון 11) שלשון הכשול כן משפעין אחם חילו

(a.a)

סאלם בל נחקיימה או ומתקיים באחרית היונים כמים בביחורי יינ 6 מים. ייא די) יונים אכונולם כשיעה הוא קיסר כומי וקראו בסם אכעילם כנוו שאריילם יבור מלטם בותי שבוח יניא לפעל מטרחה צארן ויסים מלכם החמרון והאומה הואם של השלרים בזוק הכיל היהה נכויה של יסוד דכרי היולהן פה, אך הננוחה bourd esta dear (er activique er 8 inter org to ente de eucy oner al המרך בזנותי החיל) וכתו בתרגם יונתן על פקוק וגרום בפחד יונים רבע (יבעים בנים (בנטחום סיבילנים) ויכם בסור כר המסים (לנטיקריסט) וחז יהגלה החרון (כומולום) סים צינם ומיסר סמיר כומי ומלכה הראשון כן האחרון לר הוביא יהים כלבר נום גרון קיבור בספר וקברו לא גורע עד היום (ואז נתחדבה גם כן סחנה שנחלמוד נישון פי החקון שניון קיבר כחנייר מיש) החחוקה שחונה ונמפרסמה בין הנולדים בשני אופנים, יש אנורו כי נרון קסר מת ויקום מן הנתים וכול יסוג השני עדים (יול ד) ולא סוגלהן השנינו ישקע בחושה ויכל הישים גתלטוסו בחרך (בם 15) וכוח יתפש עה נגיף סשקר ויכלם בחבם אם (ייר 20) מיש. וכחשר גרחה בדברי סופרי קורות הרוניים והנולרים מולח כי ביידים ההם (לנוקמיטום) רום אומר שהוא אצל הרוחות. הרשות גקלה הארך בחייו ויגל וובם פעם אל יוקס סרוחת וונסס יכא פנים שנית, ונו ועופו מעמר החים סרעם לנור עיניו צקבר הסורני בהיה יון השנעה אך מנינלם לומן קלר ויעלם יון חיהים ויהים קיפר סצמיני והחממון, רובל כי נירון סלבור ימות רקום יון סונמים לו ביתצלם רוני בנקה או הלכום בנקה) סים הסכללה ונאה נכרון האמר, כי הוא הוא אבר התיא לפעת את תעודתה נארץ והוא בנופו יעמיר החיה לענד עינינו ועל כן אימר גם שה והסים לבד סיסה וליננה כול השווני קפר השווני שמנל כולה וחתנה יהנו לפי וום שנחנתר למעלה יינ 18 כי החים הנעם אבר כל מנירחה בארן רק לסירה לפעל אם תעשה השרן (ונקראם במלחה שנושות ף עיר וכנל החדמים השבעם היה ביחור דבריו שלונעלה ועשירה לעלות וכן המשם, ושבן. והרברים האלם לרותי ועל כן יחשכ לקיסר השתיני והוא גם יסים האחרון וילך לאברון. ולפי הפרוש כזה יבה על נכון מה שלה אמר יוהנן פה שמעלה מן החסום, ואמר הימם ואיננה כוא השתיני רילך לאכדון, אך לפי הכיצל אתי שפיר כי התאמר הוא בשתיני והוא נק סימה ואיננה הוא הבוניני פיי מלך הצוניני, והוא יון העצמה פיי שנאמת הוא כנה היה בעולם יון השנעה התלכים כק שיתעלם או שינות או שיהים כן אצל הרוחת וסשרים וייתנוך גיני וגיני אספסיאנים לזמן מוצי אכל אחד זם יעלם מן החהום מקם הממים (מי רותים יי ד) וכן הרוחום (לוקם מי 31) ויכל מחדם עלי ארך לחבדון מייי היוביה. ועתה ונבחר דבריו חיך העלה ען התהום וחוותי והיויה חבר לינגס בעם כמינת הכנולה הואה לך עמידה לעלות גון המהום עיי גרון וללכה פה צחשנון הקברים (כמים למעלה ייג 4י מיש) ועל כן אותר ואינה שהקברים נגות כי החיים בכה נודע לנו בהיא קברית רווני (פבוק 1, 10) ואונה ההיסה במקפה וכשם אינה כי נכון קבר עזב אם המלובה ולא נהע מקוח איםו וע"ב אין מלך ברוחי (אף כי שנו לשולם כמ"ש בפקוק 10 מיש) והתנו אז יחי החיד וחי בדרים ברותי והקיווו אכםי בלכא את נאלצא ואחריו אשל ואחריו וויבעליום ולה צאו

> הענין כן הוא כי שם אומר גפבוק. Get מלאך אחר מעופף במרום הרקים לבר ותלאך אחר גא אחריו ויאמר נפלה נפלה נגל העיר הגדולה ונות, והאשר נעיין הינצ הגדוכה וגוי הים רומי כמ"ם לממלה יוז 6. ודע כי יומנן כנר בפר נחי ייד 8 ראותי מלאך אהר יודר מן השמים ונור ויקבל ונור כפנה כפנה בכל

פייך נזרי

17) כי האלחים נהן בלבם ונח מי בספר לינודי הגביסים ננחמר בי

ונפלו פללים בארץ ישראל וכנוו שנבאו סנביאים או יבוני לווויי בשנאה גדולה (eqte TI) torto dat, are and (drate 114 2, 114 6) took not to ואותה ישובר באש, פיי אמר מיטלמו דברי לנכים מזרמו על יסרלל

לי כבכק מלו ונות. וכן בם יויך 3 וילל כי הכלחם ונות. מלכים הנייל נפסוק 12. 16) וצשר הקרנים אשר האיתה על החדה כן כטכים כגכון כן כנסכה

וכל התחמינים וכמו שכבה גם זכריה (פי ייני י"ד) ועזרהם: בניך כיון של בניך יון (כי הרוחיים הם גיני ומני יון כיחום) ושיניהך בהרב גבור יהי עליהם יראה יילה 14) והשה יוכל להם וניי ואשר עמו ונוי, כי היולחים מהים עם יבואל

מלכים (פסוק 71) פיי גוירמו על יסראל וייאוניר הונסיח אמר בחים הכנה והשטן הייה הפועלים חותה בחרץ. והייה ניושלים לקרנים כי כה להם ויוושלה ניוו בקרן כוח כבם אלל בעלי הדיים, חם אמר ואם כהם ואם יותבלמם יבני למים נפסוק 13, והגן. פה בפסוק 8 אות צסמם ועטר קרנים ולא הזכיר כחרים עליכם ועל כן ניאר פה כוחי הקרנים בלופן למר מכפי שהם רוומים שם, כי שם היה מכונה על העשרה אשר לא קעלו יעלטות עה הניה (ושל כן הייה עלא כחרים) כק לשעם חיים כתלכים ויעזרו בלבלים את הקים וגם היוה ילקינו בשה (14) כדי להשנים רברי יחתן שליועלה נביי יייג אי לייר החים בעשר קרנים ושל הקינים ששרה כחיים אכל קסרים שביו לרוני נק יוליום עד אספסיאנים כי בין הקרנים (ונא לאבים) יהבנו גם כן גאלבל לטל וויטעליום, ופה עשר הקרנים ונדומים על עשרה וולכים נכרים לאנן מעט בעבור החלמונה סאחרונה עם ישראל ועם החאריבם יקבלו הישלה 12) ועשר הקדנם הח' לספון זה לרוך למום עון על החילוק בוצרי

לרותי שנפל גירי האשכנהם היי שמו הומולום אנוסמולום.

וצמרכם. ישראל נמנא כי גר התשיה הקבר האחרון זכונו היה שמו ארוולם וולא מאנן ברומי כוי ועוד נפלאות כאלה עי במפר אנקת רובל. וקיבר האחרון

הוון יודגן יש כיב 9 הכר לחמך הגביאים. וני בענין ההשמחוחה הזחח ה"ש להגן כ"ג 9 ניח. 15) והוא ירעם בשבם בהל ממים לממלה ייצ 5 ניה.

דו) ובה האלחים הגרול, מלח סגרול יסופג על סצבת לפי סיומים כי זצה גדול לאלסים וכמים ישניים ל"ד זה גם כן כי זצה להי צבלכה ושנה גדול נאלק מדום, וביחזקאל מי 17 מומי ללמון הזה גייב האספר על זברי גדי ובה זצה גדול גוון, האלם שם יסופג על גדי, ושייש להלן כי 7 בה, ובהשקה הזחרונה העודק האולם שם יסופג על גוו, ושייש להלן כי 7 בה, ובהשקה הזחרונה העודק הנה

מגדול אסר לאלסים.

מנוא לסימן נו ינו"א

התבמים הקימונים לימדו שיסיו שני זמנים אחר ביאם המשיח, הזמן הראשון אשר ייולך המשים פירושלים עיר התפיבה (כי 9) ויותכה הקרושים שונפים כשאו, והאמן השני חום כי יחו הנוחים (ישניה כ"ד 19) השנים והחרץ יחלושו (תהלים ק"ד) סמכמים כי הכנילים דנת את היעודים הגיוערים לעתיד לגא מלם כאחו אף שיהו יונדה המשיח, הנפסיקמת כנסי סיי אי נוולה כי יווית היושית כם אלף שנים יוווי רבלר שניים וארץ מרשים (ישעיה צכופו) וגם כל הגריום יהמלפו לנושמד וינחלע בין רוהר לבסוני. רצה לכם כלוחד הזה יודברי הנכיחים בים כנוה סמירות בדבריהם / ויסבו באונים נפרדם, כי יהיו שני אונים לעסיר לבא, איזה וודברי הנצואום יחקייוו חבף אתר ביאה התבית בזמן הראשון, ואיזה בנואות המורים על יושר רומניום ושריים גדברי המנע יתקייעו חתרי כן צוען הסני צנוא סטורים והארץ התדום וכת. וסמטנים קרלו לזיון סרלטון יונות סונטים, והזונן הסני עולם סגלו כי או הינטיה מונלא בתלמד בנהדרדן ליא מיצ ובכונה ונדכים. ומ' ונים בביאר אי קורינתים מיו פל רכן נפסוק 28 מים. רום נייכ שם ליים שייל נותלוקה בין התכנרם נונבן זוק של הקצייה, כדשת יותן פה. ואחר כן שולם הגא כי האלהים ייולוך גארץ כחו הבלים. גם ים יכן התכנים שליותו שמי תהיות לנכחים כמו יותן פה, רבה לא יוערן עוד אך יחיר הנגלוכה אל האלהים (פרקי דרכי אלישור פייא, וכן פולום לקרינחים אי שיי 24) ויכל עולם חדש לגמרי. ורגרי החבתים בענינים האלה במנים ומכן עם גני כאדם (להלן כיא 3). וועמה יוצנו דבר יותן בשיונים בכלשית פל"ו ויכושלניי בוף כללים ומנחוול שי ויסי וכזוכר חיל קפיל ע"ב.

ore if same and start the cross an model the leave are and the second start and start and the second start and start and the second start and start and the second start and the second second

(13) וקנבון ואבוניון, אוושון סול בס ממוממן זו לח סמער סגל מן למח לחד, באדל שהזכיר פליניום (מייער).
 (14) וכל שבן ומצדיר כליל, כי דצר פון וולסיר סגבר נתמים לותו.
 (21) בטערצה, עיין ספלה חיקה זכה לפי סיונית פה.

ģi

קול יוצא בן הבסא ונרי ממים לסלן כיים 3 בנימור זה.
 בי באה התינה השה, יציג לפנינו ההתתרות הנוכחי בל העדה לוכית כלה ומרובה, ולעמיר מהים נתור מבה, ע"ר גנומה הוסע והרמתך לי למולם ונר.

יאשתו החקרשה, סיל כנסח היולונינים ניבראל ופשנים וכונו שנתבלר כרברי פאיל אל הלפסיים כיי מי וכדונים עיש. 8) ללבוש ביץ כי הנון הלבן (פסוק 14) הול רווז על וועבים כונים, עייד הכסה (יסעיה פיא) וועמיל לדקם עמני, (מהלים קליע) כמיך ילבח נדק.

(10) בי עדות ישוע היא רוח הגבואה, כוח שעם על חוגרו והגר גן ולחדן כי המחוניים צים לסם עוות ישוע סם כיוו נגיחים כי שבן כי חת יות עליםם, וכנוים פחל גיחים לקריניתים ייצ 3 ולח יול חים לקרה לישוע הדון עלים, גרוים סקדם ושונות הנה סוניתות 15 כרוה חת שוח והשונה שכל תחיין גלחי לם גרוים הקדם ויות הגנוחים חן שחץ לו העמבה להתגנחות, וכן מוח להלן כיצ

8

הה החליוק יו נכפני החיים וכין יובפני החרים לו בקופנה התביה כי החיים בילא הינים ילכי מינף להילון שולם אכל החיים כבילא הינים לו בלא לקים נימחיה החשונה גם נבחיים כמים להלן נכסון 7) והישנים בלא האמנו עו הכלבים לבמאלו ילנו לריאון שלם, וחק באמר פלום כמרים לשיווחיום זי 12 הכל לבפוע לם החים ולן היוחם בשפעתו ובתלבימו (כן הריבה הבין) שניאם מוה כי כנוא הושים יששוני גם אם הזיזים, מינו הושפע שמאני, פס בנקון 4 והינשנע כל הינוים וחבריך כליסם וציי וחלבו אלה לדיחון שולם והצריףם לחיי שולם, אתו וחכר כלל ילן העמים בככר נינו לא, רק ען החיים ביהי לו בכיל הימים החל יצריד צייסם בין הנלכים לימינו ביכאו כתכנות האלהים נתסיה (כי כל המאמינים במסיק יבאו בתכויתו לך ים מחנות ביניםם א) מעק במלורך פמפי כים 31-14-13 וקים כי יכיל כן כולים ככבתו נויי נמלפטי לפניור נתשים ובים דיני כתכיאל בם) לשמים יני יקים למחום בתחבונה ותי בא יקים.

במחים הכלשונה *) ועל כן ליור בפבוק 6 לשרי הליש וקרוש טול לחר מליך לקים היבנה ויכול נהיות חבר חף מהמיני התפים חך כח כח נכיון לידם לא היו עד מלאת אלף השנם פי המפים פל נרים

יורה על זה היצוח האינה לאון פיי בניוחו בנסיון ופגנו לרוח רצוח ולה הבחחר למייא שיירו לפני הכסאות לירשפר ויצא ינהפסס ביקינו ויחיו למחיה הראבונה ויקינו מנינו כחשר חרים תנים המא (הלים ביחיתה שרובני הנבחחיה סיר חלים) לחתה שרחה מים כי נפטות ההרוגים, וכן אנשים אחרים אשר גא כשמחוו בחיה ולגלונה ונה (באשר

לקורינלים וי 2 פוש.) ונפשות ההרונים (או בדותי הראש) על עהות ישוע, זס סול תלות כפר

> פביאם הינסיה. ויימנה לדיקים סם שאר המיים הנואיינים בעלי ינווח היושיה נפבוסן. ותמנה סקונסים נקרא נמנה בכינה בהקונסים יהיו בנוצי הור כבא הנוסיה ויולני

פם סופיה (פבוק 4 ובן נדניאל זי 21 ומכליהה וניי די מכות החוח בל ישמיא יהיבת לעם קריםי עליונין ווו) ויונסלו על כל הגורם אסר כולם יספהו על צית פבועם (כיוו ביגינוס יוסמין ואירעניום ואנות הנגמים) כי הגוים בארנע בנפוח הארץ שלא נחתלשו נגיל אשר היושים ייושול עליסם, אחר אלף שנים ליולטים האסים כביחר השכן ריים חוסם ונרחשם יהים גוג ויינוג, כי נענור שרחוקים היום

ישקב אלוניט בללטים ונונשימו כככולת סכבילים. וכזה יובנו פה דברי וימגן כפי

אוהם ככנולה יהזקלל ליה 22 אם ונפרים אנכיר עליו, ואף כי ניחוקלל נינל גם

הקדובים ואת העיר היהנה היא ייובלים, יאחרי כן הכר אם יק הצניים ומאבל

ק כי ינחקר ג"כ עדי פרב אים באחו ובדבר ובדם ובתי ליש שם כי יהיה זכח

גוול פי במואם ייחן לוועלה כוף כי "ים על וולמות היל הרוניים ועודיהם.

כפי הנכלה חלק יוהן את הנולה הואת לשני זונים, הזוק הראשון נהתגלות הנשיח

סגקל כו להדייםם ליירור צונסיה, ויעלו על יורתני סרן שראל ויסבו אם יומנס

קיובים (פבוק 6 ונפבוק 9 ניתנה הקיובים) והן יון החיים הקונבים בנוחלם

וגם פס הכונה בהחדון ישב לומשפני עם צית דינו הסוננים חימו. (ומחש בנחשונה שניינא נתלעוד נינקונות רבים יהי הוא ובית דינו. ויכול להיות שסכונס על כ"ד הזקנים שימבים על כ"ד כמאות (למעלה די 4) ושם הגאתי דברי הוופנדים על ייצ השנציים רייב הצלומים. ואם הכינה עה כן ממכים לזה מאמר האנון צמת ייים 18 אל השליחים וחשבר על שנים עשר בפאות לעפוע את ייני שנירי שראל. נייכ כערן זה שהתלה בירכים יאפילא קדו שהול כעו לדין בעברים והכניה שם לבים דין נהקנים אל מם שאמר עם לסנהדרץ וכן העתיק שם דמלימש לפי דנדי) וכמו ישג לומפני (פיי קורן הייינים ובלבון התלמד ביח דין ומי לוועלם נותי להי 29 לדכרי פנלום? וחולם אר ביארמי בראסונה לקורינתים ביי 35 כי לא כל החדם e ah יחתלפו בפיחם הישיח ויונכותו העחירה, אך הלדיקים מקדוסים (בעיך החילוק אשר צין הינמים כניל) אנל שאד הנוארינים החיים לא יחילפו לו אך לגלם ינות סמשיה כפשוטן של דצרי הנציאים וישיו שתי ונתנית (מותוחר בתלווור שניהדרן ליא צי) מתנה שכינה והקדושים, הן יון הוושים בזבו ליוף בתחיה הראשונה (בניקראים

ומשק דונין ימיה ננו. דינה יחיב ומשרין שחיתו. ושי דינה ימינ הבים דין של מעלם

כמרים הראשונה ותר לא יקים. וכן החיים תי שיוכה לכא לעלמת העשיח ותי לא

4) וארא כמאות וישבו עליהם והמשפש נהן בודם סינו לפפוק מי 2) התנין הוא הנהש הקדמוני הח, ממים נכילות ייב 9 כזה.

ובניטור כווניים יי 7 ציים.

שהמשום הוא מחו הארץ והוא ניקום הרושות הרשות עתים , מי אי ייץ 11 צום,

erdear deade

1) מפתח התרבת, וכן בפכוק 3 ויסליכסו בחסום כנכ

חבה כמיש בתמי כיה 21—46 מים. יותה לים בתיאל זי מי עד די כדמחן כיתו

היופרטים נדחקן פה בסלנים אך ידיה אם הנואוינים הלא כולה נחמלפו לרומניים בי יהון כהצים וביי צים הכתוני ישניים קייל יי ולתם כהני הי תקללו 7) ואחרי כלות ונוי יותר השמן ונוי ויצא להדיה את הנורם וגיו.

(6) ברם לא ישלום המות השני, עי להלן נפסוק 14 נזס.

ולדיק גמור. כי המים להלשונה היא ללדיקה גוודים. והשניה לנינונים, כנוו שפרבה צתחים סראשונים כדינו שוכה ניה לקים צתחיה כאי צתשפטו כאיש הזה הוא קרוש דנריו אנום הטנסיה יוסטין ואירשניום, וכן דעם רוב שנני ישיאל ביותישיהם באשר הוצא למעלה. וכבר ביארשי בראשונה למשלוניקים די 16 וציחוד בראשונה לקורינחים למשפם שולם שלהם עד לאתר האלף השנים, אינו נכון, כי לאיזה מבירה יהיה זה? neart for event fold (e) $^{(12)}$ story experts ordered event as and many פייו 52 כי פחל אינו ויחולק עם יוחנן כלל. והמפרבים פה על הרבעים בלא יקיש וכן ינסות פלסון נפסוק 15 וכל לים אשר לא נחלא כסוג וני וינסונע שנם כחנים נספר החיים עיתו שם. גם הקטנים נכסוק 12 אינם רשצים? בר הרחים החנים ללדיקים ולרשמים. ואז קמים כולם אלם למי שולם וחלם ליידאן שולם enter tende our remed dest בילחם עם כל ינלכי הארץ (ביי ייכי) והזוק השני יהיה אחר אלף בניה עם נוג

ij

日にたり

בהעכה כי השאנ לדעת הקדמונים כולל תקים הקברים של הניפוח ולכלן נשתק סנות תא לשאל מקים הקברים כי כנר כאבתי בציאור מעשי השליחים ני 31 סמיה. כי העום פה הינו תנקך המיח במיש בפבוק 14, והמה בחין נה כיי תנק נדפיה והשאול נקנו את מכיהם ער, היעו כי העת נים מינו יות מיי

הנחים לפני סכמל ווופכם פה מלין כלוו, ועיים הולרך לכפול גם זה וישפפו ליב (13) וישב הם אה סתו עת זה הכתונ כל לבלר לה הכתונ הקונה שנאם

46 ביאמר סוגן על סגריקים באו בכוני אבי וגר כי כיבג סיתי וחלכילוני וגר الملا مجموس مؤسر ذوا ملا مه وداره و، دود ومه بلام مميزمه فاعه بدار جده ذرا הלתוכה כעו שלער שם. בירועם על ננה הם נשפרים אף כי הניה כנה נפרוים לכנמים ולמשורים עיי בפרוטרות להודים להנשפרים את ימנשושם בפרוסרום אבר בנובורם היוה נשפיים, כי הנשפטים פבר שנחן את מעשיהם וידינו כי ושפנם משקל ועייר חשכים לאם לפי הספרים את מנגביהם וגצפסים במעביהם, ועל דרך זה ניולא פותי כיה 811. נתרגות נשונם שלהם וליה נורכים המפרים לתעת יותריות נננסם לפי וננסידם. ותנוידי הכסן שֿמָן פֿטוּיבן אינר מירדן את כי הפפרים נורט נועת נעביהם ינחינונים ונספר החיים היה לק השולה יון המפרים יהם בעות הזורים לחיי מת. רצי ניש נפסוק 15 כי יבם בענם סרשעים אשר לא כהוצים בקפר החיים ים זם נלרכים הספרים לראות מעביהם ולרעת איה נתרינה יבינו בחיי שלם, כי לפי לגיראה הספרים ההם הם בפרים ביניתפו בהם נפרת יונבה כל אים נפוייתו בין המונים בספר החים שים לדיקים ונכיחים ויש גדול וקבן במלבות השנים, ולפי לרעם מי לחיים ומי לנוום ? ולפי המתפחר לנו בכילור מחי יי 11 כי ים מדרמות לחיי ניה. ואם כן סגא שיקר הסלמיכות לספר החים וענ ווה נפחחו הספרים החחרים, ואונה שנשפנו לפי חנחינ בספרים מננשיסם. הגא ספר החיים לצור די מן הכהוב בממרם במעשרם, פה קסה הלל מנולה נפסוק 15 וכל אים לסר לא ניילה כחוג נספר החיים הבלך נחגם החם. חנל הכחוד נכפר החיים בודחי וכה 12) וספרים נפתחים ויפתח ספר אדר והנא ספר החיים וייטפשו המרום

שלייר נששוק 6 והינטפט נמן פידם ועייים פהערה בם. הינביה אלנה כי ינשפע החתרון הוח פייי חלכים ניושיה כניש פולום לרוייים כי 16 ביום אשר ימפוט סאלסים וגוי ביד שוע הושים. ואינו דוויה להינבפני הרישון ינפרטים על סגן, ובחנרת כיחכ ליכלן כ"ב אי ברחה חת כטח החלטים והבה הוח 11) ואיא ככא ונוי הדישב עליו ונוי ים עיפרשים על סילכים סלב וים

(נרכות יי ייל וכדונים) נקרל מניד מלחמום גוג וימוג. והסנים על לנעי מנו. לפי נופל כחו מן הנסה הפה ובדוחה. ציאור גבו, שבת סכוות ונינו. כוח ארן ניחנוליה, כי ונינו. כיוו ונכויו והנון הוא יפור 8) אה גוג ומינול, פיסוקאל שם כקרא גוג חלך כתנוג. אצל כלסון התכתים

וימנו. אך יחיקאל נכא כדירך הגביאים כל סנטיאום כאחד כייפואר בנוניא לבדינן

ימדבר ז"כ מן סממים החושים, כי לא היחה שנית פערום שם ללמה הלכות (דקנמום)

חתנים בענינים חלם חך הוא ירושיר את הנואהינים לירא מפני הי בי המביח ינא

תמים הנותים. ואל תבאל יורגלי פטרום בטנים לו ביי זי כי יודגל יוצילת הנוסים

כי וכיא כי המעים ההדבים והארץ ההוכה בענה ימעה בכופו צהים לאחר

(ז) וארא שמים הרשים וארין הרשה ונוי סיל כפי סתכולו נתנול למי

ź

ייז שיל. ושנים לונעלה בפבוק 19 מה.

כי יסיו אפר מיום כפות רוליכם נויי ביושנים שימרפי לנערי יולא מימרו לשוניתם. למולמים. וחילוק כזה כין הנעובים ניולף גיים בדברי הכוני יבוחל בנובכת כאם הוף וסכר יכלה הנפתם עם הוף. 13) וכל איש גוי השלך באנם האש, פה לא איר ויסר יונם ונילם future out the east term took each say read of other or tere artifact הנמלכים כי השובעים הנעונים יהיו כיוו מנפל ימעים נמוש ויליו וכיוו נפנרי האנשים הפוניניים כי כי הילנימם כא הייות ואבם לא תככה יהיו דראון לכל בצר. וכמו באינה גם ליינולה ינולה עבן עוים לעולמי כד העבודוים לדים ולאינה מה כשמה קע ולהם הותם היום הגל אשר לא ימוג לכם בכע וננף ונו ועסופם כשנים וכן לייעלה בעקוק 9 אוייה על הזורם בנוחו פייי המכן ומכך אם יון כמונים וחמכל חוסם ועל העטן יהגנים העקר (אף בהום ג"כ נווף) ליינר ויסרו יותם ונינה (ייד 11) וכן בדניאל ייב וחלים להרפים ובהרלהן כולם. ובלר עוכי רבעה יקרם אללם הכחופ צונלמך יו ייש כי הנה היום כל ציער המנד והיו כל זיים וכל מוש

ועייש פפבוק 15 כוכ. והוא המנה הושני פיי לום כלם הלם הול הינות כבני מהניות כגילפון הניית לת

בתור בעלי חיים והינה לוחום לטום כי הינום היינו עלאך סירים, ואף בינמאל במיאור ection and on 44 or open and right owns nearly can each edia that (פסוק 10) אינם הביון ים נו יושרידם רבים, גם שו הוודים נשאנו היות שמו (נמלמת מנינה די) והם כמחרו עד שיתם הז מיניסם וחורי כן הצוכו נם 14) והמה והשגול השלכו באנם האש, יליו לעינינו את המת וכמאנ

הארץ גם תקום הכבינות ירותן יתניר פה יכן הנושת אשר נמאול הענין, והענין שהעלקן העות לכון את הנושות. הוא כי הנים מתת יבותו כי הוא בכי השמן וגופות העתים של גרים היבנה הם תחת רביתה ועייב חלק עם וויכאל על אורח כי רק סגופות לינם בלים לסלול העליון לבל המתוות כם בלים למלול בעיירק גוף משם כנו שאנר באגרם יהודה פסוק 9 מים ולכן נוף הנות היה כיוא לפי מורח מסה, אכל המחים במסיח נמסרו פ"י המסיח ואין להסטן שליטה שליסם. יום רולים ללמד יודבר יותן פה בהימים כים חינם כחים לשחר כלל, והוא משת

門にはいる

בות שבן בי

9

9

一年 中本 大大大

3

escrip \$2 mich hey mercho estro tradedo, of ed daga to ader eacing 16) ותניאו בה כבוד הניים ותפארתם, לין זה ככל לפון מה בלתר

אותר ופחתו בעריך תירד יותם ולילה לא יתגרו תוף הוא כיוו בנחבד כי לינות שלם הגא יהיה הכל בבלימות יותר, 25) ושערה ומם לא יסניו בי לילה לא יהה שם, לכו ניסניה פי 11

שכונה פה כי לינוי שולם הבא יחולא הכל בשליוות.

בם לוונה כל ליון קדר יקבעי לך וניח יכלו כל כלון נחופה וניה חפלהם חפאר שהם כק בינות סתביה אנל בירובלים סתשם לא יכיה שה היכל כחיש בפבוק 29, אך היא על ימות הימהת, ונפרנו פפסוק 2 שם כי הנה החבן יכפה ארץ ונו והלנו גוים לאורך וגיי (וניסקיים לעעם גם נציאה סגוםים בפעם כלבונים כידוע) ובפבוק 7 ארץ ימאי כעודם נגיי, הוא כדי נכואת הטריה פי ואף כי נכואה בם כי הצנואה 24, 23) וחער אינה צריכה לאני השמש נהי, והנוים ולנו לאודה ומלנו

סי בירובלים נארך היפנה.

22) הרבל לא רציתי בה ונוי מוה נכלה כי נתלף הבנים עד יהים היכל

לפסוק 16 מים. 11) ימה את הומתה, פיי מוני הדונות, ונתנם כותקו הופנסים בקומר

51, د، 4, 6). الجزء בה ננת, כי הנושים כבר השיפ הנולוכה אל החפ (אי קרינותים ביין 24) כי הלשתו בירוכלים, סישנים רק אלף שכים (לוועלם כי 4), ועל כן נקרא אלנו כשם "פה" כנון פכל סספר, אבל כשדפר יותן יון יולסישו פחרך קדמו בכם "יופיר" (יוץ הישים לשולם הצח, כי אז היה הישיח צירושלים. אצל צעולם הכא גם אלהים האנ 28 כעד לכדים האיר לה וניה הוא המם, ונבר, כית 3 וכבא לניזם והשם יהיה tons and towas easing 22 or or object section and reas areas for the sacing

הנה משבן אלהם עם בני אדם ושבן בהוכם זבר, כזה התפרר כן ימות

50% F 8 avg. סכמת, היינו קל מחרכע החיות (מיו ה 6) כי החיות הם ניתן הכמת ובנינ לכמת 3) ואשרע קל גדול מן הכש נגו וכן למענם יים 6 וקול יולא מן

המביח שוכן בירושלים ובכנסת המחמינים בעו הבעל אנל החשה. הניחורים לחבת המה, ופה חיונר זה על ירושלים התדבה, כי הכל מעם חתר בל מעלה (נגמים די 26) מהך עלי חדן רסים צחרן מנו צשמים. בבלה הבקושמה לבצלה, ותפסוק 9 וופרש הכלה אשת השה. ולוועלה צפיי יוים 7 רווה את כנפת 2) ירושלים ההדשה יורדה מאת האלהים מן השמים, סיינו כי יהופנים

המום לם יהיה מדר במבוק 4. הקורם (פבוק 3) ומני הים את יותר ומיות ננר וע"ב לוימר והים לו יהיה עוד וק ודים איננו עוד, פי לא יהיה נארך החדמה. ואתר זה נמותת אורו נכותן

כחח אף שיהיו לימנים נפרדים כמיש צמצוח שם. ויכל יום הי אבר הבתים יביפו יוני ונכו. כנו הנביאים केट स्टा अ

14 רשיון בעין החיים, ספך יינה שנאסר נאתם האבון נאשני וינץ סחים (נתאחת עי 29) יננס פיי זה יונן נון שם 28 אנל להם יסיה כחית נאשל אנץ ואפס לא מכנה ומת.

הן (נות בלעה לעה הבלעה מיי פיי הסם רין למיר צלגם לם כנו בלעה במי כי, וכים בלעה גם כנותי במופי רצאי נולה בעבר הלנדים הפנסנים כי מיי

הנגרים וחחום המפר עד עיז יין כי גם סים לוינן רג, אלל פה נאיני אל יהחום בלא לפחום התגרים כי קינג השועד, וכוא פני בניאכדי לועלה גניאור אי 6 175to 1750

נקרפה בלבון פשנה "הפצעמען" יהיה כק להלסים. 10) ואכר אלי אל היהום נות, הגך יונה בנלתר לזכילנ ייפ 4 ביום

(9) ראה אל העשה זאת וניי לאלחם השתתה, ולף כי וגלים פיהרום (סי 19) בסכופים לכולקו זה לה כיה לק פנור לינולקו פלבר כול ינולף (נעו) וזה לבור כמים כל תבתחוה להם וכל הענה (סמות כי ה), והשתחולה כולת דרך זם מנגל ביוקרה השתחים לצני חדם. חבל פה רנה להשחות בנחי חלהות

T) that an art, or outly that etch orien an orice empth, that to out to dist search $21,\ 81,\ {\rm tid}$ that and 14 facts that the curps da etienn reid terr orient.

הנציחים שנים את מנחבו, והקרק לוננה חלכי היחום הכציחים כי הוחים הנציחים שבעמים שלם את ינולסו. יונק נכחה לי שנכיך נהעתיק פה והחדון חלבה כיהום מקצלים מעני הכיום הקדה, וכן הנוכח השני "אלהי הגניאים הקונסים שלם את date easy 16 than he raise advanted without the ray of easy to their מלחפו כתכה פום לחיור כי הגפיחים מדברים מוננו כממדברים הענין חזין ומכרה. כי הינהאות כם כ"י פרנוף הבני לידונו, ועומים בנילור יותן לי 18, ייב 41 ביה.

6 ord outh. 6) והי אלהי יהות הביאם שלה את מלאבו ונה, פה קמה ממלו

כ"ם 9 ויבם עלי חתר ונסבכת הינולתים וגוי בא וחלקן נות. וכן ויאניר אלי בכתוק 1) ויראני ונה, סוף המנאך כמים לסלן בפסוק 8, ויסופג על הנאיני בסה

כנו"ם נבוף מיי כי ט"ס.

בבמיכה ממולצת בין רומני לנממי, והבן. 79) ולא יבוא בה כל שמא וקשה הנועבה ונף כי כני כלכו מן המולם

35 ופערה יונם לא יפנהו כי וצראים גם כנה הגוים חה ותרונה נאד יותר מכנה החלכים היחידים. ונהלה יותר יותק שם כי הנולם החום ביהים לה יהיה

הקון לד 7 בונה 10 שלושם, ציל שחלתם. הקון לד 46 שונה 14, הכנהדב, גיל הנניחים.

J. Lichtenstein's

Kommentar zum neuen Testament

in 8 Heften:

- Matthäus (1901).
- 2. Markus und Lukas (1896).
 - 3. Johannes (1897).
- 4. Apostelgeschichte (1898).
 - 5. Römerbrief (1898).
- 6. Korinther, Galater, Epheser, Philipper, Kolosser
- 7. Thessaloniener, Timotheus, Titus, Philemon und Hebrier (1902).
- Briefe Jacobi. Petri, Johannis, Judā und die Offenbarung Johannis (1904).

Ist zu haben beim Verfasser selbst, in Leipzig-Anger Stünzerstrasse No. 2.

Der Preis jedes Heftes stellt sich von jetzt auf 50 Pf. Bei Abnahme von 100 Stück nur 40 Mark.

こがいむに

לביאור מתי לה 8 מונים 98 אחר תלות כי נמדי יקדא לאל; ועל דרך זה מודים לצם אחר תלות ביו מדי יקדא לאל; ועל דרך זה מודים לנים ביום לונים ביו לנים ביום ביום מעים מחם הסם לנים מם מנים (כי לא הלה לאור תפורם) וכן הוא כונים מים ימנים חחה השם שנה בם כלרי, כי ענינים אחד (שברקם) וכן הוא כונים מני שהנים חחה

לד 13 שורה 6 אדר יולות אף אלף בסנם ליצל הערה, א) סנסן הוא בי שוע דבר בלשון איוני בירוע ואוני שונתים כי נאוני ליאשונים לא מקינל (וכייה בחיבוה אונקלוס) והוא הריבה באינת, אבל ישיני ונשים לא חילת אף על קלף בסנם כיח לפחוח פה ברלח יחיקול כייא 72, וכי אי יומן יי 15.

לביאור מרקים לד 14 שורה 26 אחר הלות לא יתן פרון לא כעוה, (*) ואף כי לפי דין התמנה מאוים פנוזרים ומאה, כי עטו כלל אתי דיק פרוז הגלקיים בפעם אחת הינים בפאה אבל מאנים שאינם גלקיין בפעם אחת פיוזרים ונפאה, ואונים הכלל הזה אין לו סקון בפורה, והוא וק הצברים בחבו הפרושים פנודנים, ואם סאים געל ההאנה בוון עלמו על דגרי הפדומים באה, יפה עםה בחע הלבה, ואם סאים געל ההאנה בוון עלמו על דגרי הפדומים באה, יפה עםה בחע

שקלל את מאנים. לביאור לוקס 13 מונה 1 את יעלים החורה והתראים הם עד יותך כליל. לפי היונית, צילן, כי הגדיא יעלהר אחרון הגדיאים אותר נסופו הגני שולה לכם את אליקי ונוי ואליהו הוא יומק, הנם כך כי החורה והתראים הם ניושמים עד יותן.

לה 45 שונה 16 המנס 16 החר תלות ונקיעה הדוקים לאל הערה, היו רק (") ואף בניתלה ברברי התנסרים כי גם הפרושים היו בעלה להיויתו, היו רק מנושה והיותר תנים בתיאי המיים, וגם פים שתאי יהבר תן העולים כינו החיוקים אז מנוחיות ולא נונא הכים אחר ההיורן כי גם תהם היו שריקים קואים רבים בוייש

trucy eights (equin 42). The state of the value and the value of the state of th

ליני שנה ונהורה עמיה שלה זה הלך המשיה שנה, קוני חורי כי בה לוכך.
למעשי השלידים לד 33 שונה 34 אחר מלום בי 12 ביש ציל: ואחד
עיור צוח כהיחי כי מעה ד"י מנהין בחמרו שלבעם הפהושים הלה הולך לחר האם,
כי המכו נגזיר מ"ש עייה וושורם הלם לה היל וצעם במהה קבמה למשפהום לציח
הבחם, הך בסיר סייה עייה והמעורה כ"ש ע"ל הוכו על הנברים בברים הדל זיתה
במהה (עי ציי ק"ש צי) והמעום בזה שהנכרים החורה על הזנח, ודה השעם הזה

ג"כ במודש הכינה אבל פה אינו של שינותיום היחה יהודית. לביאור עברים לד 20 בהערה אחר מלוח פיע היד ל"ל: ונמדרם דנה

ממות פכייה פרבו כמו הכותנ.פה.